

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

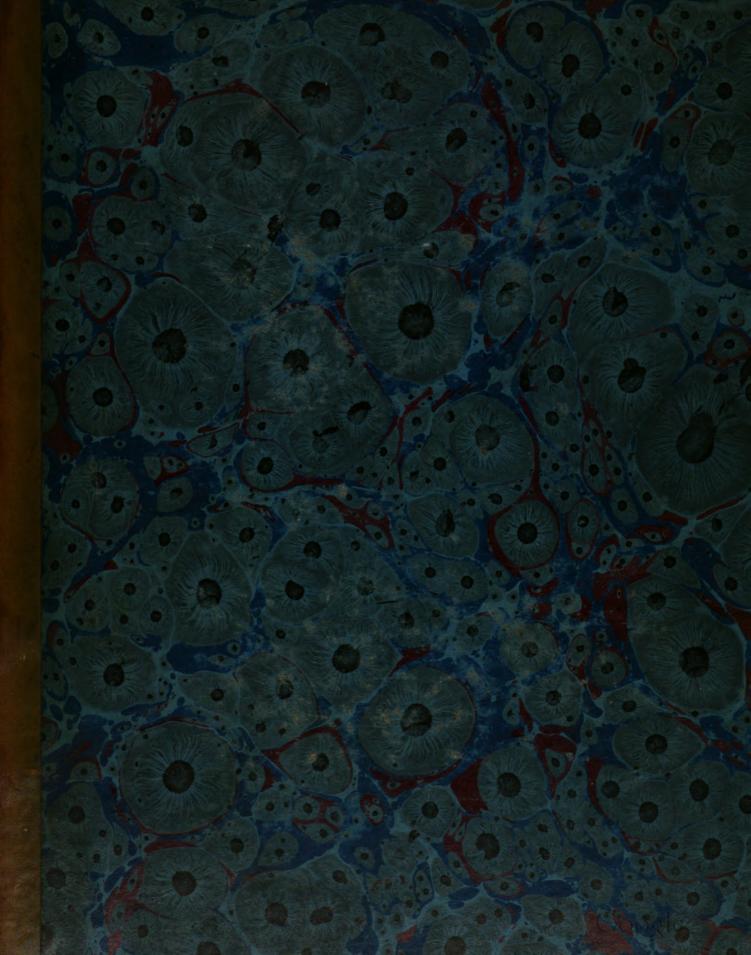
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

1934 Whater ACC 72R4

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT
900000059695

J. Roulez

C O R P U S

GRAMMATICORUM LATINORUM VETERUM

COLLEGIT AUXIT RECENSUIT

AC POTIOREM LECTIONIS VARIETATEM

ADIE'CIT

FRIDERICUS LINDEMANNUS

SOCIORUM OPERA ADIUTUS.

TOMUS L

DONATUM, PROBUM, EUTYCHIUM, ARUSIANUM MESSIUM, MAXIMUM VICTORINUM, ASPERUM, PHOCAM CONTINENS.

LIPSIAE,
SUMPTIBUS B. G. TEUBNERI ET F. CLAUDII.
CIDIOCCCXXXI.

PRAEFATIO TOMI PRIMI.

Tandem aliquando post varia rerum discrimina multasque interpellationes ac cessationes tendimus in publicum. Qui sero venit, excusationem habeat opus est, ni velit vanus haberi promissor sublestaeque fidei conductor. Quam excusationem habeo duplicem, alteram, quae vix erit ad me purgandum accommodata, sed quae accuset potius, nisi forte culpam suam confiteri, id ipsum habeatur pro excusatione; alteram ea re me satis significare posse puto, si mutatos libri redemptores librarios muncio, quae res ipsa omni de his Grammaticis edendis suscepto negotio fausta ac tantum non unice salutaris accidit. Igitur primum quidem ipse non eo progrediebar studii ardore, ut cito ad finem perduci posse videretur negotium, neque id vitio dari possit multis et gravissimis muneris publici negotiis distracto et occupato, nisi quod is quoque fidem datam exsolvere debebam. Tum prior librarius rem non ea tractabat cura, qua decebat, si vellet ipse suscepti negotii aliquem capere fructum et sumptuum factorum faciendorumque brevem sperare compensationem. Quibus ego impedimentis eam nunc paravi medicinam, ut, nisi quid subiti acciderit, nulla amplius caussa exsistere posse videatur, quin horum Grammaticorum editio quam citissime fieri poterit absolvatur.

Et primum quidem Fridericus Vilelmus Otto, discipulus olim meus, invenis doctissimus, mihique amicissimus, editor Catonis Tulliani et librorum de Finibus nuperrimus, exorari se passus est, ut se mihi adiungeret suamque mihi praestare vellet operam in conferendis libris manuscriptis

Digitized by Google

editisque, atque in colligenda lectionis varietate eademque ita conscribenda, ut nihil nisi emendandi restaret diligentia copiarumque perlustrandarum labor. Quicum ita partitus sum totum opus, ut ipse nihil quidem me inconsulto mutaret, exceptis manifeste corruptis, variarum autem lectionum farraginem in margine inferiori notandarum componeret ordinaretque; ego vero et recenserem scriptoris orationem, et emendarem, quae mihi visa essent emendanda, et illius correctiones, si quae essent, quas fecisset, iudicio meo submitterem; quo facto uterque conveniremus in unum et coniuncta opera sociatoque studio scripta denuo perlustraremus. Atque ita quidem in Festo recensendo egimus, qui iam sub prelo est; in hoc autem primo volumine, quod nunc in publicum emittitur, solus ego omnia confeci conscripsique, si excipias collectionem ad Phocam, de qua paullo post sum dicturus.

Deinde autem diu agitata de mutandis librariis redemptoribus consilia laetum tandem ac prosperum invenerunt exitum, postquam Teubnerus et Claudius, bibliopolae consociati, viri optimi, hanc Grammaticorum editionem suis formis exprimendam suisque sumptibus evulgandam receperunt. Ita fieri poterit, ut quotannis duo ad minimum volumina huius libri edantur, quod ipsum et nos et librarii honestissimi vehementer optamus. Omnem autem collectionem quindecim voluminibus talibus, quale est hocce primum, absolvi posse non sine caussa speramus.

Iam quid consilii ego in adornanda instruendaque hac nova Grammaticorum Latinorum veterum editione secutus sim, quem modum, quam viam mihi praescripserim, paucis erit aperiendum. Et quod ad scriptores ipsos attinet, quos recensitura est haec editio; haud aliter exspectationi virorum doctorum satisfieri posse credo, nisi si omnes eos, quos Putschius et Gothofredus olim ediderunt, in unum collectos exhibeam, quibus acçedent omnes, qui post illorum demum tempora in lucem prodierunt, veluti Mallius Theodorus, Consentius, Arusianus, Pompeius et qui sunt alii. Commentatores autem priscorum Latini sermonis scriptorum et scholiastas excludam omnes, quippe a meo consilio alienos, quorum tamen edendorum operam, quippe vehementer optabilem et optatam, ut primo quoque tempore aliquis recipiat, magnopere cupiam.

In recensenda autem horum scriptorum oratione sic versabor, ut, si fieri possit nullum librum editum sequi, sed ubique codices manu exaratos pro fundamento habere statuam, meum mihi tamen iudicium etiam in optimorum codicum lectionibus aestimandis liberum conservem, certasque coniecturas recipiam, varietatem autem lectionis potiorem tantum subscribam, addita ubi fuerit opus brevi explicatione. Hoc postremum de potiore lectionis varietate quomodo intelligam, dicendum est accuratius. Non enim illud mihi propositum est, ut ex iis, quos nancisci potuero, libris manuscriptis memoratu digniores excerpam varietates, sed potius quem codicem nactus fuerim antiquissimum eundemque optimum, eius omnes exscribam lectiones, etiam manifesto falsas, inprimis iis in locis, ubi fragmenta priscorum scriptorum reperiuntur; reliquos autem libros omnes in subsidium tantum adhibeam; Putschianae vero editionis lectiones omnino omnes accurate enotem ac transscribam. Persuasum enim habeo, illam quam vulgo vocant potiorem lectionis varietatem haud salutarem esse posse scriptoribus eorumque orationi restituendae, propterea quod, ubi codices adhibiti non integri conferuntur accuratissime, nunquam ad exoptatum aliquem finem perduci posse videtur opera critica in scriptore vetusto emendando posita. Neque tamen omnes omnino librorum varietates colligere collectasque exhibere expedit; atque in hac Grammaticorum editione, si omnem, quam colligere possim, lectionis farraginem adnotare velim, in quam immensum volumen excrescat totum opus, quantum inutile pondus habiturum, non est quod viris doctis dicam. — Ceterum in locis doctrinae grammaticae memorabilibus subnotandam credebam esse significationem similium apud alios Grammaticos locorum, nec minus scriptorum citatorum diligentiorem demonstrationem adiungendam; id quod feci faciamque ubicunque fieri potuerit.

Atque ita iam in hoc primo volumine edendo versatus sum. Et Donatum quidem, qui agmen ducit, postquam intellexi, codicem Santenianum, qui asservatur in bibliotheca regia Berolinensi, veram scriptoris exhibere manum, neglecta reliqua omni varietate ita instruxi, ut praeter codicis pauca errata integramque Putschianae editionis varietatem locos tantum scriptorum a Grammatico citatorum subnotarem, certissime persuasus, reliquam

omnem varietatem nihil habere, quod vel exiguo usui esse possit. In Probo emendando contigit mihi esse tam felici, ut si non unicum, at antiquissimum codicem manuscriptum in iucundissima atque amoenissima peregrina-tione Vindobonae conferre possem. Etenim quum Niebuhrius, vir donec in vivis erat perillustris, cuius pios Manes hac allocutione consaluto, quem sibi praematura morte ereptum omnis luget Germania, quem nunquam oculis ego vidi, quem tamen fautorem expertus sum benignissimum veneraborque donec vivam; quum igitur is accepisset, me in suscepta Grammaticorum editione plures iam fecisse sumptus quam pateretur rei familiaris meae ratio, meque a nemine adiuvari opibus intellexisset; haud exiguo me pecuniae munere affecit, quo adiutus Vindobonam profectus in bibliotheca imperiali codices Bobienses, qui olim in coenobio Sancti Columbani Bobiensi asservabantur, utendos accepi, quorum conferendorum opportunitas satis mihi liberaliter oblata est a viris praestantissimis, clarissimis Kopitario atque Eichenfeldio, custodibus bibliothecae Vindobonensis publicae optime meritis, cuius beneficii gratiae nunc publice illis actae sunto quantae intelligi possunt maximae. Itaque Probum sic edere potui, ut ex Codd. MSS. vix quicquam auxilii ad eum emendandum petendi neque exspectari posse neque opus esse videatur. Idem mihi contigit in Eutychio et in parte scriptorum Maximi Victorini, quorum schedas membraneas etsi non tam vetustas, quam Probi scripta, tamen satis antiquas esse et ad saeculum nostrae aerae nonum pertinere intellexi; erant autem eaedem Bobienses. Atque hoc loco facere non possum, quin commemorem, quae in singulari ad Eutychii libellum praefatiuncula significavi monstra verborum: ettorondi et airect, ea videri Mauritio Hauptio, iuveni praestantissimo, philosophiae doctori clarissimo, philologo non tantum Graece ac Latine doctissimo, discipulo olim meo, Hibernicas esse voces sive Iricas, ex quo facile quis coniiciat, codices istos Bobienses ex Hibernia in Italiam olim fuisse translatos. Ceterum in Eutychio exornando, praeter illius codicis Bobiensis et Putschianae editionis varietates, lectiones etiam principis editionis a Camerario curatae adhibui enotatasque adscripsi, quod beneficium tribuendum esse Hertelio, rectori Lycei Zuiccaviensis clarissimo, in singulari ad Eutychium praefatione iam significavi.

Ad Arusianum Messium, qui e codice Gudiano plus quam dimidia parte auctus ac nova fragmentorum Salustianorum commendatione beatus humanissimae debetur liberalitati rectorum civitatis Brunsvicensis atque Eignari, tum bibliothecae ducali Guelpherbytanae praesecti, insigni henevolentiae, quibus gratiam me habere summam profiteor; ad Arusianum, inquam, adieci omnes Maianae editionis varietates, diligenter notatis etiam iis scriptorum locis, qui a Maio vel non accurate significati, vel non reperti erant; quod quum paucissimis in locis omiserim, in indice hoe emendatum est ac locorum indicatio suppleta.

datum est ac locorum indicatio suppleta.

In Maximo Victorino, Aspero et Phoca emendandis duum virorum benivolentia ac diligentia adiutrix mihi fuit. Codicis enim Gothani lectiones, qui maximam partem opusculorum ab illis Grammaticis conscriptorum et alia quaedam continet, excerpsit Dübnerus, vir clarissimus, qui suam mihi operam etiam in reliquis Grammaticis liberaliter est pollicitus; cui promisso nunc quidem stabit eo melius ac facilius, quod publico se munere abdicavit peregrinationes suscepturus ad bibliothecas Europae locupletiores. Ad Phocam edendum subsidia mihi excerpsit collegitque collega meus praestantissimus Carolus Ernestus Langius, qui codicum Guelpherbytanorum et editionum Venetae principis et Ascensianae collationem diligentissime confecit. In quibus Grammaticis emendandis licet non habuerim praeter Victorini unum libellum, qui est e Bobiensi codice emendatus, libros manu scriptos aetate commendabiles, tamen praestantes lectiones recepi, quibus fere perpolita existimari potest illorum scriptorum oratio.

Indices adieci et in posterum adiiciam locupletissimos et quantum fieri potest absolutissimos. Eorum conficiendorum curam idem recepit, de quo supra dixi, Fridericus Viletmus Otto, qui hortatu meo tali artificio in iis conscribendis est usurus et iam usus est, ut nihil, quod memoratu dignum existimetur, aut omitti possit, aut negligi, aut inter conscribendum amitti. Erunt autem triplices illi indices, quemadmodum in hoc iam volumine praestitimus, unus rerum ac verborum, alter scriptorum citatorum, tertius notarum, cui accedet, ubi opus erit, Graecorum verborum notatio.

Hoc primum volumen proxime sequetur Festus Pompeius, ad quem exornandum felici copia sum instructus beneficio multorum virorum doctis-

Digitized by Google

simorum, quorum nomina in praefatione ad Tomum secundum expromentur. Atque ita hoc omne Grammaticorum Latinorum veterum corpus satis digne exornatum prodibit, cuius rei ea pars, quae externi est splendoris, ad bibliopolas pertinet, quibus gratiam insignem debent viri docti, qui hac nostra opera sunt usuri. Ad internas autem copias quod attinet, aliquot sunt Grammatici, in quibus nobis nondum suppetunt auxilia, in quorum numero vehementissime desidero libros manu scriptos Attilii Fortunatiani atque Plotii. Qua de caussa humanissimis precibus oratos velim homines doctos, inprimisque bibliothecarum praefectos, ut circumspiciant diligenter, ac si quid ad hos aliosque Grammaticos invenerint, quod salutare esse possit, id mecum communicent, operamque mihi suam liberaliter praestare ne detrectent. Scripsi in Gymnasio Zittaviensi Cal. Mai. clolocccxxxi.

PRAEFATIO EDITORIS.

Sequitur iam Probus, non ille quidem antiquus M. Valerius Probus, quem Suetonius in libello de Grammaticis illustribus "nimis pauca et exigua de quibusdam minutis quaestiunculis edidisse" testatur, sed haud dubie serior quidam eiusdem nominis. Credibile tamen est, ne huius serioris quidem Probi libros ad nos pervenisse integros, quum in antiquissimo illo Codice, ex quo hos libros nunc denuo emendatos edidi, librum Sancti Columbani Bobiensis intelligo, quem in bibliotheca Vindobonensi contuli, inventum sit Fragmentum Grammaticum aliquot plagularum, quod cum huius Probi Catholicis maxime consentiebat iisque persimile esset, sed longo uberiora et amplius exposita continebat, quam quae in his excerptis habentur. Etiam subscriptio libri in Codice haec erat: Finit de Catholicis Probi. Sed sequebatur tamen etiam alia subscriptio, ita comparata: Feliciter ars Probi, Grammatici Urbis, explicit Catholica. Ut igitur ex his subnotationibus nihil magnopere certi colligi possit. Codex, quem dixi, e Bobiensibus est, diligentissime exaratus, quippe ab eadem, qua scriptus, manu expunctis et correctis tantum non omnibus, quaecumque supervacanea essent vel scriptoris errata, ut videtur, inter primam descriptionem animadverso errore. Nihil habet distinctionis praeter quaedam puncta ad litteras vocabulorum non plene perscriptorum posita; interdum virgulae ad distinguenda singula

verba sub lineam annexae, nam scriptura est continua. Litterae initiales nullae vel admodum paucae, sed ipse ductus litterarum paullum tantum a quadratis sive maiusculis deflectens, ita ut verbi caussa N nusquam a maiuscula eadem differat. Membrana tenuis et flava, seu potius fusca. In fine versuum non semper plane perscripta sunt verba, nunc compendio significata, nunc plane omissa vel in margine detrita. Ceterum compendia nulla vel paucissima. Loca poetarum haud raro litteris singulorum vocabulorum initialibus tantum scripta. Codex est seculi septimi vel ineuntis octavi, ut mihi significabat Eichenfeldius, Vir Clarissimus, bibliothecae Vindobonensis publicae Custos. Ceterum nisi unicus, at antiquissimus fons est hic Codex Probi et aliorum scriptorum Grammaticorum, quae in eo servata sunt, atque etiam ex parte est rescriptus, sed scriptura antiquior nihil continet memorabile. Continet idem etiam Sacerdotis Grammatici ingens volumen, quod una cum Probi plagulis superius significatis aliisque fragmentis Grammaticis proxime editurus est Eichenfeldius, cuius erga me benivolentiam summis laudibus efferre debeo.

Ex reliquis, quae mihi praesto erant, auxiliis consulto non nisi Ascensianam editionem adhibui. Reliquae editiones deteriores videbantur omnes. Insuper addidi lectiones Putschii, ut par erat. Sic factum, ut hi Probi libri in paucissimis adhuc locis tantum corrupti nunc prodeant, quae res maxime illi Codici Bobiensi debetur. Scripsi in Gymnasio Zittaviensi Nonis, Ian. cioiocccxxviii.

AELII DONATI ARS GRAMMATICA TRIBUS LIBRIS COMPREHENSA

E M E N D A T I U S

EDITA.

A

GRAMMAT. LAT. I.

ACTION AND A STRANGE STRAIGHT

0 8 1 7 3 2 7 5 7 6 9 9 7 3 7 8 7

2 7 1 4

The second of the second of the state of the second of

The second of th

and the second of the second o

PRAEFATIO.

The state of the contract of the state of th

Ex quo primum libro manuscripto elegantissimi hi libelli, qui artem Donati grammaticam continent, sint editi, parum constat. An post principem editionem Haarlemensem, de qua cf. Fabricius in bibliotheca Latina tom. III, pag. 742. codices manu exarati adhibiti sint, nescio; credibile est, Caesarium in libello de barbarismo, et Glareanum in libro de octo partibus orationis, edendis, codices manuscriptos in auxilium vocasse. Cf. Fabricius in biblioth. Lat. tom. I, pag. 788. Horum tamen editiones ad partes vocare non potui. Quas mihi inspicere licuit editiones, eae omnes cum Basileensi magis minusve concordant, ex qua nihil auxilii sperandum esse iam antea sciebam. Edidit tamen Putschius ex hoc Basileensi exemplo suum Donatum, suum dico; nam Bongarsii libri quales fuerint, ex quibus Donatum se emendasse indicat, incertum est. Pessime autem interpolatum nobis dedisse elegantissimum Grammaticum, ex hac mea editione abunde, opinor, apparebit.

Praestantissimum ego codicem Santenianum nactus, eundem ex quo olim Pompeii commentarium in Donati libellum de barbarismo edidi, statim intellexi, aut hunc librum, aut nullum alium veram et genuinam Donati orationem exhibere. Qua de caussa, et simul quia animadvertebam, paucissimos tantum locos relinqui dubios, alia auxilia frustra circumspecta non

Digitized by Google

magnopere dolui et Donatum ex isto codice edere non amplius dubitavi. Quae ipse habebam ex antiquis editionibus enotata, ea omnia futilia esse, non sine frustra insumpti laboris poenitentia cognovi. Quare abieci, satis habens, praestantissimum codicem, quem ut denuo conferre possem, precibus impetravi ab humanitate eorum, qui rei litterariae per terras Borussicas summam curam gerunt, curare excudendum, notatis in ima libri ora Putschianae editionis interpolationibus. Sic enim existimabam, invento codice, qui genuinam scriptoris manum manifesto proderet, supervacaneum esse, omnes depravationes, quae in innumeris, quae exstant, editionibus habentur, indicare, hoc solo consilio, ut chartis et emptorum pecuniae parceretur. Scripsi in Gymnasio Zittaviensi Kal. Mai. cidioccexxvii.

DONATI ARS GRAMMAT COMPREHENSA

SEGM. I.

ox est aer ictus, sensibilis auditu, quantum in ipso est. Omnis¹ vox aut articulata [1735] est, aut confusa. Articulata est, quae litteris conprehendi potest; confusa, quae scribi non potest.

SEGM. II. De Littera.

1. Littera est pars minima vocis articulatae. Litterarum aliae sunt vocales, aliae consonan-Consonantium² aliae sunt semivocales, aliae mutae. Vocales sunt, quae per se proferuntur et ipsae syllabam faciunt. Sunt autem numero quinque: a, e, i, o, u. Harum duae i et u transeunt in consonantium potestatem, cum ant ipsae inter se geminantur, aut cum aliis vocalibus iunguntur, ut Iuno, vates. Hae etiam 4 mediae dicuntur, quia in quibusdam dictionibus expressum sonum non habent: i ut uir; u ut optumus. Extra quam formam u littera interdum nec vocalis nec consonans habetur, cum inter q litteram consonantem et aliquam vocalem constituitur, ut quoniam, [1736] quidem. Huic item digammon 6 adscribi solet, cum sibi ipsa praeponitur, ut seruus, uulgus. Nam i litteram geminari in unam syllabam posse plurimi negant.

2. Latinae vocales omnes et produci⁸ et corripi possunt. Atque his solis adspirari⁹ quidam existimant. - Semivocales sunt, quae per se quidem proferuntur, sed per se syllabam non faciunt. Sunt autem numero septem: f, l, m, n, r, s, x. Ex his una duplex est x, et liquidae quattuor: l, m, n, r; ex quibus l et r faciunt communem syllabam. Et s littera suae cuiusdam potestatis est, quae in metro plerumque vim consonantis amittit 10 . Item ex illis f^{11} littera superponitur liquidis l vel

2.12, quemadmodum muta quaelibet, et communem syllabam facit.

Mutae sunt, quae nec per se proferuntur nec per se syllabam faciunt. Sunt autem numero novem: b, c, d, g, h, k, p, q, t. Ex his supervacuae quibusdam videntur k et q; [1737]

Putsch. — 8) per se Putsch. Haec male repetita e superioribus, — 4) Hae autem Putsch. — 5) nec vocalis habetur nec consonans Putsch. - 6) Digamma Putsch. Digammos est apud Pempeium p. 21. Cf. quae ibi notavi. Atque ita fortasse etiam h. l. legendum.-7) in una syllaba Putsch. — 8) omnes produci Putsch. dam imperitie esse videntur Putsch. Ita etiam glossa Cum Cod. conspirat. Pomp. p. 23, qui hunc locum ex- in Cod. praeterquam quod esse deest. Cf. praeterea, quae citat. — 9) aspirari Putsch. — 10) In Cod. est a pr. spud Pemp, leguntur p. 81 et quae ibi notavi.

1) Omnie autem vox Patsch. — 2) C. autem aliae na. admittit; emendatum ammittit. Bem declarat Pomp. p. 28. — 11) Item ex his semivocalibus septem f littera P. Recentior manus in Codice ita proferendum voluit hunc locum: Rem ex illis septem cernivocalibus f littera. Interpretamentum aperte se prodit. — 12) L et r Putsch. - 18) Ex his duae eupervacuae quibusqui nesciant, quotiens a sequitur, k litteram praeponendam esse, non c; quotiens u sequitur, per q, non per c scribendum a.

4. H interdum consonans, interdum adspirationis creditur nota. Y et z remanent, quas litteras propter Graeca nomina admisimus²; altera namque vocalis, altera consonans duplex. Unde fit, ut quidam putent, Latinas litteras non plures esse, quam XVII; si quidem ex XX et tribus³ ana adspirationis nota est, una duplex, duae supervacuae, duae Graecae. — Accident unicuique litterae tria: nomen, figura, potestas. Quaeritur enim, quid vocetur littera, qua figura sit, quid possit.

SEGM. III. De Syllaba.

1. Syllaba est conprehensio litterarum vel unius vocalis enunciatio temporum capax. Syllabarum aliae sunt breves, aliae longae, aliae communes. Breves sunt, quae et correptam vocalem habent et non desinunt in duas consonantes⁵, aut in unam duplicem⁶, aut in aliquid, quod sit pro duabus consonantibus⁷. Longae aut natura sunt, aut positione fiunt⁸. Natura, cum aut vocalis producitur, ut a, o, aut duae vocales iunguntur et diphthongon faciunt, ut ae, oe, eu, ei, au⁹. Positione ¹⁰, cum aut correpta vocalis in duas desinit consonantes, ut arma, arcus; aut in unam duplicem, ut axis; aut in alteram consonantem et alteram vocalem loco consonantis positam, ut at Iuno, at Venus¹¹; aut in i litteram solam¹², loco consonantis positam, quam nonnulli geminant, ut:

Aio te Aeacida Romanos vincere posse 13. [1738]

2. Sunt etiam syllabae, quae communes dicuntur ¹⁴, cum aut ¹⁵ correptam vocalem duae consonantes secuntur ¹⁶, quarum prior aut muta quaepiam est, aut f semivocalis, et sequens liquida ¹⁷; aut cum correpta vocalis in unam desinit consonantem sequente h, quae plerisque adspirationis videtur ¹⁸ nota ¹⁹; aut cum correptam vocalem duae consonantes secuntur, quarum prior s littera est ²⁰; aut cum partem orationis terminat brevis syllaba, quae in unam desinit consonantem ²¹; aut cum pars orationis in longam ²², quae diphthongus appellatur, sequente statim vocali statim ²⁵; aut cum producta vocalis est, vocali altera consequente ²⁴; aut cum pronomen c littera terminatum vocalis statim ²⁶ subsequitur; aut cum correptas vocales suscipit z Graeca duplex ²⁶; aut cum correpta vocalis in unam desinit consonantem, sequente statim vocali in eadem dictione. — Longa syllaba duo tempora habet, brevis unum. Syllaba aput ²⁷ metricos semipes nominatur.

SEGM. IV. De Pedibus.

1. Pes est syllabarum et temporum certa denumeratio 29. Accidunt unicuique pedi arsis et thesis, numerus syllabarum 29, tempus, resolutio, figura, metrum. Pedes disyllabi sunt quattuor, trisyllabi octo, duplices sedecim. Ergo disyllabi quattuor hi 30 sunt:

Pyrrhichius ex duabus brevibus, temporum duum 31, ut fugă 32.

1) Apud Putschium leguntur etiam haec: excepto cur et cum, quod per c scribendum est, quia inter q et aliam consonantem u sine altera vocali poni non potest. Indigna haec Douato. — 2) assumpsimus Putsch. — 3) ex his viginti e. tr. P. — 4) quidve Putsch. — 5) addit Putsch. ut ast. — 6) addit Putsch. ut lex. — 7) addit P. ut aio. — 8) Longae autem sunt natura aut positione Putsch. Doest fiunt. — 9) faciunt, ae, oe, ue, au, eu, ai, ei Putsch. — 10) Positione longae sunt syllabae, quum. P. — 11) Haec spud Putschium sic habantur: quum aut correpta vocalis in duas desinit consonantes, ut ust. Aut cum desinit in unans

consonantem et excipitur ab altera consonante, ut arma, arcus. Aut in alteram consonantem et alteram vocalem, loco consonantis positam, ut At Iuno, At Venus. Aut in unam duplicem, ut dux. Aut excipitur ab x, duplici consonante, ut axis. — 12) Addit P. inter duas vocales. — 13) Ennus apud Cic. de Divin. II, 56. — 14) vocantur P. — 15) aut deest apud P. — 16) Ita saepe in hoc Codice, quam scripturem mutare nolui. — 17) Addit due exempla P. Vastosque ab rupe Cyclopas. Et vasto Cyclopis in antro. Sed ego ista multa exempla a commentatoribus adiecta esse puto. — 18) creditur P. — 19) Sequuntur exempla apud P.

Huic contrarius est spondeus, ex duabus longis, temporum quattuor, ut aetas 3. Iambus ex brevi et longa, temporum trium, ut parens.

Huic contrarius est trochaeus³⁴, ex longa et brevi, temporum trium, ut meta.

[1739]

2. Trisyllabi octo hi 25 sunt.

Tribrachys 36, ex tribus brevibus, temporum trium, ut māculā. Huic contrarius est molossus, ex tribus longis, temporum sex, ut Aeneas.

Anapaestus ex duabus brevibus et longa, temporum quattuor, ut Erato.

Huic contrarius est dactylus, ex longa et duabus brevibus, temporum quattuor, ut Maenalus 37. Amphibrachys 38, ex brevi et longa et brevi, temporum quattuor, ut carine.

Huic contrarius est amphimacrus, ex longa, brevi et longa, temporum quinque, ut insulae.

Bacchius ex brevi et duabus longis, temporum quinque, ut Achātes.

Huic contrarius est antibacchius, ex duabus longis et brevi, temporum quinque, ut nātūrā.

.8. Duplices sedecim hi 40 sunt.

Proceleusmaticus 41, ex quattuor brevibus, temporum quattuor, ut aescula. Huic contrarius est dispondeus, ex quattuor longis, temporum octo, ut oratores.

Diambus, ex duobus iambis, temporum sex, ut propinquitas.

Huic contrarius est ditrochaeus, ex duobus trochaeis 4, temperum sex, nt cantibena. Antispastus, ex brevi et duabus longis et brevi, temporum sex, ut Sulonimus 43.

Huic contrarius est choriambus, ex longa et duabus brevibus et longa, temporum sex, ut ārnypŏtēns.

Ionicus minor ex duabus brevibus et duabus longis, temporum sex, ut Diomedes. Huic contrarius est Ionicus maior, ex duabus longis et duabus brevibus, temperum sex, ut Iunonius. Pacon primus, ex prima longa et tribus brevibus, temporum quinque, ut legitimus. Paeon secundus, ex secunda longa et tribus brevibus, temporum quinque, ut colonici. [1740]Paeon tertiue, ex tertia longa et tribus brevibus, temporum quinque, ut Menedemus. Paçon quartus, ex quarta longa et tribas brevibus, temporum quinque, ut celeritas. His contrarii sunt quattuor 41 epitriti.

Epitritus primus, ex prima brevi et tribus longis, temporum septem, ut săcērdotēs. Epitritus secundus, ex secunda brevi et tribus longis, temporum septem, tu conditores. Epitritus tertius, ex tertia brevi et tribus longis, temporum septem, ut Demosthenes. Epitritus quartus, ex quarta brevi et tribus longis, temporum septem, ut Fescentinus.

4. Exhinc deinceps alii pedes, synzugiaeve 45 nascuntur. Nam quemadmodum pedes disyllabi 46 quattuor geminati sedecim duplices faciant, ita 47 idem cum trisyllabis comuncti triginta duo 48

Terga fatigamus hasta; et, Ibat ovans, Divumque sibi poscebat honorem. - 20) Addit exempla P. ut Ponite spes sibi quisque, et Unde spissa coma. — 21) Addita 36) Tribrachus. P. Cod. tribrachis. — 37) Cod. Meleguntur spud P. sequente vocali, ut est, Omnia vincit nalus. — 38) Amphibrachus P. amphibrachis Cod. amor et nos cedamus amori. - 22) desinit in longam P. et Glossa in Cod. — 23) addit exempla P. ut Musae Aonides, et, Insulae Ionio in magno. - 24) sequente P. — 25) statim deest P. — 26) aut quum correptam vocalem suscipit s litera consonans atque duplex P. Sic fere etiam Glossa Cod., nisi quod glossa v. litera omittit. — 27) Ita Codex. — 28) dinumeratio P. — 29) et tempus P. — 80) Cod. hii, — 81) duorum P. — 82)

Desunt signa prosodiaca apud P, hic et in seqq. — 33) Aestas P. - 34) Cod. trocheus. - 35) Cod. hii. -59) et brevi. P. - 40) Cod. hii. - 41) Proceleumaticus. Cod. — 42) Cod. ditrocheus et trocheis. — 43) Cod. a pr. m. Salontus, sed emendatum. — 44) Sunt hi epitriti. Putsch. — 45) Pedes syzygiae nascuntur. Putsch. Nolui mutare scripturam Codicis, quae mihi non a librario profecta videtur. — '46) disyllabi deest apud P. - 47) lidem P. Idem contracte pro tidem saepe in vetustis codicibus. - 48) triginta et duo P.

de se reddunt. Trisyllabi vero cum trisyllabis geminati sexaginta quattuor¹ collegantur. Atque excepto ampibrachi² et epitrito³, quorum alterum tripla, alterum epitrita divisione partimur, universorum pedum trina conditio repperitur. In aliis enim aequa divisio est, in aliis dupla, in aliis sexcupla; et prima dactylica, secunda iambica, tertia paeonica nominatur. Sunt in unoquoque metro pedes legitimi, sunt nothi. Simplices pedes non amplius, quam ternas syllabas, duplices non amplius quam senas habent.

SEGM. V. De Tonis.

- 1. Tonos alii accentus alii tenores nominant. Toni igitur tres sunt, acutus, gravis, circumflexus. Acutus cum in Graecis dictionibus tria loca teneat, ultimum, paeneultimum et antepaeneultimum; apud Latinos paeneultimum et antepaeneultimum tenet⁵; ultimum numquam. Circum- [1741] flexus autem, quotlibet syllabarum sit dictio, non tenebit nisi paeneultimum locum. Gravis poni in eadem dictione vel cum acuto vel cum circumflexo potest; hoc illi non est commune cum ceteris. Ergo monosyllaba, quae correptam vocalem habebunt, acuto accentu pronunciabimus, ut pax, pix, mux; quae productam vocalem habebunt, circumflexo accentu pronunciabimus, ut res, dos, spes. In disyllabis, quae priorem productam habuerint et posteriorem correptam, priorem syllabam circumflectimus, ut meta, Creta. Ubi vel ambae productae, vel posterior syllaba producta fuerit, vel ambae correptae, acuemus prierem syllabam, sive illa correpta fuerit, sive producta, ut leges, reges, nepos, bonus⁷. In trisyllabis et deinceps, si paeneultima correpta faerit, acuemus autepaeneultimam, ut Tullius, Hostilius. Si paeneultima positione longa fuerit, ipsa acuetur et antepaeneultima gravi accentu pronunciabitur, ut Catullus 16, Metellus, ita tamen, si positione longa non ex muta et liquida fuerit. Nam mutabit accentum, ut latebrae, tenebrae. Si altima brevis fuerit, paeneultima vero natura longa, paeneultima circumflectitur, ut Cethegus, perosus 11. Si ultima quoque natura longa fuerit 13, paeneultima acuetur, ut Athenae, Mycenae. In conpositis dictionibus unus accentas est non minus, quam in una parte orationis, ut malesanus 13, interealoci.
- 2. Accentus in integris dictionibus observantur; in interiectionibus et in peregrinis verbis et in barbaris nominibus nulli certi sunt. Accentuum legem vel distinguendi vel pronunciandi ratio vel discernendae ambiguitatis necessitas saepe conturbat. Sane Graeca verba Graecis accentibus ¹⁴ efferimus. In Latinis neque ¹⁵ acutus accentus in ultima syllaba poni potest, nisi discretionis causa, ut in adverbio poné ¹⁶, ideo ne verbum putetur inperativi modi; neque circumflexus, nisi in ea particula, quae est ergo.
- 3. Acutus accentus est nota per obliquum ascendens in dexteram partem, ita¹⁷: '. Gravis, nota a summo in dexteram partem descendens, ita: '. Circumflexus nota de acuto et gravi facta, ita: '. Longa linea 18 a sinistra in dexteram partem aequaliter ducta 18, ita: —. Brevis virgula similiter iacens, sed panda et contractior 18, ita: ... Hyphen virgula subiecta versui, ita: 77; hac nota subter posita duo verba, cum ita res exigit, copulamus, ut:
- 1) sexaginta et quatuor P. 2) amphibracho P. 3) Post hoc voc. intrudunt editiones haec: quem metrici informem et incagnitum iudicant. Cod. eadem post v. partimur addit, sed pro incognitum, inconditum habet. Ego ut serius additamentum eieci, locumque totum rectius distinxi. Consentit mecum Priscianus in libro de figur. numeror. c. 6, ubi verba ista itidem omittuntur. 4) penultimum et antepenultimum P. Atque ita quoque paullo post. 5) tenet apud Latinos penultimum
- et a. P. 6) deest illa apud Putsch. 7) konos P. 8) addit P. tetrasyllabis. 9) nullius P. 10) Catellus P. 11) Beroeus P. 12) natura fuerit longa P. 13) in una parte dictionis, ut benesanus P. 14) addit P. melius. 15) nunquam P. 16) Diligentissime enotavi signa haec grammatica ex Codica accuratissime scripto. 17) Ita hic et in seqq. deest apud P. 18) Longus est linea P. 19) h. l. ita deest in Cod. 20) Panda a superiori et c. P. —

114 147

Ante tulit gressum 11; et:

Turnus ut ante volans tardum praecesserat agmen?

Huic contraria est diastole, dextera pars quaedam circuli ad imam litteram adposita, ita:). Hac nota male cohaerentia discernuntur, ut est:

Ereptae virginis, ira 22. Et:

Viridique in littore conspicitur, sus .

Apostrophos circuli item pars dextera, sed ad summam litteram posita si ita: '. Hac nota deesse ostendimus parti orationis ultimam vocalem, cuius consonans remanet, ut:

Tanton' me crimine dignum Duxisti?

Caeterum dasian f et psilen | apud Latinos H 27 vel addita vel detracta significat.

SEGM. VI. De Posituris.

Tres sunt omnino positurae vel distinctiones, quas déceiç Graeci vocant: distinctio, subdistinctio, media distinctio. Distinctio est, ubi finitur plena sententia; huius punctum ad summam litteram pommus. Subdistinctio est, ubi non multum superest de sententia, quod tamen en necessario separatum mox inferendum sit. Huius punctum ad imam litteram ponimus. Media est, ubi fere tantumdem 11 de sententia superest, quantum iam diximus, cum tamen respirandum sit. Huius punctum ad mediam litteram ponimus. In lectione tota sententia periodos dicitur, cuius partes sunt cola et commata 32.

LIBER SECUNDUS.

SEGM. I. De Partibus orationis.

- 1. Partes orationis sunt octo: nomen, pronomen, verbum, adverbium, participium, coniunctio, praepositio, interiectio. Ex his duae sunt principales 33, nomen et verbum. Latini articulum non adnumerant, Graeci interiectionem.
- 2. Multi plures, multi pauciores partes orationis putant. Verum ex omnibus 4 tres sunt. quae sex casibus inflectuntur, nomen, pronomen et participium.

De Nomine. SEGM. II.

- 1. Nomen est pars orationis cum casu, corpus aut rem proprie communiterve significans. Proprie, ut Roma, Tiberis; communiter, ut urbs, flumen 35. Nomini accidunt sex, qualitas, conparatio, genus, numerus, figura, casus. Nomen unius hominis , appellatio multorum, vocabulum rerum est 37. Sed modo nomina generaliter dicimus 28.
- est Aen. X, 668. 27) H litera vocali P. 28) Deest in Krehl. edit. perperam est: diximus. Verum tenuit omnino apud P. 29) Cod. thesis. 30) tunc P. Putsch.

21) Virg. Aen. VI, 677. — 22) Virg. Aen. IX, 47. — 23) 31) tantum P. — 32) Additur in Cod. ex interpreta-Tum Danai gemitu, atque ereptae v. i. P. Locus est tione: id est, membra et caesa. - 39) Addit P. partes Virg. Aen. II, 413. - 24) Procubuit, viridique cet. P. orationis. - 34) Verum ex his P. - 35) urbs et flu-Locus est Virg. Aen VIII, 83. — 25) adposita P. — men P. — 86) nominis P. — 87) Pessime est apud P. 26) Omnipotens genitor, tanton' me crimine dignum appellatio multarum vocabulum rerum est. — 88) Ci-Duxisti, et tales voluisti expendere poenas? P. Locus tantur haec a Prisciano XVIII, 20. p. 180. tom. II., ubi

GRAMMAT. LAT. I.

В

- 2. Qualitas nominum bipertita¹ est. Aut enim propria sunt nomina aut appellativa. Propriorum nominum secundum Latinos quattuor sunt species: praenomen, nomen, cognomen, agnomen, ut Publius Cornelius Scipio Africanus. Omnia praenomina aut singulis litteris notantur, ut G. Caesar, Gaius Caesar; L. Catilina, Lucius Catilina³; aut binis, ut GN. Gneus⁴; SP. Spurius; aut ternis, ut Sex, Roscius, Sextus Roscius⁵.
- 3. Appellativorum nominum species multae sunt . Alia enim sunt corporalia, ut homo, terra, mare. Alia incorporalia, ut pietas, iusticia, dignitas. Alia primae positionis, ut mons, Alia derivativa, ut montanus, scholasticus. Alia deminutiva, ut monticulus, [1744] scholasticulus. Deminutivorum gradus tres sunt⁸, quorum forma quam magis minuitur, crescit saepe numerus syllabarum. Sunt etiam quasideminutiva, quorum origo non cernitur, ut fabula, macula, tabula, vinculum. Sunt nomina tota Graecae declinationis, ut Themisto, Calupso, Pan. Sunt tota conversa in Latinam regulam, ut Polydeuces, Pollux, Odysseus, Ulixes 10. Sunt inter Graecam Latinamque formam, quae notha appellantur, ut Achilles, Agamemno 11. Sunt alia homonyma, quae sub 12 una appellatione plura significant, ut nepos, acies, aries. Sunt alia 13 synonyma vel polyonyma, ut terra, humus, tellus; ensis, mucro, gladius. Alia patronymica, ut Atrides, Pelides; haec et ab avis et a matribus 14 saepe fiunt. In his, quae Graeca sunt, sive masculina fuerint, sive feminina, Graecam magis servavimus 15 regulam. Horum 16 masculina aut in des exeunt, ut Atrides ab Atreo17; aut in ius, ut Peleius, a Peleo; aut in ion, ut Nerion, a Nereo. Feminina autem aut in is execut, ut Atreis; aut in ias 18, ut Peleias 19, aut in ne, ut Nerine. Sunt etiam 20 πτητικά, id est possessiva, quae in ius exeunt, ut Evandrius ensis, Agamemnoniaeque 21 Mycenae. Sunt alia 22 mediae significationis et adiecta nominibus 23, ut magnus, fortis. Dicimus enim magnus vir, fortis exercitus. Haec etiam epitheta dicuntur, id est adieetiva 21. Sunt 25 alia qualitatis, ut bonus, malus; alia quantitatis, ut magnus, parvus. Alia gentis, ut Graecus, Hispanus. Alia patriae, ut Thebanus, Romanus. Alia numeri, ut unus, duo. Alia ordinis, ut primus, secundus; sed primus de multis, de duobus prior dicitur, sicut de duobus alterum dicimus 26, de multis alium. Sunt alia ad aliquid dicta, ut pater, frater; alia ad aliquid qualiter 27 se habentia, ut dexter, sinister. [1745] Haec et conparativum gradum admittunt, ut dexterior, sinistrior 26. Sunt alia generalia, ut corpus, animal, alia specialia, ut lapis, homo, lignum; alia facta de verbo, ut doctor, lector 29; alia participiis similia, ut demens, sapiens, potens; alia verbis similia, ut comedo 30, palpo, contemplator, speculator; sed illa conparatione discernantur, haec casibus 21.

SEGM. III. De Conparatione³².

1. Conparationis gradus sunt tres, positivus, conparativus, superlativus; positivus, ut fortis; conparativus, ut fortior; superlativus, ut fortiesimus. Sed conparativus gradus generis est semper

Caesar, L. Catilina P. — 4) ut Cn. Pompeius P. — 5) ut Sex. Roscius P. — 6) multae sunt species P. — 7) Diminutiva P. semper. — 8) Diminutivorum no-minum tres sunt gradus P. — 9) Quo magis P. Pompeius hunc locum p. 106. sic exhibet: quando sensus minuitur cet., unde olim legendum conieci: quanto magis sensus minuitur, crescit cet. Sed verum est, quod a Codice nostro exhibetur. — 10) Ulysses P. — 11) Agamemnon P. Codex quidem Agamemnon, sed aperte contra scriptoris mentem. — 12) Deest sub apud P. — 13) Sunt etiam alia P. — 14) a patribus P. — 15) Servabimus P. - 16) Alia horum P. - 17) De- Eadem non legisse videtur Pompeius, qui p. 120 sic:

1) bipartita P. — 2) et agnomen P. — 3) ut C. sunt ab Atreo apud P. — 18) in as P. — 19) Pelias P. - 20) Sunt alia P. Tum Cod. pr. m. theiga, quod emendatum thethica. — 21) que deest apud P. — 22) Et alia P. - 23) adiectiva nom. P. - 24) Desunt id est adi. spud P. - 25) Deest sunt spud P. - 26) Hic intrudit ita P. — 27) quodammodo P., quod mihi scioli emendatoris esse videtur. — 28) non dextrior et sinistrior, sed dexterior et sinisterior P., quo nihil deterius excogitari potuit. - 29) ut dictor, factor, lector P. - 30) In Cod. est commedo. Sed in margine a pr. m. sic: no. (i. e. nomen) comedo, donis. — 31) sed illa - casibus. Haec et interposita desunt apud P.

- communis. Comparantur autem nomina, quae aut qualitatem significant aut quantitatem significant significant aut quantitatem significant significan
- 2. Conparatio nominum proprie in conparativo et superlativo gradu est constituta. Nam positivus perfectus et absolutus est. Saepe autem conparativus gradus praeponitur superlativo, ut stultior stultissimo, et maior maximo. Saepe idem ³⁹ minus a ⁴⁰ positivo significat, quamvis recipiat conparationem, ut: Mare Ponticum dulcius quam cetera ⁴¹. Saepe idem pro positivo positus minus ⁴² significat et nulli conparatur, ut:

 Iam senior, sed cruda deo, viridisque senectus ⁴³. [1746]
- 3. Sont nomina significatione deminutiva, intellectu conparativa, ut grandiusculus, mainsculus, minusculus. Conparativo et superlativo gradui 4 tam, aut minus, aut minime, aut magis, aut maxime adici non oportet; adiciuntur 4 autem positivo tantum. Dicimus enim tam bonus, tam malus; minus bonus, minus malus; minime bonus, minime malus; magis benus, magis malus; maxime bonus, maxime malus.
- 4. Conparativus gradus ablativo casui adiungitur utriusque numeri, sed tunc utimur 46, cum aliquem vel alieno vel suo generi conparamus, ut Hector fortior Diomede, vel audacior Troianis fisit. Dicimus autem, ut 47 fortior hic quam ille est 48. Superlativus autem genitivo tantum plurali adiungitur, sed tunc utimur 49, cum aliquem suo generi conparamus, ut Hector fortissimus Troianorum fuit. Plerumque superlativus pro positivo ponitur et nulli conparatur, ut Imparer optimus maximus; interdum conparativus gradus nominativo adiungitur, ut doctior hic 42 cam ille est 40.

SEGM. IV. De Generibus.

1. Genera nominum sunt quattuor, masculinum, femininum, neutrum et 51 commune. Masculinum est, cui numero singulari casu nominativo pronomen vel articulus praeponitur hic, ut hic magister; femininum, cui numero singulari casu nominativo pronomen vel articulus praeponitur hace, ut hace Musa; neutrum, cui numero singulari casu nominativo pronomen vel articulus praeponitur hoc, ut hoc scamnum. Commune est, quod simul masculinum femininumque significat, ut hic et hace sucerdos. Sed ex his vel principalia vel sola genera duo sunt, masculinum et femininum. Nam neutrum et commune de utroque nascuntur. Est etiam trium generum commune, quod omne dicitur, ut hic et hace et hoc felix. Est epicoenon, id est, promiscuum, quod 33 sub una significatione marem et feminam comprehendit, ut passer 54, aquila. Sunt praeterea alia sono [1747]

Si participium fuerit, non recipit comparationem: nemo dicet legens, legentior, legentissimus. Hoc noluit
adiicere Donatus, quod est utile satis. — 32) De Comparativo. P. Sed de comparatione etiam Pompeius legit.
— 33) aut qualitatem aut quantitatem significant P.
Aliter, sed sperte memoriter, citat Pompeius p. 128.
Quae nomina comparationem recipiunt? Ait, ea, quae
sunt qualitatis et quantitatis. — 34) Addit P. iuvenis
iunior per syncopam. — 35) pro secundo gradu P. —
36) hânc P. — 37) sunt bonus et malus et magnus P.
— 38) Addit P. magnus; maior, maximus. Hic et
paullo ante manifeste se prodit manus interpolatoris. —
39) idem deest spud P. — 40) a deest apud P. Sed

necesserium est, quia ita solet Donatus. — 41) Sallustio tribuitur a Pompeio, quem vide p. 135. — 42) minus a positivo P. — 43) Virg. Aen. VI, 304. — 44) Deest gradui apud P. — 45) adiici — adiiciuntur P. Citat locum hunc Pompeius, sed ex memoria tantum et carptim, p. 135. — 46) tum hoc utimur P. — 47) ut deest apud P. rectius fortesse. — 48) est deest apud P. — 49) sed tune hoc utimur P. — 50) est deest apud P. — 51) et deest apud P. — 52) Pro praeponitur in Cod. ponitur. Vitium ortum ex compendio pponitur. — 53) Putschii haec lectio est. Codex exhibet: Et graecae declinationis epicenon ut promiscuum, que. — 54) et interponit P.

Digitized by Google

masculina, intellecta feminina, ut Eunuchus comoedia, Orestes tragoedia, Centaurus navis. Alia sono feminina, intellectu masculina, ut Fenestella scriptor, Aquila orator. Alia sono neutra, intellectu feminina, ut Phronesium mulier vel Glycerium. Alia sono feminina, intellectu neutra, ut poema, schema. Alia sono masculina, intellectu neutra, ut pelagus, vulgus.

- 2. Sunt praeterea nomina in singulari numero alterius generis, et alterius in plurali, ut balneum, Tartarus, caelum, porrum, cepe, locus, iocus, forum. Sunt item nomina incerti generis inter masculinum et femininum, ut cortex, silex, radix, finis, stirps, pinus, pampinus, dies. Sunt incerti generis inter masculinum et neutrum, ut frenum, clipeus, vulgus, specus. Sunt incerti generis inter femininum et neutrum, ut buxus, pirus, prunus, malus. Sed neutro fructum, feminino ipsas arbores saepe dicimus.
- 3. Sunt etiam genera nominum fixa, sunt mobilia. Fixa sunt, quae in alterum genus flecti non possunt, ut mater, soror, pater, frater⁸. Mobilia autem⁹ aut propria sunt et duo genera ¹⁰ faciunt, ut Gaius, Gaia; Marcius, Marcia¹¹; aut appellativa sunt, et tria ¹² faciunt, ut bonus, bona, bonum; malus, malus, malum. Sunt item alia nec in toto fixa nec in toto ¹³ mobilia, ut draco, dracena; leo, leaena¹⁴; gallus, gallina; rex, regina. Sunt alia deminutiva, quae non servant genera¹⁵, quae ex nominibus primae positionis adveniunt ¹⁶, ut scutum, scutella ¹⁷; pistrinum, pistrilla; camis, canicula; rana, ranunculus; statua, statunculum ¹⁶.
- 4. Nomen in a vocalem desinens nominativo casu numero singulari aut masculinum est, ut Agrippa; aut femininum, ut Marcia¹⁹; aut commune, ut advena; aut neutrum, ut toreuma, sed tamen Graecum est. Nomen in e vocalem desinens nominativo casu numero singulari aut femininum Graecum est, ut ²⁰ Euterpe, aut neutrum Latinum, ut sedile²¹. Nomen in i vocalem desinens [1748] nominativo casu numero singulari aut neutrum Graecum est, ut gumi²², sinapi; aut trium generum est²² et aptoton, ut frugi, nihili. Nomen in o vocalem desinens nominativo casu numero singulari, aut masculinum est, ut Scipio; aut femininum, ut Iuno²⁴; aut commune, ut pomilio vel papilio²⁵. Nomen in u vocalem desinens nominativo casu numero singulari tantum neutrum, ut cornu, genu, gelu, specu²⁶, veru. Sed haec omnia²⁷ et quae in consonantes desinunt, et ²⁸ diversas regulas et multiplices habent.
- 1) ut Phronesium, Glycerium, Sophronium, quae mulieres sunt. P. In Cod. vox Sophronium supra v. Glycerium a rec. m. adscripts. Apud Pompeium pariter haec duo tantum, Phronesium et Glycerium leguntur. -2) In Cod. a rec. m. supra lin. additum: emblema, -3) caepe, loca, fori navium P. Codex quidem locus, ioca exhibet; sed recte Pompeius p. 151. iocus habet hunc locum citans. — 4) cortex, radix, silex P. — 5) stirpis P. Tum pro v. pinus fortasse legendum penus. Cf. quae notavi ad Pomp. p. 152. — 6) frenus P. Pompeius exhibet frenus, clipeum. Apud eundem pecus pro v. specus. — 7) buxus, pyrus, pinus, malus P. Cum Codice plane consentit Pomp. p. 153. Ceterum diligentius de hoc genere nominum egit Priscian. lib. V, 1. - 8) pater, mater, frater, scror P. -9) autem abest a B ___ 10) ex se interponit P. quod item inter lineas legiter, in Cod. recte fortasse. - 11) Caius, Caia, Martius, Martia P. Cum Codicis scriptura consentit Pompeius p. 153. — 12) genera inter-

ponit P., quod item inter lineas in Cod., sed additum ibi ex se. — 13) in totum — in totum P., quod ex correctione Codex. — 14) Cod. leena, quam scripturam etiam Pompeius exhibet. — 15) Codex inter lineas addit: primitivorum suorum. — 16) acceperunt P., quod idem ex correctione in Cod. - 17) scutula Cod. supra lineam. Sed scutella etiam apud Pomp. p. 154. seg. Cf. Priscian. III, 7. fin. Consent. p. 2027. — 18) statunculus P. et Cod. ex corr. Optime Codex a pr. m. neutrum. --19) Sequentia ita apud P.: aut neutrum, ut toreuma, sed tamen graecum est; aut commune, ut advena; aut epicoenon, ut aquila. Verba postrema: aut epikenon ut aquila sic leguntur in Cod. supra lin., quae serioris esse originis ostendunt Consentius p. 2028. et Pomp p. 155. — 20) ut deest in Cod. - 21) monile add. Cod. supra lin. quod idem additur a Pomp., qui tamen etiam feminile addit. - 22) gummi P. - 23) est deest apud P. et in Cod. a rec. man. expunctum. — 24) Addit Cod. inter linn. virgo, quod idem deest apud Pompeium. -

SEGM. V. De Numero nominum29.

Numeri 30 sunt duo, singularis et pluralis; singularis, ut hic sapiens, pluralis, ut hi sapientes. Est et dualis numerus, qui singulariter enunciari non potest, ut hi ambo 31, hi duo. Sunt etiam nomina numero communia, ut res, nubes, dies. Sunt semper singularia generis masculini, ut pulvis, sanguis; semper pluralia 33, ut Manes, Quirites, cancelli 34. Semper singularia generis feminini, ut pax, lux; semper pluralia 35, ut kalendae, nundinae, feriae, quadrigae, nuptiae, scalae, scopae. Semper singularia generis neutri, ut pus, virus, aurum, argentum, oleum, ferrum 36, triticum, et fere 37 caetera, quae ad mensuram pondusve referuntur; quamquam multa consuetudine usurpata sint 38, ut vina, mella, hordea. Sunt 39 semper pluralia eiusdem generis, ut arma, moenia, Floralia, Saturnalia 40. Sunt quaedam positione singularia, intellectu pluralia, ut populus, conventus, concio, plebs 41. Sunt quaedam positione pluralia, intellectu singularia, ut Athenae, Cumae, Thebae, Mycenae.

SEGM. VI. De Figuris nominum 12.

Figurae nominibus accidunt duae, simplex et conposita; simplex, ut doctus⁴³, prudens; conposita, ut indoctus, imprudens. Conponuntur autem nomina modis quattuor; ex duobus integris, ut suburbanus; ex duobus corruptis, ut efficax, municeps; ex integro et corrupto, ut ineptus, insulsus; ex corrupto et integro, ut pinnipotens, nugigerulus⁴⁴. Conponuntur etiam ex pluribus⁴⁵, ut inexpugnabilis, inperterritus.

SEGM. VII. De connexis nominibus46.

In declinatione conpositivorum ⁴⁷ nominum animadvertere debemus ea, quae ex duobus [1749] nominativis conposita fuerint, per omnes casus declinari ⁴⁸, ut equesromanus, praetorurbanus; quae ex nominativo et ⁴⁹ quolibet alio casu conposita fuerint, ea parte declinari tantum, qua fuerunt nominativi casus ⁵⁰, ut praefectusequitum, senatusconsultum. Providendum est autem, ne ea nomina conponamus, quae aut conposita sunt, aut conponi omni modo ⁵¹ non possunt.

Segm. VIII. De Casibus nominum52.

Casus 53 sunt sex: nominativus, genitivus, dativus, accusativus, vocativus, ablativus. Ex his

25) aut commune, ut homo P. In margine Cod, interpretamentum legitur: parvus homo. Post v. papilio Cod. inter lineas habet: aut epikenon, ut stelio. Nihil horum neque apud Pompeium neque apud Consentium. -26) specu deest apud P. Pompeius habet pecu. - 27) nomina P. - 28) et deest apud P. - 29) Deest haec inscriptio apud P. Pompeius habet De Numeris. - 30) Cod. supra lin. addit nominum. - 31) st interponitur a P. et legitur in Cod, inter linn, - 32) Addit Cod. supra lin. cinis, quod deest apud Pompeium. - 33) Sunt semper pluralia P. In Cod. additur: eiusdem generis supra lin. - 34) cancelli deest apud P. Idem vocabulum exhibet etiam Pompeius p. 161. In seqq. quoties recurrit semper, apud P. sunt semper. - 35) Add. Cod. supra lin. eiusdem generis. - 36) Add. Cod. supra lin. plumbum, quod idem abest apud Pompeium 1. c. — 37) haec et fere P. — 38) sunt P. — 39) H. L etiam Cod. Sunt exhibet. — 40) Vulcanalia, Conpitalia add. Cod. inter linn., quae etiam desunt apud

Consentium p. 2029. — 41) Multitudo addunt P. et Codex supra lin. — 42) Deest haec inscriptio apud P. De Figuris inscriptio apud Pomp. p. 165. — 43) Additur in Cod. supr. lin. potens et paullo post impotens. — 44) Emendator Cod. pennipotens, nugigérulus, sic, accentu notato. — 45) ex conpluribus voluit emendator Cod. — 46) Deest haec inscriptio apud P., quae eadem non legitur apud Pompeium p. 188. — 47) conpositorum P. — 48) quod ea, quae — per omnes casus ex utraque parte declinari possunt P. et Cod. a rec. m. supra lin. Unde intelligitur, quam foede corruptus sit elegantissimus hic libellus a serioribus magistellis. — 49) ex interponit P. et Cod. sup. lin. — 50) qua fuerit nominativus casus P. et Cod. ex corr. Fortasse tamen legendum fuerint. Cf. infra Segm. XI, 4. — 51) omnino P. et Cod. ex corr. Fortasse rectius. — 52) Deeest haec inscriptio apud P. Sed legitur bis apud Pomp. p. 169 et p. 194. — 53) Casus nominum P. et Codex inter linn.

duo recti appellantur, nominativus et vocativus; reliqui obliqui vel appendices¹. Ablativum Graeci non habent. Hune quidam Latinum², nonnulli sextum casum appellant. Est autem nominativus hic Cato, genitivus³ huius Catonis, dativus huic Catoni, accusativus hunc Catonem, vocativus o Cato, ablativus, ab hoc Catone. Quidam absumunt⁴ septimum casum, qui est ablativo similis, sed sine praepositione ab, ut sit ablativus casus: ab oratore venio: septimus casus: oratore magistro utor.

Segm. IX. De Formis casuum5.

Sunt autem formae casuales sex, ex quibus sunt nomina alia triptota, alia tetraptota, alia pentaptota, alia hexaptota. Sunt praeter haec aptota, quae neque per casus neque per numeros declinantur, ut frugi, nihili, nequam, fas, nefas, nugas. In qua forma sunt etiam nomina numerorum a quattuor usque ad centum; nam ab uno usque ad tres per omnes casus numeri declinantur. Item a ducentis et deinceps praeter mille. Sunt nomina, quorum nominativus in usu non est, ut si quis dicat hunc laterem aut ab hac dicione. Item per ceteros casus nomina multa deficiunt. Sunt praeterea quorum alia genitivum casum trahunt, ut ignarus belli, securus amorum; alia dativum, ut inimicus malis, congruus paribus; alia accusativum, sed figurate, ut exosus bella, praescius futura; alia ablativum, ut secundus a Romulo, alter ab Sylla 2; alia septimum casum, ut dignus munere, mactus virtute.

SEGM. X. De ablativo casu13.

- 1. Omnia nomina ablativo casu singulari quinque litteris vocalibus terminantur, sed ea duntaxat¹⁴, quae non sunt aptota. In illis enim regula non tenetur. Quaecumque nomina ablativo casu singulari a littera fuerint terminata, genitivum pluralem in rum syllabam mittunt, dativum et ablativum in is, ut ab hac Musa, harum Musarum, his et ab his Musis. Necesse est autem contra hanc regulam declinari ¹⁵ ea nomina, in quibus genera discernenda sunt, ut ab hac Dea, harum Dearum, his et ab his Deabus; ne, si Diis dixerimus, Deos non Deas significare videamur.
- 2. Quaecumque nomina ablativo casu singulari e littera correpta fuerint terminata, genitivum pluralem in um syllabam mittunt, dativum et ablativum in bus, ut ab hoc pariete, horum parietum, his et ab his parietibus. Contra hanc regulam invenimus, ut ab hoc vase, horum vasorum, his et ab his vasis. Si vero e producta fuerint terminata, genitivum pluralem in rum syllabam mittunt, dativum et ablativum in bus, ut ab hac re, harum rerum, his et ab his rebus; et 16 haec regula proprie feminini generis putatur.
- 3. Quaecumque nomina ablativo casu singulari i littera fuerint terminata, genitivum pluralem in ium syllabam mittunt, dativum et ablativum in bus, ut ab hac puppi, harum puppium, his et ab
- 1) reliqui autem obliqui P. Reliqua desunt ap. P. Codex vero inter linn. exhibet: nam reliqui obliqui sunt v. a. Ceterum Cod. apendices. 2) Hunc quidam Septimum P. 3) Cod. hic et supra et ubique constanter genetivus. 4) assumunt etiam P. 5) Inscriptio deest apud P. et apud Pompeium p. 199. 6) praeterea haec P. 7) Sunt et P. Sunt etiam corr. Cod. 8) aut deest apud P. Ceterum de industria retinui Cod. scripturam dicione, ita scribendum esse existimans. Cf. quae notavi ad Pompeium p. 205. seq. 9) Addit P. ut sponte, tabo. Cod. supra lin. ut sponte, tabo, natu. Recte omitti haec videntur, quam suspicionem confirmat Consentius p. 2034. seq. 10) Addit P.

nomina. item Cod. corr. — 11) armorum P. neque aliter Cod., sed expuncto r. Recte. — 12) alter a Slla (sic) P. — 13) Inscriptio deest apud P. In Cod. est de omnibus nominibus ablativo casu. — 14) duntaxat supra lin. in Cod. legitur. — 15) contra hanc regulam ut declinentur P. ut contra hanc regulam declinentur Cod. corrector. — 16) sed P. et corr. Cod. — 17) Additur in Cod. supra lin. turris. Apud Putschium vero sequuntur haec: quia pappim, navim, clavim et non puppem, navem, clavem, quae spuria esse sponte apparet. — 18) genitivo casu plurali. Ita recte P. Codex mendose accusativum exhibet. — 19) nominibus singularis Cod. nominiativo casu singulari P. Facilia

his puppibus. Huiusmodi nomina casum accusativum pluralem propter differentiam melius in is, quam in es syllabam terminant, ut has puppis, navis, clavis 17. Eorum autem nominum, quae genitivo casu plurali 18 in ium syllabam exire possunt, trina regula est. Prima eorum est, quae nominativos singularis 19 n et s litteris terminant 20, ut mons, montium. Altera corum, quae, ablativo casu singulari e correpto finita, feminina sunt21, ut ab hac clade, harum cladium, caede, caedium22. Tertia corum, quae ablativo casu singulari i littera terminantur, ut ab hac resti, harum [1751] restium²³. Sed ²⁴ hace regula etiam accusativum casum singularem interdum per i litteram refert²⁵, ut hanc restim, hanc puppim. Horum multa cernimus consuctudine commutata.

4. Quaecumque nomina ablativo casu singulari o littera fuerint terminata, genitivum pluralem in rum syllabam mittunt, dativum et ablativum in is, ut ab hoc docto, horum doctorum, his et ab his doctis. Contra hanc regulam invenimus, ut ab hoc domo, domorum, domibus; et ab hoc ingero, ingerorum, ingeribus26. Sed scire debemus, multa quidem veteres aliter declinasse, ut ab hac domu, harum domuum, domibus; et ab hoc iugere, iugerum, iugeribus21; verum28 euphoniam in dictionibus plus interdum valere, quam analogiam vel regulam praeceptorum.

5. Quaecumque nomina ablativo casu singulari u littera fuerint terminata, genitivum pluralem in uum29 syllabam mittunt, geminata u littera, dativum et ablativum in bus, ut ab hoc fructu30, horum fructuum, his et ab his fructibus. Nam nihil necesse est, retinere u litteram et fructubus dicere, cum artubus necessitate dicamus, ne quis nos artes, non artus significare velle existimet 31.

6. In hanc regulam non veniunt, ut dictum est, aptota nomina, ut est fas, nefas, nequam, nihili32; non veniunt tantum pluralia, ut Saturnalia, Vulcanalia, Compitalia; non veniunt, quae a Graecis sumpsimus, ut emblema, epigramma, stigma, poema, schema³³. Nam huius formae nomina veteres etiam feminino genere declinabant. In his regulis analogia vel ex collatione positivorum 34 nominum vel ex diminatione cognoscitur. Meminerimus autem Graeca 35 nomina ad Graecam formam melius declinari, etsi illa nonnulli ad Latinos casus conantur inflectere. Duodecim autem omnino 36 litteris nominativo casu singulari Latina nomina terminantur 37; vocalibus quinque a, [1752] e, i, o, u; semivocalibus sex l, m, n, r, s, x; muta una t; ut tabula, sedile, frugi, ratio, genu, mel, scamnum, flumen, arbor, os, nox, caput 38. Quidam adiciunt c, ut lac, vel alec. 39.

SEGM. XI. De Pronomine.

1. Pronomen est pars orationis, quae pro nomine posita, tantumdem pene significat, personamque interdum recipit. Pronomini accidunt sex; qualitas, genus, numerus, figura, casus, persona 40.

2. Qualitas pronominum duplex est. Aut enim finita sunt pronomina, aut infinita. Finita sunt, quae recipiunt personas, ut ego, tu, ille; infinita sunt, quae non recipiunt personas, ut quis,

erat emendatio. - 20) terminantur P. - 21) e correptum finitur feminina sunt Cod, e correpto finiuntur et f. s. P. Emendatio in promptu erat. - 22) ab hac clade, harum cladium, his et ab his cladibus; et ab hac caede, harum caedium, his et ab his caedibus P. - 23) Addit P. his et ab his restibus. - 24) Set Cod. - 25) interdum per in syllabam terminat P. Ceterum fortasse legendum effert pro refert; Codex tamen manifeste refert. — 26) ab hac domo, harum domorum, his et ab his domibus P. et Cod. corr. et similiter e, ut sedile, i, ut frugi, o, ut ratio, u, ut genu, l, in seqq. — 27) ab hac domu, harum domuum, his et ab ut mel, m, ut scamnum, n, ut flumen, r, ut arbor, s, his domibus P. et Cod. corr. et similiter in seqq. — 28) ut flos, x, ut nox, t, ut caput P. — 39) lac et alec verum meminerimus P. et Cod. corr. — 29) in um P. — 40) figura, persona et casus P.

syllabam P. - 30) ab hoc fluctu P. et corr. Cod. et sic in seqq. — 31) extimet Cod. — 32) nugas add. corr. Cod. — 33) schema, poema, stemma P. stegma, poema, scema Cod. - 34) positorum P. Codex inter linn, alii appositorum, alii compositorum. Verum est positivorum, quod Cod. a pr. m. exhibet. -35) Meminerimus haec Graeca P. - 36) Deest omnino ap. P. - 37) omnia nomina casu nominativo numero singulari terminantur P. - 38) a, ut tabula,

quae, quod ¹. Sunt ² pronomina minus quam finita, ut ipse, iste. Sunt praepositiva, ut quis, hic. Sunt subiunctiva vel relativa, ut qui, idem ³. Sunt alia gentis, ut cuias, nostras; cuiates, nostrates ⁴. Alia ordinis, ut quotus, totus. Alia numeri, ut quot, tot ⁵. Alia ad aliquid infinita ⁶, quae nec personam, nec locum, nec tempus designant, ut cuius, cuia, cuium. Alia ad aliquid finita ⁷, ut meus, tuus, illius ⁸. Haec etiam possessiva dicuntur. Sunt item alia qualitatis, ut qualis, talis; alia quantitatis, ut quantus, tantus. Sunt alia ⁹ demonstrativa, quae rem praesentem notant, ut hic, haec, hoc. Alia relativa, quae rem absentem significant, ut is, ea, id. Sunt alia magis demonstrativa, ut eccum, eccam, ellum, ellam ¹⁰.

3. Genera pronominibus, ita ut nominibus, accidunt pene omnia; masculinum, ut quis, femininum, ut quae, neutrum, ut quod, commune, ut qualis, talis, trium generum 11, ego, tu.

4. Numeri pronominibus accidunt uterque 12; singularis, ut iste, pluralis, ut isti. Sunt etiam numero communia, ut qui, quae. Dicimus enim qui vir et qui viri; quae mulier et quae mulieres. Sunt pronomina tota singularia, ut meus, tuus, suus. Sunt tota pluralia, ut [1753] nostri, vestri. Sunt 13 ex parte singularia, ut mei, tui, ex parte pluralia, ut noster, vester.

5. Figura etiam in pronominibus duplex est. Aut enim simplicia sunt pronomina, ut quis, aut conposita, ut quisquis. Conposita pronomina 14 secundum formam nominum ea parte 15 declinantur, qua pronomen fuerit casus nominativi, cuius rei exempla sunt haec: quisquis, quisnam, quispiam, aliquis et caetera. Nam idem, quod constat ex duobus corruptis, cum producitur, masculinum pronomen est, cum corripitur, neutrum; ut hic, correptum, pronomen est; productum, adverbium loci 16.

6. Personae finitis pronominibus accidunt tres. Prima, ut ego, secunda, ut tu, tertia, ut ille. Sed persona prima et secunda 17 generis sunt omnis, et persona prima in hoc pronomine, cum

est numeri singularis, non habet vocativum, plurali vero habet 18.

7. Casus item pronominum sex sunt, quemadmodum nominum 19. Nominativus hic, genitivus huius, dativus huic, accusativus hunc, vocativus o, ablativus ab hoc 20. Sunt pronomina, quae non per omnes casus declinantur, ut eccum, eccam; ellum, ellam; cuius, cuia, cuium; cuiatis, nostratis. Sunt etiam alia sine nominativo et vocativo, ut sui, sibi, se, a se. Haec etiam numeri sunt communis. Sunt etiam sine vocativo, ut ego, mei vel mis, mihi, me, a me. Nullum autem pronomen recipit conparationem, quamvis et qualitatem significant et quantitatem 21.

8. Inter pronomina et articulos hoc interest, quod ²² pronomina ea putantur, quae, cum sola sint, vicem nominis implent ²³, ut quis, iste, ille; articuli vero, quod ²⁴ pronominibus, aut nominibus, aut participiis adiunguntur ²⁵: hic, huius, huic, hunc, o, ab hoc; et pluraliter: hi, horum, his, hos,

1) quid P. — 2) Sunt etiam P. — 3) Sunt subiectiva ut is, idem P. is in Cod. supr. lin. — 4) euiatis, nostratis P. — 5) Sequuntur in Cod. haec: Sed si per d scribatur pronomen impersonale est, si per t, numeri. Additicia sunt. — 6) ad aliquid dicta infinita P. — 7) ad aliquid dicta finita P. — 8) Suus pro v. illius apud P. Quod ipsum expuncta voce illius supra lin. legitur in Cod. — 9) Codex importune intrudit magis, quod ex seqq. huc receptum est. — 10) ellam deest apud P. — 11) additur ut apud P. — 12) Numerus accidit pronominibus uterque P., quod ex correctione fluxisse videtur. — 13) Deest apud P. Erasum etiam, sed ita ut appareat adhuc, in Cod. sunt, sed puto convenire huic loco. — 14) Nam composita pr. P. et

corr. Cod. — 15) ex ea parte P. et corr. Cod. Cf. supra lib. II, segm. VII. — 16) ut deest apud P. Totum autem comma, a vocc. ut hic ad v. loci additicium esse videtur, sed respexit ad id Pompeius p. 253. quapropter retinui. — 17) prima persona et secunda P. — 18) vocativum casum, pluralis vero habet P. et Cod. e corr. Ceterum Cod. a pr. m. verum pro vero. — 19) Quemadmodum nominum desunt in Cod. perperam. — 20) Post casuum nomina P. et Cod. corr. ubique ut intrudunt. — 21) quamvis qualitatem aut quantitatem significet P. — 22) quae Cod. ex errore, qui ex ignoratione compendii ortus. — 23) complent P. et corr. Cod. — 24) cum P. — 25) ut interponit P. — 26) Codex hic interposita, sed expuncta habet: De in-

o, ab his. Hace eadem pronomina et pro articulis et pro demonstratione ponuntur. Neuter, uter, uter, uter, omnis 27, alter, alius, ullus, ambo, uterque, sunt qui nomina, sunt qui pronomina [1754] existimant 28, ideo quod 29 articulis in declinatione non indigent.

SEGM. XII. De Verbo.

- 1. Verbum est pars orationis cum tempore et persona sine casu³⁰, aut agere aliquid aut pati aut neutrum significans. Verbo accidunt septem: qualitas, coniugatio, genus, numerus, figura, tempus, persona.
- 2. Qualitas verborum in modis est et in formis 31. Modi autem sunt, ut multi existimant, septem: indicativus, qui et pronunciativus dicitur, ut lego; imperativus, ut lege; promissivus, ut legam; sed hunc nos modum 32 non accipimus; optativus 33 utinam legerem; coniunctivus 44 cum 35 legam; infinitivus 36 legere; inpersonalis 37 legitur. Hunc quidam modum 38 pro genere ac significatione verbi accipiunt, cuius verba aut in tur exeunt, aut in it, aut in et. Sed quae in tur et in it exeunt, haec ab indicativo oriuntur, ut lego, legitur, contingo, contingit. Quae in et 39 exeunt, duas formas habent; alia enim ab indicativo veniunt, ut misereo 40, miseret; alia a se oriuntur, ut pudet, taedet, poenitet, libet 41. Qualitas verborum etiam in formis est constituta, quas formas alii verborum generibus vel 42 significationibus admiscent.
- 3. Formae igitur quattuor sunt: perfecta, meditativa, inchoativa, frequentativa 43; perfecta, ut lego; meditativa, ut lecturio; inchoativa, ut fervesco, calesco; frequentativa, ut lectito 44. Sed frequentativa 45 semper primae coniugationis sunt; inchoativa non per omnia tempora declinantur, quia quae inchoantur, praeteritum tempus non habent et oriuntur a neutrali verbo 46. Sunt etiam frequentativa de nomine venientia, ut patrissat, graecissat. Sunt quasi deminutiva 47, quae a perfecta forma veniunt, ut sorbillo, sugillo. Sunt sine origine perfectae formae, ut pitisso, vacillo. Et [1755] frequentativa saepe in tres gradus ducunt 48 verbum, ut curro, curso, cursito; saepe in duos 49 tantum, nt volo, volito. Sunt verba inchoativis similia, quae inchoativa non esse, temporum consideratione dignoscimus 56, ut compesco, compescui. Sunt etiam inchoativa 51, quae a perfecta forma veniunt, ut horreo, horresco. Sant, quae originem sui non habent, ut consuesco, quiesco.
- 4. Coniugationes verbis accidunt tres, prima, secunda, tertia. Prima est, quae indicativo modo, tempore praesenti, numero singulari, secunda persona, verbo activo et neutrali a productum habet ante novissimam litteram; passivo, communi et deponenti ante novissimam syllabam, ut voco vocas, vocor vocaris; et futurum tempus eiusdem modi 52 in bo et in bor syllabam mittit, ut voco

certis pronominibus. — 27) hoc expunctum in Cod. — 28) In Codice corr. existiment. — 29) ideoque P. — 30) Citat hunc locum Pomp. p. 262. seq. sed non verbatim. — 31) in modis et formis est. P. — 32) Sed nos hunc m. P. — 33) ut utinam P. — 34) Codex vitiose: coniunctatibus. Apud P. Subiunctivus. — 35) ut cum P. — 36) ut intrudit P. — 37) ut intrudit P. — 38) Sed hunc modum quidam P. — 39) Quae autem in et P. et corr. Cod. — 40) misereor P. et corr. Cod. male. — 41) Addit serior manus in Codice: decet, oportet. Ceterum P. et corr. Cod. in margine adiiciunt: quamvis veteres dixerint pudeo taedeo poeniteo. — 42) id est sign. P. — 43) Adduntur apud P. Nam et in his graeca lingua deficit. Quae corr. Cod. in mar-Grammat. Lat. I.

gine sic exhibet: nam et in is deficit graeca lingua. Insulsum scioli alicuius additamentum aperte se prodit. — 44) Verba haec: frequentativa, ut lectito P. et corr. Cod. paullo ante post v. lecturio interponunt; male, quod vel ex superioribus intelligitur. — 45) Frequentativa verba P. et corr. Cod. — 46) a neutralibus verbis P. et corr. Cod. — 47) diminutiva P. et Codex. Sed deminutiva ubique scribendum. — 48) deducunt P. et corr. Cod. — 49) duas Cod. Sed duos recte P. — 50) Cod. dinoscimus. — 51) Sunt item alia inchoativa Putsch. sunt item inchoativa corr. Cod. — 52) uiusdem modi Codex sed emendatum: huiusdem modi.

C

vocabo. vocor vocabor. Secunda est, quae indicativo modo, tempore praesenti, numero singulari, secunda persona, verbo activo et neutrali e productum habet ante novissimam litteram: passivo, communi et deponenti ante novissimam syllabam, ut moneo mones, moneor monerès; et futurum tempus eiusdem modi in bo et in bor syllabam mittit, ut moneo monebo, moneor monebor. Tertia est, quae indicativo modo, tempore praesenti, numero singulari, secunda persona, verbo activo et neutrali i1 interdum correptum interdum productum² habet ante novissimam litteram; passivo, communi et deponenti pro i littera e correptum vel i productum habet ante novissimam syllabam, ut lego legis, legor legeris; audio audis, audior audiris; et futurum tempus eiusdem⁵ modi in am et in ar syllabam mittit, ut lego legam, legor legar, audio audiam, audior audiar. Est et altera species tertiae coniugationis, quae in i producto enunciatur. Hanc nonnulli quartam coniugationem putant, quae futurum tempus in am et in ar, in bo et in bor syllabam mittit, ut servio servis, [1756] serviam, servibo; vincior vinciris, vinciar, vincibor 10. Quae 11 quidam refutantes negant in bo et in bor rite exire posse tertiam coniugationem, nisi in 12 eo verbo, quod in prima persona indicativi modi, temporis praesentis, numeri singularis e ante o habuerit, ut eo, queo; eam, queam; ibo, quibo; et a 12 passivo queor, quear; ibor, quibor, et si qua sunt similia.

5. Genera verborum, quae ab aliis significationes dicuntur, sunt quinque, activa, passiva, neutra, communia, deponentia. Activa sunt, quae o littera terminantur et accepta r littera faciunt ex se passiva, ut lego, legor. Passiva sunt, quae r littera terminantur et ea amissa 14 redeunt in activa, ut legor, lego. Neutra sunt, quae o littera terminantur et accepta r littera Latina non sunt, ut sto, curro. Sunt etiam, quae neutra i¹⁵ littera terminantur, ut odi, novi¹⁶, memini. item 17, quae in um syllabam desinunt, ut sum, prosum; item 18, quae in t litteram exeunt, inpersonalia dicuntur 19, ut pudet, taedet, poenitet 20, libet. Sed haec et similia defectiva existimanda sunt 21. Communia sunt, quae r littera terminantur et in duas formas cadunt, patientis et agentis, ut scrutor, criminor; dicimus enim scrutor te et scrutor a te; criminor te et criminor a te. Deponentia sunt, quae r littera terminantur et ea amissa Latina non sunt, ut convivor, colluctor. Sunt verba extra hanc regulam, quae inaequalia dicuntur, ut soleo, facio, fio, fido, audeo, gaudeo, vescor, fero, medeor, reddo, edo, pando, mando, nolo, volo²³. Sunt quae declinari rite non possunt, ut cedo, ave, faxo, sis 3, amabo, infit, inquam, quaeso, aio 3. Sunt etiam 5 mono-

P. — 3)-Verba pro i littera desunt apud P. — 4) correptam - productam P. - 5) huiusdem Cod. sed corr. eiusdem. - 6) et deest apud P. - 7) in deest apud P. - 8) producta P. - 9) esse intruditur a P. — 10) Totus hic locus ita exhibetur apud P. quod futurum tempus eiusdem modi in am et in ar - mittit, ut servio servis, serviam servibo; vincio vincis, vinciam vincibo; vincior vinciris, vinciar vincibor. — 11) Quod P. — 12) Codex e corr. ab. — 13) a deest apud P. in Cod corr. in. - 14) ea admissa Cod. -15) Sunt etiam neutra, quae i P. — 16) Addit P. coepi. — 17) Corr. in Cod. etiam. — 18) prosum, obsum. Sunt item P. - 19) et impersonalia d. P. -20) Addit P. oportet; sic etiam corr. Cod. — 21) Quae inde ab hoc loco apud P. leguntur, partim desunt in Cod., partim in locis rasis leguntur, partim inter lineas adscripta exstant, ita tamen, ut antiquam manum cogno-

1) i litteram P. — 2) correptam — productam scere non sit difficile. Ea quod scriptum voluit, dedimus. Apud Putschium vero pessime sic legitur totus locus: Sunt praeterea neutro passiva, ut gaudeo, gavisus sum, soleo solitus sum, audeo ausus sum, fio factus sum, fido fisus sum. Deponentia sunt, quae r littera terminantur, et ea amissa Latina non sunt, ut convitior, (Cod. convivor ut dedimus) colluctor. Communia sunt, quae r littera terminantur et in duas formas cadunt, patientis et agentis, ut scrutor, criminor. Dicimus enim scrutor te et serutor a te; criminor te et criminor a te. Sunt verba extra hanc cet. - 22) Addit P. et corr. Cod. malo, eo. — 23) P. faxo, faxis, infit, inquam. — 24) Cod. supra lin. alii aiunt. — 25) item P. — 26) Quas etiam extra regulam sunt producta P. quae etiam extra regulam sola producta sunt corr. Cod. — 27) munio, patior, munero, populor, assentior, adulor, luctor, arguor P. - 28) Haec enim omnia verba P.

syllaba, quae sola producta sunt²⁸, ut sto, do, flo, no. Sunt verba incertae significationis, ut tondeo, labo, fabrico, punio, munio, pario, populor, adsentio, adulor, luctor, auguror²⁸. Hace omnia²⁸ et in o et in r litteram finiuntur et his verbis tempora participiorum accidunt [1757] paene omnia. Sunt item verba, quae conponere possumus, ut pono, traho; repono et retraho; sunt, quae non possunt²⁹, ut aio, quaeso.

6. Numeri verbis accidunt duo, singularis et pluralis. Singularis, ut lego, pluralis, ut

legimus. Item secundam quosdam dualis, ut legere.

7. Figurae verborum duae sunt, simplex et conposita 31. Aut enim simplicia sunt verba, ut scribo, aut conposita, ut describo 32. Conponuntur autem 33 verba IIII 31 modis, sicut ceterae 25 partes orationis. Ex duobus corruptis, ut officio; ex duobus integris, ut obduco; ex corrupto et integro, ut alligo; ex integro et corrupto, ut defringo. Sunt verba conposita, quae simplicia fieri possunt, ut repono 36, distraho; sunt, quae non possunt, ut suscipio 37, conpleo.

8. Tempora verbis accidunt tria, praesens, praeteritum et futurum. Praesens, ut lego; praeteritum, ut legi; futurum, ut legam. Praeteriti temporis differentiae sunt tres, inperfecta, perfecta, plusquamperfecta. Inperfecta, ut legebam; perfecta, ut legi; plusquamperfecta, tegeram. Ergo in modis 38 verborum quinque tempora numeravimus 30, praesens, praeteritum inper-

fectum, praeteritum persectum, praeteritum plusquampersectum, et suturum.

9. Personae verbis accident tres, prima, secunda, tertia. Prima est, quae dicit: lego; secunda est, cui dicitur: legis; tertia, de qua dicitur: legit 1. Et prima persona non eget 2 casu, sed admittit plerumque nominativum, ut verberor innocens, liber servio. Secunda persona trahit casum vocativum, ut verberaris innocens, servis liber. Tertia trahit nominativum, ut verberatur innocens, servit liber. Quin etiam 2 verba inpersonalia, quae in tur excunt, casui serviunt 4 ablativo, ut geritur a me, a te, ab illo 5. Quae vero in it exeunt, casui serviunt dativo, ut contingit mihi, tibi, illi. Quae vero in et exeunt, ea modo dativo modo accusativo 6 casui serviunt; [1758] dativo, ut libet mihi, tibi, illi; accusativo 7, ut decet me, te, illum. Sunt verba praeterea, quorum alia genitivi casus formulam servant, ut misereor, reminiscor; alia dativi, ut maledico, suadeo 5; alia accusativi 1 ut accuso, invoco; alia ablativi, ut abscedo 2, avertor; alia septimi casus, ut fruor, potior.

- 29) Adde conponi, quod neque apud P. neque in Cod. exstat, sed necessarium est. - 30) Respexit ad hunc locum Pompeius p. 311., ubi tamen negare dicitur Donatus, hunc numerum admitti posse. — 31) Verba: simplex et conposita desunt apud P. In Codice linea subter ducta notantur. — 32) Cod. a pr. m. discribo. - 33) etiam P. - 34) quatuor modis P. - 35) sicut et c. P. — 86) repono scriptum in loco raso, ubi prius scriptum fuit verbum, quod in beo vel leo desinit. -87) suspicio P. fortasse recte. — 38) in declinatione verborum P. — 39) numeramus P. Fortasse legendum numerabimus. — 40) Cod. diserte verborum exhibet, quod non admittendum putavi. Recte P. verbis, quod retinui. — 41) Cod. aperte vitiosa exhibet: quae dicit legis, - quae dicit legit. Quapropter correctorem secutus sum, quocum facit P., nisi quod hic ante exempla ut intrudit. Statim post Sed pro et idem P. - 42) non indiget P. - 48) Cod. Sunt etiam, vi-

tiose. — 44) dativo et ablativo P. et corr. Cod. — 45) Addunt P. et corr. Cod.: dicitur mihi, tibi, illi. - 46) Cod. habet accussativo. Cf. Niebuhr. ad Fragm. or. Cic. pro Fonteio p. 55. — 47) H. l. unum s.habet Cod. — 48) Cod. genetibus casu formolam, sed corr. - 49) Pessime apud P. ut misereor mei, tui, sui. Alia. - 50) ut maledico tibi, suadeo illi P. - 51) accussativi. Sic rursum h. l. Cod. duplici s. Cf. supra. — 52) accusativi, ut abscedo. Ita Codex, corrupte quidem eiectis mediis, sed quod veram scripturam ostendat. Locus ita exhibetur apud P.: Alia accusativi, ut accuso illum, invoco illum. Alia ablativi, ut discedo ab illo, avertor ab illo. Alia septimi cet. Unde patet, lineolam a librario omissam. Accedit, quod in Cod. v. abscedo in loco raso scriptum est, ex quo colligitur, accuso scriptum fuisse, sed librarium a v. accuso ad v. abscedo aberrasse.

Digitized by Google

- 10. Omnia verba modi indicativi, temporis praesentis¹, primae personae aut e, aut i, aut u ante o habent. Si autem vocalem ante o litteram non habebunt², exceptis f et k et q, ceteras omnes Latinas consonantes recipiunt, ut sedeo, lanio, inruo, libo, voco, rado, ago, traho, impello, amo, cano, scalpo, curro, lasso, peto, texo3. His accedunt i, u pro consonantibus, ut aio, adiuvo. Nam triumpho per p et h scribitur. K o litterae non potest praeponi. Item q sine u praeferri o litterae non potest.
- 11. Sunt verba alia defectiva per modos, ut cedo, alia per formas, ut facesso, alia per coniugationes, ut adsum, alia per genera, ut gaudeo, alia per numeros, ut faxo, alia per figuras, ut impleo, alia per tempora, ut fero, alia per personas, ut cedo, facesso, adsum, soleo, faxo, impleo, fero, edo. Verba quoque inpersonalia cum per omnes modos declinari possant⁶, inveniuntur quaedam defectiva, ut liquet, miseret.

SEGM. XIII. De Adverbio.

- 1. Adverbium est pars orationis, quae adiecta verbo significationem eius explanat atque implet; ut iam faciam vel non faciam. Adverbia aut a se nascuntur, ut heri, hodie, nuper; aut ab aliis partibus orationis⁸. Veniunt a nomine appellativo, ut doctus, docte; a proprio, ut [1759] Tullius, Tulliane; a vocabulo, ut ostium, ostiatim; a pronomine, ut meatim, tuatim; a verbo, ut cursim, strictim; a nomine et verbo, ut pedetemptim; a participio, ut indulgens, indulgenter. A nomine venientia aut in a exeunt, ut una; aut in e productum, ut docte; aut in e correptum⁹, ut rite; aut in i, ut vesperi; aut in o productum, ut falso; aut in o correptum, ut modo; aut in u, ut noctu; aut in l, ut semel; aut in m, ut paulatim; aut in r, ut breviter; aut in s, ut funditus. Adverbia, quae in e exeunt, produci debent praeter illa, quae non 10 conparantur, ut rite; aut conparationis regulam non revant, ut bene, male; faciunt enim bene, melius, optime; male, peius, pessime; aut ea, quae a nomine verbove non veniunt, ut inpune, saepe. Ceterum fucile et difficile, quae ut 11 adverbia ponuntur, nomina potius esse dicenda sunt. Nam sunt nomina pro adverbiis 12 posita, ut est torvum clamat, horrendum resonat. Ergo adverbia, quae in e productum 13 exeunt, ab eo nomine veniunt, quod dativo casu singulari o littera terminatur¹⁴, ut huic docto, docte; et huic sedulo, sedule. Quae in r litteram exeunt, ab eo nomine veniunt, quod dativo casu singulari i littera terminatur 15, ut huic agili, agiliter. Contra quam 16 regulam multa saepius usurpavit auctoritas. Nam quaedam, ut diximus, et in dativo casu in o permanent, et adverbium similiter 17 faciunt, ut fulso, sedulo. Quaedam 18 contra faciunt, ut huic duro, non dure, sed duriter.
- 2. Adverbio accidunt tria, significatio, conparatio, figura. Significatio adverbiorum in hoc secernitur, quia sunt adverbia loci, ut hic 19; temporis, ut hodie, nuper 20; numeri, ut semel,
- 1) Addit P. et corr. Cod. numeri singularis. -2) habuerint P. et corr. Cod. — 3) Haec ita apud P. e, ut sedeo, i, ut iacio, u, ut ruo, b, ut bibo, c, ut voco, d, ut vado, g, ut ago, h, ut traho, l, ut impello, m, ut amo, n, ut cano, p, ut scalpo, r, ut curro, t, ut peto, x, ut texo. Exemplum litterae s apud P. omissum. - 4) non praeponitur P. - 5) defectiva alia P. - 6) possint P. - 7) Alia exhibet P. et corr. Cod. aut complet, aut mutat, aut minuit, ut iam faciam vel non faciam, parum faciam; quae corrupta esse sponte patet. In Cod. rasurae sunt, ut vix intelligi possit, quid teger, aberrante librario a v. nomina ad alteram eanscriptum fuerit a pr. m. Sed ea pars Codicis, quae dem, quam lacunam optime explet Cod. noster. -

eosdem Donati libros habet, sed in usum scholarum interrogationibus distinctos, exhibet quod dedimus, quad idem cum ductibus non plane erasis in hoc nostro loco, et cum iis, quae Cledonius scripsit p. 1874. optime conspirat. Idem confirmat Fragmentum de adverbio Mss., quod mecum servo, et quod huic tomo adiiciam. - 8) Veniunt bis scriptum in P., ut alterum ad praecedentia, alterum ad consequentia referatur. — 9) productam - correptam P. et sic etiam in seqq. -10) quae aut non P. - 11) ut deest apud P. - 12) esse dicenda sunt pro adverbiis P. Excidit versus inbis 1; negandi, ut non 2; adfirmandi, ut etiam, quidni 2; demonstrandi, ut en, ecce; optandi, ut utinam; hortandi, ut eia; ordinis, ut deinde 2; interrogandi, ut cur 3, quare, quamobrem; similitudinis, ut quasi, ceu; qualitatis, ut docte, pulcre; quantitatis, ut multum, parum; dubitandi, ut forsitan 2, fortasse; personalia, ut mecum, tecum, secum, nobiscum, vobiscum; vocandi, [1760] ut heus 1; respondendi, ut eu 2; separandi, ut seorsum; iurandi, ut edepol, castor 4, hercle, medius fidius; eligendi, ut potius, immo; congregandi, ut simul, una 3, prohibendi, ut ne. Eventus, ut forte, fortuitu 1; conparandi, ut magis, vel, tam. 32.

- 3. Sunt etiam adverbia infinita, ut ubi, quando. Sunt finita, ut hic, modo. Adverbia loci duas species habent, in loco et ad locum significantes; in loco, ut intus, foris; ad locum, ut intro, foras. Dicimus enim intus sum, foris sum; intro eo, foras eo. Adiciunt 33 quidam de loco, quod sic dicitur, tamquam in loco, ut intus exeo, foris venio. Adiciunt 25 quidam etiam per locum, ut hac, illac. Heus et eu interiectiones multi, non adverbia, putaverunt, quia non semper sequitur verbum 36.
- 4. Conparatio accidit adverbio, quia hic³⁷ quoque conparationis gradus sunt tres, positivus, conparativus, superlativus, positivus, ut docte, conparativus, ut doctius, superlativus, ut doctissime. Et quoniam adverbia quoque sunt, quae per omnes gradus ire non possunt, ideo his ad augendam significationem pro conparativo et superlativo magis et maxime coniungimus, ad minuendam minus et minime.

Quemadmodum conparantur, ita et deminuuntur 38 adverbia; ut primum, primule 39, longe, longule; a conparativo, ut melius, meliuscule, longiuscule. A superlativo 40 vel nulla exempla, vel perrara sunt.

5. Figurae adverbiorum duae sunt. Aut enim simplicia sunt adverbia, ut docte, prudenter; aut conposita, ut indocte, imprudenter. Conponuntur etiam adverbia modis quattuor.

Sunt multae dictiones dubiae⁴¹ inter adverbium et nomen, ut falso; inter adverbium et pronomen, ut quo; inter adverbium et verbum, ut pone; inter adverbium et participium, ut profecto; inter adverbium et coniunctionem, ut quando; inter adverbium et praepositionem, ut propter; [1761] inter adverbium et interiectionem, ut eu. Horum quaedam accentu discernimus, quaedam sensu.

Sunt item adverbia loci, quae inprudenter ⁴² putant nomina; in loco, ut Romae sum; de loco, ut Roma venio; ad locum, ut Romam pergo. His praepositio non praeponitur ¹³, quae provinciis, locis regionibusve adici solet ⁴⁴, quia ⁴⁵ de significatione nominis non recidunt, ut de Africa venio, ad Siciliam pergo, in Italia sum. Praepositio separatim adverbiis non adplicabitur, quamvis legerimus desursum, desubito ⁴⁶, et exinde, et abusque, et dehinc. Sed haec tamquam unam partem orationis sub uno accentu pronunciabimus.

13) productam P. — 14) quae — terminantur Cod. viliose. — 15) quae — terminantur Cod. viliose. — 16) hanc P. — 17) Deest similiter apud P. — 18) Cod. addit multa. Ex dittographia. Fortasse multa pro quaedam reponendum. — 19) hic, ubi, ibi P. et Cod. ab altera manu. — 20) Addit altera m. Cod. tum, cras. — 21) Addit a. m. in Cod. ter. — 22) P. addit: nihil; a. m. Cod. neque. — 28) Videbatur in Cod. a pr. m. esse: quidem. Sed in Donato scholastico clare scriptum quidni. — 24) Corr. Cod. addit: deinceps. — 25) Apud Don. schol. quur. — 26) Forsan P. — 27) Uterque Don. Ms. heos. — 28) heu P. — 29) Lege: ecastor. — 30) Addit P. pariter. — 31)

Sic omnes libri. — 32) magis et tam P. — 33)
Adiciount P. — 34) quasi P. — 35) Adiciount P. —
36) ideo, quia non semper subsequentur verbum P. —
37) huic P. et corr. Cod. — 38) Quemadmodum enim comparantur, ita et minuuntur P. pessime. — 39)
a positivo ut primum, primule P. et corr. Cod. —
40) a superlativo autem gradu P. — 41) Sunt autem m. d. P. Sunt multae dictiones sunt dubiae. Cod. —
42) imprudentes P. — 43) non anteponitur P. non ante praeponitur Cod. — 44) solent Cod. — 45) ideo quia P. — 46) derepente addunt P. et corr. Cod.

SEGM. XIV. De Participio.

- 1. Participium est pars orationis, dicta quod partem capiat nominis partemque verbi. Recipit enim a nomine genera et casus, a verbo tempora et significationes. Ab utroque numerum et figuram. Participiis2 accidunt sex, genus, casus, significatio, tempus, numerus, figura.
- Genera participiis accidunt quattuor; masculinum, ut lectus, femininum, ut lecta, neutrum, ut lectum, commune ut legens. Nam omnia participia praesentis temporis generis sunt communis. — Casus totidem sunt participiorum, quot et nominum; nam per omnes casus etiam participia declinantur. — Tempora participiis accidunt tria, praesens, praeteritum et futurum, ut luctans, luctatus, luctaturus.
- 3. Significationes participiorum a generibus verborum sumuntur. Veniunt enim participia ab activo³ duo, praesentis temporis et futuri, ut legens, lecturus; a passivo duo, praeteriti temporis et futuri, ut lectus⁴, legendus; a neutro duo, sicut ab activo, praesentis temporis et futuri, ut stans, staturus; a deponenti tria, praesentis, praeteriti et futuri, ut luctans, luctatus, luctaturus; a communi quattuor, praesentis, praeteriti et duo futura, ut criminans, criminatus, [1762] criminaturus, criminandus. Inchoativa participia praesentis temporis sunt tantum, ut horrescens, tepescens, calescens. Defectiva interdum alicuius sunt temporum , ut soleo, solens, solitus. Interdum nullius, ut ab eo quod est memini nullum participium reperitur. Interdum a non defectivo verbo participia defectiva sunt, ut studeo, studens; et futurum tempus non habet 10. Ab inpersonali verbo participia, nisi usurpata, non venimat¹¹.
- 4. Numeri participiis accidunt uterque, singularis et pluralis; singularis, ut hic legens, pluralis, ut hi legentes.

Figura item participiorum duplex est; aut enim simplicia sunt participia, ut scribens, aut conposita, ut describens. Conponuntur etiam participia modis quattuor 13.

- 5. Sunt nomina speciem participiorum habentia, ut tunicatus, galeatus, quae quia a verbo non veniunt, non sunt ad participia applicanda 14. Ex quibus sunt etiam illa, quae participia videntur 15, verborum tamen significatione privata sunt, ut pransus, coenatus, placita, nupta, triumphata, regnata. Nam prandeor, coenor, placeor, nubor, triumphor, regnor non dicitur. Sunt etiam alia participia, quae accepta praepositione et a verbis et a participiis recedunt 16, ut nocens, innocens; nam noceo dicitur, innoceo non dicitur. Sunt veluti participia, quae a verbo veniunt, et quia tempus non habent, nomina magis, quam participia iudicantur, ut furibundus, moribundus 17. Sunt multa participia eadem et nomina, ut passus, visus, cultus 18, quae tamen et in 19 casibus discrepant et de 20 temporibus dignoscuntur²¹. Sunt participia defectiva, quae per omnia tempora ire non possunt, ut est coeptus, urguendus²². Sunt participia, quae accepta conparatione fiunt nomina, ut acceptior, incensior ²³. Adverbia de participiis fieri posse, nonnulli negant; sed hoc 24 plurimae lectionis revincit auctoritas.
- verbo addunt P. et corr. Cod. ita tamen, ut in P. a verbo activo, in Cod. ab activo verbo legatur. - 4) Intruditur et in P. - 5) Intruditur et in P. - 6) praesens, praeteritum P. — 7) et criminandus P. — 8) alicuius temporis sunt P. — 9) ut ab eo quod est etudeo P. - 10) non habet in usu P. Corr. Cod. omnem locum sic dedit: ut ab eo quod est studeo studens, et cresco crescens; et futurum tempus non habet in usu. — 11) fuerint, non veniunt P. et corr. Cod. Ad voc. usurpata glossa adscripta est in Cod.

1) dicta eo quod P. - 2) Participio P. - 3) supra lin. contra regulam. - 12) Numerus - aocidit P. — 13) P. secutus sum. Codex vitiosa haec: Conponuntur autem participia modis IIII. possunt. Adduntur a poster. m. supra lin. ut reponens, sufficiens, incipiens, suspendens. — 14) non sunt participia appellanda P. – 15) quae cum participia vidantur P. et emend. Cod. - 16) recident Cod. a pr. m. — 17) ludibundus addit P. et corr. Cod. — 18) sapiens, indulgene addit P. et post. m. in Cod. -19) in abest a P. - 20) de abest a P. - 21) et comparata mutantur addit P. et corr. Cod. Dinoscun-

Segm. XV. De Coniunctione.

[1763]

1. Coniunctio est pars orationis adnectens ordinansque sententiam. Coniunctioni accidunt

tria, potestas, figura, ordo 35.

Potestas coniunctionum in quinque species dividitur. Sunt enim copulativae, disiunctivae, expletivae, causales, rationales. Sex copulativae hae sunt: et, que, at, atque, ac, ast. Sex ? disiunctivae sunt: aut, ve, vel, ne, nec, neque29. Undecim expletivae sunt: quidem, equidem, saltim, videlicet, quamquam, quamvis, quoque, enim, porro, autem, tamen. Triginta quattuor causales: si, etsi, etiam, etiamsi, acsi, tametsi, siquidem, quando, quandoquidem, quin, quinetiam, quatenus, sin, seu, sive, neve, nam, namque, ni, nisi, nisisi, enim, etenim, ne, sed, interea, quamobrem, praesertim, item, itemque, caeterum, alioquin, praeterea. Quindecim s rationales: ita, itaque, enim, enimvero, quia , quapropter, quoniam, quoniamquidem 31, quippe, ergo, ideo, igitur, scilicet, propterea, ideirco 36.

2. Figurae coniunctionum duae sunt; simplex, ut nam, conposita, ut namque.

Ordo conjunctionum in hoc est, quia aut praepositivae sunt conjunctiones, ut at, ast; aut subiunctivae, ut que, autem; aut communes, ut et, igitur.

3. Sunt etiam dictiones, quas incertum est, utrum conjunctiones, an praepositiones, an adverbia nominemus, ut cum et ut. Haec 30 nisi sententiam consideraverimus, incerta sunt; quae tamen omnes sensu facile dignoscuntur. Nam et coniunctiones pro aliis coniunctionibus positae inveniuntur potestate mutata 41.

SEGM. XVI. De. Praepositione.

- 1. Praepositio est pars orationis, quae praeposita aliis partibus orationis significationem earum aut mutat, aut conplet, aut minuit. Nam aut nomini praeponitur, ut invalidus; aut pronomini praeponitur, ut prae me 12, vel subponitur 12, ut mecum, tecum 14, nobiscum, vobiscum; aut verbum praecedit, ut perfero, aut adverbium, ut expresse, aut participium, ut praecedens, aut [1764] coniunctionem, ut absque, aut ipsam 46, ut circumcirca.
- 2. Praepositiones aut casibus serviunt aut loquelis; aut et se casibus et loquelis. Haeque aut coniunguntur aut separantur, aut et 48 coniunguntur et separantur. Coniunguntur 49, ut di, dis, re, se, am50, con; dicimus enim diduco, distraho, recipio, secubo, amplector, congredior. Separantur, ut apud, penes. Coniunguntur et separantur caeterae omnes. Ex quibus in et con praepositiones, si ita conpositae fuerint, ut eas statim s vel f litterae consequantur, plerumque producuntur, ut insula, infula 51, consilium, confessio.
 - 3. Praepositioni accidit casus tantum. Casus namque in praepositionibus duo sunt, accusativus

tur Cod. — 22) non possunt, quae a verbo veniunt, ut est ceptus, urgendus P. - 23) acceptus, acceptior, incensus, incensior P. et corr. Cod. - 24) Sed hos P. et corr. Cod. — 25) et ordo P. — 26) Sex deest apud P. — 27) Septem corr. Cod. Vox plane deest apud P. — 28) an, neque P. et corr. Cod. — 29) licet, tamen P. et corr. Cod. — 30) Triginta quattuor deest apud P. - 31) etiam, etiamsi, acsi ap. P. - 34) Male apud P. nisienim, una voce. -55) Quindecim deest apud P. — 36) quia, quare P. —

87) Pro quoniamquidem repetit P. quandoquidem ex superioribus. — 38) iccirco P. — 39) Verba: ut cum et ut, haec desunt ap. P. - 40) discernuntur P. In Cod. est dinoscuntur. — 41) mutatae P. — 42) per me P. Cod. supra lin. ultra me, quod glossema. — 48) supponitur P. - 44) Addit secum P. et corr. Cod. - 45) semetipsam P. seipsam corr. Cod. Citatur hic locus a Prisciano, lib. XIV, 3. p. 598. tom. I., ubi profero pro perfero et se ipsam desunt ap. P. — 32) siquid P. — 33) nisisi deest pro ipsam. — 46) aut aeque casibus P. — 47) Haec P. - 48) et deest apud P. - 49) Quae loquelis serviunt, coniunguntur P. - 50) an P. - 51) infusa P.

et ablativus. Aliae enim accusativo casui praeponuntur¹, aliae ablativo, aliae utriusque casus sunt². Accusativi casus praepositiones sunt hae: ad, apud, ante, adversum, cis, citra, circum, circa, contra, erga, extra, inter, intra, infra, iuxta, ob, pone, per, prope, secundum, post, trans, ultra, praeter, propter, supra, circiter, usque³, penes. Dicimus enim ad patrem, apud villam, ante aedes, adversum hostes⁴, cis Renum⁵, citra forum, circum vicinos, circa templum, contra hostem, erga propinquos, extra terminos, inter naves, intra moenia, infra tectum, iuxta macellum, ob augurium, pone tribunal, per parietem, prope fenestram⁶, secundum fores, post tergum, trans ripam, ultra fines, praeter officium, propter mercatum¹, supra coelum, circiter annos, usque Oceanum⁶, penes arbitros. Ex his ad et apud cum unius casus sint, diverso modo ponuntur. Dicimus enim: ad amicum vado, apud amicum sum. Nam neque apud amicum vado recte dicitur, neque ad amicum sum. Usque praepositio plurimis non videtur, quia sine aliqua praepositione proferri recte non potest⁶; unde adiungitur utrique casui pro qualitate praepositionis eius, cui fuerit copulata, ut usque ad et usque ab.

4. Ablativi casus praepositiones sunt hae: a, ab, abs, cum, coram, clam, de, e, [1765] ex, pro, prae, palam, sine, absque, tenus. Dicimus enim a domo, ab homine, abs quolibet 10, cum exercitu, coram testibus, clam custodibus, de foro, e iure, ex praefectura, pro clientibus, prae timore, palam omnibus, sine labore, absque iniuria, tenus pube. Sed haec praepositio propter euphoniam subicitur 11 et facit pube tenus. Clam praepositio casibus servit ambobus.

5. Utriusque casus praepositiones sunt hae: in, sub, super, subter; quarum in et sub tunc accusativi casus sunt 12, cum ad locum vel nos vel quoslibet ire, isse, ituros esse significamus; tunc ablativi, cum vel nos, vel quoslibet in loco esse, fuisse, futuros esse significamus; cuius rei exempla sunt haec. In accusativi casus, ut

Itur in antiquam silvam 13.

In ablativi casus,

Stans celsa in puppi 14.

Sub accusativi casus,

postesque sub ipsos 15

Nituntur gradibus.

Sub ablativi casus,

Arma sub adversa posuit radiantia quercu 16.

Super vero et subter cum accusativo casui naturaliter praeponantur, et ablativo 17 plerumque iunguntur, ut gemina super arbore sidunt 18.

Et: Ferre iubet 18 subter tensa testudine casus.

1) Aliae enim praepositiones accusativo casui serviunt P. et corr. Cod. — 2) aliae utrique casui P. et corr. Cod. — 3) secus addit P. et corr. Cod. — 4) inimicos P. et corr. Cod. — 5) Rhenum P. — 6) Post haec leguntur in P. et in Cod. a ser. m. propter disciplinam. — 7) propter mercatum. Sic videtur legendum esse; nam erasse sunt duse vv. in Codice. — 8) secus vos intrudunt et P. et Cod., sed sustuli auctoritate eius librarii, qui scripsit Donati-artem in usum scholarum in Cod. Ber., de quo supra. Legitur enim ibi: secus viam quod non est in Donato. — 9) Quae sequuntur verba usque ad vv. usque ab, desunt in Cod., sed altera manus adscripsit. Non recte videbantur abesse,

propterea P. secutus ea recepi. — 10) P. e vitio typographico: absque quolibet. — 11) Subiicitur P. — 12) quarum in et sub tunc praepositiones accusativi casus sunt, cum adversum vel ante significant, ut ibat in Euryalum et sub ipsum Arcturum, pro ante. Tunc ablativi casus, cum vim recte retinent, nec pro accusativis praepositionibus ponuntur. Item accusativi casus sunt, cum ad locum vel nos, vel quoslibet ire, isse, ituros esse significamus, cuius rei exempla sunt haec. Sic interpolata haec sunt apud P. — 13) Virg. Aen. VI, 179. — 14) Virg. Aen. III, 527. VIII, 680. X, 261. — 15) Virg. Aen. II, 442. — 16) Virg. Aen. VIII, 616. — 17) tamen addit P. et

Quamquam multi sunt, qui non putant ambiguas praepositiones, nisi duas, in et sub; caeterum super et subter, cum locum significant, figurate ablativo iungi 21. Extra quam formam super praepositio, cum de significat, hoc est, mentionem de aliquo fieri, ablativi casus est tantum, ut Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa ...

Hoc est, de Priamo et de Hectore.

6. Separatae praepositiones acuuntur; coniunctae22 casibus aut loquelis24 vim suam saepe [1766] commutant et graves fiunt 25. Praepositiones aut verba 26, cum conponuntur, corrumpunt, ut conficio, aut ipsae corrumpuntur, ut affero, aut et 27 corrumpunt et corrumpuntur, ut suscipio. Antiqui praepositiones etiam genitivo casui coniungebant 20, ut crurum tenus. Item post et ante et circum utrisque casibus²⁰ iunctas invenimus. Sed scire nos convenit, praepositiones ius suum²⁰ tunc retinere, cum praeponuntur; suppositas vero et significationem suam²¹ et vim nominis et legem propriam non habere. Separatae praepositiones separatis praepositionibus non cohaerent²⁰ et adverbium faciunt, si quando illas non subsequitur casus. Sunt qui putant, accidere praepositioni et figuram et ordinem; figuram, quia sunt praepositiones 33 conpositae, ut absque; ordinem, quia sunt praepositiones praepositivae, ut sine, sunt subiunctivae, ut tenus. Sed haec nos et similia in his numerabimus¹⁴, quae inaequalia nominantur²⁵.

SEGM. XVII. De Interiectione.

Interiectio est pars orationis interiecta aliis partibus orationis ad exprimendos animi adfectus; aut metuentis, ut ei, eu 36; aut optantis, ut o; aut dolentis, ut heia, et heu 37; aut admirantis, ut papae 36; aut laetantis, ut euax. Sed haec apud Graecos adverbiis adplicantur 36, quod ideo Latini non faciunt, quia huiuscemodi voces non statim subsequitur verbum. Licet autem pro interiectione etiam alias partes orationis singulas pluresve subponere 40, ut nefas, pro nefas 41. Accentus in 42 interiectionibus certi esse non possunt, ut fere in aliis vocibus, quas inconditas invenimus.

E

De Barbarismo. SEGM. I.

1. Barbarismus est una pars orationis vitiosa in communi sermone. In poemate [1767] metaplasmus. Itemque in nostra loquela barbarismus 48, in peregrina barbaros lexis 44 dicitur, ut si quis dicat mastruca 45, cateia, magalia 46. Barbarismus fit duobus modis, pronunciatione et scripto.

Don. p. 403. Locus est Virg. Aen. IX, 514. - 20) esse addit P. - -21) iunguntur male apud P. et corr. Cod. — 22) Virg. Aen. I, 750. — 25) vero addit P. - 24) fuerint interponitur in Codice, sed inductum est. - 25) Citatur hic locus totidem verbis a Prisciano lib. XIV, 1. p. 585. Tom. I. Kr. — 26) ipsa addit P. et corr. Cod. - 27) et h. l. deest apud P. - 28) iungebant P. - 29) utrique casui P. et corr. Cod. - 30) vim suam P. - 31) suam Cod. ab altera m. et P. omittit. - 82) Verba: Separatae praepositiones separatis praepositionibus non cohaerent de-GRAMMAT. LAT. I.

corr. Cod. — 18) Virg. Aen. VI, 203. — 19) Lege: sunt apud P. pessime. — 83) Simplices ut abs in-Ferre lubet P. Ferre iuvat. Cf. Pomp. Comm. artis trudunt P. et corr. Cod. — 34) in his adnumeravimus P. — 35) numerantur Cod. perperam. — 36) Pro ei eu apud P. enim, atat P. atat ab altera m. adscr. in Cod. Lege: oiei, atat. - 87) Cod. eu; heia erasum. — 38) Verba: aut admirantis ut papae ab altera m. Cod. profecta. Exstant apud P. Mihi videbantur necessaria. - 39) Sed haec Graeci adverbiis applicant P. - 40) supponere P. - 41) pro est interiectio, quae vulgo proh scribitur. — 42) in deest apud P. - 48) Itemque barbarismus i. n. l. P. - 44) barbarolexis P. et corr. Cod. — 45) mastruga P., quod etiam apud Pompeium est. — 46) acinacis addit P. et corr. Cod.

Digitized by Google

His pipertitis¹ quattuor species subponuntur: adiectio, detractio, immutatio, transmutatio; litterae, syllabae, temporis, toni, adspirationis.

-2. Per adiectionem litterae fiunt barbarismi, sicut:

Relliquias Danaum²;

cum reliquias per unum l³ dicere debeamus. Syllabae, ut
Nos abiisse rati⁴;

pro abisse. Temporis, ut

Italiam fato profugus;

cum Italia correpta prima littera dicere debeamus.

Per detractionem litterae, sicut:

infantibu' parvis¹;

pro infantibus. Syllabae, ut salmentum, pro salsamentum. Temporis, ut Unius ob noxam⁸:

pro unīus.

Per immutationem litterae, ut olli, pro illi. Syllabae, ut pernucies pro pernicies. Temporis, ut

Fervere Leucaten 11;

pro fervēre;

et Actia bella videbis;

cum, si secundae coniugationis est, producte dici debeat 12.

Per transmutationem litterae, sicut: Evandre, pro Evander. Syllabae, ut displicina, pro disciplina. Temporis, ut si quis Deos producta prima syllaba et correpta posteriore pronunciet.

3. Toni quoque similiter per has quattuor species commutantur. Nam et ipsi adiciuntur¹³, detrahuntur, immutantur, transmutantur; quorum exempla ultro se offerent, si quis inquirat.

Totidem modis etiam per adspirationem ¹⁴ deprehenditur barbarismus, quem quidam [1768] scripto, quidam pronunciationi iudicant adscribendum, propter h scilicet, quam alii litteram, alii adspirationis notam deputant ¹⁵.

- 4. Fiunt etiam barbarismi per hiatus. Sunt etiam malae conpositiones, id est, κακοσύνθετα¹⁶, quas nonnulli barbarismos putant, in quibus sunt Metacismi, Labdacismi, Iotacismi, hiatus, collisiones, et omnia, quae plus aequo minusve sonantia ab eruditis auribus respuuntur. Nos cavenda haec vitia ¹⁷ praelocuti, controversiam de nomine pertinacibus relinquamus¹⁸.
- 1) Cod. vitiose: bipertis. 2) atque immitis Achillis P. a. i. Achilli corr. Cod. Virg. Aen. I, 30. 3) per unum l desunt apud P. 4) et vento petiisse Mycenas. Addit P. et corr. Cod. Virg. Aen. II, 25. 5) Lavinaque venit add. P. et corr. Cod. Virg. Aen. I, 2. 6) Italiam correpte P. 7) Cf. Diomed. p. 424. Valer. Prob. p. 1438. et Pompeius p. 30. 8) et furias Aiacis Oilei addit solus P. Virg. Aen. I, 41. 9) sic, ut P. et corr. Cod. 10) Cod. a pr. m. pernuties, quod mutatum in pernities. Fortasse recte pernuties. Nisi forte de una syllaba ti h. l. sermo est, de cuius pronunciatione cf. Pomp. Gramm. p. 424. 11) Addit P. auroque effulgere fluctus. Virg.

Aen. VIII, 677. — 12) Dedi Codicis scripturam; quae mihi non dubium est, quin veram scriptoris manum servet. Apud P. totus locus ita comparatus est: Fervere — fluctus. Cum fervere sit secundae coniugationis et producte dici debeat. Grammaticus memoriae vitio plures Virgilii versus in unum contraxit; quod postea emendarunt librarii. Virgilii versus hi sunt Aen. VIII, 675.

In medio classes aeratas, Actia bella
Cernere erat; totumque instructum Marte videres
Fervere Leucaten auroque effulgere fluctus.
Quos versus ita coniunctos exhibere volebat Gramm.:
Fervere Leucaten et Actia bella videbis;

De Soloecismo. SEGM. IL

- 1. Soloecismus est vitium in contextu partium orationis, contra regulam artis Grammaticae factum. Inter soloecismum et barbarismum hoc interest, quod soloecismus discrepantes aut inconsequentes in se dictiones habet; barbarismus autem in singulis verbis fit, scriptis vel pronunciatis. Quamquam multi erunt 19, qui putant, etiam in una parte orationis fieri soloecismum, si aut demonstrantes virum, hanc dicamus, aut feminam, hunc; aut interrogati, quo pergamus, respondeamus Romae: aut unum salutantes salvete dicamus; cum utique praecedens demonstratio aut interrogatio vel salutatio vim contextae 21 orationis obtineat. Multi etiam dubitaverunt, scala, scopa, quadriga, soloecismus an barbarismus esset, cum scilicet id genus dictionis barbarismus 22 esse vel ex ipsius vitii definitione facile possit agnosci.
- 2. Soloecismus fit duobus modis, aut per partes orationis, aut per ea, quae accidunt partibus orationis. Per partes orationis fiunt soloecismi, cum alia pro alia ponitar, ut

torvumque repente

[1769]

Clamat M;

pro torve. Nomen pro adverbio positum est. Fit etiam in eadem 25 parte orationis hoc vitius cum ipsa pro se non in loco suo 26 neque ut convenit, ponitur, ut

Cui de te tantum licuit ?.

pro in te. Et apud amicum eo, pro ad amicum; et intro sum, pro intus sum; et foris exeo, pro foras.

3. Per accidentia partibus²⁸ orationis tot modis fiunt soloecismi, quot sunt accidentia partibus²⁹ orationis. Sed ex his propter compendium exempli causa perpauca monstrabinus. Nam²⁹ per qualitates nominum fiunt soloecismi, sicut

> Hauriat hunc oculis ignem crudelis ab alto Dardamus 31;

par Dardanius; proprium pro appellativo posuit. Per genera, sicut: validi silicis et amarae corticis 32 et collus collaria caret 22. Per numeros, ut 24

Pars in frusta secant 35;

pro secat. Per conparationem 36 sicut

Respondit Tuno Saturnia sancta Dearum";

pro sanctissima. Per casus, ut 38

Urbem, quam statuo, vestra est 39;

pro urbs, quam statuo. Per modos verborum, sicut

Itis, paratis arma quam primum, viri 40;

sed post hemistichium interposuit annotationem grammaticam: pro fervere, atque ita versum diremit. -13) adii ciuntur P. — 14) aspiratione P. — 15) putant P. - 16) Cod. kako sinteton. - 17) haec omnia vitia P. - 18) Respicit hunc locum Pompeius p. 428 his verbis: Ait Donatus, nos quidem hasc vitia docuimus. Quomodo dicamus ista ipsa vitia, reliquit aliis quaerenda et abstinuit se. — 19) errant P. et corr. Cod. - 20) resalutantes P. et corr. Cod. - 21) connexae P. - 22) barbarismum P. et corr. Versus Ennii, ut testatur Servius ad Virg. Aen. IV, Cod. — 23) aut per accidentia partibus or. P. Sed 576. — 38) sicut P. — 39) Virg. Aen. I, 573. corr. Cod. a. p. a. partium or. - 24) Virg. Aen. 40) Incerti poetae. Habet eundem Pomp. p. 435.

VII, 399. — 25) Cod. Fit et in ea. — 26) suo. deest apud P. - 27), Cod. vitiose elicuit. Apud P. est: Cui tantum de te licuit, mihi fama suprema. -Virg. Aen. VI, 502. — 28) partium corr. Cod. — 29) partium corr. Cod. — 30) Nam deest spud P. — 31) Virg. Aen. IV, 661. — 32) validi sili ces et amarae cortices P. - 33) Plaut. Captiv. II, 2, 107., ubi legendum collari pro collaria. — 34) sicut P. — 35) Virg. Aen. I, 212. — 36) comparationes P. — 37)

pro ite, parate. Indicativum modum, pro imperativo posuit. Per significationem¹, sicut Spoliantur eos, et corpora nuda relinquunt;

pro spoliant. Per tempora, sicut3

ceciditque superbum

Ilium, et emnis humo fumat Neptunia Troia;

pro cecidit et fumavit. Per personas, sicut

Danai, qui parent Atridis, quam primum arma sumite⁵;

pro qui paretis, sumite. Per adverbia, sicut intus eo, pro intro; et foras sto, pro foris ; et Italiam venio et ad Romam pergo⁷. Per praepositiones, cum alia pro alia ponenda sit, aut necessaria⁸ [1770] subtrahitur. Alia pro alia ponitur, ut sub lucem⁹ pro ante lucem. Necessaria 10 subtrahitur, ut Silvis te, Tyrrhene, feras agitare putasti¹¹;

pro in silvis. Per coniunctionem, sicut

subjectisque urere flammis 12;

pro subjectisve 12. Et non autem fieri debet, cum dicendum sit: fieri autem non debet 14. Finnt prae the soloecismi pluribus modis, quos reprehendendo potius, quam imitando, possumus adnotare. Soloecismus est 15 in prosa oratione, in poemate schema nominatur.

SEGM. III. De caeteris vitiis.

1. Cum barbarismo et soloecismo vitia duodecim numerantur 16 hoc modo. Βαρβαρισμός, σολοικισμός 17, απυρολογία, κακέμφατον 18, πλεονασμός, περισσολογία, μακρολογία, ταυτολογία, εκλειψις, ταπείνωσις, κακοσύνθετον, αμφιβολία 19.

2. 'Auvoologia est inpropria dictio, ut

Hunc ego si potui tantum sperare dolorem ?;

Sperare dixit pro timere.

Kακέμφατον²² est obscoena enunciatio, vel in conposita dictione²³ vel in uno verbo numerum cum navibus aequat 4;

et

Arrige aures Pamphile.

Πλεονασμός est adiectio verbi supervacui ad plenam significationem, ut sic ore locuta est 26;

pro sic locuta est.

Περισσολογία est supervacua verborum adiectio sine ulla vi rerum, ut

1) significationes P. — 2) Exspoliantur P. — Ennii perhibetur hic versus, quem Pomp. etiam exhibet p. 435, qui idem spoliantur. — 8) ut P. — 4) Addit P. Immeritam visum superis. Locus est Virg. Aen. III, 3. — 5) Locus unde depromptus sit, non constat. Ceterum in Codice a pr. m. fuisse videtur: Atrides. Atridi habet Pomp., qui hunc versum citat p. 436. — 6) foris exeo, pro foras P. — 7) Perperam apud P. Italia venio, pro de Italia et ad Romam pergo, pro Romam. Cum praepositio nominibus separatim addenda sit, non adverbiis. Per praepositiones cet. Posteriora etiam corr. Cod. - 8) necessario P. - 9) ibant addit P. - 10) Necessario P. — 11) Virg. Aen. XI, 686. — 12) Virg. Aen. II, 37.

Ceterum apud P. Praecipitare iubent additur. — 13) pro ve P. - 14) Plane alia P. et corr. Cod. Per ordinem coniunctionis, ut autem fieri non debet, cum dicendum sit cet. — 15) est erasit corr. Cod. -16) vitia decem nominantur P. — 17) Verba Βαρβαοισμός, σολοικισμός desunt apud P. Ceterum in Cod. omnia latinis litteris scripta. — 18) nankoarov P. — 19) αμφιβολογία P. — 20) Virg. Aen. IV, 419. — 21) enim addit P. et corr. Cod. — 22) nanique or P. — 28) vel inconposita dictio Cod. a pr. manu. — 24) Corpora fundat humo - aequet P. Ceterum v. est Virg. Aen. I, 193. — 25) Terent. Andria V, 4, 30. — 26) Ad quem sic roseo Thaumantias ore locuta est P. - 27) Incerti poetae locus. Cf. Pompeium in comIbant, qua poterant, qua non poterant, non ibant n.

Μακρολογία est longa sententia res non necessarias conprehendens, ut: Legati non impetrata pace, retro unde venerant , domum reversi sunt ...

Tavrología est eiusdem dicti repetitio vitiosa, ut egomet ipse.

*Exhermic est defectus quidam necessariae dictionis, quam desiderat praecisa sententia, ut [1771] Haec secum.

Deest enim Zloquebatur.

Taπείνωσις est humilitas rei magnae, non id agente sententia²⁰, ut penitusque cavernas,

Ingentes";

et

Pelide stomachum cedere nescii²². Καποσύνθετον est vitiosa conpositio dictionum, ut versaque iuvencum

Terga fatigamus hasta³⁴.

'Aμφιβολία' est ambiguitas dictionis, quae fit aut per casum accusativum, ut si quis dicat: audio secutorem retiarium superasse; aut per commune verbum, ut si quis dicat: criminatur Cato, vadatur Tullius, nec addat quem, vel a quo; per distinctionem, ut: vidi statuam auream hastam tenentem. Fit et per homonyma, ut si quis aciem dicat, et non addat oculorum aut exercitus aut ferri. Fit praeterea plurimis modis, quos recensere omnes, ne nimis longum sit, non oportet.

SEGM. IV. De Metaplasmo.

1. Metaplasmus est transformatio quaedam recti solutique sermonis in alteram speciem metri, ornatusve a causa. Huius species sunt quattuordecim: πρόθεσις, ἐπένθεσις, παραγωγή, ἀφαίρεσις, συγκοπή, αποκοπή, έκτασις, συστολή, διαίρεσις, επισυναλοιφή 40, συναλοιφή, έκθλιψις, αντίθεσις, μετάθεσις.

2. Πρόθεσις ⁴¹ est appositio quaedam ad principium dictionis, litterae aut syllabae, [1772]

ut gnato pro nato; tetulit pro tulit.

Επένθεσις est appositio ad medium dictionis 13 litterae aut syllabae, ut relliquias pro reliquias;

induperator pro imperator. Et 43 hanc alii epenthesin, alii parenthesin dicunt.

Παραγωγή est appositio ad finem dictionis litterae aut syllabae, ut magi pro magi et pote pro potest 4. Hanc ahi προςπαράληψιν appellant.

ment. in Donati de barb. et met. p. 441. — 28) P. venerunt, quod idem apud Pompeium l. c. - 29) Unde locus depromptus ait, non constat. Cf. Pomp. 1. c. - 30) mene incepto desistere victam? addit P. Ceterum est locus Virg. Aen. I, 37. — 31) non id agente sententia, quod demonstrat P. Locus utrobique corruptus videtur. — 82) Virg. Aen. II, 19. — 83) Locum sic exhibuimus, uti a pr. m. in Codice locus ita exhibetur a P. ut: Includunt casco — 41) Hoodesis P. — 42) ad mediam dictionem P. lateri penitusque cavernas Ingentes, ute- - 48) Et deest apud P. - 44) Dedi Cod. scriptu-

Et: Dulichius vexasse rates et gurgite in alto. Et: Pelidae stomachum cedere nescii. - 84) Omne aevum ferro teritur, versaque iuvencum terga fatigamus hasta, nec tarda senectus. P. - 95) 'Aμφιβολογία P. Cf. Pompeium p. 443. — 36) oculorum, exercitue, an ferri P. - 87) pluribus P. -88) metri, ornatus, necessitatisve P. — 39) πρόσθεσις P. male. Cf. Pompeius p. 446. — 40) ouvaigeois P. et scriptus legitur. Altera manus emendavit: Pelides Codex ab a. m. cf. Pompeius p. 446. Episynaloepham etomacho cedere nescit. — Ceterum totus de tapinosi pro synaeresi ponit etiam M. Valerius Probus p. 1438. rumque armato milite complent. Id est mul- ram ad litteram. Apud P. est: ut mage pro magis tae legiones armatorum militum impleverant cavernas, et potestur pro potest. Locus corruptus est. For'Aquiquos est ablatio de principio dictionis, contraria prothesi, ut mitte pro omitte¹ et temno pro contemno.

Συγκοπή est ablatio de media dictione, contraria epenthesi, ut audacter pro audaciter,

commorat pro commemorat.

 $^{\prime}$ A $\pi o x o \pi \eta^{\prime}$ est ablatio de fine dictionis paragogae contraria, ut Achilli pro Achillis et potis pro potis est 3.

Extagic est extensio syllabae contra naturam verbi, ut

Italiam fato profugus⁴;

cum Italia correpte dici debeat.

Συστολή est correptio contra naturam verbi⁵ contraria ectasi, at Aquosus Orion;

cum Orion producte dici debeat.

Araipeois est discissio syllabae unius in duas facta, ut?

Olli respondit rex Albai Longai8.

'Επισυναλοιφή' est conglutinatio duarum syllabarum in unam facta, contraria diaeresi, ut Phaethon pro Phaethon, Neri pro Nerei 10, aeripedem pro aeripedem.

Συναλοιφή 11 est per interceptionem 12 concurrentium vocalium lubrica quaedam lenisque

collisio, ut

Atque ea diversa penitus dum parte gerantur 13.

Haec a quibusdam synchysis 14 nominatur.

"Εκθλιψις est consonantium cum vocalibus aspere concurrentium quaedam difficilis ac dura collisio, ut

Multum ille et terris iactatus et alto 15.

'Avrideois est litterae pro littera positio, ut olli pro illi.

Mετάθεσις est translatio litterarum in alienum locum, nulla tamen ex dictione [1773] sublata, ut Evandre, pro Evander.

SEGM. V. De Schematibus Lexeos.

1. Schemata lexeos et dianoeas sunt, id est, figurae verborum et sensuum 17. Sed schemata dianoeas ad oratores pertinent, ad Grammaticos, lexeos, quae cum multa sint, ex omnibus necessaria fere sunt decem et septem 18, quorum haec sunt nomina: πρόληψις, ζεῦγμα, ὑπόζευξις, σύλληψις, ἀναδίπλωσις, ἀναφορά, ἐπαναλήψις, ἐπίζευξις, παρονομασία, σχέσις ὁνομάτων, παρόμοιον 18, ὁμοιόπτωτον, ὁμοιοτέλευτον, πολύπτωτον, εἰρμός, πολυσύνθετον 20, διάλυτον.

tasse legendum: ut magis pro mage, potestur pro potest. Posestur saltem in eadem caussa pro exemplo ponitur a Pompeio p.446. Sed quia mage non usitatum est, vide, ne potius legendum sit accingier pro accingi. Cf. M. Valerium Probum p.1488.— 1) In Codice a pr. m. demitte.— 2) Addit P. litterae aut syllabae.— 3) et potes pro potest P.— 4) Virg. Aen. I, 2.— 5) Verba: contra naturam verbi desunt in Cod.— 6) Turbae in Cod. ut Orion pro Orion products dici debeat. Priori tamen Orion vox aquosus super scripta. Apud' P. vero sic: ut cum subito assurgens fluctu nimbosus Orion; cum Orion producta

dici debeat. Cf. Pomp. p. 451. — 7) ut est P. — 8)
Versus Ennianus. Cf. Ennii fragm. ed. Hessel. p. 17.
Addit P. pro eo quod est Albae longae. — 9) Euvalgeoig P. ut supra. — 10) Neri pro Nerei desunt apud P. Corrige hinc Pompeii locum p. 449. — 11)
Totus hic articulus cum sequente commutatus in P. legitur, ita ut ille prior, hic posterior. — 12) interiectionem Cod. a pr. m. — 13) Virg. Aen. IX, 1. — 14) Synaeresis P. male. — 15) Virg. Aen. I, 3. — 16) Thymbre pro Thymber addit P. et corr. Cod. — 17) Verba: id est figurae v. e. sensuum desunt apud P., ubi ita legitur: Schemata lexeos sunt et dianoeas. —

2. Ποόληψις est praesumptio rerum ordinem secuturarum praecedens 21, ut Continuo reges ingenti mole Latinus 23;

et caetera.

 $Z_e \tilde{v}_γ μα$ est unius verbi conclusio diversis clausulis apte coniuncta, ut Troingena, interpres divum, qui numina Phoebi, Qui tripodas, Clarii lauros, qui sidera sentis23;

et caetera 24.

'Υπόζευξις est figura superiori contraria, ubi diversa verba singulis quibusque * proprie subiunguntur26, ut

Regem adit et regi memorat nomenque genusquen;

et caetera 29.

Σύλληψις est dissimilium clausularum per unum verbum conglutinata conceptio, ut hic illius arma,

Hic currus fuit 29.

Hoc schema ita 20 late patet, ut 31 fieri soleat non solum per partes orationis, sed etiam per accidentia partibus orationis. Item syllepsis, cum singularis dictio plurali verbo adiungitur, ut

sunt nobis mitia poma, Castaneae molles et pressi copia lactis".

'Aναδίπλωσις est congeminatio dictionis ex ultimo loco praecedentis versus et principio sequentis, ut

sequitur pulcerrimus Astor,

Astor equo fidens 3.

'Aναφορά est relatio eiusdem verbi per principia versuum plurimorum, ut Nate meae vires, mea magna potentia solus,

[1774]

Nate patris summi, qui tela Typhoëa temnis 14.

Επανάληψις est verbi in principio versus positi in eiusdem fine repetitio, ut Ante etiam sceptrum Dictaei regis et ante 15.

 $E\pi i \zeta sv \xi \iota \zeta$ est eiusdem verbi in eodem versu sine aliqua dilatatione pprox congeminatio, ut Me, me, adsum qui feci, in me convertite ferrum".

Παρονομασία est veluti quaedam denominatio 30, ut

Nam inceptio amentium, haut amantium.

Σχέσις ονομάτων est multitudo nominum conjunctorum quodam ambitu copulandi, ut Marsa manus, Peligna cohors, Festina virum vis 40.

18) XVII. P. Codex decim et s. — 19) nagolutor P. male, - 20) Cod. polisintheton. Verum est nolucurden, - 21) ordine secutarum, ut P. - 22) Practeres reges cet. P. Est locus Virg. Aen. XII, 161. ubi nunc editar: Interea reges etc. - 23) Virg. Aen. III, 895. seq. — 24) et caetera desunt apud P. — 25) quibusque deest apud P. — 26) proprie deest gentibus esse. P. Ceterum locus est Virg. Aen. I, 16. p. 150. - 30) Deest ita apud P. - 31) Pro ut in Cod. et.

- 32) Totus hic locus a vv. Item syllepsis usque ad copia lactis plane deest apud P. - 33) Urbs Etrusca solo; sequitur pulcherrimus Astur, Astur equo sidens et versicoloribus armis. P. Locus est Virg. Aen. X, 180. — 34) Virg. Aen. I, 664 seq. — 35) Virg. Ge. II, 536. — 36) dilatione P. — 37) Virg. Aen. IX, 427. — 38) quotiescunque de nomine aliud efficitur sped P. - 27) Virg. Aen. X, 149. - 28) et cae- nomen, veluti q. d. P. - 89) Post v. inceptio intertera desunt apud P. — 29) Posthabita coluisse Samo; ponunt P. et corr. Cod. est. Locus est Terent. Andr. hic illine arma, hic currus fuit, hoc regnum Dea I, 3, 13. — 40) Versus est Ennianus. Cf. Hessel.

Παρόμοιον est cum ab isdem² litteris diversa verba sumuntur, ut
O Tite tute Tati tibi tanta Tyranne tulisti³.

'Ομοιόπτωτον' est, cum in similes casus exeunt verba diversa, ut

Moerentes, flentes, lacrimantes, commiserantes.

'Ομοιοτέλευτον est, cum simili modo dictiones plurimae finiuntur, ut: Ees revehi², quam relinqui, devehi, quam deseri malui.

Πολύπτωτον est multitudo casuum varietate distincta, ut

Littora littoribus contraria, fluctibus undas

Imprecor, arma armis, pugnent ipsique nepotesque8.

Eiομός est series orationis tenorem suum usque ad ultimum servans, ut Principio coelum ac terras, camposque liquentes
Lucentemque globum Lunae Titaniaque astra
Spiritus intus alit⁶.

Πολυσύνθετον 10 est multis connexa 11 coniunctionibus dictio, ut
Acamasque Thoasque 12

Pelidesque Neoptolemusque 12

et caetera.

Διάλυτον vel ἀσύνδετον est figura superiori contraria, carens coniunctionibus, ut
ite. [1775]

Ferte citi flammas, date tela 11.

SEGM. VI. De Tropis.

1. Tropus est dictio translata a propria significatione ad non propriam is similitudinem ornatus necessitatisve causa. Sunt autem tropi tredecim: μεταφορά, κατάχρησις, μετάληψις, μετωνυμία, ἀντονομασία, ἐπίθετον, συνεκδοχή, ὀνοματοποιία, περίφρασις, ὑπέρβατον, ὑπερβολή, ἀλληγορία, ὁμοίωσις.

2. $M_{\epsilon\tau\alpha\phi o\rho\dot{\alpha}}$ est rerum verborumque translatio. Haec fit modis quattuer: ab animali ad animale, ab inanimali ad animale. Ergo ab

animali ad animale, ut

Tiphyn aurigam celeres fecere carinae 16;
nam et auriga et gubernator animam habent. Ab inanimali ad inanimale, ut
Ut pelagus tenuere rates 17;
et naves et rates 18 animam non habent. Ab animali ad inanimale, ut

1) παφοίμιον vitiose P. — 2) ab eisdem P. —
3) Vulgo versus habetur Ennianus; cf. quae monui ad Prisc. librum de vers. Aen. p. 339. — 4) Sequens articulus ante hunc positus est apud P. — 5) Versus inter Ennii reliquias invenitur. Hessel. p. 137. — 6) similiter P. — 7) reduci P. et emend. Cod. — 8) ipsique nepotes P. In Cod. a pr. m. haec: ipsique nec potesteque. Locus est Virg. Aen. IV, 628. seq. —
9) Virg. Aen. VI, 726. seqq. — 10) Cod. Polisinteton. cf. supra. — 11) nexa P. — 12) apud P. Athamasque Thoasque. In Cod. est Achamasque Th. Ci. Pomp. p. 463. — 13) P. ut solet versus integros ex-

hibuit. Locus est Virg. Aen. II, 263. — 14) Diripiantque rates alii navalibus; ite Ferte citi flammas
date vela, impellite remos. P. Verba impellite remos
in Cod, adiecta sunt ab altera m. Apud Virg. Aen.
IV, 592., unde locus petitus est, legitur: date vela. —
15) non ad propriam Cod. — 16) Incerti poetas versus, quem multi excitant Grammatici tacito auctoris
nomine. Cf. quae notavi ad Pomp. p. 464. — 17)
Addit P. nec iam amplius ulla. — 18) Cod. et pelagus et nabes P. ab initio addit nam. Cf. Pomp. p.
464. Virg. Aen. V, 8. — 19) et vento quassatur et
imbre add. P. et corr. Cod. Locus est Virg. Aen. IV,

Atlantis cinctum assidue cui nubibus atris Pinniferum caput;

et caetera 19. Nam ut haec animalis sunt, ita mons animam non habet, cui membra hominis ascribun-, tur 29. Ab inanimali ad animale, ut

si tantum pectore robur

Concipis 21;

nam ut robur animam non habet, sic utique Turnus animam habet, cni haec dicuntur. Scire autem

debemus, metaphoras alias esse reciprocas, alias partis unius.

Κατάχοησις est usurpatio nominis alieni, ut parricidam dicimus, qui occiderit fratrem, et piscinam quae pisces non habet. Hacc enim nisi extrinsecus sumantur²³, suum vocabulum non habent²⁴.

Mετάληψις est dictio gradatim pergens ad id quod ostendit, ut speluncis abdidit atris;

et

Post aliquot men regna videns mirabar aristas ...

+ [1776]

:) : 1

Mετωνυμία est dictio quaedam, veluti transnominatio. Huius multae sunt species. Aut enim per id, quod continet, id quod continetur ostendit, ut

Nunc pateras libate Iovi ;

aut contra, ut

vina coronant 27;

aut per inventorem id quod inventum est ostendit, ut

Sine Cerere et Libero friget Venus 28;

aut contra, ut

Vinum precamur, nam hic Deus praesens adest.

Haec exempli causa diligentius posita etiam reliqua demonstrabunt.

'Αντονομασία est significatio vice nominis posita, quae fit modis tribus: ab animo, a corpore, extrinsecus. Ab animo, ut

Magnanimus Anchisiades 31;

a corpore, ut

ipse arduus altaque pulsat

Sidera 32;

extrinsecus, ut

GRAMMAT. LAT. I.

Infelix puer atque impar congressus Achilli 3.

 $E\pi i\partial \varepsilon \tau o \nu$ est praeposita dictio proprio nomini³⁴. Nam antonomasia vicem nominis sustinet, epitheton autem ³⁵ numquam est sine nomine, ut

248. — 20) membra animantium adscribuntur P. — 21) Virg. Aen. XI, 368. — 22) sic Turnus, cui haec disumtur, animam habet P. — 23) sumerent P. — 24) non haberent P. — 25) Haec ita exhibuit P. ut Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris. Post aliquod mea regna videns mirabor aristas. Locus est Virg. Ecl. I, 70. — 26) Virg. VII, 133. — 27) Addit P. et corr. Cod. Crateras magnos statuunt et. Locus est Virg. Aen. I, 7. — 28) Terent. Eunuch. IV, 5, 6. — 29) Verba: nam hic Deus praesens adest a P. non versui ascribuntur, sed verba: Donati habentur. Perperam. Cf. Pompeius

p. 468. Celerum in Cod. a pr. m. est: precatur, apud Pomp. precemur. Locus ascribitur Plauto a Servio ad Virg. Aen. I, 723. — 30) Haec exempli causa posita addiscentibus sunt, reliqua demonstrabit lectio P. Haec e. c. diligentibus posita etiam reliqua demonstrabuntur. Cod. a pr. m. — 31) Magnanimusque Anchisiades et pondus et ipsa P. Locus est Virg. Aen. V, 407. — 32) In P. haec tantum: ipse arduus. Locus est Virg. Aen. III, 619. — 33) Virg. Aen. I, 476. — 34) est superposita d. cum proprio nomine P. est superposita dictio proprio nomini. Corr. Cod. — 35) autem deest apud P.

E

dira Celaeno1;

et

. diva! Camilla.

Fit etiam epitheton modis tribus. Ab animo, a corpore, extrinsecus. His duobus tropis vel vituperamus aliquem vel ornamus.

Συνεκδοχή est significatio pleni intellectus capax, cum plus minusve pronunciet. Aut enim a parte totum ostendit, ut

puppesque tuae pubesque tuorum4;

aut contra, ut.5

ingens a vertice pontus

In puppim ferit 1.

Et:

fontemque ignemque ferebant8.

Meminisse autem debemus, quum fit a parte totum, ab insigni parte faciendum.

'Oνοματοποιία est nomen de sono factum, ut tinnitus aeris, clangor tubarum'.

Περίφρασις est circumlocutio, quae fit aut ornandae rei causa, quae pulchra est, aut vitandae, quae turpis est, ut

Et iam prima novo spargebat lumine terras, Tithoni croceum linquens Aurora cubile 10.

Et:

nimio ne luxu obtunsior usus

Sit genitali arvo11;

et caetera.

Υπέρβατον est transcensio 12 quaedam verborum ordinem turbans, cuius species [1777] sunt quinque: ὑστερολογία, ἀναστροφή, παρένθεσις, τμήσις, σύγχυσις 13.

'Υστερολογία vel υστερον πρότερον est sententiae cum verbis ordo mutatus, nt

Torrere parant flammis et frangere saxo¹⁴.

'Aναστροφή est verborum tantum ordo praeposterus, ut Italiam contra 15;

pro contra Italiam.

Παρένθεσις est interposita ratiocinatio divisae 16 sententiae, ut

Aeneas, neque enim patrius consistere mentem

Passus amor, rapidum ad naves praemittit Achaten 17.

1) Hos mihi praedixit luctus non dira Celaeno P. Locus est Virg. Aen. III, 211. — 2) Codex supra lineam habet: alii dia. Ceterum P. integrum versum pro more suo exhibet: Italides, quas ipsa decus sibi diva Camilla. Virg. IX, 657. — 3) pronunciat P. — 4) Virg. Aen. I, 369. Integrum versum exhibet P. — 5) aut contra, ut desunt apud P. — 6) Virg. Aen. I, 114. Duo integros versus habet P. — 7) Post haec leguntur in Cod. et non utique pontus in puppim ferit. sed deleta. — 8) Apud P. post versum superiorem omisso et statim sequitur: Gramineas alii fontemque ignemque ferebant. Manifestae omnes hae interpolationes. Locus est Virg. Aen. XII, 119. — 9) In Cod. scr. glangor. — 10) Virg. Aen. IV, 685. — 11) Virg.

Georg. III, 135. Cf. Pompeium p. 472. et quae ibi notavi. Ceterum hae verba nimio ne — et caetera una cum interpositis omnia desunt apud P. — 12) Cod. transcessio a pr. m. — 18) In Cod. est sinchesis. Cf. infra. — 14) Apud P. praeponitur Et. Locus est Virg. Aen. I, 179. — 15) Virg. Aen. I, 13. Integrum versum exhibuit P. — 16) diversae P. — 17) Virg. Aen. I, 643. — 18) Virg. Georg. III, 381. — 19) Vulgo Ennio tribuitur. Cf. Enn. Fragm. ed. Hess. p. 151. et quos ibi citatos invenies. — 20) Vitiose apud P. portant. Cf. quae notavi ad Pomp. p. 475. — 21) In Codice est Sinthesis, sed supra scriptis litteris cre emendatum Sincresis, quod fortasse corrector σύγχερασις voluit. Sed verum est, quod dedi. Cf. Pomp.

..... Πρήσες est unius compositi ant simplicis verbi sectio, una dictione vel pluribus interiectis, ut septem - subjecta - trioni ! ; 1200 alian athicilgae hisp i i di teo tu 🦯

saxo cere-comminuit-brum 19;

Massili-portabant invenes ad littora-tanas. Hon entire to property

et:

Σύγχυσις 21 est hyperbaton ex omni parte confusum, ut

Tres notus adreptas in saxa latentia torquet,

Saxa vocant Itali mediisque in fluctibus aras.

Est enim hic ordo: tres adreptas Notus in saxa torquet, quae saxa medijs in fluctibus latenția Itali uras vocant. Υπερβολή est dictio fidem 26 excedens, augendi minuentil ve causa; ut nive candidior: minuendi, ut tardior testudine.

Αλληγορία est tropus, quo aliud significatur, quam dicitur, ut

Et iam tempus equum fumantia solvere colla hoc est, carmen finire 28. Huius species multae sunt, ex quibus eminent septem, eicoveia, αντίφρασις, αίνιγμα, χαριεντισμός, παροιμία, σαρχασμός, αστεξομός!

Eigoveia est tropus per contraria quod conatur extendens , at

Egregiam vero laudem et spolia ampla refertis [1778]

Tuque puerque tuus³⁰.

Et caetera. Hanc nisi gravitas pronunciationis adiuverit31, confiteri videbitur, quod negare contendit33. Arripoasis est unius verbi ironia, ut bellum, lucus, et Parcaes. Bellum hoc est minime bellum; et lucus eo quod non luceat et Parcae eo quod nulli parcant.

Airryua est obscura sententia per occultam similitudinem rerum, at

Mater me genuit, cadem mox gignitur ex me¹⁴;

cum significet, aquam in glaciem convertere si et ex eadem rursus effluere.

Χαριεντισμός est tropus, quo dura dictu gratius proferuntar, ut cum interrogantibus nobis, quis nos quaesierit, respondetur : bona fortuna. Exinde intelligitur 30, neminem nos quaesisse.

Παροιμία est accommodatum rebus temporibusque proverbium, ut adversum stimulum calces; et lupus in fabula.

Σαρκασμός est plena odio atque hostilis inrisio , ut En agros, et quam bello, Troiane, petisti, Hesperiam metire iacens! 41

p. 475. — 22) Sic Cod. a pr. m. Correctum tris. — 23) Ita Cod. Apud Virg. Aen. I, 108. est abreptas. -24) Codicis scripturam exhibui. Apud Virg. est mediis quae. Cf. Pomp. p. 475. — 25) Huius explicationis haec tantum verba in Cod. restant: latentia Itali aras vocant. — 26) In Cod. apparet lacuna, rasura facta, unius quidem voculae. — 27) Virg. Georg. II, 542. - 28) c. finiri P. et corr. Cod. - 29) per contrarium, quod conatur, ostendens P. et corr. Cod. -30) In fine versus antec. sigla etc. exstat apud P. ita ut verba: Tuque puerque tuus non compareant. Melius Codex. Locus est Virg. Aen. IV, 93. — 31) adiuvet - videtur P. - 82) Cod. a pr. m. adiuberit, videbitur quod negare ostendit. Sed correctum. -

83) Totus locus sic scribitur apud P. ut bellum, hoc est minime bellum. Lucus, quod minime luceat. Parcae, quod minime parcant. Quae longe deteriora esse iis, quae Codex exhibet, sponte intelligitur. — 34) Nescitur, cuius poetae sit. Cf. Pomp. p. 477. — 35) converti P. quod minime est necessarium. — 86) Num quis nos P. Sed corr. Cod. voluit: numquit nos q. aliquis. - 87) responderetur P. responditur Cod. a pr. m. sed corr. ut dedimus. — 88) intellige tur P. Ceterum de hoc tropo cf. etiam Pomp. p. 477. seq. ubi idem exemplum. — 39) adversus st. P. et corr. Cod. - 40) irrisio P. et corr. Cod. - 41) Virg. Aen. XII, 359. Cf. Pomp. p. 479.

Aστεϊσμός est tropus multiplex, numerosaeque virtutis. Namque αστεϊσμός putatur quidquid simplicitate rustica caret, et faceta satis urbanitate est expolitum¹, ut est illud:

Qui Bavium non odit, amet tua carmina, Maevi,

Atque idem iungat vulpes et mulgeat hircos.

'Ομοίωσις est minus notae rei per similitudinem eius, quae magis nota est, demonstratio. Huius species sunt tres: εἰκών, παραβολή, παράδειγμα.

Einov est personarum inter se vel eorum, quae personis accidunt, conparatio, ut Os humerosque Deo similis.

Παραβολή est rerum genere dissimilium conparatio, ut Qualis mugitus fugit cum saucius aram Taurus⁴;

et caetera.

Παράδειγμα est enarratio exempli hortantis aut deterrentis; hortantis, ut

Antenor potuit mediis elapsus Achivis

et caetera; deterrentis, ut

At non sic Phrygius penetrat Lacedaemona pastor, Ledeamque Helenam Troianas vexit ad urbes .

1) expolitum est P. — 2) Male P. vulpes iungat. est Virg. Aen. II, 223. — 5) deterrentis; ut Ant. Ceterum locus est Virg. Eclog. III, 90. — 3) Additum omissa v. hortantis P. — 6) P. sequentem versum apud P. reliquum hemistichium: namque ipsa decoram; addit: Illyricos penetrare sinus atque intima tutus. quod plane insulsum. Virg. Aen. I, 589. — 4) Additum locus est Virg. Aen. I, 242. — 7) Ledaeamque P. dit P.: et incertam excussit cervice securim. Locus recte fortasse. — 8) Locus est Virg. Aen. VII, 863.

M. VALERII PROBI

INSTITUTIONUM GRAMMATICARUM

LIBRI II

E CODICE SANCTI COLUMBANI BOBIENSIS
DILIGENTISSIME

EDITI

PROBI INSTITUTIONUM GRAMMATICARUM

LIBER PRIMUS.

CAELESTINÚM.

PRAEFATIO.

Accipe nostra tuis audacius 1 edita iussis, Caelestine² potens, et mentibus insere dicta. Quo cumulante mihi semper fortuna favorem³ Haud invita dedit sese, comitante benigno, Quem superi voluere virum, mihi condere famam. Ausus enim incipio, quoniam tua iussa fatigant, Tempora vel numeros verborum et commata verbis, Ut possum, monstrare meis; licet alta subire Mens humilis vetet, et res metrica fortius artet. Aptius esse tamen conantes iussa fatemur Arta⁵ subire nimis, quam voce animoque silere.

[1386]

SEGM. I. De elementis litterarum⁶.

[1387]

1. Litterarum⁷ elementa tria sunt, quae planius genera memoramus, unum vocalium, alterum semivocalium, postremum mutarum. Elementum vocalium litterarum, quibus ex vocalitate inditum nomen est, aput⁸ nos quinque litteris continetur⁹, aput Graecos septem.

cum Cod. Coelestine P. — 3) fabore Cod. favore generis scriptoribus non aliena videri debet. — 4) ar-P. Quod exhibuimus, iam est in Asc. Ordo au- cet ex errore P. arctet Asc. Nos Codicem secuti sutem verborum est: Quo cumulante mihi favorem, mus. — 5) Ita Cod. Arcta Asc. P. — 6) Inscrifortuna haud invita sese dedit, mihi condere famam, ptiones segmentorum in Codice, ut eas exhibuimus. comitante benigno, quem virum superi voluere: i. e. - 7) literarum Asc. P. Codex constanter litt. eo viro comite, quem superi comitem mihi addere 8) Ita constanter Cod. — 9) continentium Asc. voluerunt. Ceterum locutio ista: fortuna se dedit,

1) Audacibus Asc. — 2) Caelestine. Sic Asc. mihi condére famam, licet contorta, tamen ab huius

 ${f F}$

GRAMMAT. LAT. I.

illi aliquas et corripiunt et producunt; aliquas semper longas, aliquas semper breves habent. Nos vero quoniam numero sumus exigui vocalium litterarum, pro natura uniuscuiusque syllabae easdem corripere et producere possumus. Sunt autem hae: a, e, i, o, u. His quaecumque syllaba aut singularibus constat, ut:

A virgo infelix3,

et:

O Dea3;

aut adhaerentibus ex qualibet parte consonantibus, ut:

Ne pete connubiis natam,

et:

En quid ago5;

aut duplicatis vocalibus, quod Graeci diphthongos vocant; interdum sine aliqua consonante, ut:

Oenotri coluere viri;

aliquando praecedentibus 6 consonantibus, ut:

Praeterea genus;

aut interdum consequentibus, ut:

Aestatem increpitans seram 10.

2. Elementum semivocalium septem litteris constat, quae per se quidem proferri singulae possunt, sine vocali tamen per se syllabam facere nequeunt. Ideoque semivocales dictae; quod¹¹ per se proferantur, vocalitatis nomen attingunt; quod per se syllabam non faciant, mutis similes inveniuntur. Sunt autem numero septem: f, l, m, n, r, s, x. Elementum mutarum litterarum novem litteris constat, quibus ex natura suum vocabulum cessit. Ideo enim mutae dicuntur, quoniam per vocales litteras pronunciantur, neque etiam per se syllabam facere possunt. Sunt autem numero novem: b, c, d, g, h, k, p, q, t. Harum omnium diversi elementi litterarum vim naturamque per ordinem memorabo.

Segm. II. De vocalibus litteris¹³. [1388]

1. Vocales litterae quinque sunt. Ex his omnibus o littera specialem continet rationem et ω Graecam semper productam, non tamen plenius imitatur¹⁸. Nam etsi naturaliter brevis fuerit, pro longa poni potest; in ultima dumtaxat syllaba saepe contingit quibuscumque partibus orationis. In nominibus masculinis et femininis casu nominativo recte o littera producitur, quia et in genitivo singulari producta est, ut Cato et ratio; ut:

Quis te, magne Cato, tacitum 15;

ut:

Arduus, arma tenens; non te rationis egentem 16.

1) Quaecumque. Ita in Cod. — 2) Virg. Ecl. VI, quod quum per se. Nos codicem secuti sumus, quicum 47. Ubi editur Ah v. — 3) Virg. Aen. I, 872. — consentit Ascensiana. — 12) Haec inscriptio in Cod. 4) Cod. conubiis. Locus est Virg. Aen. VII, 96. — continenter scripta, eodem in versu atque reliqua. 5) Virg. Aen. IV, 534. — 6) Cod. diftongos. Asc. diphthongon. P. Slopdoyyov. Male. — 7) Ita Cod. Sed sed puncto supposito notatur prius t supervacaneum Asc. et P. Oenotrii. Locus est Virg. Aen. I, 532., ubi esse. — 15) Virg. Aen. VI, 841. — 16) Virg. Aen. nunc recte scribitur Oenotri, licet varient Codices. — VIII, 299. — 17) Lucan. Phars. II, 285. — 18) Nocte 8) Procedentibus Cod. — 9) Virg. Georg. II, 83. — 1. b. r. Cod. Ita non plene perscripta ultima voce. 10) Virg. Georg. IV, 138. — 11) P. ex emendatione: Locus est Virg. Aen. VII, 331. — 19) Virg. Aen. IV,

Lucanus vero brevem posuit o syllabam superioris nominis, ut:

Arcano sacras reddit Cato pectore voces 17.

Hic eam, quoniam ultima syllaba pedis est, videtur corripuisse; ille queniam non solum pedi faciat caput, sed etiam quod manifeste longa sit, produxit. At in hoc nomine: virgo, virginis, ubi manifeste brevis est, quoniam genitivo deficit, quemadmodum eam longam poneret Virgilius in hoc versu:

Hunc mihi da proprium, virgo sata nocte, laborem 18, nisi eam pro longa poni posse secundum eius litterae naturam sciret? Non quod initium pedi

faciat, ut quibusdam placet. In verbis quoque licet brevis sit, pro longa ponitur, ut:

En quid ago 19;

Lustra domosque traho.

Ne verearis ergo hanc vocalem ultimam verbi, non pedis, in qualibet parte orationis producere.

2. A autem et e naturam suae vocalitatis, sive correptae, sive productae, custodiunt. Duae vero, i et u, nunc vocales, nunc pro consonantibus ponuntur, ea ratione, si eas praecedentis 21 aut vocalis aliqua de superioribus consequatur, ut:

Inveni, germana, viam²;

aut harum duarum, de quibus agimus, alteram praecedentem quaelibet fuerit altera consecuta, ut: Tum Iuno omnipotens²¹;

et:

Altius ad uiuum persedit.

Nec inmerito 26 prior a posteriore conprimitur 27, quia facultas obruendi praecedentem a [1389] tergo insidiantibus exhibetur.

3. Praeterea vim naturamque i litterae vocalis plenissime debemus cognoscere, quod'duorum²⁸ interdum loco consonantium ponatur. Hanc enim ex suo numero vocales duplicem litteram mittunt, ut caetera elementa litterarum singulas duplices mittunt; de quibus suo disputavimus 29 loco. Illa ergo ratione i littera duplicem sonum designat, una quamvis figura forma sit, si undique fuerit cincta vocalibus, ut:

acerrimus Aiax*;

et:

Aio te Aeacida Romanos vincere posse¹¹.

Segn. III. De semivocalibus.

1. Semivocales litterae septem sunt: f, l, m, n, r, s, x. Harum natura generalis ea est, ut omnes consonantum³³ loco ponantur; nam et semivocales mutae consonantes appellantur. Veram tamen istarum quattuor: l, m, n, r, liquidae sunt, si consonantibus aliis³⁴, in una tamen sed posteriore 35 dumtaxat 36 syllaba, postponantur 37. Idcirco dictae liquidae, quoniam postpositae

et Putsch. ut edidimus. Locus legitur Virg. Aen. III, 647. — 21) Sic Cod. et Asc. praecedenteis P. — 22) Virg. Aen. IV, 478. - 23) alteram Cod. et Asc. Emendavit P. - 24) Virg. Aen. IV, 693. - 25) Ad uiuum. Ita diserte Cod. Locus est Virg. Georg. III, 442. - 26) Sic Cod., a cujus scriptura nolui disce-

634. — 20) Cod.: lustra domosque domo. At Asc. Patsch. — 29) disputabimus Patsch. Asc. fortasse rectius. - 80) Virg. Aen. II, 414. - 31) Citatur a complurimis Grammaticis. Est autem Ennii, inveniturque iam apud Cic. de Div. II, 56. — 32) Haec inscriptio in Codice per se versum efficit. — 83) consonantum. Ita Cod. consonantium Asc. P. - 84) alis Cod. -35) posterior Asc. P. ex errore. - 36) Ita Cod. dundere, etsi non vera videtur. - 27) Ita Cod. Compr. taxat Asc. P. id quod paullo ante notare omisi. -Asc. P. — 28) duorum diserte Cod. duarum Asc. 37) postponatur Cod. Asc. P., sed manifesto errore. —

propriam vim potestatemque deperdunt, dum earum¹ sonus liquescit et tenuatur, et nunc brevem, nunc longam communemque syllabam per positionem eam, quae praecesserit, pro arbitrio scribentis efficiunt; si tamen consonans una praecesserit liquidam, ut:

Phoebe gravis 1 Troiae;

et:

Evandrum Evandrique domus³.

Nam si duae liquidam praecesserint mutae, necessario fiet4 praecedens syllaba positione longa. Recte igitur liquidae dictae, quod sibi inhaerere non possunt, exceptis duobus nominibus, ut Mnestheus et Mnasylos⁵.

2. X quoque specialem vim tenet, quod quamvis una consonans sit, tamen pro duplici semper praecedit et sola facit positione longam, sive in praecedenti syllaba sit⁷, sive in consequenti; in praecedenti, ut:

Nox erat 8;

in consequenti, ut:

Axem humero torquet.

Hanc ergo semivocales litteram duplicem mittant.

3. Mutae litterae novem sunt: b, c, d, g, h, k, q, p, t^{10} . Hae omnes praeter c in [1390] orationem positae 11, simplices sunt, quoniam c littera duplex in solis dumtaxat pronomimibus invenitur, et una pro duabus consonantibus cedit, quoniam crassum sonum reddit ac duplicem, ut: Hoc illud, germana 12;

et:

Pro Iuppiter ibit 13

Hic, ait; et:

Hoc erat, alma parens 14.

In caeteris autem partibus orationis duplicem non optinet 15, potestatem. Nam si dicas: Nec erat. alma parens; Nec ait; pro una cedit et vis illa soni deficit crassioris. H litteram vero scire debemus consonantis loco poni non posse, quia nota est aspirationis 16, quam 17 solida littera, quam Graeci non tam 18 figura aliqua litterae, quam titulo pronunciationis ostendunt.

4. Graecae litterae duae sunt in oratione Latinitatis: y et z, quarum diversa natura

est. Y vocalis est, quae et produci et corripi possit 19. Producitur in hoc:

Quos neque Tydides ;

corripitur in hoc:

Sic demum lucos Stygiae³¹.

 Z^2 autem consonans e.t. Has Latinitas de Graeco fonte derivavit non tam x suorum necessi-

graveis P. gravis Cod. et Asc. Locus est Virg. Aen. VI, 56. — 3) Virg. Aen. XI, 140. ubi legitur domos. — 4) fiat. P. fiet Cod. Asc. — 5) Ita Cod. Mnasylas Asc. Mnasylus P. — 6) consona Asc. — 7) fit Cod. — 8) Virg. Aen. III, 147. Idem ibid. VIII, 26. — 9) Cod. umero. Locus est Virg. Aen. IV, 482. — 10) Hic ordo in Cod. Vulgo: k, p, q, t.

1) eorum Asc. P. Codex diserte earum. — 2) sativum e cod. ascivi. — 12) Virg. Aen. IV, 675. — 13) Virg. Aen. IV, 590. - 14) Virg. Aen. II, 664. - 15) Scriptura est Codicis. Vulgo obtinet. - 16) Sic scriptum exstat in Cod., non adspirationis. — 17) non solida pro quam sol. exhibent Asc. P. Ego codicem secutus sum. — 18) tam deest in Cod., quod recipiendum putavi ex Asc. et P. — 19) Ita Cod. potest Asc. P. - 20) Virg. Aen. II, 197. - 21) Stygiae. Atque ita Asc. P. - 11) Cod. in rationem poni si Ita in Cod. Stygios Asc. P. Locus est Virg. VI, 154. simplices. Asc. P. in oratione positae simplices. Accu. - 22) Putsch. errore typographi habet L autem cet.

tate verborum, quam Graecorum nominum ratione. Sed s littera aput Graecos duplex est; ita et aput Latinos invenitur, ut est:

Contemptorque deum Mezentius 25;

At medias inter caedes exsultat Amazon 26.

Secm. IV. De syllabis naturalibu

1. Vocalis littera naturae deservit, consonans positioni. Ex littera syllaba nascitur, ex syllaba pes, ex pede comma, ex commate versus, ex versu colon, ex colo periodos. Comma est 25, ut 20 cum particula versus vim sensus ostendit, ut:

O pater 30;

colon³¹, cum in fine versus ex maxima parte sensus concluditur, ut:

O pater, o hominum rerumque aeterna potestas 33.

Periodos est 28, cum protractus per multa sensus sequenti versu plenius explicatur, ut: O pater, o hominum rerumque aeterna potestas;

Namque aliud quid sit, quod iam " inplorare queamus?

- 2. Natura syllabarum brevium atque longarum in nominibus ceterisque so orationis partibus per ordinem nulla potest ratione artis conprehendi³⁸, sed sola auctoritate investigari potest. Neque enim omnium nominum Graecorum atque nostrorum possumus numerum conprehendere³¹ diversorum. Ergo licet profunda sit atque difficilis ratio, syllabarum naturalium vim qualitatemque monstrare, tamen de postremis syllabis regulariter disputabo.
- 3. Syllaba naturaliter longa est quattuor modis. Ea enim aut constat, aut incipit, aut habet, aut desinit. Constat, dicitur, quando sola vocalis syllabam facit, ut:

O decus.

Incipit, cum in principio syllabae fuerit, ut:

En ego victa situ.

Habet, cum in medio fuerit, ut:

Vos aeterni ignes 41.

Desinit, quando in fine posita est, ut:

Te quoque, magna Pales 15.

4. Nominativus singularis duodeoim litteris terminatur; per has omnis a novissimarum syllabarum naturas aperiam. Nominativus singularis a littera terminatus in omni genere postremam syllabam brevem facit; masculino, ut:

quod iam implorare Asc. P. — 35) Ita h. l. Cod. per hos omnis. Atque ita plane Asc. Per has omnes caeterisque Asc. P. rectius. — 36) per ordine nulla Putsch.

- 28) Has latinas Cod. - 24) tam deest in Cod. - conpraehendi. Ita vitiose in Cod. - 37) Cod. con-Exhibent Asc. P. - 25) Virg. Aen. VIII, 1. - 26) Virg. praehendere. Asc. comprehendere. P. deprehendere. Aen. XI, 648. — 27) Cod. natura. — 28) periodos — 38) quattuor. Haec est scriptura Codicis, id quod πόμμα, Comma est P. Ut nos dedimus, exhibent supra notare omisimus. — 39) Virg. Georg. II, 14. — Cod. et Asc. — 29) ut deest in Asc. et P. — 30) 40) Hoc loco Cod. sic: ut vos aeterni ignes en ego Virg. Aen. VI, 719. Id. ibid. X, 18. — 31) κῶλον, victa situ. Sed verba vos aet. ignes linea traducta de-Colon P. — 32) Virg. Aen. X, 18. — 33) περίοδος, leta sunt. Locus est Virg. Aen. VII, 452. — 41) Virg. Periodos est P. - 34) Quod iam iam inplorare Cod. Aen. II, 154. - 42) Virg. Georg. III, 1. - 48) Cod.

advena nostri1;

feminino, ut:

Irim de caelo misit Saturnia Iuno?

Neutro quoque in solis nominibus Graecis, quoniam Latina non sunt, brevis est, ut Horatius in arte poetica:

Sic animis natum inventumque poema iuvandis.

Et communi genere eadem syllaba brevis est, ne in exemplis diutissime remoremur.

5. Nominativus singularis e littera terminatus masculino et feminino genere nominum Graecorum est, et novissimam syllabam semper longam facit, ut:

Praeterea sceptrum Ilione 4;

et:

Non Beroe vobis⁵.

Neutro autem genere Latinorum nominum est, et semper brevem recipit, ut:

Tum vero omne mihi visum considere 6;

Nomine quemque vocans 1.

6. Nominativus singularis i littera terminatus non fere accidit; tamen si evenerit, [1392] novissimam syllabam longam recipit. Nominativus singularis Latini nominis o littera terminatus, at superius dictum est, semper longam recipit, interdum pro necessitate brevem, ut, si Graeca nomina fuerint, semper longam recipiunt⁸, ut:

Alecto torvam faciem⁹;

Pyrgo tot Priami natorum 10.

7. Nominativum singularem aptoti 11 nominis, neutri generis, u littera terminatum, in poemate aliquo non facilius invenies, ut, si facias 12 hoc cornu, et hoc genu, vel hoc gelu. Nam haec nomina aput Virgilium septimo casu inveniuntur. Verum tamen 12 si nominativum casum conlocare 14 volueris, ultimam hanc syllabam longam ponito, quoniam necesse est, in ablativo eam produci, ut Tullius in Arato:

Iam Tauri laevum cornu dexterque simul pes 15.

Ibidem et corripuit, ut:

Hac propter laevum genu omnis parte locatus 16.

In ablativo tamen sine ambiguitate producitur.

8. Nominativus singularis sex litteris semivocalibus terminatur: l, m, n, r, s, x. No-

1) adv. nostris Asc. P. Ego Cod. scripturam expressi. Locus est Virg. Ecl. IX, 2. Advena nostri. Quod nunquam veriti sumus, ut possessor agelli Diceret. - 2) Virg. Aen. IX, 2. - 3) Horat. A. P. 877. — 4) Virg. Aen. I, 653. — 5) Cod. veroe. Ita saepe v pro b in hoc Cod. Locus est Virg. Aen. V, 646. — 6) considere deest apud Asc. et P. In Cod. visum c. puncto ad extremam c litteram notato. Locus est Virg. Aen. II, 624. - 7) Virg. Aen. XI, 731. — 8) Haec verba omnia: interdum pro n. b. u. s. Gr. n. f. s. longam recipiunt, apud P. exciderunt. Exhibent ea Cod. et Asc. Pro ut, si in Asc. et, si, fortasse recte. Ceterum cf. Bondam. Varr. VIII, 97. - 20) non immerito quia et P. ex prava cor-

Lectt. II, 14. pag. 351. — 9) In Cod. Allecto. Locus est Virg. Aen. VII, 415. — 10) Virg. Aen. V, 645. — 11) In P. απτώτου nominis aptoti. — 12) facies P. Cum Cod. consentit Asc. Paullo post et hoc genu dedi e Cod. et deest Asc. P. - 13) Sic semper Cod. veruntamen P. Asc. - 14) Sic Cod. Asc. P. - 15) Hic versus in iis, quae hodie exstant, non legitur. Fragmentis igitur est annumerandus. - 16) Ita Cod. et Asc. Vitiose apud P. genu niei parte l. Locus est Cic. Arateor. 27. ubi editur: At propter laevum genus omni ex parte locatus. - 17) Annibal P. Locus est Lucan. Phars. I, 305., ubi editur trans. cenderet. - 18) facis Cod. facias Asc. P. - 19) Virg. Ann. minativus singularis l littera terminatus masonlino et meutro genere, praecedentibus tribus vocalibus a, e, u, novissimam syllabam brevem recipit, ut Lucanus:

quam si Poenus transcenderit Alpes.

Hannibal¹⁷.

Et si facis 18 mel et fel. Praecedente o littera longa est, ut:

Sol medium caeli 19. Alexandra de la la

Nam natura longa ubique est, non positione; non inmerito 20 et in genitivo producitur, ut: Solis equi 11.

9. Nominativus singularis m littera terminatus semper brevem facit; sed si sola restiterit et in synaloepham 22 non ceciderit, duram structuram metro facit et ideo aput Virgilium in synaloepham²² semper cadit a vocali excepta, et fit positione longa, ut:

Ilium; et omnis humo fumat²¹;

et:

Atque 16 ubi iam patria perventum 28.

In hoc ergo vigilantia Virgiliana laudanda est, quod ubique haec littera finalis a vocali exci-

piatur, aut ab aspiratione, ut sit synaloephae 17 locus, et per se stare non possit.

10. Nominativus singularis n littera terminatus, praecedentibus vocalibus varias [1393] naturas syllabarum facit, quas per singulas vocales ostendemus. An syllaba nominativi casus singularis, quae masculino et feminino genere in Graecis nominibus invenitur, semper longa est, ut: quorum alter Acarnan 28;

et Lucanus:

Unde venit Titan 29.

Nominativus singularis en syllaba terminatus 30, Graeci nominis est, et masculino sive feminino genere semper longa est; masculino, ut Hymen, ut Seneca in Hecuba 31:

Quicumque hymen funestus inlaetabilis 2.

Neutro vero genere Latina sunt nomina et syllabam brevem semper recipiunt, ut: Fulmen erat":

Fulmen agit 4.

Sant et masculina, ut²⁵:

Et tollens apicem generoso vertice flamen.

Ergo quae Graeca sunt nomina, ultimam syllabam producunt; Latina corripiunt.

rectione. Ubique est ubicunque et notionem habet — 27) synalifae Cod. synaliphae Asc. Guvaloioff synalifam God. eynalipham Asc. συναλοιφήν eynaloeemittit Cod. male. Locus est Virg. Aen. III, 3. - 25) costat in God. per. in hoc. sic, non plene scripta voce. er-

relativi, ut sensus sit: ubicunque non positione, sed aloephae P. - 28) Virg. Aen. V, 298. - 29) Lunetica langa est, etiam in genitivo producitur. — can. Phars. I, 15. — 80) terminatur vitiose P. — 21) Virg. Len. XII, 115. — 22) synalifam Cod. syn— 81) in aecuba Cod., quae scriptura orta ex non intelaliphane sec. evvaloson's synalospham P. — 23) syn- lecta littera initiali H, quam librarius pro A accepit. - 32) inlaetabilis. Ita Cod. Asc. P. Locus est Se-P. 24) Hium et omnis h. f. Sic Asc. P. et necae in Troad. 864. — 83) Virg. Aen. VIII, 427. — 84) Flumen agit Asc. Haud dubie recte. Intelligitur Cod Adquie. Tum vulgo omittitur voc. perventum; sed enim locus Virg. Aen. IX, 814. - 85) Cod. vitiose: goaldidi e God. - 26) Locus est Virg. Aen. II, 634., ubi ait P. Sèd apud Lucanum I, 604. est: Et tollens. est: Atque ubi iam patriae perventum ad limina sedis. apicem cet. — 36) Latina corripunt errore typ. Asc.

11. Nominativas singularis on syllaba terminatus mascalino et feminino genere nominum Graecorum longam habet. Masculino genere, ut;

Armiger Automedon¹,

et:

Hunc vehit 1 inmanis Triton;

feminino, ut Calydon, Babylon. Neutro sane genere ultima brevis est. Nominativus casus ingularis in vel un syllabis terminatus non fere contingit.

12. Nominativus singularis r littera finitus omni genere Graecis Latinisque nominibus brevem habet; Graecis, ut:

Hector ubi est4;

Latinis, ut:

ager ille malus;

et:

Hic vir, hic est;

et:

ipse doli fabricator Epeos ;

et:

Nec gemere aeria cessabit turtur ab ulmo⁸.

13. Nominativus singularis s littera terminatus per naturas vocalium ultimam syllabam per diversa nomina et producit et corripit. Has me necesse est explanare per ordinem vocalium litterarum. As syllaba terminatus nominativus in Graecis nominibus masculino dumtaxat genere longam aliquando recipit:

Una ingens Periphas 10;

et:

Filius huic Pallas 11;

interdum brevem, ut:

Arcas eques 12.

Ergo in propria qualitate nominis producitur; at in appellativa corripitur. Feminino autem genere Graeci quoque nominis brevis est, ut Horatius: [1394]

Pallas honores 13;

dipodia dactylice, ut sit dactylus et spondius 14; ut Virgilius:

Atque Getae atque Ebrus et Actias Orithyia 15.

Latinis vero nominibus masculino genere et feminino semper producitur, ut:

Asc. P. vehit immanis. Locus est Virg. Aen. X, 209. — 14) Ita Cod. Spondeus P. spondaeus Asc. — 15) Hic 8) casus addit Cod., abest ab Asc. et P. — 4) Virg. versus sic scriptus legitur in Cod.: atque getae atque Aen. II, 12. — 5) Virg. Georg. II, 243. — 6) Virg. erous et a. c. sic punctis ad ultimas duas litteras ap—Aen. VI, 792. — 7) Epeos. Sic Cod. Epeus P. Asc. positis. Atque Getae atque Hebrus atque Actios Locus est Virg. Aen. II, 264., ubi editur Epeos ex Orithyia Asc. P. Significant autem duae istae ultioptimis libris. — 8) Virg. Ecl. 1, 58. — 9) Explanarae P. ex errore typographi. — 10) Virg. Aen. existimandum sit. Praeclare Cod. et. Ceterum locus II, 476. — 11) Virg. Aen. VIII, 104. Sed legitur ibi: est Virg. Georg. IV, 463. — 16) Virg. Georg. IV, 2,

1) Virg. Aen. II, 477. — 2) Cod. veit inmanie. Aen. X, 239. — 18) Horat. Carmm. I, 12, 20. mae litterae Actias, ut nomen Orithyia in Cod. deesse Pallas huic filius una. Alius igitur locus intelligen- 17) Virg. Aen. II, 430. - 18) Ita Cod. Asc. P. dus est ibid. VIII, 466., qui infra recurrit. — 12) Virg. aperte vitiose. Non enim ita solet singula ponere voHanc etiam Maecenas 16:

et:

Labentem pietas 17,

sive crudelitas 18. Non frustra ergo producitur, quia eadem a littera vocalis genitivo casu longa est, ut pietatis, crudelitatis. Item neutro longa est genere, ut:

Sit mihi fas audita19;

et in Lucano:

In commune nefas 20.

14. Es producta syllaba in Graecis nominibus nominativus singularis semper explicatur, ut: Aeneas Anchisiades 11

et:

Priamides 2.

In Latinis autem nominibus alibi altera corripitur, alteram alibi produci necesse est. Corripitur in his nominibus, quae genitivum singularem in tis syllabam mittunt, ut comes, comitis, ut:

Filius huic Pallas, illi comes ibat Achates 2.

Interdum tamen huius declinationis es syllaba longa est, at Virgilius posuit in Bucolicis:

- Ipse aries etiam nunc vellera siccat 24;

et:

Arebant herba et victum seges aegra negabant.

Ea vero nomina²⁶, quae, genitivum lis aut mis, vel dis aut pis ceterisque syllabis finiuntur, ultimam syllabam producunt, ut Lucretius in sexto²⁷ libro de rerum natura:

Sustentata ruet moles et machina mundi:

et Virgilius:

Haec erat illa fames !:

et:

Ille velut pelagi rupes immota resistit.

Hla quoque nomina sine ambiguitate semper producunt ultimam nominativi casus syllabam, quae genitivum singularis in e et i syllabam mittunt, ut facies, faciei, at:

Visa maris facies*;

et huius declinationis analogia e litteram in ablativo casu semper producit, superiores autem corripiunt aliquae; aliae producunt. Corripiunt, at:

Mole tenet scopuli 31;

producunt, ut Lucanus:

GRAMMAT. LAT. L

cabula Probus. Igitar aut versus amissi sunt istae gere, quod saepe a Putschio factum videmus. Locus reliquiae, aut interposuit librarius ob sequentia, ubi
est : pietatis crudelitatis. — 19) Asn. VI, 266. —
20) Lucan. Phars. I, 6. — 21) Virg. Asn. VIII, 541.

— 22) Virg. Asn. III, 346. — 23) Virg. Asn. VIII, 541.

— 24) Virg. Ecl. III, 95. — 25) Hase sic leguntur

sus 97. — 28) Virg. Asn. VII, 128. — 29) Cod. sic: in Cod. harebant herba et - negabant, ut ex parte edi iussimus. Sed Asc. et victum seges aegra negacibus, unde tamen apparet, quid librarius in suo
bat, omissis vv. arebant et herba. Putsch. Arebant exemplo, quod describebat, legerit. Immota manebat
et iam victum seges aegra negabat. Piaculum est, Asc. P. Locus est Virg. Aen. VII, 586. 30) Virg. Aen. huiusmodi versus et allegationes ex auctoribus corri- V, 768. — 81) Virg. Aen. VII, 589. —

rupes i. r. ita non plane scriptis duabus ultimis ve-

Ubera sicça fame medios mittentur in ignes1.

15. Is syllaba nominativi casus brevis est masculino sive feminino genere, atque communi. Masculino, ut:

 $m{N}$ amque suam patria antiqua cinis ater habebat 2 ,

Feminino, ut Calvus in Io³:

Frigida iam celeris peragrata Borystenis ora*.

[1395]

In monosyllabis vero invenitur longa, ut:

Degenerare tamen, ni vis humana quotannis⁵.

Os syllaba Graeci nominis masculino genere sive feminino brevis est, si aut nulla consonans vocalem praecesserit, aut r littera praecesserit. Masculino, ut:

Chromis et **Masylos** in antro ;

Scorpios et iusta plus¹; Aut Tmaros aut Rhodope 8.

Si autem n littera vocalem praecesserit, longa est, ut:

Quaesitor Minos urnam movet .

Hoc monosyllabo etiam nomine longa est, uti

Tros, ait, Aenea, cessas 10.

Feminino brevis, ut:

Dulichium Sameque et Neritos ardua saxis 11;

٠; et:

Desuper omnis eo terrore Aegyptos et Indi¹¹.

Neutro brevis, ut Virgilius:

Et chaos et Phlegethon 13.

Latini nominis saepe producta est, ut:

Mos erat Hesperio in Latio 14;

et!

Vomeris huc et falcis honos 10.

Os. humerosque deo similis 16;

et:

Luce sedet custos, aut summi culmine tecti¹⁷.

Kt brevis invenitur, ut in hoc nomine hoc os, unde fit genitivus huius coesis.

1) Lucan. Pharsal. III, 352. — 2) Cod. cinis a. h. sic, non plane scriptis vocabulis. Atque ita etiam Ed. Asc. — 3) Calvus in i.o. Cod. Asc. Calvus in io. Ridicule P. Calvus in X. Infra Cod. Calvus in io; unde scripsi 'in Io, epicum Calvi carmen de Ione intelligens. -4) Codex: celeris uergatur (hic finit versus) uistinis ora. Ita vittose quidem. P. Asc. celeri peragrata Borysthenis ora, aperte emendatius, nisi quod cum Cod. "celeris scribendum erat. - 5) Virg. Georg. I, 198. Cod. degeneras e. Sed r et e in hoc Cod. saepe simillimae, ut non recte intelligi possit, hoc an illud voluerit librarius. Degenerates Asc. P. -- 6) Virg. Ecl. VI, 13. -- 7) Scorpios 18) Virg. Aen. VI, 873. -- 19) Hunc inquit f. Ita

et coeli iusta pl. sola Putsch. Locus est Virg. Georg. I, 35. - 8) Cod. and maroe aut Rhodope. Virg. Ecl. VIII, 44. aut Ismaros aut Rhodope Asc. P. — 9) Virg. Aen. VI, 432. — 10) Virg. Aen. VI, 52. — 11) Virg. Aen. III, 271. Legitur ibi: Dulichiramque Sameque. — 12) Virg. Aen. VIII, 705. ubi vulgo legitur Aegyptue. - 13) Virg. Aen. VI, 265. - 14) Virg. Aen. VII, 601. - 15) Virg. Aen. VII, 635. - 16) Virg. Aen. I, 589. — 17) Codex: aut summi c. sic, puncto ad litteram c apposito, sine extrema voce. Ego Asc. et P. secutus sum. Locus est Virg. Aen. IV, 186. -

16. Us syllaba masculino genere semper et neutro brevis est, ut: Campus aget gemitus 18;

et:

Hoc nemus, hunc, inquit, fontem 19.

Feminino sane genere ea nomina ultimam syllabam corripiunt, quae aut similem gentiyum nominativo habuerint, ut:

At manus interea muris tectisque propinquant ;

aut quae genitivum littera concluserint vocali. Ea vero producunt, quae vocalem ultimae syllabae nominativi casus in genitivo produxerint, et tis vel ris syllabam habuerint, ut virtus, virtutis; tellus²¹, telluris, ut Lucanus:

Ne tanta incassum virtus eat2.

Et Virgilius:

Heu quae nunc tellus, inquit 12.

Etiam si duplex u fuerit, paenultima21 quoque corripitur, ut:

Carduus, et spinis 5;

et:

Arduus arma tenens 16.

17. Y Graeca littera vocali et s Latina 27 terminatus nominativus longam habet, ut:

Teque sibi generum Tethys emat omnibus undis 28.

At masculino brevis est, ut:

[1396]

At Capys et quorum melior.

Eadem in accusativo brevis est, ut:

Aut Capyn aut celsis in puppibus arma Caici.

T littera terminatus nominativus, non tantummodo in nomine, sed ubique, novissimam syllabam brevem facit, ut:

Hoc caput o cives 31.

X littera finitus nominativus licet longam semper positione faciat syllabam, tamen naturaliter nune corripit, nune producit. Corripit in hoc:

Nox erat 12.

Product in hoc:

Hic primum nova lux oculis ";

et:

Si fratrem Pollux4.

puncto ad initialem extremi vocabuli posito, ut supra aliquoties commemoratum est, in Cod. — 20) Muris t. p. sic litteris initialibus tantum notatis in Cod. Unde locus desumptus sit, ignoro. — 21) virtutis et tellus Asc. P. — 22) Virtus erat Asc. Locus est Lucan. II, 263. — 23) Virg. Aen. II, 69. — 24) Ita Cod. penultima Asc. P. - 25) Codex et Asc. hos duos locos ita exhibent: us carduus es arduus arma tenens. Fortasse ita legendus totus locus: ut carduus et arduus, ut arduus arma tenens. Locus prior est Virg. Ecl. V, 39, — 26) Virg. Aen. VIII, 299. — 27) s Latini vitiose Cod. — 28) Cod. Tethys hemat Aen. XI, 110. — 34) Virg. Aen. VI, 121. —

om. as masculino (sic). Secutus sum Asc. et P. Locus est Virg. Georg. I, 31. — 29) Quorum m. ultimo vo-cabulo non perscripto Cod. Locus est Virg. Aen. II, 35. — 30) In Cod. est: aut Capyn aut c. (hic finit versus) T'littera. Credibile est, reliqua loci Virgiliani litteris initialibus significata in margine fuisse. Nam Asc. habet: aut Capyn aut celsis in p. a. c. sic non perscriptis extremis tribus voc. Locus est Aen. I, 183. — 81) Putsch. et Asc. Hoc caput, nihil amplius. Sed addit Cod. litteras o c, id est o cives. Locus est enim Virg. Aen. XII, 572. — 32) Virg. Aen. VIII, 26. — 33) Virg.

Digitized by Google

Et ea, quae producuntur nominativo casa, candem vocalem etiam in genitivo producunt paenultimae syllabae, ut:

Intonuit, radiisque ardentem lucis et auro1;

et:

Talis Amyclaei domitus Pollucis habenis?.

Hactenus de nominativo. Jam de genitivo disputandum est.

18. Genitivus singularis ae syllaba terminatus diphthongum faciente semper longam recipit in omni genere. I quoque littera semper longa est. At si duplex i fuerit, paenukima syllaba brevis erit, posterior, ut dixi3, longa:

Dardaniique rogum 4.

Necessarium esse existimo, rationem horum nominum et declinationis exponere, quae genitivi singularis vel nominativi et vocativi pluralium i litteram ultimam debeant duplicare. Ea nomina, quae nominativo casu singulari i litteram vocalem ante ultimam syllabam habuerint, in omni genere i litteram debent necessario geminare, non solum metri gratia, sed etiam propter vitium barbarismi 5, et ut ne sit contra rationem nominativo brevior genitivus ut:

Chaonique patris :

quia dicimus hic Aonius?. Ergo rite i litteram geminavit, ut et Massylius, Massylii. ante ultimam syllabam in nominativo casu i 10 littera non fuerit, nullo modo duplicari potest.

19. O littera genitivus terminatus Graecus est eamque produci necesse est, ut: [1397] In foribus letum Androgeo 11;

est enim proprie Graecus genitivus, licet aliqui sic legunt:

In foribus letum Androgei,

Graecae declinationis ignari; et:

Portusque subimus

Chaonio 13,

pro Chaonii maris portus; quamvis legatur:

Portusque subimus

Chaonios.

Est ergo genitivus Chaonio.

Genitivus singularis es syllaba terminatus Graecam declinationem habet et longam recipit, Lucanus:

Aestiferae Libyes 13, ut Andromaches, et Beroes.

1) In Cod. est: radiisq. a. l. e. a. et talis sic litteris tantum initialibus notatis. Asc. radiis. q. a. l. et talis pariter litteris his puncto apposito. Virg. Aen. VII, 142. — 2) Amyclei Cod. pollucis h. sic non perscripto ultimo vocabulo Cod. Virg. Georg. III, 89. — 3) posterior longa, ut dixi. Asc. P. - 4) Virg. Aen. IV, 640. - 5) Vitium βαρβαρισμού P. Nos Cod. et Asc. secuti sumus. — 6) Cod. haoniique patriis. Asc. P. Aoniique patris. Locus est Virg. Georg. II, 67. - 7) Hic aonius sic

Sed recte At scripsit P. - 10) U littera P. - 11) Letum ubique Cod. Asc. lethum P. Locus est Virgi Aen. VI, 20. — 12) Subimus haenio pro haonii paris portus — haonios — haonio. Cod. Ceteram lectio haec portusque - Chaonio orta est ex genuisa illa: portuque subimus Chaonio, quemadmedum est m mehoribus Virgilii libris Aen. fil, 292. - 18) Lucan. Phars. I, 206. - 14) vocalem In ecdem. Sio longa i pro duplici posita Cod. — 15) Us deest apud P. - 16) Virg. Aen. XI, 415. - 17) Fetu Cod. foetu Cod. h. l. Sic etiam Asc. P. aperte vitiose. Lege Chao- Asc. P. - 18) Cod. arbutus ho. sic non perscripto nius. - 8) Et addidi e Cod. - 9) Ac Cod. et Asc. vocabulo. Cf. Virg. Georg. H, 69. - 19) Cod. inre-

Tis vel ris aut dis et similis syllaba qualibet praecedente consonante vocalem i in codem 14 casu genitivo semper brevis est, ut 15:

Quamquam o si solitae quicquam virtutis adesset 16; deduction states in action ments again that Land to sugar action and the

Inscritur vero ex fetu 17 nucis arbutus horrida 18;

Evaditque celer ripam inremeabilis undae 19.

Nec non ad templum summasque ad Palladis arces 20.

Aspice ventosi ceciderunt murmuris aurae 21.

20. Genitivus singularis os syllaba terminatus in Graeca declinatione inveniri potest et eadem masculino genere et feminino corripitur22, ut:

Feminino, ut Lucanus: reduct mercula require resons, seem in the distribution of the resonance of the seement o

Ut Pagasea ratis peteret cum Phasidos24.

Quaque fretum torrens Macotidos 26.

Et Virgilius:

Cum Daphnidos arcum 72.

Us syllaba terminatus genitivus Graeci nominis non cito apud poetas Latinos invenitur. si fuerit, longa est, ut si facias Didus et Allectus28. Latini etiam nominis longa est, ut huius manus et huius currus; ut discrepet a nominativo genitivus, ut:

21. Dativi casus omnis postrema syllaba, quacunque vocali terminata fuerit, semper longa est in omnibus generibus. Accusativus singularis 30 a littera correpta terminatur in omni genere et est Graecae de- [1398] clinationis. Masculino, ut: michigardi arabil a sagar an insati - is appare

Hectora circum31.

Feminino, ut:

Lampada quassans 32.

Neutro sine dubio brevis. Accusativus singularis e littera correpta terminatus in generibus neutris invenitur, ut:

meabilis und. et nec, non plane scripto v. undae. P. irremeabilis undae. Asc. in remeabilis undae. Locus est Virg. Aen. VI, 425. - 20) Cod. Palladis a. et aspice. Sie non perscripta voce arces. Locus est Virg. Aen. XI, 477. — 21) Virg. Ecl. IX, 58. — 22) Corrumpitur Cod, sed ab eadem manu emendatum corripitur. - 23) Lycaeo Cod. Lycaei Asc. P. Aen. VIII, 344. Ceterum recte Lycaei. - 24) Pagasea Cod. Pagasaea Asc. Pegasea P. Cf. Lucan. Pharsal. II, 715. — 25) P. in Terentio. Asc. in Pu. Terentio Attacino. Utrumque ex correctione. Lucan. Phars. III, 277. - 26) Meotidos Cod. Asc. Lectio apud Lu-

canum fluctuat inter Maeotid as egerit undas et Maeotidos e. u. - 27) Hunc locum invenire non potui. - 28) Codex omittit Graeca Διδούς, 'Αληπτούς, quae ante Latine scripta haec nomina exhibet P. Codici consentit Asc. Ceterum Cod. Allectus; rectius. - 29) Talia f. Sic non perscripta extrema voce Cod. Pro-pterea fata scripsi e Virgilii Aen. VI, 53. Vulgo fatur. — 30) Voc. singularis addidi e Cod. — 31) Virg. Aen. VI, 166. — 32) Virg. Aen. VI, At 1 . Ly on N sta gar .

The manual of the state of the

BERTHAM THE TRANSPORT OF THE PERSON AND ADDRESS OF THE PERSON ADDRESS OF THE PERSON AND ADDRESS OF THE PERSON ADDRESS

Infelix nati funus crudele 1:

et:

Hoc genus acre virum 4

Accusativus casus singularis i littera terminatus genere neutro in aptotis nominibus invenitur et longam habet ultimam, ut si facias hoc sinapi.

O littera terminatus accusativus Graeci nominis et feminini generis invenitur, quam produci necesse est, ut:

Luctificam Allecto 3.

U littera terminatus accusativus singularis in genere neutro tantummodo invenitur et nominativo consentit, cuius de postrema syllaba superius disputatum est. Scire autem oportet, quod in generibus neutris Graecis Latinisque tres casus similes sui, nominativus, accusativus et vocativus, utroque numero, ultimam syllabam brevem habent.

L littera terminatus accusativus genere tantum neutro comprehenditur⁵, et semper brevem recipit. M littera terminatus accusativus in omni genere semper brevem habet. — N littera terminatum accusativum omnibus generibus repperies⁵, sed naturae diversae. Etenim masculino et feminino genere Graecorum nominum longa erit ultima, a littera praecedente, ut:

Aenean hominum quisquam¹;

e littera praecedente, ut:

Priamiden Helenum⁸;

Et patrio Andromachen⁴;

o littera praecedente brevis 10, at Virgilius:

Pelion hinnitu fugiens...

Feminino genere, ut Horatius primo carminum:

Sperne dilectam Cypron 13.

Neutro autem genere Latina syllaba, et ubique, ut supra dixi, brevis.

22. R littera terminatus accusativus vel s aut t in generibus neutris semper brevem habet, ut superius dictum est. — Vocativus casus a littera terminatus Latinus 13 quidem brevem syllabam recipit, ut:

Et scelerum poenas 14;

et:

O Dea 15.

In Graecis vero nominibus 16 longa est, ut:

O Lycida 17;

1) Virg. Aen. XI, 53. — 2) Virg. Georg. II, 167. — 3) Altecto. Ita Cod. Locus est Virg. Aen. VII, 324. — 4) Superius addidi e Cod. — 5) Cod. compraehenditur. — 6) Cod. terminatus accus. (sic) — repperies. Asc. terminatus accusativus — reperies. Putsch. terminatus accusativus — reperitur. Vitium ortum e compendiis scribendi. — 7) Cod. aeneam (sic) hominum quisquisquam (sic). Asc. Aenean hominum quisquam, ut dedimus. At P. Aenean num quisquam, mendose. Fortasse scribendum: Aenean num hominum q. Locus est

Virg. Aen. X, 65. — 8) Virg. Aen. III, 295. — 9) Virg. Aen. III, 297. — 10) Cod. breue s. — 11) Cod. et Asc. Pelion innitu Locus est Virg. Georg. III, 94. — 12) Horat. Od. I, 30, 2. — 13) Cod. latinuquidem. Asc. Latina quidem. P. in Latinis quidem. — 14) Virg. Aen. VIII, 668. Addit P.: et te, Catilina, minaci; quae ignorantur a Cod. Asc. — 15) Virg. Aen. I, 372. — 16) Addunt P. Asc. semper. — 17) Virg. Ecl. IX, 2. — 18) Virg. Aen. X, 649. — 19) Virg. Aen. I, 97. — 20) Cod. Longa est, nisi quia et, atque ita etiam Asc. longa quia

Digitized by Google

[1399]

et:

Quo fugis, Aenea 18.

E littera vocativi casus longa est, Graeci dumtanat nominis, ut:

Tydide, mene Iliacis¹⁹.

Nec inmerito longa est, quia 20 et in nominativo singulari producitur. Latina sane si fuerit, brevis est, ut:

Turne, quad eptanti 21:

et:

Aeole namque 2.

I littera terminatus vocativus singularis interdum brevem habet, interdum longam. Tybri pater 23:

et:

O crudelis Alexi 4;

et:

Daphni, quid antiquos signorum suspicis™.

Item genere feminino, ut:

Iri, decus coeli2.

Longam in hoc, ut²⁷:

Anne lacus tantos te, Lari maxime ;

recte hic producitur postrema, quia nominativus ri et postea us syllabis explicatur, hoc est, hic Larius, huius Larii. Ergo ea nomina producantur i litteram, quae in genitivo duplicaverint. Nam quae 30 is syllabam habuerint, eodem casu genitivo corripiunt 31.

O littera terminatus vocativus nominativo congruit. — U littera terminatus Graecis nominibus longam habet, ut:

Quo res summa loco, Panthui?

Neutro vero genere nominativo atque accusativo respondit nominum Latinorum.

Vocativus singularis Latini nominis sive Grueci, quacumque fuerit consonante finitus²⁶, brevem habebit ut nominativus.

23. Ablativus singularis qualibet vocali terminatus, ultimam syllabam longam habet , praeter e litteram correptam; haec enim sola in isto casu duplex est. Producitur vero specialiter, si nominativus habnerit es syllabam longam et genitivum suum e et i syllabis [1400] explicuerit, ut macies, maciei, species, speciei, ut:

Cum subito e silvis macie confecta : '

ut:

a Cod. - 22) Virg. Abu. I, 65. Tibi addunt Cod. et Asc. — 23) Virg. Aen. VIII, 540. — 24) Virg. Ecl. II, 6. — 25) Asc. et P. Daphni quid antiquos, nihil praeterea. At in Cod. adduntur duae litterae ini-28) Virg. G. II, 169. — 29) Sic. Cod. et Asc. producunt P. conf. (sic), Çod. omissa ultima v. —

et P. — 21) Virg. Aen. IX, 6. Ut ante v. Turne abest 80) Asc. quum. — 31) Sic omnes, etiam Cod. Sed a Cod. — 22) Virg. Aen. I, 65. Tibi addunt Cod. legendum videtur: Nam quae is syllabam habuerint eodem casu, voçativo corripiunt. — 32) Virg. Aen. II, 322. — 33) Ita Cod. et Asc. respondet P. — 84) Hic ordo in Cod. At Asc. P. quacunque consonante finitiales s. r., fortasse pro s. s. nam in hoc Cod. s et r tus fuerit. - 85) longam habet ultimam syllabam mepe discerni nequeunt. Nisi forte Grammaticus voluit Asc. et P. — 36) silvis haec scriptura ubique in Cod. signorum respicie, quod tamen minus est probabile, - eylvis P. Asc. Locus est Virg. Acn. III, 590. - 37) 26) Virg. Aen. IX, 18. - 27) Ut abest ab Asc. et P. - confecta suprema P. confectus Asc. ultima voce del.

Causa fuit, neque enim specie famave¹.

Potest etiam in his produci nominibus, quae genitivo casu ab hac declinatione desciscunt, ut haec fames, huius famis; nam longa est ultima nominativo et ablativo, ut;

bear to long t est, cain " of in nominative shouldn't troubleine. I take t care at

Haec erat illa fames2;

Amissis, ut fama, apibus morboque fameque3.

In aliquibus nominibus, es syllaba ut in nominativo brevis est, ita et in ablativo4, ut:

Impius haec tam culta novalia miles;

et alibi:

Ingentes, uterumque armato milite complent, dialegie en de la complete manie esta de la complete de la complete

Inveniuntur etiam nomina, quae in ablativo postremam e litteram vocalem corripiunt, cum in nominativo longa sit, ut:

Rupe sub aeria;

Mole tenet scopuli8;

quare in his ambiguitatibus auctoritas inquirenda est. Verum si in nominibus Graecis ablativum nostrum, quem illi non habent, formaveris; novissimam syllabam brevem esse intelleges, ut:

Daphnis me malus urit; ego hanc in daphnide laurum 10;

et:

et:

Postera cum primo lustrabat lampade terras 11.

Latina vero nomina, praesertim ea, quae nominativo es et genitivos tis syllabas recipiunt, in ablativo casu semper brevem habent. The many many traches there and a seminarized the seminari

SEGM. V. De numero plurali12.

1. Plurali numero in ultimis nominum syllabis nullam difficultatem reperies. Etenim nominativus accusativus et vocativus omni in genere, exceptis nominibus Graecis et neutro genere nostro, postremam syllabam semper longam recipiunt. Graeca enim et neutra semper brevem Tyrrhenique omnes 13; nominativo casu, ut:

accusativo; and first distribit a stadium il land totaling single soldens. The company of Arcadas accensos monitudes casi al and and and total total accensos monitudes casi al and a ca

vocativo: etdeline i in a manual sur manual and a light of the surface of the sur

splenent, da, maries, marciei, species, speciai, et: Feminino item genere per nominativum casum, ut:

movetur, quod ignorat Cod. - 2) Virg. Aen. VII, 128. — 3) Virg. Georg. VI, 318. — 4) Haec iusto brevius prolata. Fortasse omissa haec: brevem e facit. — 5) Additur habebit in Asc. P. Sed versum finiri in Cod. et ultimum voc. in margine scriptum esse potuisse, non reticebo. Locus est Virg. Ecl. I, 71. -6) Ita Cod. complent Asc. et P. Locus est Virg. Aen. II, 20. — 7) Virg. Georg. IV, 508. — 8) tenent — 14) Ita Cod. Arcades Asc. et P. Cf. Virg. Aen. X, P. Sed cum Cod. consentit Asc. Cf. Virg. Aen. VII, 589. 397. — 15) Virg. Aen. X, 491. — 16) Add. Asc. et P. - 9) Ita Cod. vulgo intelliges. - 10) Virg. Ecl. VIII, armis, quod abest a Codice. Locus est Virg. XI, 660. 83. - 11) lustrabit Asc. P. recte lustrabat Cod. Cf. - 17) Metuent e is P. metuentis Cod. et Asc. Cf. Virg.

1) Cod. specie f. (sic) potest. Asc. et P. addunt Virg. VII, 148. Ceterum primo Cod. Asc. P. ut dedimus; apud Virg. prima. - 12) Haec inscriptio in Cod. extra ceterorum continentem scripturam. - 13) Locus est fortasse apud Virg. Aen. XI, 171. ubi tamen: Tyrrhenique duces; Tyrrhenum exercitus omnis. Vel ibid. v. 93. ubi Probus fortasse sic legit: Tum moesta phalanx Teucrique sequentur Tyrrhenique omnes et versis Arcades armis. Nunc vulgo legunt : Tyrrhenique duces.

and a redailer, more a light

Pulsant, et pictis bell'antur Amazones 13.

Et tamen Graeca nomina, quae nominativo casu plurali novissimam syllabam longam per diphthongum habent, hanc quoque in accusativo producunt, ut Virgilius: [1401]

Arctos Oceani metuentis aequore tingi 14.

Item es syllaba, ut supra diximus, Graeca, brevis est in accusativo:

Cyclades et crebris legimus 15:

et vocativo, ut:

et:

Nymphae noster amor Libethrides 16;

Naides indigno 17.

Neutro genere in casibus supradictis sine ambiguitate brevis est Graecis Latinisque nominibus per nominativum, ut:

Carmina vel caelo possunt 18;

per accusativum, ut:

Arma manu 19;

per vocativum:

O patria, o divum domus?.

Graeci etiam nominis exempla subiciamus 21.

Ennius in primo:

Nam latos populos res atque poemata nostra Cluebant 23.

Et in Virgilio:

Arcada piscosae cui circum flumina Lernae²³.

2. Nominativus pluralis i littera terminatus duas formas habet, ut:

Cunctique fremebant 24;

aut interdum duplicem, ut:

O socii, neque enim ignari sumus ante malorum.

Utraque tamen forma novissimam syllabam longam recipit. Geminata autem i littera paenultimam syllabam brevem facit. Huius autem declinationis rationem²⁶ in genitivo singulari plenissime disputatum est. Nominativus pluralis21 diphthongo finitus semper longam habet.

3. Genitivus pluralis semper brevem Latino seu Graeco nomine, sed huic aut positio subvenire debet, ut longa fiat, aut a vocali excipi, ut synaloepham * faciat, sicut in accusativo singulari29 diximus. — Dativus et ablativus pluralis30 duabus tantum, sed diversis, syllabis terminantur, is et bus. Is syllaba 31 semper longa est, sed haec interdum unam i litteram habet, ut:

thrides. - 17) Naiades P. naides Cod. Asc. Locus est Virg. Ecl. X, 10. — 18) Cod. habet: Carmina uel caelo p. per acc. Asc. Carmina vel coelo p. q. Per acc. P. add. deducere lunam. Locus est Virg. Ecl. VIII, 69. - 19) Virg. Aen. VIII, 220. - 20) Virg. Aen. II, 241. Addunt Asc. et P. plura. Illa sic: diuum domus Ilion inclyta bello Moenia; haec ita: Ilium et inclyta bello M. - 21) Ita Cod. subiiciamus Asc. P. - 22) Enn. fragm. ed. Hessel. pag. 11. ubi cluebat. Ne antopalos sit versus alter, legendum fortasse Cluuebant. - 23)

Georg. I, 246. — 15) Virg. III, 127. ubi tamen editur Cycladas. — 16) Virg. Ecl. VII, 21. Cod. Lybe- Cod. habet: sumus an (sic) deficiente ultimo vocabulo, quod tamen in margine scriptum esse potuit, nam finit versus. Locus est Virg. Aen. I, 198. — 26) Ita Cod. Asc. P. Putabam olim scribendum esse: Ad - rationem, sed probabilius est, legendum esse: ratio disputata est, orto errore ex non intellectis ultimarum syllabarum compendiis. — 27) Cod. Nominativus singul. (sic) sed falsum est. — 28) Cod. synalifam. — 29) singulari addit Cod. — 30) Dativus pluralis et ablativus P. et Asc. — 31) Is ante v. syllaba deest in Cod. —

GRAMMAT. LAT. I.

Causa fuit, neque enim specie famave¹.

Potest etiam in his produci nominibus, quae genitivo casu ab hac declinatione desciseunt, ut haec fames, huius famis; nam longa est ultima nominativo et ablativo, ut:

Haec erat illa fames?;

et:

المراجعة المراجع الأبية المقاف فللكينية والأوارات Amissis, ut fama, apibus morboque fameque.

In aliquibus nominibus, es syllaba ut in nominativo brevis est, ita et in ablativo , tt:

Impius haec tam culta novalia miles;

et alibi:

Ingentes, uterumque armato milite completet

Inveniuntur etiam nomina, quae in ablativo postremam e litteram vocalem corrigiunt, cum in nominativo longa sit, ut:

Rupe sub aeria;

et:

Mole tenet scopuli⁸:

quare in his ambiguitatibus auctoritas inquirenda est. Verum si in nominibus Graecis ablativum nostrum, quem illi non habent, formaveris; novissimam syllabam brevem esse intelleges, ut:

Daphnis me malus urit; ego hanc in daphnide laurum 10;

et:

Postera cum primo lustrabat lampade terras 11.

Latina vero nomina, praesertim ea, quae nominativo es et genitivos tis syllabas recipiunt, in ablativo casu semper brevem habent.

Segm. V. Denumero plurali¹¹.

1. Plurali numero in ultimis nominum syllabis nullam difficultatem reperies. Etenim nominativus accusativus et vocativus omni in genere, exceptis nominibus Graecis et neutro genere nostro, postremam syllabam semper longam recipiunt. Graeca enim et neutra semper breven nominativo casu, ut:

Tyrrhenique omnes 13:

accusativo:

.. Arcadas accensos monitu";

vecativo:

Arcades haec inquit 15.

Feminino item genere per nominativum casum, ut:

1) Cod. specie f. (sic) potest. Asc. et P. addunt Virg. VII, 148. Ceterum primo Cod. Asc. P. ut dedimovetur, quod ignorat Cod. — 2) Virg. Aen. VII, mus; apud Virg. prima. — 12) Haec inscriptio in Cod.

128. - 3) Virg. Georg. VI, 318. - 4) Haec iusto brevius extra ceterorum continentem scripturam. - 13) Locus prolata. Fortasse omissa haec: breven e facit. - est fortasse apud Virg. Aen. XI, 171. ubi tamen: Tyrrheni-5) Additur habebit in Asc. P. Sed versum finiri in que duces; Tyrrhenum exercitus omnis. Vel ibid. v. 93. Cod. et ultimum voc. in margine scriptum esse po- ubi Probus fortasse sic legit: Tum moesta phalans tuisse, non reticebo. Locus est Virg. Ecl. I, 71. - Teucrèque sequentur Tyrhenique omnes et vereis Ar-6) Ita Cod. complent Asc. et P. Locus est Virg. cades armis. Nunc vulgo legunt: Typphenique duces. Aen. II, 20. - 7) Virg. Georg. IV, 508. - 8) tenent - 14) Ita Cod. Arca des Asc. et P. Cf. Virg. Aen. X, P. Sed cum Cod. consentit Asc. Cf. Virg. Aen. VII, 589. 397. — 15) Virg. Aen. X, 491. — 16) Add. Asc. et P. — 9) Ita Cod. vulgo intelliges. — 10) Virg. Ecl. VIII, armis, quod abest a Codice. Locus est Virg. XI, 660. 83. — 11) lustrabit Asc. P. recte lustrabat Cod. Cf. — 17) Metuente is P. metuentie Cod. et Asc. Cf. Virg. Pulsant, et pictis bellantur Amazones 13.

Et tamen Graeca nomina, quae nominativo casu plurali novissimam syllabam longam per diphthongum habent, hanc quoque in accusativo producunt, ut Virgilius: [1401]

Arctos Oceani metuentis aequore tingi 14.

Item es syllaba, ut supra diximus, Graeca, brevis est in accusativo:

Cyclades et crebrie legimus 15;

et recativo, ut:

Nymphae noster amor Libethrides 16;

Naides indigno 17.

Nentro genere in casibus supradictis sine ambiguitate brevis est Graecis Latinisque nominibus per nominativum, ut:

Carmina vel caelo possunt 18;

per accusativum, ut:

Arma manu 19;

per vocativum:

O patria, o divum domus?0.

Graeci etiam nominis exempla subiciamus 21.

Ennius in primo:

Nam latos populos res atque poemata nostra Cluebant 22.

Et in Virgilio:

Arcada piscosae cui circum flumina Lernae 2.

2. Nominativus pluralis i littera terminatus duas formas habet, ut:

Cunctique fremebant 24;

aut interdum duplicem, ut:

O socii, neque enim ignari sumus ante malorum.

Utraque tamen forma novissimam syllabam longam recipit. Geminata autem i littera paenultimam syllabam brevem facit. Huins autem declinationis rationem28 in genitivo singulari plenissime

disputatum est. Nominativus pluralis21 diphthongo finitus semper longam habet. 3. Genitivus pluralis semper brevem Latino seu Graeco nomine, sed huic aut positio

subvenire debet, ut longa fiat, aut a vocali excipi, ut synaloepham28 faciat, sicut in accusativo singulari20 diximus. — Dativus et ablativus pluralis 30 duabus tantum, sed diversis, syllabis terminantur, is et bus. Is syllaba 31 semper longa est, sed haec interdum unam i litteram habet, ut: Georg. I, 246. — 15) Virg. III, 127. ubi tamen edi- Virg. Aen. XII, 218. — 24) Virg. Aen. X, 96. — 25) tur Cyclad as. - 16) Virg. Ecl. VII, 21. Cod. Libe- Cod. habet: sumus an (sic) deficiente ultimo vocabulo, thrides. - 17) Naiades P. naides Cod. Asc. Locus est Virg. Ecl. X, 10. - 18) Cod. habet: Carmina uel caelo p. per acc. Asc. Carmina vel coelo p. q. Per acc. P. add. deducere lunam. Locus est Virg. Ecl. VIII, 69. - 19) Virg. Aen. VIII, 220. - 20) Virg. Aen. II, 241. Addust Asc. et P. plura. Illa sic: diuum domus Ilion inclosta bello Moeniu; haec ita: Ilium et inclota bello M. - 21) Ita Cod. subiiciamus Asc. P. - 22) Enn. fragm. ed. Hessel. pag. 11. ubi cluebat. Ne antopalos sit versus alter, legendum fortasse Cluuebant. — 23)

quod tamen in margine scriptum esse potuit, nam finit versus. Locus est Virg. Aen. I, 198. — 26) Ita Cod. Asc. P. Putabam olim scribendum esse: Ad - rationem, sed probabilius est, legendum esse: ratio disputata est, orto errore ex non intellectis ultimarum syllabarum compendiis. — 27) Cod. Nominativus singul. (sic) sed falsum est. — 28) Cod. synalifam. — 29) singulari addit Cod. — 30) Dativus pluralis et ablativus P. et Asc. - 31) Is ante v. syllaba deest in Cod. -

H

GRAMMAT. LAT. I.

It comes et paribus curis vestigia figit1;

interdum deplicem secundum singularis genitivi et nominativi pluralis formam, ut:

Correptis subito mediis³;

nt et4:

Saxum ingens volvunt alii radiisque rotarum.

Hic quoque casus, ut nominativus pluralis, paenultimam brevem facit. Bus autem syllaba semper brevis est, paenultima quoque corripitur. De postremis syllabis onominum, in quan- [1402] tum voluimus, disputatum est; nunc ad pronomina veniamus.

SEGM. VI. De Pronomine.

1. Pronomina quoniam non plurima sunt, neque multiplicibus syllabis late distenta, ideirco non tantum de postremis syllabis eorum, sed de omnibus disputabo. Pronomina personalia sunt haec: ego, tu, ille. Primae personae ego, duabus brevibus constat, ut:

En ego victa situ¹;

et:

Hic ego namque tuas sortes8.

Aliquando tamen ultima longa esse potest secundum naturam o litterae vocalis, quae frequenter in ultimo quidem produci quam corripi potest. Genitivus huius pronominis ex brevi et longa constat:

Securi pelagi atque mei 10.

Dativus interdum ex duabus brevibus constat, ut:

Est mihi namque domi¹¹;

interdum ex brevi et longa, ut:

Dic age namque mihi fallax 13.

Hoc autem regulariter accipiendum est, quod haec pronomina: mihi, tibi, novissimas syllabas et corripiunt et producunt 13. Longae sunt in his versibus:

Dic age namque mihi11;

et:

Aeole namque tibi 15.

Breves in his:

Sunt mihi bis septem16;

et:

Nam tibi Tymbre caput 17.

Accusativus, vocativus et ablativus longam habent; me, o et a me 19, ut:

1) Virg. Aen. VI, 159.— 2) Sic Cod. genitivi singularis Asc. P. — 3) Virg. Aen. X, 407.— 4) Ita Cod. et P. Et Asc. recte. — 5) Addunt radiisque rotarum Asc. P. quae a Cod. ignorantur, sed necessaria esse videntur propter vocem radiis, quae exemplum continet. Virg. Aen. VI, 616.— 6) Errore typographi apud P. legitur syllaba.— 7) Virg. Aen. VII, 462.— 8) Sortes add. Cod. Ceterum apud Virg. legitur duas. Cf. Virg. Aen. VI, 72.— 9) tam produci quam corr. P. tam nesciunt Cod.

et Asc. — 10) securi Cod. securus Asc. et P. Cf. Virg. Aen. VII, 304. — 11) Virg. Ecl. III, 33. — 12) Virg. Aen. VI, 343. — 13) Et producunt et corripiunt Asc. et P. — 14) Virg. Aen. VI, 343. — 15) Virg. Aen. I, 65. — 16) Virg. Aen. I, 71. — 17) Et ante versum deest in Asc. et P. Versus legitur Virg. Aen. X, 394. Apud Virgil, in nostris edd. constanter Thymbre legitur, atque ita etiam in Putschiana Probi. — 18) Haec in Cod. sic scripta exstant, ut vocabulum

Me, me, adsum qui feci 10;

et:

O decus Italiae 11;

et:

Me duce Dardanius 22.

Item pluralis nominativus et accusativus primae et secundae personae syllabis longis constant: vos et nos. Genitivus in omnibus personis m littera terminatus brevem habet ultimam; i littera finitus longam, ut:

Nil nostri miserere 25;

et:

Atque utinam ex vobis unus nostrique fuissem¹¹.

Dativus et ablativus duabus longis constant.

2. Item secunda persona nominativi singularis longam habet, ut:

Tu quoque .

Genitivus ex brevi et longa constat, ut:

O genitor nec te miseret gnatique tuique 26.

De dativo, ut supra dictum est. Accusativus et ablativus longa constant, ut:

Te quoque magna Pales⁷¹.

Tertia persona ille, illa, illud nominativus casus singularis novissimam syllabam brevem [1403] habet in omni genere, ut:

Ille meum comitatus iter 28;

et:

Ille vel intactae segetis29;

et:

Ver illud erat 30.

Genitivus dactylum recipit, ut:

Illius arma¹¹;

sed mediam metri causa corripuit, quam in prosa producimus; potest alibi ergo media longa poni. Accusativus trochaeum 32 recipit; dativus et ablativus spondium 33. Nominativus et accusativus pluralis genere masculino et feminino duabus longis constant; neutro vero genere ex longa et brevi, ut:

Illa manent inmota locis 34.

Genitivus omnium generum ex duabus longis et brevi constat, dativus et ablativus ex duabus longis.

vocativus priore parte deletum et pro eo suprascriptum sit abla; ita ut videatur librarius scribere voluisse: accusativus ablativus. Sed sequentia ostendunt, etiam v. vocativus addendam fuisse. Accusativus et ablativus Asc. P. — 19) me et a me Asc. P. — 20) Virg. Aen. IX, 427. — 21) Hoc totum exemplum abest ab Asc. et P. Legitur Virg. Aen. XI, 508. — 22) Virg. Aen. X, 92. — 23) Cod: Nihil nostri miserere. Locus est Virg. Ecl. II, 8. — 24) Cod. nostriqus. Virg.

Ecl. X, 35. — 25) Virg. Aen. VII, 1. Versum integrum exhibet P. — 26) Virg. Aen. VII, 360. ubi legitur: nataeque tuique. — 27) Virg. Georg. III, 1. — 28) Virg. Aen. VI, 112. — 29) Virg. Aen. VII, 808. — 30) Virg. Georg. II, 338. — 31) Virg. Aen. II, 16. 32) Cod. h. l. trocheum, sed alibi semper trochaeum. — 38) Ita Cod. Spondeum exhibent Asc. P. — 34) Inmota Cod. immota Asc. P. Locus est Virg. Aen. III, 447. — 35) dativus. — longis. haec verba add. Cod.

3. Infinitae qualitatis pronomina, quis vel qui, quae vel quod vocali finitae syllabae longae sunt, consonanti breves, ut:

Sed quis ad Hesperiae².

Genitivus omnium, eo quod i littera vocalis duplicis consonantis loco ponitur, ex longa et brevi constat, ut:

Cuius Aristaeo quoniam est oblata facultas3.

Dativus interdum ex duabus brevibus, ut:

Et cui putre solum⁴;

interdum ex brevi et longa, ut:

Nunc locus arvorum ingeniis quae robora cuique⁵

in synaloepham longa. Accusativus brevem postremam recipit; ablativus in omnibus pronominibus et generibus longam. Nominativus pluralis longam naturaliter capit ultimam syllabam masculino et feminino genere; neutro autem tribus casibus brevem, ut illa 6. Genitivus ex longa et brevi constat, quorum vel quarum, ut:

Externi veniunt, quorumque ab stirpe nepotes ;

et:

Quarum quae fandi doctissima Cymodocea⁸.

Accusativus masculino et feminino longam habet, quos vel quas, ut:

Quas ego 10.

Dativus et ablativus, si is syllaba terminantur, iambum recipiunt, ut:

Quis ante ora patrum¹¹;

si bus, pyrrhichium, ut:

Hic quibus invisi fratres 12.

Item talis et qualis, tale et quale ciusdem infinitae qualitatis recipiunt nominativo et genitivo singulari trochaeum, ut:

Talis in adversos 13;

Qualis erat 14;

et:

Tale tuum nobis carmen 15;

et:

Quale sopor fessis 16.

1) Ita quidem etiam Cod. Sed non dubium est, quin est: Externi veniunt quorumque a. s. p. et quarum scribendum sit: quae, quid vel quod. — 2) Virg. sic verborum initiis notatis. Quid tamen ultima p. Aen. III, 186. — 3) Virg. Georg. IV, 437. — 4) illa sibi velit, non extrico. Apud Virgilium duo sunt Virg. Georg. II, 204. — 5) Cod. ita exhibet: Nunc versus: Aen. VII, 98. Externi veniunt generi, qui locus arborum in synalifam longa. Manisestum est, sanguine nostrum Nomen in astra serent, quorumrequiri totum versiculum, quem exhibent Asc. P., quia que ab stirpe nepotes cet. - 9) Cod. habet: fandi extremum vocabulum pro exemplo est. Sed etiam red. c. sic litteris initialibus tantum scriptis. Cf. Virg.
liqua corrupta; et plura excidisse videntur. Locus Aen. X, 225. — 10) Quas ego. Ita Cod. et Asc. Sed
est Virg. Georg. II, 177. — 6) Deest ut in Cod. — P.: Quos ego, sed motos. Haud dubie alium locum 7) Cod. ex brevi et longa; sic lineolis supra scriptis in mente habuit Grammaticus, quam qui est Aen. I, ordinem verborum notavit librarius. — 8) In Cod. 135. — 11) Quis ante ora. Non intelligo, quomodo

Accusativo trochaeum recipit. Dativo et ablativo spendium. 17, tali et quali. Plurali [1404] numero nominativus masculino et feminino genere spondium recipit, neutro dactylum, ut:

in the continue of the account

Talia per Latium 18;

et:

y monte Qualia multa mari nautae¹⁹. , escaler e saria i escale de la constante de la constan

Accusativus masculini et femini generis spondium habet, ut talis et qualis. Caeteri omnes dactylum recipiunt.

- 4. Item minus quam finitae qualitatis pronomina; is, ea, id, masculino et neutro genere nominativus singularis brevem syllaham recipit, feminino utrasque brevis²¹. Genitivus omnium trochaeum eapit, eius; dativus iambum, ei; accusativus pyrrhichium, eum vel eam; ablativus iambum, ab eo. Item pluraliter²² nominativo casu masculino quidem genere longa est et una fit syllaha de duabus vocalibus, ut ii; genere feminino iambum recipit, ut eae; neutro pyrrhichium. Genitivus casus in omnibus generibus amphibrachym²³; accusativus masculino et feminino iambum, neutro pyrrhichium; dativus et ablativus iambum.
- 5. Item pronomina finita: iste, ista, istud. Nominativus singularis omnium generum novissimam brevem recipit. Genitivus palinbacchio ²⁴ constat interdum, ita ut media longa sit, istius; interdum dactylus poni potest, ut media syllaba corripiatur, ut:

Illius aram 25;

et:

Ipsius ante oculos 26.

Dativus spondium habet, accusativus trochaeum, ablativus spondium. Item pluralis nominativus maseulini et femini generis recipit spondium, neutro trochaeum; genitivus palinbacchium. Accusativus nominativo consentit. Dativus et ablativus spondio constat.

- 6. Item pronomina possessiva: noster, vester, nostra, vestra, nostrum, vestrum. Nominativus singularis ubique trochaeum recipit, genitivus spondium. dativus eundem, accusativus trochaeum, ablativus spondium. Pluralis masculino et feminino genere nominativus spondium habet; neutro tribus casibus similibus trochaeum; genitivus palinbacchium. accusativus caeterique spondium.
- 7. Item triptota pronomina: sibi, se, a se. Sibi pronomen dativo casu utroque numero frequenter duabus brevibus constat, ut:

 [1405]

Hoc sibi pulchra suum²⁰; interdum ex brevi et longa, quemadmodum est, mihi, tibi, quorum de natura supra dictum est, ut Calvus in Io:

Mens mea dira sibi praedicens omnia vaecors 11.

iambum recipere dici possit quis. Fortasse scribendum longam recipiunt. Locus est Virg. Aen. I, 95.—12) Virg. Aen. VI, 608.—13) Virg. Aen. XII, 456.—14) Virg. Aen. II, 274. Hei mihi, qualis erat.—15) Virg. Ecl. V, 45.—16) Virg. Ecl. V, 46.—17) Spondium Cod. ut supr. Atque ita semper. Spondeum Asc. P.—18) Virg. Aen. VIII, 18.—19) Virg. Aen. VII, 200.—20) Ita Cod. et Asc. Taleis et qualeis P.—21) Utrasque breves Asc. utrasque breveis P. Ego Cod. secutus sum.—22) Cod. item pt nominativo (sic).—23) Ita Cod. Asc. P.—24) Ita Cod. hic et paullo inferius. pa-

limbacchio Asc. P. — 25) Virg. Ecl. I, 7. — 26) Virg. Aen. I, 114. — 27) Ita Cod. Vide quae paullo ante notavimus. Palimbacchium Asc. P. — 28) Cod. h. l. spondeum, et sic paullo post. Nos constantiae caussa spondium, ut ante, scripsimus. — 29) Palinbacchium. Ita Cod. V. supra. — 30) Virg. Aen. VI, 142. — 31) Calvus in Io. Sic iterum h. l. Cod., quicum consentit Asc. quae io. Putschius pariter, ut supra Calvus in X. Ceterum vaecors scripsi e Cod. et Asc. vecors P. —

Se, autem et, a se, utroque item numero syllaba longa constat.

Item pronomina: Suus, sua, suum, nominativo singulari pyrrhichium recipiant; et neutro genere u littera geminatur, ne sit verbum, ut:

Auguriumque suum 1.

Genitivo, dativo, sive ablativo, iambum; accusativo pyrrhichium. Item pluraliter masculino et feminino iambum recipit; neutro tribus casibus, pyrrhichium. Genitivus amphibrachym; caeteri vero casus iambum.

8. Item pronomina finita atque demonstrativa: Hie, haee, hoc. Nominativo singulari masculino sive neutro genere eadem syllaba brevis est, feminino longa. Genitivus casus omnium trochaeum recipit, non tam natura quam positione, quod i littera duplex sit, ut:

Huius odorato radices inquoque 4.

Dativus pyrrhichium huic⁵; sed possunt ambae syllabae in synaloepham cadere, ut:

Atque huic responsum paucis ita reddidit.

Accusativus et ablativus brevem² syllabam recipiunt natura, sed positione longam. Item pluraliter, hi, et hae, et haec, nominativus longam recipiu, genitivus ex longa et brevi constat, caeteri omnes syllabam longam recipiunt.

Item pronomina possessiva et ad aliquid referentia: Meus, mea, meum; nominativus singularis sive accusativus et vocativus pyrrhichium recipiunt, genitivus sive ablativus iambum. Pluralis nominativus et accusativus et vocativus, masculino et feminino genere et brevi et longa constat, neutro ex duabus brevibus. Genitivus omnium ex brevi, et longa, et brevi. Dativus et ablativus ex brevi et longa, ut:

Sive meum corpus spoliatum lumine mavis, ...

9. Item pronomina: quantus, tantus, nominativo casu singulari, et accusativo, ultimam brevem recipiunt, ut:

Quantus ab occasu 16.

Tantus amor terrae 11.

Feminino et neutro genere supradictis casibus, eadem syllaba brevis est. Genitivo quoque brevis, dativo et ablativo longa. Item pluralis nominativus accusativus et vocativus masculini et [1406] feminini generis longam habent naturaliter ultimam; nam prima positione fit longa. Neutro vero genere his casibus brevis erit ultima; genitivus omnium ex duabus longis et brevi 12 constat, ut:

Miserere laborum

Tantorum 13;

1) Virg. Aen. VII, 260. — 2) Cod. Item pt masculino, sic per compendium. — 3) amfiliracym Cod. amphibrachym Asc. et P. — 4) Huius odorato radices inquoque. Sic praeclare hunc versum exhibet Cod. Nam Asc. et P.: Huius odorato radix est. Ceterum inquoque antiqua scriptura pro incoque. Locus est Virg. Georg. IV, 279. — 5) Dativus pyrrhichium huic. Sic. Cod. et Asc. Dativus iambum huic P. Recte pyrrhichius dicitur huic. Nam ut in hie et hoo syllaba brevis est, sic etiam ultima in huic. — 6) In Cod.

est adque pro atque. Locus est Virg. Aen. VI, 672.

— 7) Cod. breves (sic) syllabam. Ceterum locus mendosus; fortasse legendum: sed et positione. — 8) Ex addit Cod. Deest in Asc. et P. — 9) Sive meum. Ita omnes. Apud Virg. Aen. XII, 935 seq. Et me seu corpus cet. Deinde mavis reddere redde meis sola Asc. — 10) Virg. Aen. IX, 668. Ceterum in Cod. est occaso. Asc. et P. occasu. — 11) Virg. Georg. II, 301. — 12) Cod. mendose: ex duabus brevibus es

dativo et ablativo extrema longa est.

Non inmerito 14 pleraque pronomina comprehendi, ut aliquantulum patesceret naturalium ratio syllabarum; caetera autem ex his facile colliguntur.

The control of the control of the control of

SEGM. VII. De Verbo.

1. De ultimis syllabis dicam paene ultimisque le verborum. Verba omnia cunctis significationibus coniugationibusque, modis, temporibus atque personis decem litteris terminantur vocalibus quinque, consonantibus quinque 16.

A littera vocali semper producta, ut:

Da nunc Tymbre pater 17.

E littera producta, ut:

Tu vatem, tu, diva, mone 16;

e littera 19 correpta, ut:

En age segnis.

I littera semper producta, tempore praesenti, ut:

Namque sub Oebalia memini²¹.

Praeterito perfecto, ut:

Laeta dedi2.

O littera frequenter producta, ut:

Lustra domosque traho 25;

aliquando correpta; nam ut superius dictum est, o littera postrema vocalis in nominativis casibus nominum sive pronominum, personis quoque verborum, et corripi, et produci potest.

V littera semper longa, sed haec in verbis inpersonalibus invenitur, ut clamatu et monitu. Cuius declinationis forma apud Virgilium nostrum non facilius invenitur.

2. Item de consonantibus verba m littera terminata brevem syllabam recipiunt, cuius rationem supra memoravi, ut aut in synaloepham cadat, aut positione longa reddatur syllaba.

C littera terminata saepe producitur²⁴, ut:

Duc, age, duc ad nos²⁵;

longa. Ego Asc. et P. secutus sum. — 18) Virg. Aen. II, 143 seq. — 14) Cod. Inmerito, ut semper. Immerito Asc. P. — 15) E Cod. scripsi paene ultimisque. Asc. P. penultimisque. — 16) Asc. et P. consonantibus totidem. — 17) Scribitur h. l. in Cod. tymthymbre. Locus est Virg. Aen. X, 421. ubi nunc editur: Danunc, Thybri, pater. In Asc. est: Danunc Thymbraee pater. — 18) Virg. Aen. VII, 41. — 19) Omnis hio locus sic legitur apud P.: E littera modo producta, ut, Tu vatem tu diva mone; modo correpta

cet. Quae nos recepimus, Cod. et Asc. exhibent. — 20) Segnis Cod. Asc. P. Locus est Virg. Georg. III, 42. — 21) Sub Oebalia. Sic Asc. P. sic etiam Cod. si recte enotavi. Sub Oebaliae Virg. Georg. IV, 125. — 22) Virg. Aen. IX, 89. — 23) Virg. Aen. III, 647. — 24) Producitur Cod. Asc. producuntur P. id quod haud dubie falsum, quum sequatur corripitur, ubi nulla varietas. — 25) Virg. Georg. IV, 368. —

Dic age namque mihi fallax¹;

interdum corripitur, ut:

Fac ergo ut fuerit².

In aliis personis temporum et modorum eadem syllaba ita ut imperativo modo? et corripi et produci pro sua natura potest.

As vel es syllabae in omnibus verbis et coniugationibus, praeter, sum, et quae ex ipso [1407] nascuntur, ut adsum prosum, quia et defectiva sunt et coningatione carent, semper producuntur, ut: Vicinosque ignare paras invadere portus;

et:

Formosam resonare doces Amaryllida silvas?

At in illis defectivis verbis brevis est, ut:

Huc ades o Galatea⁸.

Is syllaba si fuerit tertiae coniugationis productae, producitur; etiam in monosyllabis verbis, quae conjugatione carent, potest syllaba produci, ut:

Vis et Tarquinios⁹.

At si fuerit tertiae correptae, corripitur, ut:

His germana malis oneras atque obiicis hosti 19.

Mus vel tis syllabae plurali numero inveniuntur, sed semper breves sunt, ut:

Nox ruit, Aenea, nos flendo ducimus horas 11;

et:

Lumina labentem caelo quae ducitis annum 12.

Verba r littera terminata, qualibet praecedente vocali, novissimam syllabam brevem recipiunt: ar syllaba, ut:

Inferar et quos Sidonia vix urbe revelli¹³,

Er syllaba, ut:

magicis invitam accingier 14:

Or, ut:

Testor utrumque caput 15.

Ur syllaba, ut:

Ducitur infelix aevo maturus Acetes 16.

T littera postremam semper brevem syllabam reddit, praecedentibus tribus vocalibus, a, e, i; ut: Lydorumque manus collectos armat agrestes 17.; et:

1) Cod.: Dic age namque mihi f. sic littera initiali inadere portus. Cod. invadere p. sic puncto ad littenotato ultimo vocabulo, quod deest in Asc. et P. Cf. Virg. Aen. VI, 343. - 2) Fac ergo ut fuerit. Ita Cod. et P. non potui. At solet Grammaticus, si alium poetam intelligit, nomen ponere. Fortasse autem legendum: fac faciant, posteriora versum alterum incipiant. Fac enim corripitur. — 3) Sic Putschium secutus dedi.

ram ultimi verbi initialem posito, ut aliquoties notatum. Locus est Virg. Aen. III, 382. — 7) Virg. Ecl. Ergo fac ut fuerit Asc. Locum apud Virgilium invenire I, 5. Silvas Cod. sylvas Asc. P. — 8) Virg. Ecl. IX, 39. Totum locum its exhibet Cod .: Et in illis defectivis verbis est, et huc ades, o Galatea. Prius illud ergo Ut fuerit, ut duo priora verba finem versiculi et exhibet etiam Asc. Voc. brevis ob simile antecedens excidit in Cod. - 9) Virg. Aen. VI, 818. -10) Cod: obicis osti. Locus, est Virg. Aen. IV, 549. In Cod. est: ita in imperativo modo cet. Asc. ita - 11) Virg. Aen. VI, 589. - 12) Virg. Georg. I, imperativo m. — 4) Syllaba P. Asc. Cod. diserte syl- 6. — 13) Inferar scripsi e Cod. et Asc. Insequar P. labae. - 5) Adsum, et, prosum quae et P. Nos Finis versiculi in Cod. sic legitur: vix u. u. Locus Cod. et Asc. secuti sumus. - 6) P. ex errore typogr. est Virg. Aen. IV, 545. - 14) Cod. magis invita.

Admonet ira deum 18;

Nec Turnum segnis retinet mera, sed rapit acer 19. Disputavimus generaliter de postremis syllabis; nunc specialiter disceptabimus per significationes. modos, tempora, atque personas.

3. Prima persona, modo pronunciativo, id est, indicativo, tempore praesenti, activo-

rum neutralium verborum, saepissime 20 longam recipit, ut:

Lustra domosque traho.

Secunda persona primae et secundae vel tertiae coniugationis productae semper producit ultimam syllabam, ut donas, mones, audis. Tertiae autem 21 coniugationis correptae corripit, ut:

Causando nostros in longum ducis amores22.

Tertia persona omnibus quattuor 23 ordinibus coningationum ultimam syllabam corripit. Plurali numero, prima et secunda, in tribus ordinibus coniugationum productis, excepta tertia coniugatione correpta, paenultimam syllabam producunt, novissimam corripiunt, ut donamus, [1408] donatis; monemus, monetis; audimus, auditis. Tertia vero correpta24 coniugatione paenultima semper corripitur, ut:

Nos flendo ducimus horas 25;

Labentem caelo qui ducitis annum 16.

Tempore praeterito imperfecto, numero singulari, paenultimam syllabam in omnibus personis utriusque numeri universae coniugationes longam recipiunt, ut donabam, monebam, audiebam, legebam. Item pluraliter, donabamus, monebamus, audiebamus, legebamus. Novissima syllaba, singulari numero, persona²⁷ prima semper brevis est, in omnibus coniugationibus, ut clamabam 29 et caetera. Secunda persona singularis omnium coniugationum semper producit ultimam, ut clamabas, monebas, audiebas, rapiebas. Tertia autem persona singularis et prima vel secunda pluralis semper brevem habent, ut clamabat, clamabamus, clamabatis. Tertia autem pluralis positione longa fit, ut clamabant. In defectivis sane verbis si consideres, sum et adsum, vel prosum, paenultima corripitur, ut eras aderas vel²⁹ profueras. In caeteris personis similiter. Praeteritum perfectum tempus semper longam recipit ultimam, sive i littera postrema simplici prima persona terminatur, ut:

Tityre te patulae cecini sub tegmine fagin;

sive geminata, ut:

Locus est Virg. Aen. IV, 493. ubi: magicas invitam accingier artes. Ego scripturam Asc. et P. secutus sum. — 15) Virg. Aen. IV, 357. — 16) Cod.: aevo c. at. littera. Asc.: ducitur infelix aevo maturus Acae- Cod. clamabant sic puncto posito supra n litteram. tes. T litera. P.: Ducitur inf. aevo maturus Acetes. Recte vero clamabam Asc. et P. — 29) Vel Cod. iubente T 1. Secundum Codicem aevo confectus Acoetes scribendum erat. Locus est Virg. Aen. XI, 85. — 17) Virg. Aen. IX, 11. — 18) Virg. Aen. XI, 233. — Non multum ab hac lectione recedit Asc.: Tityre tu 19) Virg. Aen. X, 308. — 20) Cod. saepisse. Locus patulae cecini: sive geminata. In Codice cecinis est qui sequitur est Virg. Aen. III, 647. — 21) Asc. et cecini sub, nam ultimum vocabulum prima initiali no-tatur, ut saepe. Ego P. secutus sum. Locus est Virg. scripsi e Cod. quatuor Asc. et P. — 24) Tertia vero Georg. IV, fin. coniugatione correpta P. Asc. — 25) Virg. Aen. VI,

539. — 26) Qui ducitis scripsi cum Cod. Quae ducitis Asc. P. Cf. Virg. Georg. I, 6. - 27) Persona prima. Ita Cod. prima persona Asc. et P. - 28) interposui, quod deest in Asc. et P. - 30) Cod. mendose: Tityre tu patulae cecinis sive geminata.

GRAMMAT. LAT. I.

Quo feror? unde abii¹?

Scre autem necesse est, quaenam coniugatio ultimam i litteram debeat duplicare. Sola tertia coniugatio producta seu correpta, non tamen in omnibus verbis, geminare potest, ut:

Adpetii et Veneris violavi vulnere dextram3;

et ut supra dictum est:

Quo ferer? unde abii3?

In tertia quoque persona singularis eandem i litteram duplicat, at adiit, agnovit, et:

Obstipuit⁵; subiit cari.

fied in tertia persona singularis, in quibus i littera duplicatur, paenultima semper corripitur. In prima autem coningatione producitur, ut clamavi, donavi. In secunda coningatione corripitur, ut monui, splendui. Ac si primae coningationis declinationem hano induxeris, quae ex [1409] auctoritate, non ex ratione descendit:

Convincto domuif:

paenultimam corripies. In secunda persona singularis semper ultima producitur in omnibus verbis. In tertia persona coniugationis primae paenultima syliaba aliquando corripitur, ut:

Intonuit laevum⁷;

nonnumquam producitur, ut armavit, ornavit. In omnibus autem coniugationibus novissima brevis invenitur. Plurali numero prima persona coniugationum omnium paenultimam sive ultimam syllabam semper corripit, ut:

Hac te nos fragili donabimus!;

et:

Iunximus hospitio 10.

Secunda persona ultimam semper corripit. Tertia persona paenultimam semper ubique producit, et:

Et socii amissi petierunt 11.

Tertia vero duplex persona, quam alii quartam nominant, paenultimam semper ubique producit et ultimam corripit, ut:

Romanos ad templa deum duxere triumphos 12.

Praeterito plusquamperfecto tempore, numero singulari, prima persona paenultimam ultimamque in omnibus coniugationibus corripit, ut donaveram, splendueram, audierum, iunxeram. Secunda persona paene ultimam 13 corripit, novissimam producit, ut:

Audieras et fama fuit 14.
Tertia persona 15 primae consentit, ut:

1) Virg. Aen. X, 670. — 2) Cod. Adpet (sic) et veneris uud. sic non perscriptis tribus ultimis vocibus. Appetii et Veneris cet. Asc. et P. Locus est Virg. Aen. XI, 277. — 3) Virg. Aen. X, 670. — 4) Cod. singul. voce non perscripta. Legam singulari. Sed singularis Asc. P. — 5) Obstipuit; subiit cari. sed in tertia cet. Ita Cod. quicam consentit Asc. nisi quod haec obstupuit. Sed P.: Obstupuit; subiit chari genitoris imago. Sed in t., ita ut prima vox obstupuit non ad versum pertineat. Cf. Virg. Aen. II, 560. — 6) Coniuncto Asc. P. convincto Cod. Versiculus est, nescio cuius. Pro versu non agnovit P. — 7) Cod. Intonuit levvum (sic). Lo.

cus est Virg. Aen. II, 693. — 8) Ut addidi e Cod. — 9) Cod. exhibet: hactenus fragili donavimus. Asc.: hactenus et fragili donavimus. Cf. Virg. Ecl. V, 65. — 10) Cod. ospitio. Cf. Virg. Aen. III, 83. ubi legitur iungimus. — 11) Addunt Asc. et P. aethera pennis, quae a Cod. ignorantur. Cf. Virg. XI, 272. — 12) Virg. Georg. II, 148. — 13) Cod.: persona paene ultimam, sed ita, ut paene supra scriptum sit. Vulgo penultimam. — 14) Cod.: et sema suit (sic). Locus est Virg. Ecl. IX, 11. — 15) personae Asc. et P. — 16) Cod. raptaveratectora. Cf. Virg. Aen. I, 483. —

17) Cod.: coniugationis nominibus personis (sic). Asc.

Digitized by Google

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros 16.

Plurali numero prima persona secundaque in omnibus coniugationibus paenultimam longam et ultimam brevem recipit, ut donaveramus, donaveratis; splendueramus, splendueratis; audieramus, audieratis; traxeramus, traxeratis. Tertia persona paenultimam semper corripit, ut donaverant, traxerant. Tempore futuro primae et secundae coniugationis in omnibus personis 17 paenultima syllaba longa est, ut clamabo 18, monebo. Postrema quoque bo syllaba longa est, sed si necesse fuerit, ut pro brevi ponatur, licebit; secundum quod in prima verbi positione disceptavimus. Caeterae sane personae supradictarum coniugationum utroque numero novissimam [1410] semper corripiunt, ut clamabis, monebis; clamabit, monebit. At in numero plurali etiam paenultima 19 corripitur, ut clamabimus, monebimus; clamabitis, monebitis. Tertiae 20 coniugationis productae seu correptae prima persona novissimam syllabam corripit, ut audiam, rapiam. Paenultima vero syllaba tertiae productae semper corripitur, ut sentiam, audiam, ut:

Audiam, et haec Manis veniat mihi fama sub imos 21. Tertiae autem coniugationis correptae paenultima syllaba, ut 22 fuerit natura syllabae in aliis. ita alia corripitur, alia producitur; corripitur in hac: had be a had a had a had a had be a had

Sanitarilla de sa mos autos religio de amontos Mortalem eripiam formam²³; producitur in hac: ducam; scribam; quoniam primae sunt verborum syllabae, nec declinationibus inmutatae²¹. Secundae personae singularis coniugationis tertiae duplicis novissima syllaba²⁵ semper producitur, ut audies, scribes, quae syllaba verborum ultima 26 ubique producitur; paenultima sane syllaba27 primae personae congruit. Tertia quoque persona similiter in ambabus28 syllabis consentit. Pluralis personae omnes sine ambiguitate paenultimam semper producunt, et ultimam corripiunt, ut audiemus, audietis; rapiemus, rapietis29. Tertiae vero personae paenultima syllaba singularis personae consentit, destroy dinata additional and

4. Modo imperativo tempore praesenti, numero singulari, persona secunda, omnes coningationes productae, praeter tertiam correptam, ultimam syllabam producunt30, ut:

et: Comment Little ama 1 ; o'close en tu ' enterillinate de l'enter au comment de l'enterille et en l'

Tu vatem tu diva mone? sandar , and and house ou , and a line for the first the first

Tertiae sane coniugationis correptae persona secunda singularis ultimam corripit, ut: there will read the personal merchants primer consecutive. Philade numero primer of mentality

mendose paenultimam. - 20) Tertiae vero c. Asc. P. vero abest a Cod. - 21) Manis scripsi e Cod. manes Asc. maneis P. Tum Cod. veniat. Asc. P. veni et. Denique Cod .: mihi f. si tertiae, hoc est: mihi fama sub imos. Tertiae. Atque ita molestum illud si, quod Putsch. post vv. sub imos intrusit, commodissime tollitur. Est enim illud si nihil aliud nisi duae litterae initiales ultimarum vocc. sub imos, quemadmodum semper in hoc Codice. Asc. cum Cod. facit: mihi fama. Si tertiae. — 22) Ut iubente Cod. interposui. Deest ab Asc. et P. in sequentibus distin-

et P.: c. in omnibus personis, ut scripsimus, - 18) ctionem mutavi, Vulgo enim distinguitur: natura Clamabo dedi e Cod. Amabo Asc. P. - 19) Cod. syllabae, in aliis ita cet. - 23) Eripiat Cod. et Asc, contra mentem Grammatici. Cf. Virg. IX, 101. - 24) Inmutatae scripsi e Cod. Vulgo im mutatae. -25) Cod. mendose: novissi m a m syllab a m. - 26) Quae syllabae verborum ultimae - producitur vitiose Cod. - 27) Syllabae Cod. falso. - 28) Cod. in ambalibus, sed corr. - 29) Asc. et P.: ut audiemus, rapiemus, audietis, rapietis. - 30) Producit vitiose Cod. - 31) Litus ara P. Sed Cod. et Asc.: litus ama, quod scripsimus. Cf. Virg. Aen. V, 163. - 32) Virg. Aen. VII, 41. Asc. ex errore: Tu autem tu

T *

Continuoque greges villis lege mollibus albos 1.

Tertia persona singularis omnium coniugationum ultimam syllabam corripit, at donet, moneat, audiat, rapiat. Secunda persona pluralis in prima et secunda vel tertia coniugatione productis, paenultimam syllabam semper producit et ultimam corripit, ut donate, monete, audite; ultima autem brevis est. In tertia coniugatione correpta ultima et paenultima breves sunt, ut:

Dicite felices animae:

Cingite fronde comas 4.

Futuro tempore numero singulari secunda persona in tribus ordinibus coniugationum pro- [1411] ductis et ultimam et paenultimam syllabam semper producit, ut clamato, moneto, audito. In tertia coniugatione correpta paenultimam corripit, ut:

Postremas metito 6 .

Tertia persona coniugationis primae numero singulari paenultimam producit, si a litteram, quae coniugationem ostendit, habuerit; eam et aliquando corripit, ut Lucanus in quinto:

Caesar habet⁷;

et si o vocalem habuerit, producit, ut donet. Quoniam, ut supra diximus, primae verborum syllabae in fundamento, non in declinationis flexubilitate consistunt, merito suam naturam paenultimo loco custodiunt. At in aliis verbis eiusdem primae coniugationis, ubi declinatio inflectitur, paenultima syllaba brevis invenitur, ut clamitet, quaeritet. Caeterae vero coniugationes huic formae consentiunt, ut paenultimam brevem habeant, ut:

Ire neque ab terra moneat⁹;

et:

Audiat haec genitor qui foedera fulmine sancit 10.

Novissima etiam syllaba, quae t littera consonante semper finitur, in omnibus brevis est. omnibus autem coniugationibus numero plurali persona secunda paenultimam syllabam semper longam, et ultimam brevem recipit, ut: clamatote, monetote, auditote, scribitote.

- 5. Optativo modo tempore praesenti et praeterito imperfecto productis coniugationibus prima persona singularis 11 penultimam longam et postremam brevem habet: utinam amarem, docerem, audirem; tertia correpta, corripit paenultimam, ut arriperem, cingerem. persona duabus longis terminatur: utinam amares, moneres, audires, moveres 12. Haec enim vocales, quibus coniugatio producta cognoscitur, ubique produci debent, praeter tertiam correptam, quae e litteram correptam recipit. Tertia vero coniugatio correpta paenultimam carripit: utinam cingeres. Tertia persona singularis primae consentit. Plurali numero prima et secunda persona omnium coniugationum paenultimam longam et ultimam brevem recipiunt, ut utinam [1412] clamaremus, clamaretis; moneremus, moneretis; audiremus, audiretis; raperemus, raperetis.
- 1) Villis lege. Tertia P. vilis lege. Tertia Asc. P. 9) Cod.: ut ire it er neque ab terra cet. Secutus litterae initiales ultimarum vocum illius versiculi mollibus albos, quas igitur voces addidi. Locus est Virg. Georg. III, 386. — 2) Correptae Cod. vitiose. — 3) Virg. Aen. VI, 669. — 4) Cod.: cingite fronde com. futuro, sic non perscripto vocabulo comas. Locus est Virg. Aen. VIII, 274. - 5) Et ultimam et paen. Prius et addid e Cod. - 6) Postremas merito Asc. Cf. Virg. Georg. II, 410. ubi legitur: postrem us metito. - ?) Lucan. Phars. V, 31.— 8) Flexubilitate dedi e Cod. flexibilitate

Asc. Sed Cod.: villis lege ma. tertia. Illud ma sunt sum Asc. et P. Locus est Virg. Georg. I, 457. Vv. convellere funem adduntur a P. pro quibus in Asc, litterae c. f. leguntur. Ignorantur ea a Cod. — 10) Foedera f. f. Sic non perscriptis vocibus in Cod. Cf. Virg. Aen. XII, 200. — 11) Prima persona singulis, penultimam Cod. Paullo

> post idem Cod.: brevem habuit, sic suprascripta e vocali. - 12) Moueres audires moneres Cod. Haud dubie recte scripserunt ultimam vocem moveres Asc. et P Statim post Haec pro vulgato hae e Cod. scri

Tertia persona in productis coniugationibus paenultimam producit; in tertia correpta corripit, utinam cingerent. Tempore praeterito perfecto et plusquamperfecto omnibus coniugationibus persona prima singularis postremam brevem habet; secunda persona longam; es enim syllaba producta terminatur, ut amasses, audisses. Tertia persona primae congruit. Pluraliter in omnibus coniugationibus prima secundaque persona paenultimam longam, et postremam brevem habet, ut amassemus, amassetis; rapuissemus 13, rapuissetis. Tempore futuro, prima persona paenultimam syllabam in omnibus coniugationibus corripit, utinam clamitem, moneam, audiam, eripiam. Si vero prima verbi syllaba in paenultimo loco fuerit, pro natura sui longa invenitur, utinam clamem, utinam donem¹⁴. A littera corripitur, nt:

Flumina amem silvasque inglorius 15.

Ultima omnium semper brevis est. In persona 16 secunda eadem erit paenultima syllaba, quae in prima fuerit. Secunda persona, sive es, sive as, syllabas habuerit, ultimas producit. In tertia persona paenultima syllaba eadem, quae in superioribus erit; ultima vero semper brevis. Pluraliter autem et prima et secunda persona in omnibus coniugationibus paenultimam longam recipit, et ultimam brevem, ut utinam donemus, donetis; moneamus, moneatis; audiamus, audiatis; legamus, legatis. Tertia tertiae 17 personae singulari in paenultima syllaba similis invenitur.

- 6. Adiunctivo modo praesens et praeteritum imperfectum et 10 plusquamperfectum tempus optativo modo 19 congruit. Perfectum vero tempus numeri singularis in omnibus personis omnium coniugationum paenultimas ultimasque syllabas breves habet, ut cum clamaverim, clamaveris, clamaverit; ut cum monuerim, monueris, monuerit; ut cum audierim, audieris, audierit, ut cum scribserim, scribseris, scribserit. Plurali autem numero in omnibus quattuor coniugationum [1413] modis personas duas primam et secundam; quae paenultimam semper producunt, ultimam vero corripiunt 20. Tertia vero persona paenultimam corripit, ut cum donaverint, monuerint, audierint, legerint. Tempore futuro alio, (nam duo recipit, quoniam primum futurum tempus futuro tempori modo pronunciativo 11 consentit) prima persona singularis sola novissimam syllabam longam habet, ut donavero, monuero; caeterae duae singularis, eadem atque prima, paenultimam 2 brevem recipiunt, ut donavero, donaveris, donarit. Plurali numero prima et secunda persona omnium coniugationum paenultimam longam, et ultimam brevem habent, ut clamaverimus, clamaveritis; monuerimus, monueritis; audierimus, audieritis; dixerimus, dixeritis. Tertia persona omnium, paenultimam brevem habet.
- 7. Infinitivus modus tempore praesenti productis tribus coniugationibus paenultimam longam habet, ut:

Plausae sonitum cervicis amare 2.

Item docere, monere. Interdum tamen in secunda coniugatione paenultima syllaba corripitur, ut: Fervere Leucaten 24;

psi. - 13) Rapviissemus Cod. - 14) Domen (sic) vero corripitur. Asc. et P. ut scripsimus. Mihi vi-Cod. — 15) Virg. Georg. II, 486. — 16) In secunda persona Asc. P. Nos ordinem, qui est in Cod., praeoptavimus. — 17) Cod.: Tertiae personae singulari in, omisso primo voc. Tertia. Asc.: Tertiae personae singularis in. Recte exhibet Putschiana: Tertia vero

detur aliquid ante v. quae excidisse. — 21) Cod. h. l. pronuntiativo. Paullo ante Asc.: Tempore sunt alio pro: Tempore futuro alio. - 22) Cod.: Duae sing. eademque primam penultimam, cui accedit Asc. nisi quod singularis perscripto vocabulo. P.: duae tertiae personae singularis in, nisi quod cum Cod. singularis eandem primam atque penultimam, sensu vero omittendum et singulari scribendum. - 18) nullo. Scripsi eadem atque prima pro iis, quae in Seu pro et Cod. — 19) Optativi modi P. optativo Cod. et Asc. sunt: eademque primam, ut eadem pro modo Cod. et Asc. — 20) Locus corruptus. Cod. adverbio sit, pro pariter, eadem ratione. — 23) Virg. exhibet: quae penultimam semper producitur ultima Georg. III, 186. – 24) Virg. Aen. VIII, 677. –

et:

Cum litora fervere late¹.

Sed in hoc verbo recte corripitur, quoniam antiqui tertiam coniugationem magis quam secundam esse voluerunt, ut Lucilius:

Fervit nunc, fervet ad annum²;

et Terentius in Adelphis:

Dum fervit maxime, tam placidum q. r^3 .

Ergo errare noscuntur hi, qui Virgilium nostrum longam pro brevi possisse putant, ut in his versibus longam pro brevi sane posuit:

Illae autem paribus quas fulgere cernis⁴;

et:..

Auroque effulgere 3.

nam sine dubio huius verbi secunda est coniugatio, quae debet produci. Iam⁶ tertiae coniugationis productae exemplum subiiciam 7:

Et stabulo frenos audire sonantes.

Tertia coniugatio correpta tempore praesenti paenultimam brevem recipit, ut:

Tu calamos inflare leves, ego dicere versus.

Ultima autem syllaba, in omnibus coniugationibus brevis est. Tempore praeterito postrema semper ubique brevis est, ut:

Superas caeli venisse sub auras 10.

Interdum autem praeteritum tempus i litteram duplicat paenultimae syllabae, sed in his dumtaxat verbis, quae praeterito perfecto modi pronunciativi i duplicaverint, ut supradictum est, non solum metri causa, quam rationis 11, ut:

Nos abiisse rati 12.

Futuro quoque tempore paenultima longa, et ultima brevis est; sed non facilius huius temporis et modi verbum in poematibus invenitur.

SEGM. VIII. De declinatione passivorum, deponentium, communiumque verborum 13.

1. Modo pronunciativo, id est, indicativo tempore praesenti numero singulari persona prima paenultimam syllabam in aliquibus verbis longam recipit, ut ducor, clamor; si tamen prima verbi syllaba fuerit; in aliquibus brevem, ut:

Quo feror? unde abii 14?

sì multarum verbum aliquod fuerit syllabarum, frequenter paenultimam corripit, postrema autem semper brevis est et erit. Secunda tertiaque persona singularis, excepta tertia coniugatione cor-

Grammatici, veluti Serv. ad Virg. Aen. IV, 409. Prisc. pag. 868. P. Nonius pag. 503. in v. Fervit. - 8) Cod. exhibet: dum fervit maxime tm placidum. q. r. ergo. Asc. et P.: Dum fervit maxime. Ergo. Locus est Ter. Adelph. IV, 1, 18, ubi est: Cum fervit maxime, tam placidum, quam ovis est.

1) Virg. Aen. IV, 409. — 2) Lucilius Cod. Asc. Virg. Aen. VI, 827. — 5) Cod.: auroque eff. nam. Lucillius P. Eundem Lucilii locum multi citant sic non perscripta voce. Cf. Virg. Aen. VIII, 677. - 6) Asc. et P. nam. Recte Cod. iam, quod posui. — 7) Cod. subiciam. — 8) Virg. Georg. III, 184. - 9) Cod.: leves ego d. c. m. ultima, Quod dedi, exhibent Asc. et P. nisi quod leveis apud P. -10) Virg. Aen. VII, 768. — 11) Codicis lectionem exhibui, licet fortasse falsam. Fortasse, inquam. reddo. - 4) In armis addunt Asc. P. Locus est Nam horum Grammaticorum usus in particulis quid repta, paenultimam longam et postremam brevem recipiunt. Tertia enim correpta, duabus brevibus postremis terminatur, ut:

Ducitur infelix aevo confectus 15.

Numero plurali persona prima in productis coniugationibus paenultimam longam habet, ut secunda et tertia persona singularis, ut clamamur, monemur, audimur. In tértia autem correpta brevem recipit, ut legimur, et:

Ferimar per opaca locorum¹⁶.

Persona secunda paenultimam brevem et ultimam longam admittit, ut amamini et monemini¹⁷.

Omnis enim syllaba in verbis, ut in aliis partibus orationis i littera vocali finita semper producitur. tertia persona postremam¹⁸ brevem habet. Tempore praeterito imperfecto omnibus in coniugationibus personisque, praeter secundam personam pluralis, paenultimam semper longam et ultimam brevem invenies, ut ducebar, ducebaris, ducebatur. Item plurali ducebamur. Secundae vero personae pluralis syllaba in tertio ab ultima loco producitur, ut ducebamini; tertia persona pluralis ultimam brevem habet. Tempore praeterito perfecto et plusquamperfecto numero [1415] singulari prima et tertia coniugatio producta paenultimam longam et postremam brevem habet, ut donatus, auditus; secunda autem coniugatio, vel tertia correpta, paenultimam syllabam aliquando brevem recipit, ut admonitus; aliquando positione longam, ut scribtus²⁰. Plurali autem numero ultima longa est, ut admoniti²¹; paenultima brevis²². Tempore futuro prima et secunda coniugatio persona prima numero singulari paenultimam longam habet, ut amabor et docebor; secunda et tertia persona brevem, ut Horatius in Arte poetica:

Nec semper feriet, quodcumque minabitur, arcus 23.

Scire autem oportet, quod litterae vocales, quae tres coniugationes productas ostendunt, frequenter produci debeant. Numero plurali prima persona postremas breves habet, ut amabimur, monebimur; secunda persona brevem et longam; tertia persona ultimam brevem recipit. Tertia coniugatio producta vel correpta eiusdem temporis futuri primam personam duabus postremis brevibus explicat, ut nutriar, rapiar. In dissyllabis autem verbis interdum paenultima longa, et

postrema brevis erit, ut in Horat. primo Carminum²⁴:

Scriberis Vario fortis.

Plurali numero prima persona, paenultimam longam et postremam brevem habet, ut audiemur, et rapiemur. Secunda persona tertiam is ab ultima longam, paenultimam brevem, postremam longam habet, ut audiemini, et rapiemini. Tertia persona ultimam brevem habet, ut audientur, rapientur.

2. Imperativus modus tempore praesenti, numero singulari persona secunda vel tertia in coniugationibus productis paenultimam longam et ultimam brevem habet, ut amare, ametur; monere, moneatur; audire, audiatur. In tertia autem coniugatione correpta secunda persona

sibi indulserit, nemo facile in numerato habuerit. Asc.: non solum metri causa, sed rationis. P.: non solum metri causa sed et ratione. — 12) Nos abiisse rates; sic correctum in Cod. Cf. Virg. Aen. II, 25. — 13) Haec inscriptio totidem litteris in Cod. — 14) Virg. Aen. X, 670. — 15) Cod.: ducitur infelix aevoc. numero. Unde patet, vocem confectus, quae in versu Virgiliano sequitur, addendam fuisse. Ea abest ab Asc. et P. Cf. Virg. Aen. XI, 85. — 16) Cod.: ferimur per opacal;

(sic.) Cf. Virg. Aen. II, 725. — 17) Movemini Asc. P. — 18)
Postrema Cod. — 19) Cod. vitiose: aliquando brevem aliquando recipit. — 20) Scribtus; ita Cod. — 21) Ut moniti Cod. ut admoniti Asc. P. — 22) Cod. mendose: penultim am brevis est. — 23) Quodcum que Cod. Locus est Horat.

A. P. 350. — 24) Ut in Horatio primo carminum; ita plene scriptis vocibus in Cod. Ut in Hora. primo carminum Asc. ut in Horat. I. Carminum P. Locus est Horat. Od. I, 6, 1. — 25) Cod. vitiose: tertia.

et:

Cum litora fervere late¹.

Sed in hoc verbo recte corripitur, quoniam antiqui tertiam coniugationem magis quam secundam esse voluerunt, ut Lucilius:

Fervit nunc, fervet ad annum²;

et Terentius in Adelphis:

Dum fervit maxime, tam placidum q. r³.

Ergo errare noscuntur hi, qui Virgilium nostrum longam pro brevi posuisse putant, ut in his versibus longam pro brevi sane posuit:

Illae autem paribus quas fulgere cernis4:

ets.

Auroque effulgere 5.

nam sine dubio huius verbi secunda est coniugatio, quae debet produci. Iam⁶ tertiae coniugationis productae exemplum subiiciam⁷;

Et stabulo frenos audire sonantes⁸.

Tertia coniugatio correpta tempore praesenti paenultimam brevem recipit, ut:

Tu calamos inflare leves, ego dicere versus.

Ultima autem syllaba, in omnibus coniugationibus brevis est. Tempore praeterito postrema semper ubique brevis est, ut:

Superas caeli venisse sub auras 10.

[1414]

Interdum autem praeteritum tempus i litteram duplicat paenultimae syllabae, sed in his dumtaxat verbis, quae praeterito perfecto modi pronunciativi i duplicaverint, ut supradictum est, non solum metri causa, quam rationis 11, ut:

Nos abiisse rati 12.

Futuro quoque tempore paenultima longa, et ultima brevis est; sed non facilius huius temporis et modi verbum in poematibus invenitur.

Segm. VIII. De declinatione passivorum, deponentium, communiumque

1. Modo pronunciativo, id est, indicativo tempore praesenti numero singulari persona prima paenultimam syllabam in aliquibus verbis longam recipit, ut ducor, clamor; si tamen prima verbi syllaba fuerit; in aliquibus brevem, ut:

Quo feror? unde abii¹¹?

sì multarum verbum aliquod fuerit syllabarum, frequenter paenultimam corripit, postrema autem semper brevis est et erit. Secunda tertiaque persona singularis, excepta tertia coniugatione cor-

1) Virg. Aen. IV, 409. - 2) Lucilius Cod. Asc. Virg. Aen. VI, 827. - 5) Cod.: auroque eff. nam, Lucillius P. Eundem Lucilii locum multi citant sic non perscripta voce. Cf. Virg. Aen. VIII, 677. Grammatici, veluti Serv. ad Virg. Aen. IV, 409. - 6) Asc. et P. nam. Recte Cod. iam, quod posui. Prisc. pag. 868. P. Nonius pag. 503. in v. Fervit. — 7) Cod. subiciam. — 8) Virg. Georg. III, 184. — 3) Cod. exhibet: dum fervit maxime tm placi— 9) Cod.: leves ego d. c. m. ultima. Quad dedi, dum. q. r. ergo. Asc. et P.: Dum fervit maxime, exhibent Asc. et P. nisi quod leveis apud P. Ergo. Locus est Ter. Adelph. IV, 1, 18, ubi est: 10) Virg. Aen. VII, 768. - 11) Codicis lectionem Cum fervit maxime, tam placidum, quam ovis est, exhibui, licet fortasse falsam. Fortasse, inquam. reddo. - 4) In armis addunt Asc. P. Locus est Nam horum Grammaticorum usus in particulis quid repta, paenultimam longam et postremam brevem recipiunt. Tertia enim correpta, duabus brevibus postremis terminatur, ut:

Ducitur infelix aevo confectus 15.

Numero plurali persona prima in productis coniugationibus paenultimam longam habet, ut secunda et tertia persona singularis, ut clamamur, monemur, audimur. In tértia autem correpta bre-

vem recipit, ut legimur, et:

Ferimar per opaca locorum¹⁶.

Persona secunda paenultimam brevem et ultimam longam admittit, ut amamini et monemini¹⁷.

Omnis enim syllaba in verbis, ut in aliis partibus orationis i littera vocali finita semper producitur. tertia persona postremam¹⁸ brevem habet. Tempore praeterito imperfecto omnibus in coniugationibus personisque, praeter secundam personam pluralis, paenultimam semper longam et ultimam brevem invenies, ut ducebar, ducebaris, ducebatur. Item plurali ducebamur. Secundae vero personae pluralis syllaba in tertio ab ultima loco producitur, ut ducebamini; tertia persona pluralis ultimam brevem habet. Tempore praeterito perfecto et plusquamperfecto numero [1415] singulari prima et tertia coniugatio producta paenultimam longam et postremam brevem habet, ut donatus, auditus; secunda autem coniugatio, vel tertia correpta, paenultimam syllabam aliquando brevem recipit, ut admonitus; aliquando positione longam, ut scribtus²⁰. Plurali autem numero ultima longa est, ut admoniti²¹; paenultima brevis²². Tempore futuro prima et secunda coniugatio persona prima numero singulari paenultimam longam habet, ut amabor et docebor; secunda et tertia persona brevem, ut Horatius in Arte poetica:

Nec semper feriet, quodcumque minabitur, arcus²³.

Scire autem oportet, quod litterae vocales, quae tres coniugationes productas ostendunt, frequenter produci debeant. Numero plurali prima persona postremas breves habet, ut amabimur, monebimur; secunda persona brevem et longam; tertia persona ultimam brevem recipit. Tertia coniugatio producta vel correpta eiusdem temporis futuri primam personam duabus postremis brevibus explicat, ut nutriar, rapiar. In dissyllabis autem verbis interdum paenultima longa, et

postrema brevis erit, ut in Horat. primo Carminum 24:

Scriberis Vario fortis.

Plurali numero prima persona, paenultimam longam et postremam brevem habet, ut audiemur, et rapiemur. Secunda persona tertiam is ab ultima longam, paenultimam brevem, postremam longam habet, ut audiemini, et rapiemini. Tertia persona ultimam brevem habet, ut audientur, rapientur.

2. Imperativus modus tempore praesenti, numero singulari persona secunda vel tertia in coniugationibus productis paenultimam longam et ultimam brevem habet, ut amare, ametur; monere, moneatur; audire, audiatur. In tertia autem coniugatione correpta secunda persona

sibi indulserit, nemo facile in numerato habuerit. Asc.: non solum metri causa, sed rationis. P.: non solum metri causa sed et ratione. — 12) Nos abiisse rates; sic correctum in Cod. Cf. Virg. Aen. II, 25. — 13) Haec inscriptio totidem litteris in Cod. — 14) Virg. Aen. X, 670. — 15) Cod.: ducitur infelix aevoc. numero. Unde patet, vocem confectus, quae in versu Virgiliano sequitur, addendam fuisse. Ea abest ab Asc. et P. Cf. Virg. Aen. XI, 85. — 16) Cod.: ferimur per opacal;

(sic.) Cf. Virg. Aen. II, 725. — 17) Movemini Asc. P. — 18)

Postrema Cod. — 19) Cod. vitiose: aliquando brevem aliquando recipit. — 20) Scribtus; ita Cod. — 21) Ut moniti
Cod. ut admoniti Asc. P. — 22) Cod. méndose: penultim am
brevis est. — 23) Quodeum que Cod. Locus est Horat.

A. P. 350. — 24) Ut in Horatio primo carminum;
ita plene scriptis vocibus in Cod. Ut in Hora. primo carminum Asc. ut in Horat. I. Carminum P.
Locus est Horat. Od. I, 6, 1. — 25) Cod. vitiose: tertia.

utraeque postremae breves sunt, ut scribere, legere. In tertia persona paenultima longa et postrema brevis est, ut legatur. Plurali numero persona prima omnium coniugationum paenulti- [1416] mam longam et ultimam brevem habet, ut amemur, moneamur, audiamur, scribamur. Persona secunda 1 tertiam ab ultima longam, paenultimam brevem et postremam longam habet. Tertia persona postremam syllabam² semper brevem recipit. Tempore futuro, in omnibus coniugationibus productis, secunda vel tertia persona singularis paenultimam longam habet, et ultimam brevem4, ut:

Contemplator item cum.

Tertia autem coniugatio correpta paenultimam syllabam brevem habet, ut legitor, scribitor. Pluralis numerus persona secunda coniugatione tertia correptae conpetit⁵.

- 3. Optativo modo tempore praesenti et praeterito imperfecto numero singulari personae omnes in tribus coniugationibus productis paenultimam longam recipiunt, ut utinam donarer, monerer, audirer. Similiter in caeteris personis singularibus. Item pluralis prima persona singulari congruit. Secunda persona tertiam a fine longam habet, paenultimam brevem, et ultimam longam, ut utinam amaremini, moneremini, audiremini. ultima autem syllaba, praeter secundam personam plurali brevis est. Tertia autem coniugatio correpta a superioribus longe discrepat. Nam ut illae litteram vocalem producunt, quae est index coniugationis, ita et ista corripit. Prima tamen persona singularis, ut utinam scriberer, utinam legerer; secunda autem persona vel tertia singularis paenultimam syllabam, producunt, ut utinam rapereris, raperetur. Numerus pluralis superioribus coniugationibus consentit, utinam scriberemur. Praeteritum perfectum et plusquamperfectum tempus modi pronunciativi duobus temporibus congruit. Prima persona futuri temporis in prima coniugatione postrema syllaba brevi explicatur, paenultima autem interdum positione longa⁸, ut utinam contempler; aliquando brevi, ut utinam amer; interdum natura longa, ut utinam exclamer. Secunda vel tertia persona singularis in omnibus coniugationibus paenultimam syllabam semper longam recipiunt, sive a, sive e, vocales 10 habeant. [1417] Prima coniugatio e litteram productam habebit, ut utinam contempleris, contempletur; caeterae vero a litteram productam habent, ut utinam monearis, utinam audiaris, utinam legaris. De postrema autèm omnium non dubitaveris, quin brevis sit eadem. Litterae vocales, a et e¹¹, vim suam etiam numero plurali custodiunt, ut utinam contemplemur, contemplemini; utinam doceamur, doceamini; utinam audiamur, audiamini; utinam scribamur, scribamini. Secundae personae paenultima brevis est, et ultima longa.
- 4. Adiunctivus modus tempore praesenti optativi modi futuro tempori conpetit 12. Praeteritum imperfectum tempus, praesenti tempori modi superioris congruit. Praeteritum autem perfectum et plusquamperfectum superiorum modorum 13 temporibus in sua specie consentiumt. Faturum tempus primum huiuscemodi, pro suis coniugationibus, tempori futuro modi pronunciativi
- e Cod. et postremam longam, ubi vulgo et deest.

 2) Syllabam add. Cod. 3) Habent Cod. —
 4) Recte abest habet a Cod. et Asc. quod in P. legi-

1) Secunda persona Asc. P. Paullo post dedi add. Cod. - 8) Cod. mendose: penultimam autem interdum positione long am. - 9) Natura deest in Cod. et Asc. Et videtur esse emendatoris. — 10) Vocales Cod. Asc. vocalem P. - 11) Cod. mendose: tur: brevem habet ut cet. Locus qui sequitur est a et s. — 12) Conpetit e Cod. qui ita semper in Virg. Georg. I, 187. Vv. quae addit P.: se nux plu- hac voce. — 13) Modorum superiorum Asc. et P. rima sylvis, absunt a Cod. et Asc. — 5) Conpetit Noster ordo est e Cod. — 14) Consentiunt Cod. — scripsi e Cod. competit Asc. P. — 6) Cod. siglo 15) Syllabis longis Asc. et P. — 16) Moueri Asc. pt. Asc. pluralits. P. pluraliter. - 7) Syllabam et P. moneri Cod. - 17) Virg. Aen. VI, 614. -

congruit, ut contemplabor, commonebor, cum audiar, cum legar. Aliud autem futurum, vel ulterius, praeteritis temporibus perfectis consentit 14.

5. Infinitivus modus, quem et perpetuum quidam vocant, tempore praesenti coniugationibus tribus, quas productas semper esse diximus, paenultima postremaque longis 15 syllabis explicatur, ut clamari, doceri, moneri 16, ut:

Ne quaere doceri 17;

ut:

et: With Hinc exaudiri 19.

Tertia autem coniugatione correpta tempore item praesenti si paenultima syllaba ubique producta fuerit, et in capite verbi fuerit, hic quoque producenda est, ut:

Progeniem sed enim Troiano a sanguine duci 20.

At si ubique corripitur, corripienda, ut in Lucano:

Romano spectante rapi 21.

Interdum autem et positione longa est, ut:

Tantane tam patiens nullo certamine tolli 22.

Postrema autem syllaba 23 in omnibus sine ambiguitate longa est. Praeterito tempore, prima et tertia coniugatio producta, paenultimam longam et ultimam brevem semper recipiunt, ut reclama- [1418] tum esse, auditum esse. Secunda coniugatio paenultimam syllabam interdum brevem recipit, ut monitum esse; interdum positione longam, ut doctum esse24. Tertia autem coniugatio correpta semper positione longam efficit, ut ductum esse, direptum esse25. Futurum secundum rationem²⁶ coniugationum in prima particula verbi simile est praeterito tempori; in postrema particula spondio 27 constat, ut clamatum iri, monitum iri, scribtum 28 iri.

6. Verba impersonalia in ratione syllabarum activis et neutralibus verbis tertiae tantum personae in omni declinatione praeter infinitum modum similia sunt, et interdum paenultimam syllabam brevem recipiunt, ut:

Non pudet obsidione iterum 29.

Item trisyllabo brevis est, ut poenitet. Aliquando naturaliter longa est paenultima diphthongi ratione, taedet 30; aliquando positione longa, ut oportet. Verba sane infinitae declinationis, quae alii impersonali modo vindicant, ut amatur, amabatur; docetur, docebatur; in communi31 declinatione temporum passivis et deponentibus et communibus verbis cohaerent 32.

7. Participia omnium verborum quattuor formulis syllabarum ultimarum explicantur natura diversis. Prima est, quae 33 praesenti tempore duplex invenitur. Aut enim ans syllaba producta finitur, ut:

IV, 460. - 20) Voc. duci deest in Cod. Sed legitur in Asc. et P. estque propter exemplum necessa-Lucan. Phars. I, 484. — 22) Virg. Aen. V, 390. — 23) Cod. vitiose: Postrema autem in syllaba in omnibus cet. 24) Doctum esse Cod. Asc. du-

18) Virg. Aen. X, 627. - 19) Additur v. voces a ctum esse P. - 25) Deceptum esse Asc. et P. - 26) Se-P. quod abest a Cod. et Asc. Locus est Virg. Aen. cundum ratione P. haud dubie typographi errore. rationem recte Cod. et Asc. - 27) Spondeo P. spondaeo Asc. - 28) Scribtum Cod. scriptum Asc. P. rium. Cod. exhibet: troiano a s. adsi. Locus est 29) Virg. Aen. IX, 598. Statim post In trisyllabo Virg. Aen. I, 19. — 21) Cod. spectandte. Locus est Asc. P. — 30) Ut taedet Asc. P. — 31) Cod.: in acomni. - 32) Cohaeret Cod. - 33) Prima est, qua P. Asc. —

GRAMMAT. LAT. I.

utraeque postremae breves sunt, ut scribere, legere. In tertia persona paenultima longa et postrema brevis est, ut legatur. Plurali numero persona prima omnium coniugationum paenulti- [1416] mam longam et ultimam brevem habet, ut amemur, moneamur, audiamur, scribamur. Persona secunda 1 tertiam ab ultima longam, paenultimam brevem et postremam longam habet. Tertia persona postremam syllabam² semper brevem recipit. Tempore futuro, in omnibus coningationibus productis, secunda vel tertia persona singularis paenultimam longam habet, et ultimam brevem4, ut:

Contemplator item cum.

Tertia autem coniugatio correpta paenultimam syllabam brevem habet, ut legitor, scribitor. Pluralis numerus persona secunda coniugatione tertia correptae conpetit⁵.

- 3. Optativo modo tempore praesenti et praeterito imperfecto numero singulari personae omnes in tribus coniugationibus productis paenultimam longam recipiunt, ut utinam donarer, monerer, audirer. Similiter in caeteris personis singularibus. Item pluralis prima persona singulari congruit. Secunda persona tertiam a fine longam habet, paenultimam brevem, et ultimam longam, ut utinam amaremini, moneremini, audiremini. ultima autem syllaba, praeter secundam personam plurali brevis est. Tertia autem coniugatio correpta a superioribus longe discrepat. Nam ut illae litteram vocalem producunt, quae est index conjugationis, ita et ista corripit. Prima tamen persona singularis, ut utinam scriberer, utinam legerer; secunda autem persona vel tertia singularis paenultimam syllabam, producunt, ut utinam rapereris, raperetur. Numerus pluralis superioribus coniugationibus consentit, utinam scriberemur. Praeteritum perfectum et plusquamperfectum tempus modi pronunciativi duobus temporibus congruit. Prima persona futuri temporis in prima coniugatione postrema syllaba brevi explicatur, paenultima autem interdum positione longa⁸, ut utinam contempler; aliquando brevi, ut utinam amer; interdum natura longa, ut utinam exclamer. Secunda vel tertia persona singularis in omnibus coniugationibus paenultimam syllabam semper longam recipiunt, sive a, sive e, vocales habeant. [1417] Prima coniugatio e litteram productam habebit, ut utinam contempleris, contempletur; caeterae vero a litteram productam habent, ut utinam monearis, utinam audiaris, utinam legaris. De postrema autem omnium non dubitaveris, quin brevis sit eadem. Litterae vocales, a et e¹¹, vim suam etiam numero plurali custodiunt, ut utinam contemplemur, contemplemini; utinam doceamur, doceamini; utinam audiamur, audiamini; utinam scribamur, scribamini. Secundae personae paenultima brevis est, et ultima longa.
- 4. Adiunctivus modus tempore praesenti optativi modi futuro tempori conpetit 12. Praeteritum imperfectum tempus, praesenti tempori modi superioris congruit. Praeteritum autem perfectum et plusquamperfectum superiorum modorum 13 temporibus in sua specie consentiunt. Faturum tempus primum huiuscemodi, pro suis coniugationibus, tempori futuro modi pronunciativi
- e Cod. et postremam longam, ubi vulgo et deest. - 2) Syllabam add, Cod. — 3) Habent Cod. — 4) Recte abest habet a Cod. et Asc. quod in P. legitur: brevem habet ut cet. Locus qui sequitur est Virg. Georg. I, 187. Vv. quae addit P.: se nux plu-

1) Seounda persona Asc. P. Paullo post dedi add. Cod. — 8) Cod. mendose: penultimam autem interdum positione long am. - 9) Natura deest in Cod. et Asc. Et videtur esse emendatoris. — 10) Vocales Cod. Asc. vocalem P. - 11) Cod. mendose: a et s. - 12) Conpetit e Cod. qui ita semper in hac voce. — 13) Modorum superiorum Asc. et P. rima sylvis, absunt a Cod. et Asc. — 5) Conpetit Noster ordo est e Cod. — 14) Consentiunt Cod. — scripsi e Cod. competit Asc. P. — 6) Cod. siglo 15) Syllabis longis Asc. et P. — 16) Moueri Asc. pt. Asc. pluralis. P. pluraliter. - 7) Syllabam et P. moneri Cod. - 17) Virg. Aen. VI, 614. -

congruit, at contemplabor, commonebor, cum audiar, cum legar. Aliad autem futurum, vel ulterius, praeteritis temporibus perfectis consentit 14.

5. Infinitivus modus, quem et perpetuum quidam vocant, tempore praesenti coniugationibus tribus, quas productas semper esse diximus, paenultima postremaque longis 15 syllabis explicatur, ut clamari, doceri, moneri¹⁶, ut:

Ne quaere doceri 17;

ut:

Mutarive putas bellum 18;

Hinc exaudiri 19.

Tertia autem coniugatione correpta tempore item praesenti si paenultima syllaba ubique producta fuerit, et in capite verbi fuerit, hic quoque producenda est, ut:

Progeniem sed enim Troiano a sanguine duci.

At si ubique corripitur, corripienda, ut in Lucano:

Romano spectante rapi 31.

Interdum autem et positione longa est, ut:

Tantane tam patiens nullo certamine tolli13.

Postrema autem syllaba 22 in omnibus sine ambiguitate longa est. Praeterito tempore, prima et tertia conjugatio producta, paenultimam longam et ultimam brevem semper recipiunt, ut reclama- [1418] tum esse, auditum esse. Secunda coniugatio paenultimam syllabam interdum brevem recipit, ut monitum esse; interdum positione longam, ut doctum esse²⁴. Tertia autem coniugatio correpta semper positione longam efficit, ut ductum esse, direptum esse 25. Futurum secundum rationem s conjugationum in prima particula verbi simile est praeterito tempori; in postrema particula spondio r constat, ut clamatum iri, monitum iri, scribtum iri, scribtum iri.

6. Verba impersonalia in ratione syllabarum activis et neutralibus verbis tertiae tantum personae in omni declinatione praeter infinitum modum similia sunt, et interdum paenultimam syllabam brevem recipiunt, ut:

Non pudet obsidione iterum²⁸.

Item trisyllabo brevis est, ut poenitet. Aliquando naturaliter longa est paenultima diphthongi ratione, taedet 30; aliquando positione longa, ut oportet. Verba sane infinitae declinationis, quae alii impersonali modo vindicant, ut amatur, amabatur; docetur, docebatur; in communi³¹ declinatione temporum passivis et deponentibus et communibus verbis cohaerent 32.

7. Participia omnium verborum quattuor formulis syllabarum ultimarum explicantur natura diversis. Prima est, quae 32 praesenti tempore duplex invenitur. Aut enim que syllaba producta finitur, ut:

18) Virg. Aen. X, 627. — 19) Additur v. voces a ctum esse P. — 25) Deceptum esse Asc. et P. — 26) Se-P. quod abest a Cod. et Asc. Locus est Virg. Aen. cundum ratione P. haud dubie typographi errore. ra-IV, 460. — 20) Voc. duci deest in Cod. Sed legi- tion em recte Cod. et Asc. — 27) Spondeo P. spontur in Asc. et P. estque propter exemplum necessa- daeo Asc. — 28) Scribtum Cod. scriptum Asc. P. rium. Cod. exhibet: troiano a s. adsi. Locus est 29) Virg. Aen. IX, 598. Statim post In trisyllabo Virg. Aen. I, 19. — 21) Cod. spectandte. Locus est Asc. P. — 30) Ut taedet Asc. P. — 51) Cod.: in acomni. Lucan. Phars. I, 484. — 22) Virg. Aen. V, 390. — — 32) Cohaeret Cod. — 33) Prima est, qua P. 23) Cod. vitiobe: Postrema autem in syllaba in Asc. omnibus cet. 24) Doctum esse Cod. Asc. du-

GRAMMAT. LAT. I.

Ardet amans Dido1;

aut ens eadem quoque producta, ut:

Bella movens².

Secunda formula est, quae tempore futuro ex omnibus significationibus veniente, verborum uniformis erumpit. Haec semper rus syllaba explicatur, paenultimam longam et ultimam breyem syllabam reddens, ut:

Si visurus eum vivo3.

Ea autem participia huius temporis, quorum verba primam coniugationem recipiunt, etiam tertiam⁴ syllabam ab ultima semper producunt, ut amaturus, contemplaturus; non immerito, quia et⁵ in verbis a littera, quae est coniugationis index, necessario producitur. Tertia formula duplex, quemadınodum⁶ prima, et temporis praeteriti esse cognoscitur. Interdum enim tus syllaba finitur, ut:

Et ductus cornu stabit7;

[1419]

interdum sus syllaba, ut:

Furit mugitibus aether

Concussus⁸;

utraque syllaba brevis est. Paenultimarum autem rationem syllabarum in verbis temporis praeteriti perfecti passivi scilicet ostendimus, ne eadem repetita documenta opusculum nimium dilatent. Quarta formula est simplex, et futurum patiendi tempus ostendens; haec dus syllaba semper brevi finitur. Horum omnium participiorum postremae syllabae per declinationes casuales secundum rationem nominum ita, seu longae, seu breves, intelleguntur 10. Duo tamen participiis desunt, quod e productam 11 vocalem in fine dumtaxat nunquam recipiunt; et quod nullus casus eorum t, l, vel u, terminatur 12.

SEGM. IX. De Adverbiis13.

- 1. Quoniam statuimus, per omnes partes orationis decurrere, et de natura postremarum, sive paenultimarum syllabarum, ut fert ratio, disceptare, quae tradi solae regulariter possunt, nam caeterarum praecedentium docet auctoritas rationem —; idcirco decere existimavi etiam de adverbiis, quae tamen comprehendi possunt, aliquantulum disputare. Ergo per omnes significationes adverbiorum eundum est.
- 2. Adverbia temporis 15: hodie, cras, mane, nuper, olim, aliquando. Hodie constat anapaesto, ut:

Hodie victor spolia illa superba 16.

Cras constat syllaba longa, ut in Horatio primo Carminum:

Cras ingens¹¹.

1) Virg. Aen. IV, 101. — 2) Virg. Aen. XII, 333. — 3) Virg. Aen. VIII, 576. — 4) Tertiam recte interponit Cod. cui consentit Asc. deest voc. apud P. — 5) Quia et in verbis. Sic. Cod. q. et ia m in verbis Asc. et P. — 6) Cod. vitiose: quaeadmodum — 7) Virg. Georg. II, 395. — 8) Virg. Georg. III, 150. — 9) Voc. temporis add. e Cod. — 10) Intelleguntur e Cod. qui ita: interleguntur. — 11) Quod et productam Asc. P. — 12) Cod.: quod nullus casus teorum (sic) te. l. vel u terminantur. — 13)

Inscriptio haec in Cod. extra reliquum verborum contextum. — 14) Etiam add. Cod. et Asc. — 15) Cod.: temporib. s. hodie. Sed b in temporib. deletum, et s, quod sequitur, pro so ascriptum, quod est tempor is. Asc.: Adverbia temporis scilicct hodie. At P.: Adverbia temporis sunt hodie. — 16) Spolia ille sup. Cras. Sic Cod., non perscripto vocabulo. Apud Virg. Aen. X, 862. legitur: spolia, illa cruenta. Quapropter scripsi superba. Sed Asc. P. superbi. — 17) Horat. Od. I, 7, fin. Addit P. iterabinus aequor, quod nesciunt Cod. et Asc. — 18) Yirg. Georg. IV, 186. —

Mane constat trochaeo, ut:

Mane ruunt portis 18.

Etiam cum nomen fuerit, eundem recipit, ut:

Dum mane novum 19.

Nuper quoque adverbium trochaeo constat, Heri spondio 20 constat. Vesperi constat cretico. Olim constat trochaeo. Olim arbos 21. The streetings decisis white art and the street of the st

Adverbium Ut, cum temporis fuerit et posteaquam significaverit, productam vocalem recipit, licet habeat positionem, ut in octavo²²:

Ut belli signum Laurenti Turnus ab arce 23;

at si fuerit similitudinis, brevem vocalem habebit, ut: [1420] At velut ille canum morsu 21.

3. Adverbia localia: Hic adverbium a pronomine distat, quod pronomen corripiatur, et adverbium producatur, ut:

Hic ego namque tuas sortes 25.

Illic vel Illuc et Huc adverbia postremas longas recipiunt, ut:

Huc illuc media ipsa ingentem sustinet;

et:

Huc atque huc acies circumtulit 26;

et Seneca in Hecuba, hendecasyllabo sapphico versu:

Ilium est illic, ubi fumus alte 27.

Ibi vel Ubi sine dubio primas syllabas breves habent. Ultimas autem scire oportet et longas et fring the deligner to the babeauting of the

The first of Paratran are consumed actions and

Cernit ibi maestos 28;

breves, ut:

His ubi tum29;

Atque ubi iam patriae perventum30.

Inde et Unde adverbia postremas syllabas breves recipiunt, ut:

Inde ubi clara dedit 31;

Unde laborum 32. classicate and les signed from the to come a superior and the

Quo vel Qua et Hac adverbia longis syllabis constant, ut:

19) Virg. Georg. III, 325. - 20) Cod. heri (sic) spondio constat. Asc.: heri spondeo constat. Nec dubito, quin ita voluerit Grammaticus. P.: Heri iambo constat. Sed paullo infra nuper et donec pyrrhichio constare dicuntur, ubi pariter errasse videtur scriptor. -21) Virg. Aen. XII, 210. Cod. arvos, solenni errore. - 22) Octavo sic diserte Cod. et Asc. Sed P.: in VIII. - 23) Virg. Aen. VIII, init. Statim post: aut si fuerit Cod. Asc. - 24) Virg. Aen. X, 707. Cod.: ad velut ille. Asc .: At velut ille. P .: Ac velut ille. -25) Virg. Aen. VI, 72. - 26) Hic locus sic legitur

in Cod .: ut huc illuc media ipsing. (sic) s. et huc adque huc acies circumtulit. Asc. et P.: ut huc illuc aciem circumtulit et huc ades. Ego Codicis lectionem expressi. Prior locus est Virg. Georg. II, 297; posterior Id. Aen. XII, 658. - 27) In haecuba Cod. Locus est Sen. Troad. 1056. - 28) P.: cernit ubi. Virg. Aen. VI, 333. - 29) Locum non inveni. Similes sunt Aen. V, 816: His ubi laeta. et VII, 373: His ubi nequicquam. - 30) Virg. Aen. II, 634. Perventum addit Cod. quod deest in Asc. et P. - 31) Virg. Aen. V, 139. — 32) Virg. Aen. III, 145. —

Quo fugis Aenea¹?

et:

Qua victrix redit illa²;

et:

Hac iter Elysium nobis³.

Item adverbia localia, quae sub imagine nominum latent, cum inciderint, ad rationem nominum referentur. Item Eminus et Comminus dactylo constant, ut:

Illum eminus⁵;

et:

Totum cui comminus ensem.

Procul adverbium pyrrhichio constat, ut:

Aut procul hinc saxo 1.

Nuper adverbium temporis et Donec pyrrhichio 8 constant, ut Horatius:

Nuper sollicitum quae mihi taedium⁹;

et:

Donec ut aestivis effusus nubibus imber 10.

4. Adverbia numeri, quae l, vel r, vel s, litteris terminantur, breves syllabas ultimas recipiunt, ut in Lucano:

Semel omnia victor

Iusserit 11;

Moenia Dardanidum, quater ipso in limine portae 12.

In dissyllabis autem etiam primae syllabae breves sunt. Illa autem, quae ens, vel es, syllabis finiuntur, ultimas syllabas longas habent, ut:

Noviens Styx 13.

Constat autem anapaesto. Iterum adverbium numeri tribus brevibus constat, ut:

Sublimis animas, iterumque ad tartara¹⁴.

5. Adverbia ordinis: Denuo constat cretico, Deinde constat palinbacchio 15, ut: Deinde satis fluvium inducit 16.

Rursus constat trochaeo, ut:

Rursus abundabat 17.

Adverbia negandi: Non et Haut 18 longis syllabis constant, ut:

Non ego Myrmidonum 19;

[1421]

et:

1) Virg. Aen. X, 649. — 2) Virg. Aen. XI, 764. 12) Virg. Aen. II, 242. — 13) Virg. Georg. IV, 480. — 3) Virg. Aen. VI, 542. — 4) Comminus recte Aen. VI, 489. God. nobiens. Asc. et P. novies. — 14) Cod. Cominus Asc. P. — 5) Virg. Aen. XII, 348. Sublimis Cod. Asc. sublimeis P. Locus est Virg. Aen. Asc. P. — 7) Locum hunc invenire non potui. — 8) Pyrrhichio P. pyrrhicho Cod. trochaeo Asc. Erra-

Add. P. eminus ambos, quod non est in Cod. et Asc. VI, 720. ubi legitur in tarda reverti Corpora. - 15) - 6) Virg. Aen. IX, 347. Comminus Cod. cominus Cod. palin bacchio, ut semper; palimbacchio Asc. P. - 16) Virg. Georg. I, 106. - 17) Virg. Georg. III, 484. — 18) Haut scripsi e Cod. haud Asc. P. vit haud dubie Grammaticus. In Cod. scribitur etiam 19) Virg. Aen. II, 785. — 20) Virg. Georg. IV, 415. donhaec. — 9) Horat. Ol, I, 14, 17. — 10) Virg. — 21) Nequiquam Ita h. l. et paullo post in Cod. Georg. IV, 312. Cod.: donhaec ut haestivis. - 11) quam scripturam veram arbitror. Videtur enim ex Luc. Phars. II, 143. Editur iusserat apud Luc. - ne qui quam compositum et primitus significasse non Haut equidem credo 20.

Item Nequiquam²¹ et Nequaquam constant palinbacchio, ut:

Nequiquam trepidat 22.

Frustra adverbium constat spondio, ut:

Vane Ligus frustraque animis²³.

Etiam adverbium tribrachyn²⁴ recipit, ut:

Hic etiam inventum Priamon²⁵.

Utique constat tribus brevibus.

6. Adverbia demonstrandi: En longam habet, ut: En agros 26. Ecce adverbium constat trochaeo, ut:

Ecce Dionaei processit 27.

Adverbia hortantis: age, eia. Age adverbium constat duabus brevibus, ut:

Te sine nil altum mens inchoat; en age segnes28.

Item Eia constat spondio; ultima sane syllaba in synaloepham cadit duobus his versibus: podrena a prevent a put train constant affirms longer uty

Eia age segnes29;

et:

Hostis adest eia.

Adverbium optandi Utinam constat ex tribus brevibus, ut:

Atque utinam ex vobis unus 30.

7. Adverbium interrogativum Cur constat syllaba longa, ut:

Cur, inquit, diversus abis 31?

Quare adverbium constat trochaeo, ut: drant annul annu

Quianam adverbium constat tribrachy, ut:

Heu quianam tanti cinxerunt 33.

Adverbium dubitantis 34 Fortasse ultima syllaba brevi finitur. Item Forsitan constat dactylo, ut: The Bullion thereo may make the said with the

Forsitan et Priami 35.

Forte constat trochaeo, ut:

Forte sub arguta 36.

Adverbium vocandi Heus longam habet, ut:

aliquorsum, ad nullum finem; qui enim est ablativus, pro eo quod est quo. — 22) Virg. Aen. XII, 403. — 23) Virg. Aen. XI, 715. — 24) Tribrachy n Cod. tribrachum Asc. et P. - 25) Priamon Cod. Asc. P. Nimirum legendum est: Priamo narrabis, ut apud Virgilium est Aen. IX, 742. Solet enim ita Cod. ultimam vocem littera initiali notare, puncto interdum apposito, interdum omisso. - 26) Virg. Aen. XII, 359. - 27) Cod.: dionaei proc. adverbia sic non perscripto vocabulo processit. Locus est Virg. Ecl. IX, 47. - 28) Eia age segnes male Asc. P.; recte Cod.,

ut est apud Virgilium Georg. III, 42: En age segnes. - 29) Heia age segnes et hostes adest heia Cod. Etiam paullo ante heia in Cod. Alium locum intellexit haud dubie Grammaticus, qui est Virg. Aen. IV, 569. Eia age, rumpe moras. Qui sequitur locus est Virg. Aen. IX, 38. - 30) Virg. Eclog. X, 35. - 31) Inquid Cod. Cf. Virg. Aen. XI, 855. - 32) Virg. Aen. XII, 832. ubi tamen editur : Verum age. - 33) Cod .: tanti cinx. adverbium ; sic non plene scripto vocabulo. Locus est Virg. Aen. V, 13. - 34) Dubitantis Cod. dubitandi Asc. et P. - 35) Virg. Aen. II, 506. - 36) Virg. Ecl. VII, 1. -

Heus etiam mensas¹.

Heu respondentis adverbium longa constat, ut Lucanus:

Heu demens nullum².

Adverbium prohibendi Ne constat longa, ut:

Ne pete connubiis³;

coniunctio autem si fuerit, corripitur, ut:

Coniuxne Creusa 4.

8. Adverbium communicationis, ut: una, simul, pariter. Una adverbium spondio constat, ut:

His ubi tum natum Anchises unaque Sibyllam⁵.

Simul constat pyrrhichio, ut:

Illa furens simul arva fuga 6.

Pariter constat tribrachy, ut:

Dixerat atque animis pariter certantibus.

14221

Seorsum primam syllabam longam et Adverbium separationis seorsum et separatim. postremam brevem recipit. Item Separatim constat ditrochaeo.

Adverbium similitudinis Sic constat syllaba longa, ut:

Sic ait 9.

Veluti constat anapaesto, ut:

Ac veluti magno in populo 10;

etiam separatim Uti dicimus, ut Sallustius in Iugurthino: Utique rem sese habere 11. Item Quasi constat pyrrhichio, ut Tullius:

Nam quasi bos sibi dedecori genuere parentes 19.

Adverbia comparationis: Magis, Potius, omnibus constant brevibus, ut: Tam magis illa fremens 13;

et:

Sive antro potius succedimus 14.

Nam ultima positione fit longa. Nam et Quam natura breves syllabae sunt.

9. Adverbium eventus Forte constat trochaeo, ut:

Forte fuit iuxta tumulus 15.

Adverbia quantitatis: Parum 16, Nimium, omnibus brevibus constant, ut Lucanus in quinto: Quid satis est, si Roma parum 17?

et Virgilius:

1) Heus etiam mens. heus; sic non perscripto vocabulo mensas et ultima s in posteriore heus deleta Cod. Locus est Virg. Aen. VII, 116. - 2) Cod.: heu demens n. adverbium, ut saepe, non perscripto vocabulo versiculi ultimo. Cf. Lucan. Phars. V, 228. - 3) Virg. Aen. VII, 96. - 4) Virg. Aen. II, 597. Coniunane Asc. et P. - 5) Virg. Aen. VI, 898. - 6) Virg. Georg. III, 201. ubi tamen legitur: Ille volat, simul arva 148. - 11) Sallust. Bell. Iug. c. 13. ed. Tell. - Asc. - 17) Luc. Phars. V, 274. Ceterum in Cod.

12) Hoc versiculo augenda sunt Ciceronis fragmenta poetica; vulgo legitur: Nam quasi bos sibi dedec or ingenuere. Atque ita Asc. cui consentit P. nisi qued ingemuere. Codex sic: Nam quasi bos sivi dedocori (sic) genuere parentes. Legerim tamen: nam quasi quos sibi dedecori genuere parentes. quasi etiam ultima longa invenitur, ut Lucret. II, 291. Et, devicto quasi, cogatur ferre patique. - 13) Tam fuga, simul aequora verrens. — 7) Tribrachy Cod. magis recte Asc. cum Cod. Tum magis P. Locus est ut ante. tribracho Asc. et P. — 8) Virg. Aen. XII, Virg. Aen. VII, 787. — 14) Virg. Ecl. V, 6. — 15) 574. — 9) Virg. Aen. I, 142. — 10) Virg. Aen. I, 173. — 16) Rarum Putsch. parum Cod. Esse sinent. Nimium vobis Romana propago 18 .

Nimis 19 et Satis, Minus et Amplius, omnibus brevibus constant, ut:

Sit satis Aenide 20;

et:

Iam minus atque minus²¹;

et:

Neque me indecorem germana videbis

Amplius 23

10. Adverbia qualitatis sive quantitatis pleraque gradus recipiunt, praesertim si a nomine veniant. Nam perpauca sunt adverbia, quae ab se orta gradus recipiant. Et quoniam, quae ex aliis partibus orationis derivantur adverbia, innumerabilia sunt, merito omnia comprehendi non possunt; tamen horum adverbiorum regulariter de postremis syllabis disputabimus 23. Absolutus gradus, quem alii Positivum vocant, in adverbio sex litteris terminatur, vocalibus tribus, e21, ut saepe, bene; o semper producta vocali, ut raro, falso, ut: Falso queritur de natura25, u semper producta, ut:

Anceps pugna diu26.

Consonantibus autem tribus explicatur: m littera correpta, ut:

[1423]

Illa levem fugiens partim secat aethera pinnis";

Tractimque susurrant 28:

r littera correpta, ut:

Lacerum crudeliter ora ;

s littera correpta, ut:

Nec funditus omnes³⁰.

Adverbia e littera terminata absoluto gradu pleraque longa syllaba finiuntur, ut: Ante omnes stupet ipse Dares, longeque recusat31;

ut 22:

' **E**t si non alium late iactaret odorem.

Non sine ratione Virgilius eandem productam in a litteram correptam vertit, ut:

Et pede terram

Crebra ferit 33.

Pauca brevem habent3: Rite, Bene, Impune, et Saepe, ut: Carpebat somnos rebus iam rite paratis33.

est: Quit satis est. - 18) Virg. Aen. VI, 870. - 19) I, 406. ubi tamen legitur: Quacunque illa levem fu-In Cod. est: Nimis et satis, minus et amplius. Ceterum quod etiam amplius omnibus brevibus constare Illa levem fugiens raptim secat aeth. p. Pinnis scridicitur, id errori vel excerptoris vel scriptoris tribuendum est, quales errores iam supra aliquot animadvertimus. - 20) Cod. aenidae. Locus est Virg. Aen. IX, 653. ubi Codd. etiam Aencade. - 21) Virg. Aen. XII, 616. - 22) Virg. Aen. XII, 679. ubi editur nec. — 23) Disputa v imus Cod. et Asc. — 24) Deest e illud in Cod. — 25) Sallust. Iugurth. init. Cod. habet: de n. u semper, vocabulo natura non perscri- III, 555. pto. - 26) Virg. Aen. X, 359. - 27) Virg. Georg.

giens secat aethera pennis. Sed paullo-post v. 409. psi e Codice, ubi est: haethera pin. et tractim. -28) Virg. Georg. IV, 260. — 29) Virg. Aen. VI, 495. — 30) Virg. Aen. VI, 736. — 31) Virg. Aen. V, 406. — 32) Ut additum e Cod. et, Si non alium omisso ut Asc. P. Locus, qui sequitur, est Virg. Georg. II, 132. — 83) Virg. Georg. III, 500. — 34) Habent addunt Cod. Asc. deest in P. - 35) Virg. Aen.

et:

Et bene apud memores veteris stat 1.

et:

Saepe fugam Danai.

et:

Et saepe alterius ramos impune videmus Vertere in alterius³.

Media vero longa est. Adverbia o littera terminata semper longam habent, ut:

Scipiades, cladem Libyae, parvoque potentem

quamvis et nomen esse possit absolute positum. Caetera autem, quae consonantibus finiuntur, adverbia supradicto gradu breves semper ultimas syllabas recipiunt, quorum iam exempla supradicta sunt. Comparativus gradus in omnibus adverbiis, qui semper ius litteris terminatur et explicatur, semper brevi syllaba finitur, ut:

Mollius et solito matrum 5.

Postremam enim syllabam in adverbiis omnibus consonanti littera finitam, brevem esse oportet. Paenultima quoque syllaba comparativi sive superlativi gradus adverbiorum, ut in omnibus gradibus⁸, brevis semper invenitur, ut:

Atque ubi iam breviorque dies et mollior aestas⁹;

et:

Maximus agricolis pelagoque parabitur imber 10.

Superlativus gradus adverbiorum, qui uniformi syllaba terminatur, e litteram postremam semper longam recipit; eadem enim syllaba in nomine superlativi gradus vocativo casu brevis est, ut: Optime Graiugenum¹¹;

et:

Maxime Teucrorum ductor 13.

Ergo in adverbiis necessario me syllaba ad discretionem partium producetur.

11. De adverbiis promiscuis plenissime disputandum est ex auctoritate collectis. constat spondio, ut:

Si vero viciamque seres 13.

[1424]

Sero adverbium constat spondio; at si nomen fuerit, constabit iambo, ut:

Pasce sero pingui 14.

Tamen constat pyrrhichio, ut:

Nos tamen haec 15.

num gradibus,

1) Virg. Aen. IV, 539. — 2) Virg. Aen. II, 108. paullo infra: in nomine superlativi gradus. Nam quae 3) Virg. Georg. II, 32. — 4) Virg. Aen. VI, sequuntur exempla, non adverbiorum, sed nominum. 842. ubi editur Scipiadas. - 5) Virg. Aen. VII, - 9) Virg. Georg. I, 312. - 10) Virg. Georg. I, 429. 357. In Cod. scriptum est sic: ut mollius et solito - 11) Virg. Aen. VIII, 127. - 12) Virg. Aen. VIII, m. postremam; non perscripto voc. matrum, quod 470. Doctor habet Asc. - 13) Virg. Georg. I, 227. proinde abest ab Asc. et P. — 6) In omnibus Paullo post in Cod.: ut si nomen. — 14) Virg. Georg. adverbiis Asc. P. — 7) Finitam Cod. Asc. finitis P. III, 406. — 15) Virg. Ecl. V, 50. — 16) Virg. Georg. — 8) Lege: ut in nominibus, vel: ut in nomi— I, 56. — 17) Virg. Aen. V, 1. — 18) Virg. Georg. Tale quid postulat sententia. Sic II, 83. Legitur in Cod.: genus aut unum. Asc. P. haud.

Alibi constat anapaesto, ut:

Arborei foetus alibi 16.

Arborei foetus alibi 16.
Interea sive Praeterea constat choriambo, ut: tan kandad appeared requires alteration. Much profits all

Interea medium Aeneas 17;

Praeterea genus haut unum 18.

Penitus constat tribrachy. Funditus constat dactylo. Nihil pro non positum constat pyrrhichio, ut:

Dum et Cum adverbia breves syllabas habent, sed sine positione poni non possunt. Satius constat tribrachy 20, ut:

Nonne fuit satius 21?

Pridem constat trochaeo, ut: : in , amiquest instant aspect white state and

Iam pridem resides populos 22.

Quotiens vel Totiens23 constat anapaesto, ut:

Quotiens oculos coniecit in hostem24;

Quid natum totiens crudelis25.

Certe constat spondio, ut:

Certe sive mihi Phyllis 26,

Paulatim27 constat palinbacchio, ut:

Paulatim et sulcis frumenti quaereret herbam2.

Modo adverbium constat pyrrhichio, ut:

Tu modo nascenti puero 29;

at si nomen fuerit, iambo.

12. Sane quoniam adverbia omnia, quae partim ex se oriuntur, partim ex aliis deducuntur, comprehendi non possunt; merito singillatim 30 non existimo persequenda. Sed tamen de postremis syllabis breviter dicam. Adverbia a littera finita, quae pro e littera ponitur, brevem habent, ut: Which morned magnifical governs exists. and

Transversa tuentibus hircis 31;

at si ex se oriuntur longam habebunt, ut:

Contra iussa monent 32.

E littera finitum adverbium, ut supradictum est, saepissime longam recipit, interdum brevem. ut: Rite cavis undam de flumine palmis 33.

L littera finita adverbia semper brevem habent. M littera similiter correpta finiuntur. O littera producta in gradibus sane finiuntur, ut:

— 19) Virg. Ecl. II, 6. — 20) Tribrach o P. Asc. Sic etiam paullo superius. — 21) Virg. Ecl. II, 14. — 22) Virg. Aen. VII, 693. — 23) Quotiens vel totiens scripsi e Cod. — es — es Asc. P. — 24) Virg. Aen. XII, 483. — 25) Virg. Aen. I, 411. Codex habet: Quit natum totiens cru. certe. Adieci igitur vocem crudelis, quae deest in Asc. et P. — 26) Cod.: certe sibe mihi fyllis. Locus est Virg. Ecl. X, 37. — 27) Paulatim una 2 Cod. Asc. P. Paulo ante Cod. palimbaccio.

GRAMMAT. LAT. I.

Constantiae caussa etiam h. l. scripsi palinb. - 28) Virg. Georg. I, 134. — 29) Virg. Ecl. IV, 8. — 30) Singillatim diserte Cod. sigillatim Asc. P. quae scriptura falsa est. - 31) Virg. Ecl. III, 8. - 32) Movent Asc. P.; recte monent in Cod. Locus est Virg. Aen. III, 684. - 33) Asc. et P. hoc loco exhibent: ut rite. L litera finita. Uberiora Codex: ut rite cavis und d fpsl littera finita. Est versus Virgilianus Aen. VIII, 69. litteris initialibus notatus, quem proinde rescripsimus.

A soling cutols per oul

Morthur et sold of married !

Portura communicans of methodatule fation

Hic vero victus genitor1;

alibi enim et brevis invenitur:

Tu modo quos in spem statues submittere gentis?

R littera finita adverbia semper brevem habent, ut:

Semper equos, atque arma virum³;

Lacerum crudeliter ora 4.

S littera finita adverbia semper brevem recipiunt, ut:

Quae totam luctu concussit funditus urbem⁵;

et:

Mollius et solito matrum⁶.

V littera finita adverbia semper longam recipiunt, ut:

Namque diu luctans, lentoque in stirpe moratus.

Omnium autem praecedentium syllabarum naturas magistra docebit auctoritas.

De Coniunctionibus.

1. Copulativae coniunctiones: Et, Que, Ac brevibus syllabis constant, ut: Fortuna omnipotens et ineluctabile fatum¹⁰,

Item:

Iamque catervatim 11.

Disiunctivae coniunctiones: ne, nec, neque, vel, sed¹¹, omnes correptas syllabas habent. Ne coniunctio eo adverbio discrepat, quod haec corripiatur et adverbium producatur, ut:

Ne mihi tum molles 13;

coniunctionis exemplum, ut:

Coniunxne Creusa 14.

Aut coniunctio, quoniam diphthongo valet, longa est, ut:

Nunc manet insontem gravis exitus, aut ego veri 15.

2. Expletivae coniunctiones: quidem, equidem, quoque, tamen, nempe. Quidem duabus brevibus constat, ut:

Ista quidem quia nota mihi 16. Equidem tribus brevibus constat, ut:

495. — 5) Virg. Aen. XII, 594. — 6) Virg. Aen. VII, 357. In Cod. est: mollius et solito mt. Ergo

1) Virg. Aen. II, 699. — 2) Submittere Cod. — 10) Virg. Aen. VIII, 334. — 11) Virg. Georg. summittere Asc. P. Locus est Virg. Georg. III, 73. III, 556. — 12) Neque vel. Sed omnes. Ita P. Ve-- 3) Virg. Aen. IX, 777. - 4) Virg. Aen. VI, rum recte Codex linea supra v. sed ducta adnumerat coniunctionibus, quae recensentur. Consentit Asc. — 13) Virg. Georg. III, 435. — 14) Hoc loco matrum addidi, quod deest in Asc. et P. Vide, quae coniunxne in Cod. quicum faciunt Asc. et P. Cf. Virg. paullo ante de codem loco notavi paragrapho 10. huius Acn. II, 597. Paullo ante exemplum dedi ex Asc. segm. — 7) Virg. Aen. XII, 781. — 8) Haec in- exempla Cod. et P. — 15) Virg. Aen. X, 630. — scriptio neque in Cod. neque apud Asc. comparet. 16) Virg. Aen. XII, 808. — 17) Virg. Aen. XII, 931. exempla Cod. et P. - 15) Virg. Aen. X, 630. -- 9) Ao addidi e Cod. et Asc. Quod exemplum Protendes Cod. P. Sed protendens recte Asc. - 18) non subiicitur, ea nulla caussa est, cur omittatur. Virg. Aen. VII, 1. — 19) Virg. Aen. X, 276. — 20)

[1425]

the star stand and all the

. " The mink med questioned,"

Protendens equidem merui 17.

Quoque duabus brevibus constat, ut:

Tu quoque litoribus nostris 18.

Tamen duas breves habet, ut:

Haut tamen audaci 19.

Haut tamen audaci 19.

Nempe coniunctio trochaeo concluditur, ut Quippe 20, ut:

Quippe vetor fatis 21.

Certe, spondio, ut:

Certe sive mihi Phyllis 22.

3. Causales conjunctiones: Igitur, constat tribrachy²³, ut: Iliacas igitur classes24.

Si coniunctio producitur, ut:

Si quibus eiectus 25.

Etiam conjunctio tres breves habet, ut:

Hic etiam inventum 26.

Siquidem coniunctio constat dactylo 27. Quandoquidem ex longa et tribus brevibus constat, ut: Quandoquidem Ausonio .

Quando conjunctio et longam et brevem29 novissimam potest recipere secundum naturam postremae vocalis. Longa est in hoc:

Meque timoris

Argue tu Drance, quando tot stragis acervos 30;

est enim coniunctio causalis, hoc est, quandoquidem, non adverbium temporis; caeterum dum componitur, brevis est.

Quin coniunctio natura longa syllaba est, ut:

[1426]

Quin ego non alio digner te funere, Palla 31.

Sin syllaba longa est, ut:

Sin has ne possim naturae accedere partes 32.

Seu syllaba longa est, ut:

Seu vos Hesperiam magnam³³.

Sive constat trochaeo, ut:

Sive constat trochaeo, ut:

Sive sub incertas zephyris motantibus umbras 34.

Namque 35 ex longa et brevi constat, ut:

Totus hic locus sic exhibetur in Cod .: ut quippe et Aen. IX, 742. - 27) Codex et Asc. exhibent, quod certe. ut quippe vetor fatis et certe sive mihi fyllis. Non dubito hunc errorem ab epitomatore libri profectum esse. Sed Asc. habet: Nempe coniunctio trochaeo concluditur, ut Quippe vetor fatis. Certe spondaeo, ut certe sive mihi Phyllis. Quam exhibuimus lectionem, habet Puschiana, fortasse e correctione. — 21) Virg. Aen. I, 43. — 22) Virg. Ecl. X, 37. — 23) Tribrachy exhibet Cod. tribracho Asc. P. - 24) Virg. Aen. IV, 537. — 25) Sylvis addunt Asc. P. quod igno-Virg. Georg. II, 483. — 33) Virg. Aen. I, 573. — 34) Virg. ratur a Cod. Locus est Virg. Aen. I, 582. — 26) Virg. Ecl. V, 5. — 35) Namque scripsi e Cod. Nanque Asc. P.

dedimus. Tribracho P. — 28) Ausonio. Ita recte Cod. Ausonios Asc. et P. Cf. Virg. Aen. VII, 547. - 29) Et longam et brebem Cod. et brevem et longam Asc. P. - 80) Virg. Aen. XI, 384. Codex habet: quando tot strages acerb. est enim, non perscripto vocabulo. Apud Virgilium legitur in quibusdam editionibus tot quando, qui ordo a Cod. nostro reiicitur. - 31) Virg. Aen. XI, 169. - 32) Cod. habet: sin assne possim. Locus est

PROBI INSTITUTIONUM GRAMMATICARUM

Namque sub Oebaliae1.

Ni coniunctio longa est, ut:

Ni fuga subsidio2.

Nisi coniunctio duas breves habet, ut:

Et nisi me quacunque³.

Sed brevis est, ut:

Ipsa acie nondum falcis tentanda, sed uncis⁴.

4. Rationales coniunctiones: Praesertim coniunctio primam syllabam diphthongo bon-gam habet, novissimam brevem, ut:

Praesertim incertis si mensibus.

Enim duabus brevibus constat, ut:

Etenim molles tibi1.

Quia coniunctio constat pyrrhichio, ut:

Nam quia nec fato, merita nec8.

Quippe primam naturaliter longam, et postremam brevem habet, ut:

Quippe solo natura subest 10.

Quoniam coniunctio brevibus 11 constat, ut:

Nunc vidi tristes, quoniam fors omnia 12.

Quoniamquidem omnes breves habet. Ergo coniunctio postremam syllabam longam sine dubio habet, in hoc praesertim versu:

Quae regio Anchisen, quis habet locus? Illius ergo 13;

quamvis ἀδιάφορος est 11, cum in fine sit versus, cuius nunquam natura requiritur; tamen longa esse debet. Significat enim: illius causa venimus. Haec sane sola coniunctio contra rationem latinitatis ultimam syllabam circumflectit. At si alio intellectu conlocata erit, in synaloepham frequentius apud Virgilium cadit, ut:

Ergo ubi delapsae sonitu¹⁵;

et:

Ergo age care pater 16.

1) Virg. Georg. IV, 125. — 2) Virg. Aen. XII, 733. — 3) Codex: et nisi me qua sed. Verum in voce qua finitur versus, ut reliquum vocabuli in margine videatur periisse, aut, uti saepe, non perscriptum fuisse. In Asc. est: et nisi me qua etc. Sed. (sic.) Cf. Virg. Ecl. IX, 14. ubi Quod nisi me q. — 4) Codex: nondum falcis sed uncis. rationales cet. Inter vv. falcis et sed signum est, cui in margine respondet aliud, quod ascriptam habet vocem temptanda, sed a recentiori manu. Secutus sum Asc. et P. Locus est Virg. Georg. II, 365. ubi legitur acies pro acie. — 6) Diphthongo longam dedi ex Asc. et P. difthongum longam Cod. quod ferri potest. Sed verum videtur illud. — 6) Praesertim certis Asc. P. praesertim incertis Cod. atque ita est apud Virg. Georg. I, 115. — 7) Etenim molles tibi. Ita dedi de coniectura mea, Codice viam monstrante, qui habet: ut et enim mollib. quia. Unde

Asc.: ut etenim mollibus. quia. P.: ut entim mollibus. Quia. Utraque perperam. Nam ita scripsisse nequit Grammaticus, qui ubique sic exempla repraesentat, ut versuum metra non turbata inveniantur. Scriptum fuit haud dubie: mol. tib. (i. e. molles tibi) quia, unde librarius fecit mollib. quia. - 8) Virg. Aen. IV, 596. Addunt Asc. et P.: morte peribat, quae ignorantur a Codice. Non tamen reticeo, in verbis merita nec finiri versum in Cod. - 9) Quapropter Cod. et tamen exemplum vocem quippe astruit, de qua iam supra. — 10) Virg. Georg. II, 49. - 11) Tribus brevibus c. P. Prior vox abest a Cod. qui exhibet: quoniam coniunctio brevis constat. Quoniam c. brevi c. Asc. - 12) Virg. Ecl. IX, 5. ubi est: Nunc victi, tristes, quoniam fors omnia versat. Ultimum vocabulum, quod exhibent Asc. et P., ignorat Cod. Vidi Cod. Asc. P.; sed nihil pronius, quam ct mutari in d, quae permutatio saepe apud librarios reVerum tamen in simplici intellectu repetitae rei sine dubio longa posita est in hoc versu:

Ergo non hiemes illam 17.

Ideo coniunctio 18 constat anapaesto, ut:

Atque ideo tauros procul 19,

Scilicet coniunctio constat dactylo, ut:

Scilicet is superis labor est 20.

Propterea constat choriambo. Quare constat trochaeo, ut:

Quare age 21.

Quid semper brevis est 22, ut:

Ne quid inexpertum frustra 23.

Segm. XI. De Praepositionibus24.

[1427]

1. Praepositiones duobus generibus constant. etenim aliae sunt loquelares, quae ornandi sensus, aut augendi25, vel minuendi gratia caeteris partibus praeponuntur; aliae autem casuales vocantur, quod casibus serviant. Loquelares sunt: an, con26, re, se, di, dis. An praepositio 27 brevis est, sed semper positione longa fit, ut:

Obvius ambustum²⁸;

Quae rapidus flammis ambit²⁹.

Re praepositio semper brevis est, in quibuscunque partibus orationis fuerit. In nomine, ut:

Is primam ante aciem digna atque indigna relatu30.

In verbo, ut:

Colla armosque lavant, gemitu nemus omne remugit 31. I was to see a person obviouspine filter town II is

Participio, ut:

Nunc rapidus retro atque aestu revoluta resolvens 32.

Se praepositio semper longa est, ut:

peritur. Trist es Cod. tristis Asc. triste is P. Ceterum riantur. - 23) Cod.: inexpertum f. praepositio, sic Cod. fors om, non perscripto voc. omnia. - 13) Virg. Aen. VI, 670. - 14) Quamvis abragogog est. Ita recte Asc. Nam in Cod. et P. perperam est: quamvis άδιάφορος hoc est. Praeterea notandum, Graecam vocem Latinis litteris scriptam esse in Cod. - 15) Virg. Aen. HI, 238. Cod. habet: Ergo ubi delapsae sonitu ut ergo. Apud Virg. est sonitum. - 16) Virg. Aen. II, 707. - 17) Hiemes illam scripsi e Cod. hy emes illam Asc. hyemes illum P. Cf. Virg. Georg. II, 293. -18) Voc. coniunctio addidi e Cod. et Asc. - 19) Virg. Georg. III, 212. - 20) His superis Cod. Asc. mendose. Locus est Virg. Aen. IV, 379. ubi recte is, quod dedi. Hic superis male P. - 21) Virg. Aen. VII, 429. - 22) Cod .: semper brevis ecst. unde fortasse legendum exstat. Sed tutius videbatur est, quum in hoc Cod. nonnisi exemplorum verba compendio scripta repe-

non perscripto medio vocabulo. Locus est Virg. Aen. IV, 415. - 24) Haec inscriptio neque in Cod. neque in Asc. comparet. — 25) Augendi scripsi e Cod. et Asc. agendi P. — 26) An, co, con P. Sed media vocula abest a Cod. et Asc. — 27) An praeposita Asc. P.; recte Cod.: praepositio. — 28) Virg. Aen. XII, 298. — 29) Virg. Aen. VI, 550. — 80) Cod. Asc.: his primam. P .: Hic primam. Nimirum Is scribendum fuit, quod est apud Virg. Aen. IX, 595. — 31) Virg. Aen. XII, 722. Cod. et Asc. exhibent: labant, solito errore. - 32) Resorbens P. ut est apud Virg. Aen. XI, 627. quod haud dubie verum. Nam quum consueto errore resorvens pro resorbens scriptum ab aliquo esset, facilis fuit mutatio in resolvens. Sed in talibus contra librorum consensum nihil mutandum; aliter enim Grammaticorum libri nullam in re critica fidem habent.

novices will what it is suited have the steer as in all

Seattle will be set always

Et cum frigida mors anima seduxerit artus¹.

Di praepositio semper longa est, ut:

Tum vero in curas animum diducitur omnes2.

Dis praepositio brevem syllabam habet, sed eam positione longam fieri oportet, ut: an port some as whose contribution feeling Disiecitque rates 3;

et:

Discissos nudis laniabant4;

non fere enim in vocalem cadit. Con et In praepositiones loquelares cum fuerint, ita ut per compositionem loquelis inhaereant, ambae unius naturae sunt. Hoc genere, si in f vel s litteras consonantes ceciderint, naturaliter producentur5, ut:

Inferretque deos Latio6;

Insignem pietate 7.

Item:

Considunt tectis8;

Num vulnus acerbum

At si a caeteris consonantibus excipiuntur, positione longae 10 fient, nec produci in praepositione possunt sine vitio barbarismi. In vero 11, cum casualis fuerit, brevis est, si a vocali excipiatur.

2. Praepositiones accusativi casus. Ad praepositio semper brevis est, sive loquelis, sive casibus serviat, ut:

Eumenidum aspicies 12? ripamve iniussus; pendie in ame of the

Iuppiter omnipotens si nondum 13 exosus ad unum.

Apud praepositio duabus brevibus constat, ut:

Qualis apud gelidi cum flumina 14. the its anomal annematical ultima sane positione longa fit. Ante naturaliter duabus brevibus constat, sed prior po- [1428] sitione longa fit, ut:

Ante sinistra cava monuisset 15.

Citra praepositio postremam longam habet. Cis praepositio brevem syllabam recipit. Circo torial a transfer deliberty of the shall cultimate the postremam syllabam longam recipit, ut:

1) Ut ante versum deest in Cod. Locus est Virg. Aen. IV, 385. - 2) Virg. Aen. V, 720. ubi legitur animus. - 3) Virg. Aen. I, 43. - 4) Virg. Georg. III, 514. - 5) Producentur scribendum fuit e Cod. produc untur Asc. P. — 6) Virg. Aen. I, 10. — 7) Virum addit Asc. et P. insignem p. item, sic non perscripto medio voc. Cod. Notandum tamen in littera p. finiri versum. Cf. Virg. Aen. I, 14. - 8) Virg. Aen. X, 5. - 9) Virg. Aen. XI, 823. ubi est: Nunc vulnus acerbum conficit. Cod. et P .: Num v. a. c. Sed nun o recte legitur in Asc. - 10) Long a Cod, et Asc. Sed re-

fertur ad vv. litteras consonantes. - 11) In verbo cum Cod. Asc. P. Scribendum esse vero, sponte apparet. -12) As picies diserte Cod. Locus est Virg. Aen. VI, 375. - 13) Iuppiter Cod. Asc. P. non, pro nondum, exhibent Asc. P. Cod .: si nondum exosus ad (finitur versus) apud. Recte addunt unum Asc. P. Cf. Virg. Aen. V, 687. - 14) Virg. Aen. XII, 331. Cod.: cum fly sic non perscripto vocabulo; atque ita finitur versus. - 15) Virg. Ecl. IX, 15. - 16) Virg. Aen. VII, 535. - 17) Eadem etiam, hoc ordine Cod. Sed etiam cadem Asc. P. Est autem eadem, ut in seqq. saepe, i. q. pariter,

meet militalita establish par a unite la part

. The last many states and the

transfer and the original transfer to the

Deput Liver courted should be a

Corpora multa virum circa, seniorque 16.

Contra eadem etiam 17 ultima syllaba longa clauditur, ut:

Contra nulla est oleis cultura 18.

Erga praepositio superiori similis est. Intra eadem 19 quoque similis, ut:

lamque intra iactum.

Hoc ergo nobis observandum est, ut omnes α praepositiones α littera finitas scias ultimas syllabas longas habere. Inter postremam brevem recipit, ut:

Inter odoratum lauri nemus²².

Infra ultimam longam habet, ut supra memoravi. Iuxta eadem superiori congruit, ut: luxtaque Creusam²³.

Ob brevis est, ut:

Ne quis ob inceptum 21.

Per eadem quoque brevis est, ut:

Atque per ambages25.

Penes duabus brevibus constat. Prope duas breves 7 habet. Propter ultima brevis est, ut: Propter aquae rivum²⁸.

Super constat duabus brevibus, ut:

Aut super Idalium 29.

Subter ultima brevi finitur. Praeter trochaeo constat. Pone trochaeo constat, nam accentu solo ab adverbio discernitur; quoniam interdum in adverbium cadit, ut:

Pone subit coniunx 31.

Secundum primam syllabam et novissimam breves 2 habet, ut:

Saltibus in vacuis pascunt, et plena secundum.

Ultra praepositio ultimam longam habet, ut dixi. Usque ultimam brevem recipit, ut: Usque sub extremum brumae intractabilis imbrem.

Segm. XII. De Praepositionibus ablativi casus.

1. Ab praepositio semper brevis est, ut:

Nec non et sterilis quae stirpibus exit ab imis.

A sive E praepositiones semper longae sunt, sive separatim, seu adhaerentes praepositioni praeponantur; separatim, cum casibus serviunt, ut:

Hic tantum in tenebris conversum a lumine;

et:

eadem ratione. Idem supra legimus. — 18) P.: Contra non nulla est. Sed non omittunt Cod. et Asc. Apud Virg. Georg. II, 420. legitur: contra non ulla est. — 19) Eadem Cod. et Asc. eidem P. De v. eadem vide quae paullo ante notavimus. — 20) Iactum dedi e Cod. et Asc. tectum P. Locus est Aen. XI, 608. ubi recte iactum. — 21) Omnes Cod. Asc. omneis P. — 22) Virg. Georg. II, 46. — 26) Male scriptum in Cod. paenes. — 27) Breveis P. — 28) Virg. Ecl. VIII, 87. — 29) Virg.

Aen. I, 685. - 80) P. et Asc. a verbo, quod falsum esse, sequentia evincunt. Recte Cod.: ab adverbio. -31) Coniunx Cod. Asc. P. Locus est Virg. Aen. II, 725. — 32) Breveis P. — 83) Virg. Georg. III, 143. ubi pascant. — 34) Virg. Georg. I, 211. Quae sequitur inscriptio, pariter est in Codice. — 85) Virg. Georg. II, 53. - 36) Omittit hoc v. P. recte haud dubie, sed Aen. VI, 658. — 23) Virg. Aen. II, 666. — 24) Virg. exhibent Cod. et Asc. — 87) Ita Cod. et Asc. Sed Aen. XII, 566. ubi legitur: Neu quis. — 25) Virg. P. iuvenem. Cf. Virg. Aen. VIII, 259. ubi: Hic Caexhibent Cod. et Asc. — 87) Ita Cod. et Asc. Sed oum in tenebris. -

At genus e silvis Cyclopum e montibus altis1.

1429

A loquelis adhaerens, ut:

Amovet et fidum capiti subduxerat?.

Absque postremam syllabam brevem habet, quemadmodum usque. Coram constat trochaeo, ut: Coram quem quaeritis adsum³.

Clam syllaba brevis est. De semper longa est, sive loquelaris, sive casualis sit; loquelaris: Deducunt socii navis⁴;

casualis, ut:

At subitae horrifico lapsu de montibus adsunt⁵.

Ex praepositio brevis est per naturam, sed positione longa fit.

2. Pro praepositio cum casualis fuerit, semper producitur, ut:

Nobis ad belli auxilium pro nomine tanto 6.

At cum loquelaris fuerit, varie ponitur; alibi enim longa, alibi brevis invenitur. Est operae pretium edocere, quando brevis debeat, quando longa constitui. Si hanc praecedentem syllabam secuta fuerit altera syllaba natura longa, necessario prior corripitur, ut in Lucretio:

Omnia veridico qui quondam ex ore profudit⁸.

At cum positione syllaba longa fuerit consecuta, frequenter producitur, in verbis sive participiis, ut:

Procurrent Laurentum; hinc densi rursus inundant⁹.

Alibi autem brevis, alibi longa est in nominibus; brevis est in hoc, ut:

Ni faciat, maria ac terras, coelumque profundum 10;

longa in hoc, ut:

Procursu rapido coniectis eminus hastis.

Haec autem syllaba¹¹ in ultimo verbo brevis ponitur. In his sane varietatibus quam maxime auctoritas quaerenda est. Prae sine dubio producta 12 est, quod diphthongum habeat. Palam constat duabus brevibus, ut:

Luce palam 13.

Sine duas breves 14 habet, ut:

Nam sine vi non ulla dabit responsa 15.

Tenus praepositio, quae ablativo et interdum genitivo casui pulchre coniungitur 16, ut est: Crurum tenus 17,

duabus brevibus constat. Sub praepositio semper brevem syllabam habet, ut: Hasta sub exsertam donec perlata papillam 18.

1) E montibus Cod. et montibus Asc. P. cum Vir- 11) Integer versus in Asc. et P. excidit, quem servagilio. Cf. Aen. III, 675. Ceterum Cod. habet ad ge- vit Cod. profundum. longa in ultimo verbo P. pronus. — 2) Virg. Aen. VI, 524. ubi tamen editur fundum. longa. In ultimo v. Asc. Locus est Virg. emovet. — 3) Virg. Aen. I, 599. — 4) Virg. Aen. Aen. XII, 711. — 12) Ita Cod. Longa Asc. P. — III, 71. naveis apud P. — 5) Virg. Aen. II, 225. — 13) Virg. Aen. IX, 153. — 14) Brebes Cod. breves 6) Virg. Aen. VIII, 472. — 7) Recte P. h. l. inter- Asc. breveis P. — 15) Virg. Georg. IV, 398. ubi ediposuit vv. natura longa. Nam in Cod. et Asc. oratio tur praecepta pro v. responsa. - 16) Coniungitur sic procedit: altera syllaba necessario. Veram esse P. est e Cod. iungitur Asc. P. - 17) Virg. Georg. III, lectionem e seqq. patet, ubi positione longa. — 8) Lu- 53. — 18) Virg. Aen. XI, 803. — 19) Haec inscricret. de R. N. VI, 6. Cod. verbidico, sed corr. — ptio uno tenore in texta oratione scripta in Codice. — 9) Virg. Aen. XII, 280. — 10) Ut additum e Co- 20) Verba: interdum enim — ostendunt iam in Asc. dice et Asc. Deest in P. Locus est Virg. Aen. I, 58. - recte parenthesis signa adiecta habent, quae in P. de-

Segm. XIII. De Interiectione19.

- 1. Interiectiones, quae adfectum animi vario motu designant²⁰, (interdum enim gaudium, aliquando dolorem mentis ostendunt,) quoniam multae sunt, ex his paucas ostendam. [1430] Interiectio composita syllabis tribus, *Hahahae*²¹, longas recipit, verum in comico carmine solo collocari potest, leni scilicet et humili, vel iucundo. In lyrico autem, quamvis et ipsum lene sit, quod nunquam ²² possit tumidioribus cothurnatisque verbis ornari, nunquam tamen haec interiectio aput Horatium repperitur ²³, quanto magis ut heroico tragicoque carmini necessaria habeatur, fortia tumidaque verba quaerenti.
- 2. Item ∇ah , sive Vaha, ex brevi et longa constat, sed huius vis interiectionis superiori congruit. Heu, sive $Eheu^{24}$, interiectiones, productas syllabas habent, ut:

Heu quae nunc tellus inquit 3;

et:

Eheu quam pingui macer est 26.

Sed haec omni genere poetarum aptari potest; etiam liberae a numeris orationi, quam maxime historicae, ut Sallustius in bello lugurthino: Heu me miserum, Heu me infelicem. Item interiectio admirationis, Papae, duabus longis constat; prima per unam productam vocalem, postrema per diphthongum: sed et haec lenioribus apta videtur esse carminibus. Item hortationis interiectio, Eia^{28} , constat trochaeo, et quia Virgilius ultimam sciebat esse brevem, ubique ei vocalem subiecit, ut:

Eia age rumpe moras 29;

et:

Hostis adest eia, ingenti 30.

Potest tamen in necessitate pro longa poni. Nefas, cum fuerit interiectio, eandem naturam, quam habet in nomine, reservabit, constat autem ex brevi et longa, ut:

Bactra vehit sequiturque (nefas) Aegyptia comiunx31.

Cum aliae vero interiectiones inciderint, auctoritatis fide poterunt reserari.

SEGM. XIV. Depositionibus syllabaruma.

1. Positionis ratio decem modis comprehenditur in his syllabis 33, quae cum breves [1431] natura sint 34, tamen eas necessario fieri longas oportet. Saepe tamen invenitur positio in syllabis

siderantur, ubi post v. ostendunt plena distinctio legitur. Male. — 21) Hahahae. sie recte in Cod. Hahahe Asc. P. — 22) Quod non possit Asc. P. q. nunquam p. (sie) Cod. — 23) Aput Horatium repperitur. Ita Cod. Vulgarem scripturam exhibent Asc. P. — 24) Cod.: heu sive est heu. — 25) Virg. Aen. II, 69. — 26) Virg. Ecl. III, 100. ubi Iahnius nuper, e Codd. ut videtur, edidit: heu heu. Ceterum ultima duo versus verba in Cod. scribuntur: ma e, non additis, ut plerumque, punctis. — 27) Sallust. Iug. 14. ubi editur eheu; multi tamen Codd. heu exhibent. Verba: Heu me infelicem apud Sall. invenire non potui.

— 28) Cod.: interiectio eia; sic supra scripta littera h. Pariter heia bis legitur paullo post. — 29) Virg. Aen. IV, 569. — 30) Virg. Aen. IX, 38. In Cod. male hostes legitur. — 31) Virg. Aen. VIII, 688. In Cod. est: vactra. Tum coniun x Cod. Asc. P. — 32) Inscriptio in Cod. extra lineas. — 33) Vulgo: in his enim syllabis. Sustuli enim auctoritate Cod. coniunxique orationem, commate ante vv. in his sublato.

- 34) Sint scripsi e Cod. qui exhibet sunt (sic), ut videatur sint voluisse librarius. Sunt Asc. P. -

M

GRAMMAT. LAT. I.

natura longis; sed si naturaliter producuntur, positionem superfluam habebunt. Illic enim est quaerenda positio, ubi longitudo naturae defecerit, ut, quod natum non fuerit, excludatur. Nam quemadmodum vocales naturae deserviunt; ita positioni consonantes. Primus modus positionis est, si correpta vocalis desinat in consonantem, et excipiatur ab altera consonanti, ut:

Arma virumque ferens?.

Desinit autem vocalis, cum in se, hoc est, in consonantem suae syllabae ceciderit. Excipitur, cum in consonantem consequentis syllabae transierit.

2. Secundus modus est, si correpta vocalis desinat in duas consonantes, ut: Est in Carpathio Neptuni gurgite vates³.

Tertius modus est, cum correpta vocalis excipiatur a duabus consonantibus, ut:

Acrisioneis Danae fundasse colonis 5.

Quartus modus est, cum correpta vocalis desinit in duplicem litteram x, ut:

Nox erat⁶.

Quintus modus est, cum excipitur 7 a duplici, ut:

Axem humero torquet.

Hanc rationem et in z observabis; sive enim dum in eam vocalis desinit⁸, sive ab ea excipiatur; quoniam duplex est⁹, facit positione longam. Et sane in hac est aliquid obscurum, quod in Latino 10 non est, quia illa diducunt 11, syllabae inhaereat 12; haec autem ita duplicem efficit sonum, ut cui accommodata sit ignoretur, ut:

Mezenti ducis exuvias 13.

Ergo illi errare noscuntur qui hanc dupliciter scribunt.

3. Sextus modus est, cum correpta vocalis desinit in consonantem, et excipitur a vocali vice posita consonantis, ut:

Nec veni ni fata locum sedemque dedissent 14.

Septimus modus est, cum correpta vocalis desinit in unam consonantem, in qua pars orationis finitur, quemadmodum fert opinio multorum, ut:

Omnia vincit amor 15.

ut:

Muneribus tibi pampineo gravidus auctumno 16.
Octavus modus est, cum correpta vocalis finem verbo fecerit, ut:

 $[1\frac{1}{4}32]$

1) Hoc est: ut quod natura non effecerit, arte efficiatur. Mira translatione usus est Grammaticus, sumpta a pullis, qui vivi non nascuntur, sed ex ovis excluduntur. — 2) Virg. Aen. XI, 747. Pro v. ferens unus P. exhibet cano, prave traductum ex Aen. I, 1.—3) Virg. Georg. IV, 387. Ultima duo verba in Cod. scripta sunt: g. v. — 4) Excipitur Asc. P. Infra tamen aliquoties in simili structura indicativus etiam in Cod. — 5) Virg. Aen. VII, 410. Ultima versiculi vox in Cod. scripta est: c. l. — 6) Virg. Aen. III, 147. Idem ibid. VIII, 26. — 7) Cod.: explicitur, sed correctum. — 8) Ita Cod. Dum omittitur in Asc. P., fortasse recte. desinat exhibet P. — 9) Vv. quoniam

duplex est in Asc. et P. sine caussa parenthesis signis includuntur. — 10) In latina exhibet P. in latino Asc. et Cod. quod dedimus, non quod pro vero habeamus, sed ut in hoc obscuro loco omnia ad fidem librorum exhiberentur. — 11) Diducunt Asc. Cod. diiudicatur P. unde haec profecta sit emendatio, qua nihil iuvatur sensus, non reperio. Ceterum pro v. illa Cod. ila, qui etiam cui omittit, quod Asc. et P. ante v. syllabae intrudunt. — 12) Inhaere ant Asc. inhaere at, ut dedimus, Cod. P. Totus locus est corruptissimus, et fortasse plura exciderunt, vel saltem versus integer. Fortasse lucis aliquid affundatur, si similem e Pompeio locum apponimus. Pomp. Comm.

Horresco referens 17;

et:

Liminaque laurusque 18;

quae tamen syllabae communibus syllabis possunt inseri. Nonus modus est, cum vocalem brevem secuta fuerit i littera, vice posita consonantis, ut:

Harpyiaeque colunt 19;

non immerito sit positione longa py syllaba, nisi quia, ut supra diximus, i littera cum fuerit in medio vocalium, ita ut consonans sit, duplicem sonum reddit.

4. Decimus modus est, si post vocalem subiecta sit consonanti vocalis, vel u, et correptam vocalem habeat consequentem, ut:

Parietibus textum caecis 21.

In hoc versu quoniam prima pars orationis correptam habet, hoc genere positionis primam syllabam longam efficimus; secundam namque²² syllabam resecamus per medium, et praecedentem consonantem primae syllabae conglutinamus, vocalem autem ad tertiam revocamus, et loco consonantis defigimus. Hic sane modus positionis apud Virgilium non in²³ superiori exemplo tantum, sed in multis versibus invenitur, ut:

Arietat in portas21;

et:

Transtra per et remos et pictas abiete puppes.

Item:

Genua labant, vastos quatit aeger anhelitus artus 18;

et:

Tenuis ubi argillae dumosis calculus arvis.

Segm. XV. De communibus syllabis per naturam.

1. Communes syllabae naturales duobus modis incurrunt; aut in singulis vocalibus, aut duabus coniunctis, quas Graeci diphthongos 28 vocant. Communis syllaba per singulam vocalem 29 sic intelligitur, si producta vocalis excipiatur a vocali correpta 20. Est enim longa in hoc versu:

art. Don. pag. 33. Sed hoc interest inter z et x, quod x nostra semper duplex et pro duabus consonantibus habetur; z non, sed aliquando pro duplici habetur, aliquando pro simplici. cet. — 13) Virg. Aen. XI, 7. — 14) Virg. Aen. XI, 112. Cod. habet: ni fata locum s. d. d. s. Septimus. — 15) Cod. vicit. Asc. P. vincit, ut est apud Virg. Ecl. X, 69. — 16) Voc. Muneribus addidimus e Cod. Locus est Virg. Georg. II, 5. Autumno Asc. P. auctumno Cod. — 17) Virg. Aen. II, 204. — 18) Virg. Aen. III, 91. — 19) Cod.: arpyiaeq. (sic) colunt. Locus est Virg. Aen. III, 212. — 20) Duplicem. Sic recte una Ascensiana. Cod. si recte enotavi ac nisi quid negligens fui, cum P. consentit decimum exhiben-

tes, quod nihili. — 21) Virg. Aen. V, 589. — 22) Namque. Ita Cod. constanter. — 23) Praepositio in addita e Cod. et Asc. in P. deest. — 24) Virg. Aen. XI, 890. — 25) Virg. Aen. V, 663. — 26) Cod.: aeger hanelitus. Locus est Virg. Aen. V, 432. Adde Eundem ibid. XII, 905. — 27) Virg. Georg. II, 180. — 28) Sola Putschiana διφθόγγους, Graece scriptum. — 29) Per singulas vocales Asc. P. Singularem tuetur Cod. — 30) A vocali correpta. Sic Asc. P. Sic in Cod. legitur: a vocali producta (sic), ut videatur librarius scripsisse producta, correp

correxisse autem correpta, emendatione subscripta. Nullum tamen signum docet, utram vocem voluerit deletam.

Digitized by Google

Glauco et Panopeae et Inoo Melicertae 1;

in isto autem brevis 2 eadem producta, ut:

Te Corydon o Alexi3.

Communis syllaba per diphthongum sic intelligi potest, si geminae vocales a vocali excipianter. Etenim in hoc longa est:

Ulla moram fecere, neque Aonie Aganippe 1.

In isto autem brevis est:

[1433]

Insulae Ionio in magno⁵.

Sed tamen contemplanda est poetae nostri diligentia. Superiore etenim versu recte longam pesuit, quia consequens vocalis brevis est; in isto autem lae syllabam brevem posuit, quoniam eadem syllaba producta a longa vocali excipitur; ergo recte consequentis longitudo naturam prioris oppressit⁷.

Segm. XVI. De communibus syllabis positionum.

1. Syllaba desinens in vocalem brevem, si excipiatur a duabus consonantibus, ita tamen, si praecessit liquidam muta, communis est. Namque longa in hoc:

Inmemores 11 socii vasto Cyclopis in antro 12;

haec eadem brevis est alibi:

Lustra domosque traho vastosque ab rupe Cyclopas 13.

Et in aliis nominibus deficit ratio positionis hoc ordine consonantium, ut:

Phoebe gravis Troiae 14.

At si liquida praevenerit mutam, obtinebit vim suam positio.

2. Possunt etiam videri communes eae syllabae, quae c littera terminantur, hic, vel hoc; quarum de natura disputatum est. Hae enim syllabae apud Virgilium et longae et breves ponuntur; si a vocali excipiantur, longae sunt in his 16:

Pro Iuppiter ibit

Hic, ait 16;

et:

Hoc illud germana fuit 17;

alibi autem breves 18:

Hic vir, hic est, tibi quem promitti saepius audis 19. Haec tamen ratio in pronominibus tantum, non etiam in coniunctionibus invenitur.

est; productae Asc. P. Sensus obscurus est. Hoc vo- versu cum reliquis scripta in Cod. - 9) Fee luisse videtur Grammaticus. Communis syllaba longa si praecessit. Sic Cod. et Asc. ita tamen ut praecessit. exhibent Superiore etenim versu recte longam posuit, Pro et luppiter hac scriptura Cod. Asc. P. — 17) quoniam eadem cet. P., unde intelligitur, apud P. Virg. Aen. IV, 675. — 18) Alibi autem brevis, 21

1) Virg. Georg. I, 437. — 2) Brevis sic Asc. bre- duos versus excidisse integros. — 7) Oppraessis Ced., veis P. breves Cod. Quod sequitur producta e Cod. sed puncto notata litt. a. - 8) Inscriptio editione manet in hoc versu: Glaūcō ēt cet. Eadem producta
brevis fit in hoc versu: Te Corydon ŏ Alexi. —

8) Virg. Ecl. II, 65. — 4) Virg. Ecl. X, 12. Aoniae

Cod. — 12) Virg. Aen. III, 617. Adde Lupde

Aganipp ae Asc. Aoniae Aganippe P. Ceterum Cod.

VIII, 424. — 13) Virg. Aen. III, 647. —

Virg. Aen. III, 211. — 6) Quod dedimus, Asc. et Cod.

Asc. P. — 16) Virg. Aen. IV, 590.

Exhibent Superiore etasis versus verste language possible. coniunctio, communis esse non poterit, quia in pronomine solo c littera reddit duplicem sonum, in conjunctione simplicem; merito ergo brevis est. Scire autem oportet 20, pronomen hic apud Virgilium duobus tantum locis pro brevi esse positum; nam ubique longa syllaba²¹ est non solum apud Virgilium, sed etiam apud alios.

Segm. XVII. De productione vel correptione syllabarum.

1. Sunt aliquae syllabae apud Virgilium, quae necessitate metrica, cum vitio barbarismi, qui apud poetas metaplasmus²³ appellatur, contra rationem corripiuntur²⁴. Sunt aliquae, [1434] quae cum breves sint 25, necessario producuntur. Corripiuntur in his:

Matri longa decem tulerunt fastidia menses 26.

Item:

Illius armà";

et:

Ipsius ante oculos.

Mediam syllabam pronominum, cum sit longa, corripuit. Item:

Obstipui steteruntque comae 29;

te³⁰ syllabam longam in verbo corripuit. Item:

Egerimus, nosti, et nimium meminisse necesse est 31;

ri syllabam longam corripuit 33. Item:

Urbemque Fidenam 33;

fi syllaba, cum sit longa, hoc loco brevis est. Item:

Cum subito adsurgens fluctu nimbosus Orion 4.

O syllabam corripuit, quae alibi longa est, ut:

Armatumque auro circumspicit Oriona 35.

2. Deinde 36 de brevibus dicam, quae pro longis sunt positae.

Italiam fato profugus 37;

primam syllabam, cum sit brevis, longam posuit, quamvis caput pedis faciat; alibi enim brevis est, ut:

Antiqua e cedro, Italusque paterque Sabinus.

Item:

Exercet Diana choros 39;

di syllabam produxit, quia longa est; nam alibi eam brevem posuit, ut:

Asc. P. breves recte Cod. qui idem ut om. - 19) Virg. P. te syll. recte Cod. Asc. - 81) Virg. Aen. VI, Asn. VI, 792. Cod. audes, sed corr. - 20) Oportet quod male in Cod. quum etiam ibi sequatur infinitivus. Quod recte om. in Asc. P. - 21) Longa syl-Taba est Cod. Asc. Voc. syllaba om. P. — 22) Inscritom. II. §. 29. a. — 83) Virg. Aen. VI, 773. — ptio in versu continuo scripta Cod. — 23) Barba— 34) Virg. Aen. I, 535. Adsurgens Cod. assurgens Asc. rismi — metaplasmus. Ita Cod. Asc. βαρβαρισμοῦ P. — 35) Virg. Aen. III, 517. — 36) Deinde de — μεταπλασμὸς P. — 24) Cod. corripia ntur, sed brevibus Cod. Dein de br. Asc. P. — 37) Virg. Aen. Corr. — 25) Cod. sunt, sed corr. — 26) Virg. Ecl. I, 2. — 38) Virg. Aen. VII, 178. Aniqua cedro corr. — 25) Cod. sunt, sed corr. — 26) Virg. Ecl. IV, 61. — 27) Virg. Aen. I, 16. — 28) Virg. Aen. I, 114. — 29) Virg. Aen. II, 774. III, 48. Obstipui Cod. obstupui Asc. P. - 30) Ste syllabam male

514. — 32) Nam syllaba ri in praeterito pf. coni. producta etiam reperitur, quae productio h. l. pro regula ponitur a Grammatico. Cf. Grotef, Gr. L. mai. Asc. P. Antiquaec aedro (sic) Cod. - 89) Virg. Aen. I, 499.

Tergeminamque Hecaten, tria virginis ora Dianae1. Etiam positione longas de brevibus facit, ut: Relliquias Troiae²;

et:

Relligione sacrae³;

1. litteram consonantem, contra rationem geminavit. Ideo haec intelligenda esse arbitror, ut caveri possint. Virgilius enim propter operis magnitudinem et auctoritatem sui, qua multum valet, non sine necessitate metrica naturam syllabarum convertit diverso genere.

Sunt praeterea syllabae, quae in una specie positae, cum intellectu mutantur, ita ut nunc produci nunc corripi possint, ut est sinus. Sinum enim, cum pro gremio4 vel recessu positum intellexerimus, prima syllaba brevis erit, ut;

Hinc sinus Herculei⁵;

et:

Ipse sinu prae se portat ;

cum pro vase sinum intellexerimus dictum, primam syllabam producamus, ut:

Sinum lactis, et haec te liba Priape 1.

Item, malum pro pomo et arbore mali et malus pro genis cum⁸ accipimus, prima syl- [1435] laba longa erit, ut:

Malo me Galatea petit lasciva puella;

et:

Adversique infigitur arbore mali 19:

et:

Tu quoque flaventem prima lanugine malas 11: at si pro pernicie vel labore dictum fuerit, brevis erit, ut: · Quae prima malorum

Causa fuit 12;

et:

Adsuetumque malo Ligurem 13.

Alia, cum intellexerimus 14 nomen esse, primam syllabam longam esse existimamus, ut: Alia serpyllumque herbas contundit olentes 15;

cum vero pronomen est, brevis erit, nt:

Perque nives alium perque horrida castra secuta est 16. Vobis 17 pronomen a nomine et scriptura et accentu discernitur.

1) Virg. Aen. IV, 511. Paullo ante vulgo: alibi producemus, sed corr. - 8) Ita e Codice dedi. Vuleam, omisso nam, quod e Cod. addidi. - 2) Virg. Aen. VII, 244. Ibi tamen legitur: Relliquias Troi a ex ardente receptas. Ceterum Cod. reliquias, l simplice. - 3) Virg, Aen. VII, 608. Cod. religione, 1 littera non geminata. — 4) Cod. gemino, sed corr. — 5) Virg. Aen. III, 551. — 6) Virg. Aen. XI, 641. ubi tamen legitur portans. — 7) Virg. Ecl. VII, 83. Dedi Codicis scripturam. Sinum lactis et haec tibi liba, Priape, quotannis Asc. P. Ceterum in supp. Cod.

go: Item cum Malum pro pomo - genis accipimus. Ceterum in Codice vitiose: pro pomo et arboris malo. — 9) Virg. Ecl. III, 64. — 10) Virg. Aen. V, 504. Adversique Cod. Adversaeque P. Adversaque Asc. -11) Virg. Aen. X, 324. Flaventes P. Flaventem Cod. Asc. — 12) Virg. Aen. VII, 482. ubi tamen nunc editur: quae prima laborum Caussa fuit. Fortasse in mente habuit Gramm. locum Virg. Aen. IV, 170: Ille dies primus leti primusque malorum Caussa fuit. -

4. Item Notus, cum pro cognito ponitur, ut sit participium, primam syllabam longam habebit, ut:

Nota tibi 18;

at cum pro vento intelligitur, brevis erit, ut:

Tendunt vela Noti 19.

Item plaga, cum pro verbere posita fuerit, priniam syllabam longam habebit, ut: Dant animos plagae²¹;

cum vero pro zona coeli, id est circulo, brevem, ut:

Et si quem extenta plagarum²³.

Item arbos in omnibus casibus bo syllabam brevem habet, et per b litteram scribitur, ut: Arboris aut ullae23;

et:

Adversique infigitur arbore⁴;

et:

Arboribus positis 25;

si autem ab arvo feceris genitivum, pluralis vo syllaba longa erit, et per v litteram scribenda est, ut:

Hactenus arvorum cultus .

5. Sunt alia nomina, quae in uno intellectu per casus syllabae naturam vertunt, ut, propago; in nominativo prima syllaba brevis est, ut:

Esse sinent; nimium vobis Romana propago".

At in ablativo longa est, ut:

Melius propagine vites

Respondent 28.

6. In verbis quoque similiter eadem syllaba, cum tempore immutatur, ut est moveo, tempore praesenti et futuro prima syllaba corripitur, ut:,

Hinc movet Euphrates 29;

et:

Longius et volvens fatorum arcana movebo 30;

tempore praeterito producitur, ut:

→ Venit amor, subitaque animum dulcedine movit 11.

In participiis quoque praesens tempus brevem habet, ut:

Bella movens immittit equos 32.

Praeteritum tempus longam habet, quemadmodum nomen, unde oritur, ut:

[1436]

13) Virg. Georg. II, 168. — 14) Miro consensu Cod. et Asc. intellegerimus. - 15) Virg. Ecl. II, 11. Alia Cod. Asc. P. idque voluisse Gramm. abunde patet. Serpillumque Asc. P. — 16) Virg. Ecl. X, 23. — 17) Vobis a bovis discerni voluit. In seqq. Codex: a nomine est et scribtura. — 18) Virg. Aen. I, 669. — 19) Virg. Aen. III, 268. — 20) Cod. vitiose: pro verber o. — 21) Virg. Aen. VII, 383. Codex exhibet: — 27) Virg. Aen. VI, 470. — 28) Virg. Georg. II, 63. — Dant animos plagae at cum vero. Ex superioribus at 29) Virg. Georg. I, 509. — 30) Virg. Aen. I, 262. additum. — 22) Virg. Aen. VII, 226. — 23) Virg. 31) Virg. Aen. XI, 538. — 32) Virg. Aen. XII, 333.

Georg. II, 124. ubi tamen legitur et legendum est: Arboris haud ullae. In scriptura aut pro haud consentiunt Cod. Asc. P. — 24) Virg. Aen. V, 504. Adversaeque P. adversique Cod. Asc. Mali in fine versus addunt Asc. P., omittit Cod. - 25) Virg. Georg. II, 278. In seqq. sic est in Codice: si autem ab arbore (sic) feceris genetivum pt. vo. - 26) Virg. Georg. II, 1.

Stagna refusa vadis, graviter commotus¹;

et:

Hi motus animorum?

Futuri vero temporis participium a verbo dissentit, nam longam recipit, ut Lucanus: Tentandasque ratus moturi militis iras.

Item fugio tale est; primam enim syllabam praesenti tempore et futuro corripit, ut: Quo fugis Aenea⁴?

et:

Vox quoque Moerim

Lam fugit ipsa⁵;

praeterito producit, ut:

Qualis ubi abruptis fugit praesepia vinclis;

et:

Subitoque omnis de corpore fugit¹.

In utroque tempore participiorum, ut in nomine, semper brevis est, ut: Dimitte fugam⁹;

et:

Ille simul fugiens 10.

In omnibus ergo modis et temporibus haec diversa syllabarum natura servanda est. bum video syllabam primam tempore praesenti ubique corripit, ut:

Sed si quis quae multa vides 11;

et:

Post aliquot, mea regna, videns 12; praeterito perfecto et plusquamperfecto producit, ut:

Vidit ab adverso venientis¹³;

et Lucanus:

Viderat inmensam tenebroso 14;

tempore futuro brevis est modis omnibus, ut:

Laurentisne iterum muros, aut castra videbo 15?

Infinițo modo tempore praesenti et participio eius temporis prima corripitur, ut: Iuvat arva videre 16:

et:

Cui vates horrere videns 11. Tempore praeterito infiniti modi producitur, ut: Nec vidisse semel 18;

86. — 3) Lucan. Phars. II, 529. Ceterum Cod.: temptandasque rates. Asc.: tentandasque rates. Vitium ortum, quod putabant librarii, proximum nomen, non remotius, ad participium tentandas struendum esse. Moturi, non morituri, ut quidam Codd. apud Lucanum exhibent, Cod. Asc. P. — 4) Virg. Aen. X, 649. - 5) Virg. Ecl. IX, 63. In Cod.: mox fuit, sed corr.

1) Virg. Aen. I, 126. — 2) Virg. Georg. IV, Aen. XI, 492. Cod. adruptis. — 7) Virg. Aen. XII, 421. — 8) In utroque et tempore solus P. — 9) Virg. Aen. XI, 706. — 10) Virg. Aen. XII, 758. — 11) Virg. Aen. IX, 210. — 12) Virg. Ecl. I, 69. Cod. vitiose: aliquod me regna. — 13) Virg. Aen. XII, 446. Venientis Cod. Asc. P. - 14) Lucan. Phars. II, 79. Tenebroso additur e Cod. qui ten in fine versus more suo exhibet. Ignorant hoc voc. Asc. P. Ceterum in-Tum Moerim, non Moerin, Cod. Asc. P. - 6) Virg. mensam, non immensum, ut Codices Lucani habent, futuro tempore, sive infiniti modi sive participiorum producitur, ut:
Si visurus eum vivo¹⁹;

et:

Casus abies visura marinos.

7. Item participium nitens, si a neutrali verbo venerit, quod est niteo, primam syllabam corripit, ut:

Altera candenti perfecta nitene elephanto 11.

Si a passivo verbo venerit, quod est nitor, quemadmodum in verbo, producit; ut:

Impressoque genu nitens terrde 22.

Passiva ergo significatione in verbis et in participiis omnibus eadem syllaba semper producitur, in nominibus quoque propriis et appellativis eadem est appellatio, ut:

Stat gravis Entellus nisuque immotus eodem 2;

proprio, ut:

Nisus ait 34.

Item verbum venio, tempore praesenti et futuro syllabam " primam corripit, ut:

Pelagine venis erroribus actus 26;

[1437]

et:

Iam venit aestas

Torridan;

et:

Et terram Hesperiam venies 28.

Tempore praeterito imperfecto in omnibus verbis eadem illa syllaba, ut in praesenti fuerit, invenitur, ut:

Redditaque Eurydice superas veniebat ad auras.

Praeterito perfecto et plusquamperfecto producitur, ut:

Venisti tandem :

et:

Venerat antiquis 31.

Item verbum cogo superioribus verbis diversum est; nam tempore praesenti et futuro primam syllabam producit, ut:

Cogit hiems 23;

et:

Cogitur, inque sinus 33.

Praeterito autem tempore eandem corripit, ut Lucanus:

manifeste legitur. — 15) Virg. Aen. X, 671. ubi editur Laurent esne. — 16) Virg. Georg. II, 438. — 17) Virg. Aen. VI, 419. — 18) Virg. Aen. VI, 487. Cod. pro v. semel exhibet sem., ut solet. — 19) Virg. Aen. VIII, 576. — 20) Virg. Georg. II, 68. — 21) Virg. Aen. VI, 895. Cod. vitiose: perfecto. — 22) Virg. Aen. XII, 303. — 23) Virg. Aen. V, 437. Immotus h. l. in Cod. qui alibi imm - exhibere in talibus solet. — 24) Virg. Aen. IX, 184. — 25) Pri-Grammat. Lat. I.

mam syllabam Asc. P. — 26) Virg. Aen. VI, 532. — 27) Virg. Ecl. VII, 48. Codex habet: aestas horrida, sic corr. — 28) Ad terram Hesp. P. Ad abest a Cod. et Asc. Nimirum Et bis scribendum erat: et: Et terram Hesp. Locus est Virg. Aen. II, 781. — 29) Virg. Georg. IV, 486. — 30) Virg. Aen. VI, 687. — 31) Virg. Aen. X, 719. — 32) Virg. Georg. IV, 36. — 33) Virg. Georg. IV, 420. —

N

Ad mortem Sylla felicior ire coegit1;

et:

Cornuque coacto 1.

Harum sane varietatum rationes, exempla, quoniam legenti atque disceptanti³ occurrere facilius possunt, pauca de multis ostendimus. Illud sane nobis est plenius⁴ observandum, ut orthographia⁶ nunquam nostros oculos sensusque deludat.

Segm. XVIII. De Metaplasmis.

1. Quamvis supra dixerim esse poetis licentiam, metaplasmorum rationibus naturas sive litteras invertere syllabarum; tamen superfluum esse non iudico, specialiter de ipsis metaplasmis, qui necessarii huic arti valde sunt, disputare, sine quibus exitus faciles, cum in artem venerint poemata, inveniri non possunt.

2. Prosthesis est metaplasmus, verbi principio adiciens litteram syllabamve. Litteram, ut:

Gnatique patrisque 10.

Si enim n litteram consonantem brevis syllaba praecedat verbi superioris, quae vocali correpta terminetur, accedente g littera, positione poterit longa fieri, licet mutam liquida consequatur, quae semper communem syllabam facit, ut si facias:

Rura gnate colis 11.

Aliquando syllabam adicit, non tam sensus causa quam metri, ut:

Cornuque recurvo 12;

et:

Aut altis referens 13;

[1438]

et:

Nunquam tetulissem pedem 14.

3. Parenthesis est, quando inseritur medietati syllaba 15 litterave. Littera, ut: Hac casti maneant in relligione nepotes 16.

Syllaba, ut Lucretius:

Indugredi sceleris; quod contra saepius illa 17.

Indugredi enim dixit, pro ingredi. Interdum diducta syllaba immissae litterae syllabam adiciunt, ut:

Mavortis in antrum¹⁸;

et:

Navita tum stellis 19.

- 4. Prosparalepsis²⁰ est, cum ultimae syllabae superflua syllaba adicitur, ut: Magicas invitam accingier artis²¹.
- 1) Lucan. Phars. II, 582. ubi tamen legitur: ire coegi. 2) Lucan. Phars. I, 587. 3) Disceptanti Cod. discenti Asc. P. 4) Plenius est P. Asc. 5) Graece scriptum in P. Nunquam h. l. Cod. 6) Dixerimus poetis esse P. diximus poetis esse Asc. 7) Specialiter addidi e Cod. Deest in Asc. et P. 8) In artem poeticam Asc. P. Sed mate

 Cod. ita: poeticam quae emendatic certissima. 9) Adicies Cod. adiciens Asc. P. Verba a iaciendo composita fere semper una i in nostro Cod. scripta. —

10) Virg. Aen. VI, 116. — 11) In Cod. est: rure gnate colis. — 12) Virg. Aen. VI, 513. — 13) Virg. Aen. X, 766. ubi editur: Aut, summis ref. — 14) Terent. Andr. IV, 5, 43. ubi legitur: numquam huc tet. podem. Ceterum totulissem Cod. Asc. P. — 15) Cod. vitiose: mediaetati syllabae. — 16) Virg. Aen. III, 409. Cod.: acasti et religione. — 17) Lucret. de R. N. I, 83. Ceterum Cod. vitiose: indugressi. — 18) Virg. Aen. VIII, 630. ubi editur: in

5. Aphaeresis est metaplasmus cum principio verbi syllaba subtrahitur, ut: Et non temnere divos 22:

Et in nominibus invenitur, ut Plautus dixit a Praenestinis coneas, pro cicopro contemnere. neas 28 appellari.

6. Syncope est, medio syllabam subtrahens verbo, ut: Extinxti 4:

et:

Vixet cui vitam deus ...

7. Apocope est, interdum aliquid ultimae parti auferens, ut: Nanque suam do 26;

hoc est, suam domum: ut Lucretius in primo:

Nam fierent iuvenes subito ex infantibu' parvis ";

sic enim versus scandi potest. Aliquando imminuens, ut Virgilius: Aspice num mage 38;

mage pro magis.

- 8. Ectasis est, cum per licentiam brevis producitur, ut: Exercet Diana choros²⁹.
- 9. Systole est e contrario, quando syllaba longa corripitur, ut: Aguosus Orion.

Cum prima produci debeat, corripitur.

10. Diaeresis est, sive Diazeuxis, cum in duas syllabas una diducitur, ut: Dives pictai vestis et auri 31.

Quam declinationem Virgilius quatuor locis tantum posuit in Aeneidis: Aulai medio 2;

et:

Atque aurai simplicis ignem 33;

et:

Furit intus aquai ;

et:

Dives pictai vestis et auri .

11. Episynaloephe est una syllaba ex duabus facta, ut:

dum. — 20) Prosparalempsis Cod. Asc. — 21) Arplum citant Diom. et Pomp. pag. 30. — 28) Virg. tis Cod. artes Asc. P. Locus est Virg. Aen. IV, Aen. X, 481. — 29) Virg. Aen. I, 499. — 30) Virg. 493. — 22) Virg. Aen. VI, 620. — 23) Cone as — Aen. IV, 52. — 31) Virg. Aen. IX, 26. Ceterum cicone as, ut dedimus, Cod. Cone as — ciconi as Asc. de toto hoc loco conf. Pomp. pag. 449. — 32) Auconi as — ciconi as P. Locus apud Plaut. est Trucul. Lai in medio P. Asc. in om. Cod. Idem Cod. et Asc. III, 2, 23. Ut Praenestinis coniast ciconia. — 24)
Virg. Aen. IV, 682. Exstinxti me teque, soror. — 33) Virg. Aen. VI, 747. Ceterum et quod duo haec
25) Virg. Aen. XI, 118. — 26) Cf. Enn. Fragm. ed.

Exempla, hoc et superius intercedit, in Cod. deside—

Procedure of the contact of the conta Hessel. pag. 146. Cf. etiam Sosip. Charis. lib. IV, in ratur. - 34) Virg. Aen. VII, 464. - 35) Virg. Aen. doctrina de metaplasmo, ubi Endo suam do legitur. — IX, 26. —

antro. - 19) Virg. Georg. I, 137. Putsch. vitiose: 27) Lucret. de R. N. I, 187. Idem in simili re exem-

100 PROBI INSTITUTIONUM GRAMMATICARUM LIB. I. SEGM. XVIII.

Fixerit aeripedem1; flys ideas of ming the summer

pro aëripedem; tetrasyllabon ex pentasyllabo fecit.

12. Synaloephe est, cum inter duo verba in concursu duarum vocalium, nulla [1439] intercedente consonante, unius fit vocalis elisio, ut:

Atque ea diversa penitus².

Fiunt autem synaloephae his modis. Interdum enim brevis in brevem cadit3:

Obsedere alii telis angusta viarum4.

Interdum brevis in longam, ut:

Taenarias etiam fauces alta ostia Ditis 5.

Interdum longa in brevem, ut:

Oppositasque evicit gurgite moles 6.

Interdum diphthongus in simplicem longam, ut:

Dardanidae e muris8.

Aliquando brevis in diphthongum, ut:

Arva neque Ausoniae semper 9.

Interdum diphthongus in diphthongum. Operae pretium 10 est scire dactylicum versum synaloephas ubique posse recipere. Interdum sane vocales in 11 se concurrentes synaloepham [1440] fieri vetant, et, si versus impleri nequiverit, nulla eliditur, ut:

Et sucus pecori, et lac subducitur agnis 12.

13. Ecthlipsis 13 est, cum inter se aspere concurrentium syllabarum, intercedente sola m littera consonante, et vocalem et consonantem, quam diximus, elidi necesse est, ut:

The first of the second of the

Multum ille et terris 14; etc.

Antithesis est litterae pro littera immutatio, ut:

Impete nunc vasto, ceu concitus imbribus amnis 15.

Metathesis est litterarum ordo immutatus, ut:

Nam tibi Tymbre caput Euandrius abstulit ensis 16.

1) Virg. Aen. VI, 803. Constans est Grammaticorum opinio, voc. hoc aeripedem ex aeripedem contractum esse. Cf. supra Donat. III, segm. IV, 2. Pompei. pag. 449. aliique multi. Sed vide Heynium ad hunc Virg. loc. — 2) Virg. Aen. IX, 1. — 3) Cod.:

in vrevem habet; sic corr. — 4) Virg. Aen. II, 332. — 5) Virg. Georg. IV, 467. — 6) Virg. Aen. II, 497. — 7) Graece scriptum apud P. — 8) Virg. Aen. X, 263. — 9) Virg. Aen. III, 496. — 10) Cod. corrupte: opere praecium. Pretium an precium, spatium an spacium scribendum sit, hodie non dubitatur, li-

cet diversa eorum sit ratio. Pretium a pres, pretis, unde interpres; spacium cognatum cum v. specere, unde conspicere et species. — 11) In se concurrentes scripsi e Cod. inter se conc. Asc. P. quod mihi correctoris esse videbatur. — 12) Virg. Ecl. III, 6. Sucus una littera c scribitur in Cod. — 13) Cod. eclipsis. Asc. ectlipsis. — 14) Virg. Aen. I, 3. Cod. exhibet: multum ille in terris; sic corr. — 15) Ovid. Metam. III, 79. — 16) Virg. Aen. X, 394. Cod. tymbrae. —

mercill ovis - ten sierreit. Af 1990

A steel about suspens alles o

PROBI INSTITUTIONUM GRAMMATICARUM

LIBER SECUNDUS.

De Catholicis $Probi^1$. SEGM. I.

1. Quoniam² instituta artium sufficienter tractavimus, nunc de catholicis nominum [1439] verborumque rationibus doceamus. Quidam sic esse nominum declinationes³ numero quinque voluerunt, sicut verborum coniugationes tres, et omnem⁴ declinationem ex genitivo casu numeri singularis posse cognosci. Et primae quidem declinationis genitivum singularem ae diphthongo terminant, generis masculini et feminini, ut hic poeta huius poetae, haec Musa huius Musae. Nam prima declinatio neutrum nomen non habet, id est, ae diphthongo genitivus singularis terminatus generis neutri non invenitur; exceptis quibusdam generis omnis, hic et haec et hoc verna; hic et haec et hoc advena⁶. Dicimus enim verna puer, verna puella, verna man- [1440] cipium. Lectum est et unum hac declinatione nomen generis neutri apud Sallustium: Et dextrum flumen Thuria; huius Thuriae. Nam e sola, sive correpta, sive producta, nullius generis casus genitivus reperitur terminatus, nisi antique⁸, ut Virgilius:

Libra die somnique pares ubi fecerit horas.

Rt Sallustius: Dubitavit acie pars 16.

- 2. Secundae declinationis genitivus singularis i littera terminatur in omni genere, ut hic Plantus, huius Planti; haec fraxinus, huius fraxini; hoc bellum, huius belli-
- Codice inscriptus est. Ascens, finit superiora his verbis: Finis Artium Probi; et sequentia ita habet inscripta: PROBI GRAMMATICI CATHOLICA. Apud P. est: M. Valerii Probi Grammaticarum institutionum Liber II. qui est de Catholicis nominum et verborum; quorum omnium nihil in Cod. - 2) Quoniam instituta artium. Sic recte et ex regula scriptum in Cod. et Asc. a quo ordine cur recesserit P. non intelligo. — 8) Sio esse nominum decl. Ordinem e Codice adoptavi. -
- 1) DE CATHOLICIS PROBI. Ita hic liber in 4) Omnem decl. Ita Cod. omnium decl. Asc. P. -5) Cod,: sing. (sic) genitivi; male, — 6) Quae l. l. apud P. et Asc. sequuntur: huius vernae et huius advenae, non leguntur in Cod. et Asc. — 7) Idem Sallustii locus citatur a Prisc. V, 2, 6. et VI, 3, 12. et a Vibio Sequestre v. Turia. Apud Prisc. tamen legitur Turia m. - 8) Cod. antiquae, ut paullo post aciae. - 9) Virg. Georg. I, 208. — 10) Locus Sallustii legitur etiam apud Serv. ad Georg. I, 208. et apud Prisc. VII, 19. -

3. Tertiae declinationis genitivus singularis is syllaba terminatur in omni genere: hic orator, huius oratoris; haec virgo, huius virginis; hoc carmen, huius carminis. [1441]

4. Quarta declinatio genitivum singularem us syllaba terminat in genere masculino et feminino, ut hic fluctus, huius fluctus; haec manus, huius manus. Nam generis neutri genitivus singularis quartae declinationis u producto terminatur, ut hoc cornu, huius cornu. Quoniam genitivus singularis us syllaba terminatus in genere neutro numquam reperitur.

4. Quintae declinationis genitivus singularis ei separatis terminatur, et regit genus tantummodo femininum, ut haec species, huius speciei; excepto uno communi, duum generum, masculini et feminini: hic et haec dies, huius diei. E autem, quae ante i est in genitivo, et producitur, et corripitur: tunc producitur, cum nominativus singularis es pura producta syllaba terminatur, ut haec series, huius seriei; tunc corripitur, cum es syllaba habet ante se aliquam consonantem pariter copulatam, ut fides, fidei; res, rei; spes, spei.

5. Prima declinatio dativum singularem similem genitivo faciat necesse est, ae diphthongo terminatum: huic poetae, huic Musae⁴. Accusativum am⁵: hunc poetam, hanc Musam. Vocativum a: o poeta, o Musa⁶. Ablativum a, sed producto, ab hoc poeta, ab hac fortuna⁷. Nominativum et vocativum pluralem ae diphthongo: hi, o poetae⁸. Genitivum rum, horum poetarum. Dativum et ablativum⁹: his et ab his poetis. Accusativum¹⁰ hos poetas.

6. Secunda declinatio dativum et ablativum singularem o terminat in omni¹¹ genere: huic et ab hoc grammatico, huic et ab hac fraxino, huic et ab hoc regno. Accusativum um: hunc¹² grammaticum, hanc fraxinum, hoc regnum. Vocativum, generis quidem masculini, aut e correpta, aut i, vel similem nominativo¹³, ut o magne, o Salusti¹⁴, o puer. Invenies antiquitus et us syllaba terminatum vocativum singularem secundae declinationis, ut Virgilius: [1412]

Corniger Hesperidum fluvius is;
pro fluvie. Feminini generis secundae declinationis vocativus singularis semper e correpto terminatur, ut o fraxine; neutri um, ut o regnum. Nominativum et vocativum pluralem generis masculini et feminini i facit secunda declinatio : hi et o magistri, et o fraxini . Neutri a, haec et o regna. Genitivum in omni genere rum: harum fraxinorum . Dativum et ablativum is in omni genere: his et ab his magistris, fraxinis, regnis. Accusativum generis masculini et feminini os: hos grammaticos, fraxinos; neutri vero a: haec regna.

- 7. Tertiae declinationis dativus singularis in omni genere i finitur: huic sacerdoti, huic carmini. Accusativus generis quidem masculini et feminini em: hunc et hanc sacerdotem. Neu-
- 1) U product a Cod. sed supra scr. o, ut sit product o quemadmodum infra saepius. Producta Asc. P. 2) Cod.: con muni duum gen. Asc.: cōi duum gen. P.: communi duorum gen. 3) Vv. et corripitur tunc producitur supra ascripta sunt in Cod. ab eadem manu. 4) Vv. huic musae supra versum scripta ab ead. m. 5) Accusativum in am Asc. P. Sed Cod. accusativum h am, deleta h littera, unde alii in fecerant. 6) Vv. o Musa desunt in Cod. 7) Haec ita exhibet Cod.: ablativum ā abhoc poeta sed producto ab hac fortuna. 8) Hi, o poetae. Sic Cod. a prima manu. Ab altera post v. hi supra scr. poetae, sed a recentiore manu. 9) Ablativum in is, his Asc. P. in is om. Cod. —
- 10) Accusativum in as hos P. As acc. hos Asc. in as om. Cod. 11) Terminat omni Asc. P. in interpoum
 nit Cod. 12) Accusativo hunc; sic Cod. 13) Vv.
 vel similem nominativo inter versus leguntur in Cod. —
 14) Post vv. o Salusti (sic enim Cod.) inserenda videntur, quae in margine Cod. leguntur: o puer feminini semper è correpto o fraxine neutri um o bellum. Sed haec a librario addita; leguntur enim plane similia vel potius gemina paullo post. 15) Virg. Aen. VIII, 77.
 16) Additum ut e Codice, quemadmodum paullo post:
 ut o regnum. 17) Ordo est e Cod. ubi etiam est:
 secunda declination e. Asc. P.: masculini et fem. generis.

tri vero similis erit nominativo et vocativo: hoc carmen. Vocativus generis omnis similis erit nominativo: o sacerdos, o carmen. Ablativus in genere masculino vel feminino, aut e correpta 21 terminabitur, ut ab hoc et ab hac sacerdote, aut i, ut ab hoc et ab hac agili; in genere neutro semper e correpto²², ut ab hoc carmine, ab hoc suave. Nominativum, accusativum et vocativum plurales generis masculini et feminini es producta syllaba terminabit22 tertia declinatio: hi et hae, hos et has et o sacerdotes. Interdum accusativum is 4, ut hos et has agilis. Neutri vero a, ut haec et o carmina25. Genitivum in omni genere um: horum et harum sacerdotum, horum carminum. Dativum et ablativum in omni genere bus: his et ab his sacerdotibus.

- 8. Quarta declinatio dativum singularem generis masculini et feminini ui separatis faciet, huic senatui²⁶, huic manui; neutri²⁷ u sola: huic cornu, accusativum generis masculini et feminini um: hunc senatum, hanc manum; neutri u, hoc cornu. Vocativum in omni genere similem faciet nominativo: o senatus, o manus, o cornu. Ablativum u terminabit in omni [1443] genere: ab hoc senatu, ab hac manu, ab hoc cornu. Nominativum, accusativum et vocativum plurales in genere masculino et feminino us syllaba terminabit, ut hi et hae, hos et has et o senatus, manus; neutri vero a: haec, o cornua. Genitivum in omni genere um, horum senatuum, harum manuum²⁸, horum cornuum. Dativum, et ablativum in omni genere, bus, ut ab his senatibus, manibus, cornibus.
- 9. Quintae declinationis dativus singularis similis erit genitivo, ei separatis, aut producto aut correpto e ante i: huic speciei, huic rei. Accusativus em, hanc speciem. Vocativus similis erit nominativo: o species. Ablativus e producto: ab hac specie. Unde dies genere feminino declinanda est, quoniam nullum nomen Latinum invenitur generis masculini, ablativo singulari e producto terminatum. Nominativus, accusativus, plurales, similes erunt nominativo et vocativo 30 singulari, et es terminabuntur: hae, has, o species 11. Genitivus indifferenter et rum et um accipiet 3, ut harum specierum, vel specieum. Dativus et ablativus bus, his et ab his speciebus.
- 10. Ergo, quoniam genitivo singulari reperto facillime omnium declinationum nomina declinantur, docendum est, qualis nominativus qualem faciat " genitivum. Tractemus igitur per " singulas litteras, vel syllabas nominativum singularem, ex quo genitivus trahitur, quo cognito utriusque numeri casus facillime declinabuntur35. Sed ante de nominativo quinque declinationum

·-- 13) Cod.: et h o fraxini; sed littera h inducta. Hae huic sen. Asc. P. -- 27) Neutri vero generis u sola et o fraxini Asc. P. — 19) Horum magistrorum, harum fraxinorum Asc. P. Priora duo vv. absunt a Cod. — 20) Vv. et feminini in Cod. supra scripta sunt. - 21) Fortasse etiam h. l. scribendum, ut supra: e correpto. In Cod. non satis discerni poterat. — 22) Semper e correpto. His addunt Asc. P. terminatur, quod recte abest

a Cod. — 23) Terminabit, Ita Asc. P. terminatur Cod. Swepe, ut vidimus, v et b confunduntur in Codice. — 24) Accusativus is P. actus os is Asc. accusativum is Coci. id quod dedimus. — 25) Ut haec et o carmina. Ita Cod. Vv. et a omittunt Asc. P. - 26) Facit, ut

Asc. P. Vv. vero generis om. Cod. — 28) Manum ex errore typographi habet P. Ceterum Asc. paullo ante: in omni genere uum. - 29) Hic adduntur vv. hano rem in Asc. et P. — 30) Vv. et vocativo in Cod. supra versum leguntur. — 31) Hae, has, o species. Sic P. Asc. In Cod. hae ecas e o sp. (sic) quod fortasse erit: hae et has et o sp. Sed correctum ab eadem manu: has o species. — 32) Cod. vitiose: accipient. — 33) Cod. corrupte: faciet. - 34) Per inter versus ascriptum in

Cod. — 35) Cod. declinantur (sic). —

breviter tractemus, quibus litteris, vel syllabis, vel modis unaquaeque declinatio nominativum terminat singularem.

11. Primae declinationis nominativus singularis fit modis tribus: a, as, es producta ;

poeta, poetae; Aeneas, Aeneae; Anchises, Anchisae.

Secundae declinationis nominativus singularis fit modis quinque: um, eus, ir, us, er; regnum, regni; puer, pueri; vir, viri; magnus, magni; Tydeus, Tydei. [1444]

12. Tertiae declinationis nominativus singularis fit modis quadraginta uno: a, e correpta; o, c, t, al, el, il; ol, producta; ul, an producta; en correpta, en producta; on correpta, on producta; ar, er correpta; er producta; or, ur, as, es producta, es correpta; is, os correpta, os producta; us correpta, us producta; ax, ex correpta, ex producta; ix, ox correpta, ox producta; ux correpta, ux producta3. Toreuma toreumatis4, dulce dulcis, ordo ordinis, Dido Didonis, lac lactis, caput capitis, tribunal tribunalis, mel mellis, Tanaquil Tanaquilis, sol solis, Suthul Suthulis, Titan Titanis, crimen criminis, lien lienis, Memnon Memnonis, Sinon Sinonis, instar instaris, cadaver cadaveris, ver veris, livor livoris, Tibur Tiburis, facultats facultatis, seges segetis, strages stragis, suavis suavis, os ossis, os oris, Venus Veneris, virtus virtutis, tenax tenacis, grex gregis, rex regis, nix nivis, nox noctis, vox vocis, nux nucis, lux lucis. Terminatur etiam duabus consonantibus copulatis n et s, et dividitur in modos quinque. Nam aut a ante ns habet, infans infantis. Aut e productam, Ufens Ufentis. nam correpta ante ea i nullum nomen reperitur, sicut nec i. Aut o correptam, ut insons insontis. Aut productam, ut fons fontis. Aut u, ut Arruns Arruntis⁸. Hoc tamen scire debemus, quod omnia nomina n et s terminata, tis genitivo faciant necesse est, exceptis duobus, quae dis faciunt genitivum et tis, ut frons, pars capitis, frontis; et frons, quod est folium, frondis; et lens, animal, lendis; legumen lens lentis. Quidam addunt glans glandis, sed haec glandis nominativo posuit Virgilius.

1) Cod, ā, as. es. producta (sic). — 2) Fit modis sex P. Sed quinque recte Cod. Asc. In seqq. Cod. et Asc. lectionem dedimus. Aliter et ex arbitrio, ut videtur, P.: er, ir, ur, us, eus, um, puer pueri, vir viri, satur saturi, magnus magni, Tydeus Tydei, regnum regni. - 3) In recensendis his tertiae declinationis terminationibus magnopere turbant libri nostri. Codex ita exhibet totum locum: a. e correpta. o. c. t. (e tamen perscriptum) al. el. il. producta. ul. an. producta. correpta en producta. on correpta. on producta. ar er correpta er producta. or. ur. as. es. producta es. correpta. is. os. producta os correpta. us producta ax. ex correpta. ex producta ix ox correpta ox producta ux correpta ux producta toreuma cet. Ab hac lectione Asc. non nisi paucis discedit: a. c. e. correpta - el. il. ol producto. Quae si compares cum exemplis, quae sequuntur, vera lectio facillima opera restitui potest. Primum scribendum a, e, correpta; exempla enim sunt toreuma, dulce. Tum post terminationem il plenius interpungendum est, ita ut nihil de correptione vel productione addatur; c autem ante t addendum, ut Codex habet; quod verum esse, ordo exemplorum docet. Ol ex Asc. addendum, quod Cod. omisit. Dein en corre-

pta en producta scribendum esse, exempla crimen et lien docent. Porro is, os correpta, os producta; us correpta, us producta sic plene scribendum, et res ipsa clamat, et exempla ostendunt: suavis, os oris, os ossis, Venus, virtus. Aberravit autem facillime librarii oculus in his: is os - producta, ubi vv. os correpta omisit; et in his: os correpta, us producta, ubi us correpta, us pr. scribendum erat. Putschii emendationes prorsus sunt alienae: a, e, e correpta, e producta; o, t, al, el, il, ol, ul, an, en correpta, en producta — us producta, ax, ex, ix, ox, ux, ut toreuma. Nostram autem emendationem probabilem reddit etiam terminationum numerus, quae cum sequentibus quinque in me computata, illas XLI efficiunt. — 4) His interponit P. Euterpe, Euterpis; quod exemplum ignoratur a Cod. et Asc. Recte, nam plane fictum est et insulsum, neque unquam Euterpe aliter, nisi ad primam declinationem, inclinari potuit. - 5) Livor, livoris, e Cod. est, ubi scriptum libor, liboris. Labor laboris Asc., P. — 6) Termina. tur — dividitur. Scil. tertiae declinationis nominativus. Sic recte in Cod. Terminantur - dividuntur P. terminatur — dividuntur Asc. — 7) Nam correpta ante ea. Sic recte Cod. et Asc. N. c. ante ns P. Paullo ante ut 13. Quarta declinatio nominativum singularem terminat modis duobus, us et u, hic fluctus, huius fluctus; hoc cornu, huius cornu; hoc genu, huius genu¹⁰.

Quintae declinationis nominativus singularis fit modo uno es semper producta, dies diei; res rei.

- 14. Hucusque de nominativo, nunc de genitivo doceamus, per 11 singulas litteras vel [1445] syllabas nominativi decurrentes, unde genitivus qualis sit, poterit declarari. Quo patefacto, poterimus scire, quo modo ommis casus utriusque numeri secundum rationes supra positas declinatur 12.
- 15. A littera terminatus nominativus singularis, sive pura, sive aliqua consonanti iuncta, generis masculini et feminini tantummodo Latinorum nominum reperitur, qui genitivum ae diphthongo terminans docebit nos, quomodo totos casus utriusque numeri declinemus secundum rationem primae declinationis, quam paulo ante monstravi. Inveniuntur generis neutri a littera terminata, sed peregrina, quae declinantur ratione tertiae declinationis, quae, sicuti docui, genitivo is syllaba terminantur 13, ut hoc toreuma, huius toreumatis; schema, schematis. Nam cum 14 Plautus in Amphitryone posuit:

 Cum servili schema 16;

non neutri generis declinationem subvertit, sed genus. Haec enim schema declinavit, ab hac schema, sicut haec fortuna ab hac fortuna 16. Primae declinationis, non tertiae hoc schema, genere neutro; nam ab hoc schemate posuisset. A enim terminatum nomen generis neutri Latinitas non habet, exceptis tribus, hic et haec et hoc verna, advena; et hoc Thuria, nomen fluminis, lectum in secunda historia Sallustii.

16. C¹⁷ littera unum nomen reperitur terminatum generis neutri, declinationis tertiae; is enim facit genitivo, hoc lac, lactis. Quidam putant hoc lacte ¹⁸ debere dici; sed non legi ¹⁹, nisi in Varrone de lingua Latina ²⁰. Virgilius:

Lac mihi non aestate novum, non frigore defit 11.

Plautus hoc lacte declinavit ubique:

GRAMMAT. LAT. I.

Sicut lacte lacti simile est 23;

Ufens P. — 8) Arruns Arruntis. Sic duplici r littera Cod. aurus auruntis Asc. Aruns Aruntis P. — 9) Sed

et haec gl. Asc. P. Sed et gl. Cod., deleto et. Recte. Locus Virgilii alius non esse potest, nisi Georg. IV, 81. Nec de concussa tantum pluit ilice glandis; ubi tamen genitivus est, quem male pro nominativo accepisse videtur Probus. - 10) Hoc genu, huius genu in Cod. inter versus scripta sunt. — 11) Per singulas litteras. Ita Cod. Asc. Excidit per apud P. - 12) Declinare mendose Cod. sed in fine versus, unde coniicio legendum declinari possit, vel tale quid. — 13) Cod. mendose: terminato. — 14) Nam cum Plautus Cod. N. quod Pl. Asc. P. In Cod. diverso atramento et a rec. manu supra scr. quod. — 15) Locus Plauti est Amphitr. prol. 107. citaturque idem a multis Grammaticis in eadem caussa, veluti a Prisc. VI, 2, 7. quem cf.; a Pompeio XVII, 25. pag. 229. aliisque. - 16) Inde ab hoc loco turbae in Cod. Sequentur enim haec: historia Sall. (finit versus) e ergo nomina terminata. cet. Reliqua desunt. Sed partim in suprema, partim in ima libri ora, signo illuc monstrante, leguntur, quae deinceps apud Putsch. leguntur: E litera unum nomen cet. Legendum autem

Clittera unum cet. res ipsa docet. Locus Sallustii, inter fragmenta reponendus, iam supra a nobis indicatus. Cf. Sall. fragmm. apud Gerlach. p. 226. fragm. 12. — Pariter apud Asc. omnis ille locus: Clittera unum nomen - usque ad vv.: in intestinis pinguissimae, desideratur. Illa tamen, quae inde a vv.: Primae declinationis usque ad vv.: historia Sallustii apud P. leguntur, etiam in Ascensiana assunt integra. - 17) Apud P.: E litera. Sed vide quae statim monuimus. — 18) Hoc lacte. Ita diserte Cod. hoc lact P. Male. — 19) Legi Cod. legimus P. - 20) Quae hodie Varronis exstant, non habent hoc praeceptum. Sed Non. pag. 483. ex Varronis Andabatis affert: Candidum lacte papilla quum fluit. Sed cf. Pompei, pag. 233. — 21) In Cod. haec tantum leguntur: Lac mihi non aestate novum; sed finit versus, et amplius librarium perscribere voluisse locum Virgilii, ex lineola appicta, sed deleta, apparet. Virg. Ecl. II, 22. - 22) Sicut lacte lacti simile est. Ita diserte Cod. Sic lacte lactis s. e. Putsch. Ceterum locus Plauti, ab huius Editoribus inter fragmenta relatus, citatur e Bacchidibus a Pompeio pag. 233., ubi tamen lactis simila Sed in Bacchidibus hodie non comparet. Cf. Lamb. ad Plauti Menaech. V, 9, 30. Adde Milit. gl. II, 2, 85. - numero tantummodo singulari; nam quod Plautus posuit lactes, id non a nominativo, hoc lac, vel hoc lacte, sed hi lactes, genere masculino numero semper plurali. Sunt autem lactes, partes corporis in intestinis pinguissimae. D hac littera nullum nomen repperi terminatum; doceat declinationem, qui potuerit reperire. E littera terminata nomina generis masculini et femi- [1446] nini non inveni Latina, sed Graeca, E producta terminata, quae aut Graeca ratione Latinitatis, ut haec Danae, huius Danaes, qua syllaba nullus genitivus Latinus terminatur; aut e in a mutans nominativo declinabitur ratione primae declinationis, ae diphthongo faciens genitivum, Danaa Danaae, Helena Helenae. Generis neutri Latina nomina repperi e terminata, sed correpto, quae is facientia, genitivo declinabuntur secundum rationem tertiae declinationis, hoc suave, huius suavis; hoc monile, huius monilis; hoc praesepe, huius praesepis. Hoc enim genere declinatur. Nam quod Plautus:

Haec praesepes mea est⁸; genere feminino sicut apud Graecos; auctoritas est, non ratio. Pes enim terminata nomina, sive correpta, sive producta, aut tis facient⁹ genitivam, aut dis; praepes, praepetis; pes, pedis. Nam dapes numero semper plurali declinantur; dapem tantummodo legi numero singulari, sicut multorum nominum aliqui casus inveniuntur, ut sponte, tabo, Iuppiter, o Iuppiter. Nam qui declinat hic Iuppiter, huius Iovis, potest et hic Phoebus, huius Apollinis declinare; et haec Minerva, huius Palladis; et hic Hercules, huius Alcidae. E ergo nomina terminata Graeca sunt, ut haec Danae, Euterpe, Circe, Agave. Et si qui voluerit declinare, hoc modo faciet secundum Graecos. Immo addat in genitivo es et in accusativo en, et faciet huius Danaes, unde est illud:

Aestiferae Libyes 10.

hanc Danaen. Ablativum enim, quia Graecum est, non habet. Et convertuntur sic: ex e littera a facit et dicitur Circa¹¹, unde est illud Horati²²:

Volente Circa. Ergo in genitivo:

1) Tantummodo Cod. tantum P. - 2) Apud P. hic locus male sic legitur: nam quod Plautus posuit lacle, nominativo hoc lac cet. Quae dedi, licet in Cod. paullo obscurius leguntur, tamen et ab Eichenfeldio, V. Cl., et a me manifestissime inventa sunt. Cf. Plaut. Curc. II, 3, 40. Pseud. I, 3, 84. Adde Non. p. 331. — 8) Verba: D hac littera - reperire, desunt apud Asc. et P. Ego e Cod. addidi, sic demum manum Grammatici restituisse ratus, quum per singulas litteras procedere se velle supra dixisset. Quae autem nunc apud P. sequuntur: E ergo nomina — usque and v. Cyrenes, in Cod. et Asc. statim supra post vv. in secunda historia Sallustii sequuntur, ut diximus. Sed falso id fieri, partim res ipsa docet, quum illa non poni possint, nisi ubi de terminatione in E iam sermo fuerit, partim Codex bstendit, qui, quum supra posita illa de C littera in margine habeat, in eodem margine sic pergit: pinguissime.

d hac littera nullum nomen repperi terminatum doceat declinationem qui potuerit reperire. E littera terminata; atque ita pergit usque ad vv. mutans nominativo deolinabitur. Reliqua in ima ora abscissa sunt, sed restantes adhuc lineolae docent, saltem unum etiam versum affuisse. Eadem tamen omnia in ipso textu recurrunt infra post v. Cyrenes. Non dubito tamen, quin, postquam librarius errorem suum, quo verba E ergo — Cyrenes, anticipaverat, intellexit, omissa in margine ponere voluerit, sed membrana deficiente, partem in ipso textu retractaverit. Igitur sic ordinavi disiecta membra, ut primum quae de littera C, tum quae de littera D, deinde quae in universum de terminatione E, postremo quae de E Graeca tractata sunt, ponerem. - 4) Decknatur Asc. P. Declinavitur Cod. in margine et in textu. - 5) Danaa, Danaae ita Cod. huius Danaae Putsch. Asc. omisso nominativo. - 6) Cod. in textu terminaAestiferae Libyes:

Lacanus 13. Sallustius: Apollinis filia et Cyrenes 14.

17. F, G, H, his litteris nomen non repperi terminatum.

I littera terminata nomina quattuor 15 tantummodo repperi sine aliqua declinatione. Nam monoptota sunt duo generis omnis, hic et haec et hoc nihili, frugi; et duo generis neutri, numero tantummodo singulari hoc gummi, hoc sinapi; quamvis Plautus in Pseudulo haec [1447] sinapis 16 declinaverit. Inveni et duo in numero plurali masculina, in numero singulari neutra, hi Argi, hoc Argos; hi porri, hoc porrum.

18. K hac littera nullum nomen terminatur 17.

L littera terminata nomina Latina generis masculini et feminini, exceptis quattuor, nulla reperies, hic sol, haec Tanaquil. Tanaquil enim uxor fuit Tarquini Prisci; appellativum quidem est, sed pro proprio habetur 18; hic consul, hic et haec et hoc exsul. Generis vero neutri plurima nomina reperies 10 hac littera terminata, quae si erunt monosyllaba, in genitivo l littera duplicabitur, mel, mellis; fel, fellis. Excipitur unum sal 20, salis, unde quidam 11 hoc sale declinant. Omnia tamen ratione tertiae declinationis flectuntur, nam is syllaba genitivum proferunt. Si qua alia inventa fuerint, exceptis supra positis, generis masculini barbara sunt, ut Hanibal, Hasdrubal, Hamilcar, Hiempsal, Adherbal 22. Inveniuntur et generis neutri barbara l littera terminata, hoc Muthul, hoc Suthul.

19. M littera terminatum nomen 23 generis masculini vel feminini, excepto uno generis emnis menoptoto, Latinitas non habet, hic et haec et hoc nequam. Neutri generis 24 plurima reperies, quae genitivo casa aut una i 25 aut duabus terminabuntar. Tunc una, si ante um syllabam nominativus i mon habuerit, ut hoc bellum, regnum, sceptrum; belli, regni. Si habuerit, genitivus duabus i terminabitur, ut hoc sucrificium, huius sacrificii; sicut etiam 24 quae ante us syllabam habent i, ut Terentius, Terentii. Ex quibus una syllaba sublata fit vocativus, si sint nomina propria, ut o Terenti; sin appellativa, novissimam us in e correptam 27 mutabunt in vocativo, o egregie. Omnia tamen nomina m terminata 25 secundae sunt declinationis; nam i faciunt genitivo, excepto nequam 25, monoptoto.

buntur; sed eadem manus in margine, id quod raro fit, declinabuntur. - ?) Vv. Hoc genere, omisso enim, supra versum. Ego Asc. et P. secutus sum, — 8) Haec praesepes mea est. Cod.: hoc praesepes meus est, sed ab eadem manu emendatum, ut dedi cum P. haec praesepis in ea set Asc. Locus Planti a Bothio inter fragmenta relatus. Idem Bothius suadet, in seqq. scribater: siout apud Graecos φάτνη, quod veri est simile. — 9) Facient Cod. faciunt Asc. P. - 10) Lucan. Phers. I, 206. - 11) Et dicitur C. Cod. Asc. Et d. eirea, sic non perscripto vocabulo dicitur P. — 12) Horati Cod. Locus est Epod. XVII, 17. ubi post Bentleium scribitur Circa, quum antea esset Circe. Ceterum in Cod. est: volente circa, elena. ergo cet. — 13) Phara I, 206. — 14) Locus Sallustii inter fragmm. legitur apud Gerlach. p. 247. fragm. 38. — 15) Quattuor ita Cod. — 16) Plautus in Pseudulo III, 2, 28. ubi sinapis scelerata.

Ceterum Cod.: haec senapis. — 17) Ita Cod. nullum reperi terminatum Asc. P. — 18) Vv. Tanaquil enim proprio habetur hoc loco in Codice et apud Asc, interponuntur, omissa a Putschio. Si revera a Grammatico profecta sunt, satis sunt memorabilia. Haberemus enim wocem Etruscam, quae ad linguae Etruscae indagationem conferre multum posset. — 19) Reperias P. — 20) Excipitur hoc stil P. male. - 21) Quidem P. ex errore typographi. — 22) lempeal, aderbal Cod. — 23) M litera terminata nomina P., fortasse melius. 24) Generie neutri Asc. P. - 25) Aut una i. Ita Cod. aut una aut duabus omissa littera i Asc. aut una aut duabas i P. - 26) Etiam deest in Asc. et P. - 27) Gorreptam deest in Asc. et P. - 28) M litera terminata Asc. P., fortasse melius. - 29) Encepto uno nequan Asc. P. ---

20. N littera terminata nomina tertiae sunt declinationis; nam omnia genitivo nis faciunt! Latina quidem generis masculini et feminini rara habentur; duo figura simplici, hic rien, [1448] huius rienis; hic lien, huius lienis; composita generis omnis, hic et haec et hoc tibicen, cornicen, fidicen; tibicinis, cornicinis, fidicinis; quamvis Terentius fidicinam et tibicinam posuerit. Neutri generis multa reperiuntur n in nominativo correpta, in genitivo e in i mutata, ut hoc pollen, pollinis; carmen, carminis; lumen, luminis; gluten, glutinis; crimen, criminis; limen, liminis. Sed quoniam multa Graeca vel barbara nomina reperiuntur generis masculini vel feminini (nam Latina, exceptis supra positis, et uno altero proprio, hic Idmon, Idmonis, o et in nominativo et in genitivo correpta, alia non inveniuntur); observandum est, ut tunc producamus Latine, si apud illos producuntur, ut Sinon, Sinonis; Rubicon, Rubiconis; tunc corripiamus, si apud illos corripiuntur, ut Memnon, Memnonis; hic et haec Sason, Sasonis, hic Titan, Pan, Titanis, Panis, vel Titanos, Panos; ut Virgilius:

Panos de more Lycaei⁷; sine alicuius declinationis ratione. Nulla enim declinatio genitivo, nos syllaba terminatur. Excipitur unum ⁸, tis faciens genitivo, Laocoon, Laocoontis. Posuit Lucretius hoc sanguen⁹, novo more, cum sit hic sanguis, huius sanguinis, contra rationem guis terminatorum, quae genitivum similem nominativo faciunt, hic anguis, pinguis; huius anguis, pinguis,

21. O littera pura terminata nomina, genitivo o producant necesse est, et tertiae sint declinationis, nam is terminant genitivum, leo, leonis; Pollio, Pollionis. Excipitur unum, quod in genitivo o in e correptam mutat, hic Anio, huius Anienis 16, nomen fluminis. Cum aliqua vero consonanti praeposita et corripiuntur, et producuntur. Ideoque per singulas litteras doceamus, iunctas o litterae, Bo 11 terminata producuntur in genitivo, Libo, Libonis; Carbo, Carbonis; Narbo, Narbonis. Hoc tamen scire debemus, quod omnis nominativus o littera terminatus, sive pura, sive aliqua consonante praeposita et iuncta corripitur; exceptis Graecis, quae [1449] producuntur, ut Dido, Manto; ideoque indifferenter declinantur 12, Latina ratione, huius Didus, Mantus, ut Virgilius:

Fatidicae Mantus, et Tusci 13.

Co syllaba si inventa fuerint, producentur; barbara audivi, Sico, Siconis; Franco, Franconis.

Do omnia in genitivo o in i mutant, ordo, ordinis; hirundo, hirundinis; cardo, cardinis; ex-

1) Omnia nis faciunt genitivo Asc. P. — 2) Terent. Eun. III, 2, 4. Ibid. V, 5, 15. Ad. V, 7, 7. et 9. — 3) Idmon, Idmonis. Ita praeclare Cod. Ligmon, Ligmonis Asc. Ligmo, Ligmonis P. — 4) Si aput illos producitur idos producitur Cod. quod nihil est, nisi iteratio duarum vv. Producuntur scripsi sensu postulante; producitur Asc. P. — 5) Corripiuntur. Sic recte Cod. Asc. corripitur P. — 6) Saxon, Saxonis Asc. P. pessime. Sason manifeste exh. Cod. Scribendum Sasson pro Saxo. — 7) Virg. Aen. VIII, 344. — 8) Excipitur unum. Ita scripsi, sic volente emendatore Cod., cuius tamen manus eadem est librarii. Unum excipitur Asc. P. — 9) Lucret. I, 837. ibid. 860. — 10) Non corripitur penultima in Anienis; erravit Grammaticus, ut saepe; fortasse suae aetatis vitium secutus.

— 11) Hunc locum Cod. ita exhibet: iunctas o terminata; sed supra scr. littera bō. Recta Asc. ut edidimus. Male P.: iunctas o literae. Per Bo. — 12) Declinantur. Hoc v. in Cod. supra versum scr. — 13) Tusci. Ita Cod. in quo versus non est perscriptus. Addunt Asc. P.: filius amnis. Virg. Aen. X, 199. — 14) Duobus Asc. P. — 15) Si qua talia. Asc. P. — 16) O inmutant genetivo Cod. O in i mutant in gen. Asc. Recte P., nisi quod in delevimus: o in i mutent in gen. — 17) Quod in genitivo ante o, syllaba producta Asc. P. male. Recte Ccd.: quod in genit. ante nis syllabam o producta, nisi quod Cod. in genetivum (sic). — 18) Hunc locum Cod. corrupte ita exhibet: instrumentum rusticum mango latinum non est. nam ambages cet. Pro v. mango Asc. et P. exhibent ambago,

ceptis duabus ¹⁴ quae o habent in genitivo productam, ut pedo, pedonis; cerdo, cerdonis; nam Dido Graecum est. Fo terminata producuntur in genitivo, bufo, bufonis; Gorfo, Gorfonis, et si qua alia ¹⁵. Go finita, o in i mutent genitivo ¹⁶ necesse est, et sint generis feminini, virgo, virginis; Carthago, Carthaginis; uligo, uliginis. Excipitur unum, quod in genitivo ante nis syllabam o ¹⁷ producta terminatur, et generis est masculini, ligo, ligonis, instrumentum rusticum; mango. Ambago ¹⁸ Latinum non est; nam ambages, et compages, nominativo utriusque numeri declinantur, sicut strages. Lucanus:

Sicut conpage soluta ;

non conpagine, a nominativo singulari, haec conpages, non haec conpago; nam conpaginis et conpagine faceret. Virgilius:

Laxis laterum compagibus;

et non compaginibus. Et:

Multae ambages;

non ambagines²⁰. Omnia tamen, sicut docuimus, nomina o terminata, sive pura, sive aliqua consonanti anteposita²¹, tertiae sunt declinationis, id est, genitivum singularem²² is syllaba terminant; exceptis Graecis, quae et Graeca ratione us faciunt genitivo, et Latina nis²³, Dido, Didus; Dido, Didonis, et si qua talia.

22. Ho finita producentur in genitivo, ut lurcho, lurchonis, lectum nomen in Plauto, significans ganeonem, nepotem, devoratorem. Hoc tamen scire debemus, quod omnia nomina post c litteram habentia h, peregrina sunt, chorus, Anchemolus, charta, Charon, Chrysus, Chalybes; exceptis tribus, quae Latina sunt, lurcho, pulcher, Orchus, sic enim in antiquioribus reperies, non Orcus. Ko non invenies, ideo quoniam k non scribitur, nisi ante a litteram puram in prin- [1450] cipio nominum; vel cuiuslibet partis orationis consequentis syllabae consonans principium sit, sicut docui in libro primo. Lo terminata Latina producuntur, Milo, Milonis; calo, calonis; Graeca in i mutabunt. Apollo, Apollinis. Mo producuntur, temo, temonis; Sulmo, Sulmonis. Excipitur unum, quod o in i mutat, homo, hominis; quamvis antiqui homonis declinabant. No terminatum nullum nomen repperi; qui invenerit, doceat rationem. Po syllaba terminata producuntur, vappo, vapponis; animal est volans, quod vulgo animas vocant; lectum est apud Lucretium, hos vappones.

recte; sed mango abiiciendum non erat. Igitur restitui. - 19) Sicut strages. Lucanus sicut conpage soluta. Ita Codex, recte, nisi quod, ut est apud Lucanum, sic quum comp. s. scribendum fuit. Lucan. Phars. I, 72. Sicut Lucanus compage soluta Asc. P. - 20) Hunc omnem locum Codex its mutilum et corruptum profert: Non haec conpago conpaginis et conpaginis et conpagine faceret Vergilius ambagus non ambagines omnia tamen cet. Recte Asc. et P. quae dedimus. Virg. Aen. I, 122. et ibid. I, 342. ubi tamen: Longae Ambages. — 21) Anteposita et iuncia Asc. P. - 22) Deest v. singularem apud Asc. et P. - 23) Et Latina nis. Deest v. Latina in Asc. et P. — 24) Producunt in Asc. P. producentur in (sic) Cod. - 25) Plaut. Pers. III, 3, 16. -26) Archemorus Asc. P. et Cod. a prima manu, sed corr. ab eadem; recte. Est Graecum 'Ayzepolog. Cf. Virg.

Aen. X, 389. — 27) Nibil huiusmodi primo libro tractatum memini. — 28) Graeca in i mutabunt. Ita Cod. Asc. Graeca o in i mut. P. — 29) Salmo Salmonis Cod. — 30) Homonis Asc. P. hominis Cod. De hac prisca forma cf. Priscian. VI, 3, 15. ed. Krehl. — 31) Polysyllaba producuntur Asc. male. — 32) Vocabulum nunc non invenitur apud Lucretium, nisi forte Grammaticus intellexit locum lib. III, 387. nec plumas avium papposque volantes. Miror autem ne nuperrimum quidem Lucretii editorem ad hunc locum Probi animum advertisse. Verisimile mihi est, formas h.v. plures in usu fuisse, ita ut pappus, pappo, vappus, vappo dicerent. A pappo papilio descendit. Ceterum vappo lexicis addendum. —

- Quo, hac syllaba ideo nulla pars orationis terminatur, quoniam q littera numquam scribitur, nisi quando u littera et alia vocalis sequens iuncta fuerit, sicut docui in libro primo. Ro terminata producuntur in genitivo, Cicero, Ciceronis; Varro, Varronis; tiro, tironis. Unum o litteram in genitivo et in omnibus casibus utriusque numeri perdit, haec caro, huius carnis; excepto vocativo singulari, o caro. So, producuntur, Naso, Nasonis; Piso, Pisonis. To, Latina quidem nomina hac syllaba terminata in genitivo corripientur¹, Britto, Brittonis²; Santo, Santonis; nomina sunt gentium³. Nomina mulierum Graeca aut producuntur, aut u habebunt in genitivo, Manto, Mantonis, vel Mantus; Leto, Letonis, vel Letus. Vo, non inveni hac syllaba nomen aliquod terminatum. Xo, nec hac syllaba inveni finitum nomen nisi barbarum, quod audivi, Brixo, Brixonis. Zo, hac quoque syllaba nullum nomen repperi terminatum, nisi unum barbarae civitatis, lectum in Sallustio: Vizzo, Vizzonis4.
- 24. P, hac littera nullum nomen finitum⁵ potuit reperiri, quia hec hac littera nomen aliquod terminatur, ratione supra monstrata,

R littera nomina terminata multa sunt. Hoc tamen scire debemus, quod generis omnis nomina, r littera terminata, et neutri, solius tertiae sunt declinationis. Nam is syllaba finient genitivum, hic et haec et hoc par, huius paris; impar⁶, imparis; cadaver, cadaveris; [1451] iecur, iecoris; excepto uno, quod monoptotum est, hoc ir, significans medietatem palmae, quae etiam vola dicitur, Graece θέναρ 8. Generis vero masculini et feminini solum, incerta sunt an secundae sint⁹ declinationis et genitivo i finiantur, an tertiae declinationis, ut 10 is syllaba terminentur genitivo, ideoque per singularum litterarum r litteram antecedentium syllabas decurrentes doceamus, quae sint declinationis secundae, quae tertiae.

25. Ar pura nullum nomen repperi terminatum. Er pura terminata masculiná, secundae sunt declinationis, puer, pueri; feminina 11, mulier, mulieris, tertiae sunt declinationis, et si qua alia; omnia tamen corripientur. Ir pura unum indeclinabile vel monoptotum repperi, hoc ir, contra rationem neutrorum 12 nominum r littera terminatorum, quae omnia, sicut ante docui, tertiae sunt declinationis, id est, genitivo is syllaba terminantur. Or pura inventa generis masculini et feminini, tertiae sunt declinationis, ris terminantia genitivum, o in nominativo correpta, in genitivo producta, hic et haec melior, huius melioris. Ur pura nullum nomen repperi terminatum. Bar terminata 13 tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivum, hoc iubar, iubaris; splendorem diei significat; Virgilius:

lubare exorto 14; numero semper singulari. Ber terminata omnia 15 et corripiuntur et secundae sunt declinationis.

1) Corripiuntur Asc. P. — 2) Britto. Ita Codex. Brito Asc. P. - 3) Omnis hic locus in Cod. sic exhibetur: brittonis. vo non inveni. His supra ascripta sunt haec: Sancto Sanctonis nomina sunt gentium graecarum aut producuntur cet. Sed in Asc. et P.: Britonis, Santo Santonis. Nomina mulierum graeca aut producuntur cet. Apertum est, in Cod. excidisse vv. nomina mulierum, in Edd. vero verba: nomina sunt gentium, desiderari. - 4) Vizzo, Vizzonis Cod. Vizo Vizonis Asc. P. - 5) V. finitum deest in Asc. et P. - 6) Huius par inpar Cod. vi- 15) Nomina Asc. P. - 16) Facient Cod. faciunt Asc.

tiose. — 7) Excepto uno, quod monoptotum est, hoc ir, significans. Ita recte Cod. In Asc. vv. quod monoptotum est omittuntur. excepto uno, hoc ir, quod monoptoton est, et significans corrupte P. - 8) Ita, maiusculis tamen Graecis litteris, Cod. — 9) Sint addidi e Cod, - 10) Ut addidi e Cod. - 11) Feminina is syllaba finiunt genitivum ut mulier P. unde tamen hauserit P. hanc ubertatem, ignoro. - 12) Nominum neutrorum P. V. neutrorum omittit Asc. - 13) Voc. terminata omittit P. — 14) Virg. Aen. IV, 130. —

Nam aut bri facient 16 genitivum, ut Calaber, Calabri; Cantaber, Cantabri; Insuber, Insubri; aut ri, ut liber, liberi, vel libri. Tum ri 17, si deum, vel ingenuum significamus, quamvis in metro Liber deus, et liber ingenuus producitur, ut est:

Liber et alma Ceres;

in alio significatu corripitur li, ut:

Alta liber aret in ulmo 18.

Sed rationabiliter cum li corripitur, genitivo bri facimus, liber, libri. Excipiuntur duo Ber terminata, quae tertiae sunt declinationis, imber, imbris; Terentius 19:

Imbrem aureum;

em enim syllaba terminatà accusativo tertiae sunt declinationis, non secundae, id est, genitivo is terminato veniunt, non i, ut Virgilius: **[1452]**

Tres imbris torti radios²⁰;

hic suber, suberis; Virgilius:

Raptus de subere cortex²¹;

a genitivo is terminato. Nam si i terminaretur genitivus, ablativus a subero 22 diceret. filii, numero semper plurali declinantur.

26. Bir, hac syllaba nullum nomen repperi terminatum; qui invenerit, etiam declinationis doceat rationem. Bor terminata tertiae sunt declinationis; nam ris faciunt genitivo, ut labor, laboris. Omnia tamen nomina or syllaba pura terminata, et cum alia consonante praeposita et iuncta, in nominativo quidem corripiuntur; in genitivo vero si fuerint appellativa, producuntur²³, orator, oratoris; praeceptor, praeceptoris²⁴; exceptis quattuor, quae quamvis sint appellativa, tamen corripiuntur²⁵, arbor, arboris; marmor, marmoris; aequor, aequoris; hic et haec memor²⁶, memoris. Actor si appellativum fuerit veniens ab agendo, o producitur in genitivo actoris²⁷; si sit hominis nomen proprium, corripitur, sicut Virgilius:

Actoris Arunci spolium23.

Omnia enim propria, or syllaba finita, in genitivo corripiuntur, ut Nestor, Nestoris; Hector, Hectoris; Castor, Castoris; et si qua talia. Quidam putant Virgilium contra rationem propriorum produxisse:

Herculis Antorem comitem?;

sed errant, nam hic Antores declinavit, non Antor: sicut hic Diores. Et hoc tamen scire debemus, quod appellativa or terminata, si tracta fuerint a verbo, genus femininum trix terminant, ultor, ultia, ulciscor; praeceptor, praeceptrix, praecipio. Auctor, sì sit tractum a verbo

P. - 17) Tum ris si deum Cod. Sed ultimam litte- bero diceret vitiose Cod. - 23) Producuntur, ut oraram eradere voluisse videtur librarius. Tunc eri si tor P. - 24) Addit P.: labor laboris, amor amoris, deum Asc. Tunc beri si deum P. — 18) Cod. h. l. quae ignorant Cod. et Asc. — 25) Corripiuntur, ut turbat: Quamvis in metro liber deus li et producitur ut arbor P. — 26) Hic et haec memor memoris est liber et alma ceres et corripitur li ut alta liber aret in Cod. hic et haec et hoc memor memoris P. Nos Asc. ulmo. Ut nos exhibuimus, praebet recte Asc. quacum secuti sumus. — 27) O producit in genitivo et facit consentit Putschiana, nisi quod haec: producitur li, ut ris; si sit P. Nos Cod. et Asc. secuti sumus. Produest. Loci Virgiliani sunt: Georg. I, 7. Ecl. X, 67. — ctionis nota in actoris e Cod. est. — 28) Virg. Aen. 19) Terent. Eunuch. III, 5, 37. — 20) Virg. Aen. VIII, XII, 94. — 29) Virg. Aen. X, 779. ubi editur: An-429. - 21) Virg. Aen. VII, 742. Paullo ante huius soren. - 80) Hic additum e Cod. suberie Asc. P. Pronomen abest a Cod. - 22) A li-

augeo, auctrix facit; si non venit a verbo, sed significat principem, quod nomen non venit a verbo, etiam feminino genere auctor facit, sicut Virgilius ex persona Iunonis:

Auctor ego 'audendi';

princeps, non quae augeam³; nam auctrix diceret. Sed excipitur unum quod quamvis non veniat a verbo, tamen feminino trix facit, genetrix; nam balneatrix, defensatrix⁴ rationabiliter debet dici, nisi quoniam male sonant. Et nonnunquam quamvis veniat⁵ a verbo, tamen [1453] feminino or facit, memini⁶, hic et haec memor. Bur terminata tertiae sunt⁷, nam ris facient genitivo⁸, u ante ris habentia, Tibur, Tiburis. Unum in genitivo u in o correptam mutat³, ebur, eboris.

27. Car, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, Bomilcar, Bomilcaris 16. Cer terminata, si sint generis omnis, tertiae sunt 11, et cris facient genitivo 12, hic et haec et hoc acer 13; quamvis Horatius:

Solvitur acris hiemps 14;

huius acris 15; quamvis Virgilius:

Alacris palmas 16.

Sin aliter, secundae erunt¹⁷, ri terminabunt genitivum. Aut signum caeleste aut fluviale animal, cancer, cancri; sacer, sacri; macer, macri; exceptis duobus, quae quamvis non¹⁸ sint generis omnis, tamen tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, hoc cicer¹⁸, ciceris; hic carcer, carceris. Omnia tamen nominativo Cer, corripiuntur. Ergo breviter hoc observandum praecipiamus. Cer terminata generis neutri, cris²⁰ faciunt; masculini vero cri²¹, excepto uno carcer, carceris. Ergo generis feminini solum Cer terminatum non reperitur. Cir, hac syllaba nullum nomen repperi terminatum. Cor terminatum unum monosyllabum repperi tertiae declinationis, dis faciens genitivum²², hoc cor, huius cordis, et si qua ab eo deducuntur. s littera addita concors, concordis; secors, secordis facit. Caetera omnia genitivo ris faciunt. Cur terminata tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, u in o correptam mutata²², iecur, iecoris; et si qua talia inveneris.

- 28. Dar syllaba nullum nomen repperi terminatum; qui invenerit, etiam rationem declinationis demonstret. Audivi²⁴ nomen oppidi barbari, hoc Zidar, Zidaris²⁵. Der syllaba terminata²⁶ et corripiuntur in nominativo, et Graeca sunt, et e in genitivo perdunt, secundae declinationis, ri faciunt genitivo²⁷, Menander, Menandri; Alexander, Alexandri; Leander, Lean-
- 1) Et Cod. Ceterum Cod. plerumque autor autrix, detracta c littera. Sed in seq. Virgilii loco c supra scripta est sic: autor ego audendi. 2) Virg. Aen. XII, 159. 3) Quae augeam. Recte sic Cod. Asc. quae augeat P. 4) Hunc locum Cod. ita exhibet: tamen feminino genetrix balneatrix nam defensatrix cet. Apud P. non minus corrupte legitur: tamen feminino trix facit, genetrix, balneatrix, nam defensatrix. Veram lectionem exhibet Asc. quam dedimus. 5) Veniant unus P. 6) Memini addidi e Cod. 7) Tertiae sunt declinationis P. 8) Genitivum P. Asc. 9) Unum invenitur in gen. mutans P. 10) Cod.: vomilcar vomilcaris. 11) Tertiae sunt declinationis P. tertiae sunt tris Cod. Ego Asc. secutus sum. 12) Faciunt genitivum P. faciunt genitivo Asc. —
- 13) Hic et haec et hoc acer. Ita omnes. Non tamen dubito quin scribendum sit: hic et haec acer. 14) Horat. Carmm. I, 4, 1. Hiemps scripsi e God. 15) Hoc loco intrudit P.: acer acris, vel alacer alacris, quae vv. absunt a Cod. et Asc. propterea omisi. Puto tamen scribendum esse: Hic et haec alacer, alacris; quamvis cet. 16) Addit P.: utrasque tetendit, quae vv. absunt a Cod. et Asc. Virgilii locus est Aen. VI, 685. 17) Addit P.: declinationis. 18) Non male omissum apud P. Exhibent illud Asc. Cod. 19) Ris faciunt genitivum, ut cicer P. ris faciunt genitivo Cicer Asc. Ego Cod. secutus sum. 20) Ris faciunt Asc.
- P. generis neutri: s maciunt Cod. hoc est: generis neutri cris faciunt, ut edidi. 21) Cri e Cod. ri Asc. P. 22) Genitivo P. Asc. 23) Correpta mutata Cod. —

est. Dir unum nomen repperi tertiae declinationis ris faciens genitivum, hoc Gadir, huius Gadiris; nomen est oppidi. Dor terminata tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, o in genitivo in propriis, si inventa fuerint, correpta, secundum rationem supra positam. In appellativis vero o genitivo producunt, nidor, nidoris; splendor, splendoris, et si qua alia pellativa or syllaba fuerint terminata, o in genitivo producent, sicut propria or terminata, ut arbor, arboris; aequor, aequoris; marmor, marmoris. Dur terminatum unum legi in Plauto, accusativo casu, magadur; est ergo tertiae declinationis, ris faciens genitivo. Sed vide ne melius sit nominativo non magadur dicere, sed magaduris; aut si rationabiliter quaeramus, placebit, ut monoptotum sit, vel indeclinabile; quoniam nullus accusativus ur syllaba terminatur³³, magadur ergo per totos casus declinandum est.

29. Far terminatum unum repperi nomen monosyllabum neutrum tertiae declinationis, ris faciens genitivo, r duplicata³¹, hoc far, huius farris, numero semper singulari. Nam quod Virgilius numero posuit plurali:

Robustaque farra 15,

poetice posuit, non rationabiliter, sicut, aera, mella, vina. Quippe omnia nomina deorum, vel elementorum, vel earum rerum, quae aut ad pondus, aut ad mensuram pertinent, singulariter declinantur, sicut etiam in primo docui libro.

Fer terminata corripiuntur, et secundae sunt declinationis, ri terminant genitivum, Lucifer, Luciferi; frugifer, frugiferi; signifer, signiferi; et si qua a ferendo fuerint derivata, habebunt in genitivo e correptam ante ri; sin aliter, e perdunt in genitivo, Afer, Afri³¹. Fir, For,
his syllabis nullum nomen repperi terminatum. Fur, tertiae sunt declinationis, ris faciunt [1455]
genitivo, hic et haec et hoc fur, huius furis, et si qua talia sunt ³⁸.

- 30. Gar, non inveni nomen hac syllaba 30 terminatum. Ger terminata corripiuntur, et omnia secundae sunt declinationis, nam aut gri faciunt genitivo, aut ri. Tum ri, si a gerendo nomen fuerit derivatum, ut armiger, armigeri; aliger, aligeri. Sin aliter, gri, ut ager, agri; piger, pigri; niger, nigri. Excipitur unum quod ris facit genitivo 40, ut agger, aggeris 41. Gir, non repperi nomen hac syllaba terminatum. Gor, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo
- 24) Audi nomen Cod. 25) Hoc digar digaris Cod. sed corr. zidar zidaris. — 26) Hoc loco P. interponit vv. secundae declinationis, quae in Cod. et Asc. infra leguntur post v. perdunt, ubi ea reposuimus. Et ante v. corripiuntur add. e Cod. — 27) Genitivum P. Asc. — 28) Cod.: Thessander thessandri — thessandrus. — 29) Si qua talia P. Asc. Signa prosodica in nidoris cet. e Cod. sunt. - 30) Producunt Asc. P. - 31) Terminata unum P. ex errore typ. - 32) Accusativo casu addita e Cod. magudur - maguderis Asc. Magadur -Magaderis P. Haud dubie in mente habuit Gramm. locum Plauti in Rud. III, 2, 19. ubi tamen: Sanun' es? seu tibi confidis fore multam magudarim; sic etiam apud Priscian. VII, 10. pag. 325. tom. I. e Codd. scripsit Krehl. Atque ita etiam mei Codd. quorum unus magúdarim, sic accentu notato. Cod. Plauti Lipsiens. magu-

GRAMMAT. LAT. I.

derim, ut ceteri Mss. Pravo Plauti Codice usus videtur esse Probus. — 33) Terminaretur Cod. vitiose. — 34) Faciens genitivum litera r duplicato ut hoc far P. — 35) Virg. Georg. I, 219. — 36) Vv. Quippe omnia nomina in Cod. supra versum scripts. — 37) Cod.: afer, afri, faber, fabri; sed duo postrema deleta. — 38) Fur et si qua alia sunt P. fur et si qua talia sunt Asc. Cod.

addit huius furis; idem exhibet alia (sic). — 39) Hao syllaba nomen. Hoc ordine Asc. P. — 40) Quod ris faci at genitivo Cod. — facit genitivum Asc. P. — 41) Post hanc vocem interponenda videntur, quae in margine Cod. intricata scriptura leguntur, a V. Cl. Eichenfeldio extricata: Et liger ligeris (sic) vaesano talia dicta v. (loge: volant) ligeri. Verg. Cf. Virg. Aen. X, 583. Sed haec a seriore manu addita puto.

ľ

o in nominativo correpta, in genitivo producta, frigor, frigoris¹; fulgor, fulgoris; algor, algoris; et si qua talia. Gur, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo², hic et haec et hoc augur, huius auguris; Ligur, Liguris; et si qua talia.

- 31. Har, non invenies nomen terminatum. Her pura syllaba non invenies, adiecta c ante h inveni unum, e correpta in nominativo, in genitivo vero pereunte, hic³ pulcher, huius pulchri; hoc solum Latinum⁴ repperi secundae declinationis; nam genitivum i littera terminat⁵. Inveni et Her producta finitum, t litteram ante se habens, sed Graecum, e in genitivo corripiens, declinationis tertiae, is genitivo terminatum⁶, aether, aetheris. Hoc tamen seire debemus, quod post c litteram, h Latinitas non habet, exceptis pulcher, Orchus, lurcho. Sic in antiquis. Nam chalybes Latinum non est: y enim litteram habet, quae in peregrinis adhibetur, in Latinis nunquam. Hir, Hor, Hur, Iar, Ier, nulla nomina repperi terminata; qui invenerit, doceat rationem. Ior, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, o in nominativo correpta, in genitivo producta, hic et haec maior, maioris; peior, peioris. Iur, Kar, Ker, Kir, Kor, Kur, his syllabis nullum nomen terminatur⁷.
 - 32. Lar, tertiae declinationis est, ris facit genitivo, hic Lar, huius Laris. Plautus: Ego sum Lar familiaris⁸.

Virgilius:

Pergameumque larem.

Multi numero semper plurali declinant. Quidam dicunt, hic hilar 10, debere dici; sed barbarismus est. Hilaris legi et hilarus in Terentio 11. Ler, hac syllaba duo nomina terminantur, siler [1456] et celer, quae tertiae sunt declinationis. Lir, nullum nomen repperi hac syllaba terminatum 12. Lor tertiae sunt declinationis, o in 13 nominativo correpta, in genitivo producta ris syllaba terminato, hic culor, pallor; caloris, palloris; color, coloris; quamvis Sallustius: Igitur colos exsanguis 14; sicut labos et labor. Lur, Mar, Mir, his syllabis nulla nomina terminantur. Mer, correpta terminatum repperi 15 nomen tertiae declinationis, ris faciens genitivo, hic 16 vomer, huius vomeris, er ubique correpta 17; dicitur et vomis, sic et faciens 18 genitivum. Mor, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, o in nominativo 19 semper correpta, in genitivo, si appellativa fuerint, producta, ut amor, amoris; exceptis duobus, quae quamvis sint appellativa, tamen in

1) Frigor, frigoris, producta penultima veri simile est, eodem modo in usu suisse, atque decor, decoris. Male a quibusdam scribitur frigdor. Cf. Gesn. thes. sub h. v. — 2) Genitivum ut hic P. — 3) Pereunte, ut hic p. P. pereunte hoc pulcher Asc. — 4) Hoc latinum solum Asc. P. — 5) Reperies secundae declinationis, genitivo i litera terminatum P. Repperi secundae declinationis. nam genitivum i litera terminatum Asc. atque ita etiam Cod. nisi quod declinationis omittit et littera scriptum habet. Hanc lectionem recepi, mutato tantum ultimo voc. terminatum in terminat, et retenta voce declinationis. — 6) Terminatur P. errore typ. — 7) Invenitur Asc. P. terminatur Cod. — 8) Plaut. Aulul. prol. 2. — 9) Virg. Aen. V, 744. — 10) Hic hilar. Recte sic Asc. et P. hilar (sic) Cod. —

11) Terent. Ad. IV, 7, 38. Id. ibid. V, 3, 56. — 12) Terentio. Ler. lir. nullum nomen repperi his syllabis terminatum. Ita Cod. uno tenore. Sed supra scripta post v. ler haec leguntur: hac littera duo nomina terminantur. Quae iam sequuntur, in margine sunt: siler et celer quae tertiae sunt declinationis. - 13) In deest in Cod. — 14) Exsanguis. sic in Cod. exanguis Asc. P. Locus Sallust. in Cat. c. 15. fin. — 15) Repperi nomen terminatum Asc. P. — 16) Genitivo ut vomer P. Genitivo hic vomer Cod. Asc. - 17) Er ubique correpta. Sic rescripsi certissima coniectura. ubique correptum P. et ubique correpta Cod. Asc. — 18) Sic faciens P. omisso et. - 19) O in nominativo. Haec in Cod. supra scripts. - 20) Vv. in genitivo a Cod. adduntur. - 21) Vv. sed dis alio atramento in Cod. supra scripta. - 22) Numeri - singulari Cod. numero - singulari Asc. P. -

genitivo corripiuntur, marmor, marmoris; memor, memoris, sicut supra docui. Or terminata nomina, si fuerint appellativa, in genitivo producuntur; exceptis quattuor, arbor, arboris; marmor, marmoris; aequor, aequoris; memor, memoris. Propria ubique corripientur semper, nullo excepto. Unum contra omnium rationem or terminatorum, et aliqua consonanti praeposita, genitivo ris non facit, sed dis²¹, discors, discordis. Mur, et ipsa tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo casu, murmur, murmuris, numeri semper singularis²².

33. Nar, tertiae sunt declinationis, ris facient genitivum²², Nar, Naris, nomen fluminis. Virgilius:

Sulfurea Nar albus aqua²¹;

numero semper singulari. Nam hae nares numero semper plurali. Virgilius:

Cum genere et truncas inhonesto vulnere nares .

Ner, Nir, Nur, his syllabis nomen nullum repperi terminatum. Unum repperi, Ner correpta terminatum, declinationis tertiae, ris faciens genitivo, hic et haec et hoc degener, huius degeneris²⁶. Virgilius:

Degeneres animos ".

Lucanus:

Degener o populus²⁸; [1457] et aliud unum gener, secundae declinationis, gener generi²⁸. Nor, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, o in nominativo semper correpta, in genitivo vero in appellativis producta, ut²⁰ hic honor, huius honoris; minoris; et honos.

Hic pietatis honos 32.

Propria corripiunt o, etiam in 33 genitivo, Antenor, Antenoris; Agenor, Agenoris; Helenor, Helenoris 34.

34. Par tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, hic et haec et hoc par vel inpar; paris vel inparis dispar, disparis; compar, comparis. Per terminata corripiuntur, et
sunt secundae, nam pri faciunt genitivum, caper, capri; aper, apri; excepto uno generis omnis
declinationis tertiae declinationis declinationis tertiae declinationis tertiae declinationis tertiae declinationis declina

23) Nar tertiae sunt ris facient Nar naris Cod. Nar tertiae sunt ris facient genitivo singulari. Nar naris Asc. Hoc loco Putschium secutus sum, nisi quod facient scripsi pro faciunt. — 24) Sulpurea Cod. Sulfurea Asc. P. Virg. Aen. VII, 517. — 25) Plurali cum genere. Virgilius, et truncas inhonesto vulnere nares. P. Verba cum genere absunt ab Asc. Quem exhibui ordinem, tuetur Cod. Virg. VI, 497. ubi tamen: Auribus et truncas, cet. Ego puto locum alium Virgilii periisse h. l., qui est Georg. IV, 300: huic geminae nares. Scribendum igitur censeam: Virgilius: huic geminae nares. Et: truncas inhonesto vulnere nares. — 26) Hunc locum ita exhibet P.: Ner correpta terminatum, declinationis secundae, ri faciens genitivo, ut gener generi, et unum generis omnis declinationis tertiae, ris faciens genitivo cet. Nos Cod. et Asc. secuti sumus. — 27) Virg. Aen. IV, 13. —

28) Lucan. Phars. II, 115. Cf. Prisc. VII, 13, 67. et Id. XVII, 27, 207. — 29) Vv. et aliud unum — generi omisit P., in margine exhibet Cod. — 30) Ut addidi a Cod. — 31) Minor huius minoris. Sic Asc. P. Sustuli v. huius auctoritate Cod. — 32) Nomen Virgilius versiculo praemissum, omisit Cod. Locus est Virg. Aen. I, 253. — 33) In addidi e Cod. — 34) Cod.: haelenor haelenoris. P.: Elpenor Elpenoris. Asc. quod dedimus. Desumtum nomen ex Virg. Aen. IX, 544. — 35) Hoc par vel inpar, paris vel inparis. Ita Cod. et Asc. Male correxit P.: hoc par paris, vel impar imparis vel dispar. — 36) Tertiae declinationis Asc. P. — 37) Vv. in genitivo addidi e Cod. — 38) Pauperis Evandri scripsi e Cod. qui exhibet pauperis Euan. Sed Asc. hic pauper pauperis, nihil amplius. P. vero: hic et haec et hoc pauper paupers. Locus est Virg. Aen. VIII, 360. —

Digitized by Google

haec pauper.

Quam honeste in patria pauper vivere 1.

Et:

Paupere terra;

dicitur et haec paupera. Plautus:

Haec res est paupera;

et hoc pauper. Virgilius:

Pauperis et tuguri³.

Et hoc piper, piperis 4. Persius:

Rugosum piper⁵.

Pir, Pur, his syllabis nullum nomen terminatur. Por tertiae sunt declinationis, corripiuntur in nominativo, in genitivo appellativa producuntur, vapor, vaporis; sapor, saporis. novo modo figuratum apud Sallustium: Publipor, Publiporis ; nam quasi proprium est.

- 35. Quar, Quer, Quir, Quur, non reperiuntur his syllabis nomina terminata. terminata nomina tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, o in genitivo appellativorum producta, hic liquor, liquoris; excepto uno, et in genitivo correpto, aequor, aequoris; sicut marmor, marmoris, quae, sicut saepius docui, de appellativorum ratione excepta sunt, or syllaba terminatorum, o in genitivo productam habentium. Rar, Rer, Rir, Rur, his syllabis nulla nomina terminata inveni. Ror tertiae sunt, ris faciunt in genitivo⁸, o producta in appellativis, moeroris, erroris, terroris, sororis. Sar, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, Caesar, Caesaris, et si qua talia. Ser terminata omnia 10 corripiuntur, et sunt tertiae declinationis, id est 11 [1458] ris faciunt genitivo, si aliud genus ex se 12 non fecerint, ut anser, passer; anseris, passeris. Si fecerint aliud genus, secundae erunt declinationis, ri facient genitivo, hic13 miser, huius miseri14. Sir, Sur, his syllabis nulla nomina terminantur. Sor, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, o producta in appellativis, messor, messoris; fossor, fossoris; caesor, caesoris, et si qua talia.
- Tar pura non inveni nomen aliquod terminatum. s littera vel alia consonanti is antecedente iuncta facit nomen tertiae declinationis, ris faciens genitivo 16, instar, instaris; nectar,
- 1) In Asc. et P. versiculo praemittitur nomen Terentius, quod abest a Cod. Locus est Terent. Andr. IV, 5, 3. ubi Bentl. e Codd. edidit viveret. Quae sequuntur Et: Paupere terra e Cod. adieci omissa in Asc. et P. Cf. Virg. Aen. VI, 812. — 2) Citat hunc Plauti e Vidularia locum Prisc. V, 3, 18. hoc ordine: Paupera haec res est. Similem Plauti locum citat Serv. ad Virg. Aen. XII, 519. ubi: Paupera est haec mulier. Nec absimilis locus in Bud. I, 5, 25. Sed haec pauperes sunt inopesque res, puellae; ubi fortassis legendum: Sed haec pauperae sunt, inopes res, puellae; quo etiam Codd. ducunt. - 3) Virg. Ecl. I, 68. — 4) Omisi huius ante v. piperis auctoritate Cod. — 5) Pers. Sat. V, 55. — 6) Cf. Priscian. VI, 9, 48. ubi fragmentum ex Historiarum lib. III. citatur: Unus constitit in agro Lucano, gnarus loci, nomine Pu- gnem lateremque lavem P. pessime. Cod. et Asc. ut

blipor. Adde Gerlach. pag. 230. - 7) Hic Cod. ut Asc. P. — 8) Mendose Cod.: ris faciunt genetivo in eo producta. — 9) Cod.: terroris terroris. — 10) Omnia ita Cod. nomina Asc. P. — 11) Id est dedi e Cod. ubi sic diserte scriptum; et Asc. P. - 12) Aliud ex se genus Asc. P. - 13) Ut hic miser P. Abest ut ab Asc. et Cod. - 14) Hic intruduntur a P.: facit enim, haec misera huius miserae, quae vv. ignorantur a Cod. et Asc. — 15) Consonantium P. Consonanti a entecedente Cod. - 16) Genitivum ut instar P. Genitivo, instar Cod. Asc. Paullo post Ter pura si non f. Cod. Asc. Sed verius P. quod dedi. - 17) Ut mater P. Om. ut Cod. Asc. - 18) Lynter lyntris Cod. — 19) Ut hic later, huius lateris P. Om. ut Asc. Cod. Om. huius Cod. — 20) Terentius: Psnectaris. Ter terminata, si non fecerint aliud genus ex se, tertiae sunt declinationis, mater 17, pater; matris, patris; linter, lintris 18. Unum in genitivo e correptam ante ris habet, hic later 19, lateris. Terentius:

Laterem lavem 20.

Si fecerint aliud ex se genus, secundae erunt declinationis, i genitivo facientia²¹, dexter, dextri; facit dextra, dextrum. Excipitur unum, quod nominativo solum casu et vocativo declinatur, hic Iuppiter, o Iuppiter; nam qui declinant, hic Iuppiter²², huius Iovis; declinent hic Phoebus, huius Apollinis. Ster, secundae sunt declinationis, stri²³ faciunt genitivo²⁴, magister, magistri; Auster, Austri; noster, nostri. Qui dam excipiunt duo ris facientia genitivo, non ri²⁵, equester, equestris; pedester, pedestris; sed equestris, pedestris²⁸, melius dicitur. Tor sive pura, sive aliqua consonanti praecedente iuncta, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, orator, oratoris; quaestor, quaestoris; Castor, Hector.....²⁸ in genitivo, sicut saepissime docui; in appellativis producta est; exceptis illis quattuor supra positis, arbor, arboris; aequor, aequoris; marmor, memor. In propriis vero semper correpta, nunquam producta sunt, sive pura, sive aliqua consonanti praecedente, et iuncta. Tur²⁹ terminata nomina tertiae declinationis ris faciunt genitivo, turtur, Astur; turturis, Asturis.

37. Var, hac syllaba nomen nullum reperies terminatum. Ver, sive producta, sive correpta terminatum nomen tertiae declinationis, ris facit genitivo, ver, veris³⁰; cadaver, cadaveris. Vir terminata nomina secundae sunt declinationis, ri faciunt genitivo, vir, viri; Trevir, Treviri³¹. Vor, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, livor, livoris³², o in nominativo correpta, in³² genitivo producta, ratione quam saepe docui. Vur, Xar, Xer, Xir, his syllabis nulla nomina repperi terminata. Xor, tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo, o³¹ ante eam in appellativis producta, uxor, uxoris. Xur, Zar, Zer, Zir, Zor, Zur, his syllabis si quis nomen aliquod invenerit, doceat rationem declinationis. Xyr, inveni Graecum tertiae declinationis, ris faciente³⁵ genitivo, Anxyr, Anxyris:

Anxyris ense sinistram 36.

38. S littera terminata nomina omnibus declinationibus reguntur³⁷, id est, quinque; nam

edidi. Locus est Terent. Phorm. I, 4, 9. ubi: Purgem me? laterem lavem. — 21) Facientis P. facientia Cod. Asc. — 22) Vv. hic Iuppiter addidi e Cod. — 23) Stri faciunt. Ita Cod. tri Asc. P. — 24) Genitivum ut magister P. Ego Cod. et Asc. secutus sum. — 25) Non i Cod. Asc. — 26) Equestris et pedestris P. Asc. Et om. Cod. — 27) Consonante praecedente iuncta. Ita Cod. iuncta om. P. Asc. Consonanti Asc. P. quod retinui. Sic paullo ante. — 28) Castor, Hector...... in genitivo. Sic lacuna versum unum excidisse significatum volui. Nam in Codice est: quaestoris. castor. ector. in genitivo. Pro his in Asc. habetur: quaestoris. Castor corripit in genitivo. Sed apud P.: quaestoris, Castor Castoris, et corripit in genitivo. Quas lectiones falsas esse, sequentia ostendunt. Putem scripsisse Grammaticum:

Castor, Hector, Actor, (fortassis exciderunt plura similia) o correpta in genitivo. — 29) Hic locus in Cod. sic legitur: siue aliqua consonante praecedente et iuncta terminata nomina. Excidit syllaba Tur. Consonanti scripsi secundum Asc. et P. ut supra. — 30) Cod.: facit gen'. verver, verberis, cadauer. Asc.: facit genitivo. Ver veris: cadaver. P.: facit genitivum, ut ver veris, cadaver. Recte Ascensiana. — 31) Trevir triviri Cod. — 32) Libor liboris Cod. — 33) In addidi e Cod. et Asc. — 34) O ante eam. Ita necessario scribendum fuit. U ante eam omnes mei. In Cod. tamen o et u saepe confusae. — 35) Faciens genitivo Asc. P. — 36) Versiculum hunc adieci e Cod. Locus est Virg. Aen. X, 545. — 87) Ita Cod. regunt Asc. P. —

et ae diphthongo 1 faciunt genitivum, ut Aeneas, Aeneae; et i, ut magnus, magni; et is 1, ut Venus, Veneris; et us, ut fructus, fructus; et ei, ut dies, diei; fides, fidei. Ergo per syllabas nominativi³ doceamus, qualis eveniat⁴ genitivus, unde declinationes singulae declarantur⁵. As pura terminata paene tota Graeca sunt. Ergo si fecerint apud Graecos genitivum ov, erunt apud nos primae declinationis, id est, genitivum ae diphthongo terminabunt, ut Αυσίας, Αυolov , huius Lysiae; Airelas, Airelov, huius Aeneae. Si apud Graecos fecerint genitivo 7 vos. apud nos erunt tertiae declinationis, is syllaba terminantia genitivum, ut Θόας⁸, Θόαντος, huius Thountis. Feminini generis si erunt, et 10 ipsa tertiae sunt declinationis, sed dis terminabunt genitivum, ut $\Theta v \acute{a} \varsigma$, Thyas, Thyadis 11, et omnia talia, quae contra rationem Latinitatis secundum Graecos ultima syllaba acuuntur, ut Thaumantias, Thaumantiadis. Nam si non 12 acuerimus, erit nomen generis masculini, et faciet genitivum ae diphthongo terminatum primae declinationis, ut Pelias, Peliae, et Thaumantias, Thaumantiae. Es pura inventa nomina La- [1460] tina, si producta fuerint, quintae erunt declinationis, nam genitivo ei facient separatis, ut species, speciei; dies, diei, et omnia talia; excepto uno tertiae declinationis tis faciente genitivo 13, quies, quietis. Ex hoc compositum producta ei faciet genitivo 14 quintae scilicet declinationis, requies, requiei. Correpta vero es tertiae sunt 15 declinationis, genitivo tis faciunt, miles, militis; inquies, inquietis. Omnia tamen in genitivo ante is vel ante ei producuntur. Graeca vero es pura terminata omnia producuntur, et tertiae sunt declinationis; nam is genitivo 16 faciunt, ut Gobryes, Gobryis¹⁷, et si qua talia. Es correpta terminata tertiae sunt declinationis, tis faciunt genitivo, ut aries, arietis, et si qua talia 18. Aes terminata Latina sunt omnia tertiae declinationis ris vel dis facientia genitivo 19, ut aes, aeris; praes, praedis. Quidam, hi praedes, numero semper plurali putant, sed errant. Nam Cicero: Pro praede litis vindiciarum. Is pura terminata et Graeca sunt, et dis faciunt genitivo, Lais, Laidis; Thais, Thaidis; Nais, Naidis. Virgilius poetice Naias, Naiadis, posuit:

Aegle Naiadum pulcherrima 21;

non Naidum. Excipiuntur duo, quae is vel tis faciunt genitivo, Calais, et nominativo et genitivo; hic Simois, huius Simois, vel Simoentis. Omnia tamen tertiae sunt declinationis.

39. Os pura terminata Latina 22 duo inveniuntur monosyllaba, unum productum, ris fa-

1) Diphthongo faciunt. Sic emendavi Cod. scripturam diphongon. Male in Asc. et P. diphthongum. -2) Et is h. l. desunt in Cod. - 3) Nominativi Cod. Asc. nominatim P. — 4) Ita Cod. evenit Asc. P. — 5) Declarantur. Sic recte Cod. declinantur Asc. P. - 6) Haec et sequentia Graeca Graecis litteris sunt scripts, sed sine accentt. et spiritt., in Cod. Ceterum Cod. aiviag aiviou. - 7) Fecer it genetivo Cod. fecerint genitiv o Asc. fecerint genitivum P. - 8) Is syllaba terminant ut Goac, ita Cod. mendose. Graeca omittit hic et in supp. Asc. -9) Thoas, huius Thoantis Asc. P. Primam voc. om. Cod. — 10) Et ipsa Cod. Asc. ut ipsa P. — 11) Haec ita in Cod., ut voluisse videatur librarius: FTAC FTADOC Hyadis. Sed haec traducta lineola delevit, et supra scripsit: hyas thyas thyadis, pro quibus tutissimum existimavi scribere, quae dedi. Nec tamen dubito, vera esse haec: Τάς, Τάδος, huius Hyadis, ad normam eorum

quae superius leguntur. Troas Troadis Asc. Τοωάδος, Troas Troadis P. — 12) Negandi particulam adieci ex Asc. Nam si acuerimus Cod. Nam si ti acuerimus P. - 13) Vv. tis faciente genitivo in Cod. supra versum scripta. tis faciens genit. Asc. Tum ut quies P. ut om. Cod. Asc. — 14) Producta ei faciet in genitivo. Legendum haud dubie: producta e. Tum facit P. Asc. genitiv um P. Facient in genetivo Cod. in genitivo etiam Asc. — 15) Sunt addidi e Cod. et Asc. Paullo post: tis faciunt genitivo Asc. tis faciunt genitivum P. Ordinem ex Cod. recepi. - 16) V. genitivo h. l. om, Cod. — 17) Cod.: gobrues gobris (sic). — 18) Et si qua sunt talia P. sunt om, Cod. Asc. — 19) Genitivum P. genitivo Cod. Asc. — 20) Cic. in Verr. I. 45. In Cod. praedae. — 21) Virg. Ecl. VI, 21. — 22) Latinitatis duo P. Quod dedimus, est in Cod. et Asc. -

ciens genitivo, os, oris; et aliud correptum, sis faciens genitivum²³, os, ossis. Quidam hoc ossum dicunt, sed errant. Nam omnia um terminata dativo et ablativo pluralibus is faciunt²¹, hoc autem bus, ossibus, secundum rationem tertiae declinationis, is genitivo singulari terminatae²⁵. Graeca secundae erunt declinationis, Lageos, Lagei. Virgilius:

Tenuisque Lageos 26.

Virgilius: Androgeos, Androgei; hoc producitur, illa corripiuntur omnia; haec in genitivo [1461] ante novissimam litteram, aut corripient, aut eam in i mutabunt. Us pura terminata, si i ante se habuerint, genitivo facient duas i, secundae scilicet declinationis, Virgilius, Virgilii; Terentius, Terentii; sin alteram vocalem, una i, ut arduus, ardui; carduus, cardui. I ergo ante us habentia, si propria fuerint, vocativo i terminabuntur, ut o Virgili, o Terenti; sin appellativa ?, e correpto, o egregie; exceptis comparativis, quae tertiae sunt declinationis, ris genitivo facientia, ut hoc carius, huius carioris, melioris ?. Omnia tamen comparativa us syllaba terminata generis sint ? neutri necesse est. Aus terminata, tertiae erunt declinationis, dis faciunt genitivo, laus, laudis; fraus, fraudis. Eus secundae sunt declinationis, i faciunt genitivo, Tydeus, Tydei; Peleus, Pelei. Vos vel Vus 30 secundae sunt declinationis, i faciunt genitivo, hic cervus vel cervos, huius cervi; nervus vel nervos, huius nervi 22, et si qua talia.

40. Vas terminata, tertiae sunt declinationis, sis vel dis faciunt genitivo³³, vas, vasis; Terentius:

Nec vas, nec vestimentum";

Vas, vadis; Cicero: Tanquam vade²⁵; et si qua talia. Ves omnia corripiuntur et sunt³⁶ tertiae declinationis, tis facientia genitivo, ut dives³⁷, divitis et si qua talia. Vis tertiae sunt declinationis, is genitivo³⁸ facientia, haec navis, huius navis; nominativo plurali ves producto faciunt, hae naves; excepto uno³⁸, quod facit res nominativo plurali, haec vis, huius vis, hae vires. Lucretius tamen numero plurali hae vis et has vis⁴⁰, ut sit plurali et hae vis, has vis, o vis, casus habens in numero plurali tres. Excipitur unum, quod ris facit genitivo, hic pulvis, huius pulveris, numero semper singulari. Bas terminata Graeca sunt, unde si apud illos genitivo τος

23) Cod .: Et alium t ri correptum sis faciens genetivum. Sed ri deletum. Et aliud correptum sis f. genitivo Asc. P. - 24) Cod.: pluralib. his faciunt. - 25) Cod.: terminat a. Asc.: terminatu m. P.: terminatorum. Quod scripsi, res ipsa postulat. - 26) Virg. Georg. II, 93. Omnem hunc locum Cod. ita exhibet: lageus lagei (quae iam seqq. supra scripta sunt) vergi, tenuisque lageos. Vergilius androgeus androgei. Tum Cod.: nam illa corr. In Asc. et P.: tenuisque Lageos Androgeos cet. Nomen Virgilius bis putavi scribendum, emendatore Codicis iubente. - 27) Sin appellativa. Ita recte Cod. Deest sin in Asc. P. — 28) Huius carioris, melioris. Cod. Asc. huius carioris, huius melioris P. – 29) Cod. mendose: sunt. – 30) Vus vel vos Asc. P. - 31) Sunt add. Cod. Asc. Abest P. - 32) Cervus vel cervos huius cervi; nervus vel nervos huius nervi. Cod. Cervus vel cervos, nervus vel nervos, huius nervi Asc. P. - 33) Genitivum Asc.

P. — 34) Ter. Heaut. I, 1, 89. — 35) Cod. tamquam (sic). Locus est a me non inventus. — 36) Sunt tertiae Cod. tertiae sunt Asc. P. - 37) Ut dives Cod. Asc. ut deest apud P. - 38) Genetivo facientia Cod. facientia genit. Asc. P. - 89) Excepto uno Cod. uno deest in Asc. et P. — 40) Totus hic locus its exhibetur in Cod.: Hae vires lucetius tamen numero plurali hae vires (sic duabus mediis litteris re traductis) et has vis (sic clare) ut sit plurali et hae vis has vis o vis. Alia sunt in Asc. et P.: hae vires. Lucretius tamen numero plurali hae vires et has vis, ut sit nomen vires numero semper plurali; et haec vis, hae vis, has vis, o vis cet. Quae quam male se habeant, spoute intelligitur. Lectio Cod. nostri omne vulnus persanat. Ceterum respicitur Lucretii locus Lib. III, 266. Sed quasi multae vis unius corporis exstant. Adde Eund. II, 587. Cf. quae ad priorem Lucretii locum nuper notavit Forbiger. -

fecerint, apud nos tis tertiae declinationis, hic Abas, huius Abantis; nam apud illos "Αβαντος. Si apud illos βου, apud nos bae, primae scilicet declinationis, Iarbas Iarbae¹; Ἰάρβου enim facit. Bes terminata producta, sunt semper tertiae declinationis, nam bis faciunt genitivo, haec labes, huius labis, nubis². Unum correptum repperi, et ipsum tertiae declinationis, et ris [1462] faciens genitivo, hic et haec et hoc pubes, huius puberis. Sic Aquila³ rettulit Tullium dixisse, quam declinationem secutus Sallustius in Iugurtha: Puberes interfecit⁴. Bis tertiae sunt declinationis, nam bis faciunt genitivo, hic Anubis, vel Ucurbis, huius Anubis, vel Ucurbis⁵, nomen civitatis lectum in Salustio, hic scrobis, huius scrobis, genere masculino; sic Plautus:

Sexagenos scrobes 6.

haeo Saetabis, huius Saetabis. hic et haec inpubis, huius inpubis. Virgilius:

Comitemque inpubis Iuli8.

poterit et inpubis, inpuberis, sicut Tullius: Filiumque eius inpuberem⁹. Bos terminata producuntur et tertiae sunt declinationis, vis etenim faciunt genitivo, hic et haec bos, huius bovis. Horatius:

Intactas boves 10;

his et ab his bubus, non bovibus. Quidam hic labos et haec arbos declinaverunt, sed melius or terminabuntur, labor, arbor. Lectum est Stobos in Salustio 11, numero semper plurali, hi Stobi, nomen civitatis. Erebos Graecum est, quod poterit Latine Erebus 12 dici. Bus omnia secundae sunt declinationis, bi faciunt genitivo, nimbus, cibus, albus; nimbi, cibi, albi, et si qua talia.

- 41. Cas unum repperi terminatum tertiae declinationis, dis faciens genitivo, Arcas, Arcadis. Ces omnia producuntur, sed Latina dis faciunt genitivo, haec 13 merces, mercedis; Graeca cis, Drances, Drancis, vel tis, Drancetis 11; Saces, Sacis, vel Sacetis; omnia tamen decli-
- 1) Ut Hiarbas Hiarbas Asc. P. ut abest a Cod. Ceterum Graeca desunt in Asc. sed in Cod, partim Graecis partim Latinis litteris scripta sunt. Paullo ante primae scilicet declinationis e Cod. scripsi; scilicet abest ab Asc. et P. - 2) Labes, nubes, huius labis, nubis; vel haec nubs huius nubis. unum. Ita P. Sed in Asc.: Labes nubes: huius labis nubis. unum. Brevior etiam ratio in Cod. quam praetuli: labes, huius labis nubis. Unum. Ita enim saepe exempla accommodat Probus. — 3) Aquila. Fuit is fortasse Aquila, libertus Maecenatis, quem testatur Isidorus Hisp. Origg. lib. I, 21. notas quasdam adinvenisse. Iulium quendam Aquilam librum reliquisse de Etrusca disciplina, auctor est Plin. H. N. II, 11. Aquilam laudat etiam Chalcidius in Tim. p. 373. ed. Meurs. Ab his diversus Aquila Romanus, rhetor, qui in collectionibus antiquorum rhetorum habetur. Quid noster hic Aquils, quem memorat Probus, de Cicerone scripserit, ignoratur. — 4) Puberes interfecit. Sic Cod. Puberes, ait, interfecit Asc. P. Male. Locus Sallust. est Iug. 54. ubi tamen interficit editur. Alius locus est Iug. 26. ubi: Dein omnis puberes Numidas et negotiatores promiscue, uti quisque armatis obvius, in-

terfecit, ubi tamen novissimus Editor Gerlachius ultimam vocem uncis inclusit. — 5) Pessime utrobique Czrubis Asc. P. Ucurbis diserte Cod. Est civitas illa Hispaniae Baeticae, inter flumen Salsum et Atteguam sita, quae apud Caes. de bello Hisp. c. 7. dicitur Ucubis, quemadinodum vulgo ibi legitur. Utra scriptura verior sit, non possum decernere. Recensetur hoc fragin. Sallust. a Gerlachio p. 247. — 6) Plautus. Exemplum apud Plautum non legitur, nisi inter fragmenta. Priscianus citat bis lib. V, 7, 41. et lib. VII, 8, 40. ex Plauti Amphitruore sic: Ibi scrobes effodito duplos séxagenos in dies. Cf. tamen Forcelliui lex. sub v. Adde Serv. ad Virg. Georg. II, 50. et 288. Priori loco Prisciani ad hunc Probi locum respicitur. - 7) Saetabis ab Asc. et P. tanquam nomen appell. scribitur. Est autem nomen fluvii et oppidi in Hispania. Cf. Mannert. tom. I, pag. 425. Ceterum Cod. bis raetabis. - 8) Virg. Aen. V, 546. In pubis ubique e Cod. dedi. — 9) Cic.

in Cat. IV, 6. Cod. inpuberssicut tullius filiusque (sic).

— 10) Horat. Epod. IX, 22. Cod. in supp. genetivo io et haec et hoc bos huius bobis.

— 11) Stobos habetur

nationis tertiae. Cis tertiae sunt declinationis, nam cis faciunt genitivo, hic et haec dulcis, huius dulcis. Quidam putant, haec calcis, debere dici, non haec calx, sed errant. Nam cis terminata, si non fuerint generis communis, Graeca sunt, hic Acis, nomen fluvii in Sicilia. Cos nullum nomen Latinum repperi 15 terminatum; inventor sit etiam doctor 16 rationis declinandi. Unum repperi Graecum secundae declinationis, ci faciens genitivo, Damascos, Damasci, sicut Lucanus:

Ventura Damascos 17;

nomen civitatis. Cus, hac syllaba terminata masculina quidem omnia secundae sunt decli-[1463] nationis, nam ci faciunt genitivo 18, Marcus, saccus, porcus, truncus; Marci, porci, sacci, trunci. Excipiuntur tria quartae declinationis, arcus, lacus; acus deminutivo genus non servat 19, hic aculeus, non haec aculea. Feminina vero cus terminata quartae, cus facientia 20 genitivo, quercus, huius quercus; haec ficus, huius fici, pomum 21; sic Martialis 22:

Dicamus ficos quas constat in arbore natas; et huius ficus:

Dicemus ficus Caeciliane tuos2.

Neutra nomina cus terminata tertiae sunt declinationis, ris²⁴ facientia genitivo, pecus, ulcus; pecoris, ulceris. Secus²⁵ duas res significat, adverbium separandi:

Haud secus ac iussi faciunt 26; et sexum, Salustius: Virile ac muliebre secus 27. Omnia autem nomina neutra us terminata tertiae sunt declinationis, ris faciunt genitivo; exceptis quattuor, vulgus, pelagus, pus, virus. Sed vulgus et pelagus secundae sunt declinationis, gi faciunt genitivo, pelagi, vulgi, numero semper singulari. Vulgus neutro et masculino 28 genere declinatur. Virgilius:

Ignobile vulgus 25;

et:

inter fragmm. Sall. apud Gerlach. pag. 256. Sed Cod.: arbor. bos. lectum stobos lectum in Salustio. Quae dedi, exhibent Asc. P. — 12) Erebos — Erebus Asc. Herebos — Herebus P. et Cod. — 13) Genetivo, haec merces Cod, genitivo ut merces Asc. P. - 14) Drancis vel tis Drancetis. Ita Cod. Drancis vel Drancetis Asc. P. — 15) Hoc ordine Cod. Nomen repperi latinum Asc. P. — 16) Inventor sit etiam doctor rationis declinandae declinationis ci faciens. Ita Cod. uno versu omisso. Idem in Asc., nisi quod ibi: declinationis. graeca ci facient. P. ita correxit: inventor doceat rationes declinandi. Unum repperi graecum secundae declinationis, ci faciens, quae ex parte ascivi. — 17) Lucani Phars. III, 215. ubi ventosa Damascos. Sic etiam apud Probum legendum puto; nam in Cod. Bobiensi s et r, u et o saepenumero dignosci non possunt. — 18) Ita Cod. Genitivum ut P. In Asc. desunt vv. nam ci faciunt genitivo ut. Abest ut in Cod. ergo omisi. Sequentia ita in Asc.: Marcus, saccus, porcus, truncus. Marci, porci, sacci, trunci. In P.: Marcus, porcus, saccus, truncus, ceteris omissis. Dedimus Cod. lectionem, nisi quod trunci GRAMMAT. LAT. I.

ex Asc. addidimus. — 19) Cod. Asc.: deminutivo genus servat, nisi quod diminutivo. P.: genus non servat diminutivo. Negationem ex P. ascivimus. - 20) Ita Cod. Asc. Feminina vero cus terminata quartae sunt declinationis, cus faciunt genitivo P. - 21) Ita Cod. Asc. haec quercus, huius — huius ficus et fici, pomum P. — 22) Martial. Epigr. I, 66. Valde exercuit hoc epigr. Grammaticos et Criticos. Cf. Prisc. VI, 14, 76. ubi Codd. plerumque bis ficus. Rem, puto, Probus dirimit. Apud Martialem vulgo ficus superiori versu pro feminino, ficos inferiore pro masculino, quod mihi falsum videtur. Praeterea apud Prisc. quas scimus in arbore nasci; quod etiam apud Martialem vulgo editur. — 23) Vv. Caeciliane tuos desunt in Cod. - 24) Ris deest in Cod. -25) Male scriptum in Cod. pecus. — 26) Haud s. ac iussa et sexus. Ita corrupte in Cod. Locus est Virg. Aen. III, 236. 561. — 27) Sallust. Fragmm. Hist. lib. II, fr. 41. cf. Edit. Gerl. pag. 220. — 28) Male Cod.: Vulgus et masculino genere d. - 29) Virg. Aen. I, 149. Ceterum Cod. ignovile. —

Q

Hinc spargere voces

In vulgum ambiguas1.

Pus et virus tres casus tantum recipiunt, in numero tantummedo singulari declinantur, hoc pus vel virus, o pus vel virus.

42. Das, primae sunt declinationis, dae faciunt genitivo, Lycidas, Midas, Lycidae, Midae²; et si qua talia. Des omnia sunt producta et paene Graeca omnia, unde arbitrio nostro declinabuntur, et tertiae declinationis ratione dis facientia genitivo, et primae dae terminata casu genitivo, Pelides, Tydides; Pelidis vel Pelidae, Tydidis vel Tydidae. Unum nomen Latinum repperi, des syllaba finitum declinationis quintae, ei separandis faciens genitivo, fides, fidei, e in genitivo correptam. Rationem supra docui. Legi hic Oedipodes, huius Oedipodae. Nam si hic 6 Oedipos declinaverimus, genitivo faciet dis 7, sicut Melampos, Melampodis; Lysipos, Lysipodis. Nam si ante pus syllabam nominativus p litteram⁸ habuerit, pi faciet genitivo [1464] declinationis secundae, Lysippus, Lysippi; Chrysippus, Chrysippi; Philippus, Philippi. Dis terminata tertiae sunt declinationis, dis faciunt genitivo, hic et haec rudis, huius rudis; haec fidis 10, huius fidis:

Fidibusque canoris 11;

haec glandis, sicut Virgilius 12. Dos producta tertiae sunt, tis faciunt genitivo, dos, dotis; sacerdos, sacerdotis. Dos correpta Graeca sunt, secundae sunt 13 declinationis, di faciunt genitivo, Tenedos, Tenedi; potest tamen Tenedus dici. Dus omnia masculina secundae sunt, di 14 faciunt genitivo, nidus, nidi; tardus, nardus, haec Aradus, nardi, Aradi¹⁵. Sed melius nardos et Arados dicuntur, sicut Tenedos, nam Graeca sunt. Excipitur unum 16 quartae declinationis, dus faciens genitivum, ut hic gradus, huius gradus, nam neutra nomina dus 17 terminata ris faciunt genitivo, pondus, ponderis; sidus, sideris; ratione neutrorum us terminatorum, quam supra docui. Nam feminina dus terminata non repperi Latina.

- 43. Fas tertiae est declinationis, Graecum tis faciens genitivo 18, non ante a n habens, elefas, elefantis; dicitur et elefantus, huius 19 elefanti, secundae declinationis. Latina duo repperi indeclinabilia, hoc fas, hoc nefas. Nam fundi atque nefundi, a nominativo venit hoc fandum et hoc nefandum. Fes, Fis, Fos, his syllabis non repperi nomina terminata; doceat, qui reppererit 20. Fes inveniuntur, sed vulgaria. Fus secundae sunt declinationis, fi facient genitivo,
- legitur: ignovile vulgus, pus. et virus. 2) Lycidas nam graeca. excipitur unum. 17) Male in Cod. dis. Lycidae, Midas Midae Asc. P. — 3) Genitivo ut Pelides P. — 4) Des syllaba terminatum Asc. P. — 5) Genitivum P. — 6) Additum hic e Cod. — 7) Genitivo dis faciet Asc. P. - 8) Litteram add. e Cod. nationis P. - 22) Gis, stragis Cod. Asc. gis, ut deest in Asc. P. - 9) Secundae declin. Asc. P. -10) Haec fides P. ex errore typ. — 11) Virg. Aen. VI, in Cod. Asc. — 23) Gae gyges vel gygetis Cod. male. — 120. — 12) Virg. Georg. IV, 81. Nec de concussa tan- 24) Gos in Cod. supra scriptum. — 25) Quidem add. tum pluit ilice glandis; ubi glandis genitivum esse non Cod. — 26) Hoc Argi, ut hoc porrum P. A. Cod. ignoperspexit Probus. — 13) Add. sunt e Cod. — 14) Et rat ut, male. — 27) Secundae declinationis sunt P. di faciunt Asc. P. — 15) Tardus, nardus, haec Aradus, nardi, Aradi. Ita dedi Codicem secutus. Asc.: tardus tardi: nardus haec aradus nardi aradi, fortasse recte. P.: tardus tardi, nardus nardi, haec Aradus Aradi. lustii fragmm. a Gerl. pag. 243. Recurrit hoc idem voc. - 16) Nam graeca sunt. Excipitur unum. Recte sic infra. - 32) Ut interposui sententia flagitante, licet
 - 1) Virg. Aen. II, 99. Hic locus in Cod. om. ubi P. In Cod. est: Nam graeca excipiuntur unum. Asc.: 18) Genitivum P. - 19) Huius add. e Cod. Ceterum littera f, quacum scripsimus hoc nomen, in Cod. est. -20) Qui repperiet Cod. sed corr. — 21) Sunt declistrages stragis P. Retinui strages, licet desideretur Statim post g faciunt ex errore typ. P. — 28) Omnia tertiae sunt P. sunt om. Asc. — 29) Facientia P. Asc. — 30) Virg. Georg. II, 86. — 31) Relatum inter Sal-

rufus, rufi; et si qua talia. Gas unum Latinum monoptotum repperi, generis omnis, nugas. Graeca tertiae sunt declinationis, tis facientia genitivo, nante eam habentia, Gigas, Gigantis. Ges correpta tertiae sunt 11, tis facient genitivo, seges, segetis; producta vero gis 22, strages, stragis. Graeca vero gis vel tis vel gae, Gyges, Gygis, vel Gygetis 23, vel Gygae; Ganges, Gangis, vel Gangetis, vel Gangae. Gis, non inveni hac syllaba nomen terminatum. Gos 24 et corripitur, et Graecum est, hoc Argos, huius Argi, declinationis secun- [1465] dae. Hoc tamen nomen numero quidem 25 singulari, genere neutro dicitur, plurali vero, masculino, hi Argi, ut 26 hoc porrum, hi porri. His contraria sunt numero singulari masculina, plurali neutra, hic Tartarus, haec Tartara; hic Gargarus, haec Gargara; hic Maenalus, haec Maenala. Gus, secundae sunt 27, gi faciunt genitivo, mergus, mergi. Neutra, sicut supra docuimus, us terminata, omnia sunt tertiae 26 declinationis, ris genitivo facientia, frigus, frigoris; exceptis quattuor, vulgus, pelagus, pus, virus, de quibus paulo ante tractavi.

41. Has, tertiae sunt Graeca, dis genitivo faciunt²⁹, Orchas, Orchadis. Virgilius³⁰: Orchades et radii.

Unum inveni barbarum monoptotum, Naphthas; Sallustius³¹ posuit. Hes producta Graeca sunt tertiae declinationis, chis vel tis facientia genitivo, Laches, Lachetis, vel Lachis; ut ³² Chremes, Chremis, vel Chremetis; Dares. Terentius:

Puerum conveni Chremis 33.

His, tertiae sunt³⁴, dis faciunt genitivo, Bacchis, Bacchidis. Hos, non inveni nisi unum barbarum numero semper plurali, Tarrhos³⁵, nomen civitatis lectum in Sallustio. Hus anteque³⁶ c, Orchus Orchi, secundae declinationis. Ias, Graeca, dis faciunt genitivo, declinationis tertiae, Thyias, Thyiadis³⁷. Ies, Iis, his iunctis nullum nomen repperi terminatum. Ios productum, unum inveni, sed numero plurali³⁸, Veios, civitatis nomen³⁹. Ius monosyllabum, u ante ris habebit in genitivo, ius iuris; disyllabum⁴⁰ vel amplius, comparativa, et ipsa ris faciunt genitivo⁴¹, sed ante eam o productam, maius, maioris; peius, peioris. Kas, Kes, Kis, Kos, Kus, his syllabis nullum nomen terminatur, ratione K litterae, quam supra docui, quod nunquam nisi a solum post se habet, nulla altera littera secum iuncta.

45. Las, si vocalem ante se habuerit, t vel aliam 42. consonantem praeter l^{43} , primae

desit in Cod. Asc. P. Supra in simili re: ut hoc porrum. — 33) Terent. Andr. II, 2, 31. Cf. Priscian. VI,
11, 60. — 34) His, tertiae declinationis sunt, graeca
P. His tertiae sunt, dis cet. Cod. Asc. quod scripsi. —
35) Cod. tharros (sic). Hoc si verum est, scribendum
Tharrhos, ut sit Graecum Θάζζος. Intelligitur fortasse
oppidum Cretense, quod tamen apud Mannert. tom. VIII,
pag. 700. scribitur Tarros. Sed vid. infra 50. — 36) Hus
ante c contra mentem Grammatici et sine sensu A. P.
Sed Cod. qui pariter habet ante c supra litteram c scriptum habet que, unde intelligitur anteque — secuntum declinationis, Thias, Thiadis Asc. P. Non est vox
Graeca Θιάς. Cod.: declinationis tertiae thyas thyadis.

Scripsi igitur Thyias, quod est Graecorum Oviág. — 38) Unum inveni numero semper plurali Asc. P. Un. inveni sed numero pl. Cod. — 89) His addit P.: dicitur sicut Tarrhos, quae recte absunt ab Asc. et Cod. — 40) Dissyllabum Asc. P. disyllabum Cod. — 41) Genitivo additum e Cod. — 42) Si vocalem ante habuerit, e, vel aliam. Ita corrupte Asc. P. Si voc. ante habuerit (sie) t vel aliam Cod. Scribendum tamen potius

Cod. est: praeter r (sic), unde intelligitur r plane esse delendum, id quod vel sine Cod. ex seqq. intelligi poterat. Paullo post asilas asilas (sic) in Cod. supra scr. —

videtur: o vel aliam; o et t aliquoties confunduntur in Cod. — 43) Praeter l, r, primae. Ita falso Asc. P. In

Digitized by Google

erunt declinationis, Hylas, Hylae; Asylas, Asylae; Amyclas, Amyclae, nomen lectum in Lucano:

Molli consurgit Amyclas, [1466]

Si l habuerint, tertiae erunt declinationis, nam aut dis, aut tis, faciunt genitivo, ut Pallas, Palladis, vel Pallantis. Quidam putant tunc t² debere dici, Pallantis, si nominativus n habuerit³; tunc Palladis, si non habuerit n nominativus; sed errant. Nam nullum de his nominibus n habet. Sed differentia genitivi ab accentu nominativi cognoscitur; Pallas in pal habens acutum Pallantis facit; Pallas in las⁴ habens acutum Palladis facit. Excipitur unum, quod quamvis l habeat ante las in nominativo, tamen genitivo nec tis facit nec dis, sed lae⁵, ratione primae declinationis, non tertiae, Achillas, huius Achillae⁶, nomen lectum in Lucano. Les correpta Latina tis faciunt genitivo, miles, militis; e in i mutata. Excipitur unum, quod in genitivo e producit, locuples, locupletis. Producta Latina lis faciunt¹, Hercules, Achilles; Herculis, Achillis⁶. Unum legi Les terminatum generis neutri, sine aliqua ratione declinationis, Cales⁶, nomen oppidi. Graeca Les terminata omnia producuntur, et aut lis faciunt genitivo, vel tis,

lis; hic mollis, huius mollis; excipitur tis faciens genitivo 10, haec lis, huius litis. Graeca lis terminata aut lis facient genitivo 11, aut dis ut Damalis, huius Damalis, vel Damalidis, nomen meretricis Horatianae 12. Hoc tamen scire debemus, quod omnia nomina Latina lis terminata communia sunt generum duorum 13, ut hic et haec facilis, difficilis, mollis (excipitur unum

ut Thales, Thalis, vel Thaletis; Eteocles, Eteoclis. Ergo omnia tertiae sunt declinationis. Lis terminata omnia tertiae sunt declinationis, nam lis terminant genitivum, hic facilis, huius faci-

lis) 14 hic et haec gracilis, hic et haec imbecillis. Sed Terentius nove:

Ut gracilae sient 15; nominativo singulari, haec gracila, haec imbecilla. Nam si a nominativo lis terminato posuisset nominativum pluralem, les terminabat, graciles. Tale est Salustianum: Imbecilla aetas 16, non imbecillis. Hoc tamen scire debemus, quod lis terminata Latina communia sunt duum [1467] generum, neutrum facientia 17 e correpto, excepto lis, litis. Los producta unum nomen repperi terminatum; et correptum unum 19, apud Lucanum lectum, haec Mallos, huius Malli, secundae declinationis, nomen civitatis; nam producta, colos, coloris; Salustius: Igitur colos exanguis 19; sed melius color dicitur. Lus terminata omnia secundae sunt declinationis, li facient genitivo,

1) Dabat alta toro Cod. sed t et c in Cod. saepe confunduntur, scripturae ductibus similes. Unde conicio, in archetypo lectum esse alca pro alga. Alga Asc. P. Locus est Lucan. Phars. V, 520. — 2) Tunc t Cod. recte. tunc omisso t Asc. cum t P. — 3) Cod.:

Si nominativum non habuerit i.e. si nominativus n habuerit. — 4) Pallas in las habens. Ita recte Cod. In las desunt in Asc. et P. — 5) Nec dis illa ratione Cod. a pr. m.; correctum sed alio atramento nec dis sed illae ratione. Atque ita P. Sed illa ratione Asc. Scribendum esse: nec dis, sed lae, ratione etiam sine Cod. intelligitur. — 6) Achillas huius achillae, sed una l expuncta, Cod. — 7) Hunc locum sic ditavit P.: Producta latina Les, proles, soboles, lis faciunt genitivum.

Quem dabat alga, toro 1.

Graeca Les, lis faciunt genitivum, Hercules cet. Quae omisimus, recte omittuntur in Cod. et Asc. id quod seqq. docent. — 8) Herculis achillis supra scr. in Cod. sed ita ut interposita voluisse scriptorem appareat. — 9) Cales Cod. Asc. Kales P. — 10) Excipitur unum tis faciens genitivum P. unum abest a Cod. Asc. genetivo Cod. — 11) Faciunt genitivum P. Asc. — 12) Horat. Od. I, 36, 13. 17. 18. — 13) Generum duorum. Sic h. l. Cod. non, ut alibi, duum. Duorum generum Asc. P. — 14) Vv. excipitur unum lis in parenthesi erant ponenda. Respicit Gramm. ad superiora, ubi lis litis iam posuerat. — 15) Cod.: terentius novae ut gracile sie in t. Ita Cod. Lineola perpendicularis supra scripta notat, ibi voces dirimendas esse. I ante nt in voce ultima deletum. Locus Terentii est Eunuch. II, 3, 23. —

malus, mali; populus, populi; Romulus, Romuli; exceptis neutris, quae, sicut frequentissime docui, ris faciunt genitivo, vellus, velleris, ratione neutrorum us terminatorum; et uno feminino ris faciente genitivo, u et in nominativo et in genitivo producta. U enim 20 ante novissimam syllabam, habentem consonantem, continentia producuntur. ut tellus, telluris; iuventus, iuventutis; senectus, senectutis. Anus, anuis et sus, suis 21, ideo corripiuntur, quoniam novissima syl-Haec colus secundae est declinationis, li faciens genitivo, huius coli. laba sine consonante est. Nam Virgilius:

Cui tolerare colo vitam 22;

qui dativus a genitivo i terminato venit: et quartae declinationis, us terminans genitivum, sicut Statius Thebaidos libro III:

Nigraeque sororum

Iuravere colus 23;

qui nominativus pluralis a genitivo singulari us terminato deducitur.

46. Mas Latinum unum²⁴ monosyllabum repperi tertiae declinationis, ris faciens genitivo, mas, maris. Virgilius accusativum pluralem: Solve mares 25.

Graeca indifferenter declinabuntur²⁶, et primae declinationis, ae diphthongo terminato genitivo, et tertiae tis 17 terminato genitivo, Mimas, Mimae, vel Mimantis; Gyas, Gyae, vel Gyantis 28; Athamas, Athamae, vel Athamantis, in nominativo sine n littera, in caeteris casibus cum ea; sic Pallas Pallantis. Nam mimas, in mas acutum, dis facit genitivo, mimas, mimadis; et melius pereunte s29 littera de nominativo, fit nomen Latinum primae declinationis, ae genitivum terminans, haec mima, huius mimae. Mes correpta, faciunt genitivo tis, limes, trames; [1468] limitis, tramitis. Producta, semper mis, fames, famis. Graeca semper producuntur et aut mis faciunt genitivo aut tis, hic Chremes il, Chremis, et 2 Chremetis. Terentius:

Etiam inde abiens puerum conveni Chremis 33;

et:

Iubeo Chremetem 34.

Omnia igitur tertiae sunt declinationis, quoniam is faciunt genitivo. Et inveni genitivo Chremi,

16) Sallust. Catil. 3. procem. — 17) Communia sunt facientia. Its recte Cod. Abest sunt A. P. Facient exhibent A. P. Nimirum sunt in Cod. compendio scriptum, ita ut oculos paene fugiat, unde orta corruptio. -18) Et correptum unum, apud Lucanum lectum. Ita distinxi. In Asc. deest distinctio. P. comma posuit ante v. unum. Fortasse tamen scribendum: et corrept a unum. Lucan. Phars. III, 227. — 19) Sallust. Cat. 15. fin. Vc. igitur apud P. ad Gramm. verba trahitur. — 20) Producta in Cod. supra scr. Tum vi ante, quod putavi legendum esse: U enim; tale quid saltem requiritur. —

21) Turbat Cod. anus anum. 15 (sic lineola traducta) sus suis ideo cet. Anus anuis sus suis ideo Asc. P. Tra-

ita videri. — 22) Virg. Aen. VIII, 409. — 23) Statius Theb. III, 241. seq. — 24) Unum addidi e Cod. et Asc. — 25) Virg. Georg. III, 64. — 26) Declinantur P. Asc. — 27) Dis fortasse operarum errore P. — 28) Gras Grae vel Grantis Asc. P. ex non intellects scriptura Cod., ubi y sic exaratum est: r, ut fere simile sit Graeco initiali T. - 29) S desideratur in Asc. et P. Ceterum Asc. praeeunte. In supp. fortasse scribendum: sed melius pereunte cot. — 30) Hic Mimas P. haec Mimas Asc. Sed recte Cod.: haec mima huius mimae. — 31) Ut. Chremes Asc. P. hic Chr. Cod. — 32) Wel Chr. Asc. P. et Chr. Cod. — 33) Terent. Andr. II, 2, 31. ubi conspexi de suo reponendum iussit Bentl. Eodem loco Chremi Donatum legisse, ex eius observaductum illud pro compendio v. et habui; poterat saltem tione apparet. - 84) Terent. Andr. III, 3, 1. -

et antiqua est ratio declinationis¹, dativo uti pro genitivo: Infelicis Ulixi,

pro Ulixis², Achilli pro Achillis, Ad bellum Persi Macedonicum², pro Persis. mania quidem duum 4 generum mis faciunt genitivo, unanimis, exanimis, huius unanimis, exa-Dicimus et hic exanimus et unanimus. Unius ergo generis nomina mis syllaba terminata ris faciunt genitivo, hic vomis, huius vomis, huius vomeris, et cucumeris. Martialis cum genere, cucumerem rectum⁶. Ergo omnia mis terminata tertiae sunt declinationis. Mos producta unum monosyllabum tertiae declinationis legi ris faciens genitivo, hic mos, huius moris; correpta, nullum legi. Mus paene omnia secundae sunt declinationis, mi facientia genitivo, humus, humi; almus, almi; neutro vero tertiae ris facient genitivo, nemus, nemoris; secundum rationem neutrorum us terminatorum, de qua frequenter docuimus. Unum masculini generis legi tertiae declinationis, ris faciens genitivo, hic mus, huius muris; ut Horatius:

Parturient montes; nascetur ridiculus mus⁹;

et unum secundae declinationis et quartae, us finiens genitivo, haec domus, huius domus et Terentius:

Domi focique fac 11 vicissim memineris.

Memini illius rei:

Nec meminisse viae media Palinurus in unda 12.

47. Nas Latina indifferenter declinabuntur, aut primae declinationis ae facientia genitivo, ut Maecenae; aut tertiae tis facientia 13, ut Maecenatis. Graeca tertiae sunt, acuto in novissima syllaba contra rationem Latinae linguae, sed dis facientia genitivo, Maenas, Maenadis, nomen Bacchae; sic Persius et Horatius. Nes correpta non legi; producta vero, [1469] si Latina fuerint, indifferenter primae, vel tertiae declinationis ratione flectuntur, ut Noranes 14, vel Nolanes, Nolanae, vel Noranae, Noranis, vel Nolanis. Graeca vero tunc primae erunt declinationis apud Latinos, si apud Graecos ov fecerint genitivo, ut Hostanes 'Οστάνου, huius Hostanae; Δημοσθένης, Δημοσθένους 15, huius Demosthenis. Nis tertiae sunt declinationis, similem genitivum 18 nominativo facientia, ut canis, inanis; excepto uno, quod ris facit genitivo cinis, cineris; et hace Latina. Graeca nis terminata aut nis faciunt genitivo, aut dis, hace Philenis, Philenis,

declinationis P. - 2) Cod.: infelicis ulixi pro uli c is. Asc. P.: inf. Ulyssi pro Ulyssis. Male. Ubique meliores libri Ulixes. Locus est Virg. Aen. III, 613. 691. — 3) Locus est Sallustii inter fragmenta Historiarum relatus. Cf. Gerlach. pag. 213. et Gramm. qui ibi citati inveniuntur. - 4) Duum Cod. duorum Asc. P. - 5) Nomina Cod. omnia Asc. P. — 6) Non satis integer hic locus in Cod.: uomeris martialis cum genere oucumerem rectum, quibus in margine adiecta leguntur: et cucumeris. Asc.: vomeris. Martialis. Cum genere et cucumis rectum. Unde coniicio legendum esse: vomeris; cucumis, huius cucumis et cucumeris. Martialis cum genere (sc. protulit) cueucumis. Martialis masculino genere, In quo nec cu- 19 Ut addidi e Cad. - 20) Haec anuis, huius anuis

1) Antiqua est ratio decl. Ila Cod. Asc. antiquae est cumis iacere rectus. Locus Mart. est Epigr. XI, 19, 10. — 7) Hoc ordine Cod. legi tertiae decl. Asc. P. - 8) Tertiae addidi e Cod. - 9) Horat. De A. P. 139. ubi parturiunt Bentl. scribendum censuit. Parturiens Cod. - 10) Haec domus huius domi Cod. Non recte. - 11) Ut interponunt h. l. Asc. P. Recte abest a Cod. Locus est Terent. Eun. IV, 7, 45. ubi editur: vicissim ut memineris. — 12) Virg. Aen. III, 202. — 13) Hic interponit v. genitivo P. Ignorant Cod. Asc. -14) Ut roranes Cod, sed corr. Paullo post P. Asc.: facient genitivo. — 15) Δημοσθένεος P. In Asc. Graeca desunt, lacunis relictis. Cod. recte AHMOCOE NOUC. 16) Similia genitivo P. - 17) Alio ordine P. Asc.: Darcumerem rectum. Putschius de suo, vel ex Bon-, danis, Dardanis, vel Dardanidis. Paullo post: sunt degarsii schedis: vomeris, cucumis huius cucumeris, vel clinationis, is pura Asc. P. — 18) Producto Asc. P. — vel Philenidis; Dardanis, Dardanidis, vel Dardanis¹⁷. Nos tertiae sunt, is pura facientia genitivo, o in nominativo producta ¹⁸, in genitivo correpta, ut ¹⁹ Minos, Minois. Nus omnia secundae sunt declinationis, nam ni faciunt in genitivo, Linus, Lini; canus, cani; sanus, sani; lanus, lani; annus, anni; Severianus, Severiani; asinus, asini; vannus, vanni; alnus, alni; pinus, pini; exceptis duobus tertiae declinationis, uno ris faciente genitivo, Venus, Veneris; altero is nova ratione, haec anus²⁰, huius anuis. Terentius:

Huius anuis causa opinor, quae erat mortua²¹;

et duobus quartae declinationis, nus facientibus genitivo, haec manus, hic sinus, huius manus, sinus 22. Nam neutra nomina 23 nus terminata omnia ris facient genitivo, secundum rationem, quam frequentissime ante monstravi. Hoc tamen scire debemus, quod omnis nominativus nus terminatus corripitur; excepto eo, qui in genitivo u habet ante novissimam syllabam habentem duntaxat consonantem. Nam anus et sus, anuis et suis, habent quidem in genitivo u ante novissimam syllabam, tamen corripiuntur, quoniam ipsa novissima syllaba genitivo consonantem non habet.

- 48. Gnas tertiae sunt declinationis, tis faciunt genitivo, praegnas, praegnatis²⁴. Gnes similiter tertiae sunt declinationis, tis faciunt genitivum, magnes, magnetis, e ubique producta²⁵. Gnis tertiae sunt, similem facientia genitivum nominativo, ignis, huius ignis, et si qua [1470] talia. Gnos, non inveni hac syllaba nomen finitum. Gnus omnia secundae sunt declinationis, gni facientia genitivo, agnus, agni; magnus, magni; et si qua talia.
- 49. Pas Graeca sunt tertiae declinationis, dis faciunt genitivo, lampas, lampadis, et similia. Pes producta Latina vel Graeca tertiae sunt declinationis, pis facient genitivo, puppes, puppis; valles, vallis²; rupes, rupis; vulpes, vulpis; excepto uno monosyllabo, quod dis facit genitivo, pes, pedis; ex eo figurata corripiuntur, et dis faciunt genitivo, alipes, alipedis; sonipes, sonipedis. Unum excipitur ab eo tractum, quod in nominativo producitur, in genitivo pis facit, haec apes, huius apis. Nam ab eo dictae apes, quod sine pedibus nascuntur, sicut Virgilius de his:

Trunca pedum²⁷.

Nam apes, si pes corripueris, barbarismus erit; apaes Graece significat hominem sine filiis²⁸. Pes correpta Latina, non tracta a pede, tis faciunt genitivo, ut praepes, praepetis; hospes, ho-

Cod. contra mentem Gramm. — 21) Terent. Heaut. II, 3, 46. ubi tamen editur eius pro huius. — 22) Huius sinus P. huius abeada Cod. Asc. — 23) Neutra in nus terminata Asc. P. — 24) Cod.: pregnas, pregnatis. gens (sic) similiter tertiae sunt declinationis. gens gentis magnes cet., sed vv. gens gentis lineola traducta deletae. — 25) E ubique producta. Ita recte Cod. Et ubicunque producta e P. Quae quomodo orta sint, docet Asc. ubi est: et ubique producta. — 26) Non intelligitur, quomodo inter haec exempla nominum in pes desinentium valles poni potuerit. Ergo puto legendum esse: puppes, puppis, ut valles, vallis. Ceterum in Cod. locus ita est comparate to pis affpes tus: puppes, valles rupcs vulpes excepto uno. Videtur librarius terminatione supra scripta totius vocabuli repetitionem evitare voluisse. Ceterum illud affpes legendum

esse allpes h. e. Alpes Prisciani loco adducor, ut credam Lib. VII, 10, 51. Alpes cum semper plurale sit, quomodo Syrtes (ita enim e Cod. Luth. legendum pro vulg. Alpis — Syrtis), tamen singulariter hoc, quomodo illud, invenitur a poetis prolatum et in em terminans accusativum Alpem, cum illud Syrtim faciat. Haud dubie Probus inter nomina in pes desinentia Alpes posuit, licet nimio brevitatis studio de singulari numero nihil dixerit. In Asc. est: Vulpes vulpis. Aspes aspis. excepto uno. Longe alia P.: vulpes vulpis, Satrapes satrapis, Hydaspes Hydaspis; excepto uno. Quae e coniectura sunt. — 27) Virg. Georg. IV, 310. — 28) Apes graece significans hominem sine filiis dicunt pes correpta Cod. ex manifesta interpolatione. Fortasse totus locus: Apaes — filiis erudituli est additamentum, Ascapaes. P. apes. —

spitis; excepto uno, quod pis 1 facit, non tis, aucupes 2, huius aucupis; nam qui auceps declinat, errat. Omnia ceps terminata tis faciunt genitivo, praeceps, praecipitis; anceps, ancipitis. Praeterea nominativo plurali Terentius aucupes dixit:

Piscatores, aucupes³; unde docuit nominativo singulari aucupes debere dici, non auceps. Nam aucupetes dixisset numero plurali. Pis Latina, dis faciunt⁴, lapis, lapidis. Graeca aut dis aut pis, aspis, aspidis; iaspis, iaspidis⁵; Serapis⁶, Serapis, vel Serapidis; omnia declinationis tertiae; haec sinapis, huius sinapis, sicut⁷ Plautus in Pseudolo⁸. Alii melius genere neutro indeclinabile hoc sinapi, sicut hoc gummi. Pos producuntur, et sunt declinationis tertiae; si sint⁹ generis communis, tis faciunt genitivo, ut hic et haec nepos, huius nepotis; quamvis multi haec neptis dicant, non haec nepos. Unius vero generis pos terminata, ris faciunt genitivo, hic lepos, huius leporis. Nam quod Arpos legimus, numero semper plurali declinatur¹⁶. Pos correpta, si [1471] inventa fuerint, Latina non sunt, et secundae declinationis, pi facientia genitivo¹¹. Pus Latina secundae sunt¹² declinationis, pi faciunt genitivo, lupus, lupi; campus, campi; lippus, lippi exceptis duobus, uno monosyllabo indeclinabili hoc ¹³ pus, et uno tertiae declinationis ris faciente genitivo, lepus, leporis, o correpta; nam erit leporis, significans ¹⁴ elegantiam, a nominativo lepos. Graeca pus terminata tertiae sunt declinationis, dis facientia genitivo, Melampus, Melampodis; Oedipus, Oedipodis; quamvis

Hic domus Oedipodes 15,

lectum est. Pys Graeca sunt, nam y litteram Latina nomina nunquam habent; sunt autem tertiae declinationis ys pura terminata genitivo 16, hic Capys, huius Capyis 17. Pans tertiae 18 declinationis, tis faciunt genitivo, stipans, stipantis. Hoc tamen teneamus, quod omnia nomina ns terminata, tis 19 faciunt genitivo; exceptis duobus quae tis faciunt et dis, frons, frondis, et frons, frontis 20; lens, lendis et lentis. Quidam putant, haec lentis debere dici, et haec lendis; sed errant, quia non inveni hac syllaba nomen aliquod terminatum.

50. Ques correpta tis faciunt genitivo, eques, equitis; nam quies et inquies producto²¹ es terminantur; de his ante tractavi. Et sunt tertiae declinationis, is faciunt genitivo. Quis, pronomina reguntur, non nomina. Quos, Quus, secundae sunt declinationis, qui faciunt genitivo, equis, equi. Ras primae sunt declinationis, rae faciunt genitivo, hic²² Hieras, huius Hierae.

1) Quod genitivo pis facit P. — 2) Aucup is huius aucupis Cod. — 8) Terent. Eunuch. II, 2, 26. Cetarii, lanii, coqui, fartores, piscatores; ubi in quibusdam Codicibus additur hoc aucupes, quod ignorant meliores libri et Cic. de Off. I, 42, itemque metrum excludit. Nescit etiam Donatus. Videtur igitur iam Probus corrupto Codice usus esse. — 4) Genitivo intrudunt hic Asc. P. — 5) Ita recte Cod. Alia in Asc. et P.: Graeca aus pis aut dis, ut, iaspis huius iaspis, vel iaspidis. — 6) Huius Serapis Asc. P. huius ignorat Cod. — 7) Sicut ignorant Asc. P. — 8) In pseudologo Cod. in Pseudu. (sic) Asc. in Pseudu lo P. Est locus Pseud. III, 2, 28. Ceterum Cod. senapis, ut paullo post hoc senapi. — 9) Sint e Cod. dedi. sunt Asc. P. — 10) Declina ntur vitiose Asc. P. declinatur Cod. — 11) Ita e Cod. dedi. Asc. totum hunc locum: Pos correpta — — facientis

genitivo omisit. Apud P. ita male correcta leguntur: Correpta pos si inventa fuerint latina non sunt, et sunt secundae declinationis; reliqua omisit.— 12) Pus Latina secundae sunt. Ita Cod. Pus correpta latina sunt et secundae decl. Asc. P. — 13) Hoc add. e Cod. — 14) Nam erit leporis, significans elegantiam, a cet. Cod. nam si erit leporis, significat elegantiam, a cet. Asc. P. — 15) Quamvis domus Oedipodae Asc. P. quod fortasse verum, sed videtur ad locum Statii expressum, quem fortasse respexit Grammaticus. Quare putabam duo in unum confusos esse in Cod. locos Statii, atque ita legendum: Quamvis domus Oedipodae et hic Oedipodes lectum est. Cf. Stat. Thebaid. I, 17. ibid. 48.—16) Ita de coniectura dedi, quum Cod. habeat: terminata gen' (sic). Terminata genitivum Asc. P. — 17) Huius Capys vitiose Cod. — 18) Sunt h. l. intrudunt Asc. P.

Cicero: Hieras et Blaesamius et Antiochus; in Caesarianis²³. Res correpta, tis faciunt genitivo, teres, teretis; producta, ris, Antores, Antoris; Seres, Seris. Lucanus:

Sub iuga iam Seres²¹; verres, verris; exceptis duobus, uno monosyllabo quintae declinationis, e in genitivo correpta. res, rei25; et uno disyllabo, quod genitivo ante ris una syllaba correpta plus crescit, Ceres, Cereris, in nominativo e26 littera producta, in genitivo utraque e correpta. Ergo omnia res terminata, sive producta, sive correpta, tertiae sunt declinationis, excepto uno monosyllabo [1472] quintae declinationis, res, rei. Ris tertiae sunt declinationis, ris vel dis faciunt genitivo, Iris, huius Iris, vel Iridis; Paris?, huius Paris, vel Paridis. Unum ris solum facit, Liris, huius Liris, nomen fluminis. Ros omnia producuntur et sunt tertiae declinationis, ris faciunt genitivo. monosyllabum ris facit, ros, roris. Graeca secundum rationem suam, si apud illos os, apud nos is²⁸; si apud illos τος, apud nos tis, ἔρωτος erotis²⁹. Tarrhos nomen est numeri semper pluralis. Rus terminata si aliud ex se genus fecerint, secundae declinationis sunt, ri faciunt 30 genitivo, carus, cari; austerus, austeri; mirus, miri³¹. hac ratione id est³² secundae declinationis etiam Graeca nomina declinantur, quamvis non faciant aliud genus, ut Tartarus, Tartari; Gargarus, Gargari. Haec tamen numero singulari sunt 33 masculina, pluraliter neutra, sicut Maenalus, Macnala. Quae vero Latina aliud genus non faciunt, rus terminata, quartae sunt declinationis et rus faciunt genitivo, 34 hic currus, huius currus. Excipiuntur quattuor, unum ri faciens genitivo. quamvis aliud genus ex se non faciat, hic murus, huius muri; alterum, indifferenter declinatum 35, secundae declinationis, ri faciens genitivo, et quartae rus, haec laurus, huius lauri, et huius laurus: altera duo monosyllaba, quae tertiae sunt declinationis, is vel ris facientia genitivo, haec grus, gruis 36; hoc rus, ruris 37. Hoc tamen teneamus, omnia monosyllaba tertiae esse declinationis, is facientia genitivo, exceptis duobus quintae declinationis, ei separatis genitivo facientibus, e38 in genitivo correpta, spes, spei; res, rei; rationem supra docui.

51. Sas, hac syllaba nullum nomen repperi. Ses terminata Graeca sunt, indifferenter declinantur, et primae declinationis, sae genitivo, et tertiae sis, ut Cambyses, Cambysae, vel Cambysis; Perses, Persae, vel Persis. Nam quod Sallustius ait: Ad bellum Persi Macedonicum signature, non declinationem mutavit, sed antiqua usus est consuetudine; dativum posuit pro [1473]

— 19) Cod. vitiose dis. — 20) Cod. mendose: frons frontis et frons frontis. — 21) Hunc locum ita corruequitis ptum Cod. exhibet: aeque aequestris (sic perscripto a et voce illa supra scripta) namque producto es. Unde facile restitui veram lectionem. Illud que enim reliquias vocum quies et inquies continet, quas suggerunt Asc. et P. In his enim legitur: eques equitis. nam quies inquies, es terminantur, non ques, et de his cet. Vv. non ques et absunt plane a Cod. — 22) Hic additum e Cod. — 23) Cicero in Caesarianis, Hieras cet. Iloc ordine Asc. P. Intelligitur oratio pro Deiotaro ad Caesarem, ubi legitur locus cap. 15. Sic tamen editur: Hieras et Blesamius et Antigonus. — 24) Lucan. I, 19. — 25) Cod.: correptares res et uno. Asc. P.: correpta, res, et uno. Scribendum res, rei, ipso sensu postulante. — 26) Cod.

a littera, mendose. — 27) Paris deest hic nominativus in Cod. — 28) Mire Cod.: apud nos is pulcher si aput illos. Quod non extrico. — 29) Cod. exhibet: aput nos tis. EPQTOC erotis. tartaros nomen est num⁵ (finit versus) ēper pluralis. Asc. lacunas Graecis reliquit, ceterum aetotis Tharros habet. P.: apud nos tis Equa Equatos erotis. Tharros. Recte Tarrhos nisi quod fortasse scribendum Tharrhos. Vide supra quae docuimus. — 30) Facient P. — 31) Murus muri Asc. P. — 32) Id est s. diserte Cod. i. secundae Asc. P. — 33) Hoc ordine Cod. masculina sunt Asc. P. — 34) Ut h l. intrudunt Asc. P. — 35) Indifferenter declinatum Cod.; posteriorem vocem om. Asc. P. — 36) Haec grus huius gr. P. — 37) Hoc rus huius r. Asc. P. — 38) Ei in gen. Asc. P. — 39) Sallust. Fragmm. 7. pag. 213. ed. Gerlach. —

ĸ

genitivo; et Cicero: Filiumque Verri¹, pro Verris, et Virgilius: Immitis Achilli 2,

pro Achillis, et:

Infelicis Ulixi3,

pro Ulixis. Sis omnia tertiae declinationis terminata, is faciunt genitivo, Latina quidem sis, hic ensis, huius ensis. Peregrina sis vel dis, haec Isis, huius Isis, vel Isidis; haec basis, huius basis, vel basidis; cassis, cassis, vel cassidis, quamvis Virgilius haec cassidas declinavit. Sos pura Latinum nullum repperi terminatum, unum Graecum legi in Sallustio secundae declinationis, si faciens genitivo, haec Camisos, huius Camisi. Sons correpta in medio habens n, tis faciet8, insons, insontis, sic Horatius. sons9 non legi. Salustius numero plurali utrumque: Insontis sicuti sontis 10. De n et s terminatis frequentissime docui. Sus terminata propria, vel aliud genus ex se facientia11, secundae sunt declinationis, si faciunt genitivo, Nisus, Nisi, proprium et participium. Appellativa vero non facientia aliud 12 genus, quartae erunt 13 declinationis, sus faciunt genitivo, hic occasus, huius occasus. Nam plausus, si sit participium, huius plausi; si nomen appellativum non faciens aliud ex se genus, huius plausus; sicut nisus participium nisi, appellativum unius generis, nisus. Excipitur unum monosyllabon 14, is faciens genitivo, sus, suis, ratione monosyllaborum¹⁵, de qua frequenter tractavi.

52. Tas omnia tertiae sunt declinationis, tie faciunt genitivum, facultas, facultatis 16. Hoc Naphthas primae, tae genitivo faciens, huius Naphthae, nomen barbarum contra rationem neutrorum, quae Latina genitivum ae diphthongo non terminant 17; exceptis quattuor, hic et haec et hoc verna, huius vernae; hic et haec et hoc 18 advena, huius advenae; hoc Thuria, huius Thuriae, flumen 19, et hoc Naphthas, huius Naphthae, genus olei cedro simile, sicut Salustius Historiarum libro quarto 20. Sed melius erit indeclinabile. Tes Latina tis faciunt genitivum, 21 rates, ratis. Graeca autem²², si apud illos του, apud nos tae, Achates, Achates, 'Αχά- [1474] του²³; aut tis crescente syllaba, si apud illos τος, Crates, Cratetis, Κράτητος²⁴, ut Bibaculus de Catone grammatico:

iccur Cratetis.

Tis omnia sunt tertiae declinationis, tis faciunt genitivo Latina, hic mitis, huius mitis; haec neptis, huius neptis. Graeca tis vel dis, hic Atthis, huius Atthis, vel Atthidis; haec amystis,

1) Hic Ciceronis locus reperiri non potuit. — 2) Virg. Aen. I, 30. — 3) Virg. Aen. III, 613. — 4) Hoc loco sunt intrudunt Asc. P. - 5) Sis additum e Cod. ignoratur ab Asc. et P. - 6) Virg. Aen. XI, 775. Aureus ex humeris sonat arcus et aurea vati Cassida. Quare intelligitur, recte legi in Cod. et Asc. haec cassida. Haec abest a P. - 7) Inter fragmm. Sallust. pag. 247. ed. Gerlach. — 8) Facient Cod. male. — 9) Vero interponunt Asc. P. Insons apud Horat. legitur Carmm. II, 19, 29. Serm. I, 6, 69. — 10) Sicuti Cod. sicus Asc. P. Locus est Sall. Cat. 16. Ceterum insont is - sont is in Cod. Asc. P. - 11) Cod. liabet: propria pro (sic) vel aliut genus ex is facientia. Asc.: propria vel aliud genus ex iis facientia. V. genus ignorat P. ex se ex P. recepi. Quid vero illud prc sibi velit nescio. - 12). Ex se h. l. interponit P. quae absunt a Cod. et Asc. — 13) Erunt (cod. sunt Asc. P. — 14) Unum 25) Iecur Cratetis. Haec e Cod. reduxi. Desunt in Asc.

monosyllabon sic h. l. Cod: unum monosyllabum Asc. P. — 15) Monosyllab a rum male Cod. — 16) Et si qua talia intrudit P. Ceterum naptas in Cod. Napthas P. Naphthas Asc. Similiter variant etiam in seqq. -17) Termin at male Cod. - 18) Vernae et haec et hoc advena Cod. om. hic. — 19) Thuriae flumen 5 hoc (sic) Cod. Siglam illam pro et accipere debui. nomen fluminis hoc P. flumen hoc Asc. — 20) Inter fragmm, Sallust. numeratur 40. pag. 243. ed. Gerlach. Ceterum Cod. caedro. — 21) Haec interponit P. — 22) Graeca autem ae P. ae om. Asc. Cod. — 23) Apud nos tae, Achates, Achatae, Αχάτου. Ita e Cod. scripsi. Graeca desunt in Asc. Sed apud P. ordo est: apud nos tae 'Aravov, hic Achates, Achatae. — 24) Ordo apud P. turbatus: si apud illos τος Κράτητος hic Crates. Cod. ignorat hic et ordinem exhibet, quem dedimus. -

huius amystis, amystidis, nomen lectum in Horatio 26. Tos omnia corripiuntur et Graeca sunt, et secundae declinationis, ti faciunt genitivo, Berytos, Beryti; Pontos, Ponti 27, quae poterunt Latine melius dici, si o in u mutaverint. Tus, exceptis istis 28 Graecis venientibus a syllaba τov^{29} , caetera facientia aliud genus, secundae sunt 30 declinationis, ti faciunt genitivo, stultus, stulti; venatus participium, venati; hic artus, huius arti, angustus quod redditur 31, nam artus, membra, numero semper plurali declinantur, non facient i 32, ut vestitus, huius vestitus, res ipsu. Terentius:

Vestitu nimio indulges 33; qui ablativus a 34 genitivo venit tus syllaba terminato. Nam participium hic vestitus, huius vestiti; facit enim aliud ex se genus. Excipiuntur duo tis facientia genitivo, virtus, iuventus; virtutis 25, iuventutis. Nam hoc tus neutrum ratione nus 36 finitorum ris facit genitivo, huius turis. Virgilius:

Ture calent arae 31;

praeterea monosyllabum est.

53. Clus, si fecerint aliud ex se genus, cti faciunt genitivum, rectus, recti; lectus, lecti; erectus, erecti: non facientia aliud ³⁶ genus, quartae erunt declinationis, hie rictus, huius rictus; hic luctus, huius luctus. Excipitur unum, quod quamvis non faciat ex se genus, tamen cti facit genitivo, lectus, ³⁹ lecti, non, ut quidam imperiti⁴⁰, huius lectus. Nam Cicero ⁴¹: me in meo lecto, qui ablativus ⁴² ab i littera terminato genitivo venit, non us. Et Terentius:

Et lectos sterni iube, et parari caetera 13; accusativus os terminatus a genitivo venit i littera terminato, non us. Unum excipitur tertiae declinationis, tis faciens genitivo, senectus, senectutis. Ptus, si fecerit aliud ex se genus, [1475] secundae sunt declinationis, pti, hic raptus, huius rapti; sumptus quartae ptus facit genitivo hic sumptus, erogatio, huius sumptus. Terentius:

Sumptus quos faciunt 46;
sumptus, acceptus significans, huius sumpti, facit enim huec sumpta. Stus, si fecerint aliud a genus vel propria 48 sint, secundae sunt declinationis, hic castus, huius casti; hic Augustus, huius Augusti; non facientia aliud genus, quartae erunt declinationis, stus facient genitivo, excepto uno mustus, musti; hic aestus, huius aestus; hic quaestus, adquisitio, huius quaestus; si participium sit, huius quaesti; si non faciens aliud 49 genus, huius questus 40. Virgilius:

Questuque cruentus 51.

et P. Est versioulus Bibaculi, quem servavit integrum Sueton. de illustr. Gramm. XI. Ceterum Cod.: uiuaculus. - 26) Horat. Carmm. I, 26, 14. Male apud P. Amystis, tanquam esset nomen proprium. — 27) Cod.: vervius veruti pontos pontos. Asc.: Beritos beriti. Pal-103 Palti. P.: Berytos Beryti, Palto's Palti. — 28) Ipsis P. Deest voc. apud Asc. - 29) A syllaba roug P. Graeca syllaba deest iff A. - 30) Sunt add, e Cod. et Asc. --31) Vv. quod redditur adieci e Cod. - 32) Non facient is Cod. Non facientia us Asc. P. Scripsi, quod sententia postulat. — 33) Terent. Adelph. I, 1, 38. — 34) A deest in Cod. sed in fine versus. — 35) Hoc ordine Cod. virtus virtutis, iuventus Asc. P. - 36) Ratione tus Asc. P. male. V. ratione in Cod. supra scr. - 37) Virg. Aen. I, 417. — 38) Vv. ex se h. l. intrudit Asc. P. Non facientiae aliud genus Cod. — 39) Huius h. l. interponunt Asc. P. — 40) Putant h. l. intrudunt Asc. P. —

41) Ciceronis hic locus a, me non repertus fortasse inter fragmenta reponendus. - 42) Ablativ o male Cod. - 43) Cod.: Non us. Et Terentius: Et cet. Apud P. est: ut Ter. Lectos. Etiam Asc.: Et Terentius. Ceterum Cod. parare: Locus est Ter. Adelph. II, 4, 21. ubi est: Et lectulos iube sterni nobis et parari caetera. — 44) Si fecerit Cod. si fecerini Asc. P. - 45) Codex turbate: sint facient gene minus (carr, sumptus) quartae ptus hic sumptus; sic inter versus scripta. - 46) Terent. Ad. V, 3, 21. ubilegitur; sumptum filii quem faciunt. - 47) Hoc loco vv. ex se intrudit P. - 48) Vel si propria solus P. -49) Hoc iterum loco vv. ex se intrudit P. cui assentitur Asc, Ceterum in Cod, semper aliut, eliam in supp. 50) Cod. ubique quaestus. - 51) Virg. Aen. VII, **501.** 5

Excipitur unum, quod et sti¹ facit genitivo, hic cestus, tunica Veneris, huius cesti; hic caestus, pugilum², huius caestus, Virgilius:

Quid si quis caestus ipsius³;

et orthographia distant et declinatione. Ergo omnia tis 4 faciunt genitivo, exceptis quattuor, caestus, aestus, quaestus, questus, querela 5.

54. Thus unum nomen barbarum generis neutri legi, hoc Naphthas, huius Naphthae; de hoc et supra docui, sed melius indeclinabile est. Thes productum Graecum inveni aput Ovidium, Ianthes, huius Ianthes, vel Ianthidis. This, et hoc tertiae est declinationis, this vel dis facit genitivo, Atthis, Atthidis; sic Ovidius. Thos non inveni hac syllaba nomen terminatum; qui repperit, doceat rationem. Thus secundae sunt declinationis, thi faciunt genitivo, hic Parthus, huius Parthi; hic acanthus, huius acanthi; Virgilius:

Croceo velamen acantho⁸;

Xanthus, Xanthi. Thus vel Tys⁹ terminata tertiae sunt declinationis, thus vel thys¹⁹ faciunt genitivo, hic Panthus, huius Panthus; hic Atys, huius Atys¹¹; hic Othrys, huius Othrys. Vas terminata et sis faciunt genitivo, et dis, hoc vas, huius vasis, utrumque Varro¹² ait de lingua Latina, hic vas, huius vadis. Cicero: Vultu tanquam vade¹³. Ves corripiuntur omnia, [1476] et tertiae sunt declinationis, nam tis faciunt genitivum¹⁴, hic dives, huius divitis; ut¹⁵ miles, militis, et si qua talia. Vis, et ipsa tertiae sunt declinationis et similem nominativo faciunt genitivum, civis; huius civis; haec vis, huius vis, et plurali hae vis, sicut Terentius Varro¹⁶; nam hae vires numero semper plurali declinantur. Vos, Vus, supra docui, quod secundae sunt declinationis, vi faciunt genitivum, cervus¹⁷, cervi; servus, servi.

55. Xas, nullum repperi nomen hac syllaba terminatum. Xes vero producuntur et tertiae sunt declinationis, xis faciunt genitivum, Araxes, Araxis; Xerxes, Xerxis. Xis Latina, sic terminabuntur et genitivo, hic axis, huius axis; Graeca et xis et dis, hic Alexis, huius Alexis, vel Alexidis, tertiae declinationis. Xos corripiuntur, et Graeca sunt, secundae declinationis, xi faciunt genitivo, haec Naxos, huius Naxi; Virgilius:

Bacchatamque iugis Naxon 18;

potest haec Naxus, huius Naxi, hanc Naxum dici. Xus omnia secundae sunt declinationis, xi faciunt genitivo 19, laxus, laxi; fluxus, fluxi; taxus, taxi; buxus, buxi. Excipitur unum quar-

1) Quod et sti. Ita Cod. quod et stus et sti P. Asc. - 2) Hio cestus tunica veneris huius caesti - pugilium Cod. - 3) Addit P .: et Herculis arma Vidisset, quae absunt a Cod. et Asc. Locus est Aen. V, 410. — 4) Tis Cod. is Asc. P. — 5) Cod.: cestus aestus quaestus quaerella. Asc.: caestus aestus qu estus querela, cui assentitur P. nisi quod qua estus. Scribendum erat ex mente ipsius Grammatici quaestus, questus, querela. -6) Cod .: aput ovoedium. Ceterum erravit Grammaticus. Est emm apud Ovid. Met. IX, 714 et 796. Ianthe, virgo; nisi forte alius est Ovidii locus, ubi Ianthes nominativo invenitur. Ceterum Cod. et P.: huius Ianthes. Asc.: huius Ianthis. — 7) Faciens Asc. P. facit Cod. Ovidii locus est Heroid. XV, 18. - 8) Virg. Aen. I, 649. 711. - 9) Thus vel tys ita Cod. thus vel thys Asc. P. quod probabile est. — 10) Declinationis hic vel thys Cod. quod quid sit non extrico. Fortasse scribendum

thi vel tys. — 11) Hic Atys, huius Atys addidi e Cod. — 12) Varro de L. L. VI, 7. pag. 250. ed. Sp. — 13) Hic idem Cic. locus, quem supra non reperimus. — 14) Genitivo P. Asc. — 15) Ut deest in Cod. male. — 16) Cod. sicutrengus et varro, sic, c ita perscripto. sicut Terentius Varro Asc. P. Varronis locus fortasse est Lib. VII, 2. p. 396. ed. Sp. Paullo ahte apud P.: pluraliter hae vis. In Cod.: plu hae vis, in Asc. ut edidi. — 17) Cod.: cervos cervi. — 18) Virg. Aen. III, 125. — 19) Genitivum Asc. P. — 20) Cod.: haec luxus. — 21) Scilicet addidi e Cod. et Asc. — 22) Terent. Adelph. IV, 7, 42. — 23) Huius addidi e Cod. — 24) Sallast. Fragmm. p. 253. ed. Gerlach. Ceterum in Cod. est: Sal (sic) luxo pede (sic supra script.). — 25) Vv. zae faciunt genitivo e Cod. adieci. — 26) Et ipsa barbara (sic) Cod. — 27) Syl-

tae declinationis, xus faciens genitivo, hic 20 luxus, huius luxus; luxuriam scilicet 21 significans. Terentius:

Adulescens luxu perditus 22;

nam luxus, vacillans, huius 22 luxi facit. Salustius ablativo: Luxo pede 24. Zas, barbara sunt primae declinationis, zae faciunt genitivo 25, hic Ormizas, huius Ormizae. Zes et ipsa barbara 22 producta primae declinationis, Artabazes, Artabazae. Zis, Zos, Zus syllabis 27 nulla nomina repperi terminata.

56. T, hac 28 littera duo nomina tantummodo Latina terminata reperiuntur, unum indeclinabile, hoc git 29, genus seminis nigri, quo panis conditur, et unum tertiae declinationis, tis faciens genitivo, caput, capitis, et si quid ab eo nascitur, sinciput, sincipitis. Varro posuit in Actia 30.

U littera nomina terminata omnia neutra sunt quartae declinationis, u terminantia genitivum et dativum et ablativum, sed producto; nominativum³¹, accusativum et vocativum u terminant, sed correpto, ut hoc cornu, gelu, genu³², veru, et si qua talia. Docueram tamen [1477] quod quarta declinatio genere quidem masculino et feminino us genitivo³³ terminaretur, in genere vero neutro u, huius cornu, gelu, veru, genu.

57. X, hac littera terminata omnia tertiae sunt declinationis, nam is faciant segmitivo necesse est, ante eam c vel g posita, ut pix, picis; arx, arcis; nux, nucis; crux, crucis; rex, regis; grex, gregis. Excipiuntur quattuor, quae nec cis faciunt genitivo, nec gis: nix, nivis; nox, noctis; senex, senis; supellex, supellectilis. Terentius:

Supellectile opus est 36;

unde x littera supervacua est³⁷, sicut quibusdam placet. — Y, Z, his litteris nulla nomina terminantur.

58. Omnia nomina monosyllaba tertiae sunt declinationis, nam is faciunt genitivo; exceptis quinque, tribus indeclinabilibus, git, ir, pus; et duobus declinationis quintae, ei separatis genitivo terminatis, res, rei; spes, spei; e³⁸ contra rationem quintae declinationis in genitivo corre pta, quoniam nominativus ante es³⁹ consonantem habet iunctam, ut fides, fidei⁴⁹. Ergo brevite doceamus enumerando, quot modis singuli casus utriusque numeri terminentur.

59. Nominativus singularis fit modis quindecim, a et e utraque; i et o utraque; u, l, m, n, r, s, x, c, t4; poeta, monile, 2 gummi, Varro, Dido 43, genu, mel, bonum, carmen,

labis add. e Cod. - 28) Hac additum e Cod. - 29) Cf. Priscian. V, 7, 40. et VI, 5, 22. ed. Kr. — 30) Legendum in Actio. Cf. Varron. Fragmm. Ed. Bip. tom. I, pag. 254. Citatur tamen a Servio ad Virg. Ecl. VIII, 29. Varro in Actiis. Apud Charisium autem pag. 144. ed. Fabr. legitur in Asia. Ceterum in h. l. vv. in Actia inter versus scripta in Cod. Latet fortasse sub vv. Actia, Aetiis, Asia titulus libri Varroniani alius. — 31) Cod. corrupte: sed producto nominatibo. — 32) Gelu, genu hoc ordine Cod. genu gelu Asc. P. — 33) Feminino us genitivo. Ita Cod. secutus dedi, quum in Cod. id scribendi compendium legatur, quod vocem hanc notat. Feminino genere us term. Asc. P. - 34) Tertiae sunt Cod. sunt tertiae Asc. P. - 85) Faciunt gen. Cod. genitivo faciant Asc. P. Retinui coniunctivum. - 36) Terent. Phorm. IV, 3, 61. — 37) Supervacua non est Cod. sed non punctis impositis deletum. — 38) E contra rat.

Sic et sententia ipsa et Cod. postulante scripsi. In Cod. enim et littera ultima erasa legitur. et contra rat. Asc. P. — 39) Male Cod.: ante s cons. — 40) Fides, fidei. Sic Cod. Asc. fides res P. Paullo post Cod. corrupte: quod modis singulis casus. — 41) A et e utraque; i et o utraque; u, l, m cet. Sic scripsi ex certa emendatione,

quam Cod. praestitit. In Cod. enim sic: a. et ae i. o

et perscriptum e) m. n. r. s. x. c. t. In margine autem leguntur haec: ā et ē utraque i et o utraque ab antiqua manu. In Asc. est: a e i o utraque u l m n cet. P. autem: a, e, utraque i, o, utraque u, l utraque m, cet.—42) Desideratur exemplum productae e.—43) Barro dido Cod, sed posterius supra scr.—

Excipitur unum, quod et sti¹ facit genitivo, hic cestus, tunica Veneris, huius cesti; hic caestus, pugilum², huius caestus, Virgilius:

Quid si quis caestus ipsius³;

54. Thas unum nomen barbarum generis neutri legi, hoc Naphthas, huius Naphthae; de hoc et supra docui, sed melius indeclinabile est. Thes productum Graecum inveni aput Ovidium⁶, Ianthes, huius Ianthes, vel Ianthidis. This, et hoc tertiae est declinationis, this vel dis facit genitivo, Atthis, Atthidis; sic Ovidius. Thos non inveni hac syllaba nomen terminatum; qui repperit, doceat rationem. Thus secundae sunt declinationis, thi faciunt genitivo, hic Parthus, huius Parthi; hic acanthus, huius acanthi; Virgilius:

Croceo velamen acantho⁸;

Xanthus, Xanthi. Thus vel Tys⁹ terminata tertiae sunt declinationis, thus vel thys¹⁰ faciunt genitivo, hic Panthus, huius Panthus; hic Alys, huius Alys¹¹; hic Othrys, huius Othrys. Vas terminata et sis faciunt genitivo, et dis, hoc vas, huius vasis, utrumque Varro¹² ait de lingua Latina, hic vas, huius vadis. Cicero: Vultu tanquam vade¹³. Ves corripiuntur omnia, [1476] et tertiae sunt declinationis, nam tis faciunt genitivum¹⁴, hic dives, huius divitis; ut¹⁵ miles, militis, et si qua talia. Vis, et ipsa tertiae sunt declinationis et similem nominativo faciunt genitivum, civis; huius civis; haec vis, huius vis, et plurali hae vis, sicut Terentius Varro¹⁶; nam hae vires numero semper plurali declinantur. Vos, Vus, supra docui, quod secundae sunt declinationis, vi faciunt genitivum, cervus¹⁷, cervi; servus, servi.

55. Xas, nullum repperi nomen hac syllaba terminatum. Xes vero producuntur et tertiae sunt declinationis, xis faciunt genitivum, Araxes, Araxis; Xerxes, Xerxis. Xis Latina, sic terminabuntur et genitivo, hic axis, huius axis; Graeca et xis et dis, hic Alexis, huius Alexis, vel Alexidis, tertiae declinationis. Xos corripiuntur, et Graeca sunt, secundae declinationis, xi faciunt genitivo, haec Naxos, huius Naxi; Virgilius:

Bacchatamque iugis Naxon 18;

potest haec Naxus, huius Naxi, hanc Naxum dici. Xus omnia secundae sunt declinationis, zi faciunt genitivo 18, laxus, laxi; fluxus, fluxi; taxus, taxi; buxus, buxi. Excipitur unum quar-

1) Quod et sti. Ita Cod. quod et stus et sti P. Asc. — 2) Hic cestus tunica veneris huius caesti — pugilium Cod. - 3) Addit P.: et Herculis arma Vidisset, - quae absunt a Cod. et Asc. Locus est Aen. V, 410. -4) Tis Cod. is Asc. P. - 5) Cod.: cestus aestus quaestus quaerella. Asc.: caestus aestus que stus querela, cui assentitur P. nisi quod qua estus. Scribendum erat ex mente ipsius Grammatici quaestus, questus, querela. — 6) Cod .: aput ovoedium. Ceterum erravit Grammaticus. Est emim apud Ovid. Met. IX, 714 et 796. Ianthe, virgo; nisi forte alius est Ovidii locus, ubi Ianthes nominativo invenitur. Ceterum Cod. et P.: huius Ianthes. Asc.: huius Ianthis. — 7) Faciens Asc. P. facit Cod. Ovidii locus est Heroid. XV, 18. - 8) Virg. Aen. I, 649. 711. - 9) Thus vel tys ita Cod. thus vel thys Asc. P. quod probabile est. - 10) Declinationis hic vel thys Cod. quod quid sit non extrico. Fortasse scribendum

Cod. adieci. — 26) Et ipsa barbara (sic) Cod. — 27) Syl-

tae declinationis, xus faciens genitivo, hic luxus, huius luxus; luxuriam scilicet significans. Terentius:

Adulescens luxu perditus2;

nam luxus, vacillans, huius luxi facit. Salustius ablativo: Luxo pede la Zas, barbara sunt primae declinationis, zae faciunt genitivo, hic Ormizas, huius Ormizae. Zes et ipsa barbara producta primae declinationis, Artabazes, Artabazae. Zis, Zos, Zus syllabis nulla nomina repperi terminata.

56. T, hac 28 littera duo nomina tantummodo Latina terminata reperiuntur, unum indeclinabile, hoc git 29, genus seminis nigri, quo panis conditur, et unum tertiae declinationis, tis faciens genitivo, caput, capitis, et si quid ab eo nascitur, sinciput, sincipitis. Varro posuit in Actia 30.

U littera nomina terminata omnia neutra sunt quartae declinationis, u terminantia genitivum et dativum et ablativum, sed producto; nominativum³¹, accusativum et vocativum u terminant, sed correpto, ut hoc cornu, gelu, genu³², veru, et si qua talia. Docueram tamen [1477] quod quarta declinatio genere quidem masculino et feminino us genitivo³³ terminaretur, in genere vero neutro u, huius cornu, gelu, veru, genu.

57. X, hac littera terminata omnia tertiae sunt declinationis, nam is faciant segmitivo necesse est, ante eam c vel g posita, ut pix, picis; arx, arcis; nux, nucis; crux, crucis; rex, regis; grex, gregis. Excipiuntur quattuor, quae nec cis faciunt genitivo, nec gis: nix, nivis; nox, noctis; senex, senis; supellex, supellectilis. Terentius:

Supellectile opus est 36;

unde x littera supervacua est37, sicut quibusdam placet. — Y, Z, his litteris nulla nomina terminantur.

58. Omnia nomina monosyllaba tertiae sunt declinationis, nam is faciunt genitivo; exceptis quinque, tribus indeclinabilibus, git, ir, pus; et duobus declinationis quintae, ei separatis genitivo terminatis, res, rei; spes, spei; e³⁸ contra rationem quintae declinationis in genitivo corre pta, quoniam nominativus ante es³⁹ consonantem habet iunctam, ut fides, fidei⁴⁹. Ergo brevite doceamus enumerando, quot modis singuli casus utriusque numeri terminentur.

59. Nominativus singularis fit modis quindecim, a et e utraque; i et o utraque; u, l, m, n, r, s, x, c, t^{4i} ; poeta, monile, u0 gummi, u1 gummi, u2 gummi, u3 genu, u4 genu, u5 genu, u6 genu, u7 genu, u8 genu,

labis add. e Cod. — 28) Hac additum e Cod. — 29) Cf. Priscian. V, 7, 40. et VI, 5, 22. ed. Kr. — 30) Legendum in Aetia. Cf. Varron. Fragmm. Ed. Bip. tom. I, pag. 254. Citatur tamen a Servio ad Virg. Ecl. VIII, 29. Varro in Actiis. Apud Charisium autem pag. 144. ed. Fabr. legitur in Asia. Ceterum in h. l. vv. in Actia inter versus scripta in Cod. Latet fortasse sub vv. Actia, Aetiis, Asia titulus libri Varroniani alius. — 31) Cod. corrupte: sed producto nominatibo. — 32) Gelu, genu hoc ordine Cod. genu gelu Asc. P. - 83) Feminino us genitivo. Ita Cod. secutus dedi, quum in Cod. id scribendi compendium legatur, quod vocem hanc notat. Feminino genere us term. Asc. P. - 84) Tertiae sunt Cod. sunt tertiae Asc. P. - 85) Faciunt gen. Cod. genitivo faciant Asc. P. Retinui coniunctivum. - 36) Terent. Phorm. IV, 3, 61. — 37) Supervacua non est Cod. sed non punctis impositis deletum. — 38) R contra rat.

Sic et sententia ipsa et Cod. postulante scripsi. In Cod. enim ēt littera ultima erasa legitur. et contra rat. Asc. P. — 39) Male Cod.: ante s cons. — 40) Fides, fidei. Sic Cod. Asc. fides res P. Paullo post Cod. corrupte: quod modis singulis casus. — 41) A et e utraque; i et o utraque; u, l, m cet. Sic scripsi ex certa emendatione,

quam Cod. praestitit. In Cod. enim sic: a. et ae i. o

et perscriptum e) m. n. r. s. x. c. t. In margine autem leguntur haec: ā et ē utraque i et o utraque ab antiqua manu. In Asc. est: a e i o utraque u l m n cet. P. autem: a, e, utraque i, o, utraque u, l utraque m, cet. — 42) Desideratur exemplum productae e. — 43) Barro dido Cod, sed posterius supra scr. —

orator, sacerdos, vertex¹, lac, caput. Genitivus singularis fit modis quattuor, ae, i, is, u²; huius formae³, huius grammatici, huius oratoris, huius genu. Dativus singularis fit modis quattuor, ae, i, o, u; huic Aeneae, huic sacerdoti, huic docto, huic genu. Accusativus singularis fit modis quattuor⁴, m, n, u, s⁵; hunc sacerdotem, hoc carmen, hoc cornu, hoc pectus⁶. Vocativus singularis tot modis fit, quot et nominativus¹. Ablativus singularis fit modis novem, a, e utraque, i, o, u, m, s, t; ab hoc poeta⁶, ab hoc sacerdote, ab hac specie, ab hoc suavi, ab hoc docto, ab hoc genu, ab hoc nequam, ab hoc nugas, ab hoc gitゅ. Nominati- [1478] vus pluralis fit modis quinque, a, ae, i, m, s¹o; haec regna, hae Musae, hi docti, hi nequam, hi sacerdotes. Genitivus pluralis fit modis tribus, m, s, i; horum oratorum, horum nugas, horum nihili. Dativus et ablativus pluralis fiunt modis tribus, i, m, s; his et ab his nihili, nequam, nugas. Accusativus pluralis fit modis quattuor, a, s, m, i¹¹; haec sceptra, hos nugas, hos nequam, hos nihili. Vocativus pluralis fit modis¹² quinque, a, ae, i¹³, m, s; o sceptra, o fortunae, o nihili¹¹, o nequam, o nugas. Hoc tamen notemus quod in quibus casibus cuiuslibet numeri aliquem praetermisimus¹⁵ modum, de his est monoptotis, nequam, nihili¹⁶, nugas.

Segm. II. De formis Casuum 17.

Formae casuum sunt sex. Prima forma unaria nuncupatur, quae sola nomina regit in utroque numero uno modo omnes casus terminantia 18, nequam, nugas, nihili. Secunda forma binaria dicitur, et ipsa sola nomina regit 19 in numero tantummodo singulari, duodus casibus variatis, hoc cornu; nominativus, accusativus, vocativus corripiuntur; genitivus, dativus, ablativus producuntur. Tertia ternaria 20 dicitur; haec nomina quidem in utroque numero regit, ut hoc 11 bellum, huius belli, huic bello, haec bella, horum bellorum, his bellis. Pronomina vero in numero tantummodo plurali, haec ista, horum istorum, his istis. Quarta, quam quaternariam nuncupamus 22, et nomina et pronomina regit in utroque numero. Nomina sic 31: hoc carmen, huius carminis, huic carmini, ab hoc carmine; et pluraliter, hi docti, horum doctorum, his doctis, hos doctos. Pronomina sic: illud, illius, illi, ab illo; pluraliter, hi isti, horum istorum, his istis 21, hos istos. Quinta forma est, quae 25 quinaria nuncupatur, in numero tantummodo siagulari, et nomen regit et pronomen, hic sacerdos, huius sacerdotis, huic sacerdoti, hunc sa-

1) Cod. verx, sed in fine versus. — 2) Ae. is. i. v. (sic) Cod. numerorum signis ordinem notans. ae, is, i, u Asc. P. — 3) Formae Cod. ab antiqua manu; corr. recentiori atramento fortunae, quod exhibent Asc. P. — 4) Fit modis quinque ex emendatione P. F. m. quattuor Cod. Asc. — 5) Terminationem e h. l. addit P. — 6) Vv. hoc altare hic interponit P. — 7) Tot modis fit quod et nominativus; haec verba sic scripta Cod. inter versus scripta exhibet. fit tot modis, quot nominativus Asc. P. Paullo ante sacerdotem hoc sacramen Cod. sed correctum. — 8) M. s. c. ab hoc poeta Cod. m. s. t. ut ab h. p. P. m s ab hoc poeta Asc. — 9) Vv. ab hoc git absunt a Cod. et Asc. Videntur tamen recte poni, quia novem modos vult Grammaticus. — 10) Codex habet: a. e. Il 1
m. i. s. es. haec regna (sic notatis litteris). Igitur scri-

bendum i, m, et es ultimae delendae. — 11) A, s, m, i hoc ordine Cod. a, m, i, s Asc. P. — 12) Post h. v. Asc. et P. interpenunt: quot nominativus eiusdem numeri id est, quae absunt a Cod. — 13) Cod.: a. e. i. cet. — 14) P. errore typographi nihil. — 15) Aliquem praetermisimus modum; hoc ordine Cod. praeterm. aliq. modum Asc. P. — 16) Nequam, nihili hoc ordine Cod. nihili, nequam Asc. P. — 17) Haec inscriptio continente versu exarata in Cod. — 18) Cod.: terminans. Asc. P.: terminant i a. — 19) Sola nomina regit hoc ordine Cod. sola regit nomina Asc. P. — 20) Ternaria forma d. Asc. P. — 21) Regit inoc b. Cod. — 22) Cod.: quarta quamquam quaternuriam nuncupamus. P.: Quarta forma Quaternaria nuncupatur. Asc. ut edidimus. — 23) Nomine ut sit hoo carmen Cod. male. — 24) Cod.: hii histi, horum istorum hiis istis. — 25) Quinta forma est quae

cerdotem, o sacerdas, ab hoc sacerdote. Pronomen sic: iste, istius, isti, istum, ab isto²⁵. Quinaria forma in numero plurali, nec nomen continet nec pronomen. Sexta forma senaria [1479] est in numero singulari, pronomina sola regit, in plurali nulla²⁷; nullus, nullius, nulli, nullum, nulle²⁸, a nullo.

Segm. III. De catholicis Verboitum?

- 1. In hoc libro etiam de verbis tractabo, sicut ante promisi, quorum rationem per singularum litterarum syllabas primae verbi personae, qualem faciat secundam, unde modi imperativi secunda persona cognoscitur 30, ex qua coniugatio cognoscetur 31, diligentissime docebo; atque interim de vocalibus tractemus positis ante novissimam litteram primae verbi personae. Inveniuntur autem vocales ante novissimam litteram tres, consonantes multae, de quibus postea docebimus.
- 2. Prima coniugatio tres habet vocales ante novissimam litteram primae verbi personae: e, i, u. Recipit E correptam 32, commeo, commeas, commea; I, lanio, lanias, lania; U, fluctuo, fluctuas, fluctua. Secunda coniugatio E solum recipit productam, doceo, doces, doce 33. Tertia correpta duas, I, rapio, rapis, rape; U, ruo, ruis, rue. Tertia producta, quam quidam quartam dicunt, E, redeo, redis, redi; I, munio, munis, muni.
- 3. Sed quoniam tota vis verborum in tempore perfecto modo indicativo 34 continetur, sicut in secunda persona modo imperativo 35 tempore praesenti declinatur, per singulas litteras primae personae verbi doceamus secundam personam eiusdem temporis praeteriti perfecti, et modi imperativi temporis praesentis secundam personam, quae fit litteris quidem tribus, modis vero quattuor, sicut exemplis paulo ante monstravi. A, ama^{36} ; E producta, $doc\bar{e}$; E correpta, lege. I, $muni^{37}$. Extra hos modos si quod verbum terminaverit alia littera secunda persona 38 modi imperativi temporis praesentis, nullius coniugationis continet rationem, ut est: Sis, $Velis^{39}$, Cedo, et si qua talia.
- E, hanc litteram ante o habentia verba, aut primae sunt, aut secundae, aut ter- [1480] tiae productae. Si primae sint, avi facient to temporis praeteriti primam personam to modi indicativi, ut commeo, commeas, commeavi. Si secundae, aut uit, arceo, arcui, aut di, ut prandeo, prandi; interdum crescente una syllaba in principio, ut mordeo, momordi; pendeo, pependi; aut xi, lugeo, luxi; aut gui, langueo, langui; aut si, ardeo, arsi. Tertiae productae,
- Cod. Asc. Quinta forma Quinaria nunc. P. 26) Istum o ab isto Cod. 27) Vv. in plurali nulla addidi e Cod.
- nullum

 28) Cod.: nulli nullae a nullo (sic). Asc. et P.: nulli, nullum, o nulle, a nullo. 29) Haee inscriptio extra versuum compagem in Cod. 30) Vv. unde — cognoscitur addidi e Codice; omissa sunt a librario, cuius oculus aberrabat a v. cognoscitur ad seq. v. cognoscetur.
- 31) Cod.: coniugation e cognosceretur adque interim de vocalibus; ubi male omissa sunt verba: diligentissime docebo, pro quibus in Asc. et P. legitur: diligentissime hoc docebo. Ortum hoc ex initiali syllaba vocabuli sequentis male repetita. 32) Cod.: personae recipit ē correptam (sic), unde scribendum erat, quod dedi: e, i,
- u. Recipit E correptam. Breviora habent Asc. et P.: personae. E correptam. 33) Male Cod.: e solum recipit doceo. doces. producta tertia. 34) Modi indicativi P. In Asc. locus sic legitur: Sed qm tota vis verborum in tempore praesenti declinatur: per singulas cet. Excidit integer versus. Ceterum in Cod. hoc segm. ita in-
- cipit: Scire debemus quoniam; ita supra scripto sed. Error profectus a librario, qui voc. sed pro compendio verborum sc. d. hoc est scire debemus acceperat, sed postea intellexit. 35) Modi imperativi P. 36) Cod.: monstravi. āma. ē. producto docē. 37) Asc. P.: I audi. 38) Secundam personam Asc. P. 39) Cod. corrupte: ut est dici velis. 40) Si primae sint avi fient Cod. S. pr. suni, vi facient Asc. P. 41) Prima persona Cod. 42) Si secundae acui arceo Cod. —

aut vi, audivi¹; intereo, interivi; vel ii. Ergo breviter per singulàs litteras aute eo positas decurramus, ut facilius cognoscamus, e ante o posita, cuius sit coniugationis, vel quomodo faciat² speciem perfectam.

4. A, hanc litteram ante eo³ habens verbum nullum repperi; inventor doceat rationem. B ante eo posita, aut secundae sunt coningationis, aut tertiae correptae aut productae. Secundae, bui faciunt, ut rubeo, rubui; sorbeo, sorbui; nam sorbsi barbarismus est; tertiae productae, i, vel ii, subeo, subi, vel subii. Inveni unum primae coniugationis, beavi, faciens tempore perfecto, beo, beas, beavi. Terentius:

Ecquid beo te4?

C ante eo posita secundam regit coniugationem, speciem perfectam aut cui, aut xi, arces, arcui; luces, luxi. D, et haec ante eo posita secundam regit coniugationem, speciem vero perfectam aut di, aut si, prandeo, prandi; ardeo, arsi. Interdum addit syllabam in principio, ut momordi, pependi. Exceptis duobus defectivis genere, quae incipientia quasi neutra, tempus faciunt perfectum quasi passiva, id est, quasi r littera finita, ut gaudeo, gavisus sum; audeo, ausus sum. Aut dui, ut studeo, studui; strideo, stridui. Sed videndum, ne magis dicendum sit strido, stridis. Virgilius:

Stridunt silvae;

non strident⁸. E ante eo posita tertiam productam regit, tempus perfectum ivi, vel ii facit, ut anteeo, praeeo; anteivi, praeivi⁹; vel anteii, praeii. F, hanc litteram ante eo habens nullum repperi verbum. G ante eo posita secundam regit coniugationem; speciem vero perfectam aut xi¹⁰, aut gui, aut si, lugeo, luxi, egeo, egui, tergeo, tersi; dicimus et tergo, tergis, [1481] tertiae correptae; legimus enim et tergent 11, quod venit a verbo tergeo, et tergunt, ab eo quod est tergo. H, I, K ante eo positas verbum regere non inveni.

5. L ante eo posita secundam regit coniugationem, speciem perfectam lui vel levi, ut caleo, compleo, cului, complevi, delevi,

Relevi dolia omnia,

Terentius 13. Excipitur unum ab utraque ratione defectivum genere, faciens speciem perfectam

1) Corrupte Cod.: productae autvi avduas intereo intereo. ivi vel ii. - 2) Faciet Asc. P. Ut edidi, Cod. - 3) Cod. ante o contra mentem scriptoris. -4) Hunc totum locum valde mutilum Cod. sic exhibet: ant tertiae correptae aut productae i vel ii ut subeo subi vel subii. c ante co. Manifestum est, librarium oculis aberrasse a superiori v. productae ad inferiorem eandem. Sed quomodo vv. Inveni - beo te excidere potuerint, non extrico. Retinui igitur lectionem Asc. et P. nisi quod in his supra: aut tertiae productae. Secundae cet. et tum: tertiae productae iui, vel ii, subeo subiui, vel subii. Locus Terent. est Eunuch. II, 2, 48. - 5) Interponunt Asc. P. arceo. — 6) Interponunt Asc. P. luceo. - 7) In principio, mordeo momordi, pendeo pependi Asc. P. - 8) Haec omnia a vv. Exceptis duobus usque ad vv. non strident desiderantur in Codice,

haud dubie culpa negligentis librarij. Virgilii locus est Aen. II, 418. - 9) Ut anteco, praceo; anteivi; pracivi; ita Cod., alio ordine Asc. P.: anteeo, anteivi, praeeo, praeivi, omisso etiam ut. — 10) Hoc loco facit intrudunt Asc. P. — 11) Legimus enim, et spicula lucida tergent Asc. P. Vv. spicula lucida non exstant in Cod. Recte. Nam apud Virg. Aen. VII, 626., unde is locus est desumptus, melius legitur tergunt. Cf. Heynius ad loc. Virg. cit. De duplici coni. verbi tergere adeas Prisc. lib. IX, 9, 50. Terget est apud Lucret. VI, 118. -12) Ut interposui iubente Cod. — 13) Terent. Heant. III, 1, 51. Mire Grammaticus huc traxit v. relevi, quum potius a relino descendat, ut notum est. Cf. interpp. ad Terent. l. c. Sed fuit haud dubie antiquum verbum leo, unde etiamnum deleo exstat. Cf. Prisc. IX, 10, 45. ed. Kr. - 14) Quasi passivum Asc. P. - 15) Specie perfecta

quasi passivam¹⁴, soleo, solitus sum. M ante eo posita primam regit coniugationem, speciem perfectam avi faciens, ut remeo, commeo, remeavi, commeavi. Hoc tamen scire debemus, quoniam omnia verba e ante o habentia secundae sint declinationis 17 necesse est, excepto eo, is, it, et illis quaecunque ab hoc verbo fuerint tracta, quae omnia tertiae productae, id est quartae coniugationis sunt, praeter duo primae coniugationis, quae supra posui, remeo et commeo. N ante eo habentia verba¹⁸ si venerint a verbo eo, sicut supra posui, tertiae sunt productae, id est quartae conjugationis, specie perfecta facient vi vel ii, ut ineo, inis, inivi, vel inii; si non venerint, secundae erunt coniugationis, nui facientia in specie perfecta, moneo, mones, monui. O ante eo habentia tertiae productae, id est quartae sunt coniugationis, vi vel ii facientia in specie perfecta, ut coeo, cois, coivi, vel coii. P hanc litteram ante eo verbum habens 19 non repperi. Q hanc quoque litteram ante eo nusquam repperi. R haec littera ante eo posita secundae coniugationis verba regit²⁰, rui faciunt in specie perfecta, careo, cares, carui. Tertiae productae, vi vel ii21, ut pereo, peris, perivi, vel perii. S ante eo posita unum repperi verbum tertiae productae, ivi vel ii faciens in specie perfecta, transeo, transivi, vel transii. T hanc litteram ante eo 22 inveni, sed verba secundae coniugationis regentem, et facientem speciem perfectam tui, ut lateo, latui; pateo, patui. Tertiae productae, id est quartae coniugationis 23, si inventum fuerit, veniet a verbo eo, is, et faciet ivi21 vel ii in specie perfecta. Nam [1482] sicut ante docui, e ante o verba habentia omnia secundae sunt coniugationis, excepto verbo 25 eo, is, et si quid ab eo nascitur. Nam tertiae sunt productae coniugationis, praeter duo verba primae coniugationis, quae ante posui, commeo, commeas; remeo26. Tertia enim27 correpta coniugatio eo non terminatur, sicut supra monstravi. Hoc tamen scire debemus, quod tertiae productae coniugationis, id est quartae, praeter duo verba ab eo venientia28, species perfecta duobus tantum modis terminatur, ivi vel ii. V hanc litteram ante eo positam verbum habens secundae repperi29 coniugationis, speciem perfectam faciens ivi, conniveo, connives, connivi30. Cicero: Si qui exire velint, connivere possum³¹, et ceveo, ceves, cevi³³. Persius:

An, Romule, ceves 33?

- X, Y, Z, has litteras ante eo verba 4 habentia nusquam repperi.
 - 6. Quoniam sufficienter, ut arbitror, de verbis e ante o habentibus docui, consequens

Asc. P. Ceterum Cod. habet: speciem perfectam ut remeo, omm. vv. avi faciens. — 16) Quoniam diserte Cod. quod Asc. P. — 17) Coniugationis Asc. P. — 18) N ante eo posita si Asc. P. — 19) Habens verbum Asc. P. — 20) Cod. corrupte: regens verba. — 21) Tertiae vero productae id est quartae Asc. P. — 22) Positam intrudunt h. l. Asc. P. — 23) Vv. id est quartae coniugationis addidi e Cod. — 24) Vi vel ii Asc. P. ibi vel ii Cod. — 25) Verbo addit Cod. — 26) Remeas h. l. add. Asc. P. — 27) Semper h. l. male interponit P. — 28) Hunc ommem locum ita exhibet Cod.: quod tertiae produ-

ctae coniugationis id est quartae ab eo veniens sciens perfecto duob. tantum mododissiibi vel ii.

V hanc litteram cet. Supra scripta illa putavi collocanda esse post v. quartae. Pro v. ab eo veniens
GRAMMAT. LAT. I.

scribendum esse ab eo venientia sententia docet. Intelliguntur enim verba ab eo composita subeo, abeo; ad quae tamen tertium adeo annumerandum erat. De subco supra dixit f. 4. ubi e Cod. subi vel subii scribendum vidimus. Sciens ortum videtur ex scies compendio pro species. Monstrum illud mododisiibi videtur significare id quod in Asc. et P. legitur: modis t. (hoc est terminatur) ivi; nisi forte scriptor voluit: tantummodo modis t. In Asc. et P. haec omnia sic leguntur: quod tertiae productae coniugationis species perfecta duobus tantum modis terminatur iui, ii cet. - 29) Repperi secundae Asc. P. - 30) Cod. connibeo, connibes, connibui. - 31) Ciceronis locum non inveni, ne inter fragmenta quidem. -32) Cod. ceveo, cebes, cebui. Cf. paullo infra §. 7. huius segm. - 33) Persius I, 87. - 34) Has addidi e Cod. et Asc. Tum ante eo posita verba habentia Asc. P. Posita abest a Cod.

puto de his tractare, quae i ante o habent per singulas litteras ante 1 positas, quae regunt primam conjugationem, vel tertiam utramque. Nam secunda conjugatio eo tantummodo terminatur. A ante io, habens verbum tertiae correptae inveni, ai faciens in specie perfecta, aio, ais, ait; ai, aisti, ait. B ante io habentia tertiae productae, id est quartae coniugationis inveni, vi vel ii facientia² speciem perfectam, ambio, ambio, ambivi, vel ambii. C ante io habentia tertiae productae3, vi vel xi facient specie perfecta, sarcio, sarcivi; vincio, vinxi. Tertiae vero correptae ci, ut inicio, inieci. D ante io non inveni. E hanc quoque litteram inveni. F ante io habentia verba tertiae sunt productae, vi vel fii faciunt specie perfecta, suffio, suffivi, vel suffii. Unum repperi eiusdem coniugationis, defectivum genere, sicut soleo, solitus sum, sic fio, fis, fit, factus sum. G ante io habens verbum non inveni. H ante io verba habentia primae repperi coniugationis, avi facientia specie perfecta, hio, inhio, hiavi, inhiavi. litteris ante io verba terminata non inveni. Uno i⁸ inveni, tertiae correptae, xi faciens [1483] perfecto, meio, meis, mexi. Persius modo infinito:

matronae immeiere vulvae.

L ante io verba tertiae productae sunt, vi vel ii facient perfectum, polio, polivi, vel polii. Participium passivum posuit Virgilius:

Iam parte polita¹⁰;

et modi indicativi activitatis speciem imperfectam, polibant 11; salio, salis, salivi, vel salii 12. M ante io habens verbum non inveni. N ante io habens verbum si primae fuerit coniugationis, vi faciet specie perfecta, lanio, lanias, laniavi; si tertiae productae, id est quartae, vi vel ii, ut munio 12, munivi, vel munii. O ante io positam in verbis non inveni. P ante io posita 14 tertiae correptae inveni, ui facientia perfectam speciem, rapio, rapui; vel ii 15, cupio, cupivi, vel cupii. Q ante io nusquam înveni, et rationabiliter; quia q littera non scribitur, nisi ante u et aliam quamcunque vocalem iniunctam 16. R ante io positam tertiae correptae inveni, ri faciens speciem perfectam, et pe syllaba correpta in principio addita, pario, peperi. Quidam putant hoc verbum tertiae productae, id est quartae, esse, sed errant; nam infinitum 17 modum perfectum Terentius posuit: Parere hic divitias;

quod si esset tertiae productae, ri habuisset syllabam ante re, parire 19. Praeterea re utraque cor-

2) Inveni vivel ii facientia Cod. Inveni omm. Asc. P. et pro facientia exhibent facient. - 3) Productae deest Cod. inter versus scripta sunt, a librario male omissa, in Cod. non recte. Paullo post inicio Cod. - 4) Hoc loco ante io interponunt Asc. P. - 5) Fii Cod. ii Asc. P. - 6) Vel suffii. Haec addidi e Cod. Paullo ante sunt ante productae addidi ex eodem. - 7) Repperi. Ita Cod. reperies Asc. P. — 8) Uno i inveni. Ita Cod. recte. Unum inveni Asc. P. - 9) Non reperitur hodie hic locus apud Persium. Similis tamen est Sat. VI, 73. Patriciae immeiat vulvae; qui locus non intelligitur a Grammatico, quum exemplum infinitivi voluerit. Ceterum cf. Prisc. X, 1, 1. — 10) Virg. Aen. VIII, 426. — 11) Virg. Aen. VIII, 436. — 12) Cod. Silio. silis. siliri. vel silii; quod non plane displicet, licet nusquam alibi memoretur. Sed pari jure, atque spicio, etiam silio pro eo quod est salio, aliquando in usu esse potuit. Cete-

1) Litteras ante positas Cod. ante io pos. Asc. P. — rum cf. Prisc. X, 9, 51. — 13) Munis interponunt Asc. P. — 14) Vv. in verbis non inveni. P ante io posita in oculo a v. positam ad v. posita aberrante. — 15) Rapio rapiui vel rapii Asc. Male. Rapio rapui vel rapii P. Haud melius. In Cod. est: Rapio rapui vel zi, unde orta corruptio. Non enim intellexerunt, ii ad seqq. pertinere. Tollendum igitur monstrum illud perfecti rapii. -16) Iniunctam Cod. iunctam Asc. P. — 17) Importune h. l. v. perpetuum intrudunt Asc. P. quam nescit Cod. Locus est Terent. Andr. IV, 5, 2. ubi olim legebatur: parare hic divitias, iam a Bentleio correctum. — 18) Ante re syllabam parire Asc. P. Errat autem Grammaticus; nam parire antiqua forma est, quam testatur Priscian. X, 9, 50. - 19) Cod. utraque producta est. Ita plane, supra scripta vera lectione. — 20) Asc. et P.

Digitized by Google

repta est 19. Nam si produxeris, erit secundae coniugationis, parere, veniens a verbo, pareo, pares:

Paret amor dictis carae genitricis 10.

S ante io habens verbum primae repperi coniugationis; vi faciens specie perfecta, basio, basiavi, sic Martialis 11. T ante io habens, si tertiae productae fuerit, vi faciet specie perfecta, partio, partivi, sic Cicero: Partiverant 22. Dicimus et partior 23 sub eodem intellectu activitatis, vel verbi communis, partior. Virgilius:

petit, et socios partitur in omnes²⁴;

sicuti obsono, obsonor; si primae fuerit, vi faciet specie perfecta, satio, satias, satiavi. V, X, Y, Z, ante io, nulla de his litteris inveni terminata verba; qui invenerit etiam declinandi doceat rationem.

7. A ante uo posita primae coniugationis verba regit, et tertiae correptae. Nam [1484] secundae coniugationis, vel²⁵ tertiae longae, id est quartae, verba u ante o nunquam habent, sed secunda e solam; tertia producta 26, id est quarta, et i. Ergo A ante uo 27 posita si primae fuerit coniugationis, vi facit 28 specie perfecta, lavo, lavavi; si tertiae, vi, lavo, lavis, lavi. Dicimus et Lavor, lavaris, sub uno intellectu. B ante uo29 tertiae correptae repperi, bui faciens specie perfecta, imbuo, imbuis, imbui. Primae non inveni; inventor doceat rationem. C et hanc litteram ante uo30 tertiae correptae regentem verba repperi, cui facientem in specie perfecta, ut acuo, acuis, acui. D nec hanc litteram ante uo positam regentem verba primae coniugationis inveni, sed tertiae correptae, dui facientem in specie persecta, induo, induis, indui. Nam sicut ante docui, v³¹ ante o posita, aut primae coniugationis verba regit, aut tertiae correptae; secundae vero vel tertiae productae hoc est quartae ** 32. E huius litterae ante uo positae verbum tertiae correptae repperi, vi faciens 33 specie perfecta, cevo, cevis, cevi 34. Persius tempore futuro posuit:

An, Romule, ceves 35?

Significat autem cum turpitudine cedere, vel turpiter incurvari38. Primae coniugationis verbum e ante uo habens 37 non inveni. F hanc litteram ante uo positam verba regere non inveni; novo more unam declinationem ex hac quasi descendentem legi aput Terentium:

Fore fual pol;

in Hecyra scilicet 38. G huius litterae ante uo positae verbum primae coniugationis non inveni. Sed tertiae correptae, gui faciens specie perfecta, ut arguo, arguis, argui; et unguo39, unguis, unxi;

ut Virgil. praeponunt, quae Cod. ignorat. Locus est seqq. ostendunt. — 32) Hic locus corruptus est, omisso Virg. Aen. I, 689. Ceterum Cod. cari. - 21) Apud Martialem saepissime. Velut VII, 94. XI, 97. XII, 59. -22) Ciceronis locum non inveni. — 23) Partitur Asc. P. Ceterum cf. Priscian. VIII, 7, 32. - 24) Virg. Aen. I, 194. Ceterum e Cod. adieci petit, quum ibi p. et socios legatur. — 25) Et pro vel habent Asc. P. — 26) Male Cod. solam tertiam productam — 27) Cod.: Ergo ante uo, omisso a. — 28) Faciet P. avi faciet Asc. — 29) Posita h. l. intrudunt Asc. P. - 30) Cod.: litteram ante o tertiae. Asc. P. interponunt positam. - 31) Vi ante o posita. Ita quidem Cod. Asc. P. sed non recte. Nam paullo ante S. 6. negaverat, se v ante io verba terminata invenisse; et supra hac ipsa S. dixerat: Nam secundae coniugationis vel tertiae longae, id est quartae, verba u ante o nunquam habent, ad quem locum hic respicit. Scribendum igitur V ante o posita; id quod etiam

fortasse uno vocabulo. In Asc. et P. legitur: aut tertiae productae, hoc est, quartae. Plura habet Cod., quae exhibui, adiectis asteriscis, lacunam significantibus. Excidit fortasse nunquam. — 33) In add. Asc. P. — 34) Caevo caevis caevi Cod. — 35) Caeves Cod. Locus est Persii I, 87. Cf. supra S. 5. huius segm. — 36) Cod.:

turpiter incubare incupari primae (sic). — 37) V. habens om. Cod. Videbatur necessarium. - 38) Aput Teren-

tium fors foat pol in ecyra s. oli. (sic.) Sic Cod. Male sedulus emendator fortuna voluit pro isto foat, et ultimum compendium vocis puto notare scilicet. Ceterum Asc. P.: apud Terent. in Hecyra, Fors fuat pol. -39) Unguo. Ita scripsi, sententia ipsa postulante; assentitur Asc. Ungo Cod. P.

S*

nam ungueo non legi. H hanc litteram ante uo positam regentem verba non inveni. I ante uo posita primam regit coniugationem, et speciem perfectam² avi facit, derivo, derivas, deri-K ante uo posita nullum verbum regit. L ante uo posita tertiam correptam regit, lui facit in specie perfecta, diluo, diluis, dilui. M ante uo positam non inveni. N haec littera posita⁵ ante uo tertiam coniugationem⁶ correptam regit, et speciem perfectam facit nui, innuo, innuis, innui; annuo, annui; renui. O ante uo posita primam regit coniugationem, et speciem [1485] perfectam vavi terminat, ut⁸ novo, renovo; novavi⁹, renovavi. P ante uo posita tertiam coniugationem correptam regit, et speciem perfectam spui facit, ut spuo, respuo; spui, respui. Q ante uo posita et primam coniugationem regit et tertiam correptam; primae 10 quavi facit speciem perfectam 11, aequo, aequas, aequavi; exaequo 12, exaequavi. Tertiae vero correptae 13 qui, ut relinquo, relinquis, reliqui. R, et haec littera ante uo posita, et primam coniugationem regit et tertiam correptam; primae specie perfecta avi terminatur 14, tertiae ui, ut servo, servas, servavi 15; ruo, ruis, rui. S ante uo posita tertiam correptam regit, suo, suis, sui; consuo, consui. T ante uo posita primam coniugationem regit et speciem perfectam vi facit 16, fluctuo, fluctuas, fluctuavi. 17 X, Y, Z, has litteras ante uo positas 18 verba regere non inveni. Hoc modo declinabuntur omnia verba o terminata, ante eam habentia vocales illas, quas supra memoravi, exceptis defectivis.

8. Nunc ad syllabas consonantium veniamus 19, quae consonantes si sint ante novissimam litteram o, aut primae coniugationis facient verbum, aut tertiae correptae. Nam secunda coniugatio vel tertia producta, id est quarta, consonantem ante o litteram nunquam habent 20, sicut frequenter docui. Secunda quidem e solam, ut doceo, doces. Tertia vero producta, id est quarta, duas, e et i²¹, ut redeo, redis, redii, et munio, munis, munii²².

Bo terminata, primae si sint, bavi facient specie persecta, ut libo, libas, libavi; tertiae vero correptae, psi, ut nubo, nubis, nupsi²³; aut bui, ut sorbeo, sorbes, sorbui; quamvis et sorbsi²⁴ lectum sit.

9. Co primae si sint, cavi facient perfectam speciem25, ut sicco, siccas, siccavi; dico, dicas, dicavi. Virgilius:

Propriamque dicabo 26.

1) Verba add. e Cod. — 2) Specie perfecta Asc. P. — 3) Posita recte sic Asc. positam Cod. P. — 4) Lui facies Asc. lui facien s P. lui facit in Cod. — 5) Litera ante uo posita P. Asc. — 6) Correptam coniugationem Asc. P. — 7) Interponunt Asc. P. renuo. Cod.: annui ren n ui (sic). — 8) Vavi terminat, ut. Ita Cod. a ui facit, novo Asc. P. — 9) Novavi in Cod. supra scr. — 10) Primae adieci e Cod. — 11) Speciem perf (reliqua adesa) aequo Cod. specie perfecta aequo Asc. P. — 12) Exaequas h. l. interponunt Asc. P. — 13) Correpta P. errore typorum. — 14) Primae specie... (adesa)... terminatur tertia vi ut servo Cod. Pr. sp. perfecta avi terminatur, servo Asc. P. — 15) Interponunt h: l. Asc. P.: tertiae rui ut; quae hie absunt in Cod. — 16) Regit specie perfecta avi faciens Asc. P. Ut dedimus, exhibet

Cod. a pr. manu. Recentior ex syllaba vi fecit avi.—

17) Praeponunt Asc. P. V, quod legitur quidem etiam in Cod. sed expunctum; recte. — 18) His literis —

positis Asc. P. Male. Recte Cod. quod dedimus. —

19) Deveniamus Asc. P. — 20) Habet Asc. P. — 21) Duas it e et i. Ita Cod.; otiosae illae ii supra scr. — 22) Redii — munii Asc. Cod. redi — muni P. — 23) Cod. nubsi sed e corr. — 24) Ita Cod. Asc. P. — 25) Specie perfecta Asc. P. — 26) Virg. Aen. I, 73. — 27) Crevi, et pasco pascis pavi P. Asc. Recte fortasse. Cod. alterum exemplum hic om. sed paullo infra senui aut vi pasco pascis pavi, quod mutare nolui. Ut ante senesco interponunt Asc. P., quod om. Cod. — 28) Facit add. e Cod. — 29) Caedo Cod. male. — 30) Repperitur Cod.

Aut cui, ut mico, micas, micui. Tertiae vero correptae, aut ci, ut vinco, vincis, vici; aut xi, ut dico, dicis, dixi; duco, ducis, duxi. Aut vi, ut cresco, crescis, crevi. Aut [1486] nui, senesco, senescis, senui. Aut vi, pasco, pascis, pavi.

Do primae si sint, aut di facient in specie perfecta, ut do, das, dedi; aut davi, ut laudo, laudas, laudavi. Tertia vero correpta aut didi facit²⁸, ut addo, addis, addidi; credo, credis, credidi; aut si, ut cedo, cedis, cessi; aut cidi, ut cado, cadis, cecidi; nam cedo²⁸, quod significat da, sine verbi totius substantia solum repperitur³⁰ numero singulari, cedo; numero plurali, cette³¹; sic Plautus et antiqui comoediographi; sicut et salve, salvete³². Nam quod Plautus in Truculento:

Non salveo33;

inridenter³¹ posuit pro persona rustici. Fo, non inveni.

10. Go primae gavi facit, ut rogo, rogas, rogavi. Tertiae vero correptae aut xi reddit, ut pingo, pingis, pinxi; sugo, sugis, suxi; aut si, ut tergo, tergis, tersi. Lectum est et tergeo, unde in Virgilio utramque declinationem indifferenter invenimus:

et spicula lucida tergunt³⁵; a tergo, tergis; et: tergent, ergo terges³⁶; et vergo versi facit. Aut gi, ut tango, tetigi; et in principio syllabam adiecit, ut pungo, pupugi; pango, pepigi. Quidam pepigi defectivum³⁷ tempore putant esse, ut odi, novi, memini; alii praesentis, alii praeteriti aestimant.

- 11. Ho primae est, havi facit, ut incoho, incohas, incohavi³⁸. Quidam putant inchare debere ³⁹ dici, imperitissime. Nam neque post c litteram, h Latina verba regunt, exceptis nominibus tribus, quae supra posui, pulcher, orchus ⁴⁰, lurcho; neque o littera ante o alterum ⁴¹ Latinorum verborum prima persona repperitur; sed illas ⁴² tres vocales, quas ante docui e, i, u; nam nec a, nec o. Igitur quod Plautus posuit reboo ⁴³, non Latine, sed Graece posuit, βοῶ βοῷς, unde derivativum reboo, reboas ⁴¹. Nam Latinum verbum o, ante o habens non, inquam ⁴⁵, repperitur. Tertiae vero coniugationis correptae verba ho terminata, xi faciunt speciem perfectam ⁴⁶, traho, traxi; veho, vexi⁴⁷.
 - 12. Ko, non invenitur verbum hac syllaba terminatum rationabiliter. Nam K littera

ut semper; reperitur Asc. P. — 31) Cette; sic recte Cod. cedite Asc. P. Ceterum cette Plauto restituendum Merc. V, 4, 4. ubi editur certe dextras nunc iam. Aliud exemplum citatur ex eodem Plauto a multis Gramm., inter quos etiam Pompeius Comm. p. 325. Cette patri meo; ubi vide quae notavi. — 32) Sicut et salvete salvere Cod. sicut salve, salvete, salvere Asc. P. Haud dubie voluit Gramm. id quod dedimus. — 33) Plaut. Truc. II, 2, 4. — 34) Inridenter Cod. irridenter Asc. P. — 35) Locus Virg. supra iam §. 5. huius segm. indicatus legitur Aen. VII, 626. — 36) Totus hic locus in Cod. sic legitur: Et spicula lucida tergunt aut tergo tergis et tergent ergo terges et vergo versi; quae licet corrupta existimo, retinui tamen, nisi quod a tergo tersi pro aut t. t. scripsi. Fortasse scribendum et tergent a tergeo terges. — 37)

Cod. Pupugi defectivum omissis intermediis. Male. — 38)
Inchoo, inchoas, inchoavi Cod. contra mentem Grammatici, ut seqq. docent. Paullo ante Ho si primae est Asc. — 39) Debere adieci e Cod. Sed in Cod. verbum inchoare adesum est, proque eo in ora superiori a recentiori manu scriptum inchoere dici, quod falsum esse patet. — 40) In Cod. korcus sed corr. — 41) Cod. in alteram sed corr. — 42) Illas Cod. illae Asc. P. Ceterum pauca exesa hic in Cod. tres voca as ante cet. — 43) In Cod. pauca attrita Plautus po boo. Vv. non Latine supra ser. — 44) Unde deribativum bow (sic) reboas. Cod. — 45) Recte Cod. non inquam. Asc. P. nunquam. — 46) Facie perfect a Asc. P. — 47) Cod. his

traho traxi, veho vexi; sed supra scr. a rec. manu. traho trahis tr. veho vehis v. Asc. P.

nam ungueo non legi. H hanc litteram ante uo positam regentem verba non inveni. I ante uo posita primam regit coniugationem, et speciem persectam² avi facit, derivo, derivas, deri-K ante uo posita nullum verbum regit. L ante uo posita tertiam correptam regit, lui facit in specie perfecta, diluo, diluis, dilui. M ante uo positam non inveni. N haec littera posita ante uo tertiam coniugationem correptam regit, et speciem perfectam facit nui, innuo, innuis, innui; annuo, annui; renui. O ante uo posita primam regit coniugationem, et speciem [1485] perfectam vavi terminat, ut⁸ novo, renovo; novavi⁹, renovavi. P ante uo posita tertiam coniugationem correptam regit, et speciem perfectam spui facit, ut spuo, respuo; spui, respui. Q ante uo posita et primam coniugationem regit et tertiam correptam; primae 10 quavi facit speciem perfectam 11, aequo, aequas, aequavi; exaequo 12, exaequavi. Tertiae vero correptae 12 qui, ut relinquo, relinquis, reliqui. R, et haec littera ante uo posita, et primam coniugationem regit et tertiam correptam; primae specie perfecta avi terminatur 14, tertiae ui, ut servo, servas, servavi 15; ruo, ruis, rui. S ante uo posita tertiam correptam regit, suo, suis, sui; consuo, consui. T ante uo posita primam coniugationem regit et speciem perfectam vi facit 16, fluctuo, fluctuas, X, Y, Z, has litteras ante uo positas 18 verba regere non inveni. Hoc modo declinabuntur omnia verba o terminata, ante eam habentia vocales illas, quas supra memoravi, exceptis defectivis.

8. Nunc ad syllabas consonantium veniamus 19, quae consonantes si sint ante novissimam litteram o, aut primae coniugationis facient verbum, aut tertiae correptae. Nam secunda coniugatio vel tertia producta, id est quarta, consonantem ante o litteram nunquam habent 20, sicut frequenter docui. Secunda quidem e solam, ut doceo, doces. Tertia vero producta, id est quarta, duas, e et i²¹, ut redeo, redis, redii, et munio, munis, munii 22.

Bo terminata, primae si sint, bavi facient specie perfecta, ut libo, libas, libavi; tertiae vero correptae, psi, ut nubo, nubis, nupsi²²; aut bui, ut sorbeo, sorbes, sorbui; quamvis et sorbsi²⁴ lectum sit.

9. Co primae si sint, cavi facient perfectam speciem²⁵, ut sicco, siccas, siccavi; dico, dicas, dicavi. Virgilius:

Propriamque dicabo 26.

1) Verba add. e Cod. — 2) Specie perfecta Asc. P. — 3) Posita recte sic Asc. positam Cod. P. — 4) Lui facies Asc. lui facien s P. lui facit in Cod. — 5) Litera ante uo posita P. Asc. — 6) Correptam coniugationem Asc. P. — 7) Interponunt Asc. P. renuo. Cod.: annui rennui (sic). — 8) Vavi terminat, ut. Ita Cod. aui facit, novo Asc. P. — 9) Novavi in Cod. supra scr. — 10) Primae adieci e Cod. — 11) Speciem perf (reliqua adesa) aequo Cod. specie perfecta aequo Asc. P. — 12) Exaequas h. l. interponunt Asc. P. — 13) Correpta P. errore typorum. — 14) Primae specie ... (adesa) ... terminatur tertia vi ut servo Cod. Pr. sp. perfecta avi terminatur, servo Asc. P. — 15) Interponunt h: l. Asc. P.: tertiae rui ut; quae hic absunt in Cod. — 16) Regit specie perfecta avi faciens Asc. P. Ut dedimus, exhibet

Cod. a pr. manu. Recentior ex syllaba vi fecit avi.—
17) Praeponunt Asc. P. V, quod legitur quidem etiam in Cod. sed expunctum; recte. — 18) His literis —
positis Asc. P. Male. Recte Cod. quod dedimus. —
19) Deveniamus Asc. P. — 20) Habet Asc. P. — 21) Duas
ii e et i. Ita Cod.; otiosae illae ii supra scr. — 22) Redii — munii Asc. Cod. redi — muni P. — 23) Cod.
nubsi sed e corr. — 24) Ita Cod. Asc. P. — 25) Specie
perfecta Asc. P. — 26) Virg. Aen. I, 73. — 27) Crevi,
et pasco pascis pavi P. Asc. Recte fortasse. Cod. alterum
exemplum hic om. sed paullo infra senui aut vi pasco
pascis pavi, quod mutare nolui. Ut ante senesco interponunt Asc. P., quod om. Cod. — 28) Facit add. e
Cod. — 29) Caedo Cod. male. — 30) Repperitur Cod.

Aut cui, ut mico, micas, micui. Tertiae vero correptae, aut ci, ut vinco, vincis, vici; aut xi, ut dico, dicis, dixi; duco, ducis, duxi. Aut vi, ut cresco, crescis, crevi²¹. Aut [1486] nui, senesco, senescis, senui. Aut vi, pasco, pascis, pavi.

Do primae si sint, aut di facient in specie perfecta, ut do, das, dedi; aut davi, ut laudo, laudas, laudavi. Tertia vero correpta aut didi facit28, ut addo, addis, addidi; credo, credis, credidi; aut si, ut cedo, cedis, cessi; aut cidi, ut cado, cadis, cecidi; nam cedo26, quod significat da, sine verbi totius substantia solum repperitur30 numero singulari, cedo; numero plurali, cette³¹; sic Plautus et antiqui comoediographi; sicut et salve, salvete³². Nam quod Plautus in Truculento:

Non salveo33:

inridenter²⁴ posuit pro persona rustici. Fo, non inveni.

10. Go primae gavi facit, ut rogo, rogas, rogavi. Tertiae vero correptae aut xi reddit, ut pingo, pingis, pinxi; sugo, sugis, suxi; aut si, ut tergo, tergis, tersi. Lectum est et tergeo, unde in Virgilio utramque declinationem indifferenter invenimus:

et spicula lucida tergunt 35; a tergo, tergis; et: tergent, ergo terges et vergo versi facit. Aut gi, ut tango, tetigi; et in principio syllabam adiecit, ut pungo, pupugi; pango, pepigi. Quidam pepigi defectivum " tempore putant esse, ut odi, novi, memini; alii praesentis, alii praeteriti aestimant.

- 11. Ho primae est, havi facit, ut incoho, incohas, incohavi38. Quidam putant inchoare debere 39 dici, imperitissime. Nam neque post c litteram, h Latina verba regunt, exceptis nominibus tribus, quae supra posui, pulcher, orchus 40, lurcho; neque o littera ante o alterum 41 Latinorum verborum prima persona repperitur; sed illas 42 tres vocales, quas ante docui e, i, u; nam nec a, nec o. Igitur quod Plantus posuit reboo43, non Latine, sed Graece posuit, \$\rho\tilde{\sigma}\$ βοας, unde derivativum reboo, reboas44. Nam Latinum verbum o, ante o habens non, inquam 45, repperitur. Tertiae vero coniugationis correptae verba ho terminata, xi faciunt speciem perfectam 46, traho, traxi; veho, vexi47.
 - 12. Ko, non invenitur verbum hac syllaba terminatum rationabiliter. Nam K littera

cedite Asc. P. Ceterum cette Plauto restituendum Merc. V, 4, 4. ubi editur certe dextras nunc ïam. Aliud exemplum citatur ex eodem Plauto a multis Gramm., inter quos etiam Pompeius Comm. p. 325. Cette patri meo; ubi vide quae notavi. — 32) Sicut et salvete salvere Cod. sicut salve, salvete, salvere Asc. P. Haud dubie voluit Gramm. id quod dedimus. — 33) Plaut. Truc. II, 2, 4. - 34) Inridenter Cod. irridenter Asc. P. - 35) Locus Virg. supra iam §. 5. huius segm. indicatus legitur Aen. VII, 626. — 36) Totus hic locus in Cod. sic legitur: Et spicula lucida tergunt aut tergo tergis et tergent ergo terges et vergo versi; quae licet corrupta existimo, retinui tamen, nisi quod a tergo tersi pro aut t. t. scripsi. Fortasse scribendum et tergent a tergeo terges. - 37)

ut semper; reperitur Asc. P. - 31) Cette; sic recte Cod. Cod. Pupugi defectivum omissis intermediis. Male. - 38) Inchoo, inchoas, inchoavi Cod. contra mentem Grammatici, ut seqq. docent. Paullo ante Ho si primae est Asc. - 39) Debere adieci e Cod. Sed in Cod. verbum inchoare adesum est, proque eo in ora superiori a recentiori manu scriptum inchoere dici, quod falsum esse patet. — 40) In Cod. korcus sed corr. — 41) Cod. in alteram sed corr. — 42) Illas Cod. illae Asc. P. Ceterum pauca exesa hic in Cod. tres voca as ante cet. -43) In Cod. pauca attrita Plautus po boo. Vv. non Latine supra ser. — 44) Unde deribativum bow (sic) reboas. Cod. — 45) Recte Cod. non inquam. Asc. P. nunquam. — 46) Faci e perfect a Asc. P. — 47) Cod. traho traxi. veho vexi; sed supra scr. a rec. manu. traho trahis tr. veho vehis v. Asc. P.

non scribitur, nisi a littera¹ in principiis nominum vel verborum consequentis syllabae, et [1487] consonans principium sit², sicut in³ Institutis artium, hoc est in libro primo, monstravi, Kamenae, kaleo, kareo, et si qua talia⁴. Lo primae si sint, lavi facient ut⁵ caelo, caelavi. Tertiae vero correptae aut lui, ut excello, excellis, excellui, aut li, ut tollo, sustollo, sustuli⁶, de utroque verbo; nam tuli ab eo venit, quod est fero, tuli.

Mo primae aut mavi facit, ut amo, amavi; clamo, clamavi; aut mui, ut domo, domui. Tertiae vero correptae aut psi, ut sumo, sumis¹, sumpsi; aut mui, ut tremo, tremis, tremui. No primae navi facit, sano, sanas, sanavi. Tertiae vero correptae ni, sed in principio syllaba adiecta⁸, cano, canis, cecini. Aut vi, cerno, cernis, crevi; sino, sivi. Po primae

pavi facit, ut stipo, stipas, stipavi. Tertiae vero pi, rumpo, rumpis, rupi.

13. Q, haec littera ideo non invenitur regens verbum, quoniam nullam litteram antecedere potest nisi u et aliquam vocalem cum ea antecedentem iunctain, unde supra, cum de vocalibus antecedentibus o litteram tractaremus, posuimus, relinquo, relinquis, reliqui. Ro primae ravi facit, oro, oras, oravi. Tertiae vero correptae aut vi, ut sero, seris, sevi; aut sivi mittit. ut quaero, quaeris, quaesivi; aut rui, ut insero, inseris, inserui. So primae, savi praeterito facit, penso, pensas, pensavi. Tertiae vero vi, quaeso, quaesivi. Tale est cerno, cresco, crevi. To primae tavi facit, muto, mutas, mutavi. Tertiae vero si, millo, millis, misi; aut ti, ut verto, vertis, verti; aut ui, ut sterto, stertis, stertui. Persius:

Postquam destertuit esse 12.

Si c ante to habuerit prima verbi persona, prima coniugatio ctavi facit in specie perfecta, ma-

cto, mactas, mactavi. Tertia vero correpta xui, necto, nectis, nexui; flecto, flectis, flexui. Xo primae xavi facient 13, elixo, elixas, elixavi; aut xui, enixo, enixas, enixui. Tertiae vero

xui, ut nexo, nexis, nexui.

14. Quoniam, sicut arbitror, sufficienter tractavimus de verbis o littera terminatis, [1488] veniamus ad ea quae or syllaba terminantur. Or syllaba terminata sive pura sive vocali, vel consonante praecedente, si primae sint coniugationis vel secundae, vel tertiae productae, id est quartae, ante novissimam litteram secundae personae activitatis, ri syllabam accipientia facient secundam personam passivitatis, ut amo, amas, amor, amaris; doceo, doces, doceo, doce

1) Nisi a litter a in pr. Recte ita Cod. propter seqq. principium sit. Nisi ante a literam in Asc. P. - 2) Principium sit Asc. P. principium et Cod. quod fortasse fuit pr. est; nolui tamen inferre, quod dubium esse videretur. — 3) In abest a Cod. non recte. — 4) Vv. kareo et si qua talia desunt in Cod. In primo autem libro nihil legitur tale, quod h. l. innuitur. Quare intelligitur, non integros ad nos devenisse hos Probi libellos. -5) Ut adieci e Cod. - 6) Uberiora habet Cod. nec tamen meliora: tollo tuli. sustollo sustuli. tuli sustuli de utroque cet. Secutus sum Asc. et P. - 7) Sumis addidi e Cod. - 8) Addita Asc. P. - 9) Tractaremus Cod. tractavimus Asc. P. — 10) Male Cod, relinqui. — 11) Mittit addidi e Cod. - 12) Pers. VI, 10. Ceterum Cod. eic ante i el. c. destertui esse; aut et o. e. habuerit; correctum aut et pro eo ante et litterae ei. c. in marginem excurrunt, Illa

supra scripta sic ante lineola traducta deleta sunt. —

se doceser

13) Faciet Asc. P. — 14) Codex habet: doceo doceris

sic corr. Ab alia manu. — 15) Cod.: munio munis;
hoc ab antiqua manu. Altera addidit: munio munis. —

16) Mutat Asc. P. Sed Cod.: mutavit tempus autem. Ad v. mutavit signo monstrante in ima ora ab alia manu adiecta sunt: et sic cum .e. ri. ante. s. accipit ut lego legis legor geris et si qua talia; quae dedi, quum Asc. et P. consentiant, nisi quod legeris habent. — 17) Finient Cod. a pr. m. facient corr. rec. m. atque ita Asc. P. —

18) Litteram es amo Cod. a pr. m. sed rec. m. correxit: littera ms ut amo; atque ita Asc. P. — 19) Pereunt e littera Cod. sed corr. — 20) Cod.: est tu ante s sed corr. — 21) Et eu. Ita rectissime Cod. Sed male corr. a rec. man. quae eadem hic et antea plura attrita

ris; munio, munior, munior, muniris 15. Tertiae vero correptae i litteram in e correptam mutavit 16, et sic cum e ri ante s accipit, ut lego, legis, legor, geris, et si qua talia.

15. Tempus autem perfectum finient 17 omnes coniugationes participio masculino tempo-

- ris praeteriti addita sum syllaba, hic amatus, amatus sum; hic doctus, doctus sum; hic scriotus, scriptus sum; hic munitus, munitus sum. Fit autem participium temporis praeteriti generis masculini ex secunda persona activitatis in prima quidem coniugatione et tertia producta, id est quarta, accepta syllaba tu ante novissimam litteram s, ut 18 amo, amas, hic amatus; munio, munis, hic munitus. In secunda vero, et tertia correpta pereunte e littera 19 penultima secundae personae activitatis, et tu²⁰ ante s posita, ut doceo, doces, hic doctus; dico, dicis, hic dictus; aut percuntibus duabus litteris penultimis, et su²¹ ante novissimam litteram s reposita²², ut necto, nectis, necsus sum²³; quamvis posteriores pro c et s, x posuerunt²⁴, nexus sum²⁵.
- 16. Imperativus modus passivitatis re syllaba addita imperativo activitatis fiet, ut ama, amare, doce, docere; scribe, scribere, muni, munire. De hac tamen ratione, et de modo infinito 27 plenius in Institutis artium, hoc est in libro primo, docuimus. Illorum verborum, r^{28} terminatorum et non venientium ab o littera, species perfecta notetur de participio temporis praeteriti.

[1489] Segm. IV. De Structura.

1. Quoniam²⁹ de pedibus disyllabis et trisyllabis, necnon et quattuor syllabarum in primo docuimus libro; de nominum vero ratione verborumque in hoc; consequens arbitratus sum de terminationibus placentibus nostro tempore paucis admodum demonstrare, quas multi credunt metro debere constare, quorum opinioni non libenter consentimus; quoniam et Tullius et caeteri oratores monosyllabo struxere 30 verbo, cum una syllaba metrum non sit.

Est autem structura verborum compositio, dicta a struendo, id est componendo, unde structores compositores 31 alicuius rei dicuntur. Hae quamvis in omni oratione servari debeant, tamen maxime in verbis duobus, novissimo et penultimo, sunt delectabiliter componendae.

2. Antiqui quidem oratores, in quibus maxime Tullius, nunquam necessariis sensibus praeposuerunt orationis structuram; sed magis fortiter32 et gravi compositione, quam molliter vel laxe dicere maluerunt, ut cum haberent occasionem sic struendi, quemadmodum nostri temporis ho-

rescripsit. — 22) Cod.: litteram. s. rep. . . (adesa) ut supra dimidium vacua. Versa sequuntur reliqua Pronecto. Quibus rec. m. male substituit: litteram s. post tu ut necto. — 23) Cod. nexus sum. Rec. manus nectus sum; male. Sententia scriptoris requirit necsus sum, quod dedimus. Neque quisquam unquam Latinorum dixit nectus sum. - 24) Cod. Asc. P. pro c et t. Male. Quid voluerit Gramm., ex antecc. patet. Ex o et s factum postea & significat. Hoc ita cum omni nexu orationis cohaeret, ut nemo quisquam aliud h. l. scriptum esse ne somniare quidem possit. - 25) Male Cod. nexum omisso sum. - 26) Ut amare doccre De. Ita Cod. a pr. m. Sed rec. m. Asc. et P. ut dedimus. - 27) Infinitivo P. solus. - 28) Illorum vero verborum id est r term. Asc. P. Ceterum post v. praeteriti sequitur subscriptio haec: FINIT DE CATHOLICIS PROBI. Tum post breve intervallum unius lineolae: ARS SER-VI GRAM'S EXPLICIT FELICITER. Reliqua pagina

bi quae in Edd. habentur, sed sine inscriptione et ita, ut verba: de participio temporis praeteriti, praecodentis paginae extrema, initium faciant sequentis, uno tenore cum seqq. scripts. Deest igitur in Cod. in-scriptio: De Structura. — 29) Totus hic locus in Cod. sic legitur: Quoniam de pedibus disyllabis et tris (haec attrita) et quattuor syllabarum de nom vero ratione verborumque in hoc de placentibus nostro tempore cet. Ex quibus voc. pedibus ante v. disyllabis adieci, ordinemque paullo post immutavi, ubi Asc. et P. exhibent: nominum vero verborumque ratione. -30) Male Cod. struere. — 31) Structores compositores. Ita recte Cod. Structurae compositurae Asc. P. Paullo post dicuntur deest in Cod. - 82) Forti Asc. P. male, ut seqq. ostendunt. -

mines delectantur, tamquam de industria usi sunt structura forti, potius quam delectanti; sicut exemplis Tullianis probare breviter potuerimus¹.

Quod in primis est nostro tempore vitiosum, Tullius ille non dubitavit verbo monosyllabo finire structuram, ut est: Ab istius petulantia conservare non licitum est; quae cum is civitatibus G. Verri4 communicata sunt5. Et: Id quod populus Romanus iam flagitat, extincta atque deleta sit⁶. Hae compositiones demutatae⁷ facient nostri temporis structuras sic: ex tribrachy et ditrochaeo: Ab istius petulantia non est licitum conservare; ex trochaeo et dactylo, Quae sunt G. Verri cum is 10 civitatibus communicata; ex ditrochaeo et bacchio a longa: Id quod populus Romanus iam diu efflagitat, extincta sit atque deleta 11. Disyllaba 12 structura, quae non valde quibusdam placet, antiquos viros vehementissime delectabat. Est enim [1490] fortis admodum, vitansque etiam nostri temporis barbarismos 13, si non fuerit spondeo vel trochaeo post dactylum finita, ut: Prīmus ab orīs 14; et: In quo meam voluntatem populus Romanus perspicere possit 15. Sic enim versum heroici metri facient; quae sola versificatio est oratoribus devitanda. Nam si omnem fugere voluerint, tacebunt, quoniam nulla oratio sine metro constat.

- Trisyllaba structura nostro tempore caute ponenda est, ne aut versum, stichum 16, faciat ex trochaeo composita et bacchio a brevi, ut: capta fuissent; aut, ut quibusdam placet, barbarismum, si ex spondeo vel iambo, vel quovis pede, cuius sit novissima syllaba natura longa, componatur ex aliquo verbo trisyllabo, qui positus bene sonet. Nam si plausibilis non fuerit, barbarismum nostri temporis vitans, nec structuram faciet nobis placentem, ut illud inter multa alia similia 17 Tullianum: sententia sua liberaverant 18; et: cuius ego causa laboro 19.
- 4. Quattuor syllabarum structura sic vitabit nostri temporis barbarismum, sicut disyllaba, quamvis multi²⁰ non sapienter et in tali compositione barbarismos esse dixerunt, si penultimum verbum habeat novissimam syllabam natura longam, ut: Ad meam capsam admisero21; et: Industriaeque meae contenderem²². Ergo si nos ad huiusmodi structuras aliqua necessitas detulerit, poterimus reprehendentis 23 imperitissimos comprobare, si nostrum nosmet officium fecerimus corripientes syllabas breves 24 et producentes longas: Causa laboro; sa producentes; Capsas admisero; as producentes. In istis enim tantummodo syllabis, si correptae fuerint, erit barbarismus, non in tota compositione structurae: Capsas admisero; quoniam barbarismus una parte orationis fit, pluribus nunquam. Nam si hoc ita esset, non in tantum doctrina latuisset, ut eam Tullius [1491] ignoraret; vel tantum potuisset, ut ea post illum, et multos ante alios 25 nostris temporibus disceretur ; quorum obscuram peritiam devitavo illorum nobilissima negligentia decoratus.
- breviter probare poterimus Asc. P. 2) Ille addidi e Cod. — 3) Cum is ita Cod. cum iis Asc. P. — 4) G. Verri Cod. C. Verri Asc. P. - 5) Prior locus Cic. legitur in Verr. act. I, 5. ubi editur: non licitum sit. Alter Cic. Div. in Verr. c. 4. ubi: cum his civitatibus. -6) Cod.: extincta adq. deleta sint. Asc.: extincta atque deleta sint. P.: extructa atque deleta sint. Et sit quidem dedi, quia infra in Cod. sit. Locus legitur apud Cic. Div. in V. c. 8. ubi tamen: exstinguenda atque delenda sit. — 7) Demutatae Cod. mutatae Asc. P. — 8) Tribracho Asc. P. Signa prosodica, quae in proxi-

1) Tullianis provare brediter potuerimus Cod. Tull. mis sequentur, e Cod. sunt. — 9) Pro praenomine G. quod est in Cod., C. habet Asc. igitur P. - 10) Cum iis Asc. P. — 11) Extincta sit atque deleta. Sic recte Cod. extincta sint Asc. deleta sit P. - 12) Disyllaba simplici s, ut semper, Cod. — 13) Barbarismum Asc. P. — 14) Signa prosodica e Cod. Locus est Virg. Aen. I, 1. — 15) Haec, si Ciceronis sunt, multum quaerendo non repperi. - 16) Heroicum Asc. P. fortasis recte. — 17) Similia addidi e Cod. — 18) Hunc Ciceronis locum nunc non possum ostendere. — 19) Cic. Div. in V. c. 7. — 20) Quamulti Cod. Fortasse legendum quamquam multi. — 21) Cic. Div. in Verr. c. 16. 5. Nunc.28 quoniam documus haec, quae a nobis stultissime reprehenduntur, indifferenter a prioribus posita, structuras nobis delectabiles componamus.

Amphibrachys 29 et molossus: probare deberes 30.

Amphibrachys et bacchius a longa: dolore detrūsus³¹.

Anapaestus et paeon tertius: fieri potuïsset.

Anapaestus et Ionicus minor: modicis ³² coluerunt.

Antispastus et molossus: cohāerēdem dētrāxī 33.

Amphimacrus et hippius secundus: optime navigavi.

Bacchius a longa geminatus: detrudit haeredem.

Bacchius et molossus: cāntāre fecerunt.

Bacchius a brevi et hippius secundus: dolores detulerunt.

Choriambus et hippius primus: condidimus sepultura³¹.

Chorius id est trochaeus et bacchius a longa: esse delectum. Trochaeus et paeon tertius facient illam structuram, Tullio peculiarem 35: esse videatur.

Dactylus et ditrochaeus: hostibus 36 temperare.

Dactylus et ditrochaeus: hostibus 36 temperare.

Dactylus et Ionicus a minore: omnia placuerunt.

Ditrochaeus et bacchius a longa: vindicatur electus.

Dactylus et paeon tertius: curiam renovare 37.

Dactylus et dispondius: lumina deponebant.

Epitritus quartus et bacchius a longa: deducentes 38 abducunt.

Epitritus quartus et molossus: inpellente devincens 39.

Epitritus tertius et ditrochaeus: piratica liberasset.

[1492] Hippius tertius, id est tertius epitritus, et hippius secundus: dilexerant Caepiones, praedonios vindicasti 40.

Ionicus maior et Ionicus minor: contagia doluerunt 41.

Ionicus maior et ditrochaeus: depellere castitatem.

Paeon primus et hippius quartus: decipere contendebant.

Paeon secundus et dispondeus: pericula devitavi.

Trochaeus et bacchius a longa: sume decretum42.

Tribrachys et ditrochaeus: Cererem decanamus.

ubi: ad meas capsas adm. - 22) Cic. In V. act. I, 12. - 23) Reprehendentes Asc. P. - 24) Breves addidi e Cod. - 25) Alios Cod. Tullium Asc. P. Sententia est: post illum et post multos alios, qui ante eum vixerunt. - 26) Disceretur Cod. nosceretur Asc. P. -27) Devita vo. Ita Cod. more suo. devitare constitui Asc. P. - 28) H. l. vero interponunt Asc. P. - 29) Amphibrachy's Cod. et ita semper etiam in seqq. Amphibrachus Asc. P. - 30) Signa prosodica appinxi, ut ea in Cod. scripta inveni. - 31) Detrusus Cod. derisus Asc. P. - 32) Modicis Cod. modicos Asc. P. - 33) De-

GRAMMAT. LAT. I.

1) Anobis adiesi e C. l. Colerum Cod prave repetrāxī Cod. detraxit Asc. P. - 34) Sepültūrā Cod. sepultura m Asc. P. Signum prosodicum ultimae syll. pro litterae m signo habitum est. — 35) Peculiarum P. errore operarum. - 36) Hostibus recte Cod. hospitibus Asc. P. - 37) Renovare Cod. revocare Asc. P. -38) Deducentes hand dubie falsum. Cod. videtur exhibere deducenter. Latet haud dubie adverb, in - enter desinens. - 39) In pellente devincens Cod. im p. devinxit Asc. P. - 40) Praedonios vind. Cod. praedones v. Asc. P. - 41) Doluerunt Cod. diluerunt Asc. P. - 42) Male Cod. decertum.

delectare. Has quidem a nobis' repertas componamus; quae possint auditores nostri temporis

Amphimacrus et antispastus: maxima laboraret². Bacchius a longa et paeon tertius: pudentem exitum quaesisse videatur.

Trochaeus et bacchius a longa: securi esse percussum; suus iste vexarat³; stare non posse. Proceleusmaticus et ditrochaeus: Populus Romanus voluerit vindicare.

Bacchius a longa et molossus: causamque cognovit.

Trochaeus et molossus: ipsa4 delegit.

Amphibrachys et molossus: probare deberent.

Antispastus et bacchius a longa: voluptate concedam⁵.

Choriambus et ditrochaeus: ingenio sustinere.

Dactylus et antispastus: corpora perhorresco.

Paeon primus 7 et ditrochaeus: iudicium sustinebit.

Bacchius a longa et molossus: subscriptor8 addatur.

Diiambus et hippius secundus: iniuriis commoveri.

Tribrachys et hippius quartus: cuius quaestor fueris accusare.

Dactylus et hippius quartus: procellam temporis devitare.

Iambus et ditrochaeus: diu machinatur.

Choriambus et paeon tertius: composuit rationem.

7. Sed ut brevissime de structuris delectantibus doceamus, observandum est, ne aut versum heroici metri faciamus, aut in natura longam syllabam paenultimo verbo terminato trisyllabo finiamus; caeteris paene omnibus auditorem possumus delectare 12.

ARS PROBI EXPLICIT.

8. Item alio modo. Compositio prima a trochaeo et molosso, ut: vadit armatus; a trochaeo et choriambo, ut: magnus incutiens 13.

1) A nobis adieci e Cod. Ceterum Cod. prave reperitas. — 2) Laboraret Cod. laborare; et Asc. P. — 3) Suus — vexarat Cod. sus iste vexaret P. Suus etiam in Asc. — 4) Ips a Cod. ipsum Asc. P. — 5) Concedam God. Asc. conceptam P. — 6) Corpora Cod. corpore Asc. P. — 7) Cod. Paeon I. Numeri signum deest in Asc. et P. — 8) Cod. sus scribtor. — 9) Cod. ne ad (i. e. aud) versum. — 10) Longa syllaba Asc. P. — 11) Paenultis mo; ita Cod. quemadmodum paullo post paene. — 12) Hie finit liber Probi. Sequitur enim subscriptio in Codice talis: FELICITER ARS PROBI GRAMMATICI URBIS EXPLICIT CATHOLICA. Deinde sequitur ab alia

manu: Theodosius Macrobius de g mgr (sic) coniugationibus sic ait. Iam sex versus sequuntur, quos iam descripserat V. Cl. Eichenfeldius et proxime editurus est. Tum leguntur aliquot glossae Graecae, quae extremam libri oram ambiunt. In interiori autem paginae parte sequuntur, quae apud Putschium Probi librum terminant, sed longe recentiori manu scripta, ut Probi esse non credam, sed, quia similis argumenti sunt, ex alio Grammatico excerpta et huc translata statuam. Quum optime e Cod. etiam haec emendari posse viderem, totum locum subiungere non dubitavi. — 13) Magnus incutiens Cod. Incutiens magnos P. magnos

vienstation entrode december.

1493

its sponder et pentasyllabol, edius dure secuedae breves sidt.

Ex trochaeo et quinque syllabis, quarum tertia sit longa, utraille repugnuoille

Ex tribrachy et isdem 15.

iga trigillabo et isdem 🛴

Compositio secunda 16 ex amphimacro et spondeo, ut: dixerat magnus.

Compositio tertia 19 ex spondeo et paeone quarto, ut: doctis 20 facilitas.

Ex spondeo et bacchio, ut: magnae repulsus 21.

Ex spondeo et paeone secundo, ut: ultis n recesserat.

[1494]

Ex anapaesto et isdem.

Quarta 2 ex palimbacchio et spondeo.

Ex palimbacchio et anapaesto.

Ex palimbacchio et dactylo.

Ex paeone tertio et isdem.

Ex amphibrachy 4 et isdem.

Quinta se ex spondio et iambo.

Ex spondio et tribrachy.

Ex anapaesto et isdem.

Sexta ex spondio et iambo et spondio.

Ex spondio, iambo se et dactylo.

Ex duobus iambis et spondeo.

Ex duobus iambis et dactylo.

Ex disyllabis 27 iambo et spondeo; in trisyllabis trochaeo et trochaeo 28.

Septima ex spondeo²⁹ et epitrito secundo.

Ex spondeo et epitrito tertio.

Ex iambo et isdem.

Ex trisyllabo et isdem.

incutions Asc. — 14) Integer versus excidit in Asc. et P. quae hunc locum ita exhibent: Ex Trochaeo et Ionico minore, ut, victus incesserat. Asc. etiam vict as. — 15) Cod. hic et ubique in seqq. hisdem; atque ita etiam Asc. P. — 16) Putsch. in fine versus Composit. II. Recting Asc. eadem tanquam titulum scripta exhibet. — 17) Cod.: maximus difidus. Asc. P.: maximus difidus. Certissima coniectura rescripsi Fidius. — 18) Fecerat ad latus inferius Cod. sppositum huc pertinere, res ipsa docet. Deest h. v. in Asc. et P. qui signum vocis ex margine arcessendae pro numero II. habuerunt. Ceterum Cod. scripturam Mulcifer non sine caussa retinui. — 19) Compositio tertia in Asc. pro titulo supra scripta. — 20) Doctis Cod. doceat Asc. P. male, ex non intellecto

compendio. — 21) Cod.: magnae herso repulsus. Sed v. herso punctis deletum, quapropter vox nihili eiicienda fuit. magno errors repulsus male P. Asc. — 22) Ultus Asc. P. — 23) Numeri signum in Asc. pro titulo. In P. in fine versus, importune. — 24) Cod.: ex amphibrachi. Asc. P.:, ex amphibracho. — 25) Numeri signum et in Asc. et in P. in fine versus. In Cod. hic et in supp. omnia continenter scripts. — 26) Iambis male P. — 27) Cod. Asc. P. male ex disyllabo. Sequentia docent. — 28) In trisyllabis trochaeo et trochaeo Cod. et in tris. trochaeo Asc. P. Latet vitium. — 29) Quod nunc spondio, nunc spondeo scripsi, in eo Cod. secutus sum.

```
. 940 Octava .. ex sponded oct : quinque l'aydiabis y quaruns du se primae breves sint. 1011 XII
                                                                            cing meesserut
        Ex spondeo et pentasyllabo<sup>1</sup>, cuius duae secundae breves sint.
        Extiambe, et qui qui pladis, quarent tertia sit longa, utmibei de deueita
                                                                       is the sent of
        Ex trisyllabo et isdem<sup>2</sup>.
                Compositio secure at an auchimacro et spondeo, ut: alleural magnus.
    1) Cod. ex V. syllabo pro quo fortasse scribendum thit: ex quinquesyllabo. 2 2) Nulla in Cod. sub-
                                    amplainace of the , it stereifer feerent ".
        scriptio.
                Compositio tertian er sandeo et paecae quano, ut: doctisa facilitas.
                                       Ex sponded of he will an grade r puisus ".
                                 et so tades, at: altress recessoral.
                                                                        Ex supparlac at
14. 1
                                                                lix anapuesto el
                                                  Queeta ex palital valido et spondeo.
                                                         le palimbacchie it anapuelo.
                                                           Ex palitabaceble of the en-
                                                            irmi i in chief enesso zil
                                                           Ek amphibrachy 21 et isdom.
                                                         Cultural est a res 20 Cantille
                                                              law sneudin et a
                                                                 Example of its en
                                                 See to spondly et innbo et spondio.
                                                       elyies a to "" of all to the all.
                                                         or rock to domet sudout the
                                                          Et ducture lambia et ductria.
                  I tropical state of the spandon; in this half tropings of treeraco.
                                              seeming et app. A. or C. C. L. Ho secande.
                                                          to parte decimite tento.
                                                                   moi i ie water.
                                                                 amshel to be statem.
```

interiors Asc. — (1) Integer versus excidit in Asc. et P. quite Inte Joenn its exhibits; Ex Trochaer et Innico, et Jonico Edinos, et victus Inveserent, Asc. etiam victus. —

1) Cod. hir et mique in eqq. lisalem; atque its etiam Asc. C. — it Putsch, in fine versus Composit, IX. Recetts Asc. caden lanquali titulum scripta Colibet. —

2) Cod.; me, intervalente, Asc. P.; masimus alfalius, intervalente, alfalius, intervalente, alfalius, intervalente, intervalente,

compondio. — \$1) Cod.; magnes herro repulsus. Sod

5. herro punctis delclum, quapropter you milli divioudla
fuit. magne errors repulsus made P. Asc. — \$2) Ellus
Asc. P. — \$3) Numeri signam in Asc. pro-litulo. Lv I.
hine versus, supportune. — \$4) Cod.; cu amphibracho. Iv I.
Asc. L.; ex amphibracho. — \$5) Numeri signam et in
Asc. C.; ex amphibracho. — \$5) Numeri signam et in
and a codimenter scripts. In Cod. lic et in supportune entimenter scripts. — 5) Limbus mede P.

27) Cod. Asc. P. male c. diagrado. Sequentia docent. — \$6) In three diagrados et brocks a Cod. et
in this, trachaso Asc. P. Later Vitum. — \$5) Quod
zume spondies, rume spondee scripsi, in eo Cod. secutus sum.

EUTYCHII GRAMMATICI

DE DISCERNENDIS CONIUGATIONIBUS

LIBRIII.

E CODICE SANCTI COLUMBANI BOBIENSIS

RESTITUTA

TO TABLE A LEGILLO TO TOUR SECUNDATE CONTENS OF THE CONTENS

ATERTICO TARBUELOS ITULAS MOLGOS A

PRAEFATIO EDITORIS.

Qui sequitur Grammaticus, non Eutyches, ut est apud Putschium, sed Eutychius est appellandus, uti antiquissimus Codex Bobiensis nomen diserte scriptum exhibet. Fuit is Eutychius, quemadmodum ipse de se testatur, Prisciani discipulus. Sic enim de illo (pag. 2154 ed. P.): De quibus omnibus terminationibus et traductionibus quia Romanae lumen facundiae, meus imo communis hominum praeceptor in quarto de nomine summa cum subtilitate copiosissime, Grammaticus Priscianus, disseruisse cognoscitur; ideo contentus haec ad renovandam tantummodo legentium memoriam perstrinxisse, reliquae parti promissionis meae satisfacere tentabo cet. — Ex Eutychis cuiusdam libro de orthographia decerpsit quaedam de aspiratione Cassiodorus de Orthogr. c. IX., quorum nihil in his nostris libellis legitur. Idemne fuerit, certo dici nequit, sed fuisse credibile est. Quare fortasse etiam apud Cassiodorum scribendum: Eutychii de aspiratione.

Hos igitur Eutychii libellos nunc item ex antiquissimo Codice Sancti Columbani Bobiensis emendatos damus, qui Codex in bibliotheca Vindobonensi publica asservatur. Atque haec quidem tertia est Grammatici huius editio. Primus eum ediderat Io. Camerarius, cuius liber hunc titulum ostendit:

Continentur hoc libro optima et praeclarissima scripta, quod ipsa scilicet ostendent. Marii Victorini Grammatici et Rhetoris de orthographia et ratione carminum libri IIII. Servii Honorati de pedibus versuum libellus. Eutychi, auditoris Prisciani, de discernendis verborum coniugationibus. Servii Marii Honorati de syllabarum quantitate. Quaedam nunc primum, quaedam secus, quam prius, in lucem edita, cum assidua cura et studio diligenti. Quod si non male positum fuisse intellexerimus, dabimus operam, ut etiam posthac officina nostra quasi robustioris eruditionis, non uulgares foetus producat atque edat. Ab Virico Morhardo Tubingae, An. M. D. XXXVII. Prid. Calend. Septemb. Liber est forma quadrata minori excusus. Hunc librum e bibliotheca Zuiccaviensi accepi; quare facere non possum, quin Hertelio,

V. Cl., Lycei rectori et bibliothecario, gratias hoc loco publice agam atque

eius benivolentiam grato animo agnoscam.

In praefatione pag. A. III. recta testatur Camerarius, se e Codice scripto Ioannis Sichardi edidisse Eutychium, si nimirum, quod credibile est, idem fuit Codex, ex quo Victorinum edidit; certe non reperio antiquiorem editionem, quare principem hanc esse statuo. Ubique Eutychi genitivo scriptum exhibuit nomen Camerarius, id est Eutychii. Codex Bobiensis aliquoties Eutycii genitivo pariter citat. Quid Putschium adduxerit, ut Eutychem diceret, non reperio, nisi si Cassiodori auctoritas eum moverit. Sed dubito lectionem sanam esse apud Cassiodorum, ut dixi, in cuius antiquissimis editionibus Euticis de aspiratione citatur, quod fortasse in Codice fuit Euticii.

Putschius quum suae collectioni interponeret hos libellos, ex scripti Codicis lectionibus, quas suppeditaverat Ioan. Wower, utiliter eos auxit atque emendavit, ut in praefatione scriptum est. Qui fuerit iste Wowerii Codex, nescio, hoc tantum scio, paucissimas emendationes esse veras, ad-

ditamenta autem permulta insulsa atque aliena.

Codicis Bobiensis ea pars, in qua habetur Eutychius, recentiori scriptura est, quam Probus. Membranae non aequali forma, ut videantur pluribus aliis libris detractae et in hunc conglutinatae. Quaedam plagulae sunt rescriptae; prior scriptura Latinam bibliorum interpretationem habuisse videtur; interdum tamen etiam Graecae litterae quadratae dignoscuntur. Scriptura serior, qua perscriptus est Eutychius, aliquot habet scribendi compendia, sed intellectu facilia et aliunde satis nota. Interpretamenta quoque et variae lectiones inter versus notantur. Comparent in his aliquot monstra verborum, quae ad quem mortalium sermonem pertineant, non habeo dicere. Sic vox baritona (ita enim scribitur) glossam habet supra scriptam ettorondi; vox curia supra scriptum habet airect, si recte legi. Manus correctrices dignoscuntur tres, quarum una est eiusdem, qui librum scripsit; altera ab hac non litterarum ductu, sed atramento tantum differt; tertia valde est recens. Ceterum licet hic illic corrupta reperiatur huius Codicis lectio; tamen longe meliora exhibet, quam quae in Editione Putschiana habentur; ut hi quoque libelli ex hoc antiquissimo fonte nunc demum paene perpurgati ac perpoliti prodire videantur. Scripsi in Gymnasio Zittaviensi Id. Mart. ciojoccexxix.

the first trade and down the a true personal call the fall of

The state of the s

nat kunan proprietate create between carrett ev vocali sequence per an econograficana della ness' estendentia. Sud com econdae persones observato sullique transmis, extense [2514] diamai' coningatione arrives compares value and stongage collected inverse, collected acon

cicla cudem:

DE DISCERNENDIS CONTUGATIONIBUS

and ording, us sing possing, presently, beginning, early, care, fixe, welca, and a felicity and their marginate destroys the control of th regular objective to verbream. And specialistic traces expansioned very blank point, object the

A D C R A T E R U M. Harden come from the sent

The importance of the property of the property of \mathbf{P} \mathbf{r} \mathbf{a} \mathbf{e} \mathbf{f} \mathbf{a} \mathbf{t} \mathbf{i} \mathbf{o} .

Cum semper novas quaestiones doctoribus auditorum acutiora commovere solent ingenia, et curiositas humanae familiaris naturae quotidie2 desiderat aliquid recens; inexcusabilis quodammodo respondendi necessitas praeceptoribus iure videtur imponi. Tuis itaque petitionibus satisfaciens. meorum dilectissime discipulorum, Cratere, quem in omni Graecorum facundia tuos aequiperantem3 maiores, in sapientia et maxime laudibus excellentes, etiam gaudebam doctrina superavisse5 Romana, opusculum hoc ad discernendas pertinens coniugationes duobus libellis inclusi, quorum prior observationibus instruitur generalibus, alter indicio finalitatis speciales exsequitur regulas.

Explicit Praefatio 6.

SEGM. I.

- 1. Tres quidem sunt apud Graecos coniugationum species. Una, quae acrens tenore in fine βαρύτονος ab eis appellatur, quae ex consonantibus, ante finalem o i inventis, ordinem sex coniugationum significat. Alia, quae circumflexo accentu prolata, apud eos iure περισπωμένη 11 nominatur, et ex vocalibus in secunda persona inventis ordinem trium coniugationum ostendit. Et tertia, quam ex finali terminatione in µ1 desinentem dicunt; licet in paucis verbis quartam habent conjugationem 12. Latini vero sicut in aliis multis nec prorsus omnia videntur habere
- 1) Codex h. l. inscriptionem habet a manu recentissima: Incipit liber primus coniuntionum sive declinationum grammaticalium. Melius insignitur liber ab ipso auctore paullo post sub finem praefationis. - 2) Quotidie Cod. sed cotidie P. Cam. - 3) Aequiperantem Cod, aequip a rantem P. Cam. Paullo ante pro dilectissime in Cod. et C. est diligentissime, quod recte emendatum puto a P. — 4) Ita Cod. et P. Verum haud

GRAMMAT. LAT. I.

Nam et ante maxime plane otiosum. Cam. peius etiam: in sapientia, etsi maxime cet. - 5) Superasse Cod. sed ab eadem manu emendatum. - 6) Haec subscriptio e Cod. - 7) Tres sunt quidem P. Tres quidem s. Cod. Cam. - 8) Quae addidi e Cod. et Cam. - 9) Cod. baritonos. Fortasse Latinis litteris scribendum. - 10) Male P. ante finalem os. - 11) Codex h. I. Graecas initiales habet. Tum et ex v. e Cod. et Cam.; om. et P. dubie est scribendum: in sapientia e maxime laudibus e. - 12) Locus mihi videtur corruptus. Cam. P. non dis-

Career whatever the second will be the

coniugationum indicia, nec iterum carere penitus omnibus. Nam in o terminationem ex parte videntur imitari, o terminalem primae personae in plerisque temporibus habentes. Cumque sint omnia verba linguae natura Romanae $\beta \alpha \rho \dot{\nu} \tau o \nu \alpha^2$, hoc est tenore prorsus in fine carentia; nec tamen proprietate circumflexorum carent, ex vocali secundae personae coniugationum ordinem ostendentia. Sed cum secundae personae observatio syllabae terminalis, ex qua [2141] dinosci coniugationes artium scriptores voluerunt, apud Romanos penitus est incerta, quia non ratione cogimur aliqua scribo verbum, scribis tertiae magis, an scribas primae, et cubo bas in secunda persona, an cubis enuntiare; conabor ex prima, sicuti possum, persona differentias coniugationum quasdam ostendere, tam vocales quam consonantes ante o vel or finalem positionis verbi considerans, notatis scilicet anomalis vel defectivis, in quibus plerumque ratio deficit analogiae, ut sum, possum, prosum, inquam, edo, cedo, faxo, sodes, ave, ferit, infit to similibus; licet in his ipsis quaedam sunt, quae ex ipsa similitudine finalitatis possunt ceterorum regulis obedire verborum. Ante specialium tamen expositionem regularum prius aliquid de hac ambiguitate coniugationum definire tentabo.

2. Quod inchoativa quidem, quae semper derivativa sunt, nec a verbis tantummodo, sed etiam a nominibus derivantur, et in sco solum desinunt, et unius tantummodo sunt, omnibus [2145] artigraphis 15 in hoc consentientibus, tertiae coniugationis, ut hebesco 16, calesco, pertimesco, evanesco 17, horresco, patesco, notesco, fervesco, labasco, tremisco, dormisco 18, vesperasco, purpurasco, inveterasco 19, senesco, iuvenesco, glisco, et reliqua 20. Quomodo meditativa in urio solum desinunt, et quartae tantummodo sunt coniugationis, ut 21 lecturio, dicturio, micturio, esurio. Frequentativa vero, quae similiter inchoativis et meditativis derivativa sunt, in ito, vel to 2, praecedente consonante, vel in so, vel etiam in xo desinunt, et primae sunt tantum 2 coniugationis, ut lectito, dictito, cantito, cursito, visito, canto, dicto, merso 24, curso, nexo. Viso enim visis, quod et Virgilius Aeneidos libro VIII refert 25:

has forte invisitis aras;

et in eodem:

cedunt a recepta lectione, nisi quod post v. quartam vocem Graecam ὀξύτονον interponunt, quae in Cod. non est, et Cam. habeant; Cod. P. habent. Neque tamen potuit Grammaticus ὀξύτονον coniugationem apud Graecos memorare, quae nulla est. Tum desideratur subdivisio, quam in superioribus duabus coniugationum speciebus posuerat. Ergo scribendum censeo: Et tertia, quam ex finali terminatione in us desinentem dicunt, licet in paucis verbis, quattuor habet coniugationes. Intelligit Gramm. notissimas coniugationis in μι formas τίθημι, ϊστημι, δίδωμι, δείχνυμι. Errori occasionem dedit numerus non perscriptus in archetypo, sed signo IIII. notatus. — 1) Naturae P. male. Cam. hoc ordine: cumque sint linguae Romanae omnia verba natura βαρύτονα. — 2) Baritona Cod. sed fortasse rectius Latine scribitur. Supra hanc vocem legitur in Cod. monstrum verbi ab alia manu glossematis instar ettorondi (sic). — 3) Prorsus in Cod. supra scr. sed ab ead. manu. — 4) Ordinem coni. P. — 5) Dinosci Cod. Cam. P. quod retinui. - 6) Memorabile est an

post comparativum, pro quam. — ?) Cod. cubo. bas. P. cubo cubas. — 8) Cod. deferentias. — 9) Male P. ante o vel o s. - 10) Cod. sum prosum inquam. Cam. et P. sum, possum, prosum, inq. quod retinui. — 11) Cod. Cam. et P. ave ferit insit, idque retinui, licet sit corruptum. Scribendum putem; ave fit infit. — 12) Oboedire Cod. - 13) Cam. P. aliquid generale. Atque ita etiam recentissima manus in marg. Cod. Non recte. - 14) Cod. temptabo. - 15) Artigraphis Cod. orthographie P. ootoyohipoic Cam. - 16) Hebesco. Post hanc vocem pessime intrusa leguntur apud P.: id est, hebes fio, stultesco, incipio stultus esse; quae recte absunt a Cod. Ceterum haec et seqq. aliter exhibet Cam. ut hebeo hebesco: albeo albesco et sic porro. — 17) Terresco h. l. intrudit Cam. P. quod in Cod. quidem scriptum, sed ab antiqua manu correctum horresco. Paullo post pro labasco Cam. lavo, lavesco. — 18) Hic sequentur in P. a nomine vespera vel verbo vespero, quae recte a Cod. ignorantur. In Cam. est: a nomine vespera vesperasco. Ceterum Cod. treme sco dorme sco. Protinus Arcadiae gelidos invisere fines; Et Horatius carminum libro primo:

Omne cum Proteus pecus egit altos Visere montes 28;

Reboant silvae, et magnus Ölympus³²; Et inchoo, as quod a χόω³⁴ Graeco verbo traductum.

- 3. Omnia igitur verba ante o vel or finalem e vocalem habentia, unius tantum sunt, et secundum veteres artium scriptores, secundae coningationis, quae sola etiam in primitivis hoc habuit proprium, quod vix aliae in derivativis. Nam quomodo prima coningatio fre- [2146] quentativa, tertia inchoativa, quarta meditativa verba, sic secunda, in eo terminationem quasi specialem, ipsa tamen non in derivativis solum, sed etiam in primitivis possidet, ut habeo, taceo, maneo, moneo, stupeo, scabeo, squaleo, areo, censeo, candeo, timeo, egeo, doleo, pateo, caveo. Eodemque modo in eor quoque desinentia, non solum passiva, sed etiam deponentia, vel communia, secundae sunt semper coningationis, ut est polliceor, licueor, medeor, reor, mereor, vereor, misereor, fateor, profiteor, tueor, intueor. Notantur primae quidem coningationis, beo, creo, meo, commeo, nauseo, enucleo, laqueo, sequeo.
 - 4. U quoque vocalem ante o vel or finalem habentia verba primitiva, tertia sibi sola

sed Cam. tremeo, tremesco: dormio, dormisco. - 19) Male P. inveteresco. Idem paullo post invenisco. -20) Hunc locum P. ita exhibet: a glis gliris venit glisco. Quomodo. Meliora Cod. quae dedimus. Longe alia habet Cam. ubi ita: dormio, dormisco. A nomine vespero vesperasco. A purpura purpurasco. A calvus calvisco. Invetero, veterasco. Senex, senesco. Iuvenis, Tuvenisco. Glis, glisco. — 21) Ut est P. — 22) Vel n To P. — 23) Tantummodo P. Cam. — 24) Merso addidi e Cod. et Cam. — 25) Cod. habet: aeneidos libro FIIII. Sed quod citatur hemistichium, neque in octavo Meque in nono, immo ne in ullo quidem Virgilii libro legitur. Alter vero versus qui additur, Aen. lib. VIII, 159. invenitur. — 26) Horat. Od. I, 2, 7. Cod. male invisere montes. - 27) Ideo nec coni. illorum serva-Fit P. Cam. - 28) Sunt Cod. Cam. sicut male P. -Post numerum quattuor Cod. supra scriptum habet i. e. tantum, quod incongruum est. - 30) Cod. facitior est observatio (iam sequitur novus versus) Tres findem. Sed quidem correctum est. Vv. quam conso-

nantibus emittit etiam Cam. — 31) Nisi in eo verbo P. — 32) A boñv Graeco v. Cam. Paullo post declinatur et reperitur P. — 33) Reboantque silvae et Cod. reboant silvaeque et Cam. P. Rectius omittitur que, quod sede vaga ostenditur esse additicium. Atque ita etiam apud Virg. Georg. III, 223. legendum censeo. Ceterum apud Virg. etiam Codd. quidam longus Olympus.

— 34) Cod. ποο (sic). Cam. ηάω. — 35) In desideratur in Cod. — 36) Posse det Cod. — 37) Scabeo squaleo in Cod. sunt supra scripta. Tum in margine a rec. manu adduntur: immineo lugeo deleo, quae Cam. sic interponit: pateo, lugeo, caveo, immineo. — 38) Male Cam. et P. liqueor. — 39) Quidem addidi e Cam. et P. — 40) Pessime hic interponit P. enauseo nucleo. — 41) Male intrudit P. inlaqueo. — 42) Sereo quod apud Cam. ex errore typ. legitur, retinuit P. In Cod. screo cum glossa sternuto. — 48) Et interponitur a Cam. et P. Tum in Cod. etiam pro tam sed corr. — 44) Cod. corrupte: stent u. quoque vocalem; om. v. veneo nequeo.

Digitized by Google

coniugatio vindicat, ut 1 inbuo, tribuo, acuo, induo, arguo, fluo, pluo2, polluo, adluo, innuo, minuo, spuo, ruo, suo, metuo,3 futuo, liquor, loquor4, fruor, et ab omnibus his conposita5; exceptis paucis, quae ad primam coniugationem derivationis ratio trahit, de qua postea dicetur, ut vacuo, viduo, tenuo, sinuo, insinuo, continuo, fluctuo, aestuo, mutuor.

5. I vero ante o habentia, trium sunt coniugationum, id est primae, tertiae, quartae; confusionis enim discernendae causa melius mihi videtur8, quartam nominare, licet quidam eam quoque tertiam solam sed productam appellaverunt. Sed illa primae sunt, quae adhaerent nominibus non minus trisyllabis (absque pio pias et hio hias) I penultimam 10, nulla sequente consonante, semper habentibus in omni genere, ut nuntius, nuntio, as; socius, socio, as; saucius, saucio, as11; curia, decurio, as; fiducia, fiducior, aris; repudium, repudio, as; tripudium, tripudio, as; radius, radio, as; consilium, consilior, aris; concilium, concilior, aris; folium, defolio, as; spolium, spolio, as; somnium, somnio, as12; linea, delineo, as13; auxilium, [2147] auxilior, aris; corium, decorio, as; furia, furio, as14; varius, vario, as; basium, basio, as; spatium 15, spatior, aris; pretium, depretio, as; initium, initior, aris; vitium, vitio, as. Omne itaque verbum 16 in Io desinens, et nomen habens appositum 17, I puram penultimam terminans, primae conjugationis invenitur, ut dictum est, excepto hio, as 18, quod licet primitivum est in Io desinens, primae tamen est coniugationis. Amplio enim amplias, ab amplior nomine, vel amplius adverbio; sicut satio, as 19, a satias nomine, quo utebantur antiqui, pro eo quod est satietas, ut Terentius in Eunucho: Ubi satias fieri coepit, commuto locum 20;

potest venire. Lanio quoque verbum a nomine lanius, quod idem Terentius in eadem 21 Eunucho pluraliter per apocopam posuit:

Coci et lani, fartores 22;

quod non est dubium fieri. Quodcunque 23 igitur verbum in Io desinens, et praedicta carens observatione, id est, sive penitus origine nominis privatum est, sive a nomine derivatum non habet adhaerens sibi nomen omnibus modis, et ultra duas syllabas, et penultimam syllabam in I puram desinens, quartae esse conjugationis sine dubio cognoscitur²⁴. Cuius rei exempla sunt haec: ambio, ambis; superbio, superbis; sancio, 25 sarcio, farcio, expedio, impedio, fastidio, condio, custodio, erudio, obedio, vagio, praesagio, salio, sepelio, stabilio, micturio, prurio, partu-

1) Ut est P. In buo dedi e Cod. - 2) Polluo pluo Cam. P. - 3) Statuo h. l. interponunt Cam. P. - 4) Loquor, liquor P. - 5) Ab omnibus eis comp. Cam. P. - 6) Ut est P. - 7) Tumultuor h. l. interponunt Cam. P. - 8) Mihi videtur melius P. Ceterum causa una s Cod. - 9) Adhaerentia Cod. sed corr. - 10) I puram penultimam P. et Cam. in emendationibus, e coniectura, ut videtur. Puram om. Cod. — 11) Hoc ordine Cod. Cam. saucius — socius P. Ceterum Cod. et Cam. semper in his et seqq. nuntius, nuntio, as, ultima verbi forma non perscripta; quam Putsch, semper integrum ascripsit, velut: nuntius, nuntio, nuntias cet. -12) Somnior, somniaris P. somnio, as, vel somnior

or aris aris Cam. Sed Cod. ita: somnio. as, sic male correctum, - 13) Linia delinio as Cod. atque ita etiam P. nisi quod ille delinias. Secuti sumus Cam. - 14) Furior, furiaris P. Furiae, furio, as Cam. — 15) Spacium, spacior P. Cam. littera c. Codicem sum secutus, licet scripturam per c unice veram existimo. Statim precium cet. P. Cam. pretium cet. Cod. — 16) V. verbum abest a Cod. sed supra scr. — 17) Hoc loco sibi intrudit P. — 18) Sequitur hic in P.: et pio, pias. In Cam. est: excepto pio, as et hio as. — 19) Syllaba as desideratur in Cam. et P. — 20) Terent. Eunuch. V, 5, 3. commoto loco supra scriptis in fine prioris vocabuli litteris ta. Duo haec verba plane desunt in Cam. — 21) In eadem Eunucho; sic recte Cod. in eo dem E. Cam. P. — 22) Terent. Eun. II, 2, 26. ubi est: Cetarii, lanii, coqui, fartores, piscatores. Cod. ita scriptum locum ex-

hibet: coci o lani fartores, sic et supra scr. Quare cum

rio, haurio, inretio, sentio, gestio, effigio ²⁶, mollio, bullio, dormio ²⁷, redimio, exinanio, insanio, venio ²⁸, lenio, insignio, finio ²⁹, hinnio, tinnio, grunnio, munio, punio, saepio ³⁰, sopio, ferio, operio, ³¹ aperio, garrio, ligurrio ³², esurio, nutrio, servio, saevio, blandior, ris, ordior, diris, largior, giris, sortior, iris, partior, iris. Haec enim ³³ omnia vel primitiva sunt, et carent origine nominum ³⁴, vel aliunde derivata, non a nominibus non minus trisyllabis i puram penultimam semper habentibus veniunt ³⁵. Tamen notantur pauca, quae speciem habentia ³⁶ [2148] supradictorum, cum similiter deberent esse quartae coniugationis, ad tertiam correptam solam coniugationem pertinent ³⁷. Sunt autem alia a vel i breves ³⁸ ante cio solum, et ³⁹ a vel u ante pio, similiter habentia, ut ⁴⁰ iacio, facio, aspicio, elicio, inlicio ⁴¹, pellicio, interficio, officio, capio, sapio, cupio. Et praeterea sunt ⁴² fodio, fugio, pario, quatio, concutio, morior, patior, et interdum orior et potior, et omnia ex his singulis composita. Alia vero omnia ⁴³, quae vocali carent, ante o finalem duarum sunt tantummodo coniugationum, id est primae et tertiae; sed plerumque primae sunt quae derivantur a nominibus. Omne enim verbum a nomine derivatum, si non sit meditativum, vel inchoativum, vel frequentativum, quae quasi speciales habent coniugationes proprias, et nec in eo desinens, ut secundae, vel ⁴¹ in uo primitivum, ut tertiae, vel in io, sine praedictis observationibus ut quartae sit, primae est ⁴⁵ plerumque coniugationis.

6. Sed quia sunt et a nominibus verba et a verbis nomina derivata, quae possunt in dubium venire, prius mihi videtur de hac aliquid ambiguitate, si possim, disserere. Itaque sciendum est, quod sicut rerum, quaequae sint, sic etiam ubertati 46 vocum studens natura, tam verba de nominibus, quam de verbis nomina procreavit; et multa quidem pene de singulis nominum terminationibus genuit, quae primae coniugationi dedit verborum, de quibus postea dicetur. Pauciores vero nominum terminationes, nec ab omni motu verborum, nec eas ipsas semper in multis nominibus a verborum derivatione traduxit; quas qui perceperit, intellegere 47 facilius potest adhaerentia verbis nomina, utrum ipsa verborum sint origines, an deducantur a verbis 48. A tribus enim quasi fontibus verbalia 49 nomina deducuntur, id est aut ab indicativo praesenti, aut a praeterito perfecto, aut ab infinitivo futuro, sive participiis; et singulis eorum certae sunt derivationum clausulae, tam generales quam speciales destinatae 50. Sunt enim 51 generales quidem nominum derivationes, venientes a praesenti tempore verborum. Terminationes hae enim sunt 52: in [2149] ium, in iculum, in bulum, in imen, in or, in es, tam brevem quam longam, in is, in bilis, in ilis, in uus,

Cam. et interposui, quod om. P., rectius forsitan. —
23) Cod. Quidquid igitur verbum, quod fortasse rescribendum fuit. — 24) Quartae esse sine dubio coniugationis a gnoscitur. Sic P. quicum sentit Cam. nisi quod etiam hic cognoscitur, ut Cod. — 25) H. l. sancis interponit P. — 26) Exempla quae hoc loco ponuntur micturio — effugio et interposita, desunt h. l. in P. et Cam. sequuntur tamen paullo infra post v. nutrio, ita quidem ut gestio, effugio legantur gestio, vestio, effutio. —
27) Dormio h. l. e Cod. et Cam. addidi; plane desideratur in P. — 28) Venio, lenio hoc ordine Cod. — 29) Pro v. finio apud P. est venio, male repetitum. — 30) Saepio Cod. sepio Cam. P. — 31) Cooperio addit h. l. P. — 32) Ligurrio duplici r scr. Cod. — 33) Enim deest in P. — 34) V. nominum male deest in Cod. — 35) Venirent male P. — 36) Habentia Cod. Cam. habent P. — 37) Hoc ordine Cod. et Cam. Pertinent solam coni.

P. Statim post Sicut male P. pro Sunt. — 38) V. breves addidi e Cod. et Cam. Paullo ante v. alia deest in Cam. — 39) H. l. alia interponit P. — 40) Ut est P. — 41) Inlicio Cod. illicio Cam. P. — 42) Sunt addidi e Cod. — 43) Verba addunt Cam. P. — 44) Nec pro vel habent Cam. P. — 45) Est desideratur in Cod. Primae plerumque coniugationis invenitur Cam. — 46) Ubertat e Cod. sed correctum videtur. — 47) Intellegere Cod. intelligere Cam. P. — 48) Post v. verbis supra scr. in Cod. qē et quart: (sic) quae non concoquo. — 49) Male Cod. verbialia. Tum idem diducuntur. — 50) Cod. distinatae i. e. destinatae; ita enim solet, distinctae Cam. P. — 51) Sunt autem P. — 52) Terminationes hae enim sunt. Ita Cod. Locum aliter exhibet Cam.: derivationes a praesenti tempore verborum quorum terminationes septemdecim sunt. Hae enim exeunt in cet.

in bundus, in cundus, in idus, in ulus, in ax, in ex, in eps1; illo scilicet observando, quod consonans positionis ante o vel 2 eo vel io inventa, servatur in omnibus terminationibus nominum a vocali incipientibus. Et ante ium quidem³, ut litigo, litigium; mercor, commercium; obsono, obsonium; vestigo, vestigium; aedifico, aedificium; sacrifico, sacrificium; participo, participium; mancipo, mancipium; impero, imperium; convivor, convivium; prandeo, prandium; gaudeo, gaudium; praesideo, praesidium; medeor, remedium; nubo, comubium; iuro, periurium; fastidio, fastidium4; exsulo5, consulo, u penultima in i conversa, exsilium, consilium; obsequor, obsequium; eloquor, eloquium; domicilio, domicilium; solsto, solstitium; iusto, iustitium; cerno, silicernium. Item ante iculum, rideo⁸, ridiculum; perpendo, perpendiculum; everro, everriculum; deverto, deverticulum; veho, vehiculum; pereo, periculum; fero, ferculum, absque i; vinco vero vinculum; cingo, cingulum, et iacio 10, iaculum, finalitatem non in iculum, sed in ulum converterunt. Item in imen in, ut rego, regimen; tego, tegimen. Et ante cundus, i vel e praecuntibus 12 etiam, ut rubeo, rubicundus, vercor, verccundus¹², quod e pro i¹⁴ servavit. Ante or quoque, quorum pauca ex aliis, pleraque ex secunda veniunt coniugatione et neutralibus 15 maxime verbis; quae quia non possunt ad passivam transeuntia 16 significationem in or desinere, verbaliter 17 nomen, a verbo secundae praesertim conjugationis derivatum 16, in or desinens, quasi incorporalis rei fecere vocabulum, ubique servata scilicet positionis 19 consonante absque s et t; quae solae ante or inventae 20 solent ostendere nec incorporalia nomina, nec a praesenti, sed ab infinitivo futuri deducta, ut 11 censor, defensor, consolator, amator, venator, lector, petitor2. Unde censor quoque, licet a praesenti2 censeo pote- 2150

1) Totus hic locus apud P. sic legitur: in ium, in itium, in iculum, in culum, in ulum, in men, in cundus, in or, in idus cet. In es tam breuem quam longam, in is, in bulis, in bilis, in bundus, in ilis, in uus, in idus, in ax, in ex. In his vel sine Codice plura corrigenda fuissent, ut idus quod bis legitur, bulis, quod nihili cet. Cam. sic: Hae enim exeunt in ium, In bulum, In iculum. In or, In es. (Tam brevem quam longam.) In is. In bilis. In ilis. In uus. In bundus. In cundus. In idus. In ulus. In ax. In ex. In eps. Quae cum Codice plane consentiunt, nisi quod is in iculum in bulum, Cam. ordine inverso. - 2) Vel addidi e Cod. ante o et e o Cam. - 3) Post haec sequentur in Cod, duo laterculi sive columnae vocabulorum, exempla ad superiores regulas sistentium, in uno latere paginae; in altero ex adverso primum lati versus, tum duo, tum tres laterculi, sive columnae. — 4) Addit h. 1. P. iusto iustitium, quae ignorant Cod. Cam. — 5) Exsulo scripsi e Cod. exulo Cam. P. Similiter paullo post ex s ilium Cod. exilium Cam. P. - 6) Et domunculo domicilium P. a domicilio vel domunculo domicilium Cam. Recte Cod. domicilio verbum tantum agnoscit, procusum ut conciliare. - 7) Ita quidem scripsi, Cod. et nem. Lege: sto, solstitium, iustitium. Nam ita Gramm. composita deducit, ut paullo ante medeor, remedium, nubo, connubium, iuro, periurium; et statim post cerno;

silicernium. - 8) Rideo interposui e Cod. et Cam. Paullo post pro everro, everriculum Cod. everto, everticulum. - 9) Vero interposui e Cod. Absque i vero vincio Cam. Ceterum Cod. ut vinco, quorum posterius dedi, licet verius existimo vincio, quod Cam. et P. exhibent. — 10) Et iacio. Ita Cod. et abest a Cam. et P. - 11) Men male P. Tum ut rego Cod. Cam. ut deest in P. - 12) Ita dedi e Cam. E vel i praecedentibus P. I vel e pereuntibus Cod. - 13) Inverso ordine P.: vereor, verecundus, rubeo rubicundus. In Cam. est: rubeo rubicundus, vereor vel veritus, verecundus. — 14) I pro e P. et Cam. — 15) Neutris P. et Cam. Paullo ante supra verba pauca ex aliis in Cod. scriptum legitur: coniugationibus. — 16) Transire Cod. — 17) Cod. verbialiter. — 18) Cod. derivatur. — 19) Positionis consonante P.; ordinem mutavi e Cod. et Cam. — 20) Mire h. l. P. exhibet interea pro inventae, quod recte est in Cod. et Cam. — 21) Tonsor intrudit P. — 22) Auditor in Cod. additur a recentissima manu supra versum. Adiungunt tamen etiam Cam. et P. — 23) Cod. vocem tempore a rec. m. h. l. supra scriptam habet. — 24) Interponuntur h. l. sono sonor a Cam. et P. — 25) Caleo, timeo, teneo, tepeo. Ita Cod. Tria priora absunt a Cam. secutus, sed persuasum habens, falsam esse lectio- P. qui idem proxima sic exhibet: tepeo, stupeo stuper, horreo horror, ferueo feruor, strideo vel strido stridor, tremeo vel tremo tremor, cano, sapio, furio furis, lict cet. Alia et peiora etiam habet Cam.: algeo algor, o leo

rat traductum videri, tamen quia rem corporalem significat, non a praesenti magis illud, quam ab infinitivo futuri, qui est censum ire, factum comprobamus. Sunt autem in or desinentium nominum, consonantem positionis servantium, exempla haec: sudo, sudor; amo, amor; clamo, clamor24; erro, error; rubeo, rubor; marceo, marcor; candeo, candor; algeo, algor; caleo, timeo, teneo 25, tepeo, horreo, ferveo, strideo vel strido, tremo, cano, sapio, furo, furis, furit, licet deficiat 26 prima persona, furor; liquor, liquoris verbum, liquor, liquoris nomen; sopio, sopor; quorum duo posteriora notantur, quod penultimam verborum longam corripiunt in nominibus. Item ante idus consonans positionis invenitur, 21 madeo, madidus; splendeo, splendidus; sordeo, algeo28, frigeo, caleo, timeo, tepeo, stupeo, areo, torreo39, ferveo, rapio, rapidus; cupio, cupidus 30; vivo, vividus; fluo, interposita v, fluvidus. Ab invideo et prandeo minus una syllaba proferuntur, invidus, prandus 31. Trepidus enim nomen non a trepido verbo, sed a tremo tremidus et trepidus mihi videtur magis venire, et ex eo facere verbum trepido, trepidas 32, sicut a sordidus nomine, sordido, das 33 verbum. In es quoque tam brevem quam longam, is, vel ilis, vel uus, vel ulus 34, sic inveniuntur nomina derivata 35, positionis litteram ante clausulam servantia, tego, teges; mercor, merces 36; caedo, caedes; luo, lues; struo, strues; fido, fides, penultima correpta, ut 37 sopio, sopor; item torqueo, torques. Item doceo, 38 docilis; nubo, nubilis; facio, facilis; utor, utilis; effutio, effutilis 30. Occido item occiduus 40; praedo, praeduus; cerno, cernuus 11; caedo, incaeduus; perspicio, perspicuus; divido, dividuus. Item bibo, bibulus 12; pendo, pendulus; credo, credulus; strido, stridulus; gero, gerulus; lego, legulus, unde murilegulus⁴³; tremo, tremulus; cerno, cernulus; queror, querulus; adopto, ad-

olor, timeo timor, teneo tenor, tepeo tepor, stupeo stupor, horreo horror, ferveo fervor, strideo vel strido stridor, tremeo vel tremo tremor, cano canor, sapio sapor, furio furis furia e licet cet. In quibus omnibus, modo magis modo minus, mala librariorum sedulitas agnoscitur. In Cod. unum caleo serius, sed ab eadem manu, interpositum. - 26) Deficiat Cod. deficit Cam. P. - 27) Ut interponitur h. l. a Cam. P. In Cod. margini a recent. manu ascr. - 28) Algeo addidi e Cod. ubi serius, sed ab eadem manu interpositum. -29) Stupeo, areo, torreo; ita Cod. sed stupeo a secunda manu interpositum, id quod atramenti docet diversus color. Pro torreo P. ex typorum mendo terreo. — 30) Rapio, rapidus; cupio, cupidus Cod. Cam. rapio, capio, vivo P. - 31) Prandus. Retinui Cod. et Cam. lectionem licet falsam. P. pransus, aperte contra mentem Grammatici. Scribendum haud dubie: Ab invideo et pando - invidus, pandus. Paullo post a trepido verbo Cod. Cam. verbo deest apud P. - 32) Trepido, trepidas Cod. trepido, as Cam. P. - 33) Sordido, das Cod. sordido, as Cam. sordido, sordidas P. - 34) Is vel ilis vel uus vel ulus Cod. vel in is vel bilis vel ilis vel uus vel ulus Cam. vel Is, vel Ibilis, vel Ilis, vel Vus, vel Vlus P. - 35) Inveniuntur nomina derivata, positionis Cod. et Cam., nisi quod Cam. derivativa. Sed Inveniuntur, derivativae positionis P. Male. -86) Mergo merges P. Cam. et Cod. a prima manu. Sed correxit antiqua manus mercor, merces, quod dedi. Nam

merges i. q. spicarum manipulus, non facile a mergendo dictus, licet Servius ad Virg. Georg. II, 517. ita deducat. — 37) Ut sopio Cod. ut est sopio Cam. et sopio P. Statim legitur in Cod. item torqueo, torques, pro quibus a recenti manu correctum: item in is torqueo torquis, quemadmodum exhibet Cam. sopor, torqueo torquis. Item in Ibilis vel Ilis, doceo P. Pro his posterioribus habet Cod. simpliciter: Item doceo. Sed recens manus correxit: Item in ilis doceo. — 38) Hoc loco addit P. docibilis, quod abest a Cod, et Cam. recte. — 39) Cod.

effutio effutilis (sic). Additum a rec. manu effugio, effugilis. Pessime. Intelligitur ex hoc et multis similibus locis, quantum sensim depravata sit a librariis Grammatici oratio. - 40) Occido item occiduus. Sic cum Cod. exhibere debui. Item occido occiduus Cam. Item in Vus, occido occiduus P. - 41) Praedo, praeduus; cerno, cernuus. Ita Cod. Duo postrema serius interposita, sed ab antiqua manu. Ante v. praedo interposita in Cod. praedico praedicuus, sed a rec. manu. Cam. praedo praeduus om. cerno cernuus. P. praedor praeduus item omissis illis. Quo referam praedo praeduus, non video, nisi statuam, fuisse aliquando apud priscos Latinos in usu, ut dividuus, sic creduus, praeduus, perduus et similia, quae tamen voces hodie non inveniuntur. Plura habet talia Eutychius, ut infra adoptulus. — 42) Item bibo Cod. Cam. recte. Item in ulus, ut P. - 43) Murilegulus Cod. Cam. murilegus P.

optulus. Ante ax quoque vel ex, ut voro, vorax; audeo, audax; tumeo, contumax¹; [2151] teneo, tenax; dico, dicax; capio, capax²; rapio, rapax; perspicio, perspicax; efficio, efficax; fallo, fallax; emo, emax; vivo, vivax; sagio, unde praesagio, sagax²; salio, salax; unde:

Caudamque salacem⁴.

Horatius Sermonum lib. I.⁵; mentior, mendax⁶; lateo, latex; verto, vertex. In terminationibus autem incipientibus a consonante, consonans antecedens⁷ ipsam positionem verbi, invenitur praceedens nominis clausulam, in prima quidem coniugatione, a sequente; in reliquis autem⁸ i, in bulum vel bilis, ut sto, stas, stabulum, item stabilis ¹⁰; voco, vocas, vocabulum; pateo, pates, patibulum; infundo, infundis, infundibulum¹¹. Item in bundus, erro, erras, errabundus; ludo, ludis, ludibundus; morior¹², moribundus; furo, is, furibundus.

- 7. Sunt et aliae clausulae nominum a proceenti verborum 18 tempore venientes, non tam generales, nec sic in multis inventae nominibus, ut in a, vel in ela 14, vel in erna, vel in ina, vel in ile 15, vel in o, 16 vel in io, vel in us, 17 desinentibus, consonante positionis antecedente, ut scribo, scriba; nubo, pronuba; fugio, fuga; perfugio, perfuga; refugio, refuga 18; advenio, advena; convenio, convena; lenio, lena; sequor, assecula 19; colo, caelicola; gigno, 20 antique geno, terrigena; vivo, conviva. Sic insideo, insidiae, pluraliter 21. Item candeo, candela; suadeo, suadela 22; luceo, lucerna, vel etiam lucina; lateo, laterna; ruo, ruina; rapio, rapina; cubo, concubina, cubile 22; sedeo, sedile. Item in o masculina, ut epulor, epulo; lateo, latro; lenio, leno; comedo, palpo, verbero, incubo, licet in cadem voce, tam verba sunt, quam nomina. Feminina quoque in edo vel ido 24, ut torpeo, torpedo; cupio, cupido; libet, libido; formido item et caligo, propago, et similiter comedo 25, in eadem voce tam verba quam nomina sunt 28. Item in io quoque, ut opinor, opinio; suspicor, suspicio. In us quoque [2152] fiunt antecedente consonante positionis, ut parco, parcus 21; ludo, ludus; coquo, coquus 25; fido,
- 1) Cod. tumeo, contumax, recte. tumeo, tumax, contumeo, contumax Cam. P. tumeo tumax contumax recentior man. in Cod. - 2) Capio capax Cod. careo carax P. utramque lectionem coniunxit Cam. careo carax, capio capax, pessime. — 3) Sagio, unde praesagio, sagax. Sic optime Cod. sagio sagax, unde praesagio Cam. P. — 4) Horat. Sat. I, 2, 45. — 5) Horatius in libro primo Sermonum solus P. — 6) Mentax (sic) Cam. P. Sed Cod. recte mendax. — 7) Vv. quae exinde sequuntur: ipsam - prima, in Cod. exciderunt, versu uno deficiente, qui tamen in margine ab antiqua manu additus legitur. — 8) Autem addidi e Cod. et Cam. — 9) In h. l. desideratur in Cod. — 10) Vv. item stabilis addidi e Cod. — 11) Addit h. l. P.: insto instas instabilis, male. Cam.: Item sto stas stabilis. - 12) Moreris h. l. interponit P. — 13) Verborum tempore; hoc ordine Cod. Cam. - 14) Cod. vel in ella vel in en a vel in erna, mediis tribus illis expunctis. - 15) Vel in le Cod. vel in ma vel in ile Cam. vel in ile P. Nimirum in Cam. ma errore typorum pro syllabis ina exhibetur. - 16) Addunt Cam. P. vel in Edo, vel in Ido, quae non sunt in Cod. — 17) Hic in P. sequentur: vel in Ius,

vel in Vus, vel in Vm, vel in Rum, quae omnia absunt in Cod. et Cam. — 18) Refugio, refuga addidi e Cod. — 19) Assecula Cod. assecla Cam. adsecula P. — 20) Vel interp. P. vel ut antiqui Cam. In Cod. vel su-

pra scr. a rec. m. - 21) Cod.: insideo (sic, ut sit insidior) insidiae pluraliter. Cam.: insideo vel insidior insidiae plurale tantum. P.: insideo insidiae pluraliter tantum. Non est in Cod. tantum. — 22) Cod. candela (sed corr. candella) suadeo suadella (sed expuncta altera l). 23) Concubina et cubile Cod. Concubina vel etiam cubile Cam. concubina; item cubo cubile P. - 24) In edo vel ido Cod. In edo vel in ido Cam. P. - 25) Et similiter comedo Cod. a pr. m. Similiter ut comedo Cam. P. et Cod. ab altera m. — 26) Sunt addidi e Cod. — 27) Hoc loco adiungit P. et Cam. coco cocus. — 28) Coquo coquus additum hic e Cod. - 29) Fluo fluus pr. m. Cod. sed corr. refluus - 30) Laetificus, terrificus, luctificus. Hoc ordine Cod. Luctif. terrif. laetif. Cam. P. - 31) Venificus Cod. veneficus P. venefificus Cam. - 32) Naledicus Vitium typogr. apud P. - 33) Unde addidi e Cod. et Cam. Locus est Virg. Aen. 1, 224. — 34) Naufragus vel naufrafidus; pando, pandus; luceo, lucus; arceo, arcus; metuo, metus; gradior, gradus; scio, scius, multiscius, inscius, praescius; fluo, refluus²⁹, septemfluus. Sic invideo, invidus; profugio, profugus. A facio item laetificus³⁰, terrificus, luctificus, beneficus, maleficus, venificus³¹. A dico, fatidicus, veredicus, maledicus³². A volo, vis, benivolus, malivolus. A volo, volas, velivolus, unde

Mare velivolum 33.

A frango, naufragus vel navifragus³⁴. In um quoque³⁵, ut vado, hoc³⁶ vadum, vel hic vas, huius vadis; scalpo, scalprum; fulcio, fulcrum; iungo, iugum³⁷. Fiunt et o finali tantum reiecta de verbis nomina in er desinentia, ut a fero vel gero composita, lucifer, corniger³⁸. Item, quamvis rara, fiunt tamen a verbis nomina, quae inceptivam penultimae syllabae verbi consonantem ante clausulam habent nominum, ut in en et os³³, et in ex, et in eps⁴⁰ desinentia, ut cano, cornicen; tubicen⁴¹, liticen, tibicen. A pono compos, impos⁴²; ab aspicio auspex, a facio artifex, opifex; a capio municeps, particeps, auceps; ab obicio, obex, sic praesideo praeses, resideo reses, desideo deses, quiesco quies. A praeterito quoque perfecto, vel magis ab infinitivo futuro, derivantur generales quidem terminationes hae: in culum, in mentum, in men, in sio, in tio⁴³, in tor vel⁴⁴ in trix, in sor⁴⁵, in tivus, in bilis⁴⁶, in silis, in ilis, in icius⁴⁷, et ante tum quidem infinitivi posita vocalis vel consonans, servatur etiam in derivationibus, in culum, in mentum, in men⁴⁹, in bilis desinentibus nominibus, mutatione um vel tum⁵⁰ syllabae in eas facta, ut oraculum, miraculum, propugnaculum, fundamentum, ornamentum, sacramen [2153] tum, munimentum, alimentum, momentum⁵¹, solamen, foramen, purgamen, flamen, liquamen, certamen, numen, flumen⁵². Sic amatum ire⁵³, amabilis, laudatum, laudabilis, attitim, stabilis, motum, mobilis, notum, nobilis, auditum, audibilis. In reliquis autem, in tio, vel in tor, vel in tivus, et in sio, et in sor; in ibilis, in silis et in ilis, et in icius desinentibus nominibus, ante clausulam nominum invenitur vocalis vel consonans, quae ante tum vel sum in futuro infinitivi verbi erat, mutatione um syllabae in praedictas facta terminatio-

gium P. naufragus vel naufragus Cod. Verum habet Cam. naufragus vel navifragus. - 35) Addit P. vel Rum. Cod. a rec. m. supra scr. exhibet: sive in rum. Cam. In ium quoque vel rum, - 36) Hoc in Cod. ab antiqua m. supra scr. - 37) Iugo iugum Cod. a pr. m. P. Sed iungo, iugum Cam. et Cod. corr. ab antiq. m. -38) Adduntur ignifer, dapifer, lignifer, fructifer, aurifer a Cam. et P. - 39) Ut in en et os. Cod. a rec. m. corr. ut in cen et pos et in fex et in ceps. - 40) Hic interponuntur: et in Es, et in Cen, et in Pos, et in Pex, et in Fex, et in Ceps, et in Bex, et in Ses a P. Totum locum sic exhibet Cam.: Ut in en et in os et in ex et in ceps et in ses et in es desinentia. - 41) Tubicen hic interposui e Cod. Liticen tubicen Cam. Tum post v. tibicen P. addit: fidicen tubicen, quae absunt a Cod. fidicen statim post tubicen add. Cam. - 42) Impos interposui e Cod. Tum aspicio Cod. auspicio Cam. P. Fortasse legendum: a specio auspex. — 43) In sio, in tio Cod. Cam. Syllabae in sio des, in P. - 44) Vel add. e Cod. et Cam. — 45) In sor, in tivus Cod. Cam. In tuus, in sor P. - 46) In bilis, in silis Cod. Cam. In Sibilis P. omisso priori. — 47) In ilis, in icius Cod. in lis in itius Cam, in Tilis, in Ticius P. Addit GRAMMAT, LAT, I.

his: in ibilis, in ar Cam. — 48) Infinitivi Cod, infinitivi verbi Cam. infinitivo P. - 49) In men Cod. Cam. in En P. - 50) Mutatione um vel tum Cod. mutatione Tum Cam. P. - 51) V. momentum addidi e Cod. Tum P. exhibet: solamentum, incrementum foramen cet. Cod. solamen foramen, ut v. incr. plane desit, -52) Certamen, numen, flumen, Ita Cod. Sed P. certamen, agmen, fragmen, acumen, munimen, flumen. Apud Cam. totus hic locus tanta verbositate laborat, ut a vero non aberrare mihi videar, si statuam, male sedulum librarium istius ubertatis auctorem esse. Et sic fere habet: Mutatione tum syllabae in eas facta, ut oro as, oratum ire, oraculum miro, miras (sic) miratum ire miraculum, propugno as, atum, ire, (sic) propugnaculum, fundo as, tum ire, fundamentum, orno ornas, atum, ire, ornamentum et sic porro. Pudet enim insulsa describere. — 53) Amatum ire Cod. posterius v. deest in Cam. et P. - 54) Vel in tivus et in sio et in sor; in ibilis, in silis et in ilis et in icius desinentibus. Ita scribendum fuit cum Cod. Vel in tivus, vel in sio, et in sor, ante clausulam nominum invenitur Cam. mediis omissis. Vel in Tivus vel in Sio yel in Sor. in Sibilis et in Tilis et in Ticius des. P.

Digitized by Google

nes¹, ut elevatio, susurratio², aequatio, observatio, exhibitio, munitio, dictio, lectio, auditio. Item bellator, bellatrix; venator, venatrix; fultor, fultrix; victor, victrix; petitor, petitrix; auditor, auditrix3; nutritor, nutrix; minus una syllaba propter euphoniam; doctor4 item doctrix. et ab eo doctrina; 5 tonsor, tonstrix, tonstrina; textor, trix, textrina. Item optativus, derivativus, deminutivus, subditivus. Nec non et in sio, et in ibilis, et in icius desinentibus nominibus, quae mutatione um, in has terminationes fiunt, ut iussio, visio, mersio, missio, iussor, suasor, risor, pransor, sponsor, tonsor, defensor, lusor; visibilis, passibilis, sensibilis, sensibilis, sibilis, missilis, flatilis, fictilis, textilis, altilis, scriptilis, tortilis. Sic adventicius, advecticius; sic commendaticius9. Sic statum ire, status, statio. Sic ab eo quod est caedo, caesum ire, Caesar. Et praeteriti perfecti consonans licet raro, tamen in verbalibus 10 nominibus invenitur, ut rexi, rex; duxi, dux; luxi, lux; rupi, rupes; ambegi11, ambages. Et participiorum quoque vel similium participiis nominum, per omnia genera eodem modo, per singulas tam coniugationes, quam significationes verborum, inveniuntur derivatae terminationes, ut amans, docens, legens 12, audiens 13; amandus, docendus, legendus, audiendus, metuendus 14, furibundus, [2154] ludibundus 15; vocatus, doctus, scriptus, auditus; vocaturus, docturus, scripturus, auditurus. Non solum in accidentibus nominibus, sed etiam in fixis vocabulis, vel participiis, et maxime femininis in ura desinentibus, ut pictura 16, scriptura, litura, natura, censura.

8. Licet autem ¹⁷ observationem non inutilem tradere, qua cognoscitur, quasdam rerum differentias ¹⁸ natura, frequentius artis adminiculo, reperiri ¹⁹; quippe nomina verborum origine deducta ²⁰, et gemino quasi fonte manantia, diversa litterarum divisione separavit. Nam ab indicativo modo ²¹ praesenti venientibus nominibus ante clausulae casualis vocalem omnes consonantes positionis verborum significativas praeposuit, duabus exceptis tantum, id est s et t; quibus solis permisit, ut non solum verbis praecedant frequentativis, quae derivativa sunt, sed ut item ante omnes terminationes ²² luceant, quae de praeterito, vel infinitivo futuri ²³ descendant, ut exempla nominum declarant ante lata. De quibus omnibus terminationibus et traductionibus, quia Roma-

1) In praedictas facta terminationes Cod. Cam. nisi quod Cod. terminatione (sic) scriptum habet. Unde intelligitur, quo potuerit modo vitium lectionis oriri in P. in praedictae syllabas facta terminatione, quod nihili. — 2) Pro v. susurratio in P. est usurpatio quod Cod. addit a rec. man. Ceterum ante v. elevatio leguntur in P. probatio, invocatio, laudatio, ebiurgatio; in Cam. vero: probas, probatum ire, probatio, invocatio, laudatio, obiurgatio. - 3) Auditor, auditrix addunt Cod. et Cam. - 4) Doctor item. Hoc ordine Cod. Cam. item doctor P. - 5) Sequentur h. l. apud P. et Cam. textor textrix textrina, quae exhibet Cod. post v. tonstrina sic ut eas dedimus. - 6) Nec non et in sio et in ibilis et in icius desinentibus; ita Cod. in sor addita a rec. m. Nec non et in sio, et in sor, et in ibilis et in ilis, et in icius Cam. Nec non et in Sio, et in Sor, et in Sibilis, et in Tilis, et in Ticius cet. P. - 7) Ut iussio, visio, mersio cet. Cod. ut iussio, visio, incisio, laesio, missio Cam. ut visum, visio, iussio, mersio cet. P. - 8) Passibilis, sensibilis, sessibilis, missilis, flatilis Cod. Possibilis, pransibilis, plausibilis, sensibilis,

sonabilis, missibilis, sessibilis a sedeo, flatilis Cam. P. nisi quod apud P. vv. a sedeo desunt. — 9) Adventicius, advecticius; sic commendaticius Cod. Adventicius, adtracticius, commendaticius P. Adventicius commendaticius, media v. omissa, Cam. Tum in Cod. Sic statum ire. In Cam. et P. Sic steti statum ire. -10) Verbialibus Cod. P. verbalibus recte Cam. — 11) Amb igi Cod. amb aegi Cam. ambigui P. Fortasse scribendum ambegi. - 12) Sapiens additum h. l. in Cam. P. et Cod. a rec. m. delevi. — 13) P. ex errore operarum audiens i. — 14) Cod. audiendus metuendus. Quod his duobus interponunt Cam. P. in Cod. post illa additum a rec. m. igitur omisi. - 15) Ludibundus addidi e Cod. et Cam. - 16) Pictura Cod. Cam. pistura P. — 17) Licet autem et obs. P. et abest a Cod. et Cam-- 18) Deferentias male in Cod. - 19) Reperire P. et, si recte enotavi, etiam Cod. Sed verum tenet Cam. reperiri, quod reposui. — 20) Diducta male Cod. — 21) Modo addidi e Cod. — 22) Pro v. terminationes, quod habent Cam. et P., in Cod. est a pr. m. vocales, sed ab antiqua item m. correctum terminationes. Ceterum pro v. luceant in Cam. est iaceant. - 23) De praeterito vel

summa cum subtilitate copiosissime, Grammaticus Priscianus, disseruisse cognoscitur, ideo contentus haec ad renovandam tantummodo legentium memoriam perstrinxisse, reliquae parti promissionis meae satisfacere tentabo, id est, suprapesitis observationibus nominum de verbis traductorum exceptis, quidquid verbum appositum nomini repperiatur, non solum a verbo nomen, sed etiam verbum a nomine deductum ostendere, quod ipsum verbum a nomine tractum, o finalem racedente consonante, non ad aliam nisi ad primam verborum pertinere coniugationem, idque manifestius apparebit, si per singulas unicuique declinationum attributas terminationes exempla decurrant; nisi forte vel mere Graecae sint, quae plerumque in nominibus inventae propriis, [2155] carent huiusmodi verbis: vel nisi aut a propriis., aut etiam ab accidentibus derivatae nominibus corporalibus, rerum vocabula significent incorporalium, ut eis merito videatur traductio verbi supervacua rem significantis, quam in nominis ipsius etiam promuntiatione designabant. Qualia sumt iustitia, pigritia, miseria, clementia, solerlia, inertia; longitudo, latitude, fortudo, pulchritudo, dulcedo, acredo, pinguedo; claritas, severitas, honestas, libertas, paupertas et similia, de quibus haud facile delivata verba reperies.

SBGM. II.

1. Ex primae itaque declinationis in a desinente terminatione nominum, maxime fixorum, verba veniunt ad primam coniugationem, pene consonantibus universis praecedentibus, ut turba, turbo, bas 1; spica, inspico, cas; praeda, praedor, daris; fuga, fugo, pas; stilla, stillo, las; stipula, stipulor, laris; spuma, spumo, mas; trutina, trutino, nas; machina, machinor, naris; pugna, pugno, pugnas; nundinae, nundinor, naris; culpa, culpa, pas; aqua, aquor, aquaris 1; mora, moror, raris; quadra, quadro, quadras; cura, curo, ras; causa, causor, aris; rota, roto, tas; multa, multo, tas; rixa, rixo, xas; lixa, elixo, clixas; conviva, convivor, varis; baccha, bacchor, charis.

infinitivo futuri. Ita recte Cod. de praet. perfecto vel infinitivo futuro Cam, P. - 24) Immo communis omnium hominum. Sic in Cod. a pr. m. sed voc. omnium superinductum est, idemque recte abest a P. sed exhibet Cam. Ceterum immo scripsi e Cod. imo Cam. P. In Cod. margine glossa legitur: nota de prisciano. - 25) Libro addidi e Cod. et Cam. - 26) Quidquid verbum Cod. quodcunque verbi Cam. quic quid verbum P. - 27) Repperiatur, non solum. Îta Cod. reperitur. (Nam non solum Cam, P. ita quidem ut a voc. Nam parenthesim incipiant, quae extenditur in P. ad vv. a nomine tractum). Verum ita plane perturbatur locus et sensus corrumpitur. Cod. non agnoscit nam. - 28) Pendet infinitivus a sup. tentabo, quod hoc loco repetit Cam. Statim post pr. v. quod in Cod. a pr. m. est quam, sed corr. ab antiqua m. quod. Ceterum haec omnia: quod tractum desiderantur in Cam. qui ita locum exhibet: ostendere tentabo) Et o finalem. Structura quod pertinere pendet a supp. ostendere, tanquam si dixisset: atque id ipsum verbum — pertinere. — 29) P. traductum. — 30) O final e P. — 31) Ad ali a P. — 32) Romanis addunt h. l. Cam. P. - 33) Nisi h. l. intrudunt Cam. P.; ceterum sint in Cod. supra v. nisi scriptum. Statim post acce dentibus Cod. male. — 34) Cam. et P. hoc ordine: merito supervacua videatur — verbi rem significantis. — 35) Ipsius etiam. Ita Cod. etiam ipsius Cam. P. — 36) Designab at Cod. a pr. m. Sed corr. designab ant. — 37) Qualia sunt. Inde ab h. l. quae sequuntur nomina columnatim posita sunt in Cod. — 38) Longuitudo Cod. — 39) Dulcido, acrido.

pinguido Cod. — 40) Declination e in a desinent e. Ita Cod. sed correctio a rec. manu. Cam. sic: Ex prima ttaque declinationis in a desinente. Retinui Putschianam, quae sana videbatur. — 41) Ut turba, turbo bas. Ita Cod. et Cam. Sed in P. ut, B, turba turbo turbas. Atque ita semper litteram characteristicam apponit P. velut C, spica — D, praeda cet. quae littera ubique omittitur in Cod. et Cam. Ceterum ubique in his exemplis Codicis scripturam diligenter exhibui, modo plenas, modo truncatas verborum formas exhibentem. — 42) Aqua, aquor, aquaris. Ita Cod. ex emendatione, sed veteri; prius fuit aqua aquo aquas, neque a vero absimile est, ita voluisse Grammaticum. Aquor aquaris etiam Cam. P.

Digitized by Google

- 2. Ex secunda similiter declinatione nominum per singulas terminationes, tam accidentibus quam fixis, derivantur verba omnibus consonantibus pene antecedentibus, ut probus, probo, probas; opacus, opaco, cas; amicus, amicu, cas; nudus, nudo, das; foedus, foedo, das'; vagus, vagor, garis; pius, pio, pias; solus, desolo, as'; sanus, sano, nas; alienus, alieno, nas; serenus, sereno, nas; unus, aduno, nas; hibernus, no, nas⁵; crispus, po, pas; aequus, aequo, as; obliquo, as; propinquus, propinquo, as; ignarus, naro, [2156] ras*; lassus, lasso, sas; latus, dilato, tas; lactus, lactor, taris; aptus, aptor, taris*; sollicitus, sollicito, tas; cruentus, cruento, tas; laxus, laxo, xas; viduus, viduo, as; mutuus, mutuor, aris. A fixis : locus, loco, cas; focus, suffoco, cas ; Graecus, Graecor, caris; vulgus, vulgo, gas; stimulus, stimulo, las; fumus, fumo, mas; terminus, termino, nas; annus, perenno, nas 10; sonus, sono, nas; numerus, numero, ras; rivus, dirivo, vas; stomachus etiam Graecum, stomachor, charis. Item a neutris um terminatis: libum, libo, bas; velum, velo, las; colum, percolo, las; collum, decollo, las; peculium, depeculor, laris. A plurali nomine 11: arma, armo, mas; stagnum, stagno, nas; regnum, regno, nas; signum, signo, nas; donum, dono, nas. In er quoque desinentia nomina secundae similiter declinationis 12 faciunt vérba, ut liber, libero, ras; sacer, sacro, cras; ager, agri, peragro, ras; integer, integer, ras; miser, miseror, raris; misereor potest 13 esse ab impersonali miseret; satur, ri, saturo, ras; minister, stro, stras 14.
- 3. A tertiae quoque declinationis nominibus, supradictis exceptionibus omnibus observatis 15, eodem modo faciunt derivationes verborum per singulas terminationes, concio, concionis 16, concionor, concionaris; ordo 17, ordino, nas; virgo 18, devirgino, nas. In ac quoque 19, ut lac, lactis, lacto, lactas. In il, vigil, lis, vigilo, las; exsul, exsulo, las 20. In en, semen 21, semino, nas; fulmen, fulmino, nas 22. In er, verber 23, verbero, ras; uber, exubero, ras; agger, aggero, as; iter, itero, iteras. In or, labor, laboro, as; honor, ro, ras 11; memor, memoro, memoras 25. In ur, robur, roboro, roboras; fur, furor, furaris 25; murmur,
- 1) Accedentibus male Cod. 2) Ut probus Cod. Cam. Sed P. ut est: B, probus. Idem paullo post: C, opacus et sic porro; quae litterae singulae absunt a Cod. et Cam. 3) Ita Cod. In Cam. exemplum foedus, foedo, das deest. In P. sic est scriptum: D, fedus fedo fedas, nudus nudo as. 4) Interponit h. l. P.: M, firmus firmo firmas, infirmus infirmo infirmas; quae absunt a Cod. et Cam. 5) Cod. hibernus no. nas proximus adproximo mas crispus cet. Sed medium exemplum a seriori manu additum. 6) Cod. igna-
- rus. naro ras, sic, ut corrector noro voluisse videatur. Cam. ignarus, ignoro as. P. ignarus ignaro as. Equidem legendum puto: gnarus, narro, ras. Cf. Varro de L. L. VI, 7, 64. Narro cum alterum facio narum (l. gnarum). 7) Aptor, taris. Ita Cod. apto as Cam. P. Statim post idem Cod. sollicitus. tor. taris sed correcta ab antiqua manu. 8) A fixis: locus. Sic Cod. et Cam. Sed P. A fixis: C, locus; atque ita in seqq. littera notabili semper praeposita, quam ignorant Cod. et Cam. 9) Focus, suffoco, cas. Ita Cod. et Cam. Fucus fuco fucas P. Certum est, suffoco non a foco sed a fuucibus repetendum esse; sed errasse ita Grammaticum credibile est. 10) Per anno as P.

Cam. Recte Cod. perenno, nas. - 11) A plurali nomine! arma, Cod. A pl. n. quod est haec arma Cam. A plurali nomine quoque, M, haec arma P. — 12) V. declinationis addidi e Cod. - 13) Etiam h. l. intrudit P. - 14) Alio ordine apud P. minister ministro as, satur ri, saturo as. - 15) Supradictis exceptionibus omnibus observatis. Ita Cod. a pr. m. et Cam. Sed in Cod. antiqua corr. manus pro observatis observationibus voluit, et apud P. pro exceptionibus legitur exceptis. Quare legendum quis coniicist: supradictis exceptis omnibus observationibus. Similiter enim paullo ante Segm. I, & suprapositis observationibus nominum de verbis traductorum exceptis. - 16) Terminationes, contio, contionis Cod. terminationes in, o, desinentia nomina ut concio cet. Cam. term. In Io, ut concio P. Scripturam Cod. contio mutandam esse putavi, quando nemo mihi persuadebit, concionem non a conciendo esse dictam. - 17) Intrudit P. ordinis. -18) Intrudit P. virginis. — 19) In ac quoque ut lac Cod. suprascr. habens vocem a rec. m. desinentia. Cam. In, c, quoque ut lac. P. contra: In C quoque, lac omisso ut. — 20) In il, vigil, lis, vigilo, las; essul, exsulo, las. Ita dedi e Cod. In il, ut uigil lis, vigilo uigilas. In ul, exul exulo as Cam. et P. nisi

murmuro, as; augur, auguris, auguro, auguras. In as quoque, nugas, indeclinabile, nugor, nugaris; vas, vadis, vador, vadaris. In es, aries, arieto, arietas; miles, milito, militas; comes, comitor, comitaris; sedes, sedo, sedas; locuples, locupletis, locupleto, locuple-[2157] tas; heres, heredis, exheredo, exheredas. In is ", turpis, turpo, turpos; tenuis, tenuo, tenuas; tristis, contristor, contristaris; testis, testor, testaris. In os, os, oris, oro, oras; ros2, roro, roras; dos29, doto, dotas. In us, decus30, decoro, decoras; ulcus, ulcero, ulceras; pondus, pondero 1; onus, onero 3; munus, munero 3. In aes, aes, aeris, adaero 4. Laus 5, laudo; fraus, fraudo. 26 Pax, paco; nex, neco 3; vindex 3, vindico 3; remex, remigo; lex, lego 4; radix, eradico; cornix, cornicor, aris. Vox, voco; pernox, pernocto 4; merx, cis 42, mercor, aris. Hiems, is 43, hiemo; praeceps, praecipito, tas 44

4. A quarta etiam declinatione 45 et quinta: aestus, aestuo; fluctus, fluctuo, as; tumultus, tumultuor, aris 46; gelu, gelo, as. In es 47, rabies, biei, rabio, as; macies, macio, vel macero 48; luxuries, luxurio, as; glacies, glacio; licet 49 pauca sint harum duarum declinationum exempla, quia pleraque 50 nomina quartae declinationis incorporalium sunt rerum vocabula, et ipsa magis a verbis derivata cognoscuntur, ut visus, nisus 51, motus, nutus. Idemque 52 potest

etiam in quinta 53 deprehendi, ut acies, facies, fides, res 54.

SEGM. III.

1. Ex omnibus itaque supra scriptis exemplis manifeste monstratum 55 est, de nominibus facta verba primae esse conjugationis. Hoc quoque idem e contrario potest observari, ut si quid verbum 56 nomini appositum 57 consonante praecedente, non sit primae coniugationis, non ex nomine deductum, sed nominis esse principium 58, ut scribo, scriba; advenio, 59 advena; per-

quod in P. lis genitivi significațio deest. - 21) Semi- hièmo as P. - 44) In Eps praeceps praecipitis praenis h. l. intrudit P. — 22) Cod. flumen no nas; male. — 23) In Er quoque, verber P. — 24) Pro vv. honor, ro, ras in Cam. est vaporo vaporas, in P. vapor vaporo vaporas. - 25) H. l. Cam. et P. interponunt: honor honoro honoras. - 26) Furaris h. l. addidi e Cod. Statim post Cod. mormur mormuro as. -27) Quoque h. l. intrudit P. - 28) Roris adiungit P. - 29) Dotis addunt Cam. P. - 30) Decoris addunt Cam. P. - 31) Ponderas interponunt Cam. P. -32) Honus honero Cod, sed expuncta bis h littera, ut legendum sit onus, onero. Cam. et P. holus holeror. - 33) Munero Cod. muneror Cam. et P. - 34) H. 1. interponunt Cam. et P. adaeras. In Aus, quae absunt a Cod. — 35) Laudis intrudit P. — 36) In ax addunt Cam. P. Tum post paco addunt iidem as. -37) In ex, nex necis neco necas Cam. P. - 38) Vindicis addunt Cam. P. — 39) Iudex iudico interponuntur apud Cam. et P. — 40) Sequentur apud Cam. et P. legas. In ix quoque. Tum post eradico addunt iidem as. - 41) In ox, vox voco pernox pernocto Cam. In Ox, vox voco, nox pernocto P. pernoctas addit solus P. — 42) In x merx mercis Cam. P. — 43) In eme hieme hiemo as Cam. In Ems hieme hiemis,

cipito as P. In eps praeceps praecipito as Cam. -4) Declinatione addidi e Cod. — 46) Syllabas aris addidi e Cod. - 47) In es. His subiungit P. ut maceries macerior, quae recte absunt a Cod. et Cam. --48) Macio as - macero as P. Cam. Contra syll. as deest in Cam. et P. post luxurio; post glacio vero additur as in Cam. et P. — 49) Tamen hic interponitur a P. - 50) Plerumque P. male. - 51) Ut video visus, nitor nisus Cam. P. Vv. motus nutus in Cod. supra scripta, sed ab ant. m. — 52) Cod. Itemque. Cam. P. Idem quoque. Scribendum fuit Idemque, sententia ita essegitante. - 53) Declinatione hic interponunt Cam. P. - 54) Spes adjungunt Cam. P. - 55) Demonstratum Cam. P. - 56) Ut si quod simile verbum Cam. P. Dedi Cod. lectionem, licet veram praestare nolim. — 57) Cod. o bpositum, sed corr. a ppositum. — 58) H. l. interponit cognoscatur P. Sed Cam. ignorat verbum et in Cod. nihil legitur nisi videtur, quod a rec. m. supra scriptum est. Infinitivus esse pendet a superioribus: Hoc quoque - potest observari. Id si recte statuo, particula ut post v. observari aut eiicienda, aut pro veluti habenda est, quod tamen h. l. minus aptum videtur. — 59) Advenis h. l. interponunt Cam. et P.

fugio, perfuga; melo, molis, mola; consulo, consulis, consul; vado, dis, hic vas 1; mergo. mergis, huec merges, gitis; quiesco, quiescis, haec quies; caedo, caedis, haec caedes; luo. luis, haec lues; struo2, haec strues; metuo, metuis, metus; tribuo, tribuis, tribus; [2158] parco, parcus; gradior, gradus; fido, fidus; pando, pandus; coquo, coquus, ludus, curro 5, currus; vivo, vivus. Et reliqua verba, quae sunt enumerata, cum monstrabantur nomina, quae de indicativo praesenti tempore verborum derivativa, non generalibus clausulis terminata, nec in multis adeo nominibus inventa probantur.

2. Quia omnia verba quae non sunt primae coniugationis, quamvis adhaereant nominibus, non ab illis duci monstrantur, sed e contrario nominum esse primordia. quoque, et caligo, et propago, et palpo pas, et indago as⁹, verba, licet primae sunt coniugationis et habent 10 adhaerentia sibi nomina, formido, caligo, propago, palpo 11, indago; tamen quia non respondent syllabis genitivi nominum, merito mihi videntur magis nomina de verbo tulisse, quam de nominibus ipsa producta¹². Nam et si quis velit attendere perspicacius, artis ¹⁸ subtilitatem mirabitur. Quae coniugationum distinguens confusionem a positione verborum traducta verbalia 14 nomina paucissima quidem, et ea ipsa vix in duabus aut tribus terminationibus ex prima, ex aliarum vero coniugationum verbis multa, et a 15 pluribus clausulis, progenuit nomina. Et ceterarum quidem coniugationum praesens indicativum 16, quia nominum 17 traductiones in verbi finalitatem non suscipit, et maxime e tertia 18; indesinenter 19 non prohibuit multa de se nomina facere. Primae vero coniugationis positio, quia multas nominum suscipit ab omnibus tam declinationibus quam 20 clausulis traductiones in verbo, merito de se nomina non adeo concessit proferre. Secunda enim et quarta licet interdum a nominibus derivata verba suscipiunt; tamen de genitivo nominum per incrementa syllabarum, quibus utraque coniugatio cognoscitur, id est, per eo secunda, per io quarta, derivatae, carent huiusmodi confusione. Unde potest etiam illa quaestio solvi 21, quam quidam ex supervacuo [2159] proponunt dubitantes, ea verba quae superius a singulis tam declinationibus quam finalitatibus nominum derivata primae coningationis 22 esse monstravimus, utrum verba de nominibus, an nomina de verbis procreantur. Nam si de verbis essent nomina, non diversas et quasi singulares ex uno fine verborum haberent clausulas, sed ut 23 participia vel nomina verbalia, deberent eodem modo plura sub una eademque terminatione finiri, quod e contrario cernitur. Nominum enim, de verbi positione traductorum, absque paucis generalibus, quas superius ostendimus, reli-

1) Vado vadis vadum, et hic vas Cam. P. - sunt - habent, quod dedi. - 11) Palpo interposui e 2) Struis adjungunt Cam. P. - 3) Graderis intrudunt Cam. et P. — 4) Coquus scripsi e Cod. Cocus Cam. et P. - 5) Curris et paullo post vivis addunt Cam. et P. - 6) Praesenti tempore verborum derivativa. Ita Cod. praesentis temporis — derivata Cam. et P. — 7) Non addidi e Cod. et Cam. Ceterum vera mihi videtur Cam. lectio: Quae omnia verba quia non sunt cet. quae eo est probabilior, quod in nostro Cod. compendiis scribuntur quae, quia, quod, quam, quas cet. quare fit, ut saepe confundantur istae voculae. -8) Possunt h. l. addunt Cam. et P. Male. Pendet infinitivus e superioribus. — 9) Indag or ris Cam. P. Ego Codicem sum secutus. — 10) Sint — habeant Cam.

P. Sent - habent Cod. sed posterior emendatio est a recentissima manu. Scriptum igitur voluit librarius

Cod. — 12) Ipsa producta. In Cod. supra scr. esse a rec. m. — 13) Artis addidi e Cod. pro quo naturas exhibet Cam. Ignorat P. - 14) Verbialia Cod. P. verb a lia Cam. - 15) In Cam. P. a Cod. quod edidi. — 16) Indicativum Cod. indicativus Cam. et P. – 17) Multas interponunt Cam. et P. — 18) Maxime tertia P. maxime a tertia Cam. Recte Cod, e tertia. Sed distinctio mutanda fuit; nam in his demum verbis finit protesis. - 19) Indesinenter Cod. Indifferenter Cam. P. - 20) Quam de clausulis P. Cam. male. - 21) Solui quaestio Cam. P. quaestio solvi Cod. - 22) Primae coniugationis. Hoc ordine Cod.; inverso Cam. P. - 23) Ut, quod exhibent Cam. et P., deest in Cod. -24) Hic interponunt Cam. P. e contrario, quae Cod-

inbente omisi. - 25) Ex eo quoque Cam. P. Ex q. quod

quas speciales, et tam clausulis quam declinationibus divisas, et in rarioribus exemplis inventas terminationes; verborum vero 24 de nominibus factorum et generales finalitates, et ad unam tantam pertinentes coniugationem, et in exemplis innumerabilibus apparentes videmus, ex eoque 25 quod uniformiter et sibi congrue 26, ab omni terminatione nominum plura verba consonantibus praecedentibus traducta primae sunt solius coniugationis, syllabarum etiam genitivi rationem et in verbo servantia, manifestissime probantur verba de nominibus esse traducta. Ut enim feminina nomina masculinis adhaerentia, et ab illis gigni dicuntur, et pares eis semper habere syllabas coguntura, ut ater, atri, atra; tener, teneri, tenera; longus, longi, longa; arduus, ardui, ardua: sic haec verba de nominibus fieri dicimus 28, quod genitivorum syllabis positio verbi respondet 25, ut sacer, sacri, sacro, sacras; liber, liberi, libero, liberas; vigil, vigilis, vigilo, vigilas; semen, seminis, semino, seminas; memor , memoro; miles , milito; index, indico 2; manceps, mancipo. Et sic semper ex certis incerta, ex manifestis regulantur ambigua 33; nemoque dubitat, quod 34 priora 36 verbis sunt 36 quaedam nomina, in quibus naturaliter substantia nominis antecedit actum, qui spectatur 37 in verbis.

3. Exempli 28 caussa de multis licet proferre pauca, ut esca, inesco; unda, [2160] inundo: pax, paco; radix, eradico; pisces, piscor; cor, concordo 39, discordo, recordor; odor, odoror 46; Horatius in Epodo:

Proiectum odoraris cibum 41;

radius, radio, as; humus, humo; fumus, fumo 12; concio, concionor; limen, elimino; cacumen, cacumino;

- summasque cacuminat aures;

Ovidius Metamorphoseon libro I.43; rumen, ruminis, rumino4;

Ilice sub nigra pallentes ruminat herbas;

Virgilius in Bucolico 6; aurum, inauro; Horatius Epistolarum libro I.:

— ut te

Confestim largus imber inauret*;

scortum, scortor; gurges, ingurgito 47. Cicero in Pisonem: Nunquam tein tot flagitia ingurgitasses 46. Cras adverbium, crastinus nomen, et ab eo verbum crastino 49. Dies item nomen 50, perendie adverbium, comperendino verbum. Praeterea de verbis etiam derivata verba consonante praece-

(sic) Cod. i. e. ex eoque quod. — 26) Glossa interlinea- ponunt Cam. P. — 37) Exspectatur Cod. et Cam. quod ris in Cod. haec duo adverbia ita interpretatur: i. e. in > 5. (consonantibus?) observatis. i. e. in numero syl-Labarum, quorum interpretamentorum illud ad v. uniformiter, hoc ad v. congrue spectat. — 27) Inde ab h. 1. columnation scripta leguntur singula exempla in Cod. - 28) Fieri dicimus Cod. Dicimus fieri Cam. P. - 29) Responder et Cod. male; respondet Cam. P. -80) Memor oris memoro as Cam. memor memoris, memoro memoras P. - 31) Miles militis, milito militas solus P. — 32) Indico indicas — mancipo mancipas solus P. - 33) Cod. exhibet: ex certis incerta et manifestis regulantur ambigua, quod levi mutatione correxi et in ex mutato. Cam. P. ex certis et manifestis incerta regulantur et ambigua. — 34) Quod certissima sigla legitur in Cod. quapropter in eodem paullo post sunt, quare ita rescripsi. Quin - sint Cam. P. -85) H. I. proreus intrudit P. - 86) H. l. etiam inter-

recte emendatum puto a P. — 38) Ut exempli caussa Cam. P. ut ignoratur a Cod. — 39) Concordo r Cod. a pr. m. sed expuncta ultima litters. — 40) Odoror, aris Cam. P. - 41) Horat. Epod. VI, 10. - 42) Humo as — fumo as Cam. P. — 43) Ovid. Met. III. 195. — 44) Rumen nis, rumino as Cam. P. — 45) Virg. Ecl. VI, 54. Ceterum palantes pro v. pallentes corr. in Cod. a rec. m. - 46) Horat. Epist. I, 12, 9. ubi Codd. sine varietate: Confestim liquidus fortunae rivus inauret. Ceterum Cam. et P. largus fortunae rivue, pro quibus Cod. habet, ques dedimus; ut manifeste appareat, Grammaticum memoriter citasse. -47) Gurges gurgitis, ingurgito as Cam. et P. nisi quod in Cam. syllaba as abest. — 48) Cic. in Pison. c. 18. - 49) Verbum procrastino na e P. Est ab eo verbum pro crastino Cam. - 50) V, nomen deest in Cod.

dente primae semper sunt¹, ut omnis frequentativa forma². Nec ad aliam potest huiuscemodi verborum derivatio venire coniugationem, nisi forte incidat in clausulam³, iam ante cuidam coniugationum generaliter deputatam. Ut in urio desinentia meditativa quartae; quod facit ipsa forma finalitatem⁴. Et inchoativa tertiae etiam; quae in sco desinentia⁵, quod proprium est illis primitivis, quae habent consonantem ante se perfecta, si tamen non sint a nominibus, quasi in possessionem tertiae solius concesserunt⁶. Singulisque formis derivativorum verborum singulas accipere coactis ad differentiam sui coniugationes, iure meditativa quidem quartam in io terminatione⁷ meruerunt; sicut in eo desinentia, sive⁸ primitiva seu derivativa essent, solam secundam etiam in forma perfecta habeant⁹; frequentativa vero et inchoativa, carentia vocali onte o, primam et tertiam invicem necessario sortiuntur; meritoque utraque forma derivativorum ad cam maxime venit coniugationem, in qua suae finalitatis inveniebat on eleiam primitiva.

- 4. Et sic alias similiter traductiones verborum antecedente consonante prima [2161] sibi tantum coniugatio vindicat, seu a verbis, seu a nominibus veniant. Qualia sunt in co, vel in to, vel in lo, vel in cinor, vel in cito 12, vel etiam in alias quasdam terminationes desinentia; in quibus etiam illud est observandum 13, quod per earum 14 clausularum incrementa, derivatio verbi solet provenire, ut vello, vellis, vellico; fodio, fodio, fodico 15; nutrio, nutrico; albus, albico; claudus, claudico; faber, fabrico; alter, altercor 16; communico, frondico, debilito, nobilito, oscito, periclitor, ventilo, pullulo, gratulor, latrocinor, febricito 17. Parique modo etiam commissor, sarcino, opem tuli, opitulor 16; praesto, praestolor. In go quoque desinentia i brevi antecedente, ut navigo, remigo, litigo, mitigo, fumigo, sive a nominibus figurantur in verba, sive inest eis verbis ab eo verbo, quod est ago, compositio 19, quia cum nomine componuntur, ad primam iure veniunt 20 coniugationem. Eodem modo etiam ab adverbio intus vel intro verbum fit intro, intras; et penitus item penetro 21; et ab eo quod est temere, temero, as.
- 1) Coniugationis addunt Cam. P. 2) Ut omnis frequentativa forma. Ita recte Cod. Et omnia frequentativa e forma e Cam. P. 3) Interponunt h. l. Cam. et P. ut viso visis, quae ignorat Cod. Ceterum

Cod. in clausulam iam ante cuidam, sic, ut librarius voluisse videatur: iam ante dictam, pessime. -4) Ita quidem Cod. a pr. m.; sed correctum est: quartae solius, quod facit ipsa formae finalitas, quae lectio non displicet. Quartae solius esse facit ipsa forma finalitatis Cam. quartae coniugationis esse facit ipsa forma finalitatis P. - 5) In Cod.est: quae in sco desinentia perfecta si tamen non sint cet. In Cam. contra: Et inchoativa tertiae etiam in sco desinentia perfecta. Quae si non sint tamen a nominibus cet. Retinui Putschianam, quum in Cod. versus excidisse videatur, quem explet P., vereor tamen ut satis recte. -6) Quasi in possessionem tertiae solius concesserunt. Ita recte Cod. et Cam. quasi in positione, tertiae solius censuerunt P. depravate. - ?) Termination e recle Cod. terminationem Cam. P. V. meruerunt in Cod. supra scr. - 8) Sive in Cod. supra scr. - 9) Habeant. Îta Cod. Cam. P. neque dubito, quin ita voluerit Gramm.,

quasi copiam rei saceret et concederet. Statim post in Cam. Sicut frequentativa vera et inchoativa. — 10) Carentes vocali u ante o P. Cam. vitiose. — 11) Inveniebat Cod. Cam. veniebat P. Legendum puto: in qua suae finalitatis inveniebat praerogativam. — 12) Qualia sunt in co vel in to vel in lo vel in cinor vel in cito. Ita Cod. nisi quod prima terminatio sic scripta est: in bo. Alia exhibet Cam.: qualia sunt in co, vel to, in tor, vel lo, vel lor, vel in do, vel in imor, vel in cito. Non multum differt P.: qualia sunt in Co, vel To, in Tor, vel Lo, vel Lor, vel in Do, vel in Cinor, vel in Cito. — 13) Illud observandum est Cam. P. — 14) Ipsarum h. l. interponit Cam. et P.

— 15) Cod. sic: vellico fulo fulos fodico nutrio; recentissima tamen manus subscripsit: fido fidis fidico, quod monstrum verbi recepit P. ita scribens: fodio fodis fodico as, vel fido fidis fidico, nutrio. Recte Cam. ut edidimus. — 16) Altercor God. alterco Cam. P.—
17) Hunc omnem locum ita exhibent Cam. et P.: communis communico, frondes frondico, debilis debilito, nobilis nobilito, os oris oscito, periculum periclizor, ventus ventilo, pullus pullulo, gratis vel grates gra-

SEGM. IV.

1. Et ne diutius in isdem 22 rationibus immorer, tempus enim me citius quam exemple. deficient; si omnes huiusmodi traductiones verborum primae solum coniugationis existant, sic esse potest aliquis contentiosus, ut non alia24 quoque verba, quibus adhaerent nomina. si non primae sint 25 coningationis, fateatur 26 de nominibus esse deducta 27. Ut totam igitur regulam recolligere videar, illud etiam addam supra dictis. Quod a quacunque declinatione nominum traductum sit verbum, siquidem in eo desinat, eius est 29 coniugationis, cuius et alia sunt in eo desinentia, quae primitiva sunt et a nulla deducuntur origine, id est, secundae solius coniugationis, ut canus, cani, caneo; calles, calles, calleo; flos, floris, floreo; lux, lucis, luceo; frons, dis, frondeo; census, sus, censeo 31. In uo vero principalia tertiae 32 quidem [2162] solius inveniuntur, ut imbuo, acuo, induo, arguo, luo, nuo, spuo, suo, ruo, statuo, futuo; vacuo autem, viduo, insinuo, tenuo, fluctuo, aestuo, mutuor, infatuo, tumultuor 3, quia ex nominibus vacuus, viduus, sinus, tenuis 34, fluctus, aestus, mutuus, fatuus 3, tumultus, derivata sunt, iure sibi prima vindicat coniugatio. Nam tribus et metus et lues et strues magis ipsa deducuntur a verbis, tribuo, metuo, luo, struo, quam faciunt verba. Si autem in io desinat, tum considerabimus, ut, si nomen 36 quidem habeat appositum ultra duas syllabas, et penultimam in i desinentem 37 sequente vocali secundum datas in antedictis observationes, primae erit coniugationis. Hoc autem non consecuto 38 verbum in io desinens a nomine derivatum, a quacunque venerit 39 declinatione, paucis illis exceptis, quae superius ad tertiam pertinentia notavimus, quartae erit sine dubio coniugationis. Cuius etiam primitiva sunt in io desinentia, idque his confirmatur exemplis. A prima quidem declinatione: bulla, ebullio; poena, punio. A secunda: superbus, superbio; blandus, blandior; largus, largior; insanus, insanio; murus, murio 40 et munio, sive a nomine, quod est moenia, moenio 41 et munio; saevus, sae-

tulor, datro latrocinor, febris febricito. Codicis brevitas non una de caussa praeferenda erat. — 18) Cod.

Parique modo etiam commisor sarcino opem tuli opitulor; ut apparent, librarium vel potius correctorem voluisse combino, quod fortasse reponere debebam. Cam. commesor, farcino, opitulor; P. commessor, farcino, opitulor. Non dubito, vv. opem tuli esse e glossa. -19) Sive inest eis verbis ab eo verbo, quod est ago, compositio. Ita Cod. nisi quod post v. verbis supra scriptum cernitur: quaedam compositio. Cam. et P. sive inest sis verbi, quod est ago, compositio, quae lectio mihi vera videtur. - 20). Veniunt Cod. Cam. perveniunt P. - 21) Penitro Cam. - 22) In isdem. Cod. in hisdem. Cam. P. iisdem om. in. - 23) Primae solius Cam. P. - 24) Ut non alia quoque Cod. ut alia quoque P. - 25) Si primae non sint Cam. P.; ordinem e Cod. mutavi. — 26) Non fateatur Cam. P. — 27) Cod. nominibus di ducta; esse supra scr. - 28) Declinatione nominum. Inter haec duo vv. in Cod. legitur nota sive sigla, quam extricare non possum. Habet ea supra scriptas litteras: epitho. Sigla ipsa typis exprimi non potest. - 29) Est desideratur in Cod. -

30) Lucis addidi e Cod. — 31) Frons frondeo, census censeo. Cam. P. — 32) Tertiae quidem Cod. sed inverso ordine Cam. P. — 33) Ut imbuo, arguo, induo, luo, nuo, ruo, spuo, suo, statuo, futuo; vacuo autem et viduo - mutuor, tumultuor, infatuor, quia cet. Cam. P. Ordinem dedi qui est in Cod.; infatuor nihili est, nam activum tantum in usu est. Ceterum pro nuo in Cod. buo, sed supra scr. nuo; pariter suprascr. statuo. - 34) Tenuis, sinus Cam. P. Ordinem prasbet Cod. — 85) Fatuus, tumultus. Hoc ordine Cod.; inverso Cam. P. - 36) Tum considerabimus, ut si nomen Cod. Tunc considerabimus, utrum nomen Cam. Tunc considerabimus, nomen P. — 37) In i puram desinentem Cam. P. Ceterum locus laborat structura et fortasse aliquid excidit. Legerim: sequente vocali; id secundum datas cet. - 38) Consecuto Cod. secuto Cam. P. - 39) Venerit Cod. venit Cam. P. - 40) Verbum murio nisi fallor nusquam enotatum legitur. Fortasse a Gramm. est fictum. — 41) Quod est maenia maenio P. Ceterum totum hunc locum ita in brevius contractum exhibet Cam. Murus murio, et munio, saevue saevio.

GRAMMAT. LAT. I.

vio; servus, servio; lascivus, lascivio. Hisque 1 similiter a nomine balbus verbum fit balbutio, licet non servavit 2 omnem observationem clausulae. A tertia quoque: rete, retis, inretior 3; pes, pedis, impedio 4; moles, molis, molio; mollio; stabilio, stabilio; finis, finio; inanis, exinanio 5; saepes, saepio 6; sitis, sitio; vestis, vestio; custos, custodio 7; mens 8, mentior; pars, partior; sors, sortior. A quarta item: gestus, gestio. Notatur crux, crucio 9, cum carens observationibus primae, debuit esse quartae coniugationis. Calcio enim calcias non a calx, calcis, sed a calceus 10 derivatum, quia penultimae non infertur 11 consonans, iure videtur esse primae. Consonante vero praecedente semper verba de nominibus derivata praedictis modis [2163] primae sunt solius coniugationis. Adeoque vera videtur12 esse observatio clausularum, quod ex una terminatione nominis duae verbi factae derivationes diversam, pro qualitate finalitatis, coniugationem 13 meruerunt; ut ab eo quod est meta, metor 14 quidem, metaris, primae, et 15 metior, iris, quartae est 16 coniugationis; servus, servo primae, vas 17, servio autem, quod in io desinit, quartae est; et a sanus, sano quidem, sanas, insanio 18 autem, insanis, quartae fit; et ab eo quod est aptus, apto, aptas, fit verbum, ab eo autem, quod est ex eo compositum nomen ineptus, ineptio, ineptis verbum fit. Ut enim in io desinentia, nisi habeant adhaerentia nomina 19 trisyllaba i penultimam puram habentia, primae esse coniugationis non possunt, sed ad quartam perveniunt, paucis illis exceptis, quae sola sibi tertia vindicat; sic quacunque antecedente consonante ex nominibus facta verba²¹, siquidem servent ²¹ consonantem nominis, primae sunt coniugationis. I vero quam non habuit nomen 22 in verbo addentia, respuuntur a prima coniugatione, et ad quartam plerunque redeunt, et una syllaba crescunt a genitivo nominis, ut punio, superbio, custodio, gestio23, impedio; quod in verbis primae coniugationis a nominibus deductis24 non solet evenire. Nam positio verbi, sive quaelibet consonans sit ante o, sive i vocalis, a quacunque nominis veniat terminatione, syllabas solet genitivi nominis servare, ut turba, turbae 25, turbo, bas; nuntius, tii, nuntio, as 26; ulcus, ris, ulcero, ras; spes, spei, spero, ras; tantum quartae declinationis nomina, parem nominativo genitivum habentia, ut u non amittant, crescunt una syllaba, ut 27

1) Hisque Cod. Itemque Cam. P. - 2) Ser- trisyllaba Cam. P. Tum Cod. i. e. penultimam cet. usi-Cod. irr. Cam. P. - 4) Impedior Cam. P. -5) Hoc ordine Cod. Sed Cam. P. inanis exinanio, fi-P. - 7) Sequentur in Cam. et P. insignis insignio, quae ignorat Cod. - 8) Mentis addunt Cam. et P. -9) Crucias subiungunt Cam. et P. - 10) A calcius nomine Cam. P. Calceus Cod. om. v. nomine. -11) Non in margine a rec. manu in Cod. quod videtur esse necessarium. — 12) Esse videtur Cam. P. -13) diversam - coniugationem Cod. Cam. divers as conjugation es P. - 14) Hoc loco addit deponens Cam. et P. - 15) Cod. est metior, solenni errore; metior, om. et, Cam. P. - 16) Est addidi e Cod. ignorant Cam. P. - 17) Ita Cod. Plura sunt apud Cam. et P. servo quidem quia ante o caruit i primae est servas, servio cet. Tum pro v. quod Cam. P. quia. - 18) Sano quidem as primae, insanio P. Sed cum Cod., quem secutus sum, facit Cam. - 19) Nomina non minus

vavit Cod. Cam. servet P. - 3) Inretion dedi e tato errore. - 20) Ex nominibus facta verba. Ita recte, ni fallor, Cam. P. In Cod. est: nomina facientia ex se verba, quae si vera sunt, negligentiae arguunt nis finio. - 6) Saepes saepio Cod. Cam. sepes sepio Grammaticum. - 21) Servent Cod. servant Cam. P. - 22) Quam nomen non habuit Cam. P. - 23) Ineptio interpp. Cam. P. - 24) Diductis Cod. traductis P. deductis recte Cam. — 25) Turbae interpo-sui iubente Cod. — 26) Nuntius, tii, nuntio. Ita Cod.; litterae tii desunt in Cam. P. Ceterum nomen hoc cum t scripsi, Cod. scripturam secutus, licet c verum esse credam. Ut enim nuncupo est nomine capio, nomine, verbo concipio, sic nuncio est nomine cio, nuncius, qui ciet nomine, vel qui nomen ciet.

— 27) Ut Cod. habet in marg. Vv. antecc. sic exhibent Cam. P. crescunt in verbis una syllaba. In Cod. abest: in verbis. - 28) Ante o habentia. Hoc ordine Cod. habentia ante o Cam. P. Tum derivativa sola P. - 29) Aegri addidi e Cod. et Cam. - 30) Miseri Cam. et P. - 31) Cod. deferentiam conjugationum a fluctus, fluctuo; aestus, aestuo; tumultus, tumultuor; sinus, sinuo et insinuo. E quoque ante o habentia²⁸ derivata verba, quae iure secundam coniugationem sequuntur, una syllaba genitivum nominis vincunt, ut aeger, aegri29, aegreo; miser30, misereor; census, censeo. Eademque diversitas clausularum differentiam coniugationum a nomine venientium solet facere, ut a [2164] nomine 31 venientia verba, siquidem non in eo desinant, primae sint 32 coniugationis. In eo vero desinentia modis omnibus ad secundam perveniunt, ut albo, albas33, et albeo, albes, ut Virgilius Aeneidos libro XI.:

- campique ingentes ossibus albent 34.

Duro 35, duras, et dureo, dures, unde duresco 36; denso, as, et denseo, es; miser quoque, miseri, miseror, miseraris, primae; misereor 37 vero secundae. Sicut in aliis quoque verbis primitivis idem 38 evenit, quae in eo quidem desinentia secundae coniugationis, e 39 autem carentia, tertiae sunt, ut ferveo, ves 40, et fervo, fervis; unde Virgilius in VIII. libro:

Fervere Leucaten 41

Fervere Leucaten dixit; strido, stridis, ut Virgilius Georg. libro IIII.:

Stridere apes utero42;

strideo, strides, ut Lucanus VI. libro:

Auribus incertum feralis strideat umbra 43.

Et tueor, quod apud Statium in libro III. tuor legimus, ut 14: Nonne ego complexus genitrix, haec oscula nati Vestra tuor? sic vos extremo in fine ligavit.

Ex quo compositum etiam intuor, idem in eodem libro 45 dixit:

Armigeras summi Iovis exultante caterva Intuor, Inachii sunt hi tibi, concipe, reges.

Idem etiam aliud ab eo compositum in VIII. libro Thebaidos extulit contuor, ut:

Namque modo infensos utero mihi contuor enses 46.

nomine evenientium solet facere ut a nomine cet. Sed prius illud a nomine supra vers. scr. et prima e in evenientium expuncta. Cam. et P. plura: differentias coniugationum a nominum etiam derivatione, in secunda solet facere coniugatione, ut a nomine; nisi quod in P. postrema Et a nomine, posita ante plena interpunctione. - 32) Sunt Cam. P. et nisi fallor etiam Cod. Mihi videbatur ut h. l. vim habere consecutivam, quare sint scripsi. - 33) Ut albo, albas Cod. ut albus albo as Cam. P. Paullo ante modis omnibus dedi e Cod. Vulgo omnibus modis. — 34) Virg. Aen. XII, 36. — 35) Durus duro Cam. P. — 36) Unde et du-resco sola P. Statim post densus denso Cam. P. — 37) Misereo Cod. sed ab antiqua m. corr. misereor. 38) Idem in Cod. supra versum scr. exhibent Cam. P. - 39) Coniugationis, e autem. Pessime a rec. m. in Cod. e expunctum et st i. e. sunt supra scriptum.

40) Ut ferveo, ves. Ita Cod. Ut est ferveo et fervo fervis Cam. ut est ferveo ferves, et fervo fervis P. - 41) Virg. Aen. VIII, 677. - 42) Virg. Georg. IV,

-556. - 43) Lucan. VI, 623. Ferali - umbra Cam. P. Recte Cod. ut apud Lucanum editur feralis - umbra. - 44) Ut addidi e Cod. statim post Hosne ego Cam. P. sed Codicem sequutus dedi Nonne ego. Correctum tamen a rec. m. vel hosne ego. Locus est Statii Thebaid. III, 151. Ceterum Cod. a pr. m. si quos sed corr. ab antiqua manu sic vos. Tum Cod. extrem a in fine, pro quo extremo corr. ant. m. ut videtur. -45) Statii Theb. III, 532. Cod. armiger as - exultantes cateryas, sed recte editur apud Stat. Armigeros. Cam. habet: Armigeras - exultante catery as. Sequutus sum Putschianam. Tum Cod. Inachii sunt tibi, supra scripta voce hi, quae in margine iterum correcta est qui. Deinde Cod. conciperegres us idem, sic notatis quattuor litteris; supra scriptum etiam: gessideme, quae litterae ostendunt, librarium revera legisse in Cod. continenter scripto: reges idem etiam. —
46) Utroque mihi contuor esse Cod. com correctione utrosque. Locus est Statii non ex Thebaide, sed ex Achilleidos lib. I, v. 131. citaturque idem a Prisciano

tem, supplies construidade, focio

time. Complete mile and the second

por and a latern oute or the

Non sic in omnibus verbis deponentibus h. videtur praeter haec, quae non ab activis verbis aut neutralibus derivantur.

2. Sola itaque prima coniugatio syllabas genitivorum nominis custodire solet in verbi traductione, notatis illis paucis terminationibus in co, vel in to, vel in cito, et in uo a quarta declinatione traductis, et si quae sunt tales derivationes, quas quasi praeter aliarum morem crescentes superius observavimus. Illo quoque generaliter, ut omnis ambiguitas tollatur, addendo, quod licet duplex sit terminatio Latinorum in positione verborum, id est aut o aut or indica-[2165] tivo praesenti desinens, absque corruptis, quae regulis analogiae carent, ut sum, es, est; possum, prosum, edo, et similibus; si ciendum est in or quidem desinentia verba, si passiva sint suorum activorum coniugatiouem servare, id est, sive vocalis seu consonans sit ante o, addita r littera, non mutatur coniugatio i si permaneat eadem verbi significatio; ut curo, curor; doceo, doceor; scribo, scribor; audio, audior. Mutato vero genere et significatione verbi, licet nihil aliad nisi r tantum adsumat, non observat eandem coniugationem, ut sperno, spernor, sperneris, aspernor, deponens, aspernaris; conspicio, conspicis, conspicior, conspiceris, aspicio, aspicio, aspicior, aspiceris; conspicor, deponens, conspicaris; sterno, sternis, sternor, sterneris, consternor autem, deponens, consternaris; facio, neutrum, gratificor, caris, ludificor, caris; sentio item, sentis, adsentio et adsentior, adsentor, deponens, adsentaris; gero, ris morigeror, morigeraris.

Et e quidem habentia ante or, secundae sunt coningationis ¹³, ceu ante dictum est, ut liceor ¹³, polliceor, mereor ¹⁴, reor, medeor, vereor, fateor, tueor, et quae ex his singulis componentur. I autem ante or habentia observationibus primae carentia, coguntur ad IIIItam venire coniugationem ¹⁵, ut amicior, blandior ¹⁶, ordior, largior, molior, opperior ¹⁷, metior, sortior ¹⁸, par-

VIII, 17, 95. Paullo aliter legitur apud ipsum Statium: Namque mihi infestos utero modo contuor enses. Infestos etiam e Prisc. Codd. tanquam varians lectio enotatur a Krehlio, quem vide. Ceterum cf. quae de omni hac fluctuatione inter secundam et tertiam coni. dixi ad Prisciani lib. de vers. Aen. pag. 344. seqq. ubi Grammaticorum locos collegi. — 1) Vv. Non sic - derivantur et interposita e Codice adieci. Nolo tamen dissiteri, mihi glossema videri. Litteram h. expleas habere. In Cod. est dirivantur. - 2) Sic Cod. a pr. m. Cam. P. Correctum in Cod. nomin um. -3) In co vel in to vel in cito et in uo. Ita e Codice dedi. In co vel to vel cito vel innuo Cam. P. nisi quod P. vel in Uo. — 4) Hoc loco interponit sola P. et in Io a quinta, quae a Cod. et Cam. absunt. -5) Aliarum Cod. a pr. m. aliorum Cod. e corr. et Cam. P. — 6) Et his similibus Cam. P. his abest a Cod. — 7) Conjugations Cod. sed expunctes duae ultimae litterae. — 8) Nisi r tantum adsumat. Ita Cod. nisi r assumat Cam. nisi r assumat, tantum non P. quae lectio aperte contra mentem scriptoris. -9) In his et sequ. exemplis Codicem etiam in plene perscribendis formis verborum secutus sum. In Cam.

et P. plerumque secundarum personarum ultimae tantum syllabae leguntur. — 10) Vocabulum deponens add. Cam. P. - 11) Voc. deponens add. Cam. P. -12) Secundae sunt coni. Ita Cod. Sec. con. sunt P. Cam. — 13) Liqueor male Cam. P. — 14) Mereor reor medeor vereor Cod. medeor, reor, mereor, misereor vereor Cam. P. - 15) Coguntur venire ad quartam coni. Cam. P. Ut dedi, exhibet Cod., quem ne in talibus quidem derelinquere volui. - 16) Partior h. l. interpp. Cam. P. Recte omittit Cod. -17) Operior morior P. Operior me lior Cam. - 18) Assentior intrudunt Cam. P. - 19) Sequor, ris in Cod. supra scripta. Ceterum terminationes diligenter e Cod. correxi. — 20) Ita Cod. quicum consentiunt Cam. P. non lo quutus, sequutus, id quod ipsa Grammstici verba ostendunt. — 21) Seu Cod. et Cam. sive P. Paullo ante in Cod. est derivantur, sed coniunctivum servat etiam Cam. — 22) Secuta Cod. Cam. sequuntur P. - 23) Precor preces, vador vas, vagor vagus, suffragor suffragus P. Sed Cod. et Cam. substantiva omittunt. — 24) Grator scripsi, quum Cod. habeat gratior, sed i expuncto et ab alia manu correcto gratulor. Gratior Cam. Alio ordine negotior

tior; exceptis gradior et morior et patior, quae tertiae sunt correptae solius. Orior autem et potior tam tertiae quam quartae quosdam motus habent. In uor quoque desinentia primitiva tertiae sunt, ut fruor, ris, liquor, ris, loquor, ris, sequor, ris 19. Quorum posteriora ad consonantium regulam pertinere videntur, et in cor desinentium verborum habere praeteritum, locutus sum, secutus sum²⁰. Consonantibus vero solis antecedentibus in or desinentia, si passiva non sint, nec [2166] deriventur ab activis ut illorum sequantur coniugationes, sive deponentia sint, seu 21 communia, uniformis illa regula vindicat; ut primae tantummodo sint ipsa quoque coniugationis observationem secuta22 generalem, quia pleraque sunt a nominibus derivata, ut precor23, vador, vagor, suffragor, grator²⁴, negotior, auxilior, opitulor, rimor, peregrinor, dignor, miror, adversor, testor, testificor, et similia ²⁵. Exceptis paucis, quae sunt tertiae correptae, ut labor, fungor, liquor, sequor 26, loquor, queror, revertor, nitor 27, utor, et quae ab his singulis componuntur, quae ideo excepta iure sunt tertiae coniugationis verborum, quia nullam videntur originis occasionem 28 monstrare. Idemque hoc etiam in superius relatis 29, id est in ior, vel in uor desinentibus verbis observari potest, quod 30 ad tertiam illa pertinent coningationem, quae quasi primitiva nominum carent communione 31 ut gradior, morior, patior 32, orior, potior, fruor, liquor, sequor, exsequor³³. A nominibus derivata³⁴, i quidem penultimam ³⁵ puram habentia, primae sunt, hoc autem privata IIIItae coniugationi³⁵ necessario deputantur, quod et ³⁷ in io desinentibus verbis, id est, activis vel neutralibus, fieri praediximus 38; paucis illis, superius 39 notatis, ad tertiam redeuntibus primitivis 40, exceptis etiam in cor 41 desinentibus, vel deponentibus, as vel is ante cor habentibus, quae sive primitiva sunt seu 42 derivativa, solius tertiae sunt, ut nascor, irascor, vescor, ulciscor 33, nanciscor, expergiscor, comminiscor, adepiscor vel indepiscor 44, obliviscor. Meritoque haec quoque verba, licet quaedam ex his derivativa 45 sunt a nominibus, tertiam conjugationem non ef-

negotium, gratior gratia P.; nomina omittunt itidem Cod. et Cam. quemadmodum in supp. - 25) Auxilior auxilium, opitulor opem tuli, rimor rima, peregrinor peregrini, miror, dignor dignus, adversor adversus, testificor testificus, et sim. P. In omittendis nominibus consentiunt Cod. et Cam.; in reliquis dissentiunt paullum. Cam. rimor vel eregrinor, haud dubie ex errore operarum. Testor om. Cam. - 26) Loquor, sequor Cam. P. Tum quaeror ex err. Cam. qui error ad calcem editionis a Cam. corr. - 27) Nitor abest a Cod. absorptum haud dubie a seq. voc. - 28) Originis nominum occ. Cam. et P. nominum in Cod. ab alia m. ascr. — 29) Idem autem in superioribusque relatis Cam. Idemque etiam hoc in superioribus relatis. Optime Cod. uti dedimus. - 30) Quia Cam. P. quod diserte Cod. - 31) Communione carent Cam. et P. -82) Pation e ex typ. errore apud P. — 33) Sequor, exsequor, loquor Cod. sed expuncta voce ultima, quam ignorant Cam. et P. exequor Cam. P. - 34) A nominibus derivata Cod. a rec. m. autem supra scr. Ex nominibus autem der. Cam. et P. - 35) Penultimam nominis Cam. et P. — 36) Cod. a pr. manu, ut dedimus. Altera m. corr. primae sunt coniug hoc autem pri-

mitiva, quod secutus est P. nisi quod coniug. omisit. Cam. cum py. m. Cod. facit. - 37) Et addidi e Cod. et Cam. — 88) Neutralibus fieri praediximus. Ita Cod. et Cam. nisi quod Cam. neutris. Plura exhibet P. neutrie, derivata lo terminata quartae primitiva, fieri pr. — 39) Superioribus P. Ceterum verba ista omnia: paucis illis - desinentibus et interposita desunt in Cod, sed ab eadem manu in margine scripta reperiuntur. Eadem desiderantur apud Cam. praeter vv. exceptis etiam in cor communibus des. quae leguntur. - 40) Ut ab tertia redeuntibus exceptis P. ad tertiam redeuntibus primitivis exc. recte Cod. — 41) Communibus h. l. interponunt Cam. et P. quod abest a Cod. — 42) Sunt seu Cod. s. sive Cam, sive omisso sunt P. - 43) Paciscor addunt Cam. et P. quod in Cod. a ser. m. ascr. — 44) Adepiecor vel indepiecor. Ita scripsi e Cod. ubi adaepiscor ū indepiscor expunctis litteris ind et suprascripto v. antiqui. Male. Nam u non est ut, neque vel ut, sed simpliciter vel Adipiscor, vel ut antiqui apiscor Cam. et P. - 45) Derivata Cam. et P.

fugerunt, quae unam in sco terminationem, tam in 1 derivativis, quae formae sunt inchoativae, quam primitivis, quae formae sunt perfectae, sola possidet; semelque 2 hoc generaliter est [2167] observandum, quod in io seu in ior desinentia verba, vel primae sunt, cum sint 3 tantum derivativa, sed observatione primae coniugationis carentia; consonantem vero ante o vel or habentia verba, prima quidem coniugatio vindicat, quamvis 4 plerumque derivata 5, tamen habet interdum et primitiva. Tertia vero, absque in sco desinentibus inchoativis et communibus, vel deponentibus in scor desinentibus; in quibus solis terminationibus habet derivativa 6. In omnibus reliquis finalitatibus non facile derivativa, sed primitiva tantum verba habere reperitur. Sed quia in omnibus iam ante dictis sunt tam primitiva, de quibus aliquid potest ignorari, quam derivativa 7, quorum dubia est originatio; ne quid 8 restet ambigui, placet etiam specialiter singulas ter- [2168] minationes verborum scrutari. Quoniam autem 10 de verbis in eo vel in eor, in io vel in ior, in uo vel in uor 11, desinentibus iam ante dictis nihil, ut opinor, addi potest, nisi hoc quod nec secunda, quae semper in eo desinit, verbum potest 12 habere dissyllabum, absque neo, nes, net et fleo, fles, flet verbis, quod nevi et flevi fecerunt 13 in praeterito; unde et beo, creo, meo, licet in eo desinentia secundae deberent esse, tamen primae sunt; eo quoque et queo quartae sunt 14 coningationis. Nec in io desinentia, cuiuscunque sint coningationis 15, minus tribus syllabis esse possunt; notatis primae quidem hio, hias 16, pio, pias; quartae vero, fio, fis, scio, scis, et interdum cio cis, unde componitur, excio excis 17; quod et cieo secundae coningationis invenitur. Reliquas terminationes verborum consonantibus praecedentibus per 18 ordinem in sequenti libello contemplabimur.

1) In addidi e Cod. - 2) Inde a v. semelque no- vel Io, vel Ior exhibentes. - 12) Habere potest Cam. vum in Cod. incipi segmentum, scriptor notavit in margine his verbis: aliud epithoma, quod verum non esse sponte patet. - 3) Vy. cum sint male desunt apud P. - 4) Ita recte Cod. Primae quidem coniugationis ratio plerumque. Cam P. sine commodo sensu; nam verbum finitum deesse non potest. - 5) Derivata Cod. derivativa Cam. P. - 6) Habet derivata Cod. habet et derivativa Putsch. habet et derivata Cam. - 7) V. verba addunt Cam. et P. - 8) Forte h. l. interponunt Cam. et P. - 9) Addunt h. l. in secundo libro Cam. et P. - 10) Quoniam vero Cam. et P. - 11) In eo vel in eor, in io vel in ior, in uo vel in uor. Sic recte Cod. Male dissentiunt Cam. et P.: in Eo vel in Eor, in Vo, vel in Vor, Commenced to the control of the cont

The said of the section of the said of the

Num of violations of the contraction of the contrac

A obliveror Mentegar hace

P. - 13) Cod. absque neo nes net et fleo fles flet verbo quod nevi et flevi fecerunt in pr. Altera manus correxit facit. Ego puto nihil discedendum esse a pr. m. nisi quod verbo in verbis mutandum, qui error eo ortus, quod particulam quod pro pronomine haberent. Cam. et P. absque neo, nes, net verbo quod nevi facit in praeterito, et fleo, fles, flet. Haec ex corr. - 14) Sunt deest apud P. - 15) Coningationis addidi e Cod. - 16) Et pio pias Cam. et P. Copula abest a Cod. - 17) Excio excire Cam et P. Paullo post eieo cies P. cies abest a Cod. et Cam. - 18) Secundum ordinem Cam. et P. Tum tamen post v. ordinem interponit Cam. et Cod. post v. sequenti suprascr. habet. Nos cum P. omisimus. ** ** ** Summer covering the Super terrology of the Courte, Covering the Courte Courte, Covering the Courte Courte, Covering the Courte Courte St. Courte Courte St. Courte St.

. The part to the contract of the part of the

I Supply 35 - I being grants last the section of with poer structed for Table and

and think at P. see times with, " - . Ba) as there the third buffer includes the boar the State and the my They are the List of M. - 35) Princht man voment of the country of the State of the stat teer in enter promat sunt contag acc atten bet

the property than become antender of

EUTYCHII GRAMMATICI

LIBER SECUNDUS1.

1. Omnia in bo vel in bor desinentia verba quacunque vocali seu consonante praecedente, primae sunt coniugationis, ut libo, libas; probo, probas; orbo, orbas; titubo, titubas; cubo, cubas; excubo, as 2; subo, subas. Horatius dixit in Epedo:

Iamque subando.

Excipiuntur pauca quae ad tertiam coniugationem correptam perveniunt ⁴. A quidem antecedento longa unum deponens invenitur, ut ⁵ labor, laberis, unde

Labitur uncta vadis abies 6;

apud Virgilium VIII. libro Aeneidos legimus; a quo et participium lapens fit, quanvis sub codent sensu etiam primae coniugationis activum vel neutrum invenitur antecedente a, sed brevi, ut labo, as, at, unde in II. I libro Virgilius dixite.

Labat ariete crebro

Ianua. ...

Scaberet etiam⁸, quod tertiae personae imperfecti temporis subimotivi modi ⁸ quandam speciem servane, apud Horatium in libro prime Sentmonum ¹⁰ reperitur, ut:

notavirus. Il quasi tertiae comugationis, dicet nullum eius alium motum apud aliquem interim cognovirus; nisi infinitivum scahere apud Medippeum 12 Varronem in Catamito; quod venire [2169] a positione verbi, quod est scabio vel scabo, unde scabies nomen est derivatum 13, verisimile potest existimari 14. I vero antecedente 15, haec sunt tantum tertiae coningationis, brevi quidem ut bibo, is; longa vero ut scribo, is. Item vocali longa antecedente unum est tertiae 16, nubo, is. M vero 17 antecedente duo sunt, ut lambo, bis, unde Virgilius II. libro Aeneidos dixit:

Lambere flamma comas 18; et a 19 verbo cumbo, quod simplex in usu non est, composita 20, ut incumbo, bis, procumbo, bis,

1) Codex uno tenore ad superiora adiungit: Explicit lib. I. incipit. II. Praeterea inscriptio nulla in Cod. Liber secundus Eutychis de indicatione finalitatis specialium regularum Cam. et P. quae sunt a male sedulo adiecta. — 2) Succubo succubas addit h. l. P. — 3) Horatius in Epodo — refert Cam. et P. Locus Horatii est Epod. XII, 11. — 4) Quae ad tertiam perveniunt coniugationem Cam. et P. In Cod. vulgata a ser. manu est restituta. — 5) Ut adiectum e Cod. — 6) Virg. Aen. VIII, 91. Tum in libro VIII Aen. Cam. et P. — 7) Unde II. lib. Virgil. Cam. et P. Locus Virg. est Aen. II, 492. — 8) Scaberet etiam. Pro his in Putschiana ex interpretatione leguntur: Excipitur scabere ex prima coniugatione, ne quis putet

primae coniugationis; sed etiam, quae ignorant Cod. et Cam. — 9) Est intrudit h. l. P. — 10) In I. libro Serm. Cam. et P. Locus Hor, est Sat. I, 10, 71. — 11) Notamus Cam. — 12) Menippae um P. Deest h. v. in Cam. Menippe um recte Cod. Hunc locum fragmentis Varronis adnumerato. — 13) Derivatum et Cod. Cam. et abest recte a P. — 14) Existimari potest Cam. P. Ordo noster e Cod. — 15) Antecedente bo Cam. P. Porro Cod. haec tamen sunt tertiae. — 16) Coniugationis ut addunt Cam. P. — 17) Consonante intrudunt Cam. P. — 18) Virg. Aen. II, 684: In Cod. et Cam. est: libro V. Aeneidos. — 19) Deest praepositio in Cod. — 20) Sunt additur in Cod. et Cam.

accumbo, bis, succumbo, bis, quorum 1 primitivum sine m enuntiatur 2, tamque 3 simplex, quam compositum sine m prolatum, primae coniugationis est, ut cubo, bas; incubo, bas; procubo, bas; excubo, bas 4.

2. In co desinentia verba, primitiva seu derivativa, quacunque vocali antecedente, primae sunt coniugationis, ut placo, as; vaco, as, neco, seco 5, plico, mico, dimico 6, emico, frico, dico penultima brevi, cuius futurum in I. lib. 7 Virgilius posuit:

Connubio iungam stabili propriamque dicabo.

Unde dedico, indico, abdico componuntur. Albico, cas, item 8 Horatius carminum libro I.: . -va solve Nec prata canis albicant pruinis 9 and canis and calls to a house prince how by

Vellico, as, item Sermonum libro 10 primo: Vellicat absentem Demetrius.

Claudico, claudicas; vindico, cas; duplico, cas; eradico. con unique de la constanta de la con

Terentius in Andria:

Dii te eradicent, ita me miseram territas 11.

Mendico, suffoco, loco, voco 12, quod penultimam nominis longam in verbo corripuit. Notatur tertiae, coco, cocis, et quae ab eo componuntur, decoco, percoco, incoco 13, cui verbo licet nomen adhaeret cocus, tamen non ab eo verbum, sed a verbo nomen deduci monstratum in supradictis sufficienter existimo. Excipiuntur pauca etiam, quae tertiae 14 sunt coniugationis, differentiae caussa. I quidem vocali longa antecedente, dico, cis, id est narro, ut distet ab eo 15 [2170] cui brevis i antecedit, et sensu et coniugatione et tempore. Unde merito suis respondent primitivis ab utroque composita, ut edico, cis, praedico, cis; longitudinem primitivi servans, tertiae est coniugationis 16, praeteritum perfectum tempus in xi faciens, ut praedixi, quando, quod Graece προλέγω 17, monstrat. Praedico autem, praedicas, item brevitatem primitivi servans, a prima 18 est, praeteritum perfectum tempus in avi faciens, ut praedicavi, cum, quod Graece κηρύσσω, significat, et indico tam indicis longa i antecedente, ut 19 apud Virgilium lib. I.: Et divum templis indicit honorem 20; et frins nearle de species avent avent de species avent de service de la company de la comp

apud eundem libro VII.:

Hoc et tum Aeneadis indicere bella Latinus 21; sembere fungues comes !

ex quo 22 perfectum indixi fit, ut Lucanus lib. II.: el a verog ouncio, quod simplex in usu non est, compo

1) Pro v. quorum in Cod. cu' (cuius) sed correctum in ora libri quorum. In Cam. desideratur pronomen. - 2) Enuntiat ur Cod. enuntiat um P. Omnis locus in Cam. ita se habet: succumbo, is, primitivum sine m prolatum; omissis reliquis. — 3) Cod. tamq.
(sic) i. e. tamque, quod dedimus; tam P. — 4) Excubo, bas addita e Cod. — 5) Plico, seco hoc ordine
P. plico sero Cam. — 6) Demico Cod. a pr. m. sed
corr. dimico. — 7) Aeneidos add. P. Cam. Locus est Virg. Aen. I, 73. — 8) Albico item cas Cod. male.

9) Horat. Od. I, 4, 4. Ceterum Cod. haec prata cet. - 10) Lib. I. P. Locus est Horat. Serm. I, 10, 79. ubi editi exhibent vellicet. — 11) Terent. Andr. IV, 4, 22. In Cod. insulsum interpretamentum supra vocem Andria: virili arte. Tum Cod. miser um, -

12) Mendico as, suffoco as, loco as, voco as Cam. P. - 13) Notatur tertiae coniugationis coquo coquis - decoquo is, percoquo is, incoquo is. Cam. et P. nisi quod in Cam. praecoquo, pro percoquo. - 14) Cod. tertiae quae sunt, sed signis appositis ordo corcod. tertiae quae sunt, sed signis appositis ordo correctus. — 15) Verbo addunt Cam. et P. — 16) Coniugationis additum e Cod. — 17) Quod graeci dicunt προλέγω Cam. P. Graecum verbum in Cod. satis clare scriptum. — 18) A prima est; ita Cod. primae est Cam. P. — 19) Legimus addunt Cam. et P. — 20) Virg. Aen. I, 632. — 21) Virg. Aen. VII, 616. Vv. et tum in Cod. supra versum scripta. — 22) Praeteritum addunt Cam. P. — 23) Lucan. Phars. II, 4. - 24) V. uvida a rec. m. ascriptum in Cod. Locus est Hor. Od. I, 5, 14. seqq. - 25) Cod. a pr.

to each vero at acropy as licen vecali, on

tan ne samanda

te vanien de enmetereb annes van

Indivitque nefas 23;
quam indicas, ut apud Horatism Carminum lib. I.:

— Me tabula sacer Votiva paries indicat, uvida ²¹ Suspendisse potenti

Vestimenta maris Deo.

et apud Ovidium in XI. libro Metamorphoseon:

Omnia servavit, lapidis color indicat illum is.

Apad enudem in XII.

Cornua fronte gerit; quem vobis indicat auctor 21; ex que perfectum sit indicavi. Duco quoque u longa antecedente, tam in simplici 22, quam in omnibus compositionibus tertiae coniugationis est 22, abduco, cis; adduco, cis; subduco, cis, educo, educis, id est, extraho. In una tantum 31 compositione educo u brevi profertur, differentiae caussa, significans nutrio, et tum 22 solum primae est coniugationis, ut apud Virgilium 23 libro X.:

Quatuor hic iuvenes, totidem quos educat Ufens.

Tamen videtur educo, educas, verbum rationabilius a nomine werbali, quod est dux, ducis, derivatum, iure primae esse coniugationis, ut tempus etiam nominis in penultima verbi servatum significat.

3. Consonante quoque quacunque absque s antecedente in co finita verba, primae [2171] sunt coniugationis, ut pecco, as; calco 35, sulco, mulco, trunco 38; Lucanus in libro VI. 37:

— Caesorum ²⁰ truncare cadavera regum; ex quo componitur obtrunco, obtruncas. Sic etiam verbum inesco, cas, quod Terentius in Adelphis ponit ²⁰:

Nescis inescare homines Sannio; primae est coniugationis, licet s habeat ante co. 40, quia a nomine esca deductum, tam nominis servavit 41 scripturam in verbo, quam regulam a nomine derivatorum verborum. Notatur tertiae, vinco, vincis, et ab eo composita, convinco, convincis; devinco, devincis; parco quoque quod solum r ante co habens tertiae coniugationis est. S vero antecedente, si quidem sint inchoativa, tertiae sunt sine dubio, ceu praedictum est, coniugationis, ut borresco 43, tepesco, calesco, erubesco, is,

m. indicat et illud; sed rasura corr. illum extrita et coni. Locus est Ovid. Met. XI, 405. — 26) Libro addunt Cam. P. — 27) Ovid. Met. XV, 596. In Cod. a pr. m. est geritq. (sic) vobis ille indicat; sed correctum gerit quem, ut est apud Ovidium, et v. ille expunctum. Quae Cam. P. Ceterum in editis apud Ov. augur, pro auctor. — 28) Praeteritum addunt Cam. et P. — 29) Simplicitate solus P. — 30) Ut interponunt Cam. P. — 31) Tamen P. in un am tamen

Cam. Ceterum Cod. vitiose: educo inde educis ex idem deinde porro homines insanio exhibet. Locus est hoc (sic) in una tansum. — 32) P. Cam. et cum solum. Terent. Ad. II, 2, 12. ubi Bentleius non sois. — lum. In Cod. et iii (sic) tum solum. Recipiendum erat tum. — 33) In add. Cam. P. Locus Virg. est Aen. X, 518. — 34) Deductum intrudit solus P. A nomine terponit solus P. Z

verbi Cam. verbiali etiam Cod. quod corrigendum putavi. — 35) Calcas add. in Cam. P. — 36) Truncas add. in Cam. P. — 36) Truncas add. in Cam. P. — 37) Libro VII. Cam. P. Recte Cod. numerum exhibet. Est enim libri VI, v. 584. — 38) Male v. bello hic interponunt Cam. P. quam vocem ignorant Cod. et Edd. Lucani, ubi versus sic legitur: Sanguine; caesorum truncare cadavera regum. — 39) In Cod. supra v. Adelphis insulsa legitur glosan: fraternis scripturis. Ceterum posuit exhibet solus P. Tum in Cod. v. Nescis voci inescare a rec. m. suprescriptum; idem deinde porro homines insanio exhibet. Loque est Terent. Ad. II, 2, 12. ubi Bentleius non sois. — 40) Licat habeat s ante co hoc ordine Cam. P. — 41) V. servavit in Cod. suprascr. — 42) Timesco interponit solus P.

Digitized by Google

quae non solum a verbis secundae coniugationis, sed etiam a verbis primae coniugationis, ut labo, labas, quod est primae, labasco, et, licet raro, a nominibus etiam derivata inveniuntur, ut vesperasco, iuvenesco, glisco; et si non sint a verbis, tamen inchoativa sunt. S ante co habentia, si non 2 a nominibus derivantur, tertiae sunt similiter 3, pasco, pascis, pavi; cresco, crescis, crevi; compesco, compescis, compescui; disco, discis, didici; adsuesco, adsuevi ; posco, poposci; quiesco 5, quievi; unde nomen derivatum 6, quies, quietis, quod inquieto, inquietas, verbum primae coniugationis facit 7, rationabiliter syllabis genitivi nominis respondens. Praedicta autem verba non esse inchoativa praeteritum perfectum tempus ostendit; inesco vero, inescas, ut 8 nec inchoativum, nec primitivum, sed a nomine esca deductum, iure primae coniugationis est 8. In cor desinentia, cuiuscunque sint generis vel significationis, nisi as, vel es, vel is, ante cor inveniatur, primae sunt coniugationis, quacunque vocali seu consonante antecedente, ut precor, caris; suspicor, ris; ludificor, ris; iocor, mercor, graecor 16; Horatius in Sermonum libro secundo:

— Vel si Romana fatiget Militia adsuetum graecari 11.

Bacchor quoque baccharis, ut Virgilius Aeneidos libro IV.:

Bacchatur qualis commotis excita sacris
Thyas 12.

[21 72]

Est et 12 stomachor; stomacharis, ut Terentius in Eunucho:

Id equidem adveniens mecum stomachabar modo 14.

Licet in chor aspiratum desinunt, ut a nominibus Baccha, stomachus, derivata; tamen huic regulae sunt imputata 15, et ad primam iure pertinent coniugationem. As autem vel es, vel is, ante cor inventa, etiamsi a nominibus deducantur, sine dubio tertiae sunt, ut dictum est, coniugationis, ut nascor, irascor, vescor 16, ulciscor, nanciscor, paciscor, comminiscor, adipiscor, obliviscor, expergiscor 15.

1) Vv. verbis primae coniugationis, ut, ab antiqua manu in Cod. suprascripta, hecessaria sunt et recipienda erant. In Cam. et P. locus ita est mutilatus: sed etiam a labo as, quod est labasco. Recte etiam Cod. quod est primae, labasco. — 2) Hunc totum locum ita exhibet P. Et si non sint tamen inchoativa s ante co habentiu si non a verbis sint, sed a nominibus deriventur, cet. Cam. sic: Et si non sint inchoativa, e, habentia, si non a nominibus deriventur.

tur. Codex sic: Et si non sint tamen inchoativa.s. ante.co. habentia si non a nominibus derivantur. Omnia, quae sic supra scripta sunt, ab antiqua sunt munii. Quae recte collocata et intellecta, optimam praestant lectionem. — 3) Ut add. a Cam. et P. — 4) Adsuesco, adsueri ita Cod. asuesco, asuevi Cam. assuesco, assuevi P. — 5) Quiescis intrudit sola P. — 6) Derivativum P. Cam. — 7) Facit Codex. fecit Cam. P. — 8) Cod. ut nec est inchoativum. Cam. ut

nec inch. recte idque dedimus. P. omittit ut et est. -9) Coniugationis est Cod. est coniug. Cam. P. - 10) Glossa in Cod: luxurior. - 11) Adsuetum Cod. assuetum Cam. P. Locus est Hor. Serm. II, 2, 11. Ceterum in Edd. Horatii plerumque fatigat indicativo. Glossae in Cod. ad v. graeoari etiem h. l. ascriptae: iocari, ludere, lux o riari. — 12) Virg. Aen. IV, 301. Ceterum Thyas, non Thyias, in Cod. — 13) Est et haec desunt apud Cam. et P. - 14) Terent. Eunuch. II, 3, 31. Id in Cod. deest, sed pro eo idem supra versum scriptum. — 16) Imputanda Cam. P. imputata Cod. - 16) Irascor, vescor, ulciscor, nanciscor, paciscor ita Cod. irascor, ulciscor, vel paciscor Cam. P. — 17) Addunt h. l. nanciscor Cam. P. Ceterum in Cod. adaepiscor. — 18) Verba deest in Cam. P. — 19) Subiacebunt Cod. Cam. subjacent P. - 20) Codex sic: Cicero pro .VI. roscio, ita ut supra numeri signum legatur p n n i. e. praenomen, et supra v. voscio, cog i. e. cognomen. Est locus Cic. pro Rose.

4. In do desinentia verba 18 vocali praecedente, siquidem sint a nominibus derivata, generali regula, primae subiacebunt 19 coniugationi verborum, ut sedes, sedis, sedo, as; nudus, nudo, as; foedus, foedo, as; tardus, tardo, as; heres, exheredo, as; Cicero pro Sexto Roscio 20: Exheredare filium pater cogitabat. Lapis, lapido, as; ex quo componitur dilapido. das; Terentius in Phormione 21:

Priusquam dilapidet nostras triginta minas.

Fraus, fraudo, as; laus, laudo, das; cor, concordo, as; udus 22, udo, das; et ab eo videtur quasi subudo per syncopam sudo, sudas, factum, unde sudor nomen derivatur 23. In do autem desinentia, nec a nominibus deducta, naturaliter longa vel brevi syllaba antecedente, tertiae sunt coningationis 24, vado, vadis, invado, invadis; rado, cedo, incedo, incedis 25; pedo, pedis; Horatius Sermonum lib. I. 26:

Nam displosa sonat quantum vesica, pepedi.

Fido, fidis; strido, is; laedo, caedo, inlido, occido 21, quae a laedo et caedo composita longitudinem diphthongi observaveruut. Rodo item rodis 28; prodo, dis; cudo, dis; ludo, dis 29; Terentius in Heautontimorumeno %; il ; et de que que que que la contraction de la co

Excudo, dis; procudo, dis; Virgilius Aeneidos libro I.: " atqueto amillang manut i " mus

ing minute Ac primum silici 31 scintillam excudit Achates of manifestary excusing , which to be

mae coning ationis due verba producentia i a trucido, es formede, es, qued in cotaquir mie men

-on " Excudent alii spirantia mollius aera; irio a mana la checharate asmon meno moday Item Georg? lib. Les tune orbital advisable on the capeup V. . the econing oral andres orbit

Vomeris obtunsi dentem, cavat arbore luntrem.

Trudo, trudis, detrudo, detrudis, abstrudo et rudo, cuius apud Persium legimus infi- [2173] nitivum, rudere: and the cooling underland perter the

Am. c. 19. - 21) Comoediae titulo in Cod suprascr. commentariolo. Locus est Terent. Phorm. V, 7, 4. Cod. exhibet: nostnas, stringit animas pro vv. nostras triginta minas, ut sit memorabile exemplum male distinctorum verborum. — 22) Udi addunt Cam. P. — 23) Derivatur in Cod. supra versum scriptum. — 24) Us h. L. interponunt Cam. P. - 25) Caedo, incido, pedo male P. icaedo, incaedo, pedo Cam. ut dedimus wecte exhibit God. - 26) Horatius lib. 1. Sermonum Cam. P. Locus est Horat. Serms I, 8, 46. — 27) Cod. inlido occido (sic). Addit incido incidis sola P. — 28) Rodo item rodie ita God. Item rodo rodis Cam. P. -29) Cudo cudis addunt Cam. P. - 30) Cod. inauton-

torumenom causam tim: e non argentum cudo excudo. Verbaitamen haec: causam tim - non a scriptore deileta sunt linea supra et subter ducta. Locus est Terent! Heautont. IV., 14, 18. — 31) Silicis Cam. P. si-Lich necte Cod. Locus est Virg. Aen. I, 174. - 32) Idem libro VI. P. Recte God. Item in VI. Cam. Item lib. VI. Tum Excudent Cam. P. Locus est Virg. Aen. VI, 847. ubi recte editi futurum exhibent. Nos tamen Codicis lectionem sequendam duximus. - 33) Omnis hic locus in Cod. ita est comparatus: vomeris

obtonsi dentem: arbore.q. aduntem (correctum luntnem), trudo trudis detrudo abstrudo et rudo (sic) et (sic) cuius apud Persium legimus infinitivum rudere cet. Alterum illud suprascriptum vocabulum potest etiam gluidim legi, quod puto esse barbaram glossam ad v. rudere, cuius tamen patriam non habeo dicere. Cam. et P. ita haec praebent: Vomeris obtusi dentem, cavat arbore lintres. Trudo trudis, deturdo deturdis (ita P. ex typographi errore; recte Cam.) abstrudo, obtrudo, et rudo cuius apud Persium legimus infinitivum rudere cet. Edendum igitur e Cod, obtunsi, luntrem, omittenda vy. obtrudo atque et ante v. cuius. Virg. Georg. I, 261. seq. and (8 - mad smeal

Digitized by Google

Findor ut Arcadiae pecuaria rudere credas 1.

ut est ex participio eius, quo Virgilius utitur, suspicari. Aeneidos enim libro III. dicit:

— primusque rudentem

Contorsit laevas proram Palinurus ad undas 3.

Item 4 lib. VII.:

Hinc exaudiri gemitus iraeque leonum,

Vincla recusantum, et sera sub nocte rudentum.

Item Georgic. lib. III.:

Comminus obtruncant ferro, graviterque rudentes Caedunt ⁵.

5. Nomen quoque, quo navis funes significantur, id est rudentes, non aliunde nisi a rudo ⁶ reor deductum, ut idem docet Virgilius in I. libro ⁷ dicens:

Insequitur clamorque virum stridorque rudentum ⁸.

Plaudo, dis, cludo vel claudo ⁹, dis; cado quoque cadis, licet antecedens a corripitur ¹⁰, tertiae coniugationis. Et occido, occidis, incido, incidis, decido, decidis etiam, quando a cado sunt ¹¹, i tantum penultima correpta ¹². Edo quoque es ¹³ licet anomalum est per personas, et divido, dividis, quamvis penultimam corripit ¹⁴, tamen nihil discrepat a coniugatione. Notantur primae coniugationis duo verba producentia i ¹⁵, trucido, as, formido, as, quod in eadem voce tam verbum quam nomen significat; et unum i corripiens, trepido, as, quod a trepidus, trepidi ¹⁶ nomine veniens iure primae est ¹⁷. N quoque ante do habentia tertiae sunt similiter coniugationis, ut scando, dis; ascendo, dis; pando, dis; pendo, tendo, prehendo, incendo, offendo, findo, scindo, condo, dis; tundo ¹⁶, mando, fundo. Nisi tamen ¹⁹ eiusmodi verba de nominibus derivantur ²⁰; tunc enim sine dubio primae coniugationis erunt, ut unda, undo, as; inundo, as;

abundo, as; exundo, as; Virgilius Aeneid. lib. XII.:

Ad coelum undabat vertex 11.

£2174]

1) Pers. Sat. III, 9. ubi nunc plerumque editur: Finditur; Arcadiae pscuaria rudere dicas. Post vocem credas in Cod. a recentiori manu suprascripta: ab eo nempe potest, quod est rudo dis, quae in Cam. et P. ita leguntur: Et ab eo verbo venire potest, quod est rudo dis, quae apertissime interpretamentum serius additum produnt. Tum ut est ex Cod. est deest in Cam. et P. — 2) Suspicari potest Cam. P. Sed Cod.

sic: suspicari aeneidos; quae suprascripta, a seriori manu sunt. Nimirum librarius sive emendator Codicis non intelligens formulam est— suspicari varie aggressus est locum mutare, unde omnis corruptio huius loci orta. — 3) Virg. Aen. III, 561. seq. — 4) Item Cod. Cam. Idem P. Tum Cam. libro quarto. Cod. et P. lib. VII. Est locus Virg. Aen. VII, 15. — 5) Virg. Georg. III, 374. — 6) Vv. nisi a rudo addidi e Codice. Desunt in Cam. P. — 7) In libro I. P. in libro primo Cam. — 8) Virg. Aen. I, 87. — 9) Cludo vel

claudo Cod. Claudo claudis, vel clodo dis Cam. Claudo claudis, vel cludo dis P. - 10) Corripiatur Cam. P. Paullo post tertiae est coni. Cam. P. Est ignorat Cod. - 11) Quando a cado sunt: sic Cod. a pr. manu, recentior manus: si quando composita a cado sunt, vv. si et composita suprascriptis. Quando composita a cado sunt Cam. P. - 12) Est addunt Cam. P. - 13) Vel edis addunt Com. P. Tum anomalon sit Cam. P. anomalum est, ut declinus, Cod. — 14 Penultima corripitur P. penultimam corripuit Cam. et Cod. a rec. man. penultim am' corripit Cod. a pr. m. - 15) Ut interponit P. verba procedentia, id est, trucido Cam. - 16) A trepidus trepido Cod. a trepidus, trepidi recte Cam. P. - 17) Coniugationis addunt Cam. et P. - 18) Condo distundo cum glossa tero Cod. Condo tundo P. Tundo om. Cam. Tum mado typographi errore P. - 19) Niei tamen Cod. P. niei cum Cam. Tum pro eiusmodi, quod Cod. exhibet a pr. m., correctum in sodem huinemodi. Sed einemodi Idem in eedem:

— hinc densi rursus inundant

Idem in IIII. lib. Georgicon:

II. lib. Georgicon:

Ergo apibus fetis idem ²³, atque examine multo

Primus abundare, et spumantia cogere pressis Mella favis. die Mindun in dieunto? lore primes confugacionis et

Foecundus, foecundo, as. Idem in codem:

Et viridem Aegyptum 21 nigra foecundat arena, ogsang eldet end for eldes has been

Secundus, secundo, as. Idem Aeneidos lib. III. 25: side live to the contract of the contract o

Rite secundaret visus, omenque levaret. . obnit to sanguagino il ocides quotene

Ab eo quoque 26, quod est menda vel mendum, nomine 27 (utramque enim terminationem veteres usurpant; Cicero in Praetura Siciliensi 28: Quod mendum ista litura correxit. Ovidius artis amatoriae lib. I.:

Nocte latent mendae vitioque ignoscitur omni 29,0 184 zelianistio madier mendae valo em 30 lib. II.: seriore ex corpore mendas); Eximet ipsa dies omnes ex corpore mendas); Eximet ipsa dies omnes ex corpore mendas);

Idem eiusdem 30 lib. II.:

verbum fit 31 emendo, as; ut Iuvenalis lib. V.:

Et tamen uno . 2019 3212 . 2019073 . etterigenio zuktirini

Semodio scobis haec emendat servulus unus 32.

et Statius Thebaid. lib. 1.:

— quo tempore tarde

— Terrarum furias abolere, et secula retro

Emendare sat est 33.

Sed etiam differentiae significationis caussa tam primae quam tertiae quaedam ex his inveniuntur,

etiam Cam. P. — 20) Derivantur Cod. deriventur Cam. P. — 21) Virg. Aen. XII, 673. ubi plerumque editur vortex. — 22) Virg. Aen. XII, 280. In Cod. est inundabant, sed correctum. Ibidem pro interpretamento a seriori manu supra versum scriptum fluctus, relatum ad adi. densi. - 23) Cod. ab antiqua manu:

Ergo apium atque examine cet. sed a rec. m. illa p suprascripta puncto apposito deleta, et haec ascripta: apibus fetis idem. Est locus Georg. IV, 139. seqq. — 24) Cod. Idem in eodem virilem etus secundus cet. Sic ab antiqua manu; sed correctum: Et viridem aegyptum nigra fecundat harena. Est locus Virg. Georg. IV, 293. — 25) Aeneid. lib. IV. P. aeneidos libro IIII. Cam. Recte Codex, ut dedimus. Tum secundarent - hvarent Cam. P. quemadmodum apud Virgilium legitur. Sed Cod. diserte secundar et - levaret singulari numero. Locus est Aen. III, 36. - 26) Ab eo quoque. Ita Cod. Cam. Et, sive ab eo quoque

male P. - 27) Nomine. Ita Cod. et Cam. nomen P. -28) Cicero Act. II. in Verr. lib. II, cap. 42. In Cod. est litora, i. e. litura, quod dedi. Littera Cam. litera P. - 29) Ovid. A. A. I, 249. - 30) Idem in eodem male Cod. Eiusdem Cam. P. quod retinui. Locus est Ovid. A. A. II, 653. Et eximet Cod. - 31) Verbum ex eo fit Cod. - 32) Iuvenal. Sat. XIV, 66. seq. Lectio apud Iuvenalem fluctuat inter scrobis et scobis. Cod. noster scobis atque ita etiam Cam. P. "Iuvenalis satirae sedecim in multis Codd., tam scriptis quam editis, distribuuntur in quinque libros, quorum primus quinque priores, secundus sextam, tertius septimam, octavam et nonam, quartus decimam, undecimam et duodecimam, quintus tres ultimas complectitur. Hi libri laudantur iam a Prisciano et a vetere Scholiasta ad Sat. III, 240." Rupert. in Ed. Iuv. tom. I, pag. CLXXV. - 33) Statius Theb. I, 268. Tarde Cod. tandem Cam. P. et libri apud Statium. Tum in Cod. est: Emendare facta supra scriptis his: en sat

ut mando, mandis, id est manduco ¹, ut primitivum, tertiae ²; mando ³, mandas, quasi ⁴ manum do, id est permitto, quasi derivativum vel compositum, primae ; unde etiam amendo ⁶, as, commendo, as, facta sunt. Idem quod ad fusionem quidem attinet, fundo, is, ut primitivum, tertiae, unde fundus nomen, id est ager, derivatur, quod fundit nobis fructus; et est aliud ⁷ nomen fundus, quod altitudinem significat; fundo ⁸, das verbum, id est, fundamenta pono, quod a nomine quod est fundus, id est, $\pi v \vartheta \mu \dot{\eta} v$, derivatur, unde et profundus componitur, a quo ⁹ fundamenta dicuntur, iure primae coniugationis est.

6. Verbum vero monosyllabum do, das simplex quidem, primae 10 est, et si [2175] cum adverbiis vel dissyllabis praepositionibus componatur, servat 111 coniugationem, ut circumdo, circumdas; pessumdo, as; cum monosyllabis autem praepositionibus, vel cum nominibus 12 compositum, tertiae fit coniugationis, ut trado, dis, reddo, dis, dedo 13, dis, perdo, dis, prodo, dis 14. Sic etiam credo, vendo, a cretum do et venum do 15, ut quidam putant, conposita sunt. Sed quamvis praeter consuetudinem sit Latinorum verborum 16, ut eadem manente finalitate, compositio sola mutet coniugationem; videtur tamen hoc imitatione Graeca mutatum, apud quos simplex quidem verbum circumflexum οραῶ, οραοῖς tertiae, compositum autem ενοραῶ, ενοραεῖς, επιοραῶ, ἐπιοραῶ, ἐπιοραῶς, ἐπιορ

laborat, quae quid sibi velint nescio. Emendare sat est Cam. P. et libri Statiani. - 1) Vv. id est manduco in Cod. a ser. manu suprascripta sunt. - 2) Coningationis est addunt Cod. et Cam. - 3) Autem et male intrudunt Cam. et P. - 4) Quasi in manum do Cam. et P. Praepositionem ignorat Cod. — 5) Est addunt Cam. P. — 6) Male emendo Cam. P. am endo Cod. i. e. amando. Nisi forte eodem modo recte dicitur amendo, ut commendo, in qua sententia est Heinrich. ad Cic. orat. pro Scauro Fragmm. pag. 205. ed. Beier. - 7) Et est aliud nomen fundus rectissime Cod. At aliud est n. f. Cam. P. - 8) Vero intrudunt Cam. P. - 9) A quo fund. Cod. a quo et f. Cam. P. Et suprascr. in Cod. a ser. m. - 10) Coniugationis est P. Est coniugationis Cam. - 11) Suam interponunt Cam. P. - 12) Codex mendose: vel communibus. - 13) Dedo in Cod. suprascr. sed ab antiqua manu. - 14) Tendo addit Cam. tendo, is P. -15) Haec ita in Cod. vendo ac redundo et venundo ut quidam cet. Cam, vendo a cretum et do ut quidam

p. Iam vide quanto mendosiora haec apud P. vendo redundo et venundo a cretum ac venum et do ut quidam putant. Apertum enim est, una litterula mutata verissimam esse codicis scripturam eamque retinendam: vendo, a cretum do et venum do ut q. p. cet. - 16) Hoc loco, ut videtur ante vv. ut eadem haec in Cod. suprascripta leguntur: non nisi in verbo quod edo tantum videtur, quae quo referam non habeo dicere. Item paullo post, ante v. finalitatem ab alia manu additum interim, quod pariter alienum esse videtur. - 17) Graeca haec omnia satis clare scripta in Cod. omissis tamen spiritibus et accentibus. Ante v. oulo e Cod. interposui Graecum. - 18) Rem tuentes ita scripsi e Cod., ubi est renituentes, ut puto; nam quia punctum supra i deest, etiam rem tuentes voluisse potest librarius, id quod dedi. Correctum tam refutan-tes a rec. m. idque exhibent P. Cam. — 19) Inde Cod. Cam. unde P. inde videntur Cam. — 20) Verba graeca sola P. — 21) Quoque addunt Cam. P. — 22) Cepisse Cod. accepisse P. recepisse Cam. — 23) Enim desidefaris, fatur; id in compositione recipit, ut ad tertiam solam pertineat coniugationem, absque duabus compositionibus id est circumdo, as; pessumdo, as, in quibus videntur integra servari, cum naturaliter his in unitatem non 25 cohaeret. In dor desinentia primae sunt coniugatio— [2176] nis 27, vador, praedor, verecundor.

7. In go vel in gor desinentia verba ex antecedentibus litteris dinoscuntur. A igitur ante finalem habentia syllabam, primae sunt coniugationis, ut propago, as, vagor, vagaris²⁸, refragor, ganis. Notatur²⁹ tertiae³⁰, ago, agis ut primitivum, et ab eo composita, sive servent a in compositione, ut perago³¹; seu mutent eam, ut exigo, subigo; seu penitus excludant, ut³² cogo. E ante go praecedente tertiae sunt, ut lego; dego³³ etiam degis ab ago compositum. Excipiuntur³⁴ nego, negas, lego³⁵, legas, e longam habens, ad differentiam primitivi³⁶, et a nomine, quod est lex, legis, derivatum. Lego enim³⁷ legitime et iure servans e longam nominis, primae est coniugationis³⁸. Allego³⁹ quoque et ablego⁴⁰ et relego, licet aliud significare videntur, eiusdem sunt coniugationis, ut a lego, quod penultimam longam habet, derivata. Ut Virgilius⁴¹ in III. lib. Georgic.:

Atque ideo tauros procul atque in sola relegant Pascua.

Terentius in Andria:

Ne42 a me credas allegatum hunc senem.

Cioero Verrinarum IV. lib.: Causam sese dimisso atque ablegato consilio defensurum negavit is. Lucanus:

— dum bella relegem, Extremum Scythici transcendam frigoris axem 4.

Statius Achilleidos I. lib.45:

ratur in Cod. — 24) Haec ante lata P. abest pronomen a Cod. el Cam. - 25) Circumflexum esset et monosyllabum Cod. Cam. circumft. esset, do ipsum ut monos. P. 1 26) Non sic coheret Cam. Non sic cohaeret P. Sic abeat a Cod. - 27) Ut addunt Cam. P. - 28) Indagor h. l. additum in Cod. a ser. m. a Cam. et P. receptum est. Male; est enim activum indago, neque inveniri videtur indagor deponens. - 29) Notatur Cod. notantur Cam. P. - 30) Coniugationis addunt Cam. P. -31) Circumago Cam. P. perago Cod. Statim post sive Cam. P. seu Cod. - 32) Ut dego, cogo. Cam. P. Dego in Cod. a ser. manu ascr. quod recte omittitur, quia paullo post commemoratur. - \$3) Dego etiam degis Cod. dego is etiam Cam. P. - 34) Excipitur Cam. P. excipiuntur Cod. - 35) Enim male additur In Cam. P. et, si recte enotavi, etiam in Cod. Sed omittendum esse, docet verbum excipiuntur omnisque orationis tenor. — 36) Lego is intrudunt Cam. P. — 37) Lego enim legitime et iure servans e longam nominis ita rectissime Cod. Cam. nisi quod Cam. longam

e ordine inverso. Pro quibus haec in P. Lego enim legas longitudinem legitime et iure servans nominis, cuius corruptionis fontem monstrat Cod. ubi post v. enim litterula quaedam legitur quae esse videtur e, sic, lineola supra ducta. Sed eadem magno puncto imposito deleta est. - 38) Est coni. Cod. Coni. est Cam. P. - 39) Allego quoque cet. Haec desunt in Cod. usque ad vv. a lego, aberrante librario ab allego ad a lego; ita ut oratio ita manca procedat: allego quod penultimam. - 40) Hoc loco rursum quoque intrudit P. quod recte ignorat Cam. - 41) Ut Virgilius Cod. ut om. Cam. P. Locus Virg. est Georg. III, 212. -42) Ne abest a Cod. tuentur tamen Cam. P. Locus est Terent. Andr. V, 3, 28. ubi tamen ordo est: Ut ne credas a me allegatum hunc senem. - 43) Cic. Act. in Verr. II, lib. II, 80. Ceterum caussam P. caussam esse Cam. causam sese ip so atque Cod. dimisso recte cum libris Ciceronis Cam. et P. - 44) Lucan. Phars. VI, 324: seq. ubi plerumque editur: frigoris or bem. - 45) Achilleidos I. lib. Cod. Achilleid. 1. P. AchilPeleus te nato socerum et Thetis hospita iungunt, Allegantque suos utroque a sanguine divos. actualities his an anitaten and 2 colorers.

Ovidius in Ibide 1 participium ponit:

Ille relegatum gelidas Aquilonis ad oras Non sinit exilio delituisse suo.

I ante go antecedente, siquidem sint ex praepositione et ago verbo composita, tunc enim servant primitivi coniugationem, et tertiae sunt, ut exigo, ambigo, subigo, abigo, prodigo, sicut etiam perago, circumago. Carentia vero praepositionis observatione, brevi quidem i, primae sunt conjugationis, ut ligo, as, rigo. Litigo quoque as, remigo, as, navigo, licet [2177] quibusdam videntur ab ago verbo composita, tamen quia cum nominibus sunt composita, iure primam coningationem meruermt. Longam i ante go habentia, siquidem trisyllaba sunt, primae sunt similiter 3; ut instigo, as, vestigo, fatigo, caligo. Disyllaba 4 vero tertiae sunt 5, ut figo, gis , fligo, gis, unde affligo, confligo sunt composita. O antecedente primae sunt, ut rogo, interrogo. Cogo enim ab ago compositum, quod et ostendit in praeterito perfecto suo coegi 10, servat coniugationem primitivi. U antecedente primae sunt, ut fugo, iugo, conrugo 11, rugor, garis, nugor, garis; quae a nominibus 12 fuga, iugum, ruga, nugae facta, iure sunt primae 13. Notatur tertiae, sugo, sugis, ut primitivum. Item n vel r vel l 14 antecedentibus ante go 15, nisi sint a nominibus 16, quacunque vocali anteposita, tertiae sunt omnia 17 coniugationis, ut tango, frango, pango; Horatius in epistular. 18 lib. I.:

Ne cum venari volet ille, poemata pangas 19.

Plango, fingo, mingo, ningo, tingo, extingo, restingo, oingo, pingo, stringo, lingo, ringo,

leidos primo Cam. Est autém locus Achilleid. II, 224. seq, ubi tamen editur: Te Peleus nato. Tum suos utrosque Cam. P. sed recte Cod. ut spud Statium est suos utroque. - 1) In Ibide Cam. P. in I. lib. Cod. Legitur locus Ovid. Ibid. v. 11. ubi editur: gelidos aquilonis ad ortus. Tum pro vv. non sinit exsilio prima manus in Cod. non ausus sit exliso (sic) sed corr. ab alt. m. non sinit exilio, quae ipsa exhibent Cam. P. — 2) Exigo, subigo, ambigo, transigo, adigo, abigo, prodigo. Cam. P. Ego Codicem sequi malui. Etiam post v. prodigo Cam. addit dirigo redigo, et P. colligo, dirigo, redigo. - 3) Coniugationis add. Cam. P. - 4) Disyllaba Cod. Cam. dissyllaba P. — 5) Sunt interp. Cod. om. Cam. P. — 6) Frigo addunt Cam. et P. - 7) Sunt composita Cod. composita sunt P. sunt om. v. composita. Cam. - 8) Coniugationis add. Cam. P. - 9) Compositum est, quod ostendit et Cam. P. compositum, quod et ostendit dedi e Cod. - 10) Perfecto suo coegi Cod. perfecto coegi suo P. omitlit coegi Cam. Statim sequitur et servat in Cam. P. Recte et om. Cod. - 11) Cod, a pr. m. confugo, coniugo, conrugo; sed conrugo suprascr. ab autiqua tamen in. et praepos. in duabus prioribas expuncta. Fugo, iugo, corrugo Cam. et P. - 12) Hic v. venientia male addunt Cam. P. quae re-

cte ignoratur a Cod. — 13) Coniugationis add. Cam. P. - 14) Vel l addita e Cod. - 15) Ante go ita Cod. praepos. om. Cam. P. Statim sequitur in P. ut primitiva, quod recte abest a Cam. et Cod. — 16) Deducta addunt h. l. Cam. et P. - 17) Tertiae sunt omnia cont. Hoc ordine recte Cod. e correctione et Cam. P. tertiae sunt om. con. Cod. a pr. m. — 18) Epistular. Ita clare Cod. Epist. Cam. P. — 19) No-pang as Cod. Nec — pang es Cam. P. Apud Horat. Epist. I, 18, 40. Nec - panges editur. Ceterum Cod.

Conduct, or esclar, corsconici,

mendose: cum venerati (sic) volet. - 20) Extingo, stringo, restringo, cingo, pingo, singo quod nunc singuitio dicimus, iungo cet. P. Extingo, restringo, cingo, pingo, stringo, singo quod nunc singultio dicimus, iungo cet. Cam. Extingo restingo cingo pingo stringo lingo singo sungo iungo. Cod. a pr. m. sed singo correctum ringo, unde probabili coniectura etiam sequens verbum rungo rescripsi, quod verum esse, interpretamentum illud: quod nunc singultio dicimus, certissime comprobat. Est nimirum rungo primitivum vetus, unde ructus, ructare, ructitare deducta sunt. Tum Cod. spungo expuncto s; fungo, sed littera r supra ascripta. — 21) Cod. a pr. m. derivatur et i ante o adsumens, Sed correcta a ser. m. derivatur es rungo, iungo 20, ungo, emungo, pungo, spargo, mergo, tergo, surgo, invergo, fungor. Purgo enim purgas a purus nomine derivatur; et i 21 ante u adsumens iurgo, iurgas, ab eo quod est iure urgeo traductum; et mulgo etiam, a quo promulgo, as 22, componitur, a mulga²³ nomine deductum, merito primae sunt coniugationis.

nomine deductum, merito primae sunt confugationis.

8. Adspirationem ante o habentia Latina duo sunt, quae nullam occasionem derivationem nis 24 monstrantia, tertiae sunt coniugationis, ut traho, veho, et quae ex his componuntur, retraho, subtraho, adveho, proveho, subveho. Nam triumpho, bacchor, stomachor et Graeca

sunt, et a nominibus derivata, iure primae sunt coniugationis.

Aio et meio, quod et mingo dicitur, i pro consonante ante o habentia, tertiae [2178] sunt, ut primitiva, et licet defectiva 25 sint, habent tamen quaedam signa tertiae. Tertia enim persona pluralis aiunt, et infinitivum meiere, apud Iuvenalem in I. lib. lectum:

Cuius ad effigiem non tantum meiere fas est 26, indicant 27 coniugationem praedictam. Nam scio, fio 28, quae sunt quartae, et hio, quod primae est, i vocalem ante o habent, de quibus abunde dictum esse in antelatis 29 existimo.

In lo desinentia, a vel e vel i vocalibus antecedentibus, primae sunt coniugationis, ut halo, as, exhalo, exhalas, anhelo, gelo, as, protelo, vigilo, sibilo, ventilo; excepto alo, is, id est nutrio, intellectus caussa, ut carens gravi spiritu etiam coniugatione differat 30 ab eo quod aspiratum est primae 31 conjugationis, halo, halas, significans spiro, unde:

Exhalat opaca mefitim 32, Virgilius in VII.33 protulit. Similiter o etiam vel u antecedentibus primae sunt, ut volo, as, dolo, ambulo, ululo, maculo, pululo, simulo, cumulo, exsulo, vapulo 34; excepto colo, is, quod

Paultere elisaltare elegantius, quant necessa arat probac. quo et r ante go adeumene. Cam. et P. derivatur et primum in vulgue eduntun, quaen promulgari... Quain r vel l'ante go assumens. De litteris r et l'ante go usitatam originationem huic Eutychii loco offuisse puto. iam supra dictum; quod repetere h. l. insulsum. Scri- - 24) Derivationis occasionem Cam. P. - 25) Depsi igitur antiquam Cod, manum secutus: i ante u fectativa Cod. mendose. — 26) Iuvenal. Sat. I, 131. ubi adeumene; quam veram esse scripturam, ipse Cod. ostendit, qui statim post a pr. m. iorgo iorgas, sed corr. - 22) Et mulgo etiam promulgo as componitur. Ita Cod: a pr. m. quae correcta: Et vulgo stiam provulgo as comp, Cam, P. Et vulgo etiam, a quo provulgo as compi Ex qua lectione retinui a quo, quae in Cod. exciderunt; ceterum primam Cod. manum exprimendam duxi. —, 23) Cod. a pr. m. a mulgo nomine, corr. a uulgus nomine. Atque ita Cam. P. Non dubitavi, quin legendum esset a mulga nomine. Est enim mulga sive mulca vetus vocabulum, unde mulgare sive mulcare i. e. verberare. Saltem apud Plaut, in Casina Argum, v. 5. omnes Codd. mulgat pro ee quod est mulcat. Hoc diversum a multa, a quo multus, multare, quod proprie significat numerare. Cf. Scalig. Etymm. Varronn. pag. 172. Est igitur promulgare idem quod proponere, nostrum vorschlagen, öffentlich anschlagen. Leges enim promulgabantur, quum scriptae prius proponerentur, ut populo esset legendi potestas, quam ad concionem ferrentur. Festus: Promulgari leges dicuntur, quum

alii Codd. mingere. Praelatum tamen meiere ab Edd. - 27) Indicant de coniectura scripsi. Indicat Cod. Cam. P. - 28) Scio et fio Cam. P. Tum et hio et pio quae sunt primae P. et hio quod est primae Cam. et hio quod primitivum est Cod. sed corr. - 29) Exemplis intrudunt Cam. P. - 30) Coniugation em deserat Cod. quod ortum ex prave scripto v. deferat pro differat. - 31) Quod aspiratum habet et primae est P. Quod aspiratum primae est Cam. Cod. - 32) Fonte sonat, saevamque exh. o. m. Cam. P. In Codice haec ita habentur: spiro Virgil. in VII protulit unde exhalat opaca mefitim Sic a prima manu; sed anima mea Similiter signis positis vulgatus ordo restitutus. Verba autem anima mea lineola traducta deleta sunt. — 33) In VII. libro Cam. P. Locus est Virg. Aen. VII, 84. -34) Pullulo, simulo as, exulo, vapulo, cumulo, as P. pululo simulo, as, exulo, vapulo Cam. om. cumulo. In Cod. cumulo in margine ascriptum, sed signo indicatum, ubi sit interponendum. Tum in Cod. exceptis colo lis.

GRAMMAT, LAT. I.

etiam o brevem habet, quod ad culturam pertinet; nam percolo, id est defaeco, quod longam o habet primae est coningationis, et a nomine, quod est colum, compositum, quod significat instrumentum rusticum, unde Virgilius pluraliter: oglum to vursionbari angra arai ten homo

Colaque praelorum,

in lib. I. Georgic. dixit. Excipiuntur similiter, occulo, lis, consulo, lis, ex quo consul nomen derivari praediximus; et ad differentiam verbi, quod est primae coniugationis, volo, as, verbum anomalum, volo, vis, tertiae; et ab eo composita malo, mavis, nolo, non vis 1, et molo, molis, unde Horatius compositum dixit in lib. Sermonum I.: 200 et alle libertina die et mejo, quod et morgo cheitur, e pre consonante ante.

non alienas

Permolere uxores. " and tradent that it is a second to it is the

Licet immolo, immolas, primae ou Virgilius bib. X.: maximilai is tumbo sitembe and so

Sed a molo, is, verbo primitivo, unde compositum permolo, is, permolere, nomen derivatur mola, ut est: mola, ut est:

Ipsa molam manibusque piis 1 15 ton . . . olog . olonino , sulonino , olonino , en , oloni

Virgilius libr. IV. Et a nomine mola fit verbum primae coniugationis compositum vel derivativum 10 a nomine, servans conjugationem, ut immolo, immolas. Consonante quacunque antecedente vel duabus 111, tertiae magis inveniuntur, cum primitiva sint, coniugationis, ut fallo, vello, tollo, procello 12, excello, quod etiam excelleo antiqui dixerunt, psallo Graecum psallis, ut Satolo, ambats, alule, macuto, puluto, simulo, lustius in Catilinaria 13:

Psallere et saltare elegantius, quam necesse erat probae.

Horatius Epistularum libr. I.: to sudy un primiture of primitum in rudy us cot: I radia muraliptical suitable of the control o

Pello, pellis, id est trudo, unde componitur, appello, appellis. Nam quod ad salutationem pertinet, licet simplex non facile invenitur, tamen in compositione differentiae sensus caussa, prion station post a pr. in tower

1) Quod longum o habet Cod. quod o longam habet Cam. P. - 2) Primae coni. est Cam. P. - 3) In libro I. Georgic. ita Cod. In I. lib. Georgicon Cam. Georgicorum P. Est e libro secundo v. 242. — 4) Non vis, excipitur et molo Cam. P. nisi quod in P. post v. non vis plena distinctio ponitur. - 5) Dixit additum e Cod. om. Cam. P. Locus est Horat. Sat. I, 2, 34. seq. Ceterum Codex numerum libri om. — 6) Primae est coniugationis Cam. P. - 7) Virgilius lib. X. Cod. In lib. X. Cam. P. — 8) Virg. Aen. X, 540 seq. Cod. superstant et immolant, sed utrumque correctum. - 9) Virg. Aen. IV, 517. Cod. a pr. m. ipsam molam manibusq. molebant piis in Virg. lib. IIII. sed molebant expunctum. Virgilius libro quarto Cam. - 10) Vel derivativum a nomine. Ita rectissime Cod. Derivatum a nomine om. vel Cam. P. - 11) Vel duabus Il Cod. vel antecedentibus du o bus I Cam. P. - 12) Tolle tollis procello Cam. P. Codex om. tollis;

idem tamen procello, quod fortasse legendum percello. - 13) Salustius in Catelinaria Cod. Sallustius in Catilinario Cam. P. misi quod Cam, etiam Salust. Locus est Sal. Cat. c. 25. ed. Gerlach. ubi editur est probae. In Cod. erat probe. 14) Horat. Epist. II, 1, 33. Ubi editur luctamur pro saltamus, et pro doctius in plerisque codd. est scitius. Codex noster a pr. m. praestat: achivis dictionibus unctis, cum varia lectione vel correctione a ser. m. citius. Haud dubie prima manus doctius, altera scitius reddere volebat. Saltamus Cod. Cam. P. scitius Cam. P. - 15) Est deest in Cod. — 16) Stillo, as add. e Cod. — 17) Et pro ut in Cam. et P. et in Cod. sed ab antiqua manu corr. ut, rectissime. - 18) Stilla add. e God. - 19) Conjugationis addunt Cam. P. - 20) Dixit addidi e Cod. Ceterum idem Cod. paullo ante pallor et h. l. pallantes. Locus est Virg. Aen. V, 265. - 21) Pracstulor Cod. Cam. - 22) Epulor et populor P. Cam.

El mulgo etiam promulgu as com

mae est 15 coniugationis, ut appello, as. Bello autem bellas, vallo, scintillo, vacillo, stillo, as 1, ut 17 a nominibus bellum, vacillum, vacillum, scintilla, stilla 18, derivata, generali regula iure primae sunt 19. In lor quoque desinentia primae sunt omnia, ut palor, unde in V. libr. Virgilius dixit 20:

palantes Troas agebat.

Praestolor 1, fabulor, osculor, adulor, regulor, aemulor, epulor 2, gratulor, iaculor.

9. In mo desinentia, quacunque vocali seu consonante praeposita, primitiva seu derivativa primae sunt coniugationis ²³: amo, clamo, aestimo, domo, humo, autumo, hiemo, fumo, spumo, flammo, armo, lacrimo, firmo, nisi sint primitiva e brevem habentia; tunc ²¹ tertiae sunt coniugationis, ut emo, is, gemo, is, premo, tremo ²⁵. Notatur primae ²⁶ cremo, cremas. I quoque brevi ²⁷ ante mo habentia primae sunt, ut aestimo ²⁸, lacrimo, exanimo ²⁹, nisi composita sint, ex his quae e ante mo habent in simplicitate, et in compositione eam etiam [2180] in i mutaverunt ³⁰; tunc ³¹ enim solius tertiae sunt coniugationis, ut comprimo, is, exprimo, mis, interimo, mis, adimo, dirimo ³². In quibus notantur demo, demis; promo, mis, quae ³³ ab eo quod est emo, secundum quosdam composita, longitudinem praepositionis servaverunt, sicut perimo, perimis brevitatem ³⁴; quibusdam non ab eo videntur composita ³⁵. Sumo item solum tertiae coniugationis invenitur u longam servans, sicut vomo o brevem ante mo habet ³⁶; et como penultima longa a compono concisum ³⁷, ut est apud Statium Thebaid. lib. IIII.:

Implet amore sui; comunt furor iraque cristas 38.

Apud eundem lib. VIII.:

Hunc toto capies pro corpore crinem,

Comere quem frustra me dedignante solebas 39.

In mor pauca quidem, primae tamen 40 inveniuntur, quippe a nomine derivata, ut rimor, rimaris, a rima 41; racemor, maris, a racemo.

10. In no desinentia vocali quacunque antecedente, brevi vel longa, primae sunt solius coniugationis, ut no, nas, nat, monosyllabum; Ovidius in lib. I. Metamorpho 422

- 23) Ut addunt Cam. P. Paullo ante vv. seu derivativa in Cod. supra scripta sunt. - 24) Tunc enim tertiae sunt Cam. P. - 25) Fremo addit sola P. -26) Coniugationis addunt Cam. P. - 27) Brevi in Cod, supra scriptum. Paullo post pro v. habentia, quod est in Cod., inventa Cam. P. - 28) Aestimas addunt Cam. P. - 29) Codex: exanimo examino; posterius contra sententiam Grammatici additur. Cam. exanimo exanimas. P. examino. - 30) Mutaver unt Cod, mutaver int Cam. P. Praeterea Cam. compositione etiam, e, in i, mut. - 31) Tum enim Cam. P. -32) Comprimo, interimo, adimo, dirimo, exprimo Cam. P. - 33) In quibus not a tur demo demis, promo mis quod ab co Cod. In. q. notantur demo is, promo is quia ab eo P. In q. not antur - quae, ut edidi, praebet Cam. - 34) Servat addunt Cam. P. 35) Esse addunt Cam. P. In Cod. a rec. m. ascriptum. - 36) Habet Cod. a pr. m. hab uit Cod. ab

altera m. et Cam. P. — 37) Penultim am long am ut a compono et compositum conscissum Cam. P. nisi quod in Cam. vv. et compositum absunt. In Cod. est: penul-

tima longa a compono concessum; i. e. concisum, idque dedi. Recentior manus ascripsit: como as ut at illud enurio comat. Tum supra v. compono scriptum: ut est como. — 38) Libro III. Cam. P. lib. IIII. Cod. Locus est Stat. Theb. III, 424. — 39) Me me dignante P. me vel dignata Cam. me dedignante Cod. Locus est Stat. Theb. IX, 901. seq. — 40) In mor pauca quidem desinentia, primae tantum Cam. P. — 41) A rima nomine P. Cam. Tum a racemo racemor Cam. A rima racimor maris a racimo Cod. — 42) In libro I. Metamorpho. Cod. in Metamorphoseon libr. 1. P. in Metamorphoseon libro primo Cam. Locus est Met. I, 304.

Aa *

man all lie Nat lupus inter oves 1. sellad metan ollall en allema du similarine d'har som

Sano, as, mano, ceno, alieno, sereno. I longa antecedente 2, declino, as, popino, festino, divino, propino. Iuvenalis lib. I.:

quando propinat Virro tibi.

I brevi antecedente, gemino, termino, attamino, contamino, fascino, inquino, destino, nomino, procrastino, conglutino. Item longa o obsono, as. Terentius in Adelphis:

and Obsonat, potat, olet unguenta; and and it inquestion sees service sei

dono, as. Item brevi o, sono, as, tono, as. Item u longa antecedente, ut iciuno, as. Exceptis paucis, quae tertiae sunt coniugationis, ut primitiva, cum pleraque praedictorum derivativa sint 5, et unum quidem exceptorum a brevem ante no habeat, ut cano, nis, quam in i mutant 6 ex eo composita, accino, concino, succino; Persius:

ent comingeni verba? quid istas antellaguno tons saltas saltas saltas Pont saltas anternamente a

Duo vero i ante ⁸ no habentia, lino, is, sino, is, et unum o, pono, is, et quidquid [2181] ab his componitur ⁹, ut oblino, desino ¹⁰, compono, repono, et ¹¹ similia. Consonante quacunque antecedente, primae sunt similiter coningationis, quippe a nominibus pleraque traducta, ut damno, as, pugno, regno, signo, verno, hiberno 12. Exceptis item primitivis et ad tertiam iure venientibus coniugationem 13, temno, nis, cerno 14, ex quo decerno et discerno; et omnibus quae ab eis singulis componentur. In nor desinentia, communia vel deponentia similiter primae sunt solius coniugationis, ut opinor, aris, conor, criminor, dignor, peregrinor, patrocinor, vaticinor, venor, minor. Consternor quoque et aspernor, ut deponentia, primae sunt coniugationis, licet sperno et sterno 15 activa, ex quibus quantum ad vocem videntur fieri, tertiae, ceu praediximus. Tamen consterno etiam consternas differentiae significationis caussa primae invenitur, ut Statius lib. VIII,16 Thebaidos: 400 coles and an analysis and

Adiurat, turmasque metu consternat inani, Cuius participium passivum 17 praeteriti temporis Ovidius in V. lib. Fastorum refert:

1) Post locum Ovidii ita pergit P. Brevi ut ma- antecedente, gemino, termino, attamino, as, conno manas. Longa, ut sano as, quae omnia absunt a tamino, fascino, inquino, destino, nomino, prodeclino as .i. brevi antecedente gemino termino atta-

Iuvenalis lib. I. quando propinat. Varro tibi. I brevi a omittit P. - 6) Quam in i mutant; ita Cod. nisi

Cam. ct Cod. praeter duo ultima sano sanas. - 2) crastino, conglutino. Item o longa cet. P. Quae Put-Haec et seqq. in Cod. ita leguntur: I longa antecedente schiana habet, sine Codicis auxilio correcta esse, patet. Mihi Codicis lectionem exputanti, supino supinas, mino contamino fascino inquino distino nomino pro- quod Cod. ignorat, spurium esse videbatur, quaprocrastino conglutino propino iuvenalis lib. I. quando pter pro eo popino, popinas reposui, quod Cod. licet alieno loco exhibet. Iuvenalis locus est Sat. V, 127. propinat viro (sic, tibi popino festino divino. Item seq. ubi Codd. omnes Virro. - 3) Terent. Adelph. I, longa .o. cet. Quae male traiecta esse, apertum est. 2, 37. In Cod. est obsonat et potat olet, sed ad v. I longa anteposita ut declino as supino supinas festino et suprascr. optat, quod mihi videtur esse opsonat, divino. Quando propinat. V arro tibi. I brevi ante ce- ut sit emendatio vulgatae orthographiae. - 4) Addit dente gemino, termino, attamino as, contamino, fa- h. l. P. pro consonante I, quae insulsa ignorat Cam. In scino, inquino, destino, nomino, procrastino, con- Cod. est: tono as. ieiuno item iermus exceptis cet. glutino. Îtem o longa Cam. I longa anteposita ut de- Quid illud sit iermus extricare non possum. - 5) Declino, as, supino supinas, festino, divino, propino. rivata sunt Cod. Tum a brevem Cod. Cam. Vocalem

In a believe Latin I. Paulie animax, see Mercia- Chera un it Con

definites Thoms og shell

Hippolyte infelix, velles coluisse Dienen, Cum consternatis deripereris equis.

11. In po verba primitiva vel derivativa primae sunt coniugationis, ut crepo, as, discrepo, dissipo, culpo, usurpo, turpo, nuncupo, mancipo, occupo; Horatius Sermon. lib. II.:

Quaedam, si credis consultis; mancipat usus 18.

Participo, as, anticipo. Ovidius Metamorphoseon, lib. II.:

Tardius exierant; sed per compendia montis

Anticipata via est 18.

Palpo, as, quod in eadem voce tam nomen quam verbum significat. Tertiae pauca primitiva reperiuntur, et sunt haec: scalpo, is, sculpo, carpo, repo, serpo, strepo, rumpo; et quae ex his componentur. In por quoque desinentia communia vel deponentia primae sunt, ut aucupor, aris.

12. In quo vel in quor, primitiva quidem, quae et pauca sunt et tertiae ²¹, ut [2182] linquo, quis, relinquo, quis, delinquo, quis, inquam vel inquo, defectivum, inquis, cuius plurale Horatius Sermonum lib. I. refert:

Communi sensu plane caret, inquimus 22 ---

Et imperativum Terentius in Phormione:

Tum autem video filium ab sese amittere Invitum, inque ²³.

Sequor, eris, loquor, eris, liquor, eris, deponens prima syllaba producta, ut Virgilius in I. lib. Georgic.

Vere novo gelidus canis cum montibus humor Liquitur, et Zephyro putris se gleba resolvit 11.

Quamvis neutrum sive activum primae coningationis invenitur, prima tamen syllaba correpta, liquo, as, eliquo, as; Lucanus lib. VII.:

Excussit cristas galeis, capulosque solutis

quod motant. Male quam immutant Cam. P. -7) Persius Sat. III, 19. seq. In Cod. legitur a pr. m. Quid verba, sed corr. a rec. m. Cui v. - 8) Duo vero i ante no. Ita recle Cod. I vero ante no P. Duo verba, i, ante no. Cam. Intelligentur duo verba, sed vero coniunctio transitum facit, nec desiderari potest. 9) Et quidquid ab his componitur Cod. Et quas ab eis componuntur Cam. P. - 10) Desinis side Cam. P. - 11) His addunt Cam. P. - 12) Pugno pagnas, signo signas, regno as, hiberno as Cam. Para Cod. pugno regno signo verno hiberno, quae dedimena - 13) Sperno spernis, sterno sternis addit P. - 14) Cernis intrudit sola P. - 15) Sterno perno Code sed signis oppositis ordo mutatus. -16 Libra VIII. Thebaidor. Ita Cod. lib. VII. Theb. Com. Pr Est autem lib. VII, 130. - 17) Cod. mendose: inani. refert hippolite infelix vela coloni (sed vv.

refert — coloni cum interpositis lineola traducta deleta sunt) cuius passivum cuius participium praeteriti tem-refert hippolite infelix vellim poris Ovidius in .v. lib. fastorum ipse dionen cum consternatis deripereris equis. Sic omnia turbata. Rescripsi, quae in Cam. et P. habentur, paucis mutatis. Dionem Cam. P. sed recte Dionen apud Ovid. et in Cod. nostro. Diripereris Cam. P. et apud Ovidium. Puto rectius legi de ripereris. Locus est Ovid. Fast. V, 809. seq. — 18) Horat. Epist. II, 2, 159. — 19) Ovid. Metam. III, 234. seq. — 20) Tam verbum, quam nomen Cam. P. — 21) Tertiae sunt Cam. P. Sunt om. Cod. — 23) Horat. Sat. I, 3, 66. — 23) Terent. Phorm. V, 7, 25. Video patrem filium Cam. P. patrem om. Cod. Apud Terent. est: Tum autem Antiphonem video ab sese amittere invitum eam, inque. Tum in Cod. nostro invitium inque corr invidum inq. — 24) Virg. Georg. I, 43. seq.

Perfudit gladiis, ereptaque pila liquavit 1. dans and an alternative

Persius:

him sometimetic designs with comin Phyllidas, Hypsipylas, vatum aut plorabile si quid, urposed they outerile outstand Eliquat, ac tenero supplantat verba palato 2.

Ovidius Fastorum IIII. lib. 3:

Nec pigeat tritum niveo cum lacte papaver Sumere, et expressis mella liquata favis.

Cum vero sint a nominibus, tunc iure primae sunt coniugationis, ut aequus, aequo, aequas; propinquus, propinquo, as; obliquo, obliquo, obliquas; antiquus, antiquo, as; aqua, aquor, aris. Sed circum tute ⁵ sub moenibus urbis aquantur. Virgilius in libr. IIII. 4 Georg.:

In ro desinentia e antecedente, omnia primae sunt coniugationis 6, libero, as, lacero 1, desidero, considero, genero, impero, blatero. Horatius libro Serm. II. 8: Magno blateras clamore.

Itero, as, idem lib. I. Carminum:

Nunc retrorsum

Vela dare atque iterare cursus

Cogor relictos 10.

Excipiuntur pauca primitiva, et quae ab eis singulis componuntur, tertiae 11 coniugationis, ut gero, ris, digero, aggero, unde: Aggeritur terrae tumulo;

in II. lib. Aeneidos apud Virgilium legimus 12, ex quo verbo nomen fit agger, et ab eo verbum derivatum aggero, as; et est primae coniugationis, ut idem Virgil. refert in li-T21837 bro X. 13:

Aggerat et longo praedam iubet ordine duci.

Tero item teris 14, detero, protero; sero 15 item seris, ex quo componuntur insero, dissero 16, prosero, desero; nam obsero, as, iure primae coniugationis a nomine, id est haec sera, huius serae, compositum est17. Queror item deponens18 est correpta penultima, quereris. Fero etiam,

1) Lucan. Phars. VII, 158. seq. - 2) Pers. Sat. I, 34. seq. - 3) Ovid. Fastorum lib. IV. Cam. P. Fastorum IIII. lib. Cod. Versus est 151. seq. Mirum est, in Cod. legi: nigro cum lacte. - 4) In quarto libro geor. Sic Cod. Virg. libr. III. Georgicorum Cam. P. Locus est Georg. IV, 193. — 5) Tute Cod. Cam. tut ae P. ut apud Virg. editur. — 6) Ut intrudit Cam. et P. - 7) Lacero h. l. additum e Cod. Tum post v. considero in Cam. et P. sequentur haec: as lacero, as, aggero, as, numero, quae absunt a Cod. - 8) Horat. Sat. II, 7, 35. - 9) Idem Cod. item Cam. P. -10) Horat. Od. I, 34, 3. seqq. Cod. nc retrorsum. -11) Tertiae sunt P. Cam. sunt om. Cod. - 12) Ita Cod. Sed in Cam. et P. unde Aggeritur tumulo tellus, in II. lib. Aeneidos Virgilii legimus. Est Aen. III, 63. ubi editor, quod apud P. et Cam. legitur: tumulo tellus.

- 13) Virgil. refert in libro X. Ita Cod. Virgil. in libro refert XI. P. in libro refert X. Cam. Est locus Aen. XI, 79. Longa apud P. ex errore typ. - 14) Tero item teris Cod. Item tero is Cam. P. - 15) Sero item seris Cod. Item sero is Cam. P. - 16) Cod. desero sed corr. di sero. Idem post v. prosero addit desero. Utrumque dissero et desero a Cam. om. - 17) A nomine, id est haec sera, huius serae, compositum est. Ita recte Cod. A nomine quod est haec sera, huius serae, et ab eo compositum est resero, as. Cam. P. nisi quod Cam. vv. quod est omittit. - 18) Queror item deponens est Cod. Item queror deponens (om. est) Cam. P. - 19) Quod additum e Cod. et Cam. - 20) Perfero P. Cam. praefero Cod. - 21) Autem additum e Cod. et Cam. - 22) Ut tertiae coni. verb. notavimus Cod. notavimus tertiae coni. verborum Cam. P. - 23) quod ¹⁹ licet anomalum est, tertiae tamen coningationis esse ex quibusdam eius motibus ostenditur, et ab eo similiter derivata, ut infero, suffero, praefero ²⁰. Vociferor autem ²¹, quod est a fero, et morigeror, quod est a gero, compositum, vel quia cum aominibus componuntur, iure primae sunt coningationis verborum. Observandum est tamen, quod quae superius ut tertiae coningationis verborum notavimus ²⁰, omnia dissyllaba sunt, quod in aliis e ante ro habentibus raro repperitur. Et quacunque alia vocali antecedente ro syllabam, similiter verba sunt primae coningationis, ut aro, as, paro, as, spero, spiro, deliro, voro ²⁰, ploro, roboro; Horatius Carminum lib. IV.:

Rectique cultus pectora roborant ";

laboro, obscuro, instauro, incuro, figuro; Horatius Epist. lib. II.:

Os tenerum pueri balbumque poema figurat .

Exceptis uro, uris, et quaero activo se quaeris, ex quo composita, licet ae diphthongum in i longam convertant, coniugationem tamen servant, at inquiro, is, Lucanus lib. VII. 31:

Inquire nefanda nefandi

Caesaris;

`,

conquiro, is. Consonante etiam quacumque sunt antecedente primae sunt, ut celebro, celebras, tenebro so, consecro, obsecro, quadro, migro, latro, lustro, narro, erro. Notantur tertiae coniugationis, curro, is, verro, ris; Statius Thebaidos lib. VII. so:

— sat dubium coetu solante timorem

Fallere, et incultos aris adverrere crines:

In ror desinentia deponentia vel communia, primae sunt, nt exsector 31, morigeror, feneror, miror, moror, odoror, furor, lucror; excepto queror, at ante dictum est, tertiae. [2184]

14. In se similiter primae sunt coniugationis, quia derivativa sunt; nam vel a nominibus pleraque derivantur, vel certe frequentativa sunt, ut lapso, as, pense, spisso, denso, quod et denseo secundae coniugationis, ut in eo terminatum, licet raro lectum, invenitur, ut extulit in primo lib. Georgic. Virgilius:

Denset, erant quae rara modo; et quae densa relaxat 23.

Item in XII, lib. Aeneidos:

10%

Delibero voro Cod. deliro iuro Cam. P. Retinui deliro, quod verum sine dubio. Tum ploro in Cod. supra scriptum est, ab antiqua tamen m. ut videtur. — 24) Horat. Od. IV, 4, 34. Tum laboro obscuro hoc ordine Cod. obscuro, laboro Cam. P. — 25) Poema figurat Cod. poeta figurat Cam. P. Locus est Hor. Epist. II, 1, 126. ubi recte poeta editur. — 26) Activo Cod. activ um Cam. P. — 27) Lucanus lib. VII. Ita Cod. Lucanus lib. VIII. Cam. P. Tum nefanda nefandi Cod. a pr. m. Correctum tamen a rec. manu: in fata nefandi. Cam. in facta nefandi. P. in fata nefandi. Locus est Phars. IX, 558. ubi editur in fata nefandi, sed in Codd. aliquot: inquir ere fata nefandi. — 28) Quacum que Cod. qualicunque Cam. P. — 29) Tenebro a Cod. supra scriptum; sed ab ant. m. ut videtur. Eodem modo paullo post vv. lustro, narro,

erro supra scripta sunt. — 30) Statius Thebaidos lib. VII. Cod. Statius Thebaid. IV. Cam. P. Locus est Theb. lib. IV, 201 seq. Ceterum Cod. a pr. m. sat dubium coctos solent et in morem fallere, verbis ab alia manu suprascriptis his! coetus solvant cibos, absurdissime. — 31) Exseror Cod. sed corr. Tum in eodem legitur feneror hac scriptura, quam expressi. Foeneror Cam. faeneror P. Deinde Cod. miror odoror execror furor lucror; sed vv. execror et soporor punctis superimpositis deleta sunt. — 32) Derivata Cod. Cam. derivativa P. quod retinendum censui. — 33) Virg.

Georg. I, 419. Cod. dense terant \bar{q} . rara mo \bar{q} . dense relaxat; sic varie corrects.

Nela dabit, vos unanimes densete catervas 1. mai mini les caternas tell 1 long

Cuius infinitivum Salustius 2 historiarum libro II. refert 3: Ille festinat subsidiis principes augere et densere frontem. Convaso, convasas 1. Terentius in Phormione:

saint conjugations, we became Observanting est tamen, and que! massavino bippila consequence

Accuso, accusas, merso, curso 6, cesso. Excipitur accesso, lacesso, arcesso, facesso, incesso, capesso, cesso, cuius impersonale infinitivum Virgilius duodecimo libro dixit:

Incessi muros, ignis ad tecta volure 8.

Statius quoque in primo lib. Thebaidos 9 extulit eius activum vel neutrale 10 infinitivum:

- hanc etiam poenis incessere gentem

Idem libro III 11:

De tenerum mieri bulbundue pouma figure: " Nec tua cara fides, nec falsa incessere gaude. cuius idem imperativum lib. XI.: at autovie to mayine remed a moitegeindo distribution distribution

- solumque quod ante vocasti

Invideo, ne incesse moras 12 -;

licet in eodem libro participium, quasi frequentativum, ut a prima coniugatione veniens, le-Tecta incessantem 13 -. ctum est:

sat dubing coefu selante tenteren Viso quoque visis 14, et pinso, is, tertiae conjugationis sunt, ut Persius:

O Tane, a tergo quem nulla ciconia pinsit 15, and by althonough singuises to al Et defectivum quaeso, sis, cuius infinitivum quaesere Salustius in primo posnit historiarum libro 16. In sor quoque 17 deponentia vel communia similiter primae sunt coniugationis 18, caussor, commissor, grassor, conversor, diversor; licet a verto, vertis, vel 19 vertor, verteris, [2185]

or secundar coringripors, in in an insulication, liked care lacture, revealer, as exhibit in

corr. ab eadem m. densete, id quod Grammaticum voluisse patet. Codd. apud Virg. pariter fluctuant inter dens ate et dens ete, sed verum est densete. Praeterea apud Virg. unanimi pro unanimes plerumque editur. - 2) Salustius scripsi e Cod. - 3) Libro tertio refert Cam. P. In Sallustii verbis festinat additum e Cod. Principes Cod. P. princeps, Cam. Ceterum hoc fragmentum Sallustii nondum a quoquam enotatum inveni. - 4) Convaso - sas Cod. Convasso convassas P. convasso Cam. - 5) Convasem Cod. convassem Cam. P. Locus est Terent. Phorm. I, 4, 13. Apud Terentium Codices variant convasassem, convasissem et conrasissem deditque Bentleius con rasissem. Convasavissem non est librorum scriptura, ut negligenter retulit Reinhardtus ad h. l., sed Hermanni coniectura. Locus omnis sic est legendus:

Récte ego mihi vidissem, et senès essem últus iracundiam;

'Aliquid conrassem, átque hinc me conitcerem protinam in pedes.

1) Virg. Aen. XII, 264. Cod. densate catervas, sed Protinam ultimam non elidit. Conrassem pro conrasissem, ut exstinxem pro exstinxissem, quum non intelligerent librarii, pro suo quisque captu immutarunt. Retinui igitur apud Grammaticum convassem, quod genuinae lectionis vestigium servaret. - 6) Incurso add. Cam. P. - 7) Accesso lacesso arcesso. Ita scripi

vestigia Cod. secutus, qui sic: acerso lacesso facesso; voc. suprascr. ab antiqua manu. Primum verbum haud dubie accesso scribendum, quod lexicis nostris addendum esse videtur, procusum ut incesso. Desideratur etiam in lexicis cesso, cessere, simplex, quod paullo post legitur. In Cam. locus sic legitur: arcesso lacesso facesso incesso incesso. so, lacesso, facesso, incesso, capesso, cesso. In P. acso, tacesso, facesso, incesso, capesso, cesso. In P. decerso, accesso, lacesso, cesso, facesso, incesso, capesso, cesso. — 8) Virg. Aen. XII, 596. Ignes que Cam. P. ignis Cod. ignes editur apud Virg. — 9) In primo lib. Thebaidos Cod. libro Inhebaidos omm. in primo Cam. libro I. Thebaidos P. Locus est v. 245. seq., ubi in editis omittitur est. — 10) Cod. neutral em infinitivum. — 11) Libro III. Cod. lib.

Advancation of III of herbits,

cestante, scato, scutis; linet non sit eins frequent tras.

Sec of Kurmen niv or delega.

there got Haraline Section and b. I.

Licel dun netair 1

simplici, quod est tertiae conjugationis, componenter, tamen ut deponentia primae sunt coniugationis.

15. In to desinentia, quotcunque sint syllabarum, quacunque vocali vel consonante antecedente, primitiva seu derivativa, primae sunt coniugationis, ut sto, stas, praesto, resto, obsto, nato 20, Virgil. IIII. Aeneidos libro 21: Onique Tay or giden letituse et arbore mitani.

Natat uncta carina.

Veto. as, vito, dubito, cogito, noto, porto, muto, puto, reputo, refuto. Virgilius lib. XII.: Proceeding practice refutet 2. tops and living our companies of Fore dicta refutet 2.

Confuto, as: Terentius in Phormione:

Confutavit verbis admodum iratum patrem 23.

Occulto, exsulto, ausculto 24, vasto, gesto, manifesto; Statius Thebaid. lib. II.: Ramus manifestat olivae

Legatum 25 -;

Ovidius Metamorphoseon lib. XIII. 26:

Insidias prodet manifestabitque 27 latentem. Dal automation distribut distri

Eructo, as, lacto, rapto, capto, salto, canto, arto; Lucanus lib. IIII.:

Continuos multis subitarum tractus aquarum 2 . 19 . way . olow in the tor, notice is

lises denigrate animonal and a torio, tis. storio, tis. . 25 minimis sufficient artificial (2135)

Lacto; Terent. in Andrias s atming , manuaged by , classing to character in our and the set

Eorum animas lactas 29.

Idem in eodem:

Idem in eodem: Nisieme lactasses amantem 30, most compared and in the lactasses amantem 30, most compared in the lactasses amontem 30, most compared in th site, endow queque of receiver.

Marito, as. and the season of the season o

IV. P. libro quarto Cam. Locus est libri tertii v. 301. Tum Cod. nec falsa, Cam. P. ne falsa cum editis Statii libris. - 12) Cod. nec incesse mores cum duplici correctione moram ab antiqua manu, et moras a rec. Locus est Stat. Theb. lib. XI, 389. seq. ubi legitur ne incesse moras. — 13) Stat. Theb. XI, 361. ubi legitur incesse entem. Cod. a pr. m. mendose tactam incessantem, sed corr. — 14) Viso quoque visis Cod. quoque om. Cam. P. — 15) Persius I, 58. — 16) In primo posuit hist. libro Cod. in I. lib. posuit historiarum Cam. P. Locum a Gerlachio non video enotatum. — 17) Quoque addidi e God. — 18) Ut h. l. interponunt Cam. P. Sequentia sic leguntur in Cod. causor, commisor, grassor, conversor, diversor; licet cet. Sed Cam. exhibet: accusor, commessor, grassor, conversor, discissor, diversor licet. In P. sic: caussor, commissor, grassor, versor, diversor, aversor, adversor; licet. — 19) Vel a vertor sola P. — 20) Sto, stas, obsto, obstas, praesto, resto, nato hoc ordine sola P. — 21) Virg. IIII. Aeneidos libro Codex. Virgil. IV. lib. Aeneid. Cam. P. Est versus 398. — GRAMMAT, LAT. I.

22) Virg. Aen. XII, 41. - 23) Terent. Phorm. III, 1. 13. ubi Bentl. e Cod. Bemb. reposuit senem pro v. patrem. - 24) Cod. asculto i. e. ausculto, quod dedi. Exulto, as, culto male Cam. P. — 25) Stat. Theb. II, 389. seq. — 26) Metamorphos. lib. IV. P. Metamorphoseon libro IIII. Cam. Metamorphoseon lib. XIII. recte Cod. Est lib. XIII, v. 106. — 27) Prodit manifesta vit que P. prod et manifesta bitque, Cod. Cam. ut est apud Ovid. In Cod. prodit ser. m. - 28) Lucan, lib. IX. Continuus - amnem. Cam. P. Lucan. lib. IHI. continuos - amnem a pr. m. Cod. sed corr. ab antiqua manu animum. Est locus Lucan. IV, 368. qui ita se habet: Continuus multis subitarum tractus aquarum Aera non passus vacuis discurrere venis Artavit clausitque anim am. Ceterum retinui continuos, quod fortasse masculino et nominativo non minus bene aliquando dicebatur, quam neutro continuo m, et accusativo. - 29) Anim as dedi e Cod. Vulgo ut apud Terent. animos. Lact as Bentleius apud Terentium scribi iussit, quum ibi vulgo legeretur lact ans. Locus est Ter. And. V, 4, 9. — 30) Terent. Andr. IV, 1, 24.

Dum Pelea dulce maritat Pelion;

Statius II. Achilleidos 1. Horatius in Epodo: Altas maritat populos 1. squitto bus saming tevitevireb ses aritis

Leto, as; Ovidius in Ibide 3:

M. Azertidos dibros P. Quique Lycurgiden letavit et arbore natam.

Idem in III. 4 Metamorph.:

Letataque corpora vidit.

Exceptis paucis tertiae coningationis, quae et disyllaba sunt, et primitiva. A quidem antecedente, scato, scatis; licet non sit eius frequens usus. Cuius infinitivum Lugartius in VI. lib. protulit: will be a first that the second of the second

Largiffuum fontem scatere atque erumpere lumen.

Ex quo Horatius participii praesentis accusativum in III. lib. Carmin. protalit 8:

Sic et Europe niveum doloso Credidit tauro latus, et scatentem Beluis pontum, mediasque fraudes Palluit audax, is a summer of a above to

E autem vocali, ut meto, peto, et c consenante antecedente, ut flecto, tie, necto, tie, pecto, tis, r similiter antecedente, ut verto, tis, sterto, tis. I antecedente, ut sisto, tis, mitto, [2186] tis 5. In tor quoque desinentia deponentia, vel communia, primae sunt 16, scrutor, testor, antestor; ut Horatius Sermonum lib. I.:

Licet antestari 11.

Notantur tertiae coniugationis, plector, amplector, complector, nitor, utor, et ab his 12 composita; vertor quoque et revertor.

16. În vo, v vocali pro consonante ante o posita, omnia primae sunt coniugationis, pleraque enim sunt derivata, ut levo, as, servo, as, curvo. Notantur tertiac duo, vivo, vivis, unde nomen est derivatum vivus, et lavo, is, ut Virgilius in X.:

1) Stat, Achill. II, 342. seq. Cod. exhibet: Dum pellidulci maritat peleon, sed corr. pelea et pelion. -2) Recte Cod. Alt as. Cam. P. altos. Tum marit as Cod. a pr. m. marito corr. maritat Cam. P. Horat. Epod. II, 9. - 3) In Ibin Cam. P. Recte in Ibide Cod. Tum in Codice mendose licorciden et mendosius corr. ligorciden. Deinde natum pro natam est apud Ovid., sed nat am Cod. Cam. P. Ceterum Cod. Leto et letavit. Cam. P. Laeto - laetavit. Ov. Ibid. 503. -4) Idem in III. Metam. Cod. Idem in IV, libr. Metamorph. Cam. P. Ovid. Met. III, 55. Cod. recte letata. Csm. P. laetata. — 5) Disyllaba Cod. dissyllaba Cam. P. - 6) Eliam addunt Cam. P. - 7) Lucret. De R. N. VI. 598. — 8) Protulit Cod. Refert Cam. P. Est Horat. Odar. III, 27, 25. seqq. — 9) Turbae h. l. in Cod. quas male correctas apud Putschium vides! E autem antecedente vocali, pecto, necto, flecto, et plecto antique. E brevi antecedente duo, peto ac

meto. R antecedente, similiter duo, verto et sterto. Geminata vero t ante o, unum, mitto. Et S antecedente, similiter unum, sto. In quibus plura absurda inesse, patet. Codex ita: E autem conson anteceden-

est tertiae coningationis, compensation,

Maria Company of the Company of the

a dubito, cogijo, aeto, parte, ando, pi

te tertiae conjugationis ut flecto tie necto tie plecto tie. r. similiter antecest ut verto tis, sterto tis. sisto tis mitto tis. In tor quoque cet. In his primum illud conson mendi originem prodit. Tum verbe tertiat cons. supervacanea sunt, quoniam id supra iam notatum. Et ante v. sisto quaedam omissa esse, intelligitur. Proxime ad veritatem accedit Cam. E autem vocali, ut meto, peto, et c antecedente, flecto is, necto is, pecto is, r. similiter antecedente, ut verto, sisto, sterto is, immitto. Fert aliquid auxilii recentior manus in Cod. quae post vv. sterto, is haec addit: S. antecedente ut meato (sic) .i. antecedente ut, e quibus i antecedente at recepi et lectioni Camerarianae intexui. Iam Camera-

man page and the first trade of the second

Lavit improba teter Ora cruor 13.

Horatius Carmin. lib. I.:

Villaque, flavus quam Tiberis lavit 14.

Idem Sermon. lib. I.:

Ora manusque tua lavimus, Feronia, lympha 16.

Quod et primae conjugationis invenitur; Iuvenalis lib. 1.:

Nec pueri credunt, nisi qui nondum aere lavantur 16.

Culus supinum 17 Horat, in lib. I. Sermon. protulit:

Ast ubi me fessum sol acrior ire lavatum Admonuit 18.

L vero ante vo antecedente, tertiae coningationis primitiva inveniuntur 19, volvo, volvis; solvo, solvis; calvo, id est decipio, ut est apud Salustium in historiarum libr. III. Contra ille calvi ratus, quaerit extis, ne somnio ostenderetur thesaurus 20.

In vor desinens deponens, unum est, convivor, quod primae 21 est, generali regulae deponentium serviens, cum non respondeat 22 suo primitivo, id est vivo, is, vel quia de nomine, quod est conviva, derivatur.

17. In xo desimentia pauca sunt, primae quidem coniugationis, ut laxo, as, luxo, vexo, taxo. Sed tertiae non inveni 23, nisi pexo, pexis, texo, xis, nexo, is, et faxo, faxis 24, defecti vum 25. Nexo enimetam nexas invenitur, ut ostendit Virgilius 26 participium dicens: [2187]

Nexantem nodis;

quam nexis 2, ut Accius 20 in Deiphobo:

Nos continuo ferrum eripimus, omnibus manicas neximus;

licet et nexui lectum est, quod etiam a necto, nectis, sicut a pecto, pectis, pexui potest esse. In xor similiter desinentia deponentia primae sunt coningationis, ut rixor, amplexor.

rius locum mendosum esse suspicabatur; melior medicina e Codice exspectanda. — 10) Ut add. Cam. P. — 11) Horat. Sat. I, 9, 76. — 12) Ab eis Cam. P. ab his Cod. — 13) Virg. Aen. X, 727. seq. — 14) Odar. II, 3, 18. Cod. hb. I. Cam. P. lib. II. Tum Cod. vellaque sed corr. — 15) Lympha Cod. limpha Cam. P. Horat. Sat. I, 5, 24. - 16) Cod. Haec pueri sed corr. Locus est Iuv. Sat. II, 162. ubi etiam Codd. aliquot Haec. Nisi abest a Cod. sed in margine ascr. - 17) Vel participium add. Cam. P. sopinum Cod. - 18) Libro Sermon. omisso numero Cam. P.; eum supplet Cod. Locus est Horat. Sat. I, 6, 124. seq. -19) Ut add. P. Eadem addit volvo, volvis, quod licet desideratur in Cod. et Cam., retinui tamen, quia facile excidere poterat. Tum calvis add. P. quod ignoratur a Cod. et Cam. - 20) Salustium scr. e Cod. Tum calvi zatus q. retextis (sic) ne somnio tenderetur (sic) Cod. quod expressi. An somnio portenderetur P. quae-

rebat ex me an somnio portenderetur. Cam. In Fragmm. Sallustii recte legitur num som. Ceterum prior pars huius fragmenti citatur etiam a Nonio pag. 7. — 21) Vv. convivor quod primae in Cod. supra scr. - 22) Cod. cum non respondens sed corr. respondet. Verum est respondeat, quod exhibent Cam. P. - 23) Inveniuntur Cam. P. - 24) Nexo is. Faxo enim faxis P. nexo, is, faxo, is, nexo enim cet. Cam. Turbat nexis enim et Cod. nexo xis faxo xis defectivum tamen nexas (sic). Ex quibus facile intelligitur, quae vera manus scriptoris fuerit. — 25) Defectivum est haec plane desunt a Cam. Est abest a Cod. - 26) Virgilius in V. Cam. P. in V. abest a Cod. Est locus Aen. lib. V, 279. — 27) Nectis male P. - 28) Ut Accius in D. Cod. P. Ut dicit Actius in D. Cam. - 29) Nexui Cod. licet et nexuimus a nexui lectum sit Cam. licet et nexi lectum est P. - 30) Pexui Cod. Cam. ptxi P. - 31) Deponentia additum e Cod.

Bb *

Control of the State of the Sta

Dum Pelea dulce maritat strationagues alaginguinto entre de decimando Pelion;

Statius II. Achilleidos 1. Horatius in Epodo: a tale apparaton paratono at al. . ? Altas maritat populos . molegatino tons estato i svitevicele see avinente,

Leto, as; Ovidius in Ibide 3:

A Carolidos Hibro P. Quique Lycurgiden letavit et arbore natam.

Idem in III. 4 Metamorph.:

Letataque corpora vidit.

Exceptis paucis tertiae coningationis, quae et disyllaba sunt, et primitiva. A quidem antecedente, scato, scatis; licet non sit eius frequens usus. Cuius infinitivum Lucretius in VI. lib. protulit: Company to part through a first in company to the second

Largissuum fontem scatere atque erumpere lumen.

Ex quo Horatius participii praesentis accusativum in III. lib. Carmin. protulit 8:

Sic et Europe niveum doloso Credidit tauro latus, et scatentem Beluis pontum, mediasque fraudes Palluit audax.

E autem vocali, ut meto, peto, et c consepante antecedente, ut flecta, tie, necto, tie, pecto, tis, r similiter antecedente, ut verto, tis, sterto, tis. I antecedente, ut sisto, tis, mitto, [2186] tis 5. In tor quoque desinentia deponentia, vel communia, primae sunt 16, scrutor, testor, antestor; ut Horatius Sermonum lib. I.:

Licet antestari 11.

Notantur tertiae coningationis, plector, amplector, complector, nitor, utor, et ab his 12 composita; vertor quoque et revertor.

16. In vo, v vocali pro consonante ante o posita, omnia primae sunt coniugationis, pleraque enim sunt derivata, ut levo, as, servo, as, curvo. Notantur tertiae duo, vivo, vivis, unde nomen est derivatum vivus, et lavo, is, ut Virgilius in X.:

1) Stat, Achill. II, 342. seq. Cod. exhibet: Dum pellidulci maritat peleon, sed corr. pelea et pelion. -2) Recte Cod. Alla as. Cam. P. altos. Tum marit as Cod. a pr. m. marito corr. marit at Cam. P. Horat. Epod. II, 9. - 3) In Ibin Cam. P. Recte in Ibide Cod. Tum in Codice mendose licorciden et mendosius corr. ligorciden. Deinde natum pro natam est apud Ovid., sed nat am Cod. Cam. P. Ceterum Cod. Leto et letavit. Cam. P. Laeto - laetavit. Ov. Ibid. 503. -4) Idem in III. Metam. Cod. Idem in IV. libr. Metamorph. Cam. P. Ovid. Met. III, 55. Cod. recte letata. Cam. P. laetata. — 5) Disyllaba Cod. dissyllaba Cam. P. — 6) Eliam addunt Cam. P. — 7) Lucret. De R. N. VI, 598. — 8) Protulit Cod. Refert Cam. P. Est Horat. Odar. III, 27, 25. seqq. — 9) Turbae h. l. in Cod. quas male correctas apud Putschium vides: E autem antecedente vocali, pecto, necto, flecto, et plecto antique. E brevi antecedente duo, peto ac

meto. R antecedente, similiter duo, verto et sterto. Geminata vero t ante o, unum, mitto. Et 8 antecedente, similiter unum, sto. In quibus plura absurda inesse, patet. Codex ita: E autem conson anteceden-

te tertiae coniugationis ut flecto tis necto tie plecto tis. r. similiter anteced ut verto tis, sterto tis. sisto tis mitto tis. In tor quoque cet. In his primum illud conson mendi originem prodit. Tum verba tertiae cons. supervacanea sunt, quoniam id supra iam notatum. Et ante v. sisto quaedam omissa esse, intelligitur. Proxime ad veritatem accedit Cam. E autem vocali, ut meto, peto, et c antecedente, flecto is, necto is, pecto is, r. simi-liter antecedente, ut verto, sisto, sterto is, immitto. Fert aliquid auxilii recentior manus in Cod. quae post vv. sterto, is haec addit: S. antecedente ut mesto (sic) .i. antecedente ut, e quibus i antecedente at recepi et lectioni Camerarianae intexui. Iam Camerathe inproper Lavit improba teter possed for theory such asset emphasises, as waste, we then Ora cruor 13.

Horatius Carmin. lib. I .:

Villaque, flavus quam Tiberis lavit 14.

Idem Sermon, lib. I .:

Ora manusque tua lavimus, Feronia, lympha 15.

Quod et primae coniugationis invenitur; Iuvenalis lib. 1 .:

Nec pueri credunt, nisi qui nondum aere lavantur 16.

Cuius supinum 17 Horat, in lib. I. Sermon. protulit:

Ast ubi me fessum sol acrior ire lavatum

Admonuit 18.

L vero ante vo antecedente, tertiae coniugationis primitiva inveniuntur 19, volvo, volvis; solvo, solvis; calvo, id est decipio, ut est apud Salustium in historiarum libr. III. Contra ille calvi ratus, quaerit extis, ne somnio ostenderetur thesaurus 20.

In vor desinens deponens, unum est, convivor, quod primae 21 est, generali regulae deponentium serviens, cum non respondeat 22 suo primitivo, id est vivo, is, vel quia de nomine, quod est conviva, derivatur, and the analytimone, but below their suits and an

17. In xo desinentia pauca sunt, primae quidem coniugationis, ut laxo, as, luxo, vexo, taxo. Sed tertiae non inveni 23, nisi pexo, pexis, texo, xis, nexo, is, et faxo, faxis 24, defecti vum 25. Nexo enim tam nexas invenitur, ut ostendit Virgilius 26 participium dicens: [2187]

Nexantem nodis;

quam nexis 27, ut Accius 28 in Deiphobo: 101 1930 1930 2000 183 hour saumen a mebine 1930

products ", primee cant, at a numicibus se Nos continuo ferrum eripimus, omnibus manicas neximus;

licet et nexui 29 lectum est, quod etiam a necto, nectis, sicut a pecto, pectis, pexui 30 potest esse. In xor similiter desinentia deponentia 31 primae sunt coningationis, ut rixor, amplexor.

sunt sticut woln; me, at colle, i.e., intellector canera diversus conjugationes memerant. Sond an-

rius locum mendosum esse suspicabatur; melior medicina e Codice exspectanda. — 10) Ut add. Cam. P. — 11) Horat. Sat. I, 9, 76. — 12) Ab eis Cam. P. ab his Cod. - 13) Virg. Aen. X, 727. seq. - 14) Odar. II, 3, 18. Cod. lib. I. Cam. P. lib. II. Tum Cod. vellaque sed corr. - 15) Lympha Cod. limpha Cam. P. Horat. Sat. I, 5, 24. - 16) Cod. Haec pueri sed corr. Locus est Iuv. Sat. II, 152. ubi etiam Codd. aliquot Haec. Nisi abest a Cod. sed in margine ascr. — 17) Vel participium add. Cam. P. sopinum Cod. — 18) Libro Sermon. omisso numero Cam. P.; eum supplet Cod. Locus est Horat. Sat. I, 6, 124. seq. -19) Ut add. P. Eadem addit volvo, volvis, quod licet desideratur in Cod. et Cam., retinui tamen, quia facile excidere poterat. Tum calvis add. P. quod ignoratur a Cod. et Cam. - 20) Salustium scr. e Cod. Tum calvi ratus q. retextis (sic) ne somnio tenderetur (sic) Cod. quod expressi. An somnio portenderetur P. quae-

rebat ex me an somnio portenderetur. Cam. In Fragmm. Sallustii recte legitur num som. Ceterum prior pars huius fragmenti citatur etiam a Nonio pag. 7. — 21) Vv. convivor quod primae in Cod. supra scr. — 22) Cod. cum non respondens sed corr. respondet. Verum est respondeat, quod exhibent Cam. P. - 23) Inveniuntur Cam. P. - 24) Nexo is. Faxo enim faxis P. nexo, is, faxo, is, nexo enim cet. Cam. Turbat Cod. nexo xis faxo xis defectivum tamen nexas (sic). Ex quibus facile intelligitur, quae vera manus scriptoris fuerit. - 25) Defectivum est haec plane desunt a Cam. Est abest a Cod. - 26) Virgilius in V. Cam. P. in V. abest a Cod. Est locus Aen. lib. V, 279. -27) Nectis male P. - 28) Ut Accius in D. Cod. P. Ut dicit Actius in D. Cam. - 29) Nexui Cod. licet et nexuimus a nexui lectum sit Cam, licet et nexi lectum est P. - 30) Pexui Cod. Cam. pexi P. - 31) Deponentia additum e Cod.

quantity nettrorung cut able eliciones, a sign

discreta, concetto; ligo, inligue a

In or passiva, quacunque praecedente vocali vel consonante, confugationem suorum sequuntur activorum, ceu ante dixinus.

18. Composita quoque in omnibus terminationibus simplicium suorum coniugationes, eadem scilicet manente finalitate, sequuntur; si tamen cum verbis vel cum praepositionibus, cum quibus frequentius solent iungi ¹, componantur. Cum verbis, ut tepefacio, calefacio, madefacio, patefacio ², liquefacio. Cum praepositionibus, ut capio, praecipio, decipio; facio, inficio, efficio ³, deficio; fero, praefero ⁴, infero, aufero ⁵, suffero, defero ⁶; turbo, proturbo; scribo, describo, conscribo ¹; neco, eneco, vinco, convinco; fraudo, defraudo; fundo, infundo; cedo, discedo, concedo; ligo, inligo ˚; ago, perago, subigo, exigo, circumago, cogo; traho, subtraho; halo, exhalo; fallo, refello; clamo, reclamo; emo, coemo; no, adno; pono, expono, repono, depano, impono ˚; crepo, discrepo; repo, adrepo, inrepo ¹¹; aro, exaro; curro, incurro, discurro, concurro ¹¹; penso, dispenso, compenso ¹²; viso, inviso; canto, decanto; mitto, immitto, submitto; curvo, incurvo; solvo, desolvo ¹³; duco, diduco ¹⁴, educo, nisi sensus caussa mutetur coniugatio, producta quidem penultima tertiae, ut ¹⁵ educo, cis; correpta autem ¹⁶, primae, ut ¹¹ educo, cas, id est nutrio ¹⁶, ut Virgilius in lib. X.;

Quatuor 19 hic invenes totidem quos educat Ufens; quod a nomine dux, ducis posse fieri praediximus. Et manduco, as, licet a duco, is, verbo videtur componi, tamen cum nomine compositum, quasi manum ad os duco, iare primae est coniugationis 22.

19. Intellectus autem differentia solet interdum ²¹ in simplicitate verborum mutare [2188] coniugationes ²², ut dico, is, et dico, dicas; mando, is, mando, as; fundo, is, fundo, as; sicut sero ²³ quidem a nomine, quod est haec sera ²⁴, licet correpta simpliciter penultima ²⁵, et lego, as producta ²⁶, primae sunt, ut a nominibus sera et lex venientia; sero autem seris, correpta similiter ²⁷ penultima, ex quo dissero, prosero, insero ²⁶ fiunt, et lego, is, unde dilego ²⁶, sublego, componuntur, differentiae caussa, ut primitiva, tertiae sunt; pello quoque pellas, quod simplex in usu non est, unde appello ²⁶, as, primae est; pello autem is, expello ³¹, impello, depello, tertiae sunt; sicut volo, as, et volo, vis, intellectus caussa diversas coniugationes meruerunt. Sono ²⁸ au-

1) Coniungi P. - 2) Madefacio, patefacio Cod. patefacio, madefacio Cam. P. - 3) Efficio Cod. officio Cam. P. Tum in Cod. suprascr. afficio, quod omisi. - 4) Perfero h. l. add. Cam. P. - 5) Aufero Cod. affero Cam. P. - 6) Differo Cam. P. defero Cod. -7) Conscribo additum e Cod. — 8) In ligo Cod. illigo Cam. P. - 9) Depono, impono addita e Cod. - 10) Inrepo ita Cod. et P. In Com. desunt repo, adrepo, inrepo. Tum in P. rado, arrado, inrado, quae absunt a Cod. et Cam. — 11) Concurro add. e Cod. — 12) Compenso add. e Cod. - 13) Dissolvo P. sed desolvo Cam. Cod. — 14) Diduco Cod. deduco Cam. P. — 15) Ut additum e Cod. — 16) Penultima intrudunt Cam. P. In Cam. deest autem. — 17) Ut add. e Cod. — 18) Nutrio non extraho Cam. P. Vv. non extraho recte desunt in Cod. — 19) Quatuor deest in Cod. Locus est Virg. Aen. X, 518. — 20) Coniugationis add. e Cod. — 21) Et interponunt h. l. Cam. P. In Cod. a ser. m. ascr. — 22) Coniugationem Cam. P. — 23) Sicut et sero quidem seras, an. Cam. P. In Cod. abest et, suprascriptis his: tardo seras a rec. m. — 24) Add. huius serae Cam. P. — 25) Simpliciter add. e Cod. Est sine dubio, dregveg.: — 26) Penultima additur a Cam. et P. abest a Cod. — 27) Cod. mendose simpliciter. Idem ignorat h. l. v. penultima. — 28) Insero in Cod. a ser. m. ascriptum. — 29) Dilego dedi e Cod. i. e. diligo. Cam. deligo. P. delego. — 30) Appello Cod. Compello Cam. P. In Cod. tamen con pello corr. — 31)

In Cod. est ex. pello, ut videatur voluisse librarius excompello. Cam. P. expello. Paullo post sunt deest
in Cod. — 32) Etiam P. pro quo enim exh. Cam.
Autem Cod. ubi enim suprascr. a rec. m. — 83) Et
sono is Cam. P. — 34) Infinitivus Cod. infinitivum

tem sonas, et sonis 33, unde sonere infinitivus 34; crepo, as, et crepo, is, unde et crepere; fulgeo et fulgo, unde et fulgere; ferveo et fervo, unde et fervere; oleo et olo, unde olere 35, penultima correpta; strido, is, et strideo, es; sicut albo, as, et albeo, es; denso, densas, et denseo, denses; duro, as, et dureo, es; maturo, as, et matureo, es; ex quibus induruit et maturuit 36 praeterita perfecta veniunt, auctoritate sola vetustatis 37 tradidit ratio, unde nec omnes motus haec eadem verba tritos et usitatos in utraque coniugatione habere noscuntur.

20. Cum nominibus autem composita verba mutant plerumque coniugationem. Nam generali 38 regulae subjecta et quasi a nominibus derivata, jure ad primam veniunt conjugationem verborum, ut litigo 39, gas, remigo, gas, vociferor, aris, morigeror, aris; et maxime excludentia i, quam in simplici verbo ante 40 o habuerunt, etiamsi cum praepositione componantur, mutant coniugationem, ut aedifico, significo, sacrifico, laetifico, amplifico, terrifico; mancipo quoque, aucupo, participo, licet possunt haec 41 quasi a nominibus manceps et anceps et particeps; sicut vindico, as, iudico, as, indico, auspicor, aris, a nominibus vindex, iudex, index, auspex venientia, iure primae esse, idemque etiam de superioribus potest intelligi, ut a lae-[2189] tificus, sacrificus 42, amplificus, terrificus, nominibus, quae sunt in usu, verba deducantur 43, hisque similiter excurrisse aedifico et significo verba 44, licet careant positione 45, ad aliorum similitudinem compositis nominibus. Et cum solis tantum praepositionibus verba composita, si in compositione careant i, quod habuerunt in simplicitate, mutant 46 coningationem, ut a capio, capis, quod est tertiae, primae fiant coniugationis; ut anticipo, occupo 47. Ut enim 48 a nominibus verba derivata, e vel i addentia, una syllaba genitivum primitivi solent vincere, ut canus, cani, caneo; insanus, insani, insanio; sors, sortis, sortior; et 49 e contrario a verbis in eo vel in io 50 desinentibus traducta nomina, id est quae e vel u vel i vocales excludant 51, minus una syllaba proferuntur, ut arceo, arcus; profugio, profugus 52; advenio, advena; gradior, gradus; tribuo, tribus; metuo, metus: sic etiam in ipsis verbis solet evenire, ut in io verba desinentia, si in compositione i excludant, omnibus modis unam minuentia 53 syllabam, coniugationem quoque mutare 54 cogantur; facio, facis; aedifico, aedificas; capio, capis; occupo, occupas. Sic 55 a nomine et capio nuncupo, nuncupas; eodemque modo a fugio, fu-

Cam. P. — 85) Olere penultima (sic) Cod. olere penultima Cam. P. - 36) Induruit et maturuit Cod. Cam. induravit et maturavit P. male. - 37) Auctoritate sola vetustatis tradidit ratio. Sic recte Cod. Ratio vetustatis est usus, modus, quo utebatur vetustas. Et artificiosior sic clauditur periodus, quod amant Grammatici huius aetatis, maxime Eutychius eiusque praeceptor Priscienus. Auctoritas sola vefustatis, non artis ratio tradidit. Cam. P. - 38) Add. nominum Cam. P. male. In Cod. ascr. a ser. m. Eadem tamen rec. m. ascripsit subiecta, quod abesse nequit. - 39) Cod. a pr. m. lego gas cum corr. I litigo i. e. vel litigo. Correctio tamen videtur ab antiqua m. quare retinui, etiam sententia postulante. — 40) Cod. ante o. cui consentit Cam. Antecedente o P. - 41) Licet possunt haec Cod. licet haec Cam. P. in quibus infra post v. esse additur videntur. — 42) Sacrificus, laetificus Cam.

P. - 43) Deducantur Cam. P. diduc untur Cod. -44) Verba videntur P. V. videntur om. Cam. et Cod. - 45) Licet careant appositis ad aliorum cet. Cam. P. Pro v. appositis Cod. exhibet positione, quod dedi. Nam quae sequuntur ad aliorum similitudinem compositis nominibus in appositione addita sunt, et enetήγησιν continent. Ceterum carent Cod. a pr. m. -46) Motant Cod. V. supra. - 47) Anticipo anticipas, occupo occupas. Cam. P. -48) Ut et enim sola P. -49) Et e contrario ita recte Cod. Ita e contr. Cam. P. - 50) Vel in uo interponunt Cam. P. - 51) Id est add. e Cod. Tum excludentia in Cod. corr. a ser. manu. - 52) Perfugio perfuga Cam. P. In Cod. est e corr. refugio refuga, sed recte prima manus: profugio profugus. - 53) Minuentia unam Cam. P. -54) Motare Cod. V. supra. - 55) Sicut a nomine Cam, P.

gis nomen deductum fuga facit ex nomine verbum fugo, fugas; quo modo a verbo iungo iungis 2 nomen iugum, et ab hoc verbum iugo, iugas; et molo, molis 3, unde nomen mola, et ab eo verbum immolo, immolas; sicut sedeo verbum secundae, et 4, quod eiusdem est compositum coniugationis 5, insideo, unde nomen insidiae, ex quo aliud verbum insidior, insidiaris, traducitur 6. Ex praeterito perfecto suo, quod est in primitivo sedeo, sedi, factum expulsione e, quae erat ante o, productaque penultima, facit verbum primae coniugationis, sedo, sedas, quomodo in circumflexis apud Graecos Syracusano more saepe verbi positio derivatur ab alterius verbi praeterito perfecto, ut ποιώ, πεποίηκα, πεποιήκω; νοώ, νενόηκα, νενοήκω; quod potest etiam a praeterito perfecto, quod est sedi, nomen fecisse haec sedes, eadem verbi longitudine etiam in nomine servata. Ut ab eo quod est rumpo, rupi, rupes; sterno, stravi, strages; sic a nomine sedes derivatum 8 generali regula nominum, iure primae coniugationi dedit se verborum 9. A nomine quoque plurali, quod est hae sordes, sordeo, sordes, secundae coniugationis verbum deductum, cum fecisset ex se nomen mobile sordidus, ab eo verbum derivans sordido, das, merito primae dedit illud verborum coniugationi. De monosyllabo autem 10 verbo, quod est primae, praeter regulam coniugationis, do, das, dat, et compositionibus eius rationabiliter non respondentibus primitivo, in supradictis abunde reor esse monstratum 11.

composition i probability commission made minimum allegated villation, could attended to the on white contain form for a require assign, and can can't octube, octube the stranger of the raments, margins continued a fugic, in-

fugis fit nomen. Codex. Facit omittunt Cam. P. Fit verborum videtur, sedo sedas. P. dedisse verborum autem etiam omittendum esse, res ipsa docet, idque omissis reliquis Cod. Recte Cam. dedit se verborum, feci. — 2) Iugo iugis mendose Cod. — 3) Molo mo-quod expressi. — 10) Enim Cam. P. et Cod. a ser. li s ita recte Cod. molo molas Cam. P. — 4) Et de-m. autem Cod. a pr. m. — 11) Addit librarius in Cod. est in Cod. sed necessarium. - 5) Ut add. Cam. P. - Deo gratias explicit feliciter ars eutycii 6) Et male interponunt Cam. P. - 7) Ut est sedeo grammatici. sedi P. quod est sedi Cod. Cam. - 8) Derivatum ver-

He can sail trainin praeprodimenture carba composita at in com-

1) Nuncupas; facit eodemque modo a fugio bum P. Cam. Verbum abest a Cod. - 9) Dedisse tention within anther t

I will be a think population (it's to a sive good to to - 3) Inducentia Can V. diductionals God, the to the one dealer on Long et Cod. V. Pr. with extract manager qued tight. View quas sequentles discuss untilitie being conjusting numerities it an outliene adults sunt, et ente-yes, see graphs, lan P - 68 C eliven son P. - 48 Com P. - 48 Cen P. - 48 Cen P. - 68 Cen P. we all of get in no a derported boart P. - 51) and ast ada a toll Ten eveludante harful, our a da ma-DE - 52) Partiger perfuga Cam, P. In Cad. tol c corr reagn ratinge, and recte prime manus; profingri prougle we 3) Michentia un m Cam. P --

The second to the restant of the Miller of the and the second of the second o and the second plant with the second particular and the second particu the state with smaller of the attender he care. Et -mary manus bon, substruct residents of a sainer it, in time little senting parties but when they are procome of Principles of the about the arms of the ar-The first of the Constant Cons a Lot 188" - ing a more soup pater of the and the core whose a bull large. Louis rement wifering by entique in quart relinoi. from a selection of the continued of the course of the consents Captachardens of - +1) Like pograna nove to the every how than P. in quibes notice post v. of Ver ee Cod V. supra - "50) seem a noticens or a definite industry - 127 Surveyen To officer Cam P.

ARUSIANI MESSI

V. C. OR. COMITIS PRIMI ORDINIS

EXEMPLA ELOCUTIONUM

BX

VIRGILIO SALUSTIO TERENTIO CICERONE

DIGESTA PER LITTERAS.

A R C B B M L N L B B A

N. C. OB COMITTE STIME ORRINGS.

MURUTUDOJN AJAMUZ

VIRGILIO SALUSTIO TERRNTIO CICRIONE

DIRECT PROPERTY

PRAEFATIO EDITORIS.

Plus quam dimidia parte auctus Arusianus hic Messius prodit, cuius olim libellum Angelus Maius, vir de antiquarum litterarum studio immortaliter meritus, ex codice aliquo Ambrosiano, nomine Cornelii Frontonis praenotato, edidit. Est in bibliotheca Guelpherbytana libellus manu Gudii exaratus, qui talem prae se fert indicem: Arusiani Messi, V. C. Or. Comitis primi ordinis, exempla elocutionum ex Virgilio, Sallustio, Terentio, Cicerone, digesta per litteras. Libellus est in charta scriptus, eiusque in fronte notavit Gudius: In aliquibus codicibus pro Arusiani Messi male irrepsit Cornelii Frontonis. Is libellus haud dubium est quin ab antiquissimo aliquo codice itemque optimo transscriptus sit; tam enim est incolumis, ut integrum Grammatici opusculum, paucis locis exceptis, repraesentare, Angeli autem Maii codex plane mutilatus truncatusque, maxime vero in posteriori parte, fuisse videatur. Rursum igitur mihi contigit, id quod in prioribus Grammaticis, hucusque a me tractatis, accidisse vehementer laetor, ut antiquissimum librum nactus, fontem integerrimum adire possem, ex quo opusculum quam emendatissimum in lucem proferrem. Nam tametsi relicti sunt loci, in quibus medicina ab alio tantum libro scripto exspectari debet; tamen in plerisque codex hic Gudianus, veram Grammatici manum refert, ac non solum in iis quae Maius iam publici iuris fecerat, auxilium fert integerrimum, verum etiam nova multa satis emendate scripta affert, ita ut, quod supra dixi, plus quam dimidia parte auctus videatur. Atque inter ea, quae nova iam leguntur, maxime memorabilia sunt aliquot Ciceronis fragmenta, antehac non cognita, et, quod maius est, fragmenta permulta ex Sallustii libris Historiarum, quae hucusque nemo vidit. De quibus quum scirem magnam multorum esse exspectationem; nolui committere ut ea diutius traheretur, qua de caussa editionem amplius differendam non censebam.

GRAMMAT. LAT. I.

•

Ceterum quinam fuerit Arusianus, atque Messiusne an Messus potius scribendus sit, nunc quaerere non vacabat. Quae de Frontone disputaverat Angelus Maius, quaeque de libello Frontoni abiudicando dixit Niebuhrius in Editione Frontonis reliquiarum, ea huic meae editioni praemittenda iudicavi. Notabile est, in codice Gudiano bis citari Symmachum, quum in reliquis ex quatuor tantum priscis illis scriptoribus, Terentio, Sallustio, Cicerone, Virgilio exempla sint petita. Donec certius constiterit, quo tempore vixerit Arusianus, illos Symmachi locos pro suppositiciis habendos putavi ac proinde in notas transscripsi, non pro certo affirmare ausus, nihil eos ad Arusianum pertinere. Facile enim fieri potuit, ut Arusianus, vel recentis alicuius illecebrae libro suo conciliandae caussa, vel gratiam ac favorem ipsius Symmachi captans, si forte illius aetate viveret, a norma sibi praestituta paullum deflecteret atque recentiorem scriptorem aliquoties in scribendi exemplum laudaret.

Silentio praetereundum non est, me in hoc libello Salustii nomen una l littera scripsisse, quam veram esse scripturam puto, licet aliter pronunciasse veteres facile largior. Commemorare tamen debeo, huic scribendi rationi non ubique favere codicem Gudianum, quem initio putabam antiquiorem scripturam referre omnibus in locis, qua in re me errasse, postea intellexi. Retinui tamen illam per unam l scribendi rationem, qua coeperam. Scripsi in Gymnasio Zittaviensi Idib. Augusti cloloccexxx.

colick plane mulifaties matheatusque, thaceand vero in posteriori parie, licisal, catrin, therein igitur main contigit. It quod in princit as transmunticis, but in a categorium matheatus, accidisse vehementer lactor, ut antiquissimum for the nacius, fontean integerriumum adire possem, ex quo opasculam quam additissimum in incem proferrem. Sam tangetsi religit and bodi in qui in dicina ab adio tantum fibro accimito exspectari-adobet; tangen in ples codere life Godiernus 'veram Gramusatai mannam relegi, accimitati un segma flatus in problem in the same problem in the same adore and a same and the same alteri, in the court of the plane and the same a

PRAEFATIO ANGELI MAII.

Opus grammaticum quod extremum in mea Frontoniana Editione excudendum curo, inscribitur in Codice Ambrosiano (D. 498. part inf.) CORNELII FRONTONIS EXEMPLA ELOCUTIONUM. Iam hic Codex longe alius est, atque antiquissimus Palimpsestus, ex quo superiora Frontonis Scripta prodierunt. Quum mihi exploratum sit, hoc Opus ab aliis tribui Arusiano (seu Volusiano) Messo sequioris aevi oratori et grammatico, proponenda censui quaedam argumenta, ob quae Frontoni nostro asserendum videbatur.

1. Hoc Opus in Codice Ambrosiano nomen Cornelii Frontonis, ut dixi, diserte prae se fert.

2. Codices nullo fere in loco antiquiores nobilioresve, quam in Coenobio Bobiensi fuerunt. Iamvero in eius Coenobii pluteis inter alios Grammaticos veteres Cornelii quoque Frontonis Elegantiae latinae exstiterunt. Eius rei testis est luculentus in sua Geographia Volaterranus his verbis: "Hic (in Bobiensi Coenobio) anno MCCCCXCIIII. huiuscemodi libri reperti "sunt Terentianus Maurus de literis, syllabis et metris omnis generis. Caesius Bassus. "Velius Longus de orthographia. Adamantius Martyrius de B litera muta, et V vocali. Probi "catholica. Cornelii Frontonis Elegantiae latinae. Sergius grammaticus de litera etc." Porro Elegantias latinas Cornelii Frontonis quis aliud existimet quam hoc Scriptum, Exempla elocutionum, quae reapse sunt Elegantiae sermonis latini? Neque enim hic titulus convenit alii Cornelii Frontonis Opuscalo item grammatico edito et inscripto De Differentiis vocabulorum, quae dici Elegantiae latinae vix posse videntur. Ergo Libellus, Exempla elocutionum in Codice Bobiensi Cornelio Frontoni adscriptus fuit. Codex tamen Ambrosianus, quo nos utimur, non est antiquus, nec Bobiensi videtur, sed omnino saeculo XVI. scriptus.

Codice usum' esse, in quo erat Opusculum Cornelii Frontonis Exempla elocutionum. En eius verba ad Ciceronis Libri I. de Rep. Fragmentum primum: "Hoc Fragmentum, ut multa post "alla, ex Cornelii Frontonis grammatici veteris libro quodam qui elocutionum Exempla inscri"ptus est, mutuatus sum: quem librum ex intimis Rainutii Farnesii, Cardinalis illustrissimi, the "sauris, domino ipso concedente sumptum ad me Roma iuvenis ornatissimus atque doctissimus "Fulvius Ursinus, amicus meus, misit. Hic autem, cum praeclara multa eaque incognita Cicero, nis ad antiqui sermonis formulas demonstrandas exempla contineat, adeo mihi ad haec concin"nanda Fragmenta fuit commodus, ut, quidquid iis ornamenti hac nova editione accesserit, id

.; . "

¹⁾ Lib. 4. prope finem.

", omne humanissimi Principis liberalitati etc. referendum sit." Revera in Codice nostro exstat

quidquid Tullianum Sigonius ex Farnesiano libro compilavit.

4. Andreas Patricius, qui Fragmenta Ciceronis auxit, ad Particulam Tullianae Orationis inscriptae Quum quaestor Lilybaeo decederet, haec ait: "Fragmentum recens allatum a me ex "Frontonis quodam libro, qui continet Exempla elocutionum. Quem quidem librum cum Io. "Zamoscius noster, adolescens litteratissimus, ex Italia in Poloniam ad me misisset, quoniam antea "quoque ex eo Sigonius quadraginta fere alia Fragmenta elicuerat, inque suam posteriorem Edi-"tionem transtulerat; dedi et ipse operam, ut inde etiam et huic nostrae commentationi accessio "nonnulla quaesita esse videretur." Pergit ibidem Patricius confirmare, auctorem quoque libelli de Differentiis vocabulorum unum esse eumdemque Frontonem, de quo videlicet loquuntur Gellius Lib. II. 26. XIII. 28. XIX. 10. 13. et Macrobius in Saturnalibus (v. 1.).

5. Aldus Manutius Sallustii Fragmenta ex libello Frontonis, qui nunc editur, partim Ad Historiarum enim Sallustii Lib. I. verba illa Nihil ob tantam mercedem sibi abmituros, sic ait 1: "Ex Cornelii Frontonis de Exemplis elocutionum libello, nondum edito, quem legi "commodatum a Scipione Pettio, viro optimo, et singulari quadam in pervestigandis Veterum

"libris diligentia praedito."

6. Nicolaus quoque Heinsius testis est, hunc libellum a nonnullis Frontoni tribui. Sic enim ad Gronovium ex Urbe Neapoli scribit 2: "Inveni Grammaticorum nonnullorum Opuscula "hactenus, ni fallor, inedita, magno mihi usui futura, quae omnino velim describere. Inter quos "Volusianus est Messus, quem alii Cornelium Frontonem volunt. Is Fragmenta Ciceronis ac Sal-"lustii multa citat, quae in eorum Operibus frustra quaerantur. In phrasibus minus usitatis anno-"tandis potissimum occupatur, quas ex quatuor auctoribus selegit, Virgilio, Terentio, ac iis quos "iam nominavi."

7. Ludovicus item Carrio ad Historiarum Sallustii Lib. I. Editionis Gruterianae p. CCCCLI. sic ait: "Arusianus Messus libello de elocutionum Exemplis, quem quidam Cor. Frontoni tribuunt, "haec Sallustiana citat." Quod vero idem addit, inepte et inscienter eum libellum Cor. Frontoni adscribi, id demum nos moveret, si assertionis suae argumenta Carrio protulisset.

8. Ianus denique Douza in Notis ad Sallustii Hist, quas videsis in eadem Gruteriana Edi-

tione, Frontonis esse autumat libellum ex quo multae Sallustii particulae depromptae sunt.

9. Confirmat hanc opinionem simile aliud Opusculum de Differentiis vocabulorum, quod Cornelio Frontoni nemo fere abiudicat. Idem scilicet praestat unum in elocutionibus quod alterum in vocabulis: nempe hoc vocabulorum, illud elocutionum differentias notat. Et Frontonem quidem suorum discipulorum in gratiam grammatica. Opera scripsisse mihi facile persuadeo. vero is imperfectam sermonis latini doctrinam tradidisset, nisi post usum verborum, usum quoque elocutionum varium docuisset. Haec fere habui quae pro Frontone meo dicerem, cui hunc Elocutionum libellum vindicandum censui. Ceterum eumdem sub Arusiani (seu Volusiani) Messi nomine laudant Pierius ad Virgilium, Carrio ad Sallustium, Heinsius ad Valerium Flaccum III. 737. et alibi nec non in Epistulis, Io. Rhodius in Lexico Scriboniano voc. abstinere ab omni re. bricius in Bibliotheca latina 3, Burmannus Iunior in Commentario de Vita Heinsii Adversariis huius

3) Edit. Hamburg. 1722. Tom. 3. p. 914.

chi ili anliqui serraquis, formalas denfontrancias exempla centined, adeo

¹⁾ In Edit. Sallustii Antverpiensi 1564. 2) Epistulae Virorum illustr. Tom. 3. Epist. ad Gronovium 144. p. 181.

praefixo p. IX. Idem Burmannus in praefatione ad Virgilium p. XLI. Ruhnkenius in praefat. ad Rutilium Lupum p. XXVI. Heynius in praefat. item ad Virgilium p. CCXXXXIV. aliique, qui tamen rem ad trutinam revocasse numquam videntur.

lam utrum hoc, quo scribo, tempore Libellus Elocutionum sit editus, mihi non satis exploratum est. Fabricius quidem ait 1, illum e Codice Godfridi Graevii, Consulis Lipsiensis, ab Andrea Stübelio suis locis insertum novae Editioni Thesauri eruditionis scholasticae Basilii Fabri. Lipsiae an. MDCCXVII. Sed revera Stübelius nonnisi exempla aliquot ex eo libello in Thesauro suo laudat, multa praetermittit, quodque pluris interest, verba Auctoris libelli plane supprimit: adeoque libellus, quod quidem ad Stübelium attinet, plane ineditus est. Anno autem MDCCXLII. de eo libello sic ait Burmannus Iunior in Commentario de Vita Heinsii p. IX. "Luculentum hoc "grammaticae rei monumentum tanto temporis intervallo privatis virorum doctorum armariis pres-"sum mirari sane subit." Tum idem anno MDCCXLV, in praefatione ad Virgilium p. XLI, necdum editum dicit. Denique Saxius in Onomastico Edit. Traiecti ad Rh. MDCCLXXV, p. DXI. laudat P. Bondami Adnotationes ad Arusiani Messi Quadrigam sive Exempla elocutionum, caius libelli, inquit, non nisi duo folia maiori forma typis descripta sunt. Eam coeptam Editionem equidem videre mirifice cupio, sed eadem incommodissime careo, neque porro Editio mea Frontonianorum Operum moras patitur. Sed utcumque demum ea res se habet, quum ego Frontonis Scripta, quotquot invenire datum est, edenda curem, operae pretium me facturum existimo, si hunc quoque libellum, sive antea editum sive secus, adiungam.

Sane hic libellus pretiosiore sui parte tune spoliatus fuit, cum docti homines locos ineditos Ciceronis et Sallustii ex eo delibarunt. Neque tamen aliquam dignitatem atque utilitatem adhuc non retinet. Nam primo, Exempla Scriptorum, uti e nostro Codice prodeunt, ab ante editis saepe differunt. Deinde, Auctor libelli suis ipse verbis novos reconditioresque latinae linguae modos diserte docet, qui in Exemplis Scriptorum disiectis et extra ordinem huius libelli collocatis aegre admodum ab Eruditis notarentur. Tum denique fieri potest, ut aliqua particula Veterum nondum edita in hoc Scripto insit. Qua de re etsi ego interdum suspicatus sum, temporis tamen angustiis pressus, nihil affirmandam putavi. Illud etiam moneo, in Codice nonnisi libros Veterum laudari, ut mos est Codicum, immo ne hos quidem nominatim interdum designari: me vero, ut Lectorum commoditati consulerem, non sine gravi mea molestia temporisque iactura capita etiam pleraque omnia Tullii et Sallustii, Terentii autem et Virgilii versus, quantum in tumultuario opere licuit, accurate notasse.

1) Loco nuper laudato.

Digitized by Google

EX EDITIONE RELIQUIARUM FRONTONIS A NIEBUHRIO

DE AUCTORE HUIUS LIBELLI IUDICIUM

NIEBUHRII.

Exstat in bibliothecis Italicis libellus ex lexicorum genere, eo insignis quod plurima servavit ex Historiis Sallustianis, atque ex Ciceronis qui interciderunt libris, fragmenta, in quibusdam codicibus inscriptus M. Frontonis exempla elocutionum, in aliis vero Arusiani (seu Volusiani) Messi quadriga. Prioris generis librorum auctoritate, seculi XVI. eruditi plerique, qui inde fragmenta hauserunt, Frontonem laudant; Maiusque, de augendo Frontonianorum librorum numero sollicitus, in corum partes concessit, librumque ex Codice Ambrosiano, XVI, seculo scripto, una cum illis edidit. Nullus exstat liber, cui de suo minus attulerit auctor: neque enim cius praeter lemmata verbum ibi invenies, uno fortasse excepto loco v. detraho de te: sed ibi quoque ita barbarus est sermo, ut a vetere scriptore profecta esse nequeant. Excerpsit ille ex quattuor scriptoribus (unde quadrigae nomen inditum) Terentio, Cicerone, Sallustio et Virgilio, quae netatu dignae viderentur elecutiones, ita ut ipsas litterarum ordine lemmatis loco poneret, deinde verba subiungeret scriptoris, apud quem invenisset, tali modo: Abundans illius rei. Virg. Ecl. Nivei quam lactis abundans. - Urbs et nomini plurali subiunctum. Virg. Aen. X. Quique urbem liquere Cosas. Cicero de signis: Urbem Syracusas maximam esse Graecarum. lam vero. postquam Frontonis de romani sermonis auctoribus iudicium innotuit, qui de Virgilio et Terentio taceat, Ciceronem antiquioribus certe non praeserat, quis illum credat, si huius generis libro consarcinando operam dicasset, non Catonem potius illum suum, Enniumque cum C. Crispo adhibiturum fuisse? Itaque librum, qui tam gravi indicio Frontoni abiudicetur, et ita tenuis, et collectis inde a Carrione, Patricio et Sigonio fragmentis iam nullius fructus sit, qui praeterea a parte testium alii auctori diserte tribuatur, non recepimus, quum praesertim moli samptuique editionis nostrae parci voluerimus.

Raphael Volaterranus inter libros qui a. 1494. in Bobiensi bibliotheca inventi fuerint. Cornelii Frontonis elegantias Latinas recenset: quae si fuerunt exempla, de quibus hic sermo est, vetusti quidem Codicis auctoritatem habet qui illa Frontoni vindicat; ea tamen quam infirma

sit inter omnes qui sapiunt convenit.

ARUSIANI MESSI

EXEMPLA ELOCUTIONUM

EX CODICE GUDIANO AUCTIUS ATQUE EMENDATIUS EDITA.

EXEMPLA ELOCUTIONUM.

A.

Abundans illius rei. Virg. in Bucol.²: Nivei quam lactis abundans. Abundans illa re. Cic. pro Cornelio lib. II.³: Quis tam abundans copiis. Abundat illa re. Cicero of pro Claentio: Mulier abundat audacia. Abunde est huius rei. Virg. Aeneid. VII.⁵: Terrorum et fraudis abunde est.

Ardet illa re. Virgil. Aen. XI. : Femineo praedae et spoliorum ardebat amore. Ardet illam rem. Virgil. in Buc. : Formosum pastor Corydon ardebat Alexim. Ardet in illa re. Salust. Bello Catil. : Ardens in cupiditatibus. Ardet in illam rem. Virg. Aen. VII. : Ardet in excitam Ausoniam.

Avertit hac re. Virgil. Aen. lib. 1. 10: Nec posse Italia Teucrorum avertere Regem. Avertit ab illa re. Cic. Philipp. 11: Ab Urbe M. Antonii impetus in Galliam avertit. Aversus ab illo. Cicero in Catilin. III. 12: Tam aversus a vero.

Accingo me huic rei. Virg. Aen. I. 12: Illi se praedae accingunt dapibusque futuris. Ac-[488] cingo illi eam rem. Idem Aen. XI. 14: Laterique accinxerat ensem. Accingor illam rem.

1) Angelus Maius tribuit Cornelio Frontoni, ut in praemonitis disputatum est. — 2) Bucolica Virgilii citat Angelus Maius nomine Eclogarum. Quod non in Cod. suo ita inveniri satis constat, quum infra in nota (7) ad vocem Supervenio id aperte confiteatur, et sibi commodius visum Eclogas citare, commonstret. Ceterum praeter numerum librorum, qui etiam in nostro Codice exstant, Ang. Maius etiam versus adiecit, quorum significationem ex instituto nostro in notis exhibuimus. Locus est. Virg. Ecl. II, 20. - 3) Pro Cornelio lib. Il. Ita Gu. Pro Cornelio 199. Ang. Mai., notans se paginas Tomi II. Editionis Verburg. citare in Fragmm. Ciceronn. Nos citamus secundum Editionem Nobbianam, ubi est Corn. II, 9. Idem locus citatur a Priscian. XVIII, 2. - 4) Idem pro Cluentio. Sic A.M., unde mihi suspicio, plura eum mutasse in citationibus. Est cap. 65. — 6) Versu 552. A. M. singulis exemplis singulas ab ora lineas incepit, Contra MS. Gu. omnia ex-GRAMMAT. LAT. L.

empla, quae ad eandem vel similem locutionem spectant, in unum coniungit. Sic igitur ab initio libelli usque ad hunc locum unum est segmentum; similiter in reliquis seqq. — 6) Idem XI, 782. A. Mai. Tum Cod. Gu. Foemineo. - ?) Idem Ecl. II, 1. A. Mai. Alexin Cod. Gu. Alexim A. Mai. - 8) Cap. 5. Salust. scripsi e Cod. Gu. qui quanquam h. l. Sallust. tamen in seqq. omnibus hoc nomen una l scriptum exhibet, - 9) Versu 623. ubi Ardet inexcita Ausonia editur, quod verum est. - 10) Idem I, 38. A. Mai. - 11) Locus est V, 11. ubi: qui M. Antonii impetus nefarios in Galliam avertit. Cod. A. Maii Antonium. Recte Gu. quod dedi. — 12) Idem in Cat. III, 9. A. Mai. — 13) Versu 210. — 14) Versu 489. Hoc totum exemplum tertio loco legitur in Cod. Gu., contra quartum novum segmentum incipit. Accingor illi illam rem Cod. Gu. Sed accingo ipse Gu. in margine corr.

Dd

Idem Aeneid. IIII. 1: Magicas invitam accingier artes. Accingor illa re. Idem Aen. VII. 2: Fidoque accingitur ense.

Appulit huic rei. Virgil. I. 3: Forte sua Libycis tempestas appulit oris. Appulit ad hoc. Teren-

tius in And.4: Poeta cum primum animum ad scribendum appulit.

Avidus hoc facere. Virg. Aen. XII.5: Avidus confundere foedus. Avidus illius rei. Idem Aeneid. VIIII.6: Ergo avidum pugnae dictis. Salustius Hist. IIII.7: Avidior medo properandi factus. Avidus 8 ad hanc rem. Terent. Eun.: Aliquantum ad rem est avidior.

Abnue fieri hoc. Virg. Aen. X. 3: Abnueram bello Italiam concurrere Teucris. Abnue de illa re tibi. Salust. Bell. Iug. 10: Neque illi senatus de ullo negotio abnuerat. Abnuo tibi hoc. Idem

Hist. I.11: Nihil ob tantam mercedem sibi abnuturos.

Amicus illi. Virg. Aen. VIIII. 12: Et amicum Crethea Musis. Amicus illius. Terent. Phor. 13: Ami-

cus summus mei et popularis Geta.

Adhibet illi. Virg. Aen. IX.14: Adhibete Penates Et patrios epulis. Adhibet in illum. [489] Cicero De Domo sua 16: Crudelitatem expromo quam in me ipsum ac meos adhibuistis. Adhibet, in illo faciendo. Cicero in Siciliensi 16: Adhibentur in scribendo primarii viri.

Adiuro hoc. Virg. Aen. XII. 17: Adiuro stygii caput implacabile fontis. Adiuro per hoc tibi.

Terent Andria 18: Per omnes tibi adiuro Deos.

Aestimo hoc illa re. Cicero in Verr. de Suppliciis 19: Haec vero quae vel vita redimi recte possunt, aestimare pecunia non queo. Aestimo hoc ex illa re. Salust. Bello Catil. 2: Amicitias inimicitiusque non ex re sed ex commodo aestimare.

Abutor illa re. Cicero in Catil. I. 1: Abutere Catilina patientia nostra. Abutor illam rem. Salust. Bello Catil.22: Quibus mihi videntur ludibrio fuisse divitiae; quippe quas habere honeste licebat, abuti per turpitudinem properabant. Terent. in And.22: Nam in prologie seribendis sperem abutitur.

1) V. 493. — 3) Versu 604. Ceterum in tribus superioribus exemplis A. Mai. omisit Aeneidos significationem. - 3) Idem I, 377. A. Mai. - 4) Terentius in Andria Cod. Gu. Ter. And. Prolog. 1. A. Mai. -5) Versu 290. — 6) Versu 661. Am. signum omisit A. Mai. - 7) Salustius; ita Gu. Est apud Gerlach. inter fragman libri IV, numero 30. - 5) Avidius apud A. Mai, fortasse typerum errore Locus est Ter. Eun. I. 1, 51. In Cod. Maii est aliquantulum; recte Gu. aliquantum, quod verum. — 9) Versu 8. — 10) Cap. 86. Abnuer at Cod. Gu. Abnuer et Cod. Mai. Apud Salustium est: abnuere audebat. — 11) Apud Gerlach, n. 86. — 12) Versu 774. cretea Cod. Gn. — 13) Cod. Gu. Terent, Adelph. Est locus Phorm. I, 1, 1. Uterque Cod. summus me i et. Legendum haud dubie meus, ut est apud Terentium. Error est erudituli librarii. qui ad significandam genitivi structuram possessivum facere non putaret. - 14) Uterque Cod. e libro IX. citat. Locus est V, 62. Tum in Cod. A. Mai. est: Adhibere penates et primos ep. Reete Gu. quod exhibuimus. - 15) Cap. 23. Gad. expromo, quad ap. Cic. legitur. Exprimo A. Mai. Tum editur apud Cic. in ignorat Cod. Gu. Fuer unt Cod. Gu. - 29) Sal. lug.

ipsum me. - 16) Idem in Siciliensi 77, A. Mai. In scribendo uterq. Cod.; apud Cic. editur: Adhibentur in execribendo de conventu viri primarii. Ordo primarii viri debetur Cod. Gudiano. Viri primarii A. Mai. - 17) Versu 816. - 18) Andr. IV, 2, 11. - 19) Cic. de Suppliciis. 9. A. M. In Verr. addit Cod. Gu. Tum vel vita uterque Cod. nec v. coniecit in margine Gudius. — 20) Sal. Cat. 10. A. Mai. — 21) Cic. in Cat. I, 1. A. Mai. - 22) Sal. Cat. 13. A. Mai. Quippe has hab. Cod. Gu. - 23) Ter. And. Prol. 5. A. Mai. — 24) Cic. in Cat. III, 6. A. Mai. — 25) Ita recte coniecit A. Mai. Cod. uterque Abdicat illa re. Tum Sal. Cat. 48. A. Mai. Fortasse tamen scribendum Abdicat illam rem in quod ipsum iam incidit Mai. -26) Cic. in Frumentaria 19. A. Mai. Tum pro vv. populo Romano misisse Cod. Gud. praetermisisse ex male intellecto compendio p. r. misisse. — 27) Sal. Cat. 59. A. Mai. Est cap. 56. ed. Gerlach. - 28) Amplius ad illam rem Cod. uterque; recte ad omisit Mai. Tum Idem in eodem 62. A. Mai. Est e cap. 59. ed. Gerlach. Amplius ad annos Cod. Maii; praepositionem rects Abdicat se illa re. Cicero in Catilin, libro III. 24: Lentulus cum se praetura abdicasset. Abdicata illa re 25: Salust. Bello Catil. Senatus decernit uti abdicato magistratu Lentulus.

Amplius illa re. Cic. Frumentaria 26: Quid si duabus partibus docco te amplius frumenti [490] abstulisse, quam populo Romano misisse? Salust. Catil. 21: Amplius duobus millibus. Amplius illam rem. Idem in eodem 28: Amplius annos triginta cum magna gloria fuerat.

Adversus illius. Sal. Iugurt. 29: Acri viro, et quamquam adverso populi, id est adversus illi nobilitatis. Adversum te pro apud te. Terent. in And. 30: Et id gratum fuisse adversum te

habeo gratiam.

Ad et apud confuse ponuntur. Virg. 31 Aen. I.: Prima quod ad Troiam pro caris 32 gesserat Argis. Idem Aeneid. XI. 33: Quicquid apud durae cessatum 31 est moenia Troiae. Terent. Adelph. 35: Ego Mitionem, si ad forum est, conveniam. Idem in And. 36: Apud forum modo e Davo audivi. Cic. pro Roscio 31: Ac tantummodo aleretur ad villam. Terent. Adelph. 38: Apud villam est. Sal. Iug. 39: Ibi latine, nam ad Numantiam loqui didicerat, exclamat. Ad quidam pro iuxta vel circa poni dicunt Ciceronis in Siciliensi exemplo 40: Statim Romae et ad Urbem quaerere et agitare cum suis coepit, id est in Urbe, et profectus iam, iuxta Urbem. Sed gravius his 41 adfertur exemplum e prima Actione in Verrem 42: Ex his quasi decem fiscos ad senatorem illum 43 relictos.

Adsuesco illis rebus. Virg. Aen. VIII.44: Sociorum adsuescite mensis. Adsuesco illam rem. Idem Aeneid. VI. 45: Ne tanta animis adsuescite bella. Adsuetus illi rei. Virg. Aeneid. [491] VII. 46: Mensaeque adsuetus herili. Adsuetus facere. Idem Aeneid. XI. 47: Adsueti longo mu-

ros defendere bello. Adamaticamen superality of modificant and of interesting Adsidet illi. Cic. in Siciliensi 48: Sthenius est hic, qui nobis adsidet, Thermitanus. Adsidere illum. Cic. Neque adsidere Gabinium aut alloqui in curia quisquam audebat. Adsidet illum in illa parte. Sal. Iug. 49: Dextra Adherbalem adsedit. sub legibus aemm. Adia ad illiam. Cio. ad Austana. Lib. L. 1; Ad M. Eidalam adiarum. Ten. Anin "1 Adenorae

47. A. Mai. Est e cap. 43. ed. Gerl. Tum pro vv. et cunt. Cicero in Siciliensi: Extemplo statim. Cod. Mai. quamquam Cod. Gu. aequam. Uterque codex addit id est adversus illi nobilitatis, quae verba omisit Mai. Apud Salustium est: advorso populi partium, quemad-modum optimi exhibent Codd. Non igitur dubium est, quin statuendum sit, integrum versum excidisse, qui novam elocutionem contineret, cuius ultima pars, quae exemplum habet, restat. Nisi forte locum sic constituendum putes: Adverso populi. Idem: adversus ille nobilitatis; ut intelligatur aliud exemplum a Salustio mutuatum. — 30) Ter. And. I, 1, 15. A. Mai. Tum Cod. Gu. et id gratiori fuisse. — 31) Confuse ponit Virg. Aeneid. I. Cod. Gu. Versus est 24. — 32) Charis Cod. Gu. — 33) Idem Aen. XII. Cod. Gu. Verum numerum posuit A. Mai.; versus est 288. — 34) Cassatum Cod. Mai. Quidquid Cod. Mai. — 35) Terent. Adelph. Gu. Ter. Adel. 3, 5, 2. A. Mai. Mitionem Cod. uterque. Tum ad forum est. — 36) Idem And. 2, 1, 3. A. Mai. — 37) Cap. 15. — 38) Ad. IV, 1, 1. — 39) Sal. in Iug. 107. A. Mai. Locus est cap. 401. Edd. Cort. et Gerl. ubi editur apud. — 40) Cod. Gud. dinovam elocutionem contineret, cuius ultima pars, quae

dicunt Siciliensis exemplo: Statim. Locus est Act. in Verr. II, 2, 6. — 41) Grave his Cod. Mai. Gravius his, ut dedimus, Cod. Gu. — 42) Prima actione in Verrem Cod. Gu. primae actionis in Verr. Cod. M.i. Locus est cap. 8. — 43) Illum om. A. Mai. — 44) Versu 174. — 45) Versu 833. — 46) Idem VII, 490. A. Mai. — 47) Idem VIII. 511. A. Mai. In Cod. Gu. saepe Aenead, scribitur pro Aeneid. — 48) Cic. Siciliensi. Cod. Gu. Cap. est 34. Tum. Cod. Maii Hearnius est hic. Cod. Gu. Stenius est hic. Apud Cic. Sthenius est is. Deinde Therimitaicus Cod. Gu. Idem Codex statim post hoc nomen sic pergit: neque assidere cet. tanquam idem sit exemplum, non addita elocutionis formula adsidere illum. Apud Angelum Maium est:
Adsidere illum. Cic. Neque cet. Locum hunc reperire A. Mai. non potuit. In ipso exemplo Cod. Gu. Sabinium et alioqui exhibet. — 49) Cod. A. Maii Adsidere illum. Tum idem A. Mai. Sal. Iug. 11. Locus in codem cap. legitur apud Cort. et Gerlach. exemple subjects its scriptum exitet. Virg. Act. II.

Idem Aeneid. IIII. 1: Magicas invitam accingier artes. Accingor illa re. Idem Aen. VII. 2: Fidoque accingitur ense.

Appulit huic rei. Virgil. I. 3: Forte sua Libycis tempestas appulit oris. Appulit ad hoc. Terentius in And.4: Poeta cum primum animum ad scribendum appulit.

Avidus hoc facere. Virg. Aen. XII.⁵: Avidus confundere foedus. Avidus illius rei. Idem Aeneid. VIIII.⁶: Ergo avidum pugnae dictis. Salustius Hist. IIII. ⁷: Avidior modo properandi factus. Avidus ad hanc rem, Terent. Eun.: Aliquantum ad rem est avidior.

Abruo fieri hoc. Virg. Aen. X. : Abnueram bello Italiam concurrere Teucris. Abnuo de illa re tibi. Salust. Bell. Iug. 10: Neque illi senatus de ullo negotio abnuerat, Abnuo tibi hoc. Idem

Hist. I. 11: Nihil ob tantam mercedem sibi abnuituros.

Amicus illi. Virg. Aen. VIIII. 12: Et amicum Crethea Musis. Amicus illius. Terent. Phor. 13: Amicus summus mei et popularis Geta.

Adhibet illi. Virg. Aen. IX. 14: Adhibete Penates Et patrios epulis. Adhibet in illum. [489] Cicero De Domo sua 15: Crudelitatem expromo quam in me ipsum ac meos adhibuistis. Adhibet, in illo faciendo. Cicero in Siciliensi 16: Adhibentur in scribendo primarii viri.

Adiuro hoo. Virg. Aen. XII. 17: Adiuro stygii caput implacabile fontis. Adiuro per hoc tibi.

Terent, Andria 18: Per omnes tibi adiuro Deos.

Aestimo hoc illa re. Cicero in Verr. de Suppliciis 19: Haec vero quae vel vita redimi recte possunt, aestimare pecunia non queo. Aestimo hoc ex illa re. Salust. Bello Catil. . Amicitias inimicitiusque non ex re sed ex commodo aestimare.

Abutor illa re, Cicero in Catil, I.21: Abutere Catilina patientia nostra. Abutor illam rem. Salust. Bello Catil.22: Quibus mihi videntur ludibrio fuisse divitiae; quippe quas habere honeste licebat, abuti per turpitudinem properabant. Terent. in And.22: Nam in prologie scribendis speram abutitur.

1) V. 493. 2) Versu 604. Ceterum in tribus superioribus exemplis A. Mai. omisit Aeneidos significationem. — 3) Idem I, 377. A. Mai. — 4) Terentius in Andria Cod. Gu. Ter. And. Prolog. 1. A. Mai. -5) Versu 290. - 6) Versu 661. Acr. signum omisit A. Mai. — 7) Salustius; ita Gu. Est apud Gerlach. inter fragmm. libri IV., numero 30. - 5) Avidius apud A. Mai, fortasse typorum errore, Locus est Ter. Eun. I, 1, 51. In Cod. Maii est aliquantulum; recte Gu. aliquantum, quod verum. — 9) Versu 8. — 10) Cap. 86. Abnuer at Cod. Gu. Abnuer et Cod. Mai. Apud Salustium est: abnuere audebat. — 11) Apud Gerlach, n. 36. — 12) Versu 774. cretea Cod. Gu. — 13) Cod. Gu. Terent, Adelph. Est locus Phorm. I, 1, 1. Uterque Cod. summus me i et. Legendum hand dubie meus, ut est apud Terentium. Error est erudituli librarii, qui ad significandam genitivi structuram possessivum facere non putaret. - 14) Uterque Cod. e libro IX. citat. Locus est V, 62. Tum in Cod. A. Mai. est: Adhibere penates et primos ep. Recte Gu. quod exhibuimus. - 15) Cap. 23. Gad. expromo, quad ap. Cic. legitur. Exprimo A. Mai. Tum editur apud Cic. in

ipsum me. - 16) Idem in Siciliensi 77. A. Mai. In scribendo uterq. Cod.; apud Cic. editur: Adhibentur in exscribendo de conventu viri primarii. Ordo primarii viri debetur Cod. Gudiano. Viri primarii A. Mai. - 17) Versu 816. - 18) Andr. IV, 2, 11. - 19) Cic. de Suppliciie. 9. A. M. In Verr. addit Cod. Gu. Tum vel vita uterque Cod. nec v. coniecit in margine Gudius. — 20) Sal. Cat. 10. A. Mai. — 21) Cic. in Cat. I, 1. A. Mai. — 22) Sal. Cat. 13. A. Mai. Quippe has hab. Cod. Gu. — 23) Ter. And. Prol. 5. A. Mai. — 24) Cic. in Cat. III, 6. A. Mai. — 25) Ita recte coniecit A. Mai. Cod. uterque Abdicat illa re. Tum Sal. Cat. 48. A. Mai. Fortasse tamen scribendum Abdicat illam rem in quod ipsum iam incidit Mai. -26) Cic. in Frumentaria 19. A. Mai. Tum pro vv. populo Romano misisse Cod. Gud. praetermisisse ex male intellecto compendio p. r. misiese. — 27) Sal. Cat. 59. A. Mai. Est cap. 56. ed. Gerlach. — 28) Amplius ad illam rem Cod. uterque; recte ad omieit Mai. Tum Idem in eodem 62. A. Mai. Est e cap. 59. ed. Gerlach. Amplius ad annos Cod. Maii; praepositionem rects ignorat Cod. Gu. Fuer unt Cod. Gu. - 29) Sal. lug.

- Abdicat se illa re. Cicero in Catilin, libro III. 24: Lentulus cum se praetura abdicasset, Abdicata illa re 25: Salust. Bello Catil. Senatus decernit uti abdicato magistratu Lentulus.
- Amplius illa re. Cic. Frumentaria 26: Quid si duabus partibus docco te amplius frumenti [490] abstulisse, quam populo Romano misisse? Salust. Catil. 27: Amplius duobus millibus. Amplius illam rem. Idem in eodem 28: Amplius annos triginta cum magna gloria fuerat.
- Adversus illius. Sal. Iugurt. 29: Acri viro, et quamquam adverso populi, id est adversus illi nobilitatis. Adversum te pro apud te. Terent. in And. 30: Et id gratum fuisse adversum te habeo gratiam.
- Ad et apud confuse ponuntur. Virg. 31 Aen. I.: Prima quod ad Troiam pro caris 32 gesserat Argis. Idem Aeneid. XI.33: Quicquid apud durae cessatum 34 est moenia Troiae. Terent. Adelph. 35: Ego Mitionem, si ad forum est, conveniam. Idem in And. 36: Apud forum modo e Davo audivi. Cic. pro Roscio 37: Ac tantummodo aleretur ad villam. Terent. Adelph. 38: Apud villam est. Sal. Iug. 39: Ibi latine, nam ad Numantiam loqui didicerat, exclamat. Ad quidam pro iuxta vel circa poni dicunt Ciceronis in Siciliensi exemplo 40: Statim Romae et ad Urbem quaerere et agitare cum suis coepit, id est in Urbe, et profectus iam, iurta Urbem. Sed gravius his 41 adfertur exemplum e prima Actione in Verrem 42: Ex his quasi decem fiscos ad senatorem illum 43 relictos.
- Adsuesco illis rebus. Virg. Aen. VIII.44: Sociorum adsuescite mensis. Adsuesco illam rem. Idem Aeneid. VI.45: Ne tanta animis adsuescite bella. Adsuetus illi rei. Virg. Aeneid. [491] VII. 46: Mensaeque adsuetus herili. Adsuetus facere. Idem Aeneid. XI. 47: Adsueti longo mu-
- Adsidet illi. Cic. in Siciliensi 48: Sthenius est hic, qui nobis adsidet, Thermitanus. Adsidere illum. Cic. Neque adsidere Gabinium aut alloqui in curia quisquam audebat. Adsidet illum in illa parte. Sal. lug. 49: Dextra Adherbalem adsedit. sub legibus aevum. Adit ad illum. Cio. ad Auston. Lib. I. 1: Ad M. Eibalum adicium. Tex. Asic, 2. Ademone

quamquam Cod. Gu. aequam. Uterque codex addit id est adversus illi nobilitatis, quae verba omisit Mai. Apud Salustium est: advorso populi partium, quemadmodum optimi exhibent Codd. Non igitur dubium est, quin statuendum sit, integrum versum excidisse, qui novam elocutionem contineret, cuius ultima pars, quae exemplum habet, restat. Nisi forte locum sic constituendum putes: Adverso populi, Idem: adversus ille nobilitatis; ut intelligatur aliud exemplum a Salustio mobilitatis; ut intelligatur aliud exemplum a Salustio mutuatum. — 30) Ter. And. I, 1, 15. A. Mai. Tum Cod. Gu. et id gratiori fuisse. — 31) Confuse ponit Virg. Aeneid. I. Cod. Gu. Versus est 24. — 32) Charis Cod. Gu. — 33) Idem Aen. XII. Cod. Gu. Verum numerum posuit A. Mai.; versus est 288. — 34) Cassatum Cod. Mai. Quidquid Cod. Mai. — 35) Terent. Adelph. Gu. Ter. Adel. 3, 5, 2. A. Mai. Mitionem Cod. uterque. Tum ad forum est Cod. uterq. Edd. Terentii plerumque apud forum est. — 36) Idem And. 2, 1, 3. A. Mai. — 37) Cap. 15. — 38) Ad. IV, 1, 1. — 39) Sal. in Ing. 107. A. Mai. Locus est cap. 101. Edd. Cort. et Gerl. ubi editur apud. — 40) Cod. Gud. di-

47. A. Mai. Est e cap. 43. ed. Gerl. Tum pro vv. et cunt. Cicero in Siciliensi: Extemplo statim. Cod. Mai. dicunt Siciliensis exemplo: Statim, Locus est Act. in Verr. II, 2, 6. — 41) Grave his Cod. Mai. Gravius his, ut dedimus, Cod. Gu. — 42) Prima actione in Verrem Cod. Gu. primae actionis in Verr. Cod. M.i. Locus est cap. 8. — 43) Illum om. A. Mai. — 44) Versu 174. — 45) Versu 833. — 46) Idem VII, 490. A. Mai. — 47) Idem VIIII. 511. A. Mai. In Cod. Gu. saepe Aenead. scribitur pro Aeneid. - 48) Cic. Siciliensi. Cod. Gu. Cap. est 34. Tum Cod. Maii Hearnius est hic. Cod. Gu. Stenius est hic. Apud Cic. Sthenius est is. Deinde Therimitaicus Cod. Gu. Idem Codex statim post hoc nomen sic pergit: neque assidere cet. tanquam idem sit exemplum, non addita elocutionis formula adsidere illum. Apud Angelum Maium est: Adsidere illum. Cic. Neque cet. Locum hunc reperire A. Mai. non potuit. In ipso exemplo Cod. Gu. Sabinium et alioqui exhibet. — 49) Cod. A. Maii Adsidere illum. Tum idem A. Mai. Sal. Iug. 11. Locus in codem cap. legitur apud Cort. et Gerlach. exemple subjects its scriptum exstat. Fire. Act. II.

Dd*

- Abhorrere illum. Cic. pro Cluentio 1: Nemo illum convivio dignum iudicabat: omnes aspernabantur, omnes abhorrebant, omnes, ut aliquam immanem ac perniciosam bestiam pestemque, fugiebant. Abhorrere ab illo. Terent. Hecyr. 1: Abhorrere animum huic video a nuptiis.
- Adnare ad eam rem. Cic. de Rep. II.³: Ut ad eam urbem, quam incolas, possit adnare. Adnare illi rei. Virg. Aeneid. I.⁴: Huc pauci vestris adnavimus oris.
- Adgredior illum. Virg. Aeneid. IV.⁵: Talibus adgreditur Venerem Saturnia dictis. Adgredior ad illum. Cic. pro Cluentio ⁶: Adgredior ad crimen.
- Accommoda huic rei, Virg. Aeneid. XI.⁷: Accommoda fraudi Armorumque dolis. Accommodo ad hanc rem. Cic. pro Cluentio⁸: Arte quadam praeditus, ad libidines adolescentulorum excitandas accommodata. Accommodo⁸ huic rei. Virg. Aen. II.: Laterique accom-[492] modat ensem. Accommodo ad hanc rem¹⁰. Cic. de Rep. I.: Accommodabo ad ea, si potero, omnem orationem.
- Aeger illius. Salust. Hist. IIII. 11: Consilii aeger. Aeger illo. Idem Bello Catil. 12: Pedibus aeger. Aegre mihi est. Terent. Hecyr. 12: Nequid aegre esset mihi.
- Avulsum illi. Virg. Aen. II.: Avulsumque 14 humeris caput. Avulsum ab illo. Terent. Eun. 15: Hunc sperat se a me avellere.
- Applicat huic rei. Virg. Aeneid. XII. 16: Terrae applicat ipsum. Applicat ad hanc rem. Cic. in Siciliensi 17: Se ad amicitiam p. r. fidemque applicavit.
- Ago illa re. Cic. pro Ligario 18: Quam isto modo a te agi maluisset. Ago illam rem. Sal. Hist. III. 19: Amittendum morem hunc quem agitis. Virg. Georg. IV. 20: Magnisque agitant sub legibus aevum.
- Adit ad illum. Cic. ad Auxium. Lib. I. 11: Ad M. Bibulum adierunt. Ter. Andr. 22: Adeanne
- 1) Cap. 14. Tum ac perniciosam Cod. Gu. et pern. Cod. A. M. - 2) Ter. Hecy. IV. 4. 92. A. M. animum huic A. Mai. huic animum Cod. Gu. - 3) De Rep. 1. 1001. edidit A. M., qui Codicem lib. II. indicare dicit. De Republ. omisso libri numero Cod. Gu. Tum idem Cod. Gu. Ut ad eam adeam. Deinde possit uterque Cod. possis Ed. Mai. Fragmm. de Rep. - 4) Virg. Aen. I. 538. A. Mai. Tum pauci nostris Cod. A. Mai. sed recte vestris Cod. Gu. - 5) Idem IIII. 92. A. M. Tum pro Saturnia, quod exhibet Cod. Gu., Sanctissima exhibet Cod. A. M. - 6) Ad illud Cod. A. Maii. ad illum God. Gu. Locus est e cap. 3. - 7) Accommodo huic r. Cod. Gu. Versus est 522. ubi haud dubie editur accommo da, quod Maius e Cod. suo edidit. Accommo do etiam in exemplo Virg. Cod. Gu. - 8) Accommodo recte Cod. Gu. Accommod a Cod. A. M. Locus est e cap. 13. Tum accommodatum in exemplo Cod. Gu. - 9) Ad commodo hoc loco exhibet Cod. Gu., quod vocabulum etiam in exemplo subjecto ità scriptum exstat. Virg. Aen. II.

393. A. Mai. - 10) Ad commodo Cod. Gu. atque in exemplo ad commodabo. Tum Cic. de Rep. I. 1001. A. Mai. Cic. de Republ. omisso numero Cod. Gu. Deinde Cod. Maii omnium orat. Cod. Gu. omnem or. Ed. Fragmm. de Rep. exhibet: omnem illam or. - 11) Sal. Hist. IIII. 12. A. M. Salust. IV. Hist. Cod. Gu. Apud Gerl. 31. — 12) Idem Cat. 62. A. M. Cap. 59. Cort. Gerl. - 13) Aegre inest. Ter. Hecy. 2. 1. 30. A. Mai, Quod dedimus est in Cod. Gu. Volebat librarius fortasse: Aegre mi est. - 14) Amissum illi. Virg. Aen. II. 558. Amissumque Cod. A. Maii. Recta Cod. Gu. exhibet utrobique avulsum. - 15) Ter. Eun. 3. 3. 14. A. M. Tum Cod. A. Maii evellere; recte Cod. Gu. avellere. — 16) Virg. Aen. XII. 303. A. M. — 17) Cap. 1. In Verr. Act. II. 11. Compendia p. r. desunt in Cod. Gu. Apud Ciceronem autem plerumque editur applicuit. - 18) Cap. 4. Ist e modo Cod. A. M. Recte isto modo Cod. Gu. — 19) A. M. numerum 9. appo-suit, Locus desumptus est ex oratione M. Licinii tr. pl. ad plebem, quae integra est servata, ubi omittendum

ad eam? Adii illum. Cic. pro Scauro 2: Adii causas oratorum. Adii in illum, Idem de Signis 4: Priusquam Romam atque in horum conventum adiretis.

Adsum illi. Cic. pro Cornelio, lib. 1.2: Das enim mihi facultatem eos, qui tum adfuerint Cornelio, nominandi. Adsum ad hoc. Idem pro Cornelio : Facite ut facitis qui ad [493] causam adestis.

Abduco ab illis. Cicero pro Deiotaro ": Tu ab avo abduxisti. Abduco illis. Virg. Aen. X.": Et gremiis abducere pactas.

Adjuta hoc illos. Cic. ad Auxium I.³: Si tu nos aliquid adjutare potes, Adjutat hoc illis. Terent. Hecyra 30: Tu pueris curre, Parmeno, obviam, atque his onera adiuta.

Admovit ad hanc. Cic. de Rep. II. 11: Neque enim ad mare admovit, quod ei fuit facillimum. Virg. Aeneid. XII. 2: Admovitque pecus flagrantibus aris.

Ad illius quaero, ut 22 subaudiatur templum sive fanum. Cic. pro Quintio: Non satis erat --- deberetur, nisi ad Catonis quaesisses, quantum solveretur. Idem pro Cluentio 34: Sicut in statuis inauratis, quas posuit ad Iuturnae. Idem Philipp. 1. 16: Pecunia utinam ad Opis

Absente me singulari numero. Ciu. Philipp. I. . Et absente populo et invito. Absente plurali numero. Terent. Eunuch. 17: Nescio quid profecto absente nobis turbatum est domi.

Alienum hac re. Cic. pro Quintio 28: Nihil tamen alienum vita superiore commisit. Alienum ab hac re. Terent. Adelph. 3: Alienum a vita mea.

Anteeo illum hac re. Terent. Phorm. 40: Herum anteeo sapientia. Anteeo illi hae re. Cic. Philipp. IX. 41: Sed cum Servius Sulpitius aetate illis anteiret, sapientia omnibus.

Adfixa huic rei. Virg. Aeneid. VIII. 12: Foribusque adfixa superbis Ora virum. Adfixa [494] in hac re. Cic. Philipp. XI. 43: Idque adfixum gestari iussit in pilo. Idem de Suppliciis 44: In animo sensuque meo penitus adfixa est.

Accedo illam rem. Virg. Acn. 1.45: Penitusque sonantis Accestis scopulos. Accedo ad illum.

editur. Sed uterque Cod. amittendum. - 20) Virg. Ge. IV, 154. Totum hoc exemplum recens accessit e Cod. Gu. Abest ab Ed. A. M. — 21) Ad Auxium Cod. uterque. Lib. I, 999. A. M. Ed. Nobb. p. 1139. — 22) Ter. And. 4. 1. 15. A. M. Idem edidit: Ad eam ne adeam Sed. Cod. Gu. Adeamne ad eam. Apud Terentium autem est: ad eum. - 23) Cic. pro Scauro 995. A. M. Inter fragmm. e Codice Taurinensi apud Nobb. 23. pag. 1134. Apud Beierum pag. Legitur ibi Adii casas oratorum. Cod. Gu. caussas. — 24) Cap. 11. Cod. Gu. adieritis. — 25) Cic, pro Cornelio 991., omissa libri notatione, A. M. Legitur apud Nobb. inter Fragmm. libri secuudi, 10. Cod. Gu. diserte libro primo vindicat. Tum Da et adfuer unt A. M. Das - adfuer int recte Cod. Gu. - 26) Idem pro eodem ibid. A. M. Apud Nobb. inter Fragmm. libri II. 11. Caussam Cod. Gu. - 27) Idem pro Deiot. 11. A. M. - 28) Versu 79. 29) Ad Auxium uterque Cod. Numerum 999. signavit Cod. Gu. idque fixum plerumque editur apud Cic. — A. M. Fragmm. Epp. XII, 2. pag. 1139. Ed. Nobb. Si 44) Cap. 58. Act. II. in Verr. lib. V. - 45) Versu 201. tu aliquid nos Cod. Gu. — 30) Ter. Hecy. 3. 2. 24. Sonantes Cod. Gu. sonantis ed. A. M.

A. M. Tum honera Cod. Gu. — 31) Cic. de Rep. IL. 1003. A. M. De Rep. II, 3. pag. 1153. Ed. Nobb. — 32) Virg. Aen. XII. 171. A. M. - 33) Verba quaero, ut desunt apud A. M. Recte addit Cod. Gu. Tum post v. erat integra linea excidisse videtur. Locus enim siclegitur apud Cic. Quint. c. 4. Non satis erat, in tabulis inspexisse, quantum deberetur. Cod. Gu. exhibet: erat ni deberetur, hoc est in, quod ex seqq. residaum. Deinde ad Catonis uterque Cod. ad Castoris Edd. Cic. - 34) Cap. 36. Suturnae Cod. A. M. Recte Iuturnae Cod. Gu. - 35) Idem Phil. I. 7. A. M. - 36) Idem in eadem 2. A. M. Tum Et abs. Cod. Gu. Omittit et A. M. — 37) Ter. Eun. 4. 3. 7. A. M. — 38) Cap. 31. Tam Cod. A. M. tamen Cod. Gu. — 39) Ter. Adel. 5. 8. 21. A. M. — 40) Ter. Phor. 1. 5. 17. A. M. — 41) Cic. Phil. VIIII. 1. A. M. — 42) Virg. Aen. VIII. 196. A. M. — 43) Cap. 2. Id adf. A. M. Idque adf.

Terent. Phorm. 1: Voluntas vestra si ad poetam accesserit. Cic. de Suppliciis 2: Quan ad Pelori aedem accedere.

Auctor huius rei. Virg. Aeneid. XII. : Auctor ego audendi. Auctor hanc rem. Terent. Adelph. 4: Idne estis auctores mihi?

Aequipero illum. Virg. Buc. 5: Nec calamis solum aequiperas sed voce magistrum. Aequo illum. Virg. Aen. X.: Et ventos aequante sagitta 6. Aequo id est paria facio 7. Idem Aen. V.: Aequemus pugnas.

Adsurgo illi. Virg. Buc.⁸: Atque viro Phoebi chorus adsurrexerit omnis. Salust. Hist. V.⁹: Syllam dictatorem uni sibi descendere equo, adsurgere sella, caput aperire solitum.

Ab integro. Virg. Buc. 10: Magnus ab integro saeclorum. Terent. Adelph. 11: Ecce autem de integro. Cic. pro Cluent.: De integro funus iam sepulto filio facit.

Adprima vel adprime. Virg. Georg. II. 12: Flos adprima tenax. Terent. Hecyr. 13 adprime: Meis me omnibus scio esse adprime obsequentem.

Ad pro usque. Virg. Georg. IIII. 14: Ad limum radiis tepefacta coquebant. Idem Acn. [495] V. 15: Si nondum exosus ad unum.

Adfectat illam rem. Virg. Georg. IIII. 16: Viamque adfectat Olympo. Terent. Heaut. 17: Ad dominas qui adfectat viam.

Ambobus pro utrisque. Virg. Aen. I. 18: Priamumque et saevum ambobus Achillem, Amens animi, Virg. Aen. IV. 19: Isque amens animi.

1) Ad ill am Cod. Gu. Ter. Phor. Prol. 30. A. M. - 2) Cap, 8. Act. II. in Verr. lib. V. Quam Cod. Gu. Qui Cod. A. M. Tum ad Peloridem legitur apud Cic. - 3) Author A. M. sed in altera formula idem auctor. Virg. Aen. XII, 159. A. M. — 4) Ter. Adel. 6. 8. 16. A. M. — 5) Virg. Ecl. V. 48. A. M. In exemplo aequip a ras Cod. Gu. — 6) Versu 248. Elocutio cum exemplo recens accessit e Cod. Gu. - 7) Aequo illa id est p. f. Cod. Gu. Idem Aen. V, 419. A. M. - 8) Idem Ecl. VI, 66. A. M. Tum Phoebei Cod. Gu. - 9) Legitur idem fragmentum apud Nonium pag. 236. s. v. Apertum, sic comparatum: Quibus de caussis Syllam in victoria dictatorem uni sibi equo descendere, surgere de sella, capat aperire solitum. Cf. Salust. Fragmm, Hist, lib. V. no. 9. ed. Gerlach. - 10) Virg. Ecl. IIII, 5. A. M. Saeclorum addidi e Cod. Gu.: ignorat Cod. A. M. - 11) Hunc locum ita exhibet A. M. Cic. pro Cluentio 9. Ecce autem de integro funus iam sepulto f. f. In nota subiecta dicit, in Codice locum laudari ex Terentii Adelphis, subiungens haec: Quippe Codicis scriptor non solum Opera, sed ipsos Auctores alium cum alio interdum perturbat. 'Non est ita. Ut saepe, duo exempla in unum sunt confusa. Cod. Gu. exhibet: Sic Terent. Adelph. Ecce autem de integro funus iam s. f. f. Illud sic nihil est nisi Cic. Vox de integro errorem progenuit, a

qua aberrans priori ad alteram librarius, omnia turbavit. Locus ex Terentii Adelphis I, 2, 74. sic legitur: Gaudebam. Ecce autem de integro; nisi quicquid est Volo scire. Nihil igitur amplius poterat laudare librarius, quam vv. Ecce autem de integro. Apud Cic. autem est: Et ibi de integro funus iam sepulto filio fecit. Igitur apparere opinor, verissimam esse meam emendationem. - 12) Cod. Gu. Virg. II. A. M. Virg. Georg. II, 184. - 13) Ter. Hecy. 2. 2. 5. A. M. Terent. Andr. Cod. Ga. Tum pro adprime, quod in utroque est Cod., reposuit A. M. Phidippe, non verum. Omnibus adprime scio esse obs. hoc ordine Cod. Gu. - 14) Ad pro adusque Cod. A. M. male. Versus est 428. Tum radiis uterque Cod. sed radii Editiones Virg. id quod sententia ibi postulat. — 15) Versu 687. — 16) Idem Georg. IIII, 562. A. M. Quoniam hic versus pertinet ad clausulam libri IV. Georgicorum, noster quidem vindicat Virgilio illos extremos versus, quos eidem recentiores aliquot Critici abiudicant. Vide Heynium ad eum Virg. locum. Sed, praeterquam quod antiqui interpretes Servius et Philargyrius in eos commentati sumt, ego hec moneo: Codices videlicet Ambrosianes, quotquot consului, etiam satis vetustos, illa clausula Georgicorum non carere. A. M. - 17) Ter. Heaut. 2. 3. 60. A. M. ubi editur adfectant. - 18) Versu 458. Cod. A. M. Ulyssem; sed recte Achillem Cod. Gu. - 19) Amens Adferimur hunc locum. Virg. Aen. VII.: Consilio nunc omnes animisque volentibus, urbem adferimur. 20.

Adsimulatus illi vultu. Virg. Aen. XII. 21: Formam adsimulata Camerti.

Attonitus hac re. Virg. Aeneid. XII. 22: Coniugis attonitus factis.

Adnixus hac re. Virg. Aen. XII. 23: Ingenti adnixa columna.

Admonet illius rei. Salust. Catil. Admonebat alium egestatis, alium cupiditatis suae. Admonet hoc fieri. Virg. Aen. XI. E: Fatalem Aeneam manifesto numine ferri Admonet ira Deum.

Atrox huius rei. Salust. Hist II.29: Ipse animi atrox.

Animadverti in eum. Salust. Catil. 2: Ut prius verberibus in eos animadverteretur.

Artifex huius rei. Sal. B. Iugurth. 31: Per homines talis negotii artifices.

Adflictus illam rem. Sal. Histor. III.²³: Adflicti alveos undarum vi mulcato corpore interibant. Idem Hist. II.²⁸: Circumventi a dextera, unde ferrum erat, saxa aut quid tale, capita adfligebant. Adflictus ea re. Cic. in Catil. II.²⁴: Quanto tandem illum moerore esse afflictum et profligatum putatis?

Altum pedes tot, Salust. Hist, IV. 15: Clausi lateribus, altis pedem.

animi. Idem IIII. 203. A. M. nihil amplius. Deerat igitur in eius Codice exemplum, In Cod. Gu. sic legitur exemplum: Consilio nunc omnes animisque volentibus, isque amens animi. Apertum est, vv. Consilio nunc omnes. a. q. v., male transposita, pertinere ad sequentem locutionem eiusque exemplum, quod cf. -20) Idem VII, 217. Urbem deferimur A. M. Virg. Aen. VII. urbem adferimur Cod. Gu. Locus Virgilii integer est: Consilio hanc omnes animisque volentibus, urbem Adferimur; alque ita ostenditur, vv. Consilio - - volentibus, quae statim vidimus in Cod. Gu. male transposita esse, huc pertinere. Ergo huc reduximus. -21) Idem XII, 224. A. M. - 22) Idem XII, 610. A. M. - 23) Idem in sodem 92. A. M. Edi solet apud Virgilium columnae. - 24) Cap. 22. Sed 21. Gerlach. Cort. Admonere apud Salust. aliquot Codd. atque Edd. - 25) Versu 232. Libri nota in Cod. Gu. desideratur. -26) Apud Gerlach. Frgmm. lib. II, 9. - 27) Milia Cod. A. M. millia Cod. Gu. In seqq. uterque Cod. millia. Sal. Iug. 52. A. M. Cap. 48. Cort. Gerl. ubi editur: a quo aberat mone ferme millia passuum viginti. -28) Pro Cornelio I. Ita Cod. Gu. pro Cornelio 991. A. M. omisso libri numero. Ad librum II. retulit Nobb. Fragenm. Cic. pag. 1127. 12. Tum tres fuerunt Cod. A. M. fuerit iter Cod. Gu. quod tamen ne ipsum quidem sanum esse existimo. — 29) Cod. A. M. pro Cor-

nelio. Recte Cod. Gu. pro Cluentio, quod A. M. edidit. Est e cap. 9. Tum in Cod. Gu. deest praep. ab, quae exhibetur ab A. M. et Cic. Edd. Apud Cic. tamen plerumque editur a Larino. Nec legitur apud Cic. In eo, sed Theani Appuli, quod abest cet. - 30) Sal. Cat. 50. A. M. Est e cap. 51. ex oratione Caesaris. — 31) Sal. Iug. 39. A. M. Talis negocii A. M. tales negotii Cod. Gu. E cap. 85. ed. Cort. Gerlach. - 32) Sal. Hist. III. 6. A. M. Tum adslicti alveo Cod. Gu. vi omm. Cod. A. M. Cod. Gu.; interposuit A. M. Deinde maleato Cod. A. M. malcato Cod. Gu. malleato male scripsit A. M. Legitur idem fragmentum apud Nonium pag. 407. varie corruptum, fortasse sic legendum: Nam qui enare conati fuerant, icti saepe fragmentis navium, aut afflicti alveos undarum vi, mulcato foede corpore, postremo interiere tamen. - 38) Idem II. 10. A. M. Circumventi dextra Cod. M. circumventis dextera Cod. Gu, Lege: circumventi a dextera. Tum nuda ferrum erat Cod. Gu. unde f. e. Cod. A. M. Deinde capiti Cod. A. M. capita Gu. caput edidit A. M. — 34) Cic. in Cat. II. 1. A. M. Afflictum, non adflictum uterque Cod. - 85) Sal. Hist. IIII. 13. A. M. Clausi lateribus pedem Cod. A. M. Clausi lateribus altis pedem Cod. Gu. quod dedimus. Iam Douza scribi iusserat: Clausi lateribus pedem altis. Cf. Gerlach. Fragmm. lib. IV, 89.

Anxius huius rei. Salust. Hist. IV. 1: Anxius animi atque incertus.

Accepit in illa re. Cic. de Suppliciis 2: De eo vulnere multa dixit, quod ille ab hostium duce in capite acceperat. Accepit illa re. Virg. Georg. IV. 2: Accepit que sinu vasto misitque sub amnem.

Adstringo tibi hoc. Terent. Eun. 4: Tibi meam astringo fidem.

Adquiesco in hoc. Cic. pro Deiotaro 5: In tuo ore vultuque adquiesco.

[497]

Adiudico illud huic. Idem pro Cornelio II. : Si vos huius fortunas paucorum odio adiudicaveritis.

Admittit in se crimen. Terent. Phorm. 7: Culpam Antipho in se admiserit.

Aversor illum. Sal. Hist. V.: Regem aversabatur 8.

Adludit ad hoc. Terent. Eun. 9: Habui scortum; coepit ad id adludere.

Anteverto tibi. Terent. Eun. 10: Miror ubi ego huic anteverterim.

Attendo animum. Terent. Phorm. 11: Animum attendite.

Ausculto tibi 13. Terent. Adelph.: Vis tu huic seni auscultare?

Abstinet se illa re. Terent. Hecyr. 13: Plus potus, sese illa abstinere ut potuerit. Cic. de Rep. I. 14: Nec vero iam meo nomine abstinet.

Adulant illum. Cic. in Pisonem¹⁵: Adulantem omnes. Idem Tusc. II.¹⁶: Nostrum adulat sanguinem.

Affluit illa. Cic. pro Cluentio 17: Domumque illam scelere omni affluentem.

Aspernor illam a me. Idem pro Cluent. 18: A suis aris atque templis nesarias preces aspernatos Deos esse confido. Aspernor illum. Idem pro Cluent. 19: Nemo illum aditu, nemo convivio dignum iudicabat; omnes aspernabantur.

Avocat ab illa re. Cic. de Rep. I. 20: A qua isti avocabant.

Abalienat illum a te. Cicero Siciliensi 11: Maximum numerum abs te abalienasti.

Adrepsit. Cic. Framentaria 22: Ad istius amicitiam adrepserat.

[498]

1) Idem in eodem 1. A. M. Apud Gerlach. no. 5. - 2) In Verr. Act. II. lib. V, 1. - 8) Versu 362. -4) Ter. Eun. 1. 2. 22. A. M. - 5) Cap. 2. Tum acquiesco dedit A. M. adquiesco Cod. Gu. - 6) Pro Cornelio 991. A. M. omissa libri nota. Apud Nobb. II, 13. pag. 1127. — 7) Ter. Phor. 1. 5. 40. A. M. Cuplam errore calami Cod. Gu. — 8) Adversabatur Cod. A. M. quod male edidit Gerlach. Fragmm. V, 3. - 9) Ter. Eun. 3. 1. 34. A. M. Tum Hui pro Habui Cod. A. M. alludere Cod. Gu. — 10) Idem Eun. 4. 5. 12. A. M. Tum Miror huic omissis vv. ubi ego A. M., quae addidi e Cod. Gu. - 11) Idem Phor. Prol. 25. A. M. Terent. Andr. Cod. Gu. In Andriae prol. V. 8. legitur animum advortite. Est Phor. prol. V. 24. - 12) Absculto illi Cod. A. M. Ausculto tibi Cod. Gu. quod dedi. Tum Idem Adel. 5. 7. 8. A. M. Deinde iterum abscultare Cod. A. M. - 13) Idem Hecy. 1. 2. 64. A. M. Exemplum sic exhibetur in Gu. plus potuisse illa abst. ut p. - 14) Cic. de Rep. 1. 1002. A. M. De Rep. I, 3. fin. ed. Nobb. — 15) Cic, in Pisonem 41. A. M. — 16)

Idem Tusc. II. 10. A. M. — 17) Hoc loco Affluit uterque Cod. Tum Idem pro Cluentio 66. A. M. Exemplum sic exhibetur a Cod. Gu. Domumque omni scelere affluentem. — 18) Idem pro eodem 68. A. M. Tum voc. templis abest a Cod. Gu., qui deinde aspernantes pro v. aspernatos. — 19) Idem pro eodem 14. A. M. Adit pro aditu Cod. Gu. — 20) A. M. notam libri omisit; idemque scripsit avocant. Inter incertorum libror. fragmm. repositum, apud Nobb. legitur sub no. 1. pag. 1170. - 21) Idem in Siciliensi 64. A. M. In Verr. Act. H. lib. II, 64. Tum abalienasti Cod. Gu., ut est apud Cic.; alienasti Cod. A. M. — 22) Idem in Frumentoria 68. A. M. Act. in Verr. II. lib. III, 68. — 23) Idem de Signis 64. A. M. In Verr. Act. II. lib. IV, 64. — 24) Virg. Aen. II. 385. A. M. - 25) Cap. 5. Tum aspirare Cod. A. M. adsp. Cod. Gu. - 26) Virg. Aen. I. 704. A. M. Tum adolet A. M. Sed recte adolere Cod. Gu. - 27) Idem Georg. IIII. 879. A. M. Pro Panchaeis in Cod. Gu. est Panethaeis. 28) Cic. de Suppliciis 5. A. M. Alligat uterque Cod. Ad pallum Cod. Ga Administrat provinciam. Cicero de Signis 23: Quod vigilanter provinciam administrasset.

Adspirat illi, Virg. Aen. II.24: Adspirat primo fortuna labori. Adspirat ad illud. Cic. in Divin. contra Caecilium25; Qui ad alienam causam accedere aut adspirare audeat.

Adolet aras. Virg. Aen. 1.26: Adolere Penates. Adolescunt arae. Idem Georg. 27: Panchaeis Alligat ad hoc. Cic., de Suppliciis 28: Et ad palum alligabantur.

Avius ab illa re. Cic. pro Sylla 29: Et avius a sanitate.

Ante expectatum pro antequam expectatus. Virg. Georg. III. 30: Ante expectatum positis stat in

Audet hoc. Cic. Philip. II. 31: Quid enim est quod tu non audeas? Audet hoc facere. Virg. Aen, V.32: Audet adire virum, manibusque inducere. Audet in hoc. Virgil. Aen. II. 33: Quos ubi confertos audere in proelia vidi.

Acer his rebus. Virg. Georg. III. 31: Humeroque Pelops insignis eburno, Acer equis.

Cono Rougen to Sal, 13st, 1.4: Metarmerunt exercitum Durracchium cogere. Cogo to domi.

Virg. Braol, 11: Cogere doned oves stabulin numeramque referre lussit.

Conservant inter se. Virg. Acrent, X. E.: Ipses Toncurrere passus Haud tamen inter se sammi Bibit illud. Virg. Aen. I, 36: Infelix Dido tongumque bibebat amorem. Bibit illo poculo. Virg. Georg. II. 36: Gemma bibat. Transumon series superbules . M.I. biened mehl selle sudit

Bellum cum illo gerit. Cic. in Hortensio 37. Qui cum hodie bellum cum mortuo gerant. [499]
Virg. Aen. XI. 38: Bellum importunum cives cum gente Deorum Invictisque viris gerimus. Bellum contra illum gerit. Cic. Philipp. III. 39; Cum bellum nefarium contra vitam fortunasque nostras non cogitari sed geri iam viderem. Bello bonus. Virg. Aeneid. VIII. 40: Gens bello praeclara. Belli pro in bello. Terent. Heautontim. 41: Rem et gloriam armis belli repperi. Salust. Ing. 42: Paucorum arbitrio belli domique agitabantur. A. M. sed sirulem investig in ord. Philipp. XI 18. si- duobus Codd. Virgilii; Vaticano et Mediceo, seeriper

deque fiveniri testatus. Idem contere inbet in hanc Tum alligabantur Cod. Gu. alligantur A. M. quod apud Cic. editur. Locus est Acte in Verr. II. lib. V. 6. 29) Idem pro Sylla 30. A. M. Editiones apud Cic. exhibent alienus. Cod. in exemple auii. Non dubito, quin utrobique legendum sit alienus. - 30) Virg. Georg. III. 348. A. M. In Cod. Gud. est: Virg. Georg. IV. In ipso exemplo Cod. A. M. pro exspectatum-exhibet exspectatus. Recte exspectatum Cod. Gu. - 31) Cic. Phil. 11, 7. A. M. est hoc, quod tu non a. Cod. Gu. - 32) Virg. Aen. V. 379. A. M. Verba: manibusque inducere addita sunt e Cod, Gu, Ignorat ea Cod. A. M. - 33) Idem II. 374. A. M. Idem e Cod. sho edidit consertos, sed Cod. Gu. cum Virgilii Edd. exhibet confertos. - 34) Idem Georg. III. 7. A. M. Huic exemplo subjungit Cod. Gu. aliam elocutionem cum exemplo huiuscemodi: Arrisit illi. Symmachus ad Theodosium Imperatorem: Beatum, iam parvulum meum, cui pium (sic mutilo Ioco). . Hoc mihi additamentum iam propterea suspectum videtur, quod Arusianus e qualtuor tantum illis scriptoribus, Cicerone,

Cod. Car p. r. pro popula Pourono Licen-Salustio, Virgilio, Terentio exempla sua depromere solet. Quare vix credibile est, eum ad tam serioris aetatis auctorem esse delapsum. - 35) Idem Aen. I. 749. A. M. Virg. Aen. IV. Cod. Gu. - 36) Idem Georg. II. 506. A. M. Numerus libri desideratur in Cod. Gu. Huic exemplo subjungit hoc etiam Cod. Gu. Cic. Tusc. ut Iovi bibere ministraret, quod ad aliam elocationem, h. l. in Codd. omissam, pertinere videtur. Locus est Tusc. I, 26. — 37) Cic. in Hortensio 1016. A. M. Exemplum in Cod. Gu., sic notatur: Quicum mortuo hodie bellum gerunt. Est apud Nobb. in Fragmm. Hortensii no. 32. pag. 117.1 + 38) Virg. Aen. XI. 805. A. M. - 39) Cic. Phil. III. 1. A. M. Non cogitari, sed geri Cod. A. M. Non cogitavi vel geri Cod, Gu. Non comparari sed geri Edd. apud Cic. -40) Virg. Aen. VIII. 480. A. M. - 41) Ter. Heaut. I. 1. 60. A. M. - 42) Sal. Iug. 45. A. M. Ed. Cort. et Gerlach. cap. 41. Agitabantur uterque Cod. agitabatur editur apud Sal. A. A. A. A. A. Cat - M. A.

une God. Apud Vira, plantinque scribitus aberta, quam

Benivolus illi. Cic. pro Flacco : Quam benivolum: hunc: populo Romano, i quam i fidelem Adspirat illi. Virg. Aen. 11.24: Menirat prima fortuna tabori. Adspirat illi. Virg. Aen. 11.24: Menirat prima fortuna tabori. Adspirat Caecifium : Qui ad allement causem accedera aut adspirate candent.

Adolet aras, Virg. Aen. 1.2: Adolere Penutes, O Adolescent arae, Idem Georg, 21; Funchacis

Certo contra te. Sal. Catil.²: Contra latrones inermes pro patria certare. Certo tibi. Virg. Bucol.³: Solus tibi certet Amyntas. Certo cum his. Sal. Iug.⁴: Cursu cum aequalibus certare. Certamus inter nos. Idem in Iugurth.⁵: Inter se duo Imperatores summi viri certabant.

Contendo tecum, Sal. Catil. cum magnis legionibus hostium contendisse. Contendo tibi.

Virg. Georg. II. Nec cellis adeo contende Falernis.

Certamen illi cum illa est. Cic. pro Cornelio I.: Quid enim mihi certamen est cum de- [500] cusatore, aut contentio? Certamen est cum illo . Virg. Bucol. Et certamen erat, Corydon, cum Thyrside magnum.

Cogo domum te. Sal. Hist. 1.10: Maturaverunt exercitum Durracchium cogere. Cogo te domi.

Virg. Bucol. 11: Cogere donec oves stabulis numerumque referre lussit.

Concurrent inter se. Virg. Aeneid. X. 12: Ipsos concurrere passus Haud tamen inter se summi Regnator Olympi. Concurrit ille illi. Virg. Aeneid. VIII. 13: Aut montes concurrere montibus altos. Idem Aeneid. I. 14: Audetque viris concurrere Virgo.

Coruscus hac re. Virg. Aen. II. 15: Et luce coruscus aena, Coruscat hac re. Idem Georg. IIII. 16: Elucent aliae et fulgore coruscant. Coruscat hanc rem. Idem Aen. X. 17: Strictumque coruscat Mucronem.

Consulo illam rem. Virg. Aen. XI. 18: Rem nulli obseuram nostrae nec vocis egentem Consulis,

1) Benivolus uterque Cod. Locum non invenit A. M. sed similem inveniri in orat. Philipp. XI. 13. significavit. Cod. Gu. p. r. pro populo Romano. Exemplum inter Fragmm. reposuit Orell. p. 442. quem cf. - 2) Sal. Cat. 62. A. M. Cap. 59. ed. Cort. Gerlach. Inermos plerumque editur apud Sal. - 3) Virg. Ect. V. 8. A. M. Certat Cod. Gu. - 4) Sal. Iug. 6. A. M. Curru Cod. A. M. cursu recte Cod. Gu. - 5) Sal. lug. 56. A. M. Cap. 52. init. ed. Cort. Gerlach. Certabunt Cod. Gu. - 6) Sal. Cat. 57. A. M. Cap. 53. ed. Cort. Gerlach. - 7) Virg. Georg. II. 96. A. M. Adeo uterque Cod. Ideo est apud Virg. Faleris mendose Cod. Gu. - 8) Sic uterque Cod. Sed haud dubie scribendum illo. Tum Cic. pro Cornelio 991. A. M. Numerum adiicit Cod. Gu. Ad Fragman libri II. annumeravit Nobbius. - 9) Cod. Gu. Gertamen est illi cum illo. Tum Virg. Ecl. VII. 16. A. M. 10) Sal. Hist. I. 19. A. M. No. 31. Gerlach. Tum Durachium Cod. Gu. Dyrrhachium A. M. - 11) Virg. Ecl. VI. 85. A. M. - 12) Idem Aen. X. 436. A. M. Aut tamen Cod. Gu. - 13) Idem VIII. 692. A. M. - 14) Idem I. 498. A. M. - 15) Idem II. 470. A. M. Tum dena uterque Cod. Apud Virg. plerumque scribitur ahena, quam

Terent, Heantontin. ": Bem et glorium wern's

scripturam falsam esse, asserit A. M. in nobilissimis duobus Codd. Virgilii, Vaticano et Mediceo, semper aenus inveniri testatus. Idem conferre iubet in hanc rem A. Gellium II, 3. Quod testimonium quum sit gravissimum, cur ignoratum sit usque ad hoc tempus ab Editoribus, exputare nequeo. - 16) Idem Georg. IIII. 98. A. M. Et lucent alia et Cod. Gu. qui etiam tertium librum h. l. citat, - 17) Idem Aen. X. 652. A. M. Antea in elecutione corusc ant typorum errore apuil A. M. - 18) Idem XI. 343. A. M. Cod. Gu. citat e libro II. Rem nullam obsc. Cod. A. M. Recte Cod. Gu. nulli, quod apud Virg. legitur. Tum o bone rerum Cod. A. M. Veram lectionem praestat Cod. Gu. - 19) Sal, Cat. 50. A. M. Cap. 51. ed. Cort. Gerl. Quae ulerque Cod. Apud Sal. legitur que. Tum consuluerunt uterq! Cod. consuluerint editur apud Sal. - 20) Consulo illi rei recte Cod. Gu. Consulor illi rei Cod. A. M. Consulo vel consulto illi rei de suo edidit A. M. Cic. in Pisonem 10. A. M. Sal. Cat. 6. A. M. - 21) Sal. Cat. 50. A. M. Cap. 51. ed. Cort. Gerl. Tum Et-- consulam Cod. A. M. Quod - consulant Cod. Ga Scripsi id quod scribendum fuit. Nam quod ex ignorato compendio ortum et consulant error librarii. -

Gens belle pracelora. Belli pro in bello.

Digitized by Google

GRANINATY LAT. I.

rei 20. Cic. in Pisonem: Reip. consulendo. Sal. Catil.: Reip. consultabant. Consult de hac re. Sal. Cat. 21. Qui devrebus dubiis consultant. Consult in illum. Terent. Heaut. 22: [501]

Circumdat hoc illi rei, Virg. Aen. XII.²³: Circumdat loricam humeris. Circumdat hac re illam rem. Sal. Hist. I.²⁴: Occupatusque collis editissimus, eum multa opera circumdat. Circumdat hacc res illam rem. Virg. Aen. 1.²⁵: Argentum Pariusve lapis circumdatur auro.

Corruptus ab illa re. Sal. Iug. 26: Ab ignavia atque socordia corruptus. Corrumpens illo pretio 27. Cic. pro Cluentio: Sexcentis millibus numum se iudicium corrupturum esse dixerat.

Celat illum quem occultat. Virg. Aen. X. 28: Silvis genitor celarat Alesum. Celatus qui fallitur et ignorat. Terent. Hecyr. 29: Nosne hoc celatos tamdiu? Celat te de hoc. Cic. de Signis 30: Dixit cupisse te celare de phaleris.

Consuevit illa re. Terent. Adelph. 31: Qui illa consuevit prior. Illa cum muliere. Terent. Hec.: Quicum tot consuevisset annos. Consuetam habeo illam rem. Sal. Iug. 32: Et pericula consueta haberem. Consuevit in illa. Terent. Phorm. 33: Cum eius consuevit olim matre in Lemno.

Cernere erat hoc, id est, hoc videbatur. Virg. Aeneid. VIII. 34: Actia bella Cernere erat. Cernitur nulli pro a nullo. Idem Aeneid. I. 35: Neque cernitur ulli.

Condono tibi hoc. Sal. Iug. 36: Ut Iugurthae scelus condonaretur. Condonatur illam [502] rem 37. Ter. Eun.; Habeo alia multa, quae nunc condonabitur. Idem Phorm. 38: Argentum quod habes condonamus te.

22) Ter. Heaut. 3. 1. 28. A. M. Istac in te Cod. A. M. isthac in re Cod. Gu. In Edd. legitur istuc. Tum Cod. Gu. consulit. - 23) Circ um dat littera media m scripsi ubique e Cod. Gu. Virg. Aen. XII. 88. A. M. Virg. Aen. II. Cod. Gu. - 24) Circundata hac re illam rem Cod. A. M. pessime. Tum Sal. Hist. I. 20. A. M. Apud Gerlach. no. 43. Deinde eum multa opera circumdat scripsi e praeclara lectione Cod. Gu. Mire Cod. A. M. et cum multa opera circundata. Eundem locum sic citat Priscian. XV, 2. pag. 618. ed. Kr. Apud Ilerdam cum multa opera circumdata, pariter mendose. - 25) Virg. Aen. I. 698. A. M. - 26) Sat. Iug. 33. A. M. Cap. 31. ed. Gerl. Cort. - 27) Corrump is illo precio e Cod. scripsit A. M. Locum Ciceronis non enotavit A. M. sed in adnotatione respicere iubet ad illius orationis cap. 32. Legitur locus cap. 25. - 28) Virg. Aen. X. 417. A. M. Virg. Aenead. XII. Cod. Gu. Tum Silvis gemeo celarat Ales im Cod. Gu. Sylvis genitor celarat Alesum Cod. A. M. Halesum scribitur apud Virg. — 29) Ter. Hecy. 4. 4. 23. A. M. Tandia A. M. — 30) Gic. de Signis 12. A. M. Act. in Verr. II. lib. IV. cap. 12. fin. In Cod. Gu sic legitur: Cicero de signis dixit: Cupis se celare de Falernis. - 31) Ter. Adel. 4. 5. 32. A. M. Tum corrumpit exemplum Cod. A. M. qui exhibet: Consuevit prior illa muliere, quicum tot consuevisset annos. Melius Cod. Gu. Quilla (sic) consuevit prior illa cum muliere, quicum cum tot consuevisset annos. Scilicet duo exempla cum elocutione in unum confusa sunt. Scripserat fortasse librarius omisso verbo elocutionem sic: Illa cum muliere; deinde subiunxit exemplum Terentii omisso scriptoris nomine et loco, quod haud dubie addidit auctor; ex quo reliqua corruptio orta. Rescripsi igitur: Illa cum muliere. Terent. Hec. Potest enim fieri, ut auctor quoque omiserit h. l. verbi repetitionem. Locus est Hecyrae IV, 1, 40. - 32) Consuetum ab eo, illam rem Cod. Gu. mendose. Tum Sal. Iug. 87. A. M. Cap. 85. Cort. Gerl. Habere Cod. Gu. habeam Edd. apud Sal. Legendum fortasse h. l. ut pericula consueta haberem. - 33) Ter. Phor. 5. 6. 34. A. M. Tum Cum eius c. o. cum matre in Lemo Cod. Gu. - 34) Virg. Aen. VIII. 676. A. M. - 35) Idem Aen. 1. 440. A. M. - 36) Sal. lug. 29. A. M. Cap. 27. Edd. Cort. Gerl. - 37) Condonaretur illam rem mendose Cod. Gu. Tum Ter. Eun. Prol. 17. A. M. - 38) Idem Phor. 5. 7. 54. A. M. Tum condona mur te Cod. A. M. Sed recte Cod.

Ee *

Conscius huic rei. Cic. de Signis 1: Temeritati meae et mendacio meo conscius. Conscius huius rei. Virg. Aeneid. XL. 2: Conscius audacis factions una prisme Reip. Virg. Aeneid. XL. 2: Conscius audacis factions una prisme Proposition Proposition

Cultorem sui. Sal. Hist. IV. 3: Collegam minorem et sui cultorem expectans. Cultor horum. Virg. Georg. I. 4: Et cultor nemorum. Colens huius rei. Cic. pro Plancio 5: Qui religionum colentes.

num colentes.

Congero ad illum. Cicero pro Deiotaro : Ad quem cum Dii atque homines omnia ornamenta Congero in illum. Cic. Philip. V. : Pecunia congesta in illam domum. Congestum illuc. Virg. Bucol. 8: Notavi Ipse locum quo congessere palumbes.

Custos illarum rerum. Virg. Georg. I.9: Pan ovium custos. Custos illis rebus 10, Cic. in Catil.

II.; Nullus est portis custos.

Criminor te illi. Terent. Eun. 11: Metui ne me criminaretur tibi. 211 Virg. 211 virg. 211 metui ne me criminaretur tibi. 211 Virg. 211 virg. 211 metui ne me criminaretur tibi. 211 virg. 211 virg

Compos animi. Terent. Adelph. 12: Vix sum compos animi.

Commeritus erga me. Terent. Hecyr. 13: Nunquam quicquam erga me commeritast, pater.

Compertos scelere. Cic. Philip. XII.11: Hos nunc omni scelere compertos tolerabiles censes ci vitati fore?

manu considere in ignes. Considere his. Idem Aen, I.17: Vultis his mecum pariter considere regnis.

Concedo gratiae. Cic. pro Cornelio 18: Cur nunc redeant, si tunc gratiae concesserint. Concedo in gratiam. Sal. Hist. I. 19: Quorum in gratiam plerique concesserant.

Coniurati hoc facere. Virg. Georg. I. 20: Et coniuratos coelum rescindere fratre

Commoritur illis, Sal. Hist, I. 21: Obviam ire et commori hostibus.

Gu. condonamus te, quod legitur apud Ter. - 1) Tota haec elocutio cum suo exemplo in Cod. Gu. post sequentem legitur. Locum Ciceronis A. M. non indicavit. - 2) Virg. Aen. XI. 812. A. M. - 3) Ad verba Cultorem sui in ora libri Gudiani scriptum: Sic supra Terent. amicus mei. Tum Sal. Hist. IV. 9. A. M. Est sub no. 19. apud Gerlach. - 4) Virg. Georg. I, 14: A. M. - 5) Cic. pro Plancio 33. A. M. Cic. pro Planco Cod. Gud. - 6) Idem pro Deiotaro 4. A. M. -7) Idem Phil. V. 4. A. M. - 8) Virg. Ecl. 111. 69. A. M. Tum quod congessere Cod, Gu. Notavit ad h. l. A. M. editiones exhibere concessere; fortasse ita ex errore scripsit, quum scribere vellet, Codicem suum Frontonis ita exhibere. Idem columbae edidit; sed Cod. Gu. recte, ut apud Virg. est, palumbes. - 9) Idem Georg. I. 17. A. M. - 10) Rebus addendum fuit e Cod. Gu. Cic. in Cat. 11. 12. A. M. Portis Cod. uterque; Edd. apud Cic. portae. + 11) Ter. Eun. 5. 2. 16. A. M. crim. tibi recepi e Cod. Gu. cr. uxori A. M. edidit. -12) Idem Adel. 3. 2. 12. A. M. - 13) Idem Hecy. 3. 5. 36. A. M. Nunquam ego me Cod, Gu. commeritus pater Cod. uterq. commerita est, pater edidit A. M. Putabam in commeritus latere potius commeritast, ut est

apud Ter. + 14) Cic. Phil, XII. 7. A. M. His nunc amni scelere compertos tolerabiles censes civitati fore Cod. Gu. Compertos uterq. Cod. quum emendate apud Cic. sit: coopertos. Tum in civitate Cod. A. M. Recte cum Edd. Cic. civitati Cod. Gu. - 15) Virg. Ecl. KIII. 34. A. M. - 16) Idem Aen. VIIII. 145. A. M. Tum Et non v. Cod. A. M. At non v. Cod. Gu. — 17)
Tota haec elocutio cum exemplo omissa in Cod. A. M. Locus est Virg. Aen. I. 572. ubi legitur Vultis et his cet. - 18) Cic. pro Cornelio 991. A. M. Inter Fragmm. lib. I. 41. Nobb. Cui nunc ed. A. M. Cur n. Cod. Gu. - 19) Conc. in gratia male A. M. Sal. Hist. I. 3. A. M. Quorum in gratia A. M. Utrobique gratiam Cod. Gu. Fragmm, Hist, lib. I. no. 9. Gerlach, quem vide. - 20) Virg. Georg. I. 280. A. M. Virg. Aen. VI. Cod. Gu. mendose. - 21) Sal. Hist. I. 18. A. M. Fragmm. lib. I. 22. Gerl. - 22) Cont. huic rei A. M. Cont. huius rei Cod. Gn. Virg. Aen. X. 457. A. M. Legitur apud Virg. missae fore cred. h. - 23) Confer h. c. illo, Cod, Gu, in Pisonem 16. A. M. - 24) Virg. Aen. XII. 678, A. M. Virg. XII. God. Gu. - 25) Non enotavit locum A. M. neque ipse inveni. - 26) Idem in eadem 36. A. M. In elocutione inter nos scripserat A. M. Contiguus huic rei. Virg. Aen. X. 2: Hunc ubi contiguum missae credidit hastae.

Confert hoc cum illo. Cic. in Pisonem 23: Confer, si audes, absentiam tuam cum mea. Confert hoc illi. Virg. Aen. XII. 2: Stat conferre manum Aeneae.

Conclusit cum illo. Cic, in Siciliensi 25: Tecum tuum conclusisset.

Commune hoc est inter illos. Cic. in Sicil. 26: Ut diceres inter eos omnia esse communia, Commune est illis hoc. Idem pro Roscio 27: Quid est enim tam commune quam spiritus vivis, terra mortuis?

Coniunctus cum illo. Cicero in Siciliensi 28: Cum P. R. coniuncta est. Coniunctus illi. Virg. Aen. VIII. 29 , Quadque ab stirpe foret geminis coniunctus Atridis.

Conversus ad te pro convertendus 30. Cic. pro Plancio: Non dubito quin omnis conversa [504] ing facrit multitudo no A . 20 7 . 57 Alli. in ": All exect turn dir mus .

Conlocat in illo. Cic. pro Roscio 31: In curru collocat Automedontem. Conlocat illi. Idem in Pi-

sonem 32: Homini levi et subito filiam collocavit.

Convenit in illum. Cic. pro Deiotaro 33: Tamen id maledictum minime in illum aetatem con-Congruent illi inter se. Terent. Heaut. 34: Ne nos inter nos congruere sentiant; the the Plantage of the bear

Citius sive celerius hac re. Virg. Aen. I. 35; Et dicto citius tumida aequora placat. Sal. Hist. 36: Illo tertio mense pervenere in Pontum multo celerius spe Mithridatis.

Despectus mihi est. Virg. Bucol. 37: Despectus tibi sum, nec qui sim. Despectus est a me. Cic. ...t. Phor.": "Tuo vina oculi doin Pisonem 38: Despecto a caeteris, a se ipso desperato.

Duceres Cod. A. M. Sed recte diceres Cod. Gu. - 27) Idem pro Rosc. 26. A. M. Quid enim est Cod. Gu. Cf. Fr. Vil. Otto in Edit, Cic. Cato. Mai. Excursu I. pag. 222. seq. - 28) Locum non indicavit A. M. In Cod. Gu. legitur: Cum per coniuncta est (sic lacuna significata). Legitur in Verr. Act. II. lib. II. 68. S. 163. ubi est: cum populo Romano coni. quod ostendit, quid sibi velit illud per Codicis Gud. - 29) Virg. Aen. VIII. 130. A. M. Ab stirpe dedi e Cod. Gu. a st. Cod. A. M. fores Cod. A. M. Recte foret Cod. Gu. - 30) Non dubito, quin legendum sit Conversurus ad te pro c. Nam hoc voluisse videtur scriptor, conversurus intransitive dictum esse illo Ciceronis loco. Legitur enim Cic. pro Pl. 20. Non dubito, quin omnis ad te conversura fuerit multitudo, ubi alii conversura se scribebant. In exemplo Cod. A. M. exhibet conversi; sed Cod. Gu. omnes conum u. f. m. (sic); unde patet etiam in exemplo legendum conversura, librariis vero fraudem fecisse compendia scripturae. — 31) Memorabile est, scripturam conlocat, sublata assimilatione in exemplis non comparere. Recte; vetustior enim est assimilatio. Unus Cod. Gu. in altero exemplo exhibet conlocavit, mendose. Idem pro Roscio 35. Cod. A. M. Autu me-

... Delet Mom rem. Sal. Cafil. 22: .. o untur te aloieo. Cic. dei [506]

> dontem Cod. A. M. - 32) Locum non enotavit A. M. Orae ascripsit, locum videri pertinere ad fragmentum principii orationis eius quartum ab Asconio servatum. Sed F. V. Ottoni, iuveni doctissimo, rectius videtur initio totius orationis collocandum, legendumque filiam, pro filium, quod dedi. Omne autem illud fragmentum sic scribendum existimat idem Otto: Insuber quidame fuit, idem mercator et praeco. Is quum Romam cum filia venisset, adolescentem nobilem Caesonium, hominis furacissimi filium, ausus est appellare, Pisoni, homini levi et subito, filiam collocavit. Quae te, belluam ex utero, non hominem fudit. — 33) Idem pro Deiotaro 10. A. M. conveniet ed. A. M. Sed Cod. Gu. recte conveniret. - 34) Ter. Heaut. 3. 1. 91. A. M. - 35) Cicius vitiose e Cod. suo in elocutione scripsit A. M. in exemplo dedit citius; quemadmodum utrobique exhibet Cod. Gu. Virg. Aen. I. 142. A. M. - 36) Sal. Hist. (Lib. incert.) 1. A. M. Fragmm. incerta no. 4. Gerl. Uterque Cod. Illo tertio m. Dia correctum est Illi t. m. - 37) Virg. Ecl. II. 19. A. M. Tum ne quis. sim Cod. Gu. - 38) Cic. in Pisonem 41. A.M. Caeteris dedi e Cod. Gu. Apud Ciceronem legitur: Despectum a ceteris, a te ipso desperatum.

and belongues to be the contract of the

- Dives illius rei. Virg. Bucol . Quam dives pecoris. Dives illa re. Virg. Ach. HI. i Ques Afri
- Donata mihi sunt. Virg. Buc.3: Quae tu puero donata dolebas. Donatas his sum. Virg. Aen. V.4: Donati omnes opibusque superbi. Donat hoc illi. Virg. Acn. V.5: Donat habere viro decus. Donat illum hac re. Virg. Bucol. 6: Hac te nos fragili donavimus ante ci- [505] cuta. Cic. in Pisonem?: Me inaurata statua donarunt.
- Decus tuis. Virg. Bucol.8: Tu decus omne tuis. Decus tuorum. Idem XI. Aen.9: Astrorum decus et nemorum.
- Dignus hac re. Virg. Buc. 10: Et vitula tu dignus et hic. Dignus qui hoc faceret. Cic. in Rhet.11: Dignus qui remp. gereret. Dignus fieri. Virg. Buc.17: Et puer ipse fuit cantari dignus Et alibi 13: Et erat tum dignus amari. Dignor me illa re. Virg. Aeneid. L. Haud equidem tali me dignor honore. Dignatus illa re, id est dignus habitus 15. Idem Aeneid III. Coniugio, Anchise, Veneris dignate superbo.
- Desine hoc facere 16. Virg. Aen. IV.: Desine meque tuis incendere teque querelis. Desine illam rem, Virg. Bucol. 17: Desine Maenalios, iam desine tibia versus. Terent. Heaut. 18: Mulier Congruent alli inter telam desinit, i. e. deserit.
- Dormit hac re. Virg. Georg. II. 19: Et Serano dormiat ostro. Dormiet in illam sui corporis par tem. Ter. Heaut. 20: In utramvis aurem etiose ut dormius. Ille tertie menus Part.
- Dolet illa re. Virg. Aeneid. I.21: Et nostro doluisti saepe dolore. Dolet illam rem. Sal. Catil.22: Et quasi dolens eius casum. Doleo vicem tuam, id est, propter te doleo. Cic. de [506] Domo et Rep. Vicem lugeo²³. Dolet illa pars mihi. Terent. Phor.²⁴: Tuo viro oculi do-Despeotes mild est. V. leant.
- Deiectus illa re. Virg. Aen. III. 25: Hen quis te casus deiectum coninge tanto? Deiectus ab illa
- 1) Virg. Ecl. 11. 20. A. M. 2) Idem. Aen. 11. 37. A. M. Aphrica scripsit A. M. Dives om. Cod. A. M. Est autem IV. 37. - 3) Idem Ecl. III. 14. A. M. - 4) Idem Aen, V. 268. A. M. - 5) Donat haec illi A. M. hoc Cod. Gu. Idem V. 162. A. M. - 6) Idem Ecl. V. 85. A. M. Donavimus Cod. uterque solito errore. Editur apud Virg. donabimus. Cicuta om. Cod. A. M. - 7) Cic. in Pisonem 11. A. M. - 8) Virg. Ecl. V. 34. A. M. - 9) Idem Aen. IX, 405. A. M. -10) Idem Ecl. III. 109. Spurium iudicabat hunc v. Heynius. - 11) Cic. Rhet. (seu de Invent.) I. 3. A. M. Tum Cod. A. M. dignus qui rem pergeret. Recte exhibet remp. gereret Cod. Gu. - 12) Virg. Ecl. V. 54. A. M. Tum Cod. Gu. Et pueri ipse. - 13) Et in eadem 89. A. M. - 14) Idem Aen. I. 335. A. M. - 15) Idem III. 475. A. M. Anchise uterque Cod. Anchisa Edd. apud Virg. - 16) Hoc addidi e Cod. Gu. Idem IIII. 360. A. M. - 17) Desine hoc Cod. A. M. Idem Virg. Ech. VIII. 61. A. M. - 18) Terent. Heaut. 2. 3. 64. A. M. Te iam uterque Cod. solito errore. Telam scripsi, certum habens, id voluisse scriptorem. Tum et deserit Cod. A. M. i. e. deserit Cod. Gu. praeclare, quod interpretamentum etiam Codd. Terentii inhaesit. 8. A. M. - 38) Sal. Hist. I. 21. A. M. Fragmm. I. 51.

- 19) Versu 506. Sarrano legitur apud Virg. - 20) Vv. sui corporis partem adieci e Cod. Gu. ut addidi ex eodem. - 21) Virg. Aen. I. 669. A. M. - 22) Sal. Cat. 41. A. M. - 23) Uterque Cod. vitam lugeo. Locus ad Fragmm. de Rep. incerta adiectus ab Orellie. Idem Nobbius fecit pag. 1170. — 24) Ter. Phor. 5. 8. 64. A. M. — 25) Virg. Aen. III. 317. A. M. — 26) Idem V. 542. A. M. Quanvis ed. A. M. Sed Cod. Gu. quamv. - 27) Deiectus ab illa re male hoc loco Cod. A. M. de exhibet recte Cod. Gu. Tum pro Murena 37. A. M. Muraena Cod. Gu. - 28) Virg. Aen. X. 225. A. M. — 29) Sal. Cat. 26. A. M. Cap. 25. ed. Cort. Gerl. — 30) Idem in eodem 46. A. M. Cap. 45. ed. Cort. Gerlach. — 31) Et Hist. I. 20. A. M. Fragm. I. 40. Gerlach. — 32) Ter. Hecy. 2. 1. 6. A. M. Tum uterque Cod. militiam, pro quo legitur et legendum est apud Ter. malitiam. - 33) Virg. Aen. X. 453. A. M. - 34) Idem XI. 500. A. M. Pro vv. sub altis in edd. Virg. est sub ipsis. - 35) Sal. Iug. 54. A. M. Colli Cod. A. M. colle, ut est apud Sal., Cod. Gu. Cap. 50. ed. Cort. Gerl. — 36) Sal. Hist. IIII. 11. A. M. Fragmm. IV. 25. Gerl. - 37) Cic. Phil. II pro Muraena 27: Deiici de urbis praesidio et deturbari de custodia civitatis volunt,

Poctus illius rei. Virg. Aen. X.28: Quarum quae fandi doctissima Cymodocea. Doctus illa re. Sal. Catil. 29: Litteris Graecis et Latinis docta. Doctus illam rem. Sal. Catil. 30: Per legatos cuncta edoctus. Et Hist. I.: Doctus militiam 31. Doctus ad illam rem. Terent. Hecyra 32: In codemque omnes mihi videntur ludo doctae ad militiam.

Desiluit hoc. Virg. Aen. X.33: Desiluit Turnus biiugis. Desiluit ab hoc. Idem XI.34: Portisque ab equo Regina sub altis Desiluit.

Digredior illi loco. Sal. lug.35: Numidas quietos neque colle digredi animadvertit. Digredior illum locum. Sal. Hist. IV. 36: Exercitum dimisit ut primum Alpes digressus est.

Decet te. Cic. Philipp. II.37: Quam id te, Dii boni, non decebat. Decet tibi. Sal. Hist. I. 38: Locum editiorem, quam victoribus decebat, capit. Terent. Adelph. 39: Ita nobis decet.

Dimidio pluris id est duplo. Cic. in Frumentaria 40, comment. de Decumis Herbitensium per [507] triennium. Cum primo anno venditas dicat tritici modium XVIII. 11 milibus, secundo tritici modium XXV. 12 milibus, DCCC.; anno tertio supra iaciente 43 Aeschrione venditas dicit medimnum VIII. 44 milibus centum, id est modium XLVIII. milibus DC. 45. Dupla summa anni 46 proximi addicitur, medimnum VIII. 47 milibus C. dimidio 48 fere pluris, quam superiore anno. Idem pro Flacco 49: Hubebat enim Rhetor iste disciputos, quos dimidio redderet stuttiores, quam acceperat: neminem tamen adeo infatuare potuit, ut ei nummum concrederet.

Dedo illi rei. Idem pro L. Otho. 50: Hic si se istius vitae dedisset. Virg. Georg. IV. 51: Dede neci. Dedo in illam rem. Terent. Andr. 52: Caesum te in pistrinum, Dave, dedam. Dede ad hoc.

Gerl. - 39) Ter. Adel. 3. 4. 45: A. M. Uterque Cod. ita nobis decebat. Illo autem Ter. loco editur ut vobis decet; nisi forte alius locus intelligitur. - 40) Cic. in Frumentaria 32. A. M. Cod. Gu. Cic. Comment. Tres Codd. apud Orell. Cic. Comment. frumentaria. Equidem putabam, Grammaticum voluisse: Cicero in Frumentaria, commentatione de Decumis Herbitensium, idque rescripsi. De omni autem qui sequitur loco cf. Orellii excursus ad Cic. Act. Verr. II. lib. II. pag. 272. seqq. - 41) Modiis XXXXIIII. milibus A. M. modiis XLIIII. 7. Cod. Gu. Cf. Ursinum apud Orell. I. c. In numerorum signis L. et V. saepissime Codices confundunt. - 42) Modiis XXV. uterque Cod. Depravatio orta ex non intellecto compendio. - 43) Supra iacente uterq. Cod. Apud Cic. est: supra adiecit Aeschrio; quare iam Ursinus rescripsit supra iaciente. Fortasse tamen legendum supra adiiciente. Ceterum in Cod. Gu. est Esthrione. - 44) Venditas dicunt medimnis IIII. milibus. A. M. Venditus dicunt medimnus IIII mil. Cod. Gu. Venditas dicunt medimnum VIII, mill. Ursin. Dicit scripsi, apodosin existimans esse ad superiora quum venditas dicat. — 45) Idem modiis XLVII. milibus dictis A. M. Recte Cod. Gu. .i. quod significat

id est. Numerum Cod. Gu. habet XLIII. Ursinus probante Orellio restituit XLVIII. Dictis praeclare iam Ursinus mutavit in DC numerum. Scriptum enim erat DC. quod stulti librarii pro compendio vocis dictis habuerunt. - 46) Cum proxime A. M. cum proximi Cod. Gu. cum aliis tribus apud Orellium. Praeclare Ursinus emendavit anni proximi. Scripturae compendium erat an., quod pro cum legerunt homines imperiti; vel soriptum erat ani, simplici n. quod facilius etiam erat ad corrumpendum. — 47) Medimnum dedi pro me-dimnis cum Ursino. — 48) Dimidio adieci e Cod. Gu. quae vox abest a Cod. A. M. Sed iam Ursinus addiderat. - 49) Idem pro Flacco 20. A. M. Concederet Cod. A. M. sed concrederet recte Cod. Gu. Editt. Cic. crederet. - 50) Idem pro Cotho 992. A. M. Idem pro Coello Cod. Gu. Recte L. Othone iam olim rescriptum est. Fiae Cod. A. M. vitae dedi e Cod. Gu. - 51) Virg. Georg. IIII. 90. A. M. - 52) Ter. And. 1. 2. 28. A. M. dare dedam Cod. Gu. Subiungit his idem Cod. per vitium, quibus quid faciam, ne-scio. Apud Terentium additum est: usque ad necem.

Nobb. par. 1156. Ton in Cod. Cu. legitar: Wast at

- Cic. pro Cornelio 1: Ad miserrimum crudelissimumque dominatum dedi patiamini. Idem pro Cluentio 2: Sed plane ad supplicium dedidit.
- Dat illi. Virg. Aen. IX.3: Da nate petenti. Dat in illud. Idem IX.4: Saltu sese omnibus armis In fluvium dedit. Dat ad illum. Terent. Phorm.5: In servitutem pauperem ad ditem dari.
- Deposuit his. Virg. Georg. II. 6: Deposuit sulcis. Deposuit in his. Cic. Philipp. XIII. 7: Cum in gremiis mimarum mentum mentemque deponeret.
- Detraho tibi. Cic. pro Cornelio I.8: Nihil senatui detraxisse Cornelium. Detraho de te. [508]

 Cicero pro Scauro⁹: Nihil Sardos Appio gratius esse facturos, quam si de Scauri fama detraxerint. Volunt¹⁹ quidam distantiam esse, ut lacerare famam, de illo detrahere sit, sed falso. Nam Cic. de Suppliciis¹¹: Quae tu de Rep. detraxeris, id est imminueris et abstuleris. Idem in Catil. II. ¹²: Et dubitas de possessione detrahere?
- Deficit illam rem. Virg. Georg. I. 13: Noctes lentus non deficit humor. Deficit ab illa re. Cicero de Praetura urbana 14: Lampsacena civitas deficere ab imperio ac nomine nostro valebat. Deficit ad illum. Salust. Iug. 15: In his urbibus quae ad se defecerant. Deficit simpliciter pro deest 16. Virg. Aen. VI.: Primo avulso non deficit alter.
- Decedo de hac re. Cic. de Rep. 17: Ut hic de via decedendum sit. Decedo huic simpliciter.

 Virg. Buc. 18: Nec serae meminit decedere nocti.

- 1) Pro Cornelio 991. A. M. Ad primam orationem retulit Nobbius, codex Gud. secundae tribuit.

 2) Pro Cluentio 69. A. M. Est cap. 94. sub fin. Apud Cic. editur dedit. 3) Virg. Aen. VIIII. 83. A. M. 4) Idem VIIII. 815. Hoc omne exemplum deest in Cod. Gu. cum eloquutione sequenti Dat ad illum, legiturque ad superiorem formulam Dat in illud solum exemplum Terentianum. 5) Ter. Phor. 4.3. 48. A. M. 6) Virg. Georg. II. 24. A. M. Virg. Georg. III. Cod. Gu. 7) Cic. Phil. XIII. 11. A. M. Tum in Cod. Gu. est: cum in gremiis nuptarum mentu deponeret. Recte Cod. A. M. quod dedimus, conspiratque cum Edd. Cic. nisi quod ibi legitur deponeres. 8) Idem pro Corn. 990. A. M. Fragmm. Cic. orat. pro Corn. I. 29. pag. 1126. Nobb. Orationis primae numerum indicat Cod. Gu. 9) Idem pro Scauro 994. In eloquutione est: Detraho te, sed iam Gudius in margine notavit legendum esse D. de te, quod in Cod. A. M. est. Locus est in Fragmm. orat. pro Scauro 36. Nobb. pag. 1135. Tum in Cod. Gu. legitur: Nihil ar-

dos Appios. Deinde ibidem: de Scauris fama. — 10)
Voluit A. M. recte Volunt Cod. Gu. — 11) Idem de
Suppl. A. M. omisso Nam, loco non indicato. — 12)
Idem in Cat. II. 8. A. M. — 13) Virg. Georg. I.
290. A. M. — 14) Act. iu Verr. II. lib. I. cap. 31.
ubi est: Lampsaceni — deficere ab imperio ac nomine
nostro volebant. Cod. Gu. exhibet: nomine non valebat. — 15) Sal. Iug. 65. A. M. Cap. 61. Cort. Gerl.
ubi vulgo ab se def. quod iam Cortius correxerat. —
16) Virg. Aen. VI. 143. A. M. Virg. VI. Aen. Cod.
Gu. Primo addidi e Cod. Gu. Avusso mendose exhibebat Cod. A. M. — 17) Ut de via A. M. Ut hic de
via Cod. Gu. quod dedi. Recensetur locus inter Fragmm.
de Rep. I. 43. 67. Orell. — 18) Virg. Ecl. VIII. 88.
A. M. — 19) Cic. de Rep. I. 1002. A. M. De Rep. I.
13. ubi paulo aliter legitur: Te ipsum, Laeli, omnesque avidos sapientiae cognitio ipsa rerum consideratioque delectat, Ceterum delectavit Cod. A. M. delectaverit Cod. Gu. — 20) Idem in Hortensio 1015. A. M.
Pag. 1170. apud Nobb. Editur ibi delectatur, sed uter-

Devertit domum 24. Cic. pro Deiotaro: Et domum Regis hospitis tui devertisset. Devertit in domum. Idem pro Milone 25: Devertit in villam Pompei.

Defigit in illa re. Cic. in Catil, 1.26: Quod eam necesse putas etiam in consulis corpore defigere. Defigit illa re. Virg. Aen. XII.21: Defigunt tellure hastas.

Disco ex illo. Virg. Aen. XII.28: Disce, Puer, virtutem ex me, verumque laborem. Disco de illo. Terent. Eun. 29: Ut sibi liceret discere id de me.

Deflexit de proposito. Cic. Philip. XVI. 30: Laterensis ne vestigium quidem deflexit.

Disceptata lis est, Cic. Philip. XVI.31; Non est illa dissensio disceptata bello.

Deporto domum. Cic. de Rep. II.32: Cum aliud nihil domum suam deportasset. Deportavit in illud. Idem de Praetura urbana 33: Haec non domum suam, neque in suburbana amicorum. sed Romam in publicum deportavit.

Discedit Roma, Cic. in Verr. Act. L.34: Cum haec frequentia Roma discesserit. [510]

Defungitur his. Cic. in Frumentaria 35: Tribus decumis pro una defungeretur. Virg. Aen. VI. 36: O tandem magnis pelagi defuncte periclis.

Desperat hanc rem. Cic. de Suppliciis 37: Desperatis iam omnibus rebus.

Dilectus huic. Virg. Georg.: Dilectae Thetidi Alcyones 38.

Dego illam rem. Virg. Aen. IV.39: Sine crimine vitam Degere. Cic. pro Roscio 40: Inter feras Desuetus his. Virg. Aen. VI. 41: Et iam desueta triumphis Agmina.

Diffidit illi. Virg. Aen. III. 42: Cum iam diffideret armis. Cic. pro Cluentio 43: Diffidentem rebus

suis. Salust. Catil. 4: Sibi patriaeque diffidere.

Defende illam rem pro ab illa re. Virg. Aen. X. 45: Hunc, oro, defende furorem. Defende ab illa re. Idem Bucol. 46: Dum teneras defendo a frigore myrtos.

Discrucior " huius. Terent. Adelph.: Discrucior animi.

Dubius huius 48. Salust. Hist. III.: Dubius consilii.

que Cod. delectatus. — 21) Desiste hac re A. M. Sal. Hist. II. 4. A. M. Fragmm. lib. II. 19, Gerl. - 22) Ter. Phor. 4. 3. 29, A. M. Ulterius h. d. littibus mendose Cod. Gu. - 23) Virg. Aen., XII. 60. A. M. Numerum libri XI. exhibet Cod. Gu. qui idem in eloquutione praestat: desistere hoe facere. - 24) Cod. A. M. utrobique Divertit, eadem scriptura etiam in exemplis. Recte Cod. Gu. quod dedimus. Cap. 6. orat. pro Dei. legitur deverties es. Cod. A. M. hospitis sui; veram lectionem tui exhibet Cod, Gn. - 25) Pro Mil. 20. A. M. Pomp ei dedi e Cod. Gu. Pompeii A. M. - 26) Idem in Cat. L 6. A. M. Tum Cod. Gn. quod tam necesse putas esse in consulis corpore defige. — 27) Virg. Aen. XII. 180. A. M. - 28) Idem XII. 435. A. M. Vv. verumque laborem addidi e Cod. Gu. - 29) Ter. Eun. 2.2 81. A. M. - 30) Numerum XVI. uterque Cod. exhibet. Sed in numeris exhibendis non magnopere fidem habent hi Codd. — 31) Numerum XVII. Cod. A. M. sed XVI., quem dedi, Cod. Gu. Tum deasensio Cod. A. M. Recte -dissensio Cod, Gp. - 82) Idem de Rep. II. 1003. GRAMMAT. LAT. L

A. M. Deportavieset Cod. A. M. - 83) Act. in Verr. II. lib. I. 20. Edd. exhibent apud Cic. deportasses. - 34) Idem in Verr. Act. I. 18. A. M. - 85) Idem in Frumentaria 16. A. M. Cic. Frumentum tribus cet. Cod. Gu. — 36) Virg. Aen. VI. 88. A. M. — 37) Cic. de Suppl. 6. A. M. In Verr. Act. II. lib. V. 6. Iam in plerisque edd. Cic. omittitur. - 38) Omnia baec, eloquutio cum exemplo, in Cod. A. M. desiderantur. Locus Virg. est Georg. I. 399. — 39) Virg. Aen. IIII. 550. A. M. In exemplo degerit Cod. Gu. - 40) Cic. pro Roscio, 52. A. M. — 41) Virg. Aen. VI. 815. A. M. Etiam Cod. Gu. — 42) Idem III. 51. A. M. — 43) Locum non indicavit A. M. — 44) Sal. Cat. 32. A. M. Cap. 81. Cort. Gerlach. — 45) Virg. Aen. X. 905. A. M. - 46) Idem Ecl. VII. 6. A. M. In exemplo fortasse defendo acribendum est. — 47) Discutior Cod. Gu. Ter. Adel. 4. 4. 1. A. M. Discutior animi Cod. Gu. - 48) Dubius huius recte exhibet Cod. Gu. Sal. Hist. III. 13. A. M. Fragmm. lib. III. 33. Gerlach. Vy. Dubius consilii desunt apud A. M.

F f

Decidi de illa re. Terent. Heaut. 1: Heu quanta de spe decidi!

Deperit amicam. Terent. Heaut. 1: Clinia hanc ni deperit.

De subito cum praepositione, Terent, Heaut. 3: Bolum mihi tantum ereptum tam de subito de faucibus.

Derepente 1. Terent. Hecy.: Proripuit derepente tavitus sess ad filiam.

Duxit se. Terent. Hec. 5: Uxor, ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras.

Diligens huius rei. Cic. pro Cornelio II. : Quam diligentes libertatis vos operteat esse. [511] Dumtaxat, id est tantummodo vel hoc solo. Cic. pro Corn. II.: Qui commodis P. R. lingua dumtaxat ac voluntate consuluit.

Demo de hoc. Cic. pro Corn. I. 8: Demi medius fidius de his tormentis aliquantum malim.

Das hoc facere, Virg. Aen. I. 9: Tu das epulis accumbere Divum. Et V. 10: Du flammam evadere classi. Et XII.: Da sternere corpus Semiviri Phrygis.

De die, sicut ex tempore. Terent. Adelph. 11: Apparare de die convivium. Cic. Philipp. II. 12: Non solum de die, sed etiam ad diem vivere.

Detrecto hanc rem. Cic. cum quaestor Lilybaeo decederet 12: Quod non detrecture militium sed defendere provincium iudicatast.

Damnatus de caede et caedis utrumque 14. Cic. Philipp. I.: Quae inbent, ei, qui de vi, itemque ei, qui maiestatis damnatus sit.

E

Experior hoc facere. Virg. Bucol. 12: Magieis sanos abertere sacris Experien sanos a Experior cum his. Cic. pro Cornelio I. 14: Quid quod no cum his quidem expertus so, quos duces operarum fuisse dixisti? Experior illam rem. Virg. Georg. IV. 17: Aestate laborem Experiuntur. Terent. Eun. 18: Omnia prius experiri quam armis supientem decet. Expertus

1) Ter. Heaut. 2. 3. 9. A. M. Heu deest in Cod. Gu. — 2) Idem in eadem 3. 2. 14. A. M. — 3) Idem in eadem 4.2.6. A. M. Bolum in tantum Cod. A. M. Bolum mihi tanquam Cod. Gu. Subito Edd. aliquot spud Terentium, quod falsum esse metrum ostendit. — 4) Derepente una voce scriptum in Cod. Gu., duabus A. M. Idem Hecy. 4. 1. 3. A. M. Cod. Gu. Proripuit uterque Cod. corripuit edd. apud Tacitum. — 5) Idem in eadem 4. 1. 7. A. M. In eloquatione Duxisse exhibet Cod. A. M. i. e. Duxit se. Cod. Gu. praestat Duxit. — 6) Cic. pro Corn. II. 991. A. M. Pro Corn. Fragmm. II, 15. Nobb. — 7) Id est addidi e Cod. Gu. Idem pro eodem II. ibidem A. M. Fragmm, pro Corn. II, 16. Qui comm. patriae l. Cod. Gu. quam lectionem ortam puto ex male intellecto compendio p. r., i. e. populi Romani, id quod exhibet Cod. A. M. - 8) Idem pro codem I. ibidem A. M. Fragmm. pro Corn. I, 39. Nobb. Ornamentis habet pro tormentis Cod. Gu. Utrum sit praeserendum, haud facile quis dicat. - 9) Virg. Aen. I. 79. A. M. Tu das recte Cod. Gu. Das Cod.

A. M. — 10) Et F. 689. A. M. Et XII. 97. A. M. B. IX. Cod. Gu. Tum da corpus sternere semiviri p. Cod. Gu.; ordinem meliorem praestat Cod. A. M. cni tamen ultimum deest vocabulum. - 11) Ter. Adel. 5. 9. 8. A. M. — 12) Cic. Phil. II. 54. A. M. Pro v. ad diem, quae uterq. habet Cod., in edd. Cic. est in diem. - 13) Idem c. q. L. decederet 989. A. M. Iudicata est dedit A. M. quum in Cod. esset in dicata est. Bed indicata sit Cod. Gu. i. e. iudicatast, quod rescripei. – 14) Damnatus caede A. M. Recte D. de caede Cod. Gu. Idem Phil. I. 9. A. M. Exemplum sic exhibeture Cod. Gu. Quae iubent ei qui devitent, q ei qui m. cet. Nimirum apud Cic, legitur ei qui de vi itemque ei, quod ipsum quoque voluisse Grammaticum non dubium est. Verba autem Quae - itemque plane abaunt a Cod, A. M. - 15) Virg. Ecl. VIII. 66. A. M. Experiar in eloquatione, experior in exemplo habet Cod. Gu. Experior utrobique exhibet Cod. A. M. Apud Virg. est Experiar. - 16) Pro Corn. 991. A. M. Libro primo attribuit Cod. Gu., idemque iam fecerunt Fragmm.

to gradulta ghadida. Tagadala adament illum. Virg. Aeneid. XI.19: Haud ita me experti Bitias et Pandarus ingens. Expertus

illius. Idem Aeneid. X.20: Expertos belli iuvenes.

Eget illius rei. Virg. Georg. II.21: Nil radicis egent aliae. Eget illa re. Idem Aen. II.22: [512] Non tali auxilio nec defensoribus istis Tempus eget. Egens illius23. Idem Aen. VIII.: Non te rationis egentem. Egenus illius, Idem Aen. I.21: Omnibus exhaustos iam casibus, omnium egenos. On the said served

Evado his, Virg. Aen. IX.25: Quaecumque evaserit undis, Evado hos, Idem 26: Iamque impru-

wing dens evaserat hostes. and party wing Madageria, 1 L austral Exulat illis locis. Virg. Georg. III. 27: Ignotis exulat oris. Exulat usque ad illa loca. Virg. Aen. XI.28: Atrides Prothei Menelaus ad usque columnas Exulat.

Egredior illo loco. Virg. Aen. II.29: Est urbe egressis tumulus. Cic. pro Ligario 30: Domo est egressus. Egressus illam rem. Sal. Hist. I.31: Gens raro egressa fines suos. Idem Hist. III. 32: Postquam egressus angustias.

Exit illa re. Cic. de Rep. I.33: Nunciatum est venire Laelium domoque iam exisse. Exit e loco. Cic. de Suppliciis 34: Ut exeunt e Sicilia praedones. Exit illam rem. Virg. Aen. V. 35: Corpore tela modo atque oculis vigilantibus exit. Idem: Et vim viribus exit.

Emit de me. Cic. pro Roscio 36: Quae de viro clarissimo et fortissimo sese dicit emisse L. Cornelius Chrysogonus. Emit a me. Idem de Suppliciis 31: Quod a malo auctore emit.

Expellit hoc loco 38. Cic. pro Cornelio I.: Satius hominem miserum atque innocentem [513] eripi P. R., expelli patria, divelli a suis. Expellit ex hoc loco 39. Idem pro Sextio: Expellit ex patria. Expellit a loco. Cic. pro Cornelio II.40: Expelleret a dispensantibus.

Expers illius rei. Cic. de Rep. 41: Negotii publici expers. Expers illa re. Sal. Bell. Cat. 42: Fa-

ma atque fortunis expertes sumus.

Egregius illa re. Virg. Aen. VI. 43: Egregium forma iuvenem et fulgentibus armis. Egregius illius rei, Virg. Aen. XI.4: Egregiusque animi. Salust. Hist. I.: Egregius militiae. Egre-

mulici useci, qui terr dequite piet papere migalismat apud Cic. collectores. - 17) Virg. Georg. IIII. 156. A. M. Experiantur Cod. Gu. - 18) Ter. Eun. 4. 7. 19. A. M. Experiri verbis edidit A. M. ut est in aliquot edd. apud Terentium. Sed Cod. uterque ignorat v. verbis, recte. - 19) Virg. Aen. XI. 396. A. M. - 20) Idem X. 173. A. M. Expertes Cod. A. M. - 21) Virg. Georg. II. 28. A. M. - 22) Idem Aen, II. 521. A.M. - 23) Egens illius rei A. M. Abest rei a Cod. Gu. Idem VIII. 299. A. M. - 24) Idem I. 599. A. M. Exaustos Cod. A. M. - 25) Idem VIIII. 99. A. M. -26) Idem in eodem 386. A. M. - 27) Idem Georg. III. 225. A. M. - 28) Idem Aen. XI. 262. A. M. Prothei uterq. Cod. Protei apud Virg. - 29) Idem II. 713. A. M. Ex urbe Cod. Gu. - 30) Pro Lig. 2. A. M. - 31) Sal. Hist. I. 19. A. M. Fragmm. I. 29. Gerl. -32) Idem III. 12. A. M. Fragmm. III. 23. Gerl. - 33) Idem de Rep. I. 1001. A. M. Nuntiatum A. M. - 34) Locum non indicavit A. M. Ex Sicilia Cod. Gu. - 35) Virg. Aen. V. 438. A. M. Huic exemplo quod alterum subiungitur in Cod. Gu. Idem - exit, deest

apud A. M. Locus est Virg. Aen. XI, 750. - 36) Cic. pro Roscio 2. A. M. Lucius Corn. Chrysogonus A. M. - 37) Idem de Suppl. 22. A. M. Act. in Verr. II. lib. V, 22. Emisset legitur apud Cic. - 38) Hanc omnem eloquutionem cum exemplo suo omisit A. M. Locus orationis I. pro Cornelio nunc primum in lucem editur fragmentisque ascribendus est, fortasse inter 17. et 18. lib. I. Fragmm. oratt. pro Corn. collocandus. — 39) Expellit de loco mendose A. M. e Cod. In notis animadvertit, scribendum esse ex loco, vel postea in exemplo de patria. Utrumque falsum esse, evincit Cod. Gu. cuius lectionem dedimus. Est orat. pro Sext. c. 13. — 40) Idem pro Corn. II. 991. A. M. Fragmm. pro Corn. II, 17. Nobb. — 41) Idem de Rep. 1001. A. M. De Rep. I, 2, 3. Orell. — 42) Sal. Cat. 34. A. M. Cap. 33. Cort. Gerl. — 43) Virg. Aen. VI. 862. A. M. Virg. Aen. II. Cod. Gu. Verba: iuvenem et fulgentibus armis addidi e Cod. Gu. - 44) Idem Aen. XI. 417. A. M. Exemplum e Sallustio deest in Cod. A. M.; addidi e Cod. Gu. Simile fragmentum e libro I. Hist. exgius haec. Salust. Iugurth. 1: Imperii prolatandi percupidus habebatur, caetera egre-Him I dem Aeneid X. To E. receins well come new

Exterritus animo. Virg. Aen. VIII.2: At Venus haud animo nequicquam exterrita mater. Exterritus illius rei. Salust. Hist. IV. 3: Tetrarchas regesque territos animi firmavit.

Evenit in illo. Salust. Hist. V. 4: Nam si in Pompeio quid humani evenisset. Evenit illi. Cic. in Pisonem⁵: An quod tibi proficiscenti evenit. Evenit his mihi incommode . Ter. Hecy.: Incommode mihi nuptiis evenit.

Expedio me hac re. Cic. pro Cornelio I.7: Eiusmodi mihi duos laqueos in causa esse propositos, ut si me altero expedissem, tenerer altero. Expedio me ex hac re. Terent. Adelph. 8: Quo modo me expediam ex hac turba?

Excessit hoc loco. Virg. Aen. II. 9: Excessere omnes adytis arisque relictis Dii. Ex- [514] cessit ex hoc 10. Ter. Hecyr.: Et cura ex corde excessit.

Excruciat me illa re11. Cic. de Praetura urbana: Socium P. R. atque amicum fumo excruciatum semivivum reliquit.

Elicit hoc vel huic. Virg. Georg. I.12: Ecce supercilio clivosi tramitis undam Elicit. Elicit ab hoc. Cic. pro Deiotaro 13: In qua quaestione dolor elicere veram vocem possit etiam that do no. Oe. per March : Grad de vivo etter and et get sone mer cotivni da e

Exerceo 14 illam rem. Virg. Aeneid. III.: Exercent patrias oleo labente palaestras. Exercetur illa re. Cic. de Signis 15: Dum armis exercetur.

Enixa filium. Virgil. Aeneid. VII. 16: Ignes enixa iugales.

Exsors huius. Virgil. Aen. VI.17: Quos dulcis vitae exsortes.

Excudit huic. Virg. Aen. 1.18: Silici scintillam excudit Achates. Excussos hac re. Virgil. Aen. VII.19: Quin etiam patria excussos. her class that registrees Neb. View Egrees and incomen of the colline country in greature

citatur infra v. Peritus, ubi tamen est militiae peritus. 11) Excruciare illa re A, M. contra constantem Gram-- 1) Locum non indicavit A. M. nec in Bello Iugurthino exstare videtur. Caetera dedi e Cod. Gu. Cetera A. M. Existimat Fr. Vil. Otto fortasse lacunam esse in Bello lugurthino c. 79. ubi de Philaenis fratribus sermo est, quo loco illa verba de altero Philaenorum dicta sint. Mihi rem non persuasit. — 2) Virg. Aen. VIII. 370. A. M. — 3) Sal. Hist. IIII. 11. A. M. Lib. IV, 26. Gerl. — 4) Idem V. A. M. In Pompeio uterque Cod. id quod formula eloquutionis requirit. Olim in Fragmm. Sal. collectionibus scriptum Pompeio, sine praep., notavit A. M. idemque notavit probavitque Cortius, qui tamen Gudiani Cod. nostri lectionem commemorat. - 5) Cic. in Pis. 14. A. M. An quid Cod. A. M. an quod Cod. Gu. - 6) Hoc omne enunciatum cum exemplo suo desideratur in Cod. Gu. Locus est Ter. Hecy. 5. 3. 40. indicante A. M. — 7) Cic. pro Corn. 991. A. M. Pro Corn. I, 43. Nobb. Praepositos Cod. A. M. Propositos recte Cod. Gu. - 8) Ter. Adel. 4. 4. 5. A. M. — 9) Virg. Aen. H. 351. A. M. Aditis Cod. Gu. — 10) Excessit ex hoc loco A. M. Ter. Hecy. 3. 2. 12. A. M. Et cura et corde Cod. Gu. -

matici usum, qui tum demum solet ponere infinitivum, quum idem in ipso exemplo recurrit. Cic. de Praetura urbana 17. A. M. Cic. de praetura Cod. Gu. Tum fumo excruciatum unde reliquit semi . . . (sic lacuna notata) Cod. Gu. — 12) Virg. Georg. I. 108. A. M. — 13) Cic. pro Deiot. 1. A. M. — 14) Exerce A. M. Virg. Aen. III. 281. A. M. — 15) Locum non indicavit A. M. In Verr. Act. II. lib. IV. 25. 55. — 16) Virg. Aen. VII.320. A.M. -17) Exors Cod. Gu. Idem VI. 428. A. M. Quod - exortes Cod. Gu. - 18) Idem I. 174. A.M. - 19) Idem VII. 299. A.M. - 20) Effeta A. M. Idem VII. 440. A. M. Virg. Aen. VI. Cod. Gu. Tum iterum effeta A. M. — 21) Idem VI. 595. A. M. Omnipotentis Cod. uterq. Apud Virg. est omniparentis. — 22) Et Georg. IIII. 447. A. M. — 23) Et Ecl. X. 46. A. M. Ne sit Cod. Gu. — 24) Idem Aen. VIIII. 271. A. M. — 25) Cic. pro Ligario 5. A. M. At uterq. Cod. pro Deiot., quod retinendum erat, licet falsum. Ceterum Exuit et exuisses Cod. uterq. - 26) Virg. Aen. XII. 517. A. M. Menetem Cod. Gu. - 27) Idem IIII. 616. A. M. - 28) Sal, Hist. II. 1. A. M. Libri Est cernere, Virgil, Aen. VI. Terrae comnipotentis alimnum: Cernere cerat. Et. Georg. IV. 2:

Neque est te fallere quicquam. Et. Bucol. 23: Nec sit mihi credere tantum. occi a la secipio illi rei. Idem Aen. IX. 24: Excipiam sorti; iam munc tua praemia, Niše. 11. 24: Excipiam sorti; iam munc tua praemia, Niše. 11. 24: Excipiam sorti; iam munc tua praemia, Niše. 11. 24: Excipiam sorti; iam munc tua praemia, Niše. 11. 24: Exosus illud. Virg. Aen. XII. 26: Exosum bellas Menoetem. 11. 28: 11. 26: 11. 27: 11. 28: 11. 2

Edormit hoc. Terent. Adelph. 29: Edormiscam hoc vini. Cic. Philipp. II. 30: Edormi cropulam es exhala.

Excendo equum. Salust. Iug. 3: Pare equos escendere, obviam ire hostibus.

Erumpit se inde Virg. Georg IV. 3: Unde altus primum se erumpit Enipeus.

Emergit se. Salust. Hist. IV. 3: Ubi se laniata navigia fundo emergunt. Terent. Andr. 3: Existilis se approurum malis.

Expostulo cum eo, Terent Eunt. Hat re te omni turba evolves.

Elapsus hac muliere. Terent. Hecyr. 10: Paulatim elapsus est Bachide, atque huc transtulit : Amerem. Hispans de lac. Wing. Am. II. 10: Ecce autem elapsus Pyrrhi de caede Polites.

numerus in Cod. Gu. omissus est. Priores Fragmm. apud Sal. collectores ediderant: Urbe patriaque extorres. Gerlach, dedit: Orbe terrarum patriaque extorres. Nostram lectionem Cod. uterque tuetur. - 29) Ter. Adel. 5. 2. 11. A. M. Villi legitur apud Ter. -, 30) Cic. Phil. II. 12. A. M. Exala Cod. A. M. - 31) Sal. Iug. 84, A. M. Cap. 82. ed. Cort. Gerl. Esse omiserat Cort. restituit e Codd. Gerlach. - 32) Idem in codem 102. A. M. Cap. 97. Cort. Gerl. Verba: obviam ire hostibus desunt in Cod. A. M. addidi e Cod. Gu. - 33) Erum-pit inde Cod. A. M. Addidi se e Cod. Gu. Atque ita restitutum volebat iam Nicol. Heinsius apud Rhod. in Lexico Scribon, s. v. Erumpit. Tum Inde altus Cod. A. M. Unde a. Cod. Gu. quemadmodum est apud Virg. Se erumpit iterum dedi e Cod. Gu. ut est ap. Virg. Se deest in Cod. A. M. Locus est Georg. IV, 368. - 34) Sal. Hist. IIII. A. M. Fragmm. IV. 35. Gerl. Pro navigia dedit e Cod. suo vestigia A. M. Sed recte navigia Cod. Gu. - 35) Ter. Andr. 3. 3. 30. A. M. Apud Ter. editur sese. A quibus editionibus se plane abesse dicat A. M. nescio. — 36) Sal. Hist. IIII. 1. A. M. Fragmm. IV, 6. Gerl. - 37) Ter. And. 4. 1. 15.

A. M. - 38) Idem Eun. 4. 4. 56. A. M. Te de turba Cod. A. M. quapropter edidit te turba. Adieci omni e Cod. Gu. quo codem ducit mendum Cod. A. M. Apud Ter. editur: Hac re et te omni t. e. — 39) iden Hecy. 1. 2. 94. A. M. Aique hunc A. M. Atque hanc Cod. Gu. Error ortus ex malo intellecte compendio. Apud Terent. ante Bentl. edebatur huje, qui recte hue restituit e libro Bembino. — 40) Virg. Aen. II. 526. A. M. Virg. Cod. Gu. loco non diligentius significato. — 41) Ter. Phor. 4. 4. 1. A. M. Ante nomen Ter. signum asterisci est in Cod. Gu. ad quod in margine ascriptum M. Lacunam. Tum sequentur in textu haec: Terent, Phorm. Exequiqs Chremeti quibus est comoculus a nomine Terent, Phorm. ad idem nomen, et exemplum, atque sequentem elocutionem comisit. Itaque ope Cod. A. M. locum restituimus. Is vero Codex post v. senem statim exhibet eloquutionem E loco evocat, omissis omnibus interpositis, quae e Cod. Gu. praeclarissimo adieci. — 42) Texent. Phorm. V, 8, 87. ubi editur ire iani

Alight A. M. - 19 Level in fund A. M. Alem

Exporge illud. Terent. Adelph. 1: Exporge frontem.

Exarat ex agro. Cic. Frumentaria2: Ut plus quam decem medimna ex ingero exararent.

Evocat e loco. Cic. pro Deiotaro 3: E tenebris in lucem evocavit.

Excidit hac re. Virg. Aen. II. 4: Tantumque nefas patrio excidit ore. Terent. Andr. 5: [516] Herus quantum audio uxore excidit. " . Land Com Dio O . o se malli or one bard

Emissus ex hoc loco. Cic. in Catilin. I.6: Ut abs te non emissus ex urbe. Emissus hoc loco. Virg. Georg. IV. : Emissum caveis ad sidera coeli Nare per aestatem liquidam suspexeris agmen. Edgraft hoc. Terent, Adolph, 2: Edgraniscan hae vist, Cic. Philipp. 11. 2: Edgrani crondlent

Felix illa re. Virg. Aen. VI. 8: Felix prole virum. Felix illius rei. Idem Georg. I. 9: Ipsa dies saltus alio dedit ordine luna Felices operum.

Ferax illo. Virg. Georg. II. 10: Illa ferax oleo'st. Salust. Iugurth. 11: Arbore infoecundus, fertilis frugum ager.

Fidens fugae. Virg. Aen. XI.12: Fugae fidens, et coelum territat armis. Fidens fuga. Virg. Georg. III. 13: Fidentemque fuga Parthum. Fidens illius 14. Virg. Aen. XII.: Regina tui fidissima. Fido huic rei, Idem Aen. VII. 15: Iam fidere terrae. 1 ... of mus olabored

Fessus illius rei. Virg. Aen. I. 16: Fessi rerum. Fessus illa re. Idem Aen. II. 17: Et longo fessi Fortunatus illius rei. Virg. Aen. XI. 18: Fortunatusque laborum. Fortunatus illa re. Salust. Cat. 19:

Viro, liberis satis fortunata fuit.

Furens illius. Virg. Aen. V.20: Rurens animi dum proram ad saxa suburget. Furens [517] hoc. Idem Aen. VIII.21: Ecce furens animis aderat Tirynthius, de fine (19 in seines 11)

Fruor illa re. Terent. Adelph. 22: Huic demus qui fruatur pro quo fruatur. Fruor illam rem. Idem Phorm. 23: Ut mihi liceat quod amo, tamdiu frui. Fructui mihi est illud. Cic. de

1) Terent. Ad. V, 3, 53. - 2) Cic. in Verr. Act. II. lib. III, 47. In Cod. Gu. est: Cicero Frumentum ut plus cet. - 3) E loco vocat Cod. A. M. Cic. pro Deiot. 11. A. M. - 4) Virg. Aen. II. 658. A. M. Primo excidit Cod. A. M. Recte at legitar apud Virg. patrio e. Cod. Gu. — 5) Totum hoc exemplum omisit A. M. Recepi e Cod. Gu. Locus est Ter. Andr. II, 5, 12. - 6) Cic. in Cat. I. 11. A. M. - 7) Virg. Ge. IIII. 58. A. M. - 8) Idem Aen. VI. 785. A. M. - 9) Idem Ge. 1. 277. A. M. Alios alio Cod. A. M. Recte saltus alio Cod. Gu. ut est apud Virg. — 10) Idem Ge. II. 222. A. M. Illa ferax Deo sic Cod. Gu. Sic ortum ex 'st quod restitui. I. f. oleo A. M. - 11) Sal. Iug. 20. A. M. Arbore uterq. Cod. Locus plerumque sic editur: Ager frugum fertilis, bonus pecori, arbori infecundus. Sed in Cod. Gu. post v. infoecundus sequitur nova elocatio: Fertilis huius. Ager frugium fertilis (sic); quam ubertatem librariorum inventum esse puto. - 12) Virg. Aen. XI. 351. A. M. - 13) Fidentem fuga A. M. Idem

Cod. A. M. quereabler edicit to turbe. Adiect omor

Georg. III. 31. A. M. - 14) Fidus illius edidit A. M. Sed Cod. uterq. Fidens illius, Idem Aen. XII. 659. A. M. Virg. Aen. X. Cod. Gu. - 15) Idem VII. 290. A. M. - 16) Idem I. 178. A. M. Fessus r. Cod. Gu. — 17) Idem II. 109. A. M. E longo Cod. Gu. — 18) Idem XI. 416. A. M. — 19) Sal. Cat. 26. A. M. Viro addidi e Cod. Gu. Fuit in Sall. edd. plerumque omittitur. - 20) Virg. Aen. V. 202. A. M. Verba ad saxa suburget addidi e Cod. Gu. - 21) Idem Aen. VIII. 228. A. M. - 22) Ter. Adel. 5. 8. 27. A. M. - 23) Idem Phor. 1. 3. 13. A. M. Veni liceat quod Cod. A. M. Recte cum Terentio Cod. Gu. Ut mihi liceat quod. Ceterum ordo apud Ter. est: tamdiu qued amo. - 24) Cic. de imp. Pomp. 6. A. M. Pro lege Manil. 6. Apud Cic. legitur illis et fructuosi. In Cod. Gu. est: his rebus frui possessiones nisi cet. - 25) Ter. Adel. 4. 8. 12. A. M. Et tuo off. Cod. uterq. Et tu off. in vett. ed. apud Ter. notante Maio. — 26) Idem eadem 3: 4. 18. A. M. Idem eandem Cod. Gu. Est desideratur apud A. M. officium est ed. Ter. - 27) Virg.

apad sol. coffeetores edilerant: Unbe publicine estories

Imperio Pompeii 24: Putatisne vos his rebus frui posse, nisi cos qui fructui vobis sunt conservaveritis?

Functus illa re. Terent. Adelph. 25: Et tuo officio fueris functus. Functus illam rem. Idem eadem 26: Neque liberalis functus est officium viri.

Frater illius. Virg. Aen. V.21: Tuus, o clarissime, frater, Pandare. Frater illi. Salust. Hist. IV.28: Qui uxori eius frater erat.

Fluit illa res. Virg. Aen. VIII. 29: Fluit aes rivis aurique metallum. Fluit illa re. Idem Georg. II. 30: Atque auro plurima fluxit.

Flet illud tempus. Virg. Georg. IIII. 31: At illa Flet noctem. Volunt aliqui flet noctem quasi usque ad noctem intelligi; cum videatur melius 32 quod noctem quoque totam flendo consumat. Ut idem in eodem: Septem illum totos perhibent ex ordine menses Rupe sub aeria deserti ad Strymonis undam Flevisse.

Furorem furit. Virg. Aen. XII. 33: Hunc oro sine me furere ante furorem. [518] Futurum illi exitium est. Virg. Aen. II. 34: Tum magnum exitium, quod Dii prius omen in

ipsum Convertant Priami imperio Phrygibusque futurum. Futurus exitio ille illi. Idem Aen. IX. 85; Multis tamen ante futuri Exitio. Similiter Cic. pro Ligario 36; Saluti civi calamitoso esse vellemus.

Fretus hac re. Virg. Aen, IX.37: Freti armis, Salust. Ingurth. 38: Et amicitia P. R. magis quam Numidis fretus.

Festino illud. Virg. Aen. IV. 39: Festinare fugam. Salust. Hist. I.: Profectionem festinantes.

Filius familiarum et mater familiarum 41. Cic. de Praetura urbana: Quam multis istum matribus familiarum attulisse existimatis? Mater familias. Cic. pro Coelio: Si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus.

Fine illius rei. Salust. Hist. III. 42: Fine inguinum ingrediuntur mare.

Aen. V. 495. A. M. Vos o clarissime frater Pandare Cod. Gu. - 28) Sal. Hist. V. A. M. Salust. Hist. IV. Cod. Gu. Et ux. prima man. Cod. A. M .; altera qui, quod dedimus. Quod uxori Cod. Gu. - 29) Virg. Aen. VIII. 445. A. M. Fluit aestivis aurique metal-Ium Cod. Gu. metallis Cod A. M. - 30) Idem Georg. II. 166. A. M. - 31) Idem III. 514. A. M. Virg. Georg. IV. Cod. Gu. Recte. - 32) Ita Cod. Gu. In Cod. A. M. locus ita exhibetur: Cum videatur melius quam noctem quoque totam. Iam sequentur tanquam in nova eloquatione Flendo consumat. Ut idem cet. Apertum est, male distinctam esse orationem in Cod, A. M., quapropter non dubitavimus sequi Cod. Gu. ubi omnia optime cohaerent. Sententia enim est: Sunt qui explicent usque ad noctem; quum tamen (licet) melius videatur illud sic intelligi, ut noctem totam flendo consumat. Oratio Grammatici semibarbara obscuritatem invexit. In eodem 507. A. M. Prohibent Cod. Gu. -33) Idem Aen. XII. 680. A. M. - 34) Idem II. 190. A. M. Verba quod Dii prius omen in ipsum conver-

tant desunt in Cod. A. M. - 35) Idem VIIII. 315. A. M. - 36) Similiter addidi e Cod. Gu. Cic. pro Lig. 5. A. M. — 37) Virg. VIIII. 676. A. M. — 38) Sal. lug. 23. A. M. Cap. 20. edd. Cort. Gerl. — 39) Virg. Aen. IIII. 575. A. M. Festinate Cod. Gu. Salust. Hist, Fragmm. nondum accensus locus. - 40) Haec desunt plane apud A. M. In Cod. autem Gu. leguntur ante eloquutionem Festino, quod non probabile est, quia Arus. Messus similes elocutiones conjungere solet. Quo casu exempla omissa sint, exputare non possum. 41) Omnis hic articulus deest in Cod. A. M. Filii familiarum et Cic, de cet. Cod. Gu. Qua de caussa putavi unam formulam esse omissam, quam apposui. Nescio tamen an potius ita constituendus sit totus locus: Filius familiae vel filius familiarum. Mater familiae vel mater familiarum Cic. de Pr. cet. ut nihil omissum sit indicandum. Exempla autem non plane essent idonea. Loci Ciceropis sunt: In Verr. Act. II. lib. I, 24. ubi est: matribus familias — vim attulisse. Pro Coe-lio c. 13. — 42) Idem III. 14. A. M. Fragmm. III, 38. Gerl.

Imperio Pompeli": Pututisare ous this rebus frui passo, ais eos qui fiar suilliventation Pompeli":

Fugitans litium2. Terent. Phorm.: Erus liberalis et fugitans litium.

Fugitivus ab illa re. Cie de Signis3: Neque tam fugitivi illi a dominis, quam tu ab iure et and a reque iteralis functus est afficient vir a legibus.

Firmatus illius rei. Salust. Hist. III.4: Ad Cyzicum perrexit firmatus animi.

Fartus hac re. Cic. de Suppliciis : Pulvinus erat perlucidus Melitensi rosa fartus.

Falsus illius rei. Terent, Eun. : Ut falsus animi est.

Fundit humi. Virg. Aen. V. : Mero libans carchesia Bacchi Fundit humi,

Flot illust telupus, Virg. Georg. 1111, 31; At illa Flet mactem. Volunt aliqui flet moctem quasi seque art noctem intelligi; cam videatur Rollas 32 quort moctem quoque totam fleudo con-Gaudet illa re. Virg. Bucol. 8: Phoebo gaudet Parnasia rupes. Gaudet illam rem. Terent. Andr. 9: Hunc scio mea solum solide gavisurum gaudia, Idem Phorm. 10: Vin' pri- [519] mum hodie facere, quod ego gaudeam, Nausistrata?

Gerens negotium. Cic. Phil. II.11: Magister equitum negotium publicum gerens. Gerentes negotii. Cic. pro Sextio.12: Negotii gerentes. Gesto in hac re. Terent. Adelph, 13: Quem ego tantillum puerum in manibus gestavi meis. Gero hac re, Virg. Aen. XII.14: Alque humiteso esse vellomus. meris inimicum insigne gerebat.

Gratum tibi est. Cic. în Hortensio 15: Lucullo quidem noster adventus et gratus et incundus fuisse. Gratum adversum te pro tibi. Terent. Andr. 16: Id gratum fuisse adversum te.

Genitus illi rei 17 faciendae. Salust. Hist. III.: Perdendae pecuniae genitus. Genitus illo loco. Virg. Aen. XII. 18: Genitos diversis partibus orbis. Genitus illo parente. Idem Aen. VI. 19: Filius fundiarum ot mater fandiarum . Cie. de Practura urbana: Occidentiarum sillar sillar sillar

Gratiam illi criminis facio, Salust. Histor. III. 20: Post reditum corum, quibus senatus belli Le-

Gratificor illam rem tibi. Cic. de Rep. L.21: Populo gratificans et aliena et sua. Sal. Iug.22: Nisi forte quem inhonesta libido tenet, potentiae paucorum decus atque libertatem suam And I also A. M. Von a charissime frater Randone tant desunt in Cod. A. M. - 35) Iraling 315.

1) Fatigatus illius rei. Deest exemplum in utroque Cod. - 2) Deest exemplum in Cod. A. M. Desideratur elocutio in Cod. Gu. Nam apud A. M. sie legitur: Fatigatus illius rei et etiam Fugitans litium nihil amplius, At in Cod, Gu, Fatigatus illius rei: Terent. Forma eras liberalis et fugitans litium. -3) Locum non indicavit A. M. A iure Cod. Gu. Locus est in Verr. Act. II. lib. IV, 50. - 4) Sal. Hist. III. 12. A. M. Firmat'um animi Cod. Gu. Fragmm. lib. III, 24. — 5) Cic. de Suppl. 11. A. M. In Verr. Act. II, lib. V, 11. — 6) Ter. Eun. 2. 2. 43. A. M. — 7) Virg. Aen. V. 77. A. M. Fu dit Cod. Gu. — 8) Idem Eel. VI. 29. A. M. — 9) Ter, And. 5. 5. 8. A. M. Mea non solum Cod. A. M. Mea solum solide Cod. Gu. Mea solide solum apud Ter. editur. - 10) Idem Phop. V. 8. 1. A. M. Vix primum Cod. Gu. — 11) Cic. Phil. II. 25. A. M. — 12) Locum non indicavit A. M. In notis memoravit, simile exemplum exstare in

A. II. - 36) Simility addidi a Coll Cia, Cic. yes

orat, pro Quintio 19. - 13) Ter. Adel. 4. 2. 24. A. M. Tam illum puerum Cod. Gu. Puerum gestavi in manibus meis Cod. A. M. Meliorem ordinem servavit Cod. Gu. - 14) Virg. Aen. XII. 944. A. M. - 15) Cic. in Hort. 1015. A. M. Fragmm. Hort. 3. Nobb. pag. 1170. Lucullo quem nostri adv. Cod. Gu. - 16) Ter. Andr. I. 1. 15. A. M. Adversum te fuisse Cod. A. M. Verum ordinem servavit Cod. Gu. - 17) Rei om. Cod. Gu. Sal. Hist. III. 15. A. M. Uberiora citat Asconius. Cf. Fragmm. Sal. III. 39. Gerlach. - 18) Virg. Acn. XII. 708. A. M. - 19) Idem VI. 131. A. M. - 20] Sal. Hist III. 14. A. M. Fragmin. III. 34. Gerlach. -21) Cic, de Rep. I. 1002. A. M. - 22) Sal. Iug. 3. A. M. Inhonesta et perniciosa libido editur apud Salustium. Tum pro decus atque in Cod. A. M. est: recusatque. Contra Nisi forte qu'am Cod. Gu. polentide par i corum idem. - 23) Idem in eodem 112 A. M. Cap. 104. edd. Cort. Gerlach. Ibi recte legitur:

Cal, Gut. - 2) Sule Rist, F. A. M. Salich, Rich, IV.

Gratiae facio crimen meum. Salust. Iugurth. 2: Bocchum optimum poenitet, delicta gratiae facit.

Gnarus illius. Sal. Hist. I. 24: Et numeri eorum Metellus per litteras gnarus.

Gemit extrema. Virg. Aen. XI. 25: Atque extrema gementem.

[**520**]

Gravis illo, id est ex illo gravida 26. Idem Aen. I.: Regina Sacerdos Marte gravis. Gravis hac re. Virg. Aen. IX. 7: Hic amis gravis atque animi maturus Aletes.

Genus Italus pro genere. Virg. Aen. V.29: Cressa genus. Idem Aen. VIII.29: Qui genus? Geminum illis rebus pro simillimum. Cic. in Pisonem 30: Illud vero geminum consiliis Catilinge. niet Lentuli, quod me domo mea expulistis.

H.

Habito illam rem. Virg. Bucol. 11: Atque humiles habitare casas. Habito illa re. Idem Aen. III.32: Habitabant vallibus imis. Habito ibi. Idem Aen. VII.33: Hic fortes habitare Latinos. Habitantur illis illa loca. Idem Aen. III. 31: Cuncta malis habitantur moenia Graiis. Habitant in illo loco. Terent. Andr. 25: In hac habitasse platea dictum est Chrysidem. Habitat ad haec loca. Virg. Aen. III. 36: Curva haec habitant ad litora vulgo Infandi

Halat illa re. Virg. Georg. IIII. 37: Halantes floribus horti. Halat illam rem. Cic. Philipp. II. 38: Edormi crapulam et exhala. Virg. Aen. VII.3: Seramque exhalat opaca Mephitim.

Hostis illius 10. Virg. Aen. VII. Hine Agamemnonius Troiani nominis hostis. Hostis illis. [521] Cic. de Signis 4: Neque tam illi hostes hominibus, quam tu Diis immortalibus.

Haesit his. Virg. Aen. VIIII. 42: Et postibus haesit adesis. Haesit in iisdem 45. Virg. Aen. V.: Infelix saxis in procurrentibus haesit. Cic. pro Milone 4: Haesit in poenis.

Habet a me. Cic. in Pisonem45: A me habere sitam, fortunas, liberos arbitrabantur. Habet de me. Terent. Phorm. 4: Agrum de nostro patre Colendum habebat. Habere donat.

Ceterum Boccho, quoniam poenitet, delicti gratiam facit. Hausit Grammaticus ex corrupto codice. — 24) Idem Hist. 1. 22. Sal. Fragmin. I. 54. Carrio ediderat Itineris eorum; alii teste Gerlachio: Et muneris. Uterque Cod. Et numeri. - 25) Virg. Aen. XI. 865. A.M. 26) Gravida desideratur in Cod. A. M. Idem I. 273. A. M. — 27) Idem VIIII. 246. A. M. Armis gravis Cod. A. M. Alites Cod. Gu. - 28) Idem V. 285. A. M. Cresa genus Cod. Gu. - 29) Idem VIII. 114. A. M. — 30) Cic. in Pis. VII. A. M. — 31) Virg. Ecl. II. 29. A. M. — 32) Idem Aen. III. 110. A. M. — 33) Habito tibi Cod. Gu. Idem VII. 151. A. M. -34) Idem III. 398. A. M. Aen. III. omissa poetae signi- gendum Huesit in iis. Idem Virg. Tum Idem ficatione Cod. Gu. — 35) Ter. And. 4. 6. 1. A. M. — V. 204. A. M. — 44) Cic. pro Milone 21. A. 36) Virg. Aen. III. 643. A. M. Quorum haeo h. Cod. M. — 45) Cic. in Pis. 11. A. M. Arbitrabantur Gu. Haec h. omisso primo voc. A. M. Curva haec h. addidi e Cod. Gu. - 46) Ter. Phor. 2. 2. 17. editur apud Virg. quod recipiendum duxi. In Arche- A. M. typo scriptum erat Qurva, quod in quorum deprava-

GRAMMAT. LAT. I.

tum est. — 37) Idem Georg. IIII. 109. A. M. — 38) Cic. Phil. II. 12. A. M. Exala et paullo post exalat Cod. A. M. - 39) Virg. Aen. VII. 84. A. M. Seramque uterq. Cod. Saevamque editur apud Virg. - 40) Tota haec elocutio cum exemplo suo desideratur apud A. M. In Cod. Gu. superest exemplum. Signo illato ascripsit Gudius: Est aliquid supplendum: Hostis illius. Recte; idque scripsimus. Locus est Virg. Aen. VII, 723. - 41) Locum non indicavit A. M. - 42) Virg. Aen. VIIII. 537. A. M. Aenis Cod. A. M. Adhaesis Cod. Gu. Adesis correxi ex Virg. - 43) Haesit in sudem miro errore Cod. Gu. Fortasse le-

°[⊙] **G**g

- Virg. Acn. V.1: Loricam Donat habers viro. Habendo aptat 2. Virg. Acn. XII.: Simul aptat habendo Ensemque clypeumque.
- Hortor illos facere. Virg. Aen. II.³: Hortamur fari quo sanguine cretus. Hortor illos factum, hoc est factum⁴ ire. Salust. Hist. III.: Neque vos ultum iniurias hortor.
- Humi nascuntur. Virg. Bucol.⁵: Et humi nascentia fraga. Sal. Catil.⁶: Humi depressus. Idem Iug.⁷: Humi arido atque arenoso nascuntur.
- Huc include. Virg. Georg. II.⁸: Huc alienum ex arbore germen Includunt. Huc asperge. Idem Georg. IV.⁹: Huc tu iussos asperge sapores. Huc calca. Idem Georg. II.¹⁰: Huc ager ille malus dulcesque a fontibus undae Ad plenum calcentur.

L

Inhiant illi rei. Virg. Aen. IIII. 11: Pecudumque reclusis Pectoribus inhians spirantia consulit exta. Cic. in Cat. III. 12: Quem inauratum in Capitolio parvum atque lactentem 13 [522] uberibus lupinis inhiantem fuisse meministis. Inhiant illam rem. Virg. Georg. II. 14: Ni varios inhiant varia testudine postes.

Indulget illa re. Idem Georg. IIII. 15: Nec concubitu indulgent. Terent. Adelph. 16: Vestitu nimio indulges. Indulget illi rei. Virg. Aen. II. 17: Quid iuvat insano tantum indulgere

labori.

Implet illa re. Virg. Aen. III. 18: Animam si veris implet Apollo. Impletur illius rei. Idem Aen. I. 19: Implentur veteris Bacchi pinguisque ferinae.

1) Virg. Aen. V. 262. A. M. - 2) Optat utrobique Cod. A. M. Recte aptat Cod. Gu. Idem XIL 88. A. M. Virg. XI. Cod. Gu. Ensemque om. Cod. Gu. idemque exhibet clyp a e umque. - 3) Idem II. 74. A. M. - 4) Factu Cod. A. M. Sal. Hist. III. 10. A. M. Invenitur in oratione M. Licinii, tribuni plebis, ed plebem lib. III. 22. Neque ego vos ultum iniurias hortor. - 5) Virg. Ecl. III. 92. Humi A. M. Et humi Cod. Gu. - 6) Exempla haec duo apud A. M. desiderantur. Sal. Cat. 55. Cort. Gerl. - 7) Sal. Iug. 48. Cort. Gerl. Citat eundem locum Priscian. 18 31. tom. II. pag. 271. Kr. Oneroso pro arenoso Cod. Gu. Gignuntur editur apud Salustium. - 8) Idem Georg. II. 77. A. M. Aliena editur apud Virg. Ceterum Includo in elocutione habet A. M. — 9) Huc a sparge Cod. A. M. Idem IIII. 62. A. M. Iterum asparge Cod. A. M. — 10) Idem II. 244. A. M. Dulcisque A. M. — 11) Idem Aen. IIII. 64. A. M. Pecorumque Cod. Gu. Et spir. Cod. A. M. — 12) Cic. in Cat. III. 8. A. M. - 13) Lact antem dedit e Cod. suo A. M. Recte lactentem, ut est apud Cic., exhibet Cod. Gu. - 14) Inhio illam r. C. A. M. Virg. Georg. II. 463. A. M. Ni varios Cod. A. M. Hi varios Cod. Gu. Apud Virg. legitur nec var. Tum varia Cod. uterque. Apud Virg. est pulchra. — 15) Idem IIII. 198. A. M. Ne conc. Cod. A. M. Hae conc. Cod. Gu. Nec legendum est apud Virg. quod restitui Grammatico, quia credibile videtur, c a seq. c absorptum fuisse. — 16) Ter. Adel. I. 1. 38. A. M. Vestitu tu nimio Cod. Ga. - 17) Virg. Aen. II. 776. A. M. Labori Cod. uterque. Apud Virg. est dolori. His assuta sunt haec in Cod. Gu. Indulget illam rem dicimus. — 18) Idem III. 434. k. M. -19) Implentur illius r. A. M. Idem I. 215. A. M. F. rinae Cod. Gu. — 20) Idem VI. 134. A. M. — 21) Idem Georg. Il. 451. A. M. Tum Terent. undam Cod. Gu. i. e. Torrentem undam, ut legitur apud Vick-22) Idem Aen. VIII. 691. A. M. - 23) Idem Bel. VIII. 16. A. M. — 24) Sal. Hist. III. 12. A. M. Apma sua quis quis Cod. A. M. A. f. quisque Cod Instans Cod. uterque. Eundem locum sic citavit ad Aen. IX, 229. Fessi arma sua quisque stantit cumbere. Cf. Gerl. Fragmm. lib. III. 25. — 25.

A. M. respicere ad cap. eius orat. VII. ubi legitur:
re videte, num dubitandum vobis sit, omni ad id bellum incumbere. — 26) Idem pro Mura A. M. Muraena. Cod. Gu. Tum Praesertim tam A. M. Muraena. Cou. Gu. Jun bui Cod. Gu. Praesertim quum incubuit legitur Cic. — 27) Articulorum ordo mutatus in Codi. Gu

- Innare illum locum. Virg. Aen. VI.20: Bis Stygios innare lacus. Idem Georg. II.21: Torrentem undam levis innatat alnus. Innare illo loco. Idem Aen. VIII.22: Pelago credas innare revulsas Cycladas.
- Incumbo illi rei. Virg. Bucol. 23: Incumbens tereti Damon sic coepit olivae. Incumbo illam rem. Salust. Hist. III. 4: Ut sustincre corpora plerique nequeuntes arma sua quisque instans incumberet. Incumbo ad illam rem. Cic. de Imperio Pompeii 25: Incumbite ad id bellum. Quirites. Idem pro Murena 36: Praesertim tamen incubui ad virum bonum,
- Inducite animum 71. Terent. Heaut.: Causam hanc iustam esse animum inducite. Indu- [523] cite in animum. Cic. pro Cluentio29: Neque enim quicquam eiusmodi matri poterat in animum inducere.
- Indutus illis rebus. Virg. Aen. XI. 39: Indutosque iubet truncos hostilibus armis. Idem XII. 30: Tune etiam speliis indute meorum. Indutus illas res. Idem Aen. II.31: Qui redit exuvias indutus Achillis. Induitur illi rei. Idem Aen. VII.32: Indutus capiti sic regia tecta subibat.
- Incumbo in illam rem. Cic. pro Plancio³³: Equidem qui in me ipsum incumbat. Idem Philipp. IIII.34: Incumbite in causam, Quirites.
- Induit se in illam rem. Virg. Georg. I. 35: Cum se nux plurima silvis Induit in florem. Induitur illam rem corpore. Idem Aen. III. 36: Induitur loricam humeris.
- Inducitur illa re corpus. Idem Aen. VIII. 37: Tunicaque inducitur artus.
- Inludo illi rei. Virg. Aen. IV.38: Et nostris illuserit advena regnis. Inludo illum. Idem VIIII. 139, verbis virtutem inlude superbis. Inludo in illa re40. Terent. Andr.: Adeon' videmur

elocutio Inducite in animum cum exemplo suo huic praeposita est. Ter. Heaut. Prol. 41. A. M. Animum inducite vero ordine exhibet Cod. Gu. Inducite an. Cod. A. M. - '28) Locum non indicavit A. M. Quenquam quicquam eiusmodi matri poterat in animum inducere. Cod. Gu. Quotiescunque quicquam eiusmodi monstri pot. in an. ind. Cod. A. M. Apud Cic. pro Cluent. c. 15. §. 45. est: Neque enim legare eiusmodi matri poterat in a. ind. Qua de caussa apud Cic. legendum videtur: Neque enim legare quicquam eiusmodi matri cet. — 29) Inductus illis r. Cod. A. M. Etiam sine codice rescribendum erat Indutus, quod diserte exhibet Cod. Gu. Virg. Aen. XI. 83. A. M. Aen. XII. Cod. Gu. Inductosque iterum Cod. A. M. — 30) Idem XII. 947. A. M. Deest haec loci notatio in Cod. Gu. Inducte Cod. A. M. Indute, ut in supp., recte Cod. Gu. — S1) Voc. res abest a Cod. A. M. Idem II. 275. A. M. Verba Qui redit desunt in Cod. A. M. — 32) Idem VII. 668. A. M. Si regia t. Cod. Gu. — 33) Cic. pro Plancio 7. A. M. Apud Cic. vulgo legitur incurrit; sed cf. Wunder. ad h. l. Ciceronis. - 34) Idem Phil. IIII. 5. A. M. Caussam Cod. Gu. - 35) Virg. Georg. 1, 187, A. M. Georg. 1. Cod. Gu. Apud Virg. editur ind net. - 36 Idem Aen. VII. 640. A. M. At vitam filiae, omissa praepositione, plerumque legitur.

uterq. Cod. Aen. III. quod retinui, etsi falsum. Haud dubie prima linea erecta ex numeri signo V. depravata est, ut saepe fit. Apud Virg. v. humeris non legitur, videturque Grammaticus duos similes locos confudisse. — 37) Idem VIII. 457. A. M. — 38) Idem IIII. 591. A. M. Ceterum uterq. Cod. Inludo in elocutione, et illuserit in exemplo. Rectissime. Nam Grammaticorum tantum diligentiae inludo, conmemoro et talia debentur, usu nunquam recepta nec pronunciatione frequentata. Quod quum nuper negaverit Wunderus in praef. Editionis Plancianae, recens inducta illa orthographia, quae iam dudum est explosa; fateor me nescire, quid de eius iudicio statuam, ne quid gravius dicam. - 39) Idem VIII. 634. A. M. Idem VIII. Cod. Gu. In Verbis Cod. A. M. Verbis, omisso imperativo, Cod. Ga. — 40) Inludo in illa re (et în illam rem) A. M. Inludo in illa re, ceteris omissis, Cod. Gu. Ter. And. 4. 5. 18. A. M. Tum inludatis. Iterum facere inlusit invitus filiae Cod. Gu. Quae post v. illudatis leguntur, plane desunt apud A. M. Latet in iis elocutio nova cum exemplo notissimo e Terentio petito. Igitur scripsi: Iterum in eam rem. Ter. Inlust in vitam filiae. Locus Terent. est Andr. V. 1. 3. abi Illusi

Digitized by Google

vobis esse idonei, In quibus sic illudatis? Iterum in eam rem. Ter.: Inlusi in vitam filiae. Terent Eun. 1: Ne impune in nos illuserit.

Inops illius rei. Virg. Aen. IIII. 2: Saevit inops animi. Salust. Histor. I. 3: Agitandi inops. Inops hac re. Cic. pro Scauro 4: Copiis inops, gente fallax.

Ignarus huius rei ⁵. Virg. Aen. II.: Ignari (scelerum) tantorum artisque Pelasgae. Igna-[524] rus faciendi. Idem Aen. V. ⁶: Haud ignara nocendi.

Iuro per illam rem. Virg. Aen. VIIII. 7: Per caput hoc iuro, per quod pater ante solebat. Iuro illam rem. Idem Aen. VI. 8: Maria aspera iuro.

Insido illis. Virg. Aen. VI. 9: Floribus insidunt variis. Idem Aen. VIII. 10: Iugis insedit Etruscis. Insido illos. Virg. Aen. X. 11: Non satius cineres Troiae insedisse supremos? Salust. Hist. I. 12: Armata montem sacrum atque Aventinum insedit. Idem in eodem: Paucos saltum insidentes.

Insonuit illa re. Virg. Aen. V. 13: Insonuitque flagello. Insonuit illam rem. Idem Aen. VII. 14: Verberaque insonuit.

Indignus hac re. Salust. Hist. I. 15: Et indigni republica. Indignus huius rei. Virg. Aen. XII. 16: Magnorum haut unquam indignus avorum.

Ingens illius rei. Sal. Hist. III. 17: Ingens ipse virium atque animi. Ingens hac re. Virg. Aen. XI. 18: O fama ingens, ingentior armis.

Integer illius rei. Virg. Aen. VIII. 19: Atque integer aevi Ascanius. Integer illa re. Sal. Hist. II. 20: Copiis integra.

Impendet tibi illa res. Cic. in Cat. I.²¹: Praetermitto ruinas fortunarum tuarum, quas omnes impendere proximis tibi Idibus senties. Impendet te illud. Ter. Phor.²²: Ita nunc imparatum subito tanta te impendent mala.

1) Idem Eun. 5. 4. 20. A. M. In luserit scripsit A. M. illuserit Cod. Gu. illuseris editur apud Ter. -2) Virg. Aen. IIII. 300. A. M. - 3) Sal. Hist. I. 6. A. M. Fragmm. lib. I. 16. Gerl. in orat. Lepidi contra Sullam. — 4) Cic. pro Scauro 994. A. M. S. 45. b. ed. Orell. - 5) Haec omnis eloquatio cum exemplo suo omissa est ab A. M. Locus est Virg. Aen. II. 106. scelerum om, Cod. Gu. haud dubie descriptoris errore. - 6) Virg. Aen. V. 618. A. M. - 7) Idem VIIII. 300. A. M. Verba per quod pater ante solebat addidi e Cod. Gu. - 8) Idem VI. 351. A. M. - 9) Idem VI. 708. A. M. Virg. Aen. VIII. Cod. Gu. - 10) Idem VIII. 480. A. M. Fugis incedit Cod. Gu. - 11) Idem X. 59. A. M. Troiae Cod. uterque, Patriae editur apud Virg. - 12) Sal. Hist. I. 2. A. M. Fragmm. lib. I. 8. Gerl, in maiori illo fragmento ex Augustino petito. Verba Idem in eodem - insidentes ex Cod. Gu. addidi, quae fragmentum continent Salustii antehac nondum cognitum. Ceterum in eadem Cod. - 13) Virg. Aen. V. 579. A. M. - 14) Idem VII. 451. A. M. -15) Sal. Hist. I. 12. A. M. Fragmm. lib. I. 19. Gerl. in oratione Philippi adversus Lepidum, ubi est: Imo

despecti et indigni republica habiti. - 16) Virg. Aen. XII. 649. A. M. Virg. Aen. II. Cod. Gu. Verba haut unquam e Cod. Gu. addidi, ubi est: Magnorum aut nunquam. - 17) Haec elocutio cum exemplo suo sequenti postponitur in Cod. Gu. Sal. Hist. III. 13. A. M. Virg. Aen. III., miro errore, Cod. Gu. Fragmm. lib. III. 28. Gerl. — 18) Virg. Aen. XI. 124. A. M. - 19) Idem VIII. 255. A. M. Atque addidi e Cod. Gu. - 20) Sal. Hist. II. 2. A. M. Fragmm. lib. II. 10. Gerl.-21) Cic. in Cat. I. 6. A. M. Pro v. ruinas, quod A. M. uncis inclusit, miras est in Cod. Gu. Tibi proximis diebus Cod. A. M. proximis tibi Idibus Cod. Gu. cum Cicerone, quod rescripsi. - 22) Ter. Phor. I. 4. 2. A. M. Terent. Eun. Cod. Gu. Subito tanta impendent, omissis vv. te et mala Cod. Gu. - 23) Cic. Phil. I. 9. A. M. - 24) Ter. Adel. 3. 2. 22. A. M. Herum, ut videtur, Cod. Gu. - 25) Idem Eun. 2. 2. 39. A. M. Apud Ten legitur summum suum, sed suum abest ab utroque Cod., absorptum videlicet a superiori vocabulo. — 26) Cic. pro Rosc. 4. A. M. In Cic. edd. legitur et populo Romano imp. — 27) Virg. Aen. I. 637. A. M. Tum interea Cod. A. M. Interior recte, ut est apud Virg. Interdicitur tibi illa re. Cic. Philipp. I.23: Iubent ei qui de vi, itemque ei qui maiestatis damnatus sit, aqua et igni interdici. ang i ni repli persona i anti tu ser repli siradi?

Impertio te illa. Terent. Adelph. 24: Sed cesso heram hoc malo impertire? Idem [525] Eun. 25: Plurima salute Parmenonem summum impertit Gnatho. Impertio tibi illam rem. Cic. pro Roscio ²⁶: Talem te nobis et Reip. impertias. Instruitur hac re. Virg. Aen L. ²⁷: At domus interior regali splendida luxu Instruitur. Instrui-

tur huic rei. Salust. Histor. 11.28: Antequam egressus Sertorius instruere pugnae suos.

Insisto illum locum. Virg. Aen. VI.29; Nulli fas casto sceleratum insistere limen. Terent. Eun. Quam insistam viam. Insisto illo loco. Sal. Hist. III. 30: Locum nullum, nisi quo armati institissent, ipsis tutum fore. Insisto plantis. Virg. Aen. XI.31: Plantis Institerat.

Inscriptum in illa re. Cic. in Catil. I. 32: Insit denique inscriptum in fronte uniuscuiusque quid de Rep. sentiat. Inscriptus illam rem. Virg. Buc. 33: Inscripti noming regum Nascantur

flores.

Imperator illorum est. Salust. Iugurth. 31: Imperatores omnium gentium. Imperator illis est. Idem in eodem 35: Imperator Romanis erat. Imperat hac regione. Salust. Iugurth. 36: Carthaginienses pleraque Africa imperitabant. Imperium in illos habet. Terent. Eun. 31: Qui habes imperium in beluas.

It illis locis 38. Virg. Aen. V.: It clamor caelo. Et Georg. IV.: Iuvat ire iugis. It il [526] lam rem. Idem Aen. VI. 39: Itque reditque viam toties. Cic. pro Murena 40: Ite viam, redite viam.

Inter illud pro ad illud. Virg. Bucol. 41: Tantum inter densas, umbrosa cacumina, fagos Assidue veniebat. Inter illud pro cum illud agitur. Cic. Philipp. Il. 42: Si inter coenam atque in ipsis tuis immanibus poculis hoc tibi accidisset. Salust, Iug. 43: Inter dubitationem. Virg. Bucol. 4: Inter agendum Occursare capro, cornu ferit ille, caveto. Salust. Histor. III. In-

Cod. Gu. — 28) Sal. Hist. II. 2. A. M. Fragmm, lib. II. 8. Gerl. Regressus Cod. A. M. Recte egressus Cod. Gu. Instruere / Cod. uterque. Sed instrueret ediderunt fragmentorum Sal. collectores. Denique in fine fragmenti sic est in Cod. Gu. pugnae suosq rhetor; quibus asterisci signum apposuit Gudius, quod in ora libri repetitum, nec tamen quicquam est ascriptum. -29) Virg. Aen. VI. 563. A. M. In eloquutione exhibet Cod. uterque in illum locum, quod falsum est. Exemplum a Terentio petitum desideratur in Cod. A. M. Locus est Ter. Eun. II. 3. 3. ubi suasore Bentleio legitur qua — via. — 30) Insisto illo l. Sic recte omissa praepositione Cod. uterque, quod cur A. M. mutandum addendamque praep. existimaverit, non video. Idem in exemplo fecit A. M., quum ibi quoque absit praep. in utroque Cod. Verba: ipsis tutum fore, accessere e Cod. Gu. Fragmm. III. 29. apud Gerlach. - 31) Virg. Aen. XI. 573. A. M. Plantis insisteret Cod. Gu. - 32) Cic. in Cat. 1. 13. A. M. Tum Insit Cod. uterque. Sit editur apud Cic. Fortasse error inde ortus, quod librarius numeri signum I. ad sequens v. sit traheret, unde scripsit Insit. - 33) Virg. Ecl. III. 106. A. M.

Nasc untur, indicativo, Cod. A. M. Nasc antur, coni. ut spud Virg. est, Cod. Gu. — 34) Sal. Iug. 35 A. M. Gap. 31. edd, Cort. Gerl. — 35) Idem in eod. 7. A. M. - 36) 1d. in evd. 81. A. M. Cap. 79. edd. Cort. Gerl. Codices Sal. pleraeque Africae imp. Tum Aphrica Cod. A. M. Carthaginenses Cod Gu. — 37) Ter. Eun. 3. 1. 25. A. M. Codex uterque Qui; editur apud Ter. Quia. Ceterum belluas Cod. Gu. — 38) It illis rebus Cod. Gu. Virg. Aen. V. 451. A. M. Exemplum e Georgicis petitum in Cod. A. M. plane deest. Locus est Virg. Ge. III. 292. — 39) Idem VI. 122. A. M. Totien s scripsit A. M. non addicit Cod. Gu. - 40) Cic. pro Murena 12. A. M. pro Muraena Cod. Gu. Apud Cic, editur plerumque: Inite viam; sed ite v. iam correctum est. - 41) Virg. Ecl. II. 3. A. M. Poetae locique significatio deest in Cod. Gu. Veniebant Cod. Gu. - 42) Cic. Phil. II. 25. A. M. Atque ipsis tuis male om. praep. Cod. Gu. Inanibus idem. - 43) Sal. Iug. 32. A. M. Cap. 30. edd. Cort. Gerl. - 44) Virg. Ecl. VIIII. 24. A. M. Occur sacras capro Cod. Gu. Verba cornu — caveto et interposita om. Cod. A. M. Tum exemplum e Salust, Hist. III.

ter recens domitos Isauros Pisidasque. Inter geminata praepositio. Cic. in Catil. III. 1: Ut Tiberis inter eos et pons interesset. Idem in Pisonem 2: Quod autem maius indicium expectatis, nihil inter vos et Catilinam interfuisse?

In verbera pendent. Virg. Aen. V.3: Pronique in verbera pendent. Idem X.4: Lucagus ut prono pendens in verbera telo, Ammovit biingis. In pedes pro in fugam. Terent. Phorm.: Atque me conicere protinus in pedes. Idem Eun.5: Ego in pedes quantum queo. In illum exempla facio. Terent. Eun.6: Quid ais? In quem exempla fient? In illum pecco, similiter. Idem Phorm.7: Vide in cognatum pecces. In biduum. Terent. Eun.8: In hoc biduum Thais vale. In os laudare idem quod praesentem laudare. Terent. Adelph.: Vereor in os te laudare amplius. In illo loco te diligo. Terent. Andr. 10: Si te in germani fratris dilexi loco. In illum feci sumtus. Terent. Hecyra 11: Sumptus quos fecisti in eam. [527] In medium pro in commune. Virg. Georg. I. 12: In medium quaerebant. Idem Georg. IIII. 13: Et in medium quaesita reponunt. Salust. Hist. IIII. 14: Dissidere inter se coepere, neque in medium consultare.

Indiget illius rei. Virg. Bucol. 15: Quorum indiget usus. Terent. Andr. 16: Quasi tu huius indigeas patris.

Instar illius rei. Virg. Aen. II.17: Instar montis equum, divina Palladis arte Aedificant. Cic.

de Signis 18: Navem maximam triremis instar.

Instat illis locis. Virg. Aen. XI. 19: Sive instare iugis, et grandia volvere saxa. Instat illi rei pro imminet. Virg. Aen. X. 20: Ille Instat aquae. Instat illam rem pro festinat. Idem Aen. VIII. 21: Parte alia Marti currumque rotasque volucres Instabant. Instat illa re illam rem. Idem Aen. XII. 22: Trepidique pedem pede fervidus instat.

Indignatus illam rem. Virg. Aen. VIII. 23: Et pontem indignatus Araxes. Indignatur ille illum

omissum plane in Cod. A. M. Fragmentum hoc recens accedit Salustianis. Itauros Cod. Gu. — 1) Cic. in Cat. III. 2. A. M. Eos deest in Cod. Gu. — 2) Idem in Pis. 7. A. M. Magis iudicium Cod. Gu. — 3) Virg. Aen. V. 147. A. M. — 4) Idem X. 586. A. M. Idem XI. Cod. Gu. Prono pendens, omm. prioribus, Cod. A. M. Locatus ut prono p. Cod. Gu. Lucagus ut pronus pendens editur apud Virg. Verba Ammovit biiugis ascivi e Cod. Gu. Admonuit biiugos legitur apud Virg. — 5) Exemplum e Phormione petitum deest apud A. M. ubi sic procedit oratio: in fugam. Ter. Eun. 5. 2. 5. Ego in pedes cet. Locus e Phorm. est. I. 4. 13. Atque hine me coniicerem protinus in pedes. Post vv. quantum queo sequuntur haec in Cod. Gu. Interea loci. Terent. Eun. (in margine Heaut.) te interea loci. Terent. Eun. (in margine videntur. — 6) Idem in eadem 5. 5. 6. A. M. — 7) Voc. similiter abest a Cod. A. M. Idem Phorm. 5. 3. 20. A. M. Tum vide in cognatum Cod. A. M. Vide in eo gnatum Cod. Gu. Apud Ter. legitur: Cave ne in cognatam pecces. — 8) Idem Eun. 1. 2. 110. A. M. — 9) Pro vv. idem quod in Cod. Gu. est. id est. Tum Ter. Adel. 2. 4. 5.

A. M. - 10) Idem And. 1. 5. 58. A. M. Fratris om. Cod. A. M. - 11) Idem Hecy. 4. 4. 63. A. M. Sumtus in elocutione, sumptus in exemplo Cod. Gu. -12) Pro commune, om. praep., Cod. Gu. Virg. Georg. L 127. A. M. — 13) Idem Geo. IIII. 157. A. M. — 14) Sal. Hist. IIII. 9. A. M. Fragmm. lib. IV. 16. Gerlach. — 15) Virg. Ecl. II. 71. A. M. — 16) Ter. And. 5. 3. 19. A. M. Gud, A. M. laudat ex Eunuche. Cod. Gu. recte ex Andria. - 17) Virg. Aen. II. 15. A. M. Verba divina Palladis arte Aedificant addidi e Cod. Gu. - 18) Cod. uterque exhibet Cic. de Signis. Sed Cic. de Suppliciis 17. edidit A. M. Leguntur enim in Verr. Act. II. lib. V. c. 17. haec: Navem vero Cybeam maximam, triremis instar, pulcherrimam atque ornatissimam. cet. - 19) Virg. Aen. XI. 529. A. M. Verba et grandia volvere saxa adieci e Cod. Gu. - 20) Illi rei Cod. Gu. Rei abest a Cod. A. M. Idem X. 196. A. M. - 21) Instat illum Cod. A. M. Inst. illam rem Cod. Gu. Verba Parte alia Marti accesserunt e Cod. Gu. Locus est Aen. VIII. 433. — 22) Instat illa re aliam A. M. Inst. illa re illam rem Cod. Gu. Idem XII. 784. A. M. Pro v. fervidus Cod. A. M. fec udus. Pro hoc facere. Idem Aen. VIII.: Pater omnipotens aliquem indignatus ab umbris Mortalem infernis ad lumina surgere vitae.

Ingressus loca. Cic. in Pisonem24: Romam vero ipsam, o familiae non dicam Calpurniae et huius urbis, sed Placentini municipii et bracatae cognationis dedecus, quemadmodum ingressus est. Ingressus locis. Virg. Aen. X.25: Castris ingressus Etruscis.

Imposuit illi rei. Virg. Georg. III. 26: Impositi dorso atque equitem docuere. Idem Aen. II. 27: Ergo age, care pater, cervici imponere nostrae. Imposuit in illam rem. Salust. Histor. II.28; Omnia sacrata corpora in rates imposuisse. Terent, Andr. 29: In ignem imposita est. Imposuit in illa re 30. Cic. de Domo sua: Non ita crudelem fuisse, ut viventis etiam et rantis capitibus eum suis navibus imponeret.

Immigrat in domum. Cic. de Domo sua³¹: Deos immortales existimatis, cuius labore et eum do-

mum afflictam et aversam immigrare voluisse.

Inhorruit his, Virg. Aen. V. 32: Inhorruit unda tenebris. Inhorruit illa illam rem. Idem [528] X. 33: Et inhorruit armos.

In haec errat, id est, fertur errando. Virg. Georg. I.34: Quos ignis coeli Cyllenius errat in orbes. Idem Aeneid .: Leves equitavit in orbes.

Invigilo hac re pro invigilo huic rei 35. Virg. Georg. IIII.: Invigilant victu. Idem Aen. VIIII. 36:

Venatu invigilant pueri.

In noctem siletur. Virg. Georg. IIII. 37: Siletur in noctem, Salust. Histor. I. 38: Ut si illam fugam innocentem in noctem componerent. Cic. de Rep. III. 39: Sermonem in multam noctem pro-

Infelix illa huius rei 40. Virg. Aen. IIII.: Infelix animi Phoenissa. Sic Salust. Hist. I.: Animi immodicus 41.

instat apud Virg. editur: urget. - 23) Idem VIII. 728. A. M. Arastes Cod. Gu. Quae post v. Araxes sequantur usque ad finem articuli, desunt omnia apud A. M. - 24) Locum non indicavit A. M. Ex omni autem exemplo nihil legitur in Cod. A. M. nisi haec pauca: Dedecus quemadmodum ingressus, quae ne accommodata quidem sunt ad eloquutionem. Locus est in Pison. c. 23. ubi paullo plura leguntur. - 25) Virg. Aen. X. 148. A. M. - 26) Rei addidi e Cod. Gu. ubi Imposui. Idem Georg. III. 116. A. M. Atque accessit e Cod. Gu. - 27) Idem Aen. II. 707. A. M. chare pater Cod. Gu. - 28) Sal. Hist. II. 9. A. M. Fragmm. H. 48. Gerl. Rates dedi e Cod. Gu. ratem Cod. A. M. - 29) Ter. And. 1. 1. 102. A.M. Recte meliores apud Ter. libri imposita est, ut h. l. Cod. uterque. Posita est in aliis libris. - 30) Haec locutio cum exemplo suo in Cod. A. M. desideratur. Cic. pro Domo c. 52, 134. 31) Etiam hic articulus omnis apud A. M. desideratur. Cic. pro Domo c. 41, 107. ubi est: Deos immortales existimatis - in eius domum afflictam et eversam per unius hominis sceleratissimi nefarium latrocinium immigrare voluisse. - 32) Inhorruit illas res

illa re Cod. Gu. Virg. Aen. V. 11. A. M. Post vv. unda tenebris sequitur novus articulus apud A. M. Invigilo hac re omissis illis omnibus quae apud nos interposita sunt, quae addidi e Cod. Gu. - 33) Virg. Aen. X, 711. Recens accessit hic articulus e Cod. Gu. ut dixi. - 34) Virg. Georg. I, 337. ubi legitur erret. Alter locus est Aen. X, 885. Omnis hic articulus re-. cens accessit ex Cod. Gu. ut supra dixi. - 35) Invigilo hac re pro huic A. M. Idem Georg. IIII. 158. A. M. - 36) Idem Aen. VIIII. 605. A. M. - 37) Idem Georg. IIII. 189. A. M. - 38) Exemplum e Salust, petitum deest apud A. M. Idem locus recens accedit Salustii fragmentis. - 39) Numerum libri adieci e Cod. Gu. - 40) Infelix huius rei A. M. notans in Cod. esse hac re. In Cod. Gu. est: Infelix illa, nihil amplius. Recte scripsit A. M. huius rei, quod exemplum docet; sed nominativus, quem praestat Cod. Gu. adiiciendus videbatur. Virg. Aen. IIII. 529. A. M. -41) Haec apud A. M. quasi novus articulus novum versum incipiunt, sic comparata: Immodicus animi. Sal. Hist. (Lib. incert.) 7. Sed recte Cod. Gu. ad superiora adiungit, e libro primo desumpta esse indicans. NusIn illum rem pro causa illius rei1. Virg. Aen. VIII.: Urit nocturna in lumina cedrum. Salust. Histor. I.: Omnium partium decus in mercedem corruptum erat. Idem. Etruria omnis cum Lepido suspecta in tumultum erat. and the Mile · 1999

Implexus illa re. Virg. Georg, IIII.2: Caeruleosque implexae crinibus angues Eumenides.

Ingratus illius rei. Virg. Aen. X.: Ingratusque salutis.

Ingratus Illus rei. Lug. Acn. II. 4: Includunt caeco lateri. Includuntur in hanc rem. Cic. de

Supplicies: Includentur in carcerem condemnati.

In praepositio communis interdum aliud significans, interdum licenter posita, invenitur. In illa re conditur. Virg. Georg. IIII.: Quam multa in foliis avium se milia condunt. Idem Aen. II.1: Et nota conduntur in alvo. In illum conditur. Virg. Aen, XI.8: Conditur in tenebras altum caligine coelum. Idem Georg. I. 9: 'Et cum se condit în undas. Idem in codem 10: Conditus in nubera. In illa re concidit. Virg. Aen. V. 11: Sed pronus in ipso Concidit immundo in fimo sacroque cruore. In his effusus. Virg. Aen. VI. 12: Exciderat puppi modie effusus in undis. Diligentiores quidam Grammatici hoc ita dividi volunt: Cum in mediis undis esset, puppi effusus 13 exciderat. Quale est illud Tullianum pro Roscio: Qui tanquam si effusa Reip. sempiterna nox esset, ita ruebant in tenebris, omniaque miscebant. Id est non in tenebras de illustri aliquo toco ruebant, sed, velutt in tenebris [529] conversarentur, ruebant 15. Offusa quippe circumilat in nocteni Reip. Sed hanc omnem acutae rationis distinctionem elocutio Salustiana confundit in Iug. Bello: Ab Zama discedit in his urbibus, quae ad se defecerant. In illa re veniens pro illi rei proveniens; vel in illa re digne sui feliciter nascens. Virg. Aen. V.: Gratior et pulchro veniens in corpore virtus Adiuvat. 16 Sic per adverbium loci. Georg. I.: Hic segetes, illi veniunt felicius uvae. Sic Salust. Bello Catil .: Sed quia provenere ibi scriptorum magna ingenia.

Immunis illius rei, Virg. Aen, XII. 17: Immunem belli atque impune quietam.

quam invenio enotatum hoc fragmentum. - 1) Integer hic articulus recens accessit e Cod. Gu. Locus Virg. est Aen. VII, 13. Duo Salustii loci recens accedunt ad fragmenta huius scriptoris. — 2) Implexus illo Cod. A. M. Into. illa re Cod. Gu. Virg. Georg. HII. 482. A. M. Implexa A. M. nisi error est typogr. Eumenides addidi e Cod. Gu. - 3) Articulum hunc e Cod. Gu. adieci. Locus est Aen. X, 666. — 4) Idem Aen. II. 19. A. M. - 5) In hanc rem Cod. Gu. In hanc om. rem A. M. Cic. de Suppl. 45. A. M. Condamnati Cod. A. M. - 6) Verba: In illa re conditur desunt in Cod. A. M. Virg. Georg. IIII. 478. A. M. Millia Cod, Gu. - 7) Idem Aen. II. 401. A. M. Et nota Cod. Gu. Et om. Cod. A. M. - 8) Verba: In illum conditur desunt apud A. M. Idem XI. 187. A. M. - 9) Idem Ge. I. 438. A. M. - 10) Idem in eodem 442. A. M. Et idem Cod. Gu. - 11) Verba In illa re concidit desunt apud A. M. Locus Virg. est Aen. V. 333. ubi legitur: immundoque fimo. — 12) Verba: In his effusus desiderantur apud A. M. Idem Aen. VI. 839. A. M. - 13) Puppi esset effusus exc. God. Gu. Tum

Ut illud Tullii pro Rescio 32. A. M. — 14) Effusa Cod. uterque. Offusa editur apud Cic. — 15) Haec, quae inde sequenter omnia usque ad v. nascens desunt in Cod. A. M. ubi ita pergit oratio: Ruebant. In illa pro illi, Virg. Aen. V. 844. Gratior et pulchro cet Locus Salustii est in bello lug. cap. 61. edd. Cort. Gerl. ubi quum legatur: et in his urbibus - praesidia imponit; omnis loci dissicultas tollitur, quae negotia facessivit Grammatico. — 16) Haec rursum accessere e Cod. Gu. Nam in Cod. A. M. in v. Adiuvat finitur omnis articulus. Locus Virg. est Georg. I, 54., ubi mele edi illic pro illi ex hoc loco intelligitur. Salustii locus est Cat. VIII, 3. - 17) Iden XII. 559. A. M. Immune quiet um Cod. Gu. - 18) Irae milii est, sicut dolori Cod. A. M. Idem X. 716. A. M. - 19) Idem XI 639. A. M. - 20) Haec eloquutio cum exemplo suo desst apud A. M. Locus Virg. est Aen X, 306. — 21) Impedit ab illo Cod. A. M. Impedit illius illa res ab illo re Cod. Gu. Sal. Jug. 32, A. M. Cap. XXX. edd. Gort. Gerl. - 22) Inrito hom. Cod. Gu. Irrito h. Cod. A.M. Virg. Aen. X. 644. A. M. Tum eloqueties

Irae mihi est illud sicut dolori mihi est. Virg. Aen. X. 18: Iustae quibus est Mezentius irae. Impatiens illius. Virg. Aen. XI. 19: Vulneris impatiens.

Impedit illos illa re 20. Virg. Aen. X.: Fragmina remorum, quos et fluitantia transtra Impediunt. Impedit ab illa re. Sal. Iug. 21: Potentia Scauri cos a vero bonoque impediebat.

Inrito hominem²². Virg. Aen. X.: Irritatque virum telis. Inritat bellum. Salust. Hist. I.: Maximo gaudio bellum inritare.

In illam rem pro in 23 illius rei formam. Virg. Aen. VI.: Excisum Euboicae latus ingens rupis in antrum. Et Georg. II.: Ityreos taxi torquentur in arcus. In illa re. Cic. pro Roscio: Qui in sua re fuisset egentissimus, erat, ut fit, insolens in aliena.

Insolens illius rei. Salust. Hist. I.²¹: Libertatis insueti. Insueta facit. Virg. Aen. VIII.: Atque insueta rudentem. Insuevit hoc facere. Sal. Catil.²⁵: Insuevit exercitus amare, potare. Insolitus huius rei. Salust. Hist. II.²⁶: Genus, armis ferox, et servitii insolitum. Idem Iug.²⁷: Pars insolita rerum bellicarum.

In illum severus²⁸. Cic. in Catil. III.: In eos, qui haec perficere voluerunt, me severum vehementemque praebebo. Cic. Philipp. II.²⁹: Si severus, cur non in omnes? In illo misericors³⁰. Sal. Catil.: Sint misericordes in furibus aerarii. Cic. in Cat. IIII.³¹: Sic nos in his hominibus, qui nos, qui coniuges, qui liberos nostros trucidare voluerunt, si vehementissimi fuerimus, misericordes habebimur.

In rem est pro utile est. Salust. Catil. 32: In rem fore credens. Terent. Andr. 33: Si in rem est. In tempus, id est 34 processu temporis. Salust. Histor. III.: Itaque caetera ex licentia aut odio aut avaritia in tempus arsere. In tempore, id est opportune. Salust. Histor L. 35: Quis rebus Sylla suspectis, maximeque ferocia regis Mithridatis in tempore bellaturi.

In 36 praesentia pro ad praesens. Cic. Sicil.: Pecuniam sibi esse in omnibus numeratam, in [530]

lum deest apud A. M. Sal, Hist. I. 11. A. M. Fragmm. lib. I. 16. Gerl. Uberiorem citat locum Nonius, pag. 31. ubi ex meis Codd. legendum: Tum vero Volsci cum ceteris eiusdem caussae ducem se nactos rati, maximo gattdio bellum irritare. - 23) In abest a Cod. Gu. Virg. Aen. VI. 42. A. M. Quae post hunc Virgilii locum in hoc articulo sequentar, desant in Cod. A. M. Locus Virg. est Georg. II, 448. ubi editur Ituraeos. Locus Cic. est pro Roscio cap. 8. extr. Non mihi dubium est, hanc eloquutionem cum Ciceronis exemplo ita esse legendam: Insolens in illa re. Cic. pro Roscio: Qui cet. eamque ad sequentem articulum esse traducendam. Istae igitur quinque elocutiones: Insolene in illa re; Insolms illius rei; Insueta facit; Insuevit hoc facere; Insolitus huius rei, cum exemplis suis unum conficiunt articulum, a quo errore librarii dirempta est prima et ad superiorem male relata. - 24) Locus Sa-Îustii recens accedit eius fragmentis. Locus Virg. est Aen. VIII, 248. — 25) Sal. Cat. 11. A. M. — 26) Insolitus huius om. v. rei A. M. Idem Hist. I. 4. A. M. Fragmm. lib. I, 14. Gerl. — 27) Idem Ing. 48. A. M. GRAMMAT, LAT. I.

Cap. 89. edd. Cort. Gerl. — 28) In illum sev. est. Cod. Gu. Locus e Cic. Catilin. III. recens accedit e Cod. Gu. legiturque apud Cic. Cat. III, c. - 29) Cic. Phil. IL 23. A. M. - 80) In illo misericore est. Cod. Gu. In te misericors A. M. Locus e Salust. Catilin. recens accessit e Cod. Gu. Legitur cap. 52. edd. Cort. Gerl. Cesarii Cod. Gu. sed e Salustio scribendum aerarii, quod haud dubie scripserat Gramm. - 31) Idem in Cat. IIII. 6. A. M. Vehementissime Cod. Gu. -82) Sal. Cat. 20. A.M. - 83) Ter. And. 3. 8. 14. A. M. - 34) Vv. id est desunt in Cod. Gu. Sal Hist. III. 9. A. M. Fragmm. III, 22. in orat. Licinii ad plebem. - 35) Idem I. 4. A. M. Huius fragmenti in Cod. A. M. nihil exstat nisi tria verba in tempore bellaturi. Ex codem loco hace affert Donat. in Terent. Phorm. II, 4, 24. Maximeque ferocia regis Mithridatis in tempore bellaturi. Verba Quis rebus Sylla suspectis adieci e Cod. Gu. Bellari Cod. Gu. — 36) Tres proxime sequentes articuli cum potiori parte quarti in Cod. A. M. desiderantur. Locus Cic. est Act. in Verr.

Hh

praesentia non habere. In praesens pro ad praesens. Salust. Histor. IV. 1: Quos in praesens modo satis cautum fuerat. Idem Histor. IV.: Quid ab illis nisi dolum in praesens et postea bellum exspectans.

Idoneum factu. Salust. Hist. III. 2: Manus ferreas et alia adnexu idonea iniicere.

Insulto solo. Virg. IV. 3: Equitum docuere sub armis Insultare solo. Insulto solum. Terent. Eun.: Fores aperis fortunatus Nac tu istas faxo calcibus saepe insultabis frustra.

Incidi in illam rem. Cic. Philipp. I. 4: Quae ille in aes incidit. Idem in eadem. Et in aes incidi iubebitis, credo, illa legitima. In illa re. Cic. Reip. 5 cum de Sardanapalo diceret: ea incidi iussit in busto. Idem in Pisonem⁶: In eo elogio quod, te consule, in sepulchro Reip. incisum est.

Incuriosum ab illa re. Salust. Hist. IV.: Infrequentem stationem nostram incuriosamque tam ab

In dies pro quotidie. Cic. in Cat. I. 8: Crescit in dies singulos hostium numerus. Sal. Iug. 9: Frumentum publice datum vendere, panem in dies mercari. In diem, id est in futurum. Terent, Eun. 10: Sed in diem istud, Parmeno, est fortasse quod minitaris. Cic. pro Coelio 11: O Dii immortales, cur in maximis sceleribus aut connivetis interdum, aut praesentis fraudis poenas in diem reservatis?

Incertus illius 12. Salust. Hist. III.: Perculsis et animi incertis succurritur. Terent. Hecyr. 13: Fe-

cit, animi ut incertus foret.

Incessit illis illud 4. Sal. Hist. II.: Terror hostibus ex fiducia sui incessit, Incessitur illa res. Virg. Aen. XII.: Incessi muros.

Inquies illius 15. Salust. Hist. IV.: L. Hostius Dasianus, inquies animi. Inferior tibi. Sal. Hist. II. 16: Vir gravis et nulla arte cuiquam inferior.

1) Salustii locus fragmentis illius recens accedit. Legendum fortasse Quis in praesens cet. Alterum in hoc articulo fragmentum evulgatum est legiturque in . epistola Mithridatis ad Arsacem, ubi est exspectas. -2) Idoneum factus Cod. Gu. Sed ultima littera a noquod facile fuit ad corrigendum. Etiam hic locus fragmentis Sal. accedit. - 3) Virg. Georg. III, 116. Locus Terent. est, Eunuch. II, 54. Cod. Gu. exhibet: Ne tui istas. - 4) Cic. Philip. I, 7, 16. In eos incidit Cod. Gu. Cic. Phil. I, 10. 26. In eos Cod. Gu. - 5) Rep. hic locus. Similis est de Rep. III. fragmm: inc. Sed legendum fortasse apud Gramm. Cic. Tusc. Disp. Nam Tusc. V, 35, 101. legitur: Ex quo Sardanapali - error agnoscitur, qui inscribi iussit in busto. Unde intelligitur, verba: cum de Sardanapalo diceret, Gramson. - Sepulcro Cod. Gu. - 7) Incuriosum a. i. re. est, Andr. V. 5, 5, - 18) Idem Cat. 2. A. M. Alio

Omnis hic articulus cum exemplo deest apud A. M. Locus Salustii ad Fragmm. eius recens accedit. — 8) Idem in Cat. I. 2. A. M. - 9) Sal. lug. 48. A. M. C. 44. edd. Cort. Gerl. Verba: Frumentum publice datum vendere desunt apud A. M. - 10) Exemplum e Terent. mine Sal. huc traducts. Tum God. adnexa idonea, petitum deest apud A. M. Locus est Terent. Eun. V. 6, 19. ubi post Bentleium editur minare. - 11) Cic. pro Coelio 24. A. M. Verba: in maximis sceleribus aut connivetis interdum aut desiderantur apud A. M. - 12) Locus Salustii deest apud A. M. Fragmentum recens editur. - 13) Ter. Hecy. 1. 2. 46. A. M. - 14) Omnis Cic. Reip. Non legitur in hodiernis excusis libror. de hic articulus cum duobus exemplis deest apud A. M. Fiducia su is Cod. Gu. Fragmentis ascribe locum. Incessitur illa re Cod. Gu. Virg. Aen. XII, 596. - 15) Etiam hic articulus deest apud A. M. Locus Sal. fragmentis accedat. Hostibus Cod. Gu. - 16) Sal. Hist. II. 5. A. M. Fragmm. II, 32. Idem locus citari credimatici esse, non Ciceronis. - 6) Cic. in Pisonem 29, tur a Nonio, ubi tamen haec tantum: Et continetur A. M. Scilicet ab hoc inde loco demum pergit Cod. A. gravis, ex quibus fecerunt cum nostro coniungentes: M., ita ut post v. bellaturi (cf. supra art. In tempus) sta- Ea continentia vir gravis et nulla arte cuiquam intim sequatur novo articulo: Incidi in illo. Cic. in Pi- ferior. - 17) Deest articulus apud A. M. Locus Ter.

LAL TENENSOR

Intercedit illud illi rei 17. Terent. Andr.: Si nulla aegritudo huic gaudio intercesserit. Intentus illa re. Salust. Cat. 18: Qui aliquo negotio intentus.

In ore illius agens pro in conspectu illorum 19. Salust. Hist. I.: Ut in ore gentibus agens.

In maius audivit pro plus quam. Salust. Hist, II. 20: Haec postquam Varro in maius more rumorum audivit.

Introitum in illa loca, Sal. Hist. IV. 21: Ita castra sine vulnere introitum.

Insilire illam rem, Sal. Hist. V. 22: Peractis LXX annis armatus equum insilire.

In praepositio geminata 23. Terent. Eun.: In amore haec omnia insunt vitia. Cic. pro Scauro 24: Si denique in illa bona invadere nullo modo potuisset, nisi mortuo Bostare.

the second and the little of the court collect their that the little second and the second woode Inservet. Terems blance: Et daine construitem discrept than saline this

Kave hoc fiat. Virg. Aen. XII.: Ast armis concurrant arma kavete. Kave illam rem. Cic. Philipp. II.: Simul admonent quidam, quod kavebimus. Salust. Hist. III.: Kavendus dolus est. Kave illis . Cic. Phil. I.: Veterani, quibus hic ordo diligentissime kaverat. Kave ab illis. Sal. Catil.26: Kavere ab illis magis. Idem Hist, III.27: Kavete imperatore per kaga Celtibero. Terent. Eun. 28: Tunc pol tibi ab istoc, hera, kavendum intelligo.

Kareo illa re29. Virg. Georg. IV.: Simulacraque luce karentum. Kareo illius rei. Terent. Heaut.: Omnes mihi labores fuerunt, quos coepi, leves, praeterquam tui karendum quod erat.

Kaptus hac re. Virg. Georg. I. 30: Aut oculis capti fodere cubilia talpae. Sal. Hist. III.: Collegamque eius Octavium mitem et kaptum pedibus.

Labour lose to " Cicera count Carott, le biblionites Est la cambinador contra a co decima

Khao pro e Chao 31. Virg. Georg. IV .: Atque Chao densos Divum numerabat amores. Kassus hac re. Virg. Aen. II. 32: Nunc kassum lumine lugent.

Locus Salust. ab huius editoribus relatus est ad fragmm. librorum incertorum 79. ed. Gerl., citatus a Donato ad Ter. Adelph. I, 2, 13. ubi legitur: in ore gentibus agens, populo, civitati. In eloquutione fortasse illis legendum pro illius. - Qui sequentur tres articuli, desunt apud A. M. - 20) Adde fragmentis Salustii, In ore rumorum Cod, Gu. quod sine dubitatione corrigendum fuit. - 21) Legitur hic locus inter fragmm. incertorum libror. 86. Gerl. citatus a Servio ad Aen. X, 628. XI, 230. omissa v. Ita. - 22) Fragmentum adhuc non editum. Referam huc fragm, illud, quod inter incerta 70. legitur: et in praeliis actu promptus. - 23) Voc. praepositio om. A. M. Ter. Eun. 1. 1. 14. A. M. - 24) Verba: si denique et: nisi mortuo Bostare accesserunt e Cod. Gu. Cic. pro Sc. 995. A. M. Cf. Cic. Fragmm. pag. 1132. 4. f. ed. Nobb. Bastare Cod. Gu. - 25) Kave illis. Idem Phil. I. 2. Veterani cet. Sic Cod. A. M. cetera desunt omnia, ita ut duae eloquutiones cum tribus exemplis desiderentur. Locus Virg. est Aen. XI, 293. Locum Cic. Philipp. II. non repperi, kaueuimus Cod. Gn. solenni errore. Locus Salustii legitur lib. III.

neg. Cod. Gu. - 19) Accessit hic articulus e Cod. Gu. in orat. Licinii ad plebem. Ceterum & litteram in eloquutionibus tantum retinet A. M.; c autem in exemplis ponit. In Cod. Gu. k plerumque etiam in exemplis legitur. - 26) Sal. Cat. 54. A. M. Cap. 52. edd. Cort. Gerl. ubi magis plerumque ab editoribus omittitur. kavete Cod. Gu. - 27) Recens accedit hic locus ad fragmm. Sal. Legendum autem: kavete ab imperatore perfuga Celtibero. - 28) Ter. Eun. 5. 2. 44. A. M. Ex Andria eitatur in Cod. A. M. Ab isto Cherea Cod. A. M. ab illo Chaerea Cod. Gu. Apud Ter. est: Tum pol tibi ab istoc. hera, cavendum intelligo. Nimirum ex vv. istoc hera fecerunt isto chera, unde corruptio. - 29) Omnis hic articulus de Kareo agens deest apud A. M. Locus Virg. est Georg. IV, 472. Locus Terentii Heaut. II, 4, 19. -30) Kaptus hoc Cod, A. M. In eodem Cod. deest exemplum Virgilii; ita enim pergit Cod. Kaptus hoc. Sal. Hist. Locus Virg. est Ge. I, 183. In Sal. loco verba: Collegamque eius recens accessere e Cod. Gu. Cf. Fragmm. Sal. lib. III, 42. ed. Gerlach. - 31) Accessit hic articulus e Cod. Gu. Locus Virg. est Ge. IV, 347. ubi legitur Aque Chao. - 32) Kassum hoc Cod. A. M. Virg. Aen, II, 85.

Klaudus hac re. Idem Aen. V.1: Pars vulnere klauda retentat.

Kalleo illud 2. Terent. Adelph .: Ego illius sensum pulchre kalleo.

F5317

Kalco huic. Virg. Georg. I. 3: Huic ager ille malus dulcesque in fontibus undae ad plenum kalcentur.

Kausatus hanc rem. Sal. Hist. V.4: Sed ubi ille militum voluntatem kausatus.

Klam illis tenet usus⁵; sed vitiose; klanculum illos. Terent. Adelph.: Postremo alii clanculum Patres quae faciunt, quae fert adolescentia.

rique in the lone includere suelly made, with mortue the dere-

Ludo illam rem. Virg. Bucol. 6: Ludere quae vellem. Idem Aen. VIIII. 7: Illa quae plurima nocte Luserat. Terent. Eun. 8: Et quia consimilem luserat Iam olim ille ludum. Ludo illa re. Virg. Georg. II. 9: Versibus incomptis ludunt risuque soluto. Cicero Philipp. II.: Qui non dubitaret vel foro alea ludere.

Lacessunt illa re 16. Virg. Aen. VII.: Cursuque ictuque lacessunt. Lacessunt illam rem. Virg. Aen. V. 11: Immiscentque manus manibus, pugnamque lacessunt.

Litandum illa re 12. Virg. Aen. II.13: Animaque litandum, Argolica.

Laetus hac re 14. Virg. Aen. VI.: Laeta Deum partu centum complexa nepotes. Laetus huius rei. Virg. XI. 15: Quas illi laeta laborum. Sal. Hist. II. 16: Frugum pabulique laetus ager. Laetor illius. Virg. Aen. XI. 17: Nec verum memini laetorve malorum. Laetor illam rem. Sal. Catil.: Ea populus Rom. laetari et merito dicere fieri. Laetor illa re. Virg. Aen. X.: Arma, quibus laetatus, habe tua.

Liber illius rei. Virg. Aen. X. 18: Tum libera fati Classem conscendit iussis gens Lydia Divum.

Liber ab illa re. Salust. Catil. 19: A spe, metu, partibus Reip, animus liber erat.

Laboro hac re 20. Cicero contra Caecil. in Divinat.: Ut is absolvatur cuius ego caussa laboro.

Laboro ex hac re, Cic. pro Cluentio 21: Satis multos annos ex invidia laboravit.

1) Idem V. 278. A. M. Par vulnere Cod. Gu. -2) Tres proximi articuli kalleo illud, kalco huic, kausatus hanc rem desunt apud A. M. Ter. Ad. IV, 1, 17. - 3) Virg. Ge. II, 243. ubi legitur: Huc ager - - a fontibus. - 4) Locus Salustii ad fragmenta recens accedit. - 5) Mutilus hic articulus apud A. M. ubi editum est: Klanculum illos. Ter. Adel. 1.1.27. Alii clanculum patres faciunt; nihil amplius. Cod. Gu. sic: Klam illis tenet et usus servitio, sed clanculum illos Terent. cet., quae sine haesitatione corrigenda erant, ut correxi. Faciunt deest in Cod. Gu. quae ante v. faciunt deest in utroque Cod. — 6) Virg. Ecl. I. 10. A. M. — 7) Idem Aen. VIIII. 335. A. M. Ibi legitur Illa qui. - 8) Ter. Eun. 3. 5. 38. A. M. Et quia addidi e Cod. Gu. - 9) Ludo re A. M. Virg. Ge. II. 386. A. M. Pro risuque Cod. Gu. nisique. Exemplum e Cic. quod sequitur deest apud A. M. Locus est: Phil. II, 23. Sequitur in Cod. Gu. hic articulus: Largior hanc rem. Symmachus ad Theodosium Imp. Solere principes bo-

na verba largiri; quem additicium puto. - 10) Lacessunt in illa re A. M. Idem Aen. VII. 165. A. M. Hoc exemplum cum sequenti eloquatione deest in Cod. Gu. - 11) Idem V. 429. A. M. - 12) Litandum re Cod. A. M. - 13) Idem II. 118. A. M. Hoc exemplum cum sequenti eloquutione Laetus hac re desideratur in Cod. Gu. - 14) Laetus huius rei et hac Cod. A. M. Quomodo eloquutio sit scribenda, sequentia satis ostendunt. Locus Virg. est Aen. VI, 787. Hic locus cum seq. eloquatione deest in Cod. A. M. - 15) Idem XI. 73. A. M. - 16) Sal. Hist. II. 4. A. M. Fragmm. II, 24. Idem locus citatur a Servio ad Aen. I, 144. et XI, 338. ubi fructuum male legitur. — 17) Tres proxime seqq. eloquutiones cum exemplis suis desunt apud A. M. Locus primus est Virg. Aen. XI, 280. Locus Salust. est Cat. 51. edd. Cort. Gerl. Voc. Rom. certissime delendum est, quia apud Sal, de populo Athen. sermo est, Virg. Aen. X, 827. Habetur pro habe tua Cod. Gu. -18) Virg. Aen. X. 154. A. M. Facti Cod. Gu. Verba Libera me hac re 22, Cicero in Catil, I.: Magno me metu liberabis. Libera me ab illa re. Terent, Andr.: Quam primum ab hoc me libera miseram metu.

Largus illarum rerum 23. Virg. Aen. XI.: Largus opum.

Lustramur illi Deo. Virg. Aen. III. 24: Lustramurque Iovi.

Liberalis huius rei, Sal. Catil. 25: Pecuniae liberales erant.

Ludificor illum. Sal. Iug. 26: Pacis mora principem ludificari.

Ludi deorum sunt²⁷. Cic: Cum a ludis concionem advocavit, Cerealia, Floralia, Ludosque Apollinares Deorum immortalium esse, non nostros. Ludi Deo sunt. Sal. Hist. II.: Cum multa dissereret Ludis Apollini Circensibus.

Locatus illi. Cic. in Frumentaria 28: Fundus erat colono locatus. Locatus fundus foris 29. Terent.

Adelph.: Agelli paululum quod locitas foris.

M. [532]

Memini illius rei 30. Virg. Aen. XI.: Nec veterum memini laetorve malorum. Memini illam rem 31. Idem in Buc.: Alternos Musae meminisse volebant. Idem ibid. 32: Haec memini et victum frustra contendere Thyrsin. Cic. in Catil. III. 33: Sed eas quas vosmet ipsi meministis atque vidistis. Memini illam rem facere. Virg. Aen. VIII. 34: Nam memini Hesionae visentem regna sororis Laomedontiadem Priamum Salamina petentem Protinus Arcadiae gelidos invisere fines. Cicero in Pison. 35: Meministine, coenum, cum ad te hora V. cum C. Pisone venissem, nescio quo te e gurgustio prodire involuto capite soleatum. Meminisse illum fecisse. Huius elocutionis rarum invenitur exemplum. Virg. Georg. lib. IV. 36: Namque sub Oebaliae memini me turribus arcis Corycium vidisse senem. Memini domi. Terent. Eun. 37: Domi focique fac vicissim memineris.

iussis gens Lydia Divum addidi e Cod. Gu. ubi tamen est iustis. - 19) Haec locutio cum exemplo suo recens accessit e Cod. Gu. Locus Sal. est: Cat. c. 4. - 20) Addidi hanc eloquutionem cum exemplo suo e Cod. Gu. Locus est Cic. Div. in Caec. cap. 7, 23. - 21) Cic. pro Cluent. 71. A. M. - 22) Libero te hac et de hac re Cod. A. M. Idem in Cat. 1. 5. A. M. Cod. Gu. habet in Caecil. sed corr. in margine. Ter. And. 2. 2. 15. A. M. Elocutio Libera me ab illa re deest in Cod. A. M. Voculae ab hoc exciderunt in Cod. Gu. de hoc dedit A. M. sed contra sententiam Gramm. De tamen abest in Cod. A. M. Miserum Cod. A. M. - 23) Largus opum. Virg. Aen. XI. 338. A. M. nihil amplius. - 24) Quae proxime sequentur duae eloquetiones desunt apud A. M. Virg. Aen. III, 279. — 25) Sal. Cat. cap. 7. edd. Cort. Gerl. — 26) Sal. Iug. 40. A. M. Cap. 36. edd. Cort. Gerl. Praecipem Cod. A. M. Principem Cod. Gu. Consulem apud Sal. ubi etiam ludificare forma activa. - 27) Integer hic articulus deest apud A. M.

Locus Cic. non repperitur. Locus Salustii eius fragmentis recens accedit. — 28) Locum non indicavit A. M. Act. in Verr. II, III. c. 22, 55. — 29) Eloquutio haec cum exemplo Terentii deest in Cod. A. M. Terent. Ad. V, 8, 26. ubi foras legitur. — 30) Memini veterum et veteres. C. A. M. Virg. Aen. XI. 280. A. M. — 31) Eloquutio Memini illam rem deest in Cod. A. M. Idem Ecl. VII. 19. A. M. Quae post hoc alterum exemplum sequuntur, omnia desunt in Cod. A. M. — 32) Virg. Ecl. VII, 69. In Cod. Gu. est: et vic. f. t. c. (sic). Quae verborum signa explevi ex ipso Virgilio. — 33) Cic. Cat. or. III, 10. Cod. Gu. Sedeas qua suosmet cet. Apud Cic. est sed et has, male. — 34) Virg. Aen. VIII, 157. seqq. Haesione Cod. Gu. Laometontia de m Cod. Gu. — 35) Cic. in Pis. c. 6. ubi est: hora fere quinta. — 36) Virg. Ge. IV, 125. 127. Turribus altis editur apud Virg. — 37) Ter. Eun. IV, 7, 45. Citat eundem locum Prisc. VI, 16. pag. 278. Cf. quae notavi ad Plaut. Trin. IV, 1, 22. Editur apud Ter. ut memineris.

- Misertus illius. Virg. Aen. XII. 1: Miserere tuorum. Idem Aen. IV.: Miserere sororis. Miseratus illum. Idem eodem: Haud miseratus amantem est. Miseratus animi pro animo. Virg. Aen. X.²: Continuit iuvenem atque animi miserata repressit. Miseret te illius. Virg. Aen. VIII.³: Nec te miseret nataeque tuique.
- Manet te hoc. Idem Aen. VII.4: Haec erat illa fames, haec nos suprema manebat. Idem Aen. X.: Te triste manebat Supplicium. Manet tibi hoc. Idem Aen. VIIII. 5: Haec eadem matrique tuae generique manebunt. Cic. Phil. II. 6: Quando tibi domi manet quod fuit illorum utrique fatale. Manet his pro in his perseverat. Virg. Aen. VIII.: At tu dictis, Albane, maneres. the contract of the same of th
- Melior hic quam ille. Cic. Frument. 8: Tu innocentior, quam Metellus. Melior illo est hac re. Virg. Aen. V.: Melior remis. Et: Ille pedum motu melior. Melius illius pro in illo 10. Salust. Iug.: Rudes cum belli melioribus manum conserere.
- Medicor illi rei11. Virg. Georg. II.: Et senibus medicantur anhelis. Terent. Andr.: Nato ut medicarer tuo. Medicor illam rem. Idem Aen. VII. 12: Sed non Dardaniae medicari cuspidis ictum Evadit. Medeor illis rebus13. Cic. pro Roscio: Homines sapientissimas vid. quibus rebus maxime mederi convenit. Medeor illas res. Terent. Phorm. 14: In amico cupiditates quas, cum res adversae fient, paullo mederi possis.
- Multa pro multis aut multum 15. Virg. Aen. III.: Haud multa moratus. Idem Aeneid. VII. 16: Multa Deos aurasque pater testatur inanes. Aen. XI.: Multaque te incusat. Sic et pauca. Sal. Iug.: Pauca pro tempore milites hortatus.
- Maturus animi. Virg. Aen. V. 17: Aevi maturus Acestes. Idem Aen. IX.: Animi maturus Alites. Maturus huic rei. Idem Aen. VII. 18: Iam matura viro, iam plenis nubilis annis. Maturo
- in eod. 370. 2) Virg. Aen. X, 686. ubi legitur Continuit, iuvenemque an. - 3) Virg. Aen. VII, 360. - 4) Idem Aen. VII. 128. A. M. Ista fames Cod. Gu. Quod sequitur exemplum, omissum est in Cod. A. M. Locus est Virg. Aen. VII, 596. ubi manebit. -5) Idem VIIII. 302. A. M. - 6) Cic. Phil. II, 5. ubi editur: Quoniam id domi tuae est. - 7) Haec eloquutio cum exemplo suo deest apud A. M. Exemplum petitum est ex Virg. Aen. VIII, 643. — 8) Haec quoque eloquutio cum ex. ex Cod. Gu. accessit. Locus est Cic. in Verr. Act. II. lib. III. c. 16, 43. — 9) Melior hac re Cod, A. M. Virg. Aen. V. 153. A. M. Tum Et 430. A. M. In Cod. Gu. est: Ille pedum motis m. -10) Haec rursum eloquutio cum exemplo deest apud A. M. Locus Sal. est: Iug. c. 49. ubi editur cum bello melioribus. Recte Gramm. genitivum ibi legendum statuit. - 11) Medicor illi Cod. A. M. Idem Ge. II. 135. A. M. Et om. Cod. A. M. Ter. Andr. 5. 1. 12. A. M. Citatur idem Virg. locus bis apud Prisc. VIII, 4. XVIII, 19. -12) Haec eloquutio cum ex. om. in Cod. A. M. Locus est Virg. Aen. VII, 756. ubi recte legitur Evaluit. -

inguish videse seam, - Leadin dond.

1) Virg. Aen. XII, 653. Idem Aen. IV, 435. Idem 13) Medeor illis Cod. A. M. om. rebus. Cic. pro Rosc. 53. A. M. Quibus rebus me med. convenit Cod. A. M. Locum sic exhibet Cod. Gu. Homines sapientissimos vid. (sic) quibus me mederi convenit. Apud Ciceronem autem longe aliter comparatus est locus. Homines sapientes et ista auctoritate et potestate praeditos, qua vos estis, ex quibus rebus maxime respublica laborat, iis maxime mederi convenit. Ceterum recte A. M. pro me scripsit maxime; est enim in Cod. me i.q. maxime. - 14) Haec eloquutio cum ex. deest in Cod. A. M. Locus est Ter. Phorm. V, 4, 3. ubi legitur animo et sient. Ceterum in Cod. Gu. est cupiditate. Idem locus bis citatur a Prisciano VIII, 4, 374. et XVIII, 19. pag. 168. - 15) Multa pro multum Cod. A. M. Virg. Aen. III. 610. A. M. - 16) Quae in hoc articulo leguntur ab hoc inde loco usque ad v. hortatus desunt omnia apud A. M. Virg. Aen. VII, 593. ubi legitur testatus. Virg. Aen. XI, 471. ubi est: Multaque se inc. Sal. Iug. c. 49. fin. edd. Cort. Gerl. - 17) Idem V. 73. A. M. Quod sequitur exemplum desideratur apud A. M. Locus est Aen. IX, 246. ubi Aletes. — 18) Maturus huic om. rei Cod. A. M. Idem VII. 53. A. M. — 19) Maturo hanc rem illam rem 19. Virg. Aen. I.: Maturate fugam. Cic. pro Cluentio: Huic mortem maturabat inimicus. Sal. Hist. I.: Fugam maturabat.

Ministrat illam rem20. Virg. Aen. L.: Furor arma ministrat. Ministrat illis rebus. Virg. Aen. X.:

Ipse sedens clavumque regit velisque ministrat.

Metuens illius. Virg. Aen. V.21: Et quicquid tecum invalidum metuensque pericli est. Metuens illud 22. Sal. Iug.: Metuentes pericula. Metuit illis. Virg. Aen. X.23: Tum decuit metuisse tuis. Metuens hoc fieri24. Idem Georg. I.: Arctos Oceani metuentes aequore tingi. Metuit ex illo. Sal. Cat. 25: Periculum ex illis metuit. Metuit ab illo 26. Terent. An- [533] dria: Quam metui a Chryside. Cic. pro Roscio: Ab eo ne aliquid metuit?

Mando terra 27. Virg. Aen. VIIII.: Mandet humo solita. Mando terrae. Idem Bucol.: Terra,

tibi mando.

Molior tibi rem. 28. Idem Georg. I.: Insidias avibus moliri. Molior in illam rem. Idem Georg. IV .: Et validam in vitis molire bipennem.

Missus in illam rem 29. Idem Aen. VI.: Missus in imperium magnum. Missus illi. Idem Georg. II.30: Levis innatat alnus Missa Pado.

Medio illius pro illo medio. Sal. Hist. 31: Diei medio. Virg. Aen. VII.: Tecti medio. Virg. Aen.

XI.: Ecce fugae medio.

Mora est pro in mora est 32. Virg. Aen. IX.: Rem magnam nunquam moris fore. Morae illis est. Terent. Adelph.: Ne morae meis nuptiis egomet siem 33. Similiter Cic. pro Ligario: Saluti civilia initioso esse vellemus 34. Idem pro Flacco 35: Quibus odio sunt nostrae secures, nomen acerbitati, scriptura, decimae portarum morti.

Macta illi Deo 36. Virg. VIII.: Mactat lectas de more bidentes Legiferae Cereri Phoeboque Virg. Aen. IX.37: Mactantur corpora morti.

Cod. A. M. Virg. Aen. I, 137. Cic. pro Clu. 61. A. M. maturab it male Cod. A. M. Sal. Hist. I. 21. Fragmm. lib. I, 53. ubi v. Gerl. - 20) Ministrat illam rem. Hanc eloquutionem cum ex. omisit Cod. A. M. Virg. Aen. I, 150. Tum Virg. Aen. X. 218. A. M. Clavim que gerit Cod. Gu. - 21) Idem V. 716. A. M. Verba Et quicquid tecum invalidum addidi e Cod. Gu. - 22) Eloquutionem Metuens illud A. M. uncis inclusit. Sal. Iug. 44. A. M. Cap. 40. edd. Cort. Gerl. Ceterum metu en s per. Cod. Gu. - 23) Virg. Aen. X. 94. A. M. - 24) Haec eloquutio cum ex. deest apud A. M. Virg. Ge. I, 246. — 25) Sal. Cat. 55. A. M. Cap. 52. edd. Cort. Gerl. — 26) Haec eloquatio cum proxime superiori exemplo excidit in Cod. Gu. Contra exemplum proxime sequens e Ter. petitum abest a Cod. A. M. Ter. Andr. I, 1, 79. ubi quam plerumque omittitur. Cic. pro Rosc. 50. A. M. ubi edd. metuis. - 27) Mando terra et terrae C. A. M. Virg. Aen. VIIII. 214. A. M. Tum solita. Et Ecl. VIII. 93. A. M. omissa eloquutione Mando terrae. - 28) Mollior illam iram, miro errore, Cod. Gu. Idem Georg. I. 271. A. M. Molliri Cod. Gu. Quae sequitur eloquutio cum exemplo desideratur in XI, 197.

Cod. A. M. Invitis mollire Cod. Gu. Locus est Virg. Georg. IV, 331. — 29) Missus in illum Cod. A. M. Idem Aen. VI. 813. A. M. — 30) Idem Georg. II. 452. A. M. — 31) Sal. Hist. I. 22. A. M. Fragmm. lib. I, 62. Gerl. Sed in Cod. Gu. diserte notatus est numerus libri II. Medio diei hoc ordine Cod. A. M. Virg. Aen. VII. (59.) Tecti medio. Haec desunt apud A. M. Virg. Aen. XI. 547. A. M. - 32) Hic omnis articulus usque ad v. morti deest in Cod. A. M. Virg. Aen. IX, 232. Rem magnam pretiumque morae fore. - 33) Ter. Ad. IV, 5, 78. In Cod. Gu. est: egomet stem, i. e. siem, quod dedi. - 34) Cic. pro Ligar. c. 5. ubi editur: Saluti civis calamitosi consultum esse vellemus. Apertum est, Grammaticum voluisse: Saluti civi calamitoso esse v. - 35) Cic. pro Flacc. c. 8. ubi legitur scriptura, decumae, portorium morti. Ceterum in Cod. Gu. etiam acerbitatis, male duplicata s seq. voc. — 36) Macta Deo A. M. Idem VIII. 544. A. M. Mactat Cod. uterq. laetas Cod. Gu. Verba Legiferae Cereri Phoeboque addidi e Cod. Gu. - 37) Accessit hoc exemplum e Cod. Gu. Locus est Virg. Aen.

- Mater illi. Virg. Aen. X. 1: Cui diva Venilia mater. Terent. Adelph.: Primum huius uxori est mater. Mater illius. Cic. pro Cluentio: Nam si Asia huius mater habiti.
- Moderor illis. Salust. Catil. 2: Cuius libido gentibus moderatur.
- Motus loco. Cic. in Catil. II. 3: Loco ille motus est, cum haec ex urbe depulsus. Motus ab illo loco. Sal. Hist. I. 4: Neque me diversa pars in civilibus armis movit a vero.
- Minister his 5. Salust. Hist. IV.: Multitudini ostendens, quam colere plurimum ut mox cupit, is ministrum habere decreverat. Minister huius. Virg. Aen. XI.: Pacisque bonos bellique ministros.
- Mille librarum mutuo dedit. Terent. Heaut.: Cui drachmarum haec argenti mille dederat mutuo 6. Cic. de Praetur. urban.: Verris et uno minus teste haberet ab homo.

N.

- Nomen illi Virgilio est. Virg. Georg. IIII.7: Cui nomen amello. Sic et Aen. VIIII.: Cui Remulo cognomen erat. Nomen illi Virgilius est. Idem VIII.8: Ianiculum huic, illi fuerat Saturnia nomen. Ter. Hec.9: Hecyra est huic nomen fabulae. Salust. Hist. III. de flumine, genere neutro: Nomenque Danubium habet. Nomen illis Virgilius posuit. Virg. Aen. VII.: Laurentesque ab ea nomen posuisse colonis. Idem Aen. III.: Aeneasque meo nomen de nomine fingo.
- Nescius hoc facere. Virg. Georg. II. 10: Nescius hoc fieri. Idem Aen. XII. 11: Et nescia vinci Pectora. Idem Georg. II.: At secura quies et nescia fallere vita. Nescius huius rei. Virg. Aen. X. 12: Nescia mens hominum fati sortisque futurae.
- Nixus hac re. Virg. Aen. X. 13: Posito pede nixus et hasta. Nixus in hac re 14. Cic. pro [534]

 Deiotaro: Dico extra conventum et eam frequentiam, in qua oratorum studia niti solent.
- 1) Hic omnis articulus deest in Cod. A. M. Virg. Aen. X, 7.6. Ter. Ad. V, 8, 6., ubi vide Bentl. Cic. pro Cluent. c. 5. ubi legitur: Nam Sassia, mater huius Aviti, quae Grammatico etiam restituenda sunt. - 2) Sal. Cat. 50. A. M. Cap. 51. edd. Cort. Gerl. - 3) Cic. in Cat. II, 1. Verba: est, cum haec (lege hac) ex urbe depulsus addidi e Cod. Gu. Apud Cic. est cum est ex u. d. - 4) Ab illo loco, omissa v. motus, Cod. A. M. Sal. Hist. I. 1. A. M. Fragmm. I, 4. Gerl. -5) Qui sequentur duo articuli Minister et Mille librarum apud A. M. desiderantur. Salustii locus eius fragmentis recens accedit, sed quomodo corrigendus sit, dubito. Virg. Aen. XI, 658. ubi legitur: Pacisque bon as bellique ministr as. - 6) Locus Ter. est Heaut III, 3, 40. Ubi huic drachm. Sed in Cod. Gu. porro est haec argenti minus habet uno, quae quum aperte repugnent formulae in eloquutione propositae et videantur ex inferioribus huc traducta, emendare non dubitavi. Cic. de praetura Urb. locus mutilus est, quod in Cod. Gu. asterisco ultimae voci homo apposito notatur. Locus re-

periri non potuit. - 7) Virg. Ge. IIII. 271. A. M. Amello. Et Aen. VIIII. 593. A. M. Sic addidi e Cod. Gu. - 1) Idem VIII. 358. A. M. Saturnia Iuno Cod. Gu. sed in margine corr. Quae post hoc ex. in hoc articulo sequentur, accesserunt ex Cod. Gu. - 9) Hecyr. Prol. ab initio. Locus Salustii legitur inter eius fragmm. incert. 57. Gerl. ex Acronio. Virg. Aen. VII, 63. Idem III, 18. ubi legitur Aeneadasque. - 10) Desideratur hoc exemplum apud A. M. Locus non invenitur apud Virg. - 11) Idem XII. 527. A. M. Idem Georg. II. 467. A. M. Loci significatio deest in Cod. Gu. sed locus ipse legitur. — 12) Haec eloquutio cum exemplo deest apud A. M. Virg. Aen X, 501. - 18) Idem Aen. X. 736. A. M. - 14) Nixus in hac, omissa v. re. A.M. Cic. pro Deiot. 2. A. M. - 15) Virg. Aen. XII. 898. A. M. Hanc loci significationem in Cod. Gu. sequitur extremum in hoc articulo exemplum: Alternos cet.; cetera praestat Cod. A. M. - 16) Idem II. 380. A. M. - 17) Idem XII. 386. A. M. Long o Cod. A. M. Long a recte Cod. Gu. - 18) Sequentur in Cod. Gu. duo

Nixus in hanc rem 15. Virg. Aen. XII.: Ingentem nixus in hastam. Nitens huic. Idem Aen. II. 16: Pressit humo nitens. Et hanc rem. Idem Aen. XII. 17: Alternos longa nitentem cuspide gressus.

Nuncius huius rei 18. Virg. Aen.: Hic nostri nuncius esto.

Nihilam vetaste. Id est vel modicum. Nihilum enim antiqui vocaverunt ipsius quiddam exiguitatis minimum. Salust. Iug. 19: Nihilo seguius.

Nimius hac re. Sal. Hist. II. 20: Post, ubi fiducia nimius. Nimius illius. Idem Hist. IIII. 11: Impotens et nimius animi cst.

Natus tot annos²². Terent. Hecyr.: Annos LX. natus es. Natus annos tet maior, id est supra tot - annos. Cic. pro Roscio²²: Annos natus maior LX.

Nubit illo. Cic. pro Cluentio²⁴: Nubit genero socrus. Nupta est cum illo. Terent. Hecyr.: Esset cum illo nupta.

Nudus harum rerum. Salust, Iug. 25: Loca aequalia et nuda gignentium.

0.

Obliviscor hanc rem 78. Virg. Aen. II.: Obliviscere Graios. Cic. pro Cornelio: Obliviscor iniurias tuas, Clodia. Obliviscor huius rei 28. Cicero in Cat. I.: Obliviscere caedis atque incendiorum. Oblitus huius rei 28. Virg. Georg. III.: Catulorum oblita leaena. Oblitus illam iniuriem 28. Idem Georg. II.: Pomaque degenerant succos oblita priores. Oblitum mihi, id est ex memoria recessit 38. Virg. Buc.: Nunc oblita mihi tot carmina.

Opus est illa 31. Cic. in Verrem de praetura: Multa sibi opus esse, multa canibus suis. Opus fuit 32. Terent. Andr.: Quae opus fuere ad nuptias Natae paravi.

Oro te 2. Cic. pro Cluentio: Orat vos habitus Iud. Oro abs te. Virg. Aen. XI.31: Ve- [535]

articuli Nuncius et Nihilum, qui in Cod. A. M. desiderantur. In Cod. Gu. est; Virg. Aen. Veri ibi hic noatri nuncius esto. Verba illa Veri ibi videntur mihi esse ex numeri nota depravata. Locus est Aen. IV, 237. Si quid video, deest h. l. altera formula Nuncius huic, cum exemplo e Virg. Aen. II, 547. Et nuncius ibis Pelidae genitori. — 19) Sal. Iug. c. 75. fin. Cort, Gerl. — 20) Sal. Hist. II. 2. A. M. Fragmm. II, 11. Gerl ubi olim editum: in fiducia. Sed Cod. uterq. om. praepositionem. — 21) Idem IIII. 1. A. M. Fragmm. IV, 7. Gerl. — 22) Qui sequentur duo articuli Natus et Mubit desunt apud A. M. Locus Ter. est in Heaut. I, 1, 10. — 23) Cic. pro Bosc. 14, 39. ubi est vitiose: magis quadraginta; legendum cum Gramm. maior. — 21) Cic. pro Gluent. c. 5, fin. Terent. Hecyr. IV, 1, 19. In exemplo Ciceroniano pro socrus legitur in Cod. Gu. soenis. - 25) Nudus rerum Cod. A. M. Sal. 14g. 81. A. M. Cap. 29. Cort. Gerl. - 26) Obliviscor hand rem, et huive rei God. A. M. Virg. Acn. Ll. 148. A. M. Cic. pro Cool 20 A. M. Chodi Cod. A. M. Chodiag. Cod. Gu.

GRAMMAT. LAT. I.

Cod. Gu. - 27) Elocutio h. l. deest in Cod. A. M. Idem in Cut. I. S. A. M. — 28) Oblitus huius rei et illam rem Cod. A. M. Virg. Ge. III. 245. A. M. - 29) Elocutio h. l. omissa in Cod. A. M. Idem II. 59. A. M. - 30) Oblitione mihi quod ex memoria recessit vitiose Cod. Gu. Fortasse legendum: Oblitum mihi idem quod ex memoria recessit. Praepos. ex desideratur in Cod. A. M. Idem Ecl. VIIII. 53. A. M. Tot oblita Cod. A. M. Nunc obl. Cod. Gu. Sunt Carm. Cod. A. M. tot Carm. recte Cod. Gu. - 31) Opus est illa. Haec elocutio cum exemplo suo deest in Cod. A. M. Locus Cic. est in Verr. Act. II. lib. I, 48. Pro canibus Cod. Gu. coenibus, ibidem v. opus deest, sed addendum fuisse, docet formula elocutionis. — 32) Formula opus fuit abest a Cod. Gu. Ter. And. 4. 5. 1. A. M. - 33) Oro. te. Haec elocutio cum exemplo suo accessit e Cod. Gu. Locus est Cic pro Cluent. c. 70, 201. ubi est: Orat vos Avitus, Indices. - 34) Virg. Aen. XI. 358. A. M. Veniam or. Cod. Gu. Voc. cedat accessit e

11

niamque oremus ab ipso, cedat. Oro tecum pro te ero 1. Terent, Hecy.: Egi, atque oravi tecum, uxorem duceres.

Obnixus huic rei 2. Virg. Georg. III.: Arboris obnixus trunco. Obnixus contra illa 3. Virg. Acu. X.: Stant obnixi omnia contra.

Optavit illud illi . Virg. Aen. III.: Optavitque locum regno. Et sic etiam sibi adoptavit. Cic. in Pisonem⁵: Maiorem sibi Insuper ille avus adoptavit.

Obverto navem loco. Virg. Aen. VI. : Obvertunt pelago proras.

Opportunus illi7. Virg. Aen. IX.: Cana nidis domus opportuna volucrum. Sal. lug. 1: Opportunus iniuriae.

Obsto tibi 9. Virg. Aen. XI.: Tantumque bonis communibus obsto. Cic. pro Roscie: Quid tibi

Orbus patre. Virg. Aen. XI. 19: Puerique parentibus orbi. Et orbatus. Cic. in Pisonem 11: Non ut tu Insuper dicere ausus es orbatum patria.

Ob ora 12. Virg. Aen. XII.: Turni se pestis ob ora Fertque refertque.

Opulentus his rebus 13. Virg. Aen. I.: Donis opulentum. Sal. lug.: Armis virisque opulentum.

Opus civitatis, id est labor instar civitatis 14. Virg. Aen. V.: Chimaeram urbis opus.

Obediens praeceptis 15. Sal. Bello Catil.: Pecora, quae natura prona atque ventri obedientia finxit. Obediens praeceptis meis. Sal. Iug.: Iussis vestris obediens erit.

Obtrectans illi. Sal. Hist. IV. 11: Crassus obtrectans potius collegue, quam boni aut mali publici gravis exactos. Sic et obtrectat illi. Cic. de Imper. Cni Pompei. Qui huic obtrectat legi atque caussae.

Obiit mortem 17. Terent. Heaut.: Ea obiit mortem. Obire est etiam inire 18. Cic. in Cat. III.: Nihil erat quod non ipse obiret.

Otiosus ab illa re 19. Terent. Phorm.: Otiosum ab animo.

1) Oravi tecum pro oravi te Cod. A. M. Ter Hecy. 4. 4. 64. A. M. Verba Egi atque desunt in Cod. A. M. Diceres Cod. Gu. - 2) Obnixus huia A. M. Virg. Georg. III. 288. A. M. - 3) Haec formula cum exemplo suo deest in Cod. A. M. Virg. Acn. X, 859. ubi obnixa editur. - 4) Optavit illud illi. Cod. Gu. Opt. hoc illi Cod. A. M. Idem Aen. III. 109. A. M. Quae sequitur formula elocutionis: Et sic etiam sibi adoptavit, deest in Cod. A. M. -- 5) Ablegat A. M. ad Asconium eiusque comment, ad fragmm. quartum huius in Pisonem orationis. Insuper Cod. uterque. — 6) Virg. Aen. VI. 3. A. M. - 7) Opportunus illi, om. rei, A. M. Exemplum quod sequitur ex Virgilio, om. Cod. Dirarum nidis d. cet. - 8) Sol. lug. 23. A. M. Cap. XX. Edd. Cort. Gerl. — 9) Haec elocutio cum duobus suis exemplis accessit e Cod. Gn. Virg. Aen. Xf, 435. Cic. pro Rosc. c. 50, 145. — 10) Firg. Am. XI. 216. A. M. - 11) Cic. in Pis. 15. A. M. Insuper Cod. uterq. Verba Non ut tu adieci e Cod, Gu. — 12) Hace sideratur spud A. M. Locus Cic, pro Corn, fragmentis

elocutio cum exemplo suo deest in Cod. A. M. Virg. Aen-XII, 865. seq. — 13) Opulentus rebus, om. his, Cod. A. M. Virg. Aen. I. 447. A. M. Sal. lug. 61. A. N. Gap. 57. Cort. Gerl. — 14) Labor et instar Cod. Gu. Virg. Aen. V. 119. A. M. - 15) Obediens praeceptis. Hic et proxime sequens articulus desunt iu Cod. A. M. Sal. Cat. c. 1. Sal. Iug. c. XXXI, 19. — 16) Sal. Hist. IV. Recens accedit hic locus fragmentis Salustii. Locus Cic. est pro lege Manilia c. 8. fin. ubi obtrect ant. - 17) Exemplum e Ter. petitum desideratur in Cod. A. M. Locus est Heaut. II, 8, 80. - 18) Hanc formulam ita exhibet Cod. Gu. Et obire eignificat inire vel abire; vitiose. Cic. in Cat. III. 7. A. M. Quod iper A. M. Locus Virg. est Aen. VIII, 235. ubi legitur: non Cod. Gu. meliori ordine. - 19) Ocioeue ab illa (om. re) Cod. A. M. Ter. Phor. 2. 1. 26. A. M. Li Cod. Gu. citatur Eun. sed corr. in margine. — 20) Ortus ex codem loco Cod. A. M. Idem Eun. 2. 2. 10. A. M. Videri me Cod. Gu. — 21) Ortus hoc Cod. A. M. Virgi. Am. VII. 206. A. M. — 22) Omnis hic articulus deOrtus ex illo loco. Terent, Eun. 10: Viden'me ex codem ortum loco? Ortus illo loco 11. Virg. Acn. VII.: His ortus ut agris Dardanus.

Offendi spud vos²². Cic. pro Cornel.: Quid me apud equites Romanos offendisse dicebant. Offendisti in me. Cic. pro Milone: Quae si vos oblivio cepit, aut si in me aliquid offendistis, cur non id meo capite luitur potius quam Milonis?

P.

Plenus hac re. Virg. Georg. II. 2: Iovis omnia plena Muneribus. Idem Aen. V. 2: Plenamque sagittis. Plenus huius rei. Idem Buc.: Iovis omnia plena. Terent.: Plenus rimarum sum. Plenus illud illa re. Virg. Georg. IV.: Crura thymo plenae.

Post praepositionem accusativi casus asserunt quidam interpositu fieri casus alterius. [536] Idem VI.: Longo post tempore visum. Sal. B. Cat.: Multos post annos. Terentius tamen nec interposuit praepositionem et casum illi ablativum dedit, in Hecyr. Aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus.

Pastus illa re¹¹. Virg. Georg. III.: Frondibus hirsutis et carice pastus acuta. Pastus illam rem²². Idem Aen. II.: Coluber mala gramina pastus. Pascitur in illo loco ²³. Virg. Georg. III.: Pascitur in magna silva formosa iuvenca. Pascitur illum locum ³⁰. Idem in eodem: Pascuntur vero silvas et summa Lycaei.

Potens illorum. Virg. Aen. I. 11: Nimborumque facis tempestatumque potentem.

Potitur huius rei. Cic. in Catil. II.: Rerum potiri volunt. Salust. Iug.: Ut priusquam legates conveniret, Adherbalis potiretur. Potitur hanc rem. Sal. Iug. 3: Cuncta potiendi. Terent. Adelph.: Ille alter sine labore patriam potitur commodam. Idem ibidem: Hic potitur gaudia.

Paciscor de illa 4. Salust, Hist. I.: Nihil esse de Rep. neque libertati pop. Rom. pactum. Paciscor ab illo illam rem 35. Sal. Iug.: Tantum ab eo vitam paciscatur. Idem Hist. IV, 52: Se-

huius orationis recens accedit. Cic. pro Milone c. 36, 99. ubi ordo paullum mutatus. — 23) Idem Georg. II. 4. A. M. Idem scripsit Tuis hic omnia, sed Cod. uterque Iovis omnia plena Muneribus, qui error non librarii, sed Grammatici esse videtur. Iovis omnia plena legitur Virg. Ecl. III, 60. - 24) Idem Aen. V. 811. A. M. Quae post hoc exemplum sequentur, desunt apud A. M. Virg. Ecl. III, 60 Terent. Eun. 1, 2, 25. Virg. Georg. IV, 181. - 25) Post interposita fit casus alterius nimia brevitate Cod. A. M. Idem VI. 409. A. M. Fisum recte Cod. Gu. venit Cod. A. M. Sal. Cat. 58. A. M. Cap. 37. Edd. Cort. Gerl. - 26) Ter. tamen in Hecy. 3. 3. 33. ablativo vinxit A. M. Meliora Cod. Gu. ad cuius lectionem v. tamen e Cod. A. M. addidimus. - 27) Pastus illa et illam rem Cod. A. M. Virg. Georg. III. 231. A. M. - 28) Haec elocutio e Cod. Gu. interposita. Idem Aen. II. 471. A. M. - 29) Haec quoque elocutio e Cod. Gu. accessit. Idem Georg. III. 219. A. M. - 30) Haec quoque elocutio e Cod, Gu. accessit. Idem in eodem 314. A. M. Lycei A. M.

Licaei Cod. Gu. - 31) Idem Aen. I. 80. - 32) Haec elocutio cum duobus exemplis suis accessit e Cod. Gu. Cic. in Catil. II, 9. Locus Sal. est Iug. Cap. 25. Edd. Cort. Gerlach. In Cod. Gu. est: lug: III. Priusquam -convenire. Numerus ille plane mendosus, quare in eo latere putavi particulam Uti. - 33) Sal. Iug. 41. A. M. Ibi legitur Eius (oppidi) potiundi; quare fortasse apud Grammaticum quoque legendum est Eius potiundi, vel Cupido eius potiundi. Tum Ter. Adel. 5. 4. 22. Hic potitur gaudia A. M. Nimirum omissa sunt verba Ille alter - Idem ibidem et interposita. Locus Terentii prior legitur Adelph. V, 4, 17. alter ibid. v. 22. -34) Haec formula cum exemplo omissa in Cod. A. M. Locus Salustii huius fragmentis recens accedit. Fortasse legendum libertate. — 35) Paciscor ab illo hanc A. M. Sal. Iug. 28. A. M. Cap. 26. Edd. Cort. Gerl. - 36) Hoc exemplum deest spud A. M. Locus recens accedit Salustii fregmentis. Formula Paciscor — pro illa re non legitur apud, A. M.; sed exemplum remansit, Virg. Aen. V. 230. A. M.

Ii*

stertium tricies pepigit a G. Pisone, Paciscor illum rem pro illa re. Virg. Aen. V.: Vitem-que volunt pro laude pacisci.

Peritus huius. Sal. Hist. I. 1: Militiae periti. Peritus hoc facere?. Virg. Bucol.: Soli cantare periti Arcades.

Proximus illi. Virg. Aen. V.³: Proximus huic, longo sed proximus intervallo. Proximus illo. Sal. Iug.⁴: Proxima Carthagine Numidia appellatur. Idem in eodem⁵: Proximi Hispania Mauri sunt. Proximus illum⁶. Salust. Hist. IV.: Qui proximi loca hostium erant. Proxime illum venit⁷. Cic. pro Milone: Proxime Deos accessit.

Praesidet huic rei, Virg. Aen. III. 8: Geticis qui praesidet arvis. Praesidet in illa re. [581]
Sal. Cat.: In agro Piceno praesidebat. Virg. Aen. VII. 10: Quis Iupiter Anxyrus arvis
Praesidet. Praesidet illam rem. Salust. Histor. II.: Titurium legatum cum cohortibus XV.
in Celtiberia hiemem agere iussit, praesidentem socios. Idem Histor. III.: Incidere in colonos Avellanos praesidentes agros suos.

Praestans illius, Virg. Aen. XII. 11: O praestans animi Iuvenis. Praestans illo 12. Sal. Catil.: Probro atque petulantia maxima praestabant. Praestat ille illi pro melior est ille illo 13. Te-

rent. Eun.: Homo homini quid praestat, stulto intelligens.

Praefectus illius. Salust. Histor. I. 14: De praefecto Urbis quasi possessio Reip. magna utrimque vi contendebatur. Praefectus illi. Idem Iug. 15: Quem elephantis et parti copiarum pedestrium praefectum supra diximus. Praefectus in illo. Cic. pro Sextio 16: Inque eo exercitu inimici mei fratrem praefecerat.

Praefinitur tibi illa res. Cic. Philipp. II.17: Census praefiniebatur, inquit. Non centurioni qui-

dem solum, sed equiti etiam Romano.

Pluris quam hoc 18. Salust. Bello Catil.: Pluris quam remp. fecistis. Pluris hoc. Cic. pro Sextio 19: Quis Carthaginensium pluris fuit Annibale?

1) Sal. Hist. I. 22. A. M. Fragmm. lib. I, 64. Gerl. Mil. peritus A. M. atque ita editur apud Gerl. M. periti Cod. Gu. - 2) Formula haec cum exemplo suo accessit e Cod. Gu. Virg. Ecl. X, 32. - 3) Virg. Aen. V. 320. A. M. - 4) Sal. lug. 21. Cap. 18. edd. Cort, Gerl. Sal. Hist. mendose Cod. Gu. Proxima Carthagine uterque Cod. sed proxime Carthaginem post Cort. editur. Cf. quae notavit ad illum locum Cort. - 5) Idem in codem 22. A. M. Cap. 19. edd. Cort. Gerl. ubi Codd. proxime Hispaniam. — 6) Proxime illum Cod. A. M. Exemplum e Salustio petitum deest apud A. M. Locus recens accedit Salustii fragmentis. - 7) Deest haec elocutio apud A. M. Prosime Deas Cod. A. M. Sed recte Cod. Gu. Deos, ut est apud Cic. Cic. pro Milone 22. A. M. - 8) Praesidet illi Cod. A. M. Virg. Aen. III. 35. A. M. Ceterum haec formula cum exemplo suo in Cod. Gu. sequenti postponitur. - 9) Praesidere in illo Cod. A. M. Sal. Cat. 59. Cap. 57. edd. Cort. Gerl. — 10) Exemplum hoc ex Virgilio petitum deest apud A. M. quemadmodum omnia reliqua quae in hoc articulo sequun-

tur. Locus Virg. est Aen. VII, 799. Anxyrius Cod. Ga. Anxurus legitur apud Virg. Exempla quae sequuntur e Salustio, huius fragmentis recens accedunt. hy emem Cod. Gu. — 11) Praestans illius et illo A. M. Virg. Aen. XII. 19. A. M. — 12) Formula haec deest in Cod. A. M. Sal. Cat. 38. A. M. Cap. 37. edd. Cort. Gerl. — 13) Haec elocutio cum exemplo Terentiano deest apud A. M. Locus Ter. est Eun. II, 2, 1. — 14) Elocutio haec cum exemplo Salustiano e Cod. Gu. accedunt. Locus Salustii adhuc non est evulgatus. Fortasse legendum: quasi possessore Reip. — 15) Idem Iug. 56. A. M. Cap. 52. edd. Cort. Gerl. - 16) Cia pro Sextio 18. A. M. Pro Inque in Cod. Gu. Imp. (sic). — 17) Cod. uterque Philipp. II. Sed ostendit A. M. locum petitum esse ex Phil. f. c. 8. Verba: inquit non centurioni quidem solum sed - etiam addidi e Cod. Gu. quum apud A. M. legatur: Census praef. equiti romano. — 18) Hanc elocutionem cum exemplo suo addidi e Cod. Gu. Locus Sal. est. Cat. 52. ed. Cort. Gerl. Pluris quam re praesicere Cod. Gu. quae sine cunctatione corrigenda erant. — 19) Idem pro Sextio

- Praeter illes. Cic. in Pis.20: Praeter unum praetorem, a quo non fuit postulandum, praeterquam duos de lapide emptos Tribunos. Praeter illi. Sal. Catil. 21: Ceterae multitudini diem
- Praestolor illi22. Cic, in Catil.: Qui tibi ad forum Aurelium praestolarentur armati. Praestolor illum. Ter. Eun.: Quem praestolare, Parmeno, hic ante ostium?
- Praesto est. Cic. de Praetura urbana Verris23: Praesto est, respondet, defenditur. Praesto adest. Terent. Eun.: Sed ubi est pater? Praesto adest. Cic. pro Murena: Praesto aderat sapiens
- ille, qui inire viam doceret.

 Parte prior 14. Virg. Aen. V.: Parte prior, partem rostro peremit t. v. p. Partem demissus. Salust.
- Hist. IV.: Demissis partem quasi tertiam antemnis.

 Plus hoc tempore. Cic. Philipp. I. 25: Plus una nocte cupiens me retinere non potuit. Plus hoc tempus. Virg. Georg. IIII. 26: Neque enim plus septima ducitur aestas. Plus satis; plus quam satis est 27. Terent. Adelph: Accede ad ignem hunc; iam calesces plus satis.
- Par his. Cic. pro Cluentio 28: Ingenio et virtute par his quos unte memoravi. Par hac re. Sal. Hist. IIII. 29: Scalas pares moenium altitudine. Par cum his. Idem Iug. 30: Parem cum liberis tuis, regnique participem fecisti. Par hoc facere 31. Virg. Buc.: Et cantare
- Pudet illius 32. Cic. in Verr. Act. I.: Quos libidinis infamiaeque suae neque pudeat neque [538]
- Pertaesum est huius. Virg. Aen. IIII. 34: Si non pertaesum thalami taedaeque fuisset. Virg. Aen. V.: Et quos Pertaesum magni incoepti rerumque tuarum. Et Sal. Hist. III. 35: Quam vos
- Patet tot pedes. Virg. Buc. 36: Tris pateat caeli spacium non amplius ulnas. Patet tot pedibus.

lacere, Virg. Ach. III.: Purce mas socierare manus, Possibet me facts, virg. Buc. Te No-

mula cum exemplo suo desideratur in Cod. A. M. Locus Cic. est in Pis. 15. Tribrinos Cod. Gu. — 21) Sal. Cat. 37. A. M. Cap. 36. edd. Cort. Gerl. Pro diem uterque Cod. exhibet idem. — 22) Praestolor illi et illum Cod. A. M. Cic. in Cat. I. 9. A. M. Formula Praestolor illum deest apud A. M. Terent. Eun. 5. 6. 5. A. M. Verba ante ostium accessere e Cod. Gu. -23) Verris addidi e Cod. Gu. Fortasse tamen legendum: Verres praesto est. Tum Cod. Gu. i respondet h. e. id est resp., mendose. Deinde formula Praesto adest cum exemplo Terentiano accessit e Cod. Gu. Locus est Terent. I, 8, 20., ubi tamen frater legitur pro v. pater. — Cic. pro Murena 12. A. M. — 24) Totus hic articulus deest in Cod. A. M. Locus Virg. est Aen. V, 187. ubi legitur: Parte prior, partem rostro premit aemula Pristis. Ego apices Cod. Gu. dedi. Tum dimissus in formula, demissus in exemplo habet Cod. Gu. Locus recens accedit fragmentis Salustianis. - 25) Idem Phil. I. 3. A. M. Cic. Philipp., numero non addito, Cod. Gu. - 26) Virg. Georg. IIII. 207. A. M. Virg.

68. A. M. Fuit addidi e Cod. Gu. - 20) Haec for- IV. Cod. Gu. Dividitur pro ducitur Cod. Gu. Aetas Cod. A. M.; aestas recte Cod. Gu. - 27) Haec formula elocutionis cum exemplo Ter. desunt in Cod. A. M. Locus est Ter. Eunuch, I, 2, 5. - 28) Locum non indicavit A. M. Est e cap. 38., ubi legitur: Ingenio et diligentia et religione par iis, quos antea commemoravi. - 29) Par hac, om. v. re, Cod. A. M. Sal. Hist. IIII. 9. A. M. Fragmm. lib. IV, 15. Gerl. - 30) Idem lug. 15. A. M. Cap. 14. edd. Cort. Gerl. - 31) Haec elocutio cum exemplo deest in Cod. A. M. Locus Virg. est Ecl. VII, 5. — 32) Pudet illius. Haec elocutio cum exemplo suo deest apud A. M. Locus est Cic. Act, in Verr. I. c. 12, 35. — 33) Pudet hoc. A. M. Ter. Adel. 4. 7. 86. A. M. — 34) Virg. Aen. IIII. 18. A. M. Tum Et idem V. 7. 14. A. M. Virg. Aen. V. Cod. Gu. In coepti Cod. uterque. — 35) Sal. Hist. III. 8. Fragm. III, 22. Gerl. in orat. Licinii ad plebem. — 36) Virg. Ecl. III. 105. A. M. Tres patet Cod. A. M. Tris pateat C. manuerum libre rotalinel, for lasse sexti, Alica Doo

nota pragnominis Gail. Tam scribendum Ferren =

- Sal. Histor. IIII.1: Ad Siciliam vergens faucibus ipsis, non amplius patet milibus V.
- Pendet illa re. Virg. Aen. VIII.²: Et te, Catilina, minaci Pendentem scopulo. Pendet de illa re, Idem Buc.³: Dumosa pendere procul de rupe videbo. Pendet ab illa re. Idem Aen. IIII.⁴: Pendetque iterum narrantis ab ore. Pendet illius rei. Terent. Heaut.⁵: Pendebat animi.
- Proiectus in hac re 6. Virg. Buc.: Viridi proiectus in antro. Proiectus hac re 7. Idem Aeneid. XI.: Et toto proiectus tempore Turnus.
- Propinquant illi loco⁸. Virg. Aen. V.: Iamque propinquabant scopulo. Propinquant illum locum⁸. Sal. Hist. IIII.: Tum vero Bithyni propinquantes iam amnem Tartanium. Propinquum illa re¹⁰. Salust. Hist.: G. G. Verris littora Italia propinqua firmavit.
- Piget illius 11. Virg. Aen. V.: Piget incepti tucisque. Piget illud. Terent. Phorm.: Quod nos post pigeat, Geta.
- Patior hoe facere 12. Virg. Aen. VIII.: Patior quemvis durare laborem. Patior hoe futurum esse 13. Cic. de praetura urbana Verris: Patior, non moleste fero, Iudices, me laboris mei, vos virtutis vestrae fructum esse laturos. Patiens huius. Virg. Georg. II. 14: Et patientem vomeris unci.
- Praegnans hac re. Virg. Aen. X. 15: Et face praegnans Cisseis Regina.
- Propius illas res. Sal. Catil. 16: Quod tamen vitium propius virtutem erat. Idem Iug.: Propius mare Africum agitabant. Propius his rebus. Virg. Georg. 1.17: Propius stabulis [539] armenta tenerent. Idem Georg. IIII. 18: Ne propius tectis taxum sine. Propior illi illam rem. Virg. Georg. III.: Et faciem tauro propior.
- Pepercit huic rei¹⁹. Virg. Aen. II.: Non tamen abstinuit, nec voci iraeque pepercit. Parce hoe facere. Virg. Aen. III.: Parce pias scelerare manus. Poenitet me facti. Virg. Buc.²⁰: No-
- 1) Sal. Hist. IIII. 13. A. M. Fregmm. IV, 38. Gerl. Vertens Cod. Gu. Ipsie addidi e Cod. Gu. -2) Virg. Aen. VIII. 668. A. M. Populo Cod. A. M. Recte scopulo Cod. Gu. - 3) Idem Ecl. I. 77. A. M. Re add, e Cod. Gu. - 4) Idem Aen. IIII. 79. A. M. Re add. e Cod. Gu. - 5) Rei addidi e Cod. Gu. Ter. Heaut. 4. 4. 5. A. M. Uterque Cod. Pendebat, sed editor apud Ter. pendebit. - 6) Proiectus in hoc A. M. Virg. Ecl. I. 76. A. M. - 7) Proiectus hac re. Hanc formulam cum exemplo adieci e Cod. Gu. Locus erit Virg. Acn. XI, 87. ubi tamen legitur: Et toto proiectus corpore terrae. - 8) Propinquat huic Cod. A. M. Idem Aen. V. 159. A. M. - 9) Propinquat illam rem Cod. A. M. Sal. Hist. IIII. 12. A. M. Fragmm. IV, 36. Gerl. Bithimii Cod. Gu.; correctum in margine Bithini. - 10) Haec formula cum exemplo suo deest in Cod. A. M. Locum Salustii scriptum exhibui, quemadmodum est in Cod. Gu. perscriptus. Prior littera G. numerum libri continet, fortasse sexti. Altera G. est nota praenominis Gaii. Tum scribendum Verres. -
- 11) Deest hic articulus apud A. M. Virgilii locus est Aen. V, 678. Terent. Phorm. III, 3, 21. - 12) Etiam haec formula cum exemplo suo deest apud A. M. Virg. Aen. VIII, 577. ubi patiar. - 13) Esse addidi e Cod. Gu. Verris addidi e Cod. Gu. Legitur locus in Act. Verr. II. lib. I. c. 1. In Cod. Gu. est: Patior non moleste, Iudices, me cet. Apud Cic. editur Patior, indices et non moleste fero, me cet. - 14) Virg. Ge. II. 223. A. M. - 15) Idem Aen. X. 704. A. M. -16) Res addidi e Cod. Gu. Sal. Cat. 11. A. M. Exemplum ex Sal. Iug. petitum recens accessit e Cod. Gu. Legitur c. 18. edd. Cort. Gerl. - 17) Rebus addidi & Cod. Gu. Virg. Ge. 1. 355. A. M. - 18) Idem IIII. 47. A. M. Formula ultima cum exemplo suo addita est e Cod. Gu. Locus Virg. est Georg. III, 58. - 19) Proximi duo articuli Pepercit et Poenitet desunt apud A.M. Virg. Aen. II, 534. Virg. Aen. III, 42. - 20) Virg. Ecl. X, 16. Virg. Ecl. II, 34., ubi labellum legitur. - 21) Ter. Heaut. Prol. 13. A. M. Re omisit A. M. - 22) Seu de Inv. I. 2. addidit A. M. male. - 23) Haec

no stri neo posnitat illas. Poenitet me hoc fecisse. Idem ibidem: Nec te poeniteat calamo trivisse libellum.

Petest ab hac re. Terent. Heaut. 11: Sed hic actor tantum poterit a facundia. Potest hac re. Cic. Rhetor. 22: Cum viribus plurimum posset.

Potis est pro potest22. Virg. Aen. IX.: Potis est per tela per ignes. Terent. Adelph.: Peiore res loco non potis est esse.

Pro hac, id est ante hanc. Virg. Aen. VIII. 2: Stabat pro templo. Cio, in Pisonem: Pro Aurelio tribunali dilectus servorum habebatur.

Perosas illam rem. Virg. Aen. VI. 25: Lucemque perosi. Idem VIIII.: Non genus omne perosos

Poenas illius; quas ille intulit. Virg. Aen. VI. 22: Ipsa Deum poenas docuit. Cic. in Pisonem: Et gravissimae legum poenae vetarent. Sic Sal. Hist. I.: Nam iniuriae validiorum.

Propter te, id est tui caussa **. Virg. Aen. IV.: Te propter Libyae gentes Nomadumque Tyranni odere. Propter te i. e. iuxta te 28. Cic. in Pisonem: Nihil hic vir clarissimus, qui propter te sedet, Lucius Gellius. Virg. Georg. III.29: Et viridi in campo templum de - 'est marmore ponam Propter aquam. Propter illam rem. Virg. Aen. IX.: Et pulchram propter vulnera mortem. Sal. Iug.: Aliaque propter.

Praesagus illius rei. Virg. Aen. X. 16: Praesaga mali mens.

Primus regno. Virg. XI. 1: Et primus sceptris haud laeta fronte Latinus.

Praeses illius rei 2. Virg. Aen. XI.: Armi potens praeses belli.

Posthabeo meam rem tua re. Virg. Buc. 31: Posthabui tumen illorum mea seria ludo. Sic et postduco. Sal. Iug.: Et sua necessaria post illius negotium ducerent. Posthabeo illam rem prae illa re35. Terent. Adelph.: Qui omnia sibi postputavit esse prae meo commodo. . Idem Hecyr.: Cum te postputasse omnes res prae parente intelligo.

Perge iter. Terent. Hecyra 2: Pergam quo occepi hoc iter.

formula cum duobus suis exemplis deest apud A. M. Virg. Aen. IX, 796., ubi editur: potis est per tela virosque. Terent. Ad. III, 2, 47. ubi vulgo potest, sed optimus alle liber Bembinus apud Bentl. potis est. -34) Virg. Aen. VIII. 663. A. M. Exemplum Ciceromis deest apud A. M. Louis est in Pison. c. 5. ubi recte delectus. - 25) Rem addidi e Cod. Gu. Idem VI. 435. A. M. Tum Et VIIII. 141. A. M. Idem IX. Cod. Gu. Foemineum Cod. Gu. - 26) Id. VI. 565. A. M. Exemplum e Cic. orat. in Pisonem deest in Cod. A. M. Pariter sic addidi e Cod. Gu. Sal. Hist. I. 2. A. M. Fragmm. I, 8. Gerl, Cic, in Pis. cap. 21. extr. Gravieni m a Cod. Gu. — 27) Propter te i, e. tui caussa, Haec elocutio cum exemplo suo deest in Cod. A. M. Irocus Virg. est Aen. IV, 320. ubi Libycae g. — 28) Id est addiel e Cod. Gu. Cic. in Pie. 3. A. M. Vocem Nihil addidi e Cod. Gu. - 29) Virg. Ge. III. 13. A. M. In templo templum Cod. Gu. sed correctum in margine. Formula Propter illam rem cum duobus exemplie desideratur in Cod. A. M. Virg. Aen. Sed novus est Cod. invenerat accepi; Cod. Gu. o coepi, quod dedi.

articulus, scribendus ita: Propero illam rem. Virg. Aen. IX. (401.) Et pulchram properet per vulnera mortem. Sal. Iug. (c. 37.) Aliaque properare. - 30) Rei addidi e Cod. Gu. Idem Aen. X. 848. A. M. -31) Idem X1. 238. A. M. — 32) Hic articulus recens accessit e Cod. Gu. Praesens illius r. Cod. Gu. Locus Virg. est Aen. Xl. 483. Belli addidi ex Virgilio, postulante Grammatici sententia. - 33) Re addidi e Cod. Gu. Idem Ecl. VII. 17. A. M. Quae seqq. verba: Sic et postduco desunt in Cod. A. M. - 34) Sah Jug. 76. A. M. Cap. 73. edd. Gerl. Cort. Pro y. negotiam, quod in utroque est codice, apud Salustium legitur honorem. — 35) Prae illa re, omissie vv. posthabeo illam rem, Cod. A. M. Tum Idem in cadem 3. 5. 33. A. M. Ex quo intelligitur, A. M. Codicem truncatum et mutilatum esse; praecesserat enim locus Salustii. Exemplum e Terent. Adelph. (II, 8, 9.) deest in Cod. A.M. itemque verba: Idem Hecyr. Locus Hecyrae est III, 5, 33. — 36) Ter. Hecy. L 2. 119. A. M. Coepi edidit A. M. sed in suo

Progredior illo 1000. Virg. Acn. III.: Progredimur portu. Progredior intra hacc. Virg. Acn.
XI.: Iamque intra iactum teli progressus.
Per mutua pro invicem ³ . Virg. Aen VII.: Et pedibus per mutua nexis.
Pugno in illum, Sal, Catil.4: Contra imperium in hostem pugnaverat.
Pollens illa re. Sal. Jug. : Pollens viribus
Privus illius. Salust. Hist. I.: Numeroque praestans, privus ipse militiae.
Pavesco illa re. Sal. Iug. ?: Omni strepitu pavescere.
Prudens illarum rerum ⁸ . Sal. Hist. 1.: Prudens omnium quae senatus censuerat.
Praeminet illa re illam rem. Sal. Hist. II.9: Omnes, qui circumsunt, praeminent altitudine mi-
lium passuum duorum.
Pertinens in illam rem 10. Sal. Hist, III.: Unde pons in oppidum pertinens explicature and
Promptus illius rei. Sal. Hist. II. 11: Neque virgines nuptum a parentibus mittebantur, sed ipeae
belli promptissimos diligebant.
Praeluceo mihi lumine. Sal. Hist. IV. 12: Qui Praetores facibus sibi praelucentes ambustus in
tectis sine cura reliquerant.
Per geminata praepositio. Cic. pro Scauro 13: Hoc nomine audito, quod pen ompes guatempa-
vagatum est.
Profiteor in his. Terent. Eun. 14: In his poeta hic nomen profitetur swatm. 15 16.11 swill engages 19
Praeut ille quae facit 16. Terent. Run.: Praeut ille quae facit, te liedum iocumque differentite
illum alterum praeut eius scabies quae dabit.
Post illa, id est postea. Terent. Phorm. 16: Eam compressit, unde hace mata est: neque pest illa
unquam alligit.
Proruit se pro immisit. Terent. Eun.: Foras simul omnes proruunt. se.
Postremum vides id est novissime rides. Terent. Andria: Si id facis, hodie postremum me vides.
Per tempus, id est opportune 18. Terent. Andr.: O Chremes, per tempus advenis.

Apud Ter. editur coepi. - 1) Ingredior loco A. M. Virg. Aen. III. 300. A. M. Progredimur Cod. uterq. Progredior ed. apud Virg. - 2) Progredior inter illud Cod. uterq. Idem XI 608. A. M. Inter inctum tibi Cod. Gu. sed recte h. l. Cod. A. M. intra iactum teli, quod est apud Virg. - 3) Pro mutua Cod. A. M. sed correxit iam A. M. Per m. Cod. Gu. Idem VII. 66. A.M. - 4) Sal. Cat. 56. A. M. Cap. 52. Cort. Gerl. - 5) Idem lug! 6. A. M. - 6) Recens accessit hic articulus 'e God. Gu. Fragmentum Salustii adrice collectionibas. - 7) Idem in collem 75. A. M. Salust. Hist. I. Cod. Ga. mondoso: Locus est Sal. lug. 72. edd. Cort, Gerly Omnia, str. Godink. Mr. Omninstr. recte God. Gui. - 8) Prudens revum C. A. M. Idem Hist. 1) 18. A. M. Fragmm. I, 25. Gerl. Consueverat male Cod. Gu. -9) Verba: illa re illam remidesunt in Cod; A. M. Illem: 11. 6. A. M. Fragmin. II, 83. Gerl. Altitudinem Cod. A. M. contra sententiam Grammatici. Allitu din e: recte Cod. Gu. Milium Cod. Gu. millium h. L edidit A. M. - 10) Partinens in illami Cod., A. M. Idem Histi (lib) emisit caldidi es ex sententia Granustici. Formula

incert.) 6. A. M. Sal. Hist. III. Cod. Gu. Fragmm. incert. lib. 19. Gerl. - 11) Rei addidi e Cod. Gu. Idem 11. 4. A. M. Fragmm. lib. II, 25. Gerl. Ipee Cod. Ga. Diligebant Cod. uterque. Delegebant in Fragmm. collectionibus editur. — 12) Formula cum exemplo deest in Cod. A. M. Locui Salustii eius fragmentis recens socedit. Fortasse legendum Quum Praetores. — 13) Praepositio deest apud A. M. prapositio mendose in Cod. Gu. Cio. pro Scauro 995. A. M. Fragmm. orat. pro Scauro 45. f. Nobb. — 14): Ter, Eun. Prol. 3. A. M. - 15) Omnis hic articulus deest in Cod. A. M. Locus Ter. est Eun. III, 2, 9. Steratio verbaram in exemplo: Process ille quae, facit mendosa est. Ceterum, spud Ter. nunc legitur: Praeut huius rabies quae dabit. Etien dicut-spud Ter. edilur. + 16) ld est om, Cod. Gui Hern Phur. 5. 8. 34: A. M.) 17) Hie tothe articulus sic legitur apud A. N. Proruunt foras simul omnes Idem Eun: 3. 5. 51. Non veram Grammatici, manum God. Guarestituimus. Pro v. inumisit, legendam, videtur,

r. Philippin

Praeeo tibi19. Cic. de Domo sua: Aut mihi praeeatis, aut postem teneatis. Pluit illa re 20 Virg. Georg. IIII.: Non densior uere grando, Nec de concussa tantum pluit ilice Hel gai illi loco'. Virg. Aen. VII.: Et Symphue Egeriae nemer que et ent. Reibnudgia il-

Queror illam rem²¹. Vice Acc. T. 37 Queror illam rem²¹. Virg. Aen. I.: Nec plura querentem passa Venus, Salust. Histor.: Nam Syl--150 lacodominationem queri non audebat. Queror de illa re2. Cic. pro Cluentio: Sed nefatraretur. Queron tecum pro apud te. Cic. pro Oppio 23: Questusque mecum est. Querela mel est facti tui? Cic. in Pisonem: Iam inde, bellua, iam ne sentis, quae sit hominum : 11 querela frontis tuae? ar of git Foodu min to u

Quae, malum, ista ratio est 25. * * * * Quae, malum, est igitur ista ratio? Cum statueras eri-Pere, ad initeriam eripiendi frandem sceleris adiungere Terent. Heaut.: Quas, malum, ambages mihi narrare incipit? Idem Eun.: Qui, malum, alii?

Quietus ab illis rebus. Sal. Histor 1.26: Quietam a bellis civitatem. Quies illarum rerum. Virg. musa Georg. III. ?: Omnibus una quies operum to to on mo nao iaQ i tant o ag air

Quicum pro cum quo. Cic. pro Quintio 28: Quicum tibi societas, affinitas erat. Quicum pro cum qua. Virg. Acn. XI.: Accam ex aequalibus unam. Quicum partiri curas; atque ita

Quoad pro Donec 29. Virg. Aen. XII.: Quoad visa est fortuna pati. Sal. Ing.: Quoad semet ipsa Quid hominis est, pro qualis homo est 30. Terent. Hecyr.: Quid mulieris uxorem habes?

Quadrat in illum. Cia pro Coelio 31: Nisi omnia, quae cum turpitudine aliqua dicerentur, in istam quadrare apte viderentur.

Quisque nostrum patimur 22. Virg. Aen. VI.: Quisque suos patimur mores.

quae sequitur cum exemplo suo recens accedit e Cod. Gui Ten And II, 1, 22. - 18) Idem And 4, 5. 44. A. M. In edd. Ter. plerumque legitur o Chreme; sed Codi uterque o Chremes. - 19) Articulus hic e Cod. Gu. accessit. Locus Cic. est pro Domo c. 52, 133. ubi est: Ut mihi p. postemque teneatis. - 20) Pluit rebus, Cod. A. M. Virg. Ge. IV. 81. A. M. Venba; Non densior laere grando accesserunt e Cod. Gu. - 21) Recens accessit hace formula cum exemplis suis e Cod. Gu. Locus Virg. est Aen. I, 386. Salustii locus huius fragmentis est addendus. - 22) Etiam hace formula cum suo exemplo apud A. M. desideratur. Locus Cic. legitur pro Cluent. c. 5. ubi plerumque mutato ordine verborum legitur: sine scelere se posse. Sed praeferenda est Arusiani lectio se sine scelere posse. 23) Cic. pro Oppio 990. A. M. Fragmm. oratt. deperditt. IV, 4. pag. 1124. Nobb. - 24) Haec quoque formula cum exemplo suo desideratur apud A. M. Exemplum legitur Cic. in Pis. I, 1. - 25) Iste omnis articulus deest in Cod. A. M. Loci primi notatio nulla est in Cod. Gu., sed oratio

GRAMMAT. LAT. I.

sic procedit: Quae, malum, ista ratio est, igitur ista ratio? cum statueras. Neque repertus est locus usquam. Locus Terent. est Heaut. II, 3, 77. ubi est narrare occipit. Alter locus Terent. Eun. IV, 7, 10. - 26) Rebus addidi e Cod. Gu. Sal. Hist. I. 22. A. M. Fragmm. lib. I, 63. Gerl. — 27) Illarum addidi e Cod. Gu. Virg. Ge. III. 184. A. M. — 28) Cic. pro Quint. 6. A. M. Quae sequitur formula: Quicum pro cum qua, cum suo exemplo, deest in Cod. A. M. Locus est Virg. Aen. XI, 820, seqq. Apud Virg. est: Atque haec ita fatur. — 29) Haec quoque elocutio cum exemplis accessit e Cod. Gu. Virg. Aen. XII, 147. ubi legitur: Qua visa est f. p. Sal. Iug. c. 41. fin. edd. Cort. Gerl. 30) Hnius articuli apud A. M. reliqua sunt haec: Quid mulieris uxorem habes? Ter. Hecy. 4. 4. 21. — 31) Gio, pro Coelio 29. A. M. Apte edidit A. M. Codex uterque mendese apud te. - 32) Articuli huius apud A. M. haec tantum restant: Quisque suos patiamur amores Virg. Aen. VI. 743. Cod. Gu. exhibet, uti dedimus. Sed apud Virg. legitur: Quisque suos patimur

Digitized by Google

Priese libin. Cic. de Berro van Aut miki praegativ, aut postem tencativ. Phil illa von Vieg, desnga 14th, then dension alore grandes, New de concessa iander of the Class

Relegat illi loco¹. Virg. Aen. VII.: Et Nymphae Egeriae memorique relegat. Relegat in illum locum. Sal. Histor. I.²: Relegat in paludes.

Recordor de illo. Cic. pro Scauro³: De te recordor. Et illum. Virg. Aen. VIII.: Et vocem Antique recordor. Management de la constant de la

Resonat carmon locus. Idem Abnell, IV.: Resonat plangoribus aether. Resonat illum tidum Abnell, IV.: Resonat plangoribus aether. Resonat illum tidum Abnell, IV.: Inaccessos ubi solis Filia lucos Assiduo resonat cantu.

Refugit ab illa re. Idem Acht III. Refugitque ab ulitore templum. Refugit illam rent. Idem Acn. VII. . Aversusque refugit Foeda ministeria. Refugit illa sui parte didem Georg. II.:

Mettloque refugetti orbe.

Recens ab illa re . Virg. Acn. VI: Recens Wo bulners bolde, "Recens illo lice bu Carafib 12]

Phil. I.: Ex his quidan Routh recented : must man in a common interestable and many common inter

Requiesto illuditempus is: Virg.: But. : Affic famen hance mecum poteris requiescere noctem. Sic Cic. pro Cluent. 11: Qui cum una re et alteram diem desideraretare Requiesce cursum media Virg.: Buc. 12: Et millaturent fumina cursus.

Recipit se ab Mis it locis. Virg. Georg. HIL. Qua fessus ab undis Se recipit. Recipit ex illo illum. Idem Aen. VI.: Illum ego per flammas et mille sequentia tela Eripui his humeris medioque ex hoste recept.

Residunt in illam partem 14. Virg. Aen. IX.: Dum se glomerant retroque residunt in partem, quae poste caret.

Residet illa re 15. Ideth Aen. I.: Solloque alle subnica resedit. Resedit in illa re. Idem Aen V. Siccaque in rupe resedit.

Reminiscor illam 16 rem. Virg. Ach. X: 200 delices moriens weminiscitur ugress murison supact

manes. Videantur Interpp. Vîrg. ad îstum locum. —

1) Relegat illi loco. Hanc formulam cum exemplo addidi
e Cod. Gu. Locus est Virg. Aen. VII, 775. — 2) Sal.
Hist. I. 9. A. M. Fragmin. I, 15. Gerl. în orat. Lepidi contra Sullam, nbi editur relegati. Sed Cod. nostri Gramm. uterque relegat. — 3) Cic. pro Scauro
995. A. M. Fragmin, orat. pr. Sc. 49. Nobb. Verba Et
illum cum apposito exemplo desunt în Cod. Gu. Locus est Virg. Aen. VIII, 156. Legendum tamen haud
dubie: Recordor illum în formula. — 4) Resonat carmen locus. Huius totius articuli apud A. M. nibil reliquum est, nisi hoc: Resonat plangoribus aether. Idem
IV. 668. Deinde în novo articulo sequuntur. Resonat
hunc hac re cum exemplo Virg. Aen. VII, 11. Quae
omnia quam sint mutilata, nemo non videt. Clangoribus God. Gü. — 5) Refugit ab hoc A. M. Idem III.
536. A. M. — 6) Rem addidi e God. Gu. Idem VII.
618. A. M. — 7) Haee formula cum exemplo suo recens accessit e Cod. Gu. Locus est Virg. Georg. I, 442.
— 8) Recens ab vutnere. Dido. Idem VI. 450. A. M.

diffica formata. com o moradidire duch Catuffia Richio 1.43.6 At M. L. mid) 18 in pres adject & ICdde A. Grace IV with Ed. A. 80. A. M. White the posses and Coul Aspedi Wirg. la gitul poterati 12 11) Blc Cie, deridenenetsen Hate hecementing e Cody Gh. Ipche est in out. per Chumb c. P3: trbi legittur. Que cum unum iqum istrialter um d. d. Grammaticus scripsists videtur: upan et altermi 12) Meam addidi e God. Ga. Idan KILL 4. A. M. =11310 Libera Routenit en Codi Gui Idem Gen IIII. 408 Al Man Quitt "sequina "formula!" Récipit ess illa Ulum attet in Odan's M. Ibidem desideratur.prient exemple Velske Milm ego - vela. Locus est Aedu VI. 1142-14) Hiec formula cum exemple sur accessit to God Ga Becus est Virg. Atn. IX, 1589. eeq. ubi praate legiten 16) Illaraddidi e Cod. Ga. Idem I. 506: A. M.: Tan formula. Residis in villa so excidit in Coll. A. M. dem 971480. M. M. 16) Remaddidi & Cod. Gt. Ident X. 782. A. M. Meros marque Cod, mandoses Arges legther apud Virgin and 17) Residence sittle Cod. Gn. land 941.644. A. M. Januar 18) Ham HII 829. A. M. Tantum

Later than Later I.

Ritu illius rei 17. Virg. Aen. XI.: Crebra nivis ritu.

Refert illum facie. Virg. Aen. IV. 18: Qui te tamen ore referret. Idem Aeneid. X.; Nomine avum referens animo manibusque parentem.

Regnata illi loca; in quibus ille regnavit 19. Virg. Aen. VI.: Regnata per arva Saturno quondam. Idem Aeneid. III.: Terra procul vastis colitur Mavortia campis; Thraces arant, acriquondam regnata Lycurgo.

Recursat animo. Virg. Aem IV.21: Multa viri virtus animo multusque recursat Gentis honos.

Reponis in illam rem²². Virg. Aen. I.: Sic nos in sceptra reponis? Repositam in illa re²³. Cic. de Signis: Sacra quaedam more Atheniensium reposita in capitibus virginum. Repone illi rei²⁴. Virg. Aen. VII.: Et vina reponite mensis.

Repetitum praedae pro ad praedam 25. Sal. Hist.: Pirim — quo patefactum est, Remp. praedae non libertati repetitam.

Restitui in illum locum.26. Terent. Hecyr.: Ita poetam restitui in locum.

Super has re, id est plus had re. Virg. Aca. VIII. : Nocte super media, id est plus media.

Similis illius rei Virg. Ach. V.; Delphinum similes, Similis illi. Idem VIII, Illum indignanti similem similemque minanti. Sal. Cat.: Similis ceteris efficiebatur. Similis illi faciem. Virg. Georg. I.; Faciemque similima lauro.

Subeo illam rem ²⁸. Virg. Aen. III.: Quem subiisse humeris confectum aetate parentem. [543] Idem Aen. VIII. ²⁹: Haec limina victor Alcides subiit. Subeo illi rei ³⁰. Virg. Aen. VII.: Muroque subibant. Sic Aen. VI. ³¹: Cui deinde subibit Otia qui rumpet patriae. Cic. Divin. in Caecilium ³²: Poteris cis oratione subire?

pro tamen Cod. A. M. Exemplum quod sequitur accessit e Cod. Gu. Locus est Aen. XII, 348. - 19) Regnata (illi) Idem III. 14. A. M. Prius exemplum et alterius priorem versum omisit A. M. Prior locus est Virg. Aen. VI, 794. In Cod. Gu. est aura pro arva, quod statim erat corrigendum. __ 20) Reapse. Recens accessit hic articulus e Cod, Gu. Locus est e Cic. De Rep. I, 2, 2. ubi est: Reapse, non oratione, perfectio. -21) Idem IIII. 3. A. M. Multusque recursat Gentis honos Cod. Gu. reliqua accesserunt e Cod. A. M. 22) Rem addidi e God. Gu. Idem L. 253., A. M. - 23) Reposita Cod. A. M. Cic. de Signis 3. A. M. In Verr. Act. II. lib. IV, 3. Scur - (sic) pro Sacra Cod. Gu. 24) Rei adiunxi e Cod. Gu. Virg. Aen. VII. 134. A. M. Et deerat apud A. M. - 25) Hic articulus recens accessit e Cod. Gu. In loco Salustii, qui fragmentis eius est adiiciendus, legendum puto: Sal. Hist. prim. Quo patefactum cet. - 26) Restitui in locum God. A. M. Ter. Hecy. Prol. 21. A. M. - 27) Rei abest a Cod. A. M. Virg. Aen. V, 594. A. M. Deinde pro Similis illi

Gu. omitifur Sacie; absorpton a vocabula proxima

Cod. A. M. exhibet Et illi. Tum ita pergit Cod. Gu. Similis illi. Idem similisque caeteris efficiebatur; omissis interpositis. Idem VIII. 649. A. M. Sal. Cat. 14. A. M. Postrema formula cum exemplo accessit e Cod. Gu. Locus est Georg. II, 131. — 28) Subeo illam et illi Cod. A. M. Virg. Aen. III. 599. A. M. Parentem deest in Cod. Gu. — 29) Hoc exemplum deest in Cod. A. M. Virg. Aen. VIII, 362. — 30) Deest formula apud A. M. Et VII. 161. A. M. — 31) Sic Aen. — patriae. Haec omnia desunt apud A. M. Legitur locus apud Virg. Aen. VI, 813. In Cod. Gu. est: cui deinde subit otio qui rumpere patria, quae vel sine Virgilio corrigenda erant. — 32) Cic. Divin. in Caecilium 14. A. M. Cic. in Divin. Cod. Gu. Verba: Poteris eis oratione subire haud dubie mendosa sunt, licet in utroque Cod. pariter nulla cum varietate legantur. Apud Ciceronem est: Poterisne eius orationis subire invidiam! quae haud dubie sunt sana. Fortasse tamen Grammaticus legit: Poteris eius orationis subire invidiae, quod ipsum arguit et formula praeposita, et Asconii ad hunc

the cast, at m, p, s, Addition in fine articuli exem-

prins quan ille redeal.

Successit illi rei 1. Virg. Aen. IV.: Nostris successit sedibus hospes. Idem Aen. I.: O Iuvenes, tectis succedite nostris. Idem Aen. VII.: Successitque gemens stabulis. Successit illam rem. Sal. Hist. I.: Cum murum hostium successisset. Idem Hist. III.: Muros successerunt. Idem Hist. II.: Turmam equitum castra regis succedere et properationem explorare iubet.

Servatus periculis². Virg. Aen. VIII.: Saevis hospes, Troiane, periclis, Servati facimus. Servatus ex periculis. Idem Aen. XII.: Servati ex undis, ubi figere dona solebat. Servatus a periculis. Idem Aen. V.: Servate a poste carinam.

Servans huius rei3. Virg. Aen. II. Qui fuit in Teucris, et servantissimus aequi.

Suadet illum facere!. Virg. Aen. XII.: Juturnam misero, fateor, succurrere fratri Suasi. Sua-

one det illi. Sal. Jugurth : Facile Numidae persuadet. oront muhamp proper the sale

Studeo illi rei 5. Cic. pro Coelio: Studuit Catilinae iterum petenti. Studeo me praestare illis. Sal. Catil.: Qui sese student praestare caeteris animantibus. Studeo illam rem. Cic. pro Scauro 6: Retineret id quod praecipue semper studuit, generis, familiae, nominis dignitatem. Terent. Heaut. 7: Id cum studuisti, isti formae ut mores consimiles forent. Idem Hecyr.: Ut omnes mulieres eademque studeant nolintque omnia. Idem eadem: Studeo haec prius quam ille redeat.

Super hac re, id est plus hac re. Virg. Aen. VIIII. 1: Nocte super media, id est plus media. Super hac re, id est de hac re. Idem Aen. I.: Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa. Idem Georg. IIII. 10: Haec super arvorum cultu pecorumque canebam Et super arboribus. Super hac re pro de hac re. Idem Aen. IV.: Nec super ipse suum molitur laude laborem. Super illa re pro in illa re 11. Idem Buc,: Fronde super viridi. Idem

Huco immina vietar

locum annotatio, ubi legitur: Quasi Latine dixit, ut magno ponderi subire; sed scribe potius: Quasi translate dixit, ut m. p. s. Additur in fine articuli exemplum hoc. Virg. Aen. IIII. 10. Nostris successit sedibus hospes, quod deest in Cod. Gu. et haud dubie ad sequentem articulum pertinet, quo transtuli. — 1) Hu-ius totius articuli in Cod. A. M. mutilato nihil superest, nisi haec: Successit illam Sal. Hist. III. (15.) Muros successerant. Loci scriptorum hi sunt. Primus locus supra a Maio indicatus. Alter est Virg. Aen. I, 627. Tertius Aen. VII, 501. In Cod. Gu. est gemen stabulis. Locus Salustii prior recens accedit eius fragmentis, alter legitur Hist. Fragmm. III, 40. Gerl. idemque citatur a Servio ad Virg, Ecl. V, 5. Successerant vulgo editur, sed Cod. Gu. successerunt, quod rescripsi. Tertium fragmentum nunc primum editur. - 2) Etiam hic articulus valde mutilatus est apud A. M. sicr Servatus periculis et ex periculis. Iam duo sequuntur exempla Virgilii, satis truncata: Virg. Aen. VIII. 188. Hospes servate periclis. Idem XII. 768. Servati ex undis. Ita A. M. Tertium exemplum cum elocutione praecedente plane deest apud A. M. Locus est Aen. V, 699. ubi est: Servatae a peste carinae. - 3) Servans illius Cod. A. M. Idem II. 427. A. M. Verba: Qui fuit in

Meides subiit. Subso illi rei " Virg. Asn. AM.

Teucris addidi e Cod. Gu. - 4) Omnis hic articulus recens accessit e Cod. Gu. Virg. Acn. XII, 814. In Cod. Gu. omittitur Suasi, absorptum a vocabulo proxime antecedenti. Locus Salustii est Iug. c. 61. edd. Cort. Gerl. - 5) Duae priores huius articuli formulae cum exemplis suis desunt in Cod. A. M. Cic. pro Coelio c. 5, 12. ubi legitur: Studuit Catilinae, cum iam aliquot annos esset in foro, Coelius. Verba iterum petenti apud Cic. desiderantur. Sal. Cat. initio. - 6) Cic. pro Scan ro 995. A. M. Fragmm. orat. pro Sc. 4. e. Nobb. Retinere Cod. A. M. sed retineret Cod. Gu. ut prius edebatur in fragmm. Verba: generis, familiae, nominis dignitatem, e Cod. Gu. recens accedent. Quam inane fragmenta complendi et coagmentandi studium sit, ex hoc loco intelligitur. - 7) Ter. Heaut. 2. 4. 2. A. M. Verba: isti formae ut mores consimiles forent addidi e Cod. Gu. ubi tamen legitur is formae. Tum prior ex Hecyra locus, qui legitur Hec. II, 1, 2, desideratur apud A. M. Apud Ter. est eadem aeque. Alter locus est Hecy. 2. 2. 20. indicante Maio, ubi Editores plerique ut redeat, sed Codd. Bentl. huc redeat. - 8) Virg. Aen. VIIII. 61. A. M. Verba: id est plus media adieci e Cod. Gu. - 9) Id est de his Cod. A. M. Idem I. 750. A. M. Idem Aen. IV. Cod. Gu. Verba: super Hectore Aen. 1.: Stratoque super discumbitur ostro. Idem Aen. VI. 12: Gemina super arbore sidunt. Super illam rem. Idem Aen. I.: Saeva sedens super arma,

Subter illam rem. 13. Virg. Aen. III.: Alpheum fama est hac Elidis amnem Occultas egisse vias subter mare. Idem Aen. IX.: Ferre iuvat subter densa testudine casus.

Sub hac re pro in hac re 14. 'Virg. Aen. VII.: Curvam servans sub imagine falcem Saturnusque senex. Sub hanc rem pro ad hanc rem. Virg. Aen. V. 15: Oculosque sub astra tenebat. Idem Aen. II.: Postesque sub ipsos nituntur gradibus. Idem Aen. IIII. 16: Tu secreta pyram tecto interiore sub auras Erige. Sub hanc rem, prope hanc rem. Idem Aen. I.: Et sub noctem cura recursat. Cic. de Domo sua: Frumentum clausum continebant, ut sub novum mitterent. Sub hac, prope hanc. Virg. Georg. IIII. 18: Eurydicenque suam [544] iam luce sub ipsa Respexit. Sub illam rem coegit. Idem Aen. VII.: Totamque sub arma coactam Hesperiam. Sub illam rem removit, Sal. Hist. I. 19: Et stationes sub vineas removebat. Sub hac re sublicit, pro sub hac re crescit. Virg. Georg. II. 20: Laurus Parva sub ingenti matris se subiicit umbra. Sub illam rem locatum. Nove Sal. Hist. IV. 21: Dolia cum sub trabes locata vitibus aut virgis vinciebant.

Suppeditat hac re²². Cic. in Siciliensi: Coriis, tunicis, frumentoque suppeditabat. Suppeditare sumtibus volo²³. Ter. Heaut.: Nam si illi pergo suppeditare sumptibus. Suppeditor hac re²⁴. Cic. in Catil. II.: Sed si, omissis his rebus, quibus nos suppeditamur, eget ille.

Satur illius. Terent. Adelph. 25: Postquam intus sum omnium rerum satur. Saturatus illam rem 26.

Virg. Aen V.: Necdum antiquum saturata dolorem. Saturatus illa re 27. Idem Aen. VII.:

Odiis aut exsaturata quievi.

multa desunt in Cod. Gu. - 10) Idem Ge. IIII. 559. A. M. Verba: pecorumque - arboribus et interposita accesserunt e Cod. Gu. Quae iam recurrit formula: super hac re pro de hac re e Cod. Gu. est, sed omittenda videtur, nisi forte legendum: pro ad hanc rem. Locus est Aen. IV, 273. ubi legitur: tuum moliris. -11) Super illa pro in illa A. M. Super illam rem pro in illam rem Cod. Gu. quod ex sententia Gramm. corrigendum erat, Idem Ecl. I. 81. A. M. Idem Aen. I. 700. A. M. - 12) Hoc exemplum accessit e Cod. Gu. Locus est Aen. VI, 203. Formula quae sequitur accessit e Cod. Gu. Idem in eodem (libro I.) 295. A. M. - 13) Integer hic articulus accessit e Cod. Gu. Prior locus est Aen. III, 694. Alter est Aen. IX, 514. - 14) Haec elocutio cum exemplo suo deest in Cod, A. M. Virg. Aen. VII, 179. - 15) Sub hac pro ad hanc A. M. Idem V. 853. A. M. Exemplum quod sequitur deest apud A. M. Locus est Aen. II, 442. - 16) Idem IIII. 494. A. M. Pryam Cod. Gu. sed corr. in margine. - 17) Sub hanc prope hanc A. M. Idem I. 662. A. M. Exemplum e Cic. orat. pro Domo deest in Cod. Gu. Ibidem deest formula: sub hac prope hanc. — Cio. de Domo sua 5. A. M. — 18) Virg. Ge. IIH. 490. A. M. Formula quae sequitur: Sub illam rem coegit deest in Cod, A.

M. Idem Aen. VII. 43. A. M. Quae iam sequuntur in hoc articulo, desunt omnia in Cod. A. M. - 19) Recens accedit hoc fragmentum Salustio. - 20) Virg. Ge. II, 19. - 21) Etiam hic locus in fragmm. Salustii nondum legitur. Scribendum fortasse Dolia, quae. - 22) Suppeditat rebus Cod. A. M. Cic. in Sic. 2. A. M. In Verr. II. lib. II. 2. ubi legitur suppeditato. Cod. A. M. suppeditat. Apertum est, Grammaticum voluisse verbum finitum, non participium; quare statuendum est, eum corrupto exemplo Ciceronis codice fuisse usum. - 23) Haec formula desideratur apud A. M. Ter. Heaut. 5. 1. 57. A. M. Illis sumptibus in exemplo ediderat A. M., sed pronomen neque in Cod. Gu. neque apud Terentium legitur. - 24) Suppeditor his Cod. A. M. Cic. in Cat. 11. 11. A. M. Apud Cic, editur suppeditamus. Sed suppedita mur fuit antiqua lectio, quae revocanda erit, etiam iudice A. Maio, qui notat ad h. l. veterem Cic. scholiastam illo Cat. or. loco passivum tueri. — 25) Ter. Adel. 5. 1. 3. A. M. Postquam sum intus hoc ordine Cod. Gu. - 26) Rem addidi e Cod. Gu. Virg. Aen. V. 608. A. M. Nedum Cod. A. M. Nec dum divisim Cod. Gu. - 27) Saturatus hac Cod. A. M. Idem VII, 298. A. M. Exaturata Cod. Gu. A. M. J. a. M. M. W. W. Lorus Salustin nano primum

Salio per illam tem, ving Coorg, il. it Unctos soliere per unres.

Sciens huins rei 1. Salust.: Sciens horum. Idem Histor. II.: Belli sane sciens. Scit illas res. Virg. Aen. XII.: Scire potestates herbarum visumque medendi Maluit.

Scit his rebus. Terent. Eun. 2: Videt honestam virginem Et fidibus scire. Scientem 3 te faciam. Terent. Heaut.: Nam te scientem faciam, quicquid egero.

Subgredior illum locum 4. Sal. Hist. IV.: Stolide castra subgressus.

Suetus his rebus ⁵. Sal. Hist. II.: Genus militum suetum a pueritia latrociniis. Idem ibidem: Genus hominum vagum et rapinis suetum magis quam agrorum cultibus.

Sapor illius rei 6. Virg. Georg. IV.: Proderit et tunsum gallae admiscere saporem. Sapor iuxta illam rem. Sal. Hist. IV.: Sapor iuxta fontes dulcissimos.

Satagit illarum rerum?. Terent, Eun,: Et si is quoque suaram rerum satagit.

Sponsa mihi est. Terent. Eun, 8: Sponsa mihi est.

Stat in illo habitu. Virg. Aen. VIII.9: Stabat in egregiis Arcentis filius armis. Stat hac, id est favet nostrae parti. Idem Aen. XII.: Ne qua meis esto mora; Iupiter hac stat.

Siste huc. Virg. Aen. IIII. 10: Annam, cara mihi nutrix, huc siste sororem. Siste his. Idem
Aen. XI. 11: Hic Dea se primum rapido pulcherrima nisu Sistit.

Supervenio illis. Virg. Bac. 12: Timidisque supervenit Aegle. : Just 1 19 1 19 1 19 1

Sublego tibi 13. Virg. Buc.: Vel quae sublegi tacitus tibi carmina nuper. [545] Subligo illi parti. Virg. Aen. VIII. 14: Tum lateri atque humeris Tegeacum subligat ensem.

Subjecto illi parti 45. Virg. Georg. III.: Cervici subnectite.

Secundat illam rem 16, id est secundam et prosperam facit. Virg. Aeneid. III.: Rite secundarent visum.

Salio per illam rem. Virg. Georg. II. 17: Unctos saliere per utres.

ber articulo, dasunt omnia in God A. M. - 191 Re-.1) Duae formulae fam sequentes cum exemplis suis desunt in Cod. A. M. Prior Salustii locus non invenitur, nisi forte legendum sit sciens locorum, ut est Iug. c. 85. edd. Cort. Gerl. In altero Sal. exemplo Cod. Gu. exhibet: Bellica nesciens, quod facit contra sententiam Grammatici. Legendum Belli sane sciens, quod ipsum fragmentum affertur libro non significato a Commentatore Cruquiano in Horat. Epp. I, 15. Locus Virg. est Aen. XII, 396. ubi recte legitur: usumque medendi, quod ipsum Grammatico reddendum. - 2) Rebus addidi e Cod. Gu. Ter. Eun. 1. 2. 53. A. M. Vidit Cod. Gu. Apud Ter. est: Forma videt honesta virg. Fortasse legendum est Forma - honestam; sed cf. Bentl. ad hunc locum. - 3) Male apud A. M. legitur: Sciente te faciam quidquid egero. Ter. Heaut. 4. 8. 33. omissa formula. - 4) Hic articulus deest in Cod. A. M. Locum Sal. adde eius fragmentis. - 5) Rebus deest in Cod. A. M. Sal Hist. II. 2. A. M. Fragmm. II, 7. Gerl. Pro militum Cod. Gu. exhibet multum. Locus qui sequitur fragmentis Salustii recens accedit. - 6) Qui iam sequuntur integri quattuor articuli desunt apud A. M. Virg. Ge. IV, 267. Locus Salustii nunc primum

h. M. Verba: pecerwanque - a bravbus ut interposito evulgatur. - 7) Ter. Eun. Non est Eunuchi, sed Heaut. locus II, 1, 13. ubi vide Bentleium. - 8) Apud Ter. Eun. V, 8, 6. legitur Scis sponsam mihi. Phorm. IV, 3, 52. Quae sponsa est mihi. Fortasse legendum apud Grammaticum: Sponsam mihi scis, in exemplo quidem. - 9) Virg. Aen. VIIII, 581. Formula quae sequitur sic comparata est in Cod. Gu. Stat adest favet n. p., quod sine mora corrigendum erat: Stat hac id est fayet n. p. Tum in exemplo legitur: Iupiter adstat, quod pariter haud cunctanter correxi. Ceterum apud Virg. XII, 565. est: Ne qua meis esto dictis mora; Iupiter hac stat. - 10) Virg. Aen. IIII. 634. A. M. - 11) Haec formula cum exemplo suo deest apud A. M. Pro verbis: pulcherrima nisu Sistit in Cod. Gu. est: pulcherrimi insistit, quod non dubitavi corrigere. Locus est Aen. XI, 853. - 12) Idem Ecl. VI. 20. A. M. Notat ad hunc demum locum A. M. in Codice suo semper laudari Virgilii Bucolica, sed sibi commodius visum, citare Eclogas. Ea non est fides, quae decet Editorem principem. - 13) Deest hic articulus apud A. M. Locus est Virg. Ecl. IX, 21. - 14) Subligat illi, om. parti, Cod. A. M. Idem Aen. VIII, 549. A. M. Tegeum Cod.

Sed than re-provin in

Securus huius rei. Virg. Aen. VII. 18: Securi pelagi atque mei.

Siecus hac re. Virg. Aen. VIII. 19: Et siccum sanguine guttur.

Sacer Deo illi. Virg. Aen. XII. 20: Forte sacer Fauno foliis oleaster amaris.

Sparge illud 21. Virg. Buc.: Sparge, marite, nuces. Sparge illo illud. Cic. pro Cluent.: Guttam aspergit huic bulbo.

Sentio de te bona. Cic. in Catil. III. 22: Qui omnia de Rep. praeclara atque egregia sentiret. Sensi crimen ex ille 23. Cic. pro Syll.: Addidit me idcirco mea lege ex illo ambitu sen-

Statue illum capite in terram 24. Terent, Adelph .: Sublimem medium abriperem et capite primum in terram statuerem.

Spectatus ab actate 25. Virg. Acn. IX.: Neve hace nostris spectentur ab annis.

Sancio peccatum supplicio 16. Cic. pro Sylla: Noli observantiam sancire poena.

Sitiens illius rei. Cic. pro Sylla 27: Sitientem me virtutis tuae.

Sub praepositio geminata 28. Idem de praetura surbana: Sub imperium P. R. ditionemque sub-Catil : Quae primum ingentem suntum stupro corporis toteraucrat.

Subsedit illam rem. Virg. Aen. XI. 29: Devictam Asiam subsedit adulter, Subsedit hac re 30. Idem Aeneid. V.; Galeaque ima subsedit Acestes. Subsedit in hoc loco. Cic. pro Milone 31: Subsedendum aliquo in loco Miloni. XI.: Tradit comme comiti.

Tremit illam partem ". Virg. Georg. III.: Micro murious et fremit artus. Tremit illud pro timet Idem Men. 141 : Soutanque pellam vocemque tremisco. Tremit illa, Idem Aen.

Tenus hac re. Virg. Aen. II.32: Capulo tenus. Idem Aen. III.: Pube tenus. Cic. pro Deiotaro: Tauro tenus regnare iussus. Tenus huius rei 33. Virg. Georg. III,: Et crurum tenus a [546]

A. M. Tegaeum Cod. Gu. Tegeaeum apud Virg. quod rescripsi. - 15) Deest hic articulus apud A. M. Virg. Georg. III. 167. ubi est Cervici subnecte. - 16) Hic quoque articulus deest apud A. M. Locus est Virg. Aen. III, 36, ubi visus editur. - 17) Rem deest in Cod. Gu. Idem Ge. II. 384. A. M. Utros mendose legitur in Cod. A. M. — 18) Rei deest in Cod. Idem Aen. VII. 304. A. M. Atque mei addidi e Cod. Gu. ubi atque mihi: -19) Siccus hac Cod. A. M. omisso v. re. Idem VIII. 261. A. M. - 20) Deo omittit Cod. A. M. Idem XII, 766. Amoris Cod. A. M. - 21) Proximae duae formulae desiderantur in Cod. A. M. Virg. Buc. VIII, 30. Locus Cic. est orat, pro Cluent, c. 26, 71. — 22) Cic. in Cat. III. 2. A. M. Quod omnia Cod. A. M. Recte Qui omnia Cod. Gu. cum edd. Cic. — 23) Haec formula cum exemplo suo deest in Cod. A. M. Locus Ciceronis est orat, pro Plancio c. 34, 83. ubi legitur: mea lege exsilio sanxisse. Sed conf. Garatonium apud Wunderum ad hunc Cic, locum. - 24) Statuo in illant Cod. A. M. Ter. Adel. 3. 2, 18. A. M. Sublimen Cod. A. M. - 25) Haec quoque formula cum exemplo suo deest in Cod. A. M. Virg. Aen. IX, 235. - 26) Etiam hic

articulus deest apud A. M. Locus Cic. est pro Plancio 19, 47. - 27) Si ciens hac scriptura utrobique Cod. A. M. Rei addidi e Cod. Gu. Tum Cic. pro Sylla Cod. uterque, sed indicante Maio locus legitur in orat. Planciana c. 5. - 28) Voc. praepositio addidi e Cod. Gu. Idem de Praetura urbana 21. A. M. Cic. de Imp. Pomp. Cod. Gu. Similis formula saepe apud Ciceronem legitur, quapropter credibile est, Grammaticum memoria falsum, citasse ex Maniliana, quod ex Verrinarum Act. II. lib. 1, citandum erat. Nam Angeli Maii epitomator haud indoctus de suo mutasse videtur loci notam. Potest tamen fieri, ut, quod saepe factum vidimus, unum ex-emplum cum alterius nota omissum sit. — 29) Rem deest in Cod. A. M. Virg. Aen. XI. 268 A. M. — 30) Haec formula cum exemplo suo deest apud A. M. Virg. Aen. V, 498. — 31) Subsedit in illo Cod. A. M. Cic. pro Milone 19. A. M. Fortasse legit apud Ciceronem ita Grammaticus: Sic Miloni - subsidendum aliquo in loco atque exspectandum fuit. Valgo ibi desunt verba aliquo in loco. - 32) Virg. Aen. II. 553. A. M. Et III. 427. A. M. Cic. pro Deiot. 13. A. M. - 33) Rei addidi e Cod. Gu. Virg. Georg. 111. 53. A. M. Et

mento palearia pendent. Idem Aen. X. 1: Cui laterum tenus hispida nanti Spumea caeruleos sub pectore murmurat unda. Tenus hac, id est, hucusque. Virg. Aen. V. 2: Hac celebrata tenus sancto certamina patri. Idem Georg. II.: Hactenus arvorum cultus et sidera coeli; Nunc te, Bacche, canam.

Temperare huius rei. Terent. Phorm. 3: Rei foret aut infamiae temperans. Temperat ab hac re. Virg. Aen. II.: Temperat a lacrymis. Temperat sibi a periculo, Idem Georg. I.: Iam sibi tum a curvis male temperat unda carinis. Temperat huic. Cic. de M. Marcello: Animum

vincere et iracundiam cohibere, victui temperare.

Triumphat de illo. Cic. de Imperio Pompeii⁴: Triumphavit Lucius Muraena de Mithridate. Triumphat illud. Terent. Eun.: Id vero serio triumphat. Triumphatus, de quo triumphatum est⁵. Virg. Aen. VI.: Ille triumphata Capitolia ad alta Corintho Victor aget currum.

Trepidus de hac re. Virg. Aen. VI. 6: Corripit hic subita trepidus formidine ferrum Aeneas.

Trepidus huius rei 1. Idem Aeneid. XII.: Illae intus trepidae rerum.

Tolero illam rem⁸. Virg. Aen. VIII.: Cui tolerare colo vitam tenuique Minerva Impositum. Sal. Catil.: Quae primum ingentem sumtum stupro corporis toleraverat.

Trado te in illam rem. Terent. Phorm. 9: Tradere hominem in otium. Cic. Philipp. II.: At tu te in disciplinam meam tradideras, domum meam ventitaras. Trado te illi 10. Virg. Aen. XI.: Tradit equum comiti.

Tremit illam partem 11. Virg. Georg. III.: Micat auribus et tremit artus. Tremit illud pro timet 12. Idem Aen. III.: Sonitumque pedum vocemque tremisco. Tremit illa, Idem Aen. VII. 13: Tartaream intendit vocem, qua protinus omne Intremuit nemus. IV. 12. Tenax huius rei. Virg. Aen. IV. 14: Tam ficti pravique tenax.

crurum Cod. Gu. Et omisit A. M. - 1) Idem Aen. X. 210. A. M. Verba: Spumea caeruleos - unda et interposita desunt in Cod. A. M. Sed excidit etiam tertius versus, his interpositus: Frons hominem praefert, in pristim desinit alvus. — 2) Hoc exemplum deest apud A. M. Locus est Virg. Aen. V, 603. Tum Idem Georg. II. 1. A. M. Verba: Nunc te, Bacche, canam accesserunt e Cod. Gu. — 3) Ter. Phor. 1.5.41. A. M. Aut famae legitur apud Terentium. Tum pro verbis Temperat ab hac re apud A. M. leguntur Et ab hac re, uncis inclusa. Virg. Aen. II. 8. A. M. Virg. Aenead. V. Cod. Gu. Temperat Cod. uterque, sed temperat Cod. peret apud Virg. Praepositio a in exemplo deest Cod. Gu. Quae abhinc in hoc articulo sequuntur, desunt in Cod. A. M. Loci sunt: Virg. Georg, I, 360. ubi a praep. ab aliquot edd. omittitur; Cic. pro Marcello cap. 3. ubi editur: Animum vincere, iracundiam cohibere, victoriam temperare. Apertum est, Grammaticum voluisse victoriae temp. quod ipsum Ciceroni reddendum esse iudico. — 4) Cic. de imp. Pomp. 3. A. M. Id est pro lege Manil. c. 3. Murena Cod. A. M. Tum pro Triumphat illud Cod. A. M. Et illud. Ter. Eun. 3. 1. 3.

A. M. Vero omiserat A. M. qui in God. suo pro serio invenit serva. - 5) De quo serio triumphatum est Cod. Gu. male repetita ex supp. voce serio. Virg. Aen. VI. 837. A. M. Capito lio Cod. A. M. Verba Victor aget currum accesserunt e Cod. Gu. — 6) Trepidus hac A. M. Idem in eodem 290. A. M. Verbum Corrisi addidi e Cod. Gu. - 7) Rei deest in Cod. A. M. Idem XII. 589. A. M. — 8) Integer hic articulus deest in Cod. A. M. Locus Virg, est Aen. VIII, 409. Sal. Cat. cap. 24, 3. de cuius loci vera explicatione adeas Kritzium in nuperrima Salustii editione, qui eius generis multa praeclare tractavit. Legitur autem apud Salustium: Quae primo - toleraverant. - 9) Rem deest in Cod. A. M. Ter. Phor. Prol. 2. A. M. ubi plerumque editur Trans dere, male. Tum Cic. Phil. II, 2. Ac tu te Cod. A. M At enim te est in edd. Cic. Verba: domum meam ventitaras adieci e Cod. Gu. — 10) Formula haec cum ex-emplo suo deest in Cod. A. M. Locus est Virg. Aen. XI, 710. Cod. Gu. exhibet Tradite ecum comiti, sed c in ecum transscriptum. — 11) Partem deest in Cod. A. M. Virg. Ge. III. 84. A. M. — 12) Pro timeo Cod. A. M. Idem Aen. III. 648. A. M. Sonitumque peTransscribo illi 15. Virg. Aen. V.: Transscribunt urbi matres. Idem Aen. VII.: Et transscribis sceptra colonis.

Tibi factum pro a te. Virg. Aen. VI, 16: Nihil o tibi, amice; relictum.

Transformat in faciem. Virg. Aen. VII. 17: In cultus sese transformat aniles. [547]

Taedet harum rerum 18. Terent. Eun.: Taedet cotidianarum me formarum. Sal. lug.: Dum me civitatis morum piget taedetque. and the continuous of when there

Transductus illam rem 19. Salust. Hist. II.: Parco legio flumen transducta castra dilatavit.

Traducor ad hoc faciendum 20. Cic. in Divinat .: Qui me ad defendendos homines ab adolescentia dedissem, tempore atque officio coactus ad accusandum traducerer

Transmitto illa re. Salust. Hist. II. 21: Suos Equites hortatus vado transmisit.

Truncus huius rei. Virg. Georg. IV. 22: Et visenda modis animalia miris Trunca pedum primo. In talk mentendia that takens was agreed and a large, this to be vanich administration of the control of the control

Utor illo. Virg. Aen XII.23: Utere sorte tua. Utor illud. Terent. Adelph.24: Mea quae praeter spem evenere, utantur, sine. Idem Andria²⁵: Quae convenere, in Andriam fatetur transtulisse atque usum pro suis. Idem Heaut.²⁶: Quad illis aetas mira ad haec utenda idonea est. Cicero Sicil.27: Quae bona is qui testamentum fecerat aliquando antequam est mortuus, huic Heraclio omnia utenda ac possidenda tradiderat,

Vacuus hac re 28. Salust. Hist. I.: Vacuam istam urbibus militari aetate. Cic. Philipp. I.: Vacui metu esse debemus. Vacuus ab hac re. Idem 29: Ab odio, amicitia, ira, misericordia vacuum esse decet. Vacuus illius rei. Sal. lug.: Uter frugum vacuos 30. Vacat hac re. Virg. Aen. III.: Hoste vacare domos.

dumque vocemque mendose Cod, Ga. - 13) Idem VII. 514. A. M. Pro Intremuit apud Virg. editur Contremuit. - 14) Rei deest in Cod. A. M. Idem IIII. 188. A. M. Tum deest in Cod. Gu. - 15) Articulus hic recens accessit e Cod. Gu. Virg. Aen. V, 750. Alter locus est Aen. VII, 422., ubi est: Et tua Dardaniis transscribi sceptra colonis. - 16) Idem VI. 509. A. M. Relictum est Cod. Gu.; sed est abest in Cod. Gu. et edd. Virg. - 17) Idem VII. 416. A. M. In voltus apud Virg. editur. -18) Deest hic articulus apud A. M. Ter. Eun. II, 3, 6, ubi est quotidianarum harum form.; idemque videtur voluisse Grammaticus. Sal. Iug. c. 4. edd. Cort. Gerl. -19) Etiam haec formula cum exemplo suo deest apud A. M. Locum Salustii, qui corruptus est, adde huius fragmentis. - 20) Etiam haec elocutio cum exemplo accessit e Cod. Gu. Ciceronis locus est Div. in Caec. c. 2, 4. - 21) Sal. Hist. II. 9. A. M. Fragmm. II, 49. Gerl. Suo Cod. Gu. - Transmittit edebatur ante A. Maium. - 22) Virg. Ge. IIII. 310. A. M. Et visenda desunt in Cod. A. M. Primo deest in Cod. A. M. - 23) Haec elocutio cum apud Sal. - 30) Apud Sal. Iug. c. 90. edd. Cort. Gerl. exemplo suo desideratur apud A.M. Locus est Virg. Aen. haec leguntur: Ager autem aridus et frugum vacuus.

XII, 932. - 24) Ter. Adel. 5. 3. 29. A.M. Utentur Cod. A. M. Sine om. idem. - 25) Exemplum hoc deest in Cod. A. M. Ter. Andr. Prol. 13. Convenire Cod. Gu. - 26) Etiam hoc exemplum desideratur apud A. M. Locus est Heaut. I, 1, 81. ubi legitur: Quod illa aetas magis ad haec utenda idoneast. Fortasse Gramm. pro magis ad haec legit: mire ad haec. - 27) Cic. in Sicil. 18. A. M. Heracleo Cod. A. M. Sed Heraclio Gu. cum edd. apud Cic. Ceterum verba: Quae bona is qui testamentum fecerat aliquando antequam est mortuus, huic desunt in Cod. A. M. Apud Ciceronem I. c. paucis mutata leguntur: Quae bona is, qui testamentum fecerat, huic Heraclio, ante aliquando, quam est mortuus, omnia utenda ac possidenda tradiderat. - 28) Deest hic omnis articulus apud A. M. Salustii locus eius fragmentis est adiiciendus, fortasse sic legendus: Vacuam istam urbem hominibus militari aetate. Ciceronis locus legitur Philipp. I, 10, 25. - 29) Idem mendose Cod. Gu. Locus est e Bello Cat. c. 51. ex orat. Caesaris init. Vacuos est

Usque sub illam rem¹. Virg. Georg. I.: Usque sub extremum brumae intractabilis imbrem. Victus illa re². Virg. Aen. XII.: Victus amore tui, cognati sanguine victus.

Urbs et nomen plurale subiunctum³. Virg. Aeneid, X.: Quique urbem liquere Cosas. Cic. de Signis: Urbem Syracusas maximam esse Graecarum.

Volutans suis genibus⁵. Virg. Aen. X.: Genua amplectans genibusque volutans Haerebat. Genua advolvebantur. Idem.

Locus Virg. est Aen. III, 123. — 1) Usque sub, omm. illam rem, Cod. A. M. Virg. Ge. I. 211. A. M. Intrectabilis Cod. A. M. — 2) Re. deest apud A. M. Idem Aen. XII. 29. A. M. Verba: Victus amore tui desunt apud A. M. Victus amor — cognati (sic) Cod. Gu. Apud Virg. est cognato. — 3) Urbs et nomini plurali subiunctum Cod. A. M. male. Idem X. 168. A. M. Quibus urbem Cod. uterque. Recte iam A. M. rescripsit Quique. Casas Cod. Gu. Eoas Cod. A. M. — 4) Cic. de Signis 52. A. M. In Verr. Act. II. lib. IV, 52. Graecorum Cod. A. M. Graecarum urbium editur apud Cic. —

5) Etiam extremus hic articulus deest apud A. M. Loci duo Virgilii in unum coniuncti videntur. Aen. III, 607. Genua amplexus genibusque volutans Haerebat; et Aen. X. 523. Et genua amplectens cet. Nisi forte Genua amplectans nihil est nisi error librarii. Cuiusnam autem sit locus tertius Genua advolvebantur; cuius formulae aliquot exempla apud plures leguntur scriptores, pro certo dicere non possum. Virgilii non est, neque esse potest. Omnino etiam in Codice Gud. finis libri mutilatus videtur.

MAXIMI VICTORINI

A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH

West assistants.

LIBELLI TRES:

DE RE GRAMMATICA. DE CARMINE HEROICO.

DE RATIONE METRORUM.

material the manufacture of the last statement of the sta

personal and the charge symbol and an appearance of the charge of the ch

The state of the s

to the property of the parties of the property of the property

the straight at water which have the tenter of the land.

The

MAKIMI VICTORILI

LIBELLI TRES:

DE RE GRAMMA, (CA DE CARMINE MERCICC LE RATIONE METRORUM.

in her, chias que est initium: Clie este cheus. I am seguitur Horalis ans postino; in fine est subscriptio: i sastinuas Brant 1470 vel 1±76. Tum post Artonii Romani carmen secretar Ovidii epistola Sapplur ad Fino-zon. Deinde russum alique. Autonii Romani carmina, tum versus Leopini, qui dierntur, de starr ebrierum, tum Cento Virgilianus Hieronymi I'm ile saeve Indacorum rabio et e mare Christi passione. Postremo emye. aldino ampriatra Golffaffam propia in the state of the contract of the c iter, ister quae ctiam duo ista priora Veterial opuscula, quáe tamen so-I to be torini nomen prace so from , authorpromomine assignificant. Plus If a by mili attulit utilitatis, guam exspecia, am. Nam permulias quidense while, it espectationes, ad its aprile. I dubitatio nully on it posset The of the parama exercitate. That in formal ania locis unice remain through

Sequiture iam Maximus Nictorimus, de scuius vitas ale scriptisu hand admodum plura constant, quam de Arusiano Messo. Nominat in primo libello in segmentonde overho subtrinem Donatum; in altero cautem libello, in segmento de generibus carminis dactylici ait: Nostra memoria Luctontius de mietris Pentumeter grinquit det tetrameter, Lactantium Firmianum de metris seripsisse non constat; misi forte intelligitur liber, qui teste Hieronymo in catalogo semptorum ecclesiásticorum inscriptus erat Grammuticus. In tertio vero opuscalo Albimes de metris reitatur, i qui virum sit idem Albinus ad quem inscriptus rest litiallus Setvii p centimetrum dietus, necene sit; magnopere dubium est. Exstat etiam: Symmachi ad Albinum quendam epistola Quanto and dation weem have opuscula iam prodeatos, diliva dif

... . 61 Duo opriora, quae dam sequuntar opusoula, in Editione Adami Petri Basin 1527 un Marii Kiatorini Afric namen prae se ferunt, quin potius cest alter ille i Viutorinus menins no piesquis im Putachiana collectione habentur. Tum in eadem Petri editione tertii opusculi, inscriptio Maximi praenomen exhibet, qua eadem inscriptione praeditus est ille libellus in Codice Bobiensi. Sed eadem regnat, ut mihi videtur, in omnibus his opusculis dicendi ratio, idem orationis tenor, eadem doctrina grammatica, quae haud admodum

est insignis.

In emendandis autem his tribus opusculis duobus usus sum Codicibus et una Editione Adami Petri Basileensi, quam supra dixi. Codex, qui in duobus prioribus opusculis auxilium tulit, asservatur in bibliotheca Gothana, chartaceus, cuius conferendi negotium in se suscepit benignissime Dübnerus, Vir Clarissimus, in Gymnasio Gothano litterarum doctor publicus. Est ille Codex formae maximae numero 707. signatus, continetque permulta. Incipit a Carmine in novem Musas, quod in Anthologia Latina

legitur, cuiusque est initium: Chio gesta canens. Tum sequitur Horatii ars poetica; in fine est subscriptio: Sebastianus Brant 1470 vel 1476. Tum post Antonii Romani carmen sequitur Ovidii epistola Sapphus ad Phaonem. Deinde rursum aliquot Antonii Romani carmina, tum versus Leonini, qui dicuntur, de statu ebriorum, tum Cento Virgilianus Hieronymi Paduani de saeva Iudaeorum rabie et amara Christi passione. Postremo post aliquot plaguas patras patras Gammascorum vaccum scripta leguntur, inter quae etiam duo ista priora Victorini opuscula, quae tamen solum Victorini nomen prae se ferunt, nullo praenomine assignificato. Plus hic codex mihi attulit utilitatis, quam exspectaram. Nam permultas quidem exhibet interpolationes, sed ita apertas, ut dubitatio nulla oriri posset critico vel parum exercitato. Sed in complurimis locis unice veram Grammatici manum satis luculente ostendit, quibus in locis unice veram Grammatici manum satis luculente ostendit, quibus in locis unice veram Grammatici manum satis luculente ostendit, quibus in locis unice veram Gubitavi.

Tertium vero opusculum, quod est de ratione alterostim, ex Codice Sancti Columbani Bobiensis intégerime restitutum predit de Codex est idém, ex quo Claudium Sacerdotem proxime publici iuris daoiet Vir Claristimus Eichenfeldius, in bibliotheca Vindobonensi publica oustos maritissimus. Vetastissimus ille Codex in buius opusculi fronte gerit iuscriptionem hano, quam in notis descripsi publi praencimen Mawini discrissima legitur. Pecte igitur fecisse videttir Putschlus, quando hace lititi purvula opuscula Montini videttir Putschlus, quando est. Exstat e Exstat e estimatical interior en minima est.

Quanto emendatiora autem haec opuscula iam prodeant; duam de apud Puttschium habentur, indicentualita. Ego usoio posse, esse immutata, ut, si veram soripturam contineat mea recensio, Ruischiana et ofineat prieres plane nullus amplius pretti esse possintui Scriptique Cymnasia ichtarienia dibus Augusti clolococxxxi grasai, incenso ofine di clolococxxxi prosessi di concensione di concensione de continea est in a continea est me inscriptione presentatione de continea est in a continea est me inscriptione presentatione de continea est in a continea est me contine

Set of two expands at hilli all friant, in our follows a varied to the first two is a content of the first content of the first content of the first content of the content

Carefus priorities or out's so it. in a read of the billion of a solution of the control of the

Digitized by Google

stany inc. civily carei ettar atio, emendatio, igi te in a remembe has elected or groundelation Evention, e contra di scosion de de se en que prominention. Por radior de la grap d'scretic ds co, ha che e Dia a latio est caread e appea Cliede prince an earlie on I be minicipal of the Single was to

All Caller

- record and property of the p

tienem perplana algailleudo. Promueiado est scriptorum per personas accomendada disunctione sub qualitas uniuscetusque personae estendenda est, et mores uniuscuiusque habitus exprincendi

1. Ars uniuscuiusque rei est scientia. Artium genera sunt tria. Animi tantum, ut Poetice, Musice, Astrologia, Grammatice, Rhetorice, Iuris scientia, Philosophia?. Corporis, ut iaculatio, saltus, velocitas, oneris gestamen. Animi et corporis, ut ruris cultus, Palaestra, Medicina, Mechanice, Tectonice3. Quaedam sunt4 ex his quas veteres aliis nominibus disgregaverunt5, in naποτεχνίαν, ψευδοτεχνίαν, ματαιοτεχνίαν. Κακοτεχνία siquidem a malicioso fastu, in id quod persuadere quaerit intenta, plerumque ad pervertendam nititur veritatem. Veudoreguia vero, quae animos hominum sensusque quadam specie veritatis illudit, veluti est pictorum et praestigiatorum8. Ματαιοτεχνία, quae difficiles quidem res, non tamen 10 usui necessarias, facit, veluti sunt sphaeropaectae ", funambuli , caeterique huiusmodio room oits resolo 180 estinitad discussiones and sphaeropaectae ", anten tribus modis: ratione, anctorfate, consuctudine Tadione, secundum technicos, id est, artifam traditores. Anctoritate, veterum sancta mmarin is a Consuctudine, cornar, quad [1985]

- 2. Grammatica est scientia interpretandi poetas; et 13 recte loquendi scribendique ratio, dicta ἀπὸ τῶν γραμμάτων, id est, ab his literis, unde 14 incipere debet. Quidam eam a voce coeperunt; alii a literis; alii a syllabis; alii a casibus: nos autem a definitione 15, qui tanto melius utique incipimus, quam qui a voce 16, vel a literis incipiunt. Nam vox naturalis est, et sine Gramchac; afficulta, it confus. Articulata, quae hominum tansitiraqui muzimente sinumunos etiam cum imperitistat nominum tansitude and communication of the confusion of the confusi quel artieuro scribentis con prefiendi postit Confusa, quae scribi non potesie velati deginar tra-
- Grammatica liber. Pe. Incipit liber Victorini Cod. Goth. - 2) Poeticae, Musicae, Astrologiae, Grammaticae, Rhetoricae, Iurisscientiae, Philosophiae Putsch., cui consentiunt Go. et Pe. nisi quod Go. philosophia exhibet. Genitivus plane absonus. - 3) mechanicae tethonicae Cod. Go. mechanice techtonice Pe. - 4) Quidam tamen ex his vet. Pe. Putsch. Quae sunt ex his quae vet. Go. quorum emendatio facilis. - 5) Discrepaverunt Cod. Go. Graeca quae sequentur in Cod. Go. Latinis litteris scripta sunt. - 6) Metatecnia Go. μετατεχνία Pe. Corr. Putsch. Tum in Cod. Go. sequentur

baec. Kakot. quae est? oratoria, que (sic) kakotechnia siquidem cet., quae sedulam interpolatoris manum satis arguent. - 7) Persuaderi Pe. Putsch. Recte activum tuetur Go. - 8) Praestrigiatorum genus ex in-

1) Marii Victorini Afri, viri eruditissimi, de Re terpretatione Go. - 9) Metatechnia Go. ustategvia Pe. - 10) Non tam Pe. Go. - 11) Spiropatae Putsch. speropecte Go. ex quo facilis fuit emendatio sphaeropaectae i. e. σφαιοοπαίκται. Vocem Graecam plane omisit Pe. Ceterum Cod. Go. ut puta veluti, quae ubertas debetur interpolatori. - 12) Haec inscriptio deest in Pe, et Putsch, Maiusculis litteris rubris eam exhibet Go. - 13) poetas; aut Putsch : Poetas atque Historicos ut Pe. poetas atque historias et Go. Interpolatoris vestigia aperta sunt. Tum scribendi loquendique Pe. Putsch.; meliorem ordinem praebuit Go. - 14) A quibus Pe, Putsch. — 15) A divisione Pe. A diffinitione qui tn melius Go. — 16) Quam qui a definitione vel a litt. Pe. Go. nisi quod Go. diff. Tum incipimus. Nam Pe. Go. Error debetur aberranti librarii oculo, qui superiora repetiit.

- as at James or on .

3. Grammaticae officia sunt quatuor, lectio, enarratio, emendatio, iudicium. Lectio quidem est secundum accentus ad sensum necessitatemque pronunciatio. Enarratio est secundum Poetae voluntatem uniuscuiusque discretionis explanatio. Emendatio est errorum apud Poe-[1938] tas, et figmentorum reprehensio³. Iudicium est bene dictorum comprobatio.

De Lectione.

4. Partes lectionis sunt quatuor, accentus, discretio, pronunciatio, modulatio. Accentus est uniuscuiusque syllabae pronunciandi in sono qualitas. Discretio est confusarum significationum perplana significatio. Pronunciatio est scriptorum per personas accommodata distinctione similitudo, ut puta cum aut sedis temperamentium, aut tuvens protervitas, aut feminae infirmitas, aut qualitas uniuscuiusque personae ostendenda est, et mores uniuscuiusque habitus exprimendi sunt. Modulatio est continuati sermonis in iucundiorem dicendi rationem artificus flexus, et in delectabilem auditus formam conversus, asperitatis vitandae gratia.

De Definitione -10 q in the Definitie est orațio quae id de quo quaeritur aperte describit et describit et describit et describit quaeras a me, quid sit homo; respondebo: animal rationale, morale ! risus capax.

De Latinitate. Policip supende touch

6. Latinitas est observatio incorrupte 11 loquendi secundum Romana linguam. Constat autem tribus modis: ratione, auctoritate, consuetudine. Ratione, secundum technicos, id est, artium traditores. Auctoritate, veterum schlicet lectionum 123 Consuetudine, eorum quae [1939] 2. Grammatica est scientia interpretandi podnus supisiquuesa spissique usu ibnettpet obom

- the state of the s duae; articulata, et confusa. Articulata, quae hominum tantum est 13, unde articulata dicta est, quod articulo scribentis comprehendi possit. Confusa, quae scribi non potest, veluti 14 ovium balatus, equi hinnitus, bovis mugitus, et aliae nonnullae voces sunt 15. Sonos quoque omnes appellamus voces, ut fluctus qui a litore audiuntur. umelica liber, Per Incipit liber Victoriai Cod. ou sele 60, ex que facil s fuit emendado splicar-
- 1) Grammatici Putsch. 2) Ad sensum neces-sitatemque pronunciatio Pe. Putsch. quae vera lectio esse videtur. Ad sens u'um necessitatem propria pronunciatio Cod. Go. Non usitatus est pluralis numerus voc. sensus hac significatione; et v. propria plane est supervacaneum, quapropter etiam haec ubertas interpolatori deberi videtur. — 3) Deprehensio Pe. Putsch. — 4) Pronuntiandae Pe. Putsch. non recte. Est enim pronuncian di qualitas pro una notione sive pro una voce, a qua pendet genitivus syllabae. Igitur Cod. Go. obtemperandum duxi. — 5) Accommodatas Pe. Putsch. male. accommodata Go. — 6) Vel feminae Putsch. Vel foeminae Pe. Aut senis vel feminae, ex qua le-

Program. Marine . . "rederiar. " amctione aut pro vel recepi. 7) In incundiores dicen-di rationes artificis flexus Pet Patsch. In iocundiorem dicentli rationeni artisteus plexus, Go., ex quibes emendari facile pottuit local. "8) Acerbitatis Pe. Putsch. Asperitatis Goth. quod verum: - 9) Ur puts veluti si Go. - 10) Mortale Goth. Pe. Putsch. Sed recte monuit Dibrierus ad liufic locum, mortalitatie notam iam animali inesse, quapropter morale legendam censuit, quod recepi. Tum capux risus Cod. Go. -11) Incorrupt a e Go. Vide supra 1. not. 1. - 12) Lectione Pe. Putsch. Statim in Go. Olid consuctudine? Forumque verborum medio loquendi usu, fittur v. doctorum a Cod. abest, recte; 'nam' doctorum usus non est con-

-iteld. A . andique , andisolong , andipthos De Casibus. 10 and ni mu shelde to mutich : implicat

- 8. Casus sunt quaedam declinationes, inde sie dicti 16, quod per eos pleraque nomina a prima sui positione inflexa varientur, et cadant 17 pleraque, non tamen omnia. Sunt enim quaedam vocabula, quae per casus flecti non possunt, veluti nugas, frugi, nihili. Declinationis casus sunt sex: nominativus, genitivus, dativus, accusativus, vocativus, ablativus. Sed si a cadendo casus dicti sunt, nominativus casus recte dici non potest, qui adhuc in suo statu est, nec a prima sui positione cecidit, quo fit ut a genitivo casus esse incipiant. Ac per hoc iam quinque sunt. Quamvis non aliter nominativum quoque casum dicere possumus, quam ut in gradibus, quos 18 descendimus, illum etiam, qui in summo est, gradum dicimus, cum alioqui superiori planiciei 19 aequalis sit, nec fiat gradus nisi depressione sequentis, quo exemplo per genitivum, in quem cadit, nominativus quoque iam casus est. Addunt etiam nonnulli, quamvis sine nomine, septimum casum 20. Septimus casus est, qui quasi speciem ablativi habet, nec tamen ablativus est; quippe ipse per accusativum liquidius 21 explicatur, veluti cum dicimus: nos terra vel mari [1940] vectos; non utique a terra vel mari, sed per terram, vel per mare. Ex quo sensu est:
 - multum ille et terris iactatus et alto 22.
- 9. Genitivi casus regula est: genitivus singularis nunquam a nominativo suo 23 minor est. Itaque aut totidem syllabis constare debet, quot et nominativus eius, aut etiam una syllaba excedere. Totidem syllabis, ut Virgilius Virgilii, Terentius Terentii; et ob id geminata est i 24, quoniam una excedere debet, ut Hector Hectoris, Nestor Nestoris. Nullus nominativus invenitur, qui etiam duabus syllabis accrescat in genitivo. Incidunt quaedam contra supradictam rationem 25, sicuti 26 est anceps ancipitis, praeceps praecipitis, biceps bicipitis, supellex supellectilis.
- 10. Ablativi regula est: ablativus singularis exceptis quibusdam nominibus aptotis, nequam et nugas, una ex quinque vocalibus terminatur. Quaecunque igitur nomina ablativo casu zi singulari a vel o fuerint terminata, genitivum pluralem in rum syllabam mittunt, dativum et ablativum in is, ut puta ab hac tabula, harum tabularum, his et ab his tabulis zi; ab hoc docto, horum doctorum, his et ab his doctis. Quod si e vel i vel u zi fuerint terminata, correpta litera in ablativis, genitivum pluralem in um vel in ium zi, syllabas eiiciunt, ut puta ab hoc codice codicum, pariete parietum, item rupe rupium, stirpe stirpium, nocte noctium. Simili quoque modo i aliquando in um syllabam zi iacit, ut vigili vigilum zi, pugili pugilum; item agili agilium, facili

suetudo. Cetera ubertas in Cod. interpolatori tribuenda; verborum ab interprete ad eorum ascriptum fuit, medio ex modo corruptum. — 13) Tantummodo Go. omisso est. Saepe est et modo similibus compendiis scripta confunduntur. — 14) Ut puta veluti Go. Sic fere semper. — 15) Mugitus bovis et nonnullae aliae voces sunt Go. Sunt abest a Pe. et Putsch. — 16) Unde dicti Go. ab eo, qui interrogationis formulas adhibendas putabat. — 17) Varientur et cadunt Go. — 18) Quam in gradibus per quos Pe. Putsch. Ut addidi e Cod. Go. Per omisi ex eodem. — 19) Alto quia superiore planitiae. Cod. Go. — 20) Hic sequitur in Go. et Pe. inscriptio: De septimo casu, quam cum Putschio Grammat. Lat. I.

omisi. — 21) Lucidius vel liquidius Go. Lucidius Pe. Putsch. Praeoptavi liquidius, qua eadem voce infra utitur in re simili Gramm. — 22) Virg. Aen. I, 3. — 23) A suo nom. Pe. Putsch. — 24) Geminata est ii Pe. Putsch. — 25) Supra dictam divisim scriptum apud Putsch. Coniunctim exhibent Go. Pe. — 26) Ut puta sicuti Go. — 27) Casu adieci e Go. — 28) His et ab his tabulis deest in Go. — 29) Quodsi e aut i aut u Pe. Putsch. — 30) Um et ium Pe. Putsch. In um vel in i et um Go. quod facile correxi. — 31) Syllabam adieci e Cod. Go. — 32) Ut mugili mugilum corrupte Pe. Putsch. Ut hoc vigili vigilum Go.

Pe. Patselt. Fum deest At in Pe. et Putich - 14 His

facilium1: dativum et ablativum in bus, ut his et ab his codicibus, parietibus, rupibus2. Ablativus quod si e produca fuerit, genitivum pluralem in rum iacit, ut ab hac specie, harum specierum, his speciebus. At vero si u, genitivum in uum tantummodo iacit, ut ab hoc fluctu, horum fluctuum; ab hoc curru, horum curruum; his et ab his fluctibus, curribus 3.

as start seed nominatives, genilives, datives, accusoilves, vocatives, ablatives, Sed at a carberdo The Declinatione inominum, and shall enter the minum, and shall est, neo a prince

- 11. Declinatio nominum secundum genera nota 4. Maro, nomen 5 proprium, generis masculini, numeri singularis, figurae simplicis, casus nominativi et vocativi, quod declinabitur sic: hic Maro, huius Maronis, huic Maroni, hunc Maronem, o Maro, ab hoc Marone. Et pluraliter: hi Marones, horum Maronum, his Maronibus, o Marones, ab his Maronibus.
- 12. Musa, nomen appellativum, generis feminini, numeri singularis, figurae simplicis, casus nominativi et vocativi, quod declinabitur sic: haec Musa, huius Musae, huic Musae, hanc Musam, o Musa, ab hac Musa. Et pluraliter: hac Musae, harum Musarum, his Musis, has Musas, o Musae, ab his Musis. and an ille et terris inclutus et alla
- 13, Factum, nomen appellativum, generis neutrius⁸, numeri singularis, figurae simplicis, casus nominativi, accusativi et vocativi, quod declinabitur sic : hoc factum, huius facti, huic facto, hoc factum, o factum, ab hoc facto. Et pluraliter: hacc facta, horum factorum, his factis, haec facta, o facta, ab his factis.
- 14. Parens, nomen appellativum, generis communis 10, numeri singularis, figurae simplicis, casus nominativi et vocativi, quod 11 declinabitur sic: hic et haec parens, huius parentis, huic parenti, hunc et hanc parentem, o parens, ab hoc et ab hac parente. Et pluraliter: hi et hae parentes, horum et harum parentum, his parentibus, hos et has parentes, o parentes, his et ab his parentibus.
- 15. Felix, nomen appellativum, generis omnis, numeri singularis, figurae simplicis, casus nominativi12 et vocativi, quod declinabitur sic: hic et haec et hoc felix, huius felicis, huic felici, hunc et hanc felicem, et hoc felix, o felix, ab hoc et ab hac felice, vel felici 13. Et pluraliter: hi et hae felices, et haec felicia, horum et harum et horum felicium, his felicibus, hos [1942] departs in my syllabated incit, at vigili vigilians, papid pagilant item agail agilium, facili
- 1) Facili facili et: dat Pe. 2) Verba Parietibus rupibus accesserunt e Go. 3) Curribus desideratur in Pe. et Putsch. 4) Genera nominum Pe. Putsch. Genera nota recte Go. 5) Nomen adieci e Go. 6) Verba: figurae simplicis addidi e Cod. Go. - 7) Nominativi, vocativi et ablativi Pe. Putsch. Statim post quod omittunt Pe. Putsch. - 8) Neutri Pe. Putsch.; error ortus ex omisso compendio syllabae us, quod saepe fit. — 9) Quod declinabitur scripsi e Cod, Go. Quod om. Pe. Putsch. Tum Nominativo hoc factum Pe. Putsch. - 10) Communis generis Pe. Putsch. — 11) Quod addidi e Cod. Go. — 12) Nominativi, accusativi et voc. Pe. Putsch. — 13) Et hoc felici Pe. Putsch. Tum deest Et in Pe. et Putsch. — 14) His

et ab his f. Pe. Putsch. — 15) In communi Pe. Putsch. Tum ut puta Pe. Putsch. Ut puta veluti Cod. Go. — 16) Conceptus Pe. male. Verba unde dicta est oratio quasi oris ratio aliena sunt et aliunde illata videntur. - 17) Vel pendentis. Mora tribus. Sic male distinctum in Pe. — 18) Terminat, Finalis a nobis, vela a Graecis dictus hoc modo. Pe. et Putsch. nisi quod thesis pro τελεία in Pe. Verba et vocatur interposui ex Go., qui in seqq. verba dictus hoc modo, quae aliena sunt, omittit. Idem Cod. pro τέλειος, quod de coniectura dedi, exhibet thessis. Θέσις apud Graecos dicitur ipsa distinctio. Cf. Donat. I, 6. - 19) Et legendi Go. male. - 20) Mégov Pe. μέση Putsch. HECE Cod. Go. Huic voci subiungunt hoc modo Pe. et Putsch.

virgela inngulat, quale est:

uta unique Lations sermo non patieur, nia innentia in Sole occurit ergo confinctio, in qua

16. Sententia est dictio generalis ad vitae emendationem in commune pertinens 15, veluti: Ne quid nimis. Oratio sermo est contextus 36 ad clausulam tendens; unde dicta est oratio, quasi oris ratio. Clausula est compositio verborum plausibilis structurae exitu terminata. Distinctio est apposito puncto nota finiti sensus, vel pendentis mora. Tribus 17 locis ponitur. Summo, cum sensum terminat et vocatur finalis a nobis, a Graecis 18 τέλειος. Medio, cum respirandi spacium legenti 10 dat, et dicitur μέση 20. Imo ponitur, cum mora lectionis interruptum terminat tenorem, aut aliud adhuc illatura suspendit 21, et vocatur a Graecis 22 ὑπεστιγμένη, a nobis subdistinctio.

De Accentibus.

17. Accentus sunt, qui Graece προσφδίαι²³ dicuntur, acutus, gravis, circumflexus. In omni parte orationis Latinae, item et Graecae aut acutum aut circumflexum poni necesse est, nec amplius quam unum, vel hunc vel illum. Nam gravis in pluribus ponitur. Acutus cum apud Graecos tria loca teneat, ultimam et ei proximam syllabam et antepenultimam; apud nos duobus tantum 24 locis poni potest25: aut in penultima syllaba, ut praelegistis; aut in ea, quae a fine est tertia, ut praelégimus²⁶. Circumflexus, si pars orationis trium aut amplius fuerit syllabarum, non nisi in penultima locum²⁷ poterit invenire, ut perturbare, docêre²⁶. Monosyllabae quaecunque positione longae fuerint, acutum habebunt accentum, ut 29 pix, nóx, níx, núx, páx, fáx. Quando natura longae erunt, circumflexo accentu pronunciabuntur, ut dôs, rês, spês, môs, flôs 30. [1943] In dissyllabis, si prior natura longa erit 31, et posterior correpta, prior circumflectitur, ut hôra, Rôma. Si posterior producta sit, prior, seu longa seu brevis sit 32, acuatur necesse est, ut léges, sálus. Et si ambae breves sint 33, acuetur prior, ut déus, hómo. In trisyllabis, aut his quae plures syllabas habent, si penultima brevis fuerit, quae eam praecedit, acuetur, ut Túllius, Horténsius. Deinde si penultima positione longa fuerit, ipsa habet acutum accentum, praecedentem enim gravem facit, ut Metéllus, Catúllus, Camíllus 34. Si penultima naturaliter producta fuerit, ita ut ultima brevis sit, penultimam circumflectimus, ut Cethêgus, Românus. Si vero longa erit ultima, penultimae acutum dabimus accentum, ut Athénae, Fidénae 35! Graeca nomina, si iisdem literis proferenter, Graecos accentus habebent, nam cum dicimus Thyas, Nais 36, acutum habebit posterior accentum; et cum Themisto, Calypso, Theano, ultimam circumflecti videbimus. Quod

1) Corruptum hune locum ope Codicis restitui, ubi sic: Imo ponitur cum inpono mora lect. interruptum terminat tenorem aut al. adhuc in latina susp. In Pe. sic editum est: Imo ponitur cum mora lect. interruptum terminat tenorem, ut aliud adhuc suspendat et vocatur. In Putsch excusum est: Imo ponitur, cum mora lect, interrupto tenore aliud adhuc illatura suspendit, quae lectio gravi laborat vitio, quod obiecti accusativus ad verb. suspendit desideratur. Voc. inpono in Cod. undecunque irrepserit, alienum est; terminat exhibet etiam Pe.; in latina ortum ex inlatura. — 22) A Graecis υποδιαστολή Pe. A. Gr. υποστιγμή Putsch. A Graecis ΤΗΤΕ CHE HEPA, h. e. υπεστιγμένη a, ultima littera d ex sequentibus vv.

If bitteen noble est pro aspirations. La littera dischient

a nobis huc traducta est. — 23) Qui Graece Prosodiae Putsch. qui Graeci Pros. Pe. qui graecae προς ω-thiae Go. — 24) Tamen Pe. — 25) Quibus? Go. Pe. Putsch. Ab interpolatore profectum. — 26) Accentuum signa addidi ex Pe. — 27) Nisi penultimum locum Pe. Putsch. — 28) Perdocere Pe. Putsch. — 29) Ut adieci e Cod. Go. — 30) Accentus addidi ex Pe. Similiter in seqq. — 31) Fuerit Pe. Putsch. erit Go. — 32) Sit adieci e Cod. Go. — 33) Fuerint Pe. Putsch. sint Go. Paullo post habebunt pro habent Go. — 34) Metéllus, Catallus, Camillus Pe. — 35) Athenae, Mycenae Pe. Putsch. Accentus sunt ex Pe., ut supra indicavimus, recepti. — 36) Verba Thyas, Nais desunt in Pe. Iacuna significata, thila mays Go.

M m *

utrumque Latinus sermo non patitur, nist admodum raro, ut sola occurrit ergo coniunctio, in qua posterior circumflexa deprehenditur. Item adverbium pone, posteriore acutum recipit accentum, ne sit verbum. Forma acuti accentus per oblicum in partem dexteram scandit, ut: Gravis accentus forma a sinistra parte descendit, ut: Circumflexus transversa v litera notatur . Longus autem accentus transversa I litera, vel sic iacente: — Brevis sursum spectat, ut: o. Sed in illis sonos, in his tempora dinoscimus; quare $\delta \alpha \sigma \epsilon i \alpha \nu$ et $\psi i \lambda \eta \nu^5$, quibus Graeci utuntur, et nos praetermittimus; quoniam adspirationem nobis H litera, quae in duas partes dividitur: f. 1, repraesentat, eti apposita H sic erit. His adiiciunt Hyphen, cum duo verba, quasi unum, pronunciatione colligimus, et formam eius hanc faciunt o, et utriusque verbi proximas literas inflexa subter [1944] virgula iungunt, quale est:

Turnus ut ante volans 10.

Diastole, dextra pars quaedam circuli, ad imam literam; hac nota male cohaerentia discernuntur, lut est:

and only son Ereptae virginis) ira 11; madelly manuscrip is is manually thanks on a live costs of the costs

Item apostrophus sic notatur; ad caput eius consonantis, cui vocalis subtracta est, inflexam virgulam, quae ad eam 13 spectat, apponunt, ut;

concert tanton' me crimine dignum appropriate a second to the contract of the

out at an index breves sint . accetar. De Litera. Litera sint his quae plu-

- 1) Oblicum scriptum in Go. Obliquum Pe. Putsch.

 2) Dextram Pe. Putsch. 3) A dextra male Putsch. 4) Hoc modo addunt Pe. Pusch. 5) Dasiam et psilen Pe. Putsch. nisi quod Pe. psylen. Cod. Go. acia et Cyile, suprascriptis hic: Occae vile. 6) Haec sic leguntur in Cod. Go. Quoniam adspirationem nobis apposita H litera, quae in duas partes dividitur H repraesentat etsi apposita H sic erit. In Pe. leguntur sic: Quoniam aspirationem apponimus H literae, quae in duas partes dividitur, etsi apposita H sic erit. Quae sic emendasse sibi visus est Putsch. Quoniam adspirationem nobis H litera, quae in duas partes dividitur, repraesentat, etsi apposita non erit, Apparet, negationem in postremis plane esse absurdam. Sententia Grammatici haec esse videtur:

H littera nobis est pro aspiratione. Ea littera dividitur in duas partes & d; sed si apponitur, semper hanc formam habet: H. Ad hanc igitur sententiam locum correxi. — 7) Hyphin Pe. Go. fere semper. — 8) Colliganus Pe. Putsch. Colleginus Go. — 9) Verba Pe. Putsch. Go. Dedi verbi, quod sententia flagitat. — 10) Verba Turnus ut desunt in Pe. et Go. Locus est Virg. Aen. IX, 47. Cf. Donat. I, 5, 3. — 11) Locus est Virg. Aen. II, 413. Diastole in his apud veteres proptera necessaria indicabatur, ne legeretur: virgine — sira, quod sonaret fere ut virgine Syra, neu pronunciaretur conspicit ursus. — 12) Locus est Virg. Aen. VIII, 83. — 13) Ad eum Pe. Putsch. Go. Sed sententia femminum postulat, quia v. consonantem respicit. — 14) Virg. X, 668. — 15) Quia Pe. Go. — 16) Sedecim Cod.

in Italiam a Pelasgis 19 allatae sunt. Tria accidunt unicuique literae, nomen, figura, potestas. Nomen literae est, quo appellatur, ut A. genere effertur neutro 20. Figura quidem literae est, qua notatur. Potestas est, quae in ratione 21 metrica valet, cum aut producta, aut correpta est. Literarum species sunt duae, vocales et consonantes. Vocales sunt, quae per se efferuntur22, et per se syllabam faciunt, id est, sine alterius adminiculo; quippe b, c, caeteraeque huiusmodi nisi consonent²³ proferri non possunt. Vocales sunt, quinque: a, e, i, o, u. I et v loco consonantium etiam ponuntur, quando aut ipsae inter se geminantur, aut cum aliis vocalibus iunguntur, veluti si sit in capite v21: vorsus, virus, volvitur. Quippe non poterit prima syllaba positione fieri longa, nisi sequens vocalis loco consonantis fuerit accepta, ut quidem suo loco docebimus 25. Conso- [1945] nantium species sunt duae, quaedam sunt semivocales, quaedam mutae. Semivocales sunt, quae per se 26 syllabam facere non possunt, quarum sunt septem: f, l, m, n, r, s, x. Ex his duplex est x: constat enim aut ex g et s literis, aut ex c et s21, ut puta rex, regis; pix, picis. Quippe ante x literam, quae postea in compendium inventa est, rex per gs, item pix per cs veteres scribebant. Mutae sunt, quae ipsae per se proferri 28 non possunt, neque per se syllabam facere; quarum sunt novem: b, c, d, g, h, k, p, q, t. Duae ex his supervacuae videntur K et Q; quia c litera eorum locum possit explere. Verum has quoque necessarias orthographiae ratio efficit, quoties 29 a sequitur, ut per K scribendum sit, ut kanna, kalendae, Karthago; quoties u, per Q^{30} , ut quoniam, Quirites; quoties reliquae vocales per c, ut certus, civis, commodus 31. H vero existimatur adspirationis nota, veruntamen litera est. Literae peregrinae sunt Z et Y32, quae peregrinae a nobis propter Graeca quaedam nomina 33 assumptae sunt, ut Hylas, Zephyrus ; quae si non essent, Hoelas, et Sdephirus 34 diceremus; quarum y inter vocales habetur, inter mutas z duplex, quae loco duarum consonantium apud nos fungitur, nec aliter metri ratio constare potest in illo versu: radius chroman can su

- ubi est Mezentius 35.

Siquidem Me brevis est syllaba, verum excipitur a duplici z, quae si assumpta non esset, per s et d Mesdentium scriberemus. Literis tredecim³⁶ finiuntur extremae partes nominum, vocalibus quinque³⁷, et semivocalibus sex, et mutis duabus. Ideo autem semivocales sex, cum alioqui sint septem, quia ³⁸ nullum nomen Latinum in f literam exit. Sunt autem ³⁹: a, e, i, o, u, l, m, n, r,

Numeri signum exhibent Pe, Putsch. — 17) Simonidem Elegum Pe, Putsch. mendose; non enim dicitur poeta elegus, sed elegiacus. Cod. Go. meligum, in quo latere Melicum recte vidit Dübnerus. — 18) Hae Pe. Putsch. — 19) A Faliscis Pe. A Pilascis Go. — 20) His subiungit Go. haec: ut quidem omnes literae sunt, cum dicimus, deesse unum a vel unum b. Quae interpolatori debentur. — 21) Qua ratione Pe. Putsch. Quae in ratione recte Go. — 22) Proferuntur Go. — 23) Huiusmodi consonae prof. Pe. Go. Lectio, quam dedimus, Putschio debetur, quae undecunque est, vera videtur. Statim pro non possunt Go. nequeunt. — 21) Veluti si sit in capite, ut vor. Pe. Putsch. Ut puta veluti ut fere semper Cod. Go. Tum ut abest; sed desideratur ad superius verbum subst. sit subiectum, quod

latet in ut, videlicet littera u, quare scripsimus: si sit in capite v, vor. — 25) Edocebimus Cod. Go. — 26) Et per se Go. — 27) Praepositionem adieci ex Go. — 28) Hoc ordine Go.; proferri per se Pe. Putsch. — 29) Quoti ens ubique Go. — 30) Scribendum hiterum loco addidit Go. — 31) Certus, civis, commodus Pe. Putsch. Certus, comm. cinis Go. — 32) X, Z et Y Pe. male. Y et Z Go. — 33) A nobis et tum nomina adiecta e Go. ubi est: siquidem a nobis propter Graeca nomina adsumtae sunt et sumtae, in quibus haud difficile est, interpolatoris manum dignoscere. — 34) Depherus Pe. Putsch. — 35) Virg. Aen. X, 897. ubi legitur: Ubi nunc Mezentius. — 36) Tredecim Go, XIII. Pe. Putsch. — 37) Quinque vocalibus Pe. Putsch. — 38) Quia Go. quoniam Pe. Putsch. — 39) Sunt au-

s, x, c, t, ut tabula, monile, frugi, ratio, genu, mel, scamnum, flumen, arbor, flos, nox, halec 1, caputail deline surged. Somen mentle evident in the granting and one of secretification

-all the about the are interpreted in an $De^{to}Syllabis$. Equality of the spirite is explained

19. Syllaba est lifera vocalis, vel literarum coitus per aliquam vocalem com- [1946] prehensus. Dicta est autem syllaba ἀπὸ τοῦ συλλαβεῖν 2. Est enim syllaba σύλληψις quaedam literarum, id est, conceptio 3. Qualitas syllabarum dividitur in duas species, in breves et longas; aut enim breves sunt4 aut longae. Breves efficit correpta vocalis in syllaba. Tempora in brevi est unum 5, in longa duo. Longae syllabae duobus modis deprehenduntur, aut natura, aut positione. Natura, quinque modis; aut cum una vocalis producatur, ex qua dictio constat, ut o dea6: aut geminata, ut Eurylus: aut incipiens, ut en: aut terminans, ut ne: aut medio posita, ut non. Positione longae fiunt decem modis, aut cum correpta vocalis in duas desinit consonantes, ut ars: aut cum desinit in unam consonantem, et excipitur ab altera consonante, ut arma: aut cum excipitur a duabus consonantibus, ut agri: aut cum desinit in a literam duplicem7, ut nox: aut cum excipitur a duplici, ut nexus: aut in z, quae apud Graecos duplex est, ut Mezentius: aut cum desinit in consonantem, et excipitur a vocalibus loco consonantium positis, u vel i, ut arva, adiuvo: aut cum correpta vocalis in vocalem desinit loco consonantis positam, excipiturque8 a vocali loco consonantis9 posita, ut et: " oute Trends and Cherca quechen in the a set of the sum, ut Tiples of the state of the stat

Troilaque nunc stares; ov inter montes dicerminas de direction se la contraction de la contraction de

sic enim ista scribi per geminatam i i metri ratio deposcit: aut cum desinit correpta vocalis in consonantem, in qua pars orationis finitur: aut cum correpta vocalis ipsa per se partem orationis impleverit. and the first one supplied to the property of the property of

20. Qualitas verborum est, qua quaeritur, finitum sit verbum, an infinitum. Finitum verbum est, quod habet12 certum numerum, tempus certum, certamque personam, ut lego, scribo, Infinitum, quod nihil horum certum habet, ut legere, scribere; haec enim omnibus numeris, temporibus 13, personis, incerta sunt. Genera verborum sunt quinque: activum 14, passivum, [1947] neutrum, commune, deponens. Activum est, quod o litera terminatur, et accepta r litera 15 facit ex se passivum, ut lego, legor. Passivum est 16, quod r litera terminatur, et deposita ea redit in form costs with Dalmorns, - 13) Alacelles Putsche

tem illae Pe. Putsch. - 1) Allec Go. - 2) Sic recte Pe. 'Απὸ συλλήψεως Putsch, In Cod. Go, esse videtur: ἀπὸ τοῦ συλλεμση, quod videtur prave scriptum pro συλλαμβάνειν. — 3) Ita Cod. Go. et Putsch. Literarum quaedam conceptio Pe. His subiungit Putsch. et quasi adsumptio, quae interpolatori debentur. - 4) Aut enim breves sunt sie Go. Sunt enim breves Pe. Putsch. - 5) In brevi syllaba tempora quot sunt? unum Cod. Go. - 6) Ut ait o Dea Go. - 7) Duplicem literam Pe. Putsch. - 8) Ecipiturque vocali Pe.

- 28) Noc order bio province in the let the

-day with (02 - 20) the sale of a special of omissa praepositione. Excipitur aequae a voc. Go. -9) Consonantis loco Pe. Putsch. - 10) Maiior ego et est Troia quae Go. Maiior agit et est Troia qua Pe. Emendavit Putsch. Locus Virg. est Aen. XII, 429. et Aen. II, 56. - 11) Geminatum Pe. Putsch. - 12 Habuerit Pe. Putsch. - 13) Hoc ordine Go. Personis temporibus Pe. Putsch. - 14) Male in Go. Activa passiva, neutra, deponentia et communia. - 15) Voc. litera accessit e Go. - 16) Passiva sunt quae - ter minantur - rediunt in activa Cod. Go. licet anter

activum, nt legor, lego. Neutrum est, quod o litera terminatur, et non potest recipere 17 r, ut curro, vigilo, dormio. Eius significationes sunt duae, aut enim agendi vim habet, ut sedeo, curro; aut patiendi, ut algeo, vapulo. Commune verbum est, quod r litera terminatur, et agendi, et patiendi recipit 18 significationem, ut criminor te 19, et a te. Deponens est, quod r litera terminatur, et deposita ea Latinum non est, ut loquor, luctor. Deponens autem per 20 antiphrasin dictum est et per catachresin, quod r literam non 21 deponat. Huius quoque significationes sunt duae; aut enim agendi vim habet, ut loquor, aut patiendi, ut morior. Numeri verborum sunt duo: singularis, ut lego; pluralis, ut legimus. Figurae similiter sunt duae: simplex, ut lego; composita, ut relego. Totidem modis vero componuntur, quot et nomina. Ex duobus integris, ut describo. Ex integro et corrupto, ut expleo. Ex corrupto et integro, ut effero 22. Ex duobus corruptis, ut sustineo. Personae verborum sunt tres. Prima, quae loquitur, ut lego. Secunda, ad quam loquitur, ut legis. Tertia, de qua loquitur, ut legit. Coniugationes verborum sunt tres. Prima, quae indicativo modo, tempore praesenti, persona secunda, a habet ante s, ut amo, amas. Secunda coniugatio, quae indicativo 23, tempore praesenti, persona secunda, a habet ante s, ut moneo, mones. Tertia coniugatio, quae i habet ante s, ut lego legis. Coniugatio forma quaedam est, in qua intelligitur, promissivus modus quomodo efferri debeat. Eam quaerimus in verbis activis, neutralibus, o litera terminatis, indicativo modo 24, tempore praesenti, persona secunda, ante novissimam literam. In passivo autem et communi et deponenti, quae r litera terminan- [1948] tur, eodem modo et eodem tempore praesenti, et persona secunda ante novissimam syllabam. Prima et secunda coniugatio futurum tempus, id est, promissivum modum mittunt in bo, amo, amas, amabo; moneo, mones, monebo. Tertia coniugatio promissivum modum in am et bo syllabam mittit 25; si correptam literam i habuerit, promissivum modum 26 in am syllabam mittit, ut lego, legis, legam; scribo, scribis, scribam. Quod si e correpta 27 fuerit, in ar syllabam iacit 28, ut legor, legeris, legar. Si producta i fuerit, promissivum modum in am et in bo iaciet, ut scio, scis, sciam et scibo. Terentius in Phormione:

Scies, Modo ut tacere possis²⁹.

Item in Heautontimorumeno:

Iam scibis cuius sis coniunx 30.

Hinc est etiam illud in Hecyra:

Matris servibo commodis 31, mair bad a war and the service of the

Et in Milite Plauti:

Matris servido commodis -.
e Plauti:

Assentiendum est, quicquid hic mentibitur ³². Ut autem sciamus, quando in secunda persona i correpta aut producta sit, in imperativo modo hoc thing more it of section — itself of may be a for a first of the section of the s weeks, even Per Pulseli. Comp. c

Activum est. - 17) Accipere Pe. Putsch. - 18) Accipit Pe. Putsch. - 19) Criminor, osculor te Pe. Putsch. Recte omissum osculor in Goth. De activo crimino cf. Priscian. VIII, 5, 25. Adde Donat. II, 12, 5. - 20) Per addidi e Cod. Go. - 21) Negandi particula omissa in Go. - 22) Effero scripsi e Go. Offero Pe. Putsch. - 23) In indicativo Go. Atque ita paullo ante: quae in indicativo modo. - 24) In indicativo modo Go. modo indicativo Pe. Putsch. - 25) Gerit Go. - 26) Modum addidi ex Go. - 27) Cor-

muse version drainfastici manum producti, dae entira est

reptum Pe. Putsch. - 28) lecit Go. Sic aliquoties variatum in Go. - 29) Terent. Phorm. I, 2, 9, seq. -- 30) Iam adieci ex Go. Locus videtur memoriter citatus. Nam apud Ter. Heaut. V, 2, 43. legitur: Aut scibis, cuius sis de patre. Coniux Pe. Pusch. - 31) Verba: Hinc est etiam illud in exhibet Go. Nam in Pe. legitur: Et in Hecyra, In Putsch. Et Hecyra. Tum Matris addidi e Go. ubi maris. Locus est Ter. Hecy, III, 5, 45. -32) Et in Milite Plautiat sentiendum Go. Locus est Plauti Mil. I, 1, 35. ubi editur: Et assentandum.

adverte. Nam quoties correpta est i, detracta s litera i transibit in e, ut lego, legis, lege; scribo, scribis, scribe. Quando autem producta est, perseverat in imperativo modo i, ut audio, audis, audi; servio, servis, servi. Modi autem sunt decem 2: indicativus, promissivus, imperativus, optativus, coniunctivus, concessivus 3, infinitivus, impersonale, gerundi 4, hortandi modus. Addunt quidam percunctativum modum. Indicativus, ut lego: promissivus, ut legam: imperativus, ut lege: optativus, utinam legerem: coniunctivus, cum legam: concessivus, ut legerim: infinitivus, ut legere: impersonale, ut legitur: gerundi, ut legendo: hortandi, ut legamus: percunctativus, ut legisne. Tempora verborum sunt tria, praesens, praeteritum, futurum. Praesens, ut lego: praeteritum, ut legi: futurum, ut legam, Praeteriti temporis differentiae sunt tres: imperfectum, perfectum, plusquamperfectum, ut legebam, legi, legeram. Formae verborum sunt quatuor, meditativa, inchoativa, perfecta, [1949] frequentativa. Meditativa est⁹, ut amaturio; inchoativa, ut fervesco, calesco; perfecta forma 10. ferveo, caleo, algeo; frequentativa, halito, cursito 11. Defectiva vero sunt verba, quae cum declinantur 12, in genere vel tempore, vel conjugatione, vel persona, aut etiam uniformiter perdurare non possunt, et ob id defectiva dicuntur. Genere deficiunt verba, cum activa significatione, temporis praesentis 13, ad passivam speciem in praeterito transeunt, ut audeo, ausus sum; gaudeo, gavisus sum; soleo, solitus sum, et rel. 14. Persona deficiunt, quae cum activa significatione, nisi adiuncto pronomine personam acceperint, declinari per se nequeunt, ut taedet, pudet, poenitet, piget, oportet, libet. Dicimus enim, taedet me, te, illum, nos, vos, illos et reliqua similiter. Sunt 15 alia impersonalia, quae a perfectis verbis descendunt, ut ab eo et video 16; facit enim itur et videtur. Dicimus: itur a me, a te, ab illo, a nobis, a vobis 17, ab illis. Coniugatione deficiunt: fero, fers, fert; facit enim in praeterito tuli, nec apparet, quotae sit coniugationis, cum secundum formam supradictam indicativi modi nulla vocalis ante novissimam literam 18 s inveniatur. Modo sunt quae deficiunt: odi, novi, memini; oderam, noveram, memineram; quae sola duo tempora indicativo modo inveniuntur. Item cedo, cette, ecce, quae solum 19 imperativo modo deprehenduntur, caeteris modis deficientibus 20. Sunt quae indicativo modo, tempore praesenti dissimilia, in praeterito similia fiunt, ut cerno, cresco, quae faciunt crevi21. Sed illa quoniam Donatus exposuit, ideo dimisimus.

1) Transibit in e. Hoc ordine Go. In e tr. Pe. Putsch. - 2) Decem addidi ex Go. - 3) Infinitivus additum ex Go. Addendum fuisse, seqq. ostendunt. -4) Gerendi Pe. Putsch. - 5) Impersonalis Pe. Putsch. — 6) Gerendi Pe. Putsch. — 7) Ut additum ex Goth. — 8) Temporis omissum in Pe. Putsch. — 9) Meditativa sunt Pe. Putsch. - 10) Est h. l. iterum addit Go. — 11) Halito addidi e Cod. Go. ubi alito. — 12) Declinentur Pe. Putsch. Alienus est coniunctivus. -13) Praesentis temporis Pe. Putsch. - 14) Et rel. addidi ex Go. - 15) Illos. Similiter quae sunt. Pe. Illos. Similiter que sunt Putsch. Nos dedimus Jectionem Cod. Go. - 16) Ut ab eo, quod est eo et video Pe. Putsch. Formula ab eo quod est haud familiaris huic Grammatico. - 17) A vobis a nobis Pe. Putsch. - 18) Literam addidi e Cod. Go. - 19) Item cedo, cede, qui solo Pe. Item c. cede, quae solo Putsch. Item cedo cete, ecce, quae solum in imp. Go. Ex quibus cete in cette

mutandum fuit et in praepositio omittenda. In eodem Cod. deest modo ante deprehend. - 20) Male deficiunt Pe. Putsch. Error ortus, quod v. deficientibus per compendium scriptum cum seq. Sunt in unum verbum coa-luerat. Sunt deest in Pe. Putsch. Go. Sed Go. paullo post exhibet: tempore praesenti sunt diss. - 21) Gerno, cresco, crevi Pe. Putsch. Cerno crescoque faciunt crevi, quae veram Grammatici manum produnt. Que enim est quae. Post v. crevi haec leguntur in Cod. Go. Item pellgo et pulleo faciunt et de participio similiter quomodo Donatus expossuit ideo dimisimus. Quae orta sunt ex pravo additamento, commixto cum inscriptione sequentis capitis De Participio. Recte autem Dübnerus videtur coniecisse, sub illis monstris latere polluo et polleo, licet pollui a polleo non in usu fuerit. At hoc ipsum arguit manum interpolatricem. Dimittimus pro dimisimus Pe. Putsch. In iis, quae hodie Donati exstant, nihil tale legitur nisi forte intellitur locus lib. II, 12,

the ant e toco, at hine, inde; ant peroiquisting a dillac. Sunt quaedara temporis et foch

21. Sunt autem quaedam participia similia appellationibus, ut passus, iussus²², cultus, quae discernuntur²³ declinatione. Nam quoties nomina sunt, in genitivo singulari in us syllabam exeunt²⁴, ut huius passus, iussus, cultus; dativo et ablativo in i et u, ut huic passui, ius- [1950] sui, cultui; et ²⁵ ab hoc passu, iussu, cultu; item genitivo plurali in uum, ut horum passuum, iussuum, cultuum; dativo et ablativo in bus, ut his et ²⁶ ab his passibus, iussibus, cultibus. Quoties autem participia sunt, genitivo singulari in i literam ²⁷ exeunt, ut huius passi, iussi, culti: dativo et ablativo in o, huic et ab hoc ²⁸ passo, iusso, culto. Item genitivo plurali in rum, ut horum passorum, iussorum, cultorum: dativo et ablativo in is ²⁹, ut his et ab his passis, iussis, cultis ³⁰. Regno et vigilo cum verba neutralia ³¹ sint, faciunt in praeterito participio ³² passivo regnatus, et in futuro vigilandus, ut apud Virgilium:

Acri quondam regnata Lycurgo 33.

Et:

Quae vigilanda viris 31 circle en antagar ni tachai entente hono et entente en

A poetis autem haec³⁵ figurata sunt, quae cum a verbo originem non habeant, utique non recte participia dicuntur. Participia nominativa seu nomina participialia ³⁶ sunt, quae quasi speciem participiorum habent, ut comatus, galeatus, hastatus³⁷.

ntice de la completa de la la la completa de la completa del completa de la completa de la completa del completa de la completa del completa del completa de la completa de la completa del c

22. Adverbium est pars orationis, quae adiecta verbo significationem verbi manifestiorem et planiorem reddit 38, ut docte dixit, pulchre fecit. Nascuntur autem aut 39 a sua positione,
aut ab aliis partibus orationis, ut heri, pridem, nuper. Ab aliis quidem trahuntur 40 partibus orationis, ut doctus docte, sapiens sapienter. Adverbiis tria accidunt 41, significatio, figura, comparatio. Significationis species sunt multae. Sunt enim quaedam temporis, ut heri, nuper 42. Alia
loci, quae quidem in quatuor species dividuntur: aut ad locum, ut huc, illuc; aut in loco, ut hic,

3. fin. — 22) Visus Pe. Putsch. atque ita in seqq. quotiescunque recurrit iussus. — 23) Tantum h. l. interponunt Pe. Putsch. In decl. Go. — 24) Exit male Pe. Putsch. Syllab a exeunt Go. — 25) Et additum e Cod. Go. Paullo ante ut ante huic p. deest in Go. — 26) Voculae his et additae ex Go. — 27) In i littera exeunt Cod. Go. Litera deest in Pe. Putsch. — 28) Verba: Et ab hoc addita ex Go. — 29) Dativus et ablativus in bus. Pe. Putsch. Pessime. Dativum et ablativum in is Go. Causam cur sic variatum in terminatione, male intellecta compendia praebuerunt. — 30) Passis, iussis, cultis recte Go. passibus, cultibus, visibus Pe. Putsch. — 31) Cum sint verb. neutr. Pe. Putsch. — 32) Participio addidi e Cod. Go., ubi tamen passivo omissum. — 33) Agri quondam r. Pe. Putsch. Agricola regnata Go. Locus est Virg. Aen. III, 14. — 34) Virg. Georg. I, 313. — 35) Haec autem a poetis hoc ordine Pe. Putsch. — 36) Participia nominativa sive

GRAMMAT. LAT. I.

Participialia Pe. Putsch. Veram lectionem praebuit Go. - 37) Conatus, gal. astutus Pe Putsch. pessime. Astatus Cod. Go. recte emendatum a Dübnero. - 38) Vulgo: Quae adiecta verbo manifestior et plenior redditur, perverse. Nam verbi significatio adiectione adverbii redditur plenior et manifestior, non ipsum adverbium. Nihil auxilii fert Cod. Go. Definitio petita est ex Donato II, 13, 1. Adverbium est pars orationis, quae adiecta verbo significationem eius explanat atque implet. Ex quibus intelligitur, apud Maximum verba: significationem verbi propter simile vocabulum bis positum excidisse, et tum reliqua consequenter a librariis immutata esse. Pro plenior Cod. Go. exhibet blandior, unde correxi planiorem. - 39) Aut addidi ex Go. - 40) Verba: quidem trahuntur adieci ex Go. -41) Accidunt tria hoc ordine Pe. Putsch. Paullo ante doctos Putsch. ex errore typogr. - 42) Et caetera addit Cod. Go.

Nn

ihi: aut e loco, ut hinc, inde; aut per locam, ut hae, illac. Sunt quaedam temporis et loci. ut hactenus, protenus¹. Alia terminationis, ut illic. Alia numeri, ut semel, bis, ter. Alia negantis, ut non, nequaquam. Alia affirmantis, ut prorsus, profecto, proculdubio². Alia percunctantis, ut nunquid, anne. Alia demonstrantis, ut en, ecce. Alia optantis, ut utinam. [1951] Alia aestimantis, ut fere, ferme. Alia ordinis, ut deinceps, deinde. Alia interrogantis, ut cur, quid ita. Alia similitudinis, ut ceu, quasi, veluti. Alia dubitationis, ut fortasse. Alia vocationis, ut heus. Alia respondendi, ut hem3. Alia prohibendi, ut ne. Alia congregandi, ut pariter, una, simul. Alia comparandi, ut magis, satius; potius. Alia eventus, ut forte. Alia adnuentis, ut vero. Alia iurandi, ut edepol, mediusfidius, ekastor , mehercule. Alia personalia, ut mecum, tecum, secum. Alia animadvertendi5, ut at. Alia interiectionis, ut item, rursus6, saepius, itidem. Alia qualitatis, ut bene, male. Alia quantitatis, ut sat, nimium. Item dum, gentium, ad id locorum, ornativa sunt adverbia, siquidem posita8 orationem inluminant9, ablata nihil sensui detrahunt; et cum dicimus manedum, ubi gentium, ad id locorum 10, loci et temporis habent significationem, id quod Salustius indicat in Iugurtha de Mario: Tamen is ad id locorum talis vir 11. Adverbia nominativa, vel ut alii dicunt, nomina adverbialia 12 sunt, veluti cum dicimus: fui Romae, Kapude, Karthagine 13. Figurae adverbiorum sunt, ut in caeteris partibus orationis, duae: simplex, ut juste; composita, ut injuste. Comparationem possunt adverbia recipere, quoties appellationes, unde transcunt, comparantur, ut juste, justissi, justissime; quod i justus, justior, iustissimus. Adverbiis adiici praepositiones negant omnes technici oportere 15, quamvis veteres licenter usi sunt 16. Terentius in Hecyra:

Ita corripuit derepente tacitus sese ad filiam11. Item Lucretius: Desubito significate antiecta verbo signification distribution of the position of the position

all da die partifice arctione, in tert, shortone of alike quidem trabuntur " partifica; ora-23. Conjunctio est pars orationis, nectens ordinansque sententiam. Tria accidunt coniunctioni: figura, ordo, potestas 18. Figura est, quod aut simplices sunt, ut quoniam, [1952]

1) Protinus Pe. Putsch: - 2) Et cetera additum in Go. - 3) Heu exhibent Pe. Putsch. Go. Legendum eu, quod apparet ex inferioribus, ubi eu recurrit p. 1954. - 4) Pol, med. ecastor Pe. Putsch. Edepol med. edea kastor Go. Quid illud edea occultet, non habeo dicere. - 5) Animadvertentis Pe. Putsch. - 6) Item addidi ex Go. ubi itidem omissum. - 7) Item addendum fuit ex Go. - 8) Posita enim Pe. Putsch. Siquidem et posita Go. — 9) In luminant Cod. Go. — 10) Verba: Et cum dicimus manedum, ubi gentium, ad id iocorum, accesserunt ex Cod. Go. ubi legitur: manendum, ubi dum gentium. Tum ibidem ita pergitur: cuius rei habent significationem? Et loci et temporis significant enim cuiusque exemplum Salust. cet. Quae manum interpolatoris aperte produnt. Detrahunt: loci enim et temporis habent significationem, id quod Sallustius cet. Pe. et Putsch. — 11) Tamen is desunt in Pe. et Putsch. Tum talis venit vir Go. Pe. Putsch. At venit sine dubio interpolatoris est, qui verbum desideraret ad formulam ad id locorum. Locus est Salust. Iug. c. 63. edd. Cort. Gerl. - 12) Adverbialia nomina Putsch. Adverbialia nominativa Pe. nominativa adverbialia Go. Scripsi igitur nomina adverbialia, quae vera est appellatio huius generis. - 13) Romae, Cariae, Cappadociae Pe. Putsch. pessime, Veram Grammatici manum servavit Go. Ex eodem adiecta sunt in supp. verba: veluti cum dicimus, quae in Pe. et Putsch. male desunt; legitur enim: ut fui Romae cet. — 14) Quod facit iustus Pe. Putsch. Recte omisit facit Go. Est enim quod eo quod, propterea quod. - 15) Oportere addidi ex Go. ubi est: adieci praeposit ones possunt e negant o. t. oportere. Male interpositum esse possunt, facile apparet. — 16) Licenter veteres Pe. Putsch. Usi sint Pe. Putsch. — 17) Verba: ita corripuit in Pe.

DATE TAPRETON

quando; aut compositae, ut quoniamquidem, quandoquidem. Ordo coniunctionum est, quo apparet, quae in loquendo praeponi debeant, et quae subiungi, quae praeponi et subiungi. Igitur praeponuntur: quanquam, quamvis 19. Subiunguntur: enim, autem, praesertim. Denique et praeponuntur et subiunguntur 20: quoniam, quatenus. Potestas coniunctionum in quinque species dividitur21. Sunt enim copulativae, disiunctivae, expletivae, causales, rationales 22, Copulativae sunt: que, atque, et, ac, ast, at. Disiunctivae: aut, ve, vel, ne²³, nec, neque. Sed si²⁴ disiungendi vim habent, quo modo recte coniunctiones dici possunt? Disiungunt quidem sensum verborum, caeterum verba copulant, veluti25 cum dicimus; aut hoc, aut illud; sive hoc, sive illud, et caetera. Expletivae sunt: quidem, equidem, tamen, porro, saltim26, prorsus, duntaxat, et caetera. Causales sunt: si, etsi, etiamsi, sin. Rationales sunt: ita, itaque, proin, proinde, denique; quae magis adverbia mihi videntur esse, praeter illas coniunctiones, quae accentu discernuntur ab adverbiis: nequaquam, nusquam, quamvis, quandoquidem, quinetiam, sin, seu, sive, namque, nisi, nisisi, setenim 27, propterea, interea, quatenus, quamobrem, sane, certe, nunc. Quando, non 28 magis adverbium temporis videtur esse; cum acuto accentu effertur, adverbium est 29 temporis: cum autem gravi, confunctio causalis; significat enim quia vel quoniam, ut; imis a milistra Quenes verbo, ed adverbium, ut:

Quando haec te cura remordet 30.

Sunt revera quaedam, de quibus ambigi potest; unde merito quidam adverbia coniunctiva dicunt, vel conjunctiones adverbiales. Cima subito Aeneas conoursu assendera magno,

A les quadara etime verbis adiangenotitiones properties en de, pro, prue. Dicimus enim

21. Praepositio est pars orationis, quae praeposita aliis partibus oratio- [1953] nis significationem earum aut inmutat, aut minuit 31, aut auget, ut describo, praescribo, rescribo, facio, sufficio. Aliae vero 32 harum praeponuntur casibus, aliae verbis, quaedam casibus et verbis. Verum ex his quae casibus coniunguntur, aliae accusativum regunt, aliae ablativum, aliae in utroque communes sunt. Accusativis adiunguntur: per, apud,

et Putsch, ita scripta sunt, tanquam non ad Terentii locum, sed ad praeceptum Grammatici pertinerent. Quod iam correxit antiqua manus in margine Pe. Accedit Cod. Go. ubi est: in echyra? Ita corr. Locus est Hecy. IV, 1, 3. Apud Lucretium Desubito legitur II, 265. III, 643. — 18) Potestas, Figura, Ordo hoc ordine Pe. Putsch. — 19) Quam, mamvis Pe. Putsch. Quam deest in Go. Antiqua manus in margine Pe. recte correxisse videtur quanquam, quod dedi. Addit Go. et cetera. — 20) Denique subiunguntur et praeponuntur Pe. Putsch. Recte Go. et praep. et sub. — 21) Dividitur in quinque species Pe. Putsch. — 22) Rationales, Causales Pe. Putsch. Causales et rationales Go. — 23) Ne, vel, ne Pe. Putsch. — 24) Si addidi de coniectura, absorptum haud dubie a praecedente sed. — 25) Ut cum dicimus Pe. Putsch. — 26) Saltim scripsi ex Go. — 27) Setenim dedi cum Go. Sedenim cedit Cod. Go. ubi est: in echyra: Ita corr. Locus est scripsi ex Go. - 27) Setenim dedi cum Go. Sedenim

Pe. Putsch. — 28) Quando, tunc magis adv. t. v. esse, quando acuto Pe. Putsch. Non diserte Cod. Go. Pro cum in Cod. Go. quando initio quidem scriptum fuit, sed eadem manus recte emendavit cum, quod dedi-- 29) Adverbium est enim Pe, Putsch, Sed enim recte deest in Go. Est enim apodosis ad superius cum. -30) Virg. Aen. I, 265. Te haec c. Pe. — 31) Significationem earum aut minuit aut auget. Ita Pe. Putsch. Sed Cod. Go. sign. eius inmutat aut auget, omissis aut minuit. Locus ex Donato emendandus fuit, II, 16, 1. ubi est: Praepositio est pars orationis, quae praeposita aliis partibus orationis significationem earum aut mutat, aut complet aut minuit. — 32) Aliquae vero Go. Pe. Putsch. Aliae de mea coniectura dedi. Statim antea post sufficio in Cod. Go. additur: Et ce-

adversum, citra, contra, et caetera. Harum quaedam mutato accentu fiunt ladverbia. Nam ante, cum gravi accentu pronunciatur, praepositio est, ut:

Ante focum si frigus erit? . strong de de la company de la

Si autem acuto, fiet adverbium temporis, ut: lisigua estitanuich estatulação mine sina ... unil

Ante equidem summa de re statuisse, Latini 3 anino 1000 de con con tradition

Posthabui tamen illorum mea seria ludo*.

Harum quaedam verbis adiunguntur, ut per, ad, trans, ante, circum, inter, ob, post. Dicimus enim perlege⁵, adverte, transvehe, antefer, circumfer, interveni, obduc, postpone. Ablativis casibus adiunguntur: a, abs, e, ex, de, pro⁶, prae. Harum quaedam aeque mutato accentu fiunt adverbia, veluti est cum. Nam quoties casui iungitur, praepositio est, ut cum duce, cum amico. Quoties⁷ verbo, erit adverbium, ut:

Cum venit, aulaeis np offen oban ; setop igiden ending ele insbezop bester total

Et:

Cum subito Aeneas concursu ascendere magno9,

Ex his quaedam etiam verbis adiunguntur, ut a, ab, abs, e, ex, de, pro, prae. Dicimus enim amove, abripe, abstrahe, emitte, expone, detrahe, produc, praefer. Quaedam accusativis et ablativis: in, sub, super, subter. Accusativo, cum in locum ire vel mittere significa- [1954] mus; quod quidem plenius supra docuimus. In praepositionibus casualibus haec quoque tetiam verbis adiunguntur. Dicimus enim infer, subtrahe, subterpone, superscribe. Quaedam verbis tantummodo praeponimus 11, ut con, di, re, dis, se, am, o. Dicimus enim conduco, dimitto, dis-

1) Sunt adv. Pe. Putsch. Recte fiunt Go. —
2) Virg. Ecl. V, 70. — 3) Virg. Aen. XI, 302. — 4) Posthabuit non illorum etc. Pe. Putsch. Emendandi viam ostendit Go., in quo est: Posthabuit n illorum miserabido. Scilicet tn est tamen, et monstrum illud miserabido, quid sit, nemo ignorabit, si cui in mentem venit illius versus Virgiliani Ecl. VII, 17. — 5) Perlego, adfero, transveho, antefero, circumfero, intervenio, obduco, postpono. Pe. Putsch. Cur imperativos maluerit Grammaticus, non habeo dicere; hoc solum video, paullo post imperativos in simili causa recurrere. Ceterum God. advertans pro adverte, a syllaba sequente simili. — 6) Pro, de Pe. Putsch. — 7) Quoties cum verbo Pe. Putsch. Ceterum

Cod. Go. ubique quotiens, quod iam notavimus. — 8)

Aulis Go. Pe. Locus est Virg. Aen I, 701. — 9) Cum

subit Aen. c. ascendere Go. Pe. Putsch. Sed antiqua ma
nus in Pe. correxit subito et accedere. Retinui tamen

ascendere, quippe satis accommodatum, ut pro lectio
nis varietate apud Virgilium haberi possit. Virg. Aen.

I, 513. — 10) Quoque addidi e Cod. Go. — 11) Prae
ponuntur Pe. Putsch. — 12) Sepono addendum fut

ex Go. — 13) S vel f Pe. Putsch. — 14) Et talia

additur in Go. — 15) Sunt autem aut laet. Pe. Putsch.

Tum laetantis ut va Go. — 16) Ut heu Pe. Putsch.

Ut he Go. Ut eu sic corr. ab antiqua manu in Pe. —

17) Ut eu Pe. Putsch. Recte heu Go. atque ita corr.

ab antiqua manu in Pe. — 18) Aut iurantis Pe. Putsch.

des pares Per Policie.

- Zer Belegan deci cera Co. S. Cara

Canadles aunt; si, etsi, etiamsi, situ

of conjunctions adverbiases

traho, relego, amputo, sepono 12, omitto. In et con praepositiones aliquando corripiuntur; sequentibus f vel s 13 literis producuntur, ut instans, infidus: et caeteris omnibus corripiuntur, ut inconstans, imprudens14. In augendi vim habet, aut minuendi, ut instans,

De Interiectione.

25. Interiectio est pars orationis animi affectum significans. Nam 15 aut laetantis sunt, ut eia. Aut laudantis, ut eu^{16} . Aut timentis, ut hei. Aut dolentis, ut heu^{17} . Aut exultantis, ut euax. Aut admirantis 18, ut papae. Aut respuentis, ut phei 19. Aut animadvertentis, ut atat20. Aut ridentis, ut ha ha ha. Sunt praeterea partes orationis pro interiectionibus positae, ut fas, nefas 21.

Nefas! Aegyptia coiux²². e apolity sine come the productions of a section to interest the section of

Pecudesque locutae

Infandum! 23

In utroque enim interiectio est exclamantis. Item pro, ut cum dicimus: pro Iuppiter, et si qua Hem quoque interdum coercentis est, ut Terentius in Heautontimorumeno: Anus mebis

Hem tibi ne diutius licere speras facere?²⁴

Aliquando etiam admirantis, ut in Andria: Hem quid est? Scies25. Ex his deinde caeteri animorum motus colligi possunt 26.

enter the first and the first of the first o

Ledel included and content of the co

divisim Pe. Putsch. - 21) Ut fas, nefas Item pro Juppiter. Pe. Putsch. Interposita omnia recens accesserunt e Go. - 22) Locus est Virg. Aen. VIII, 688. Coiux. De hac scriptura cf. Apulei. de orthogr. pag. 7, 17. ed. Osann. - 23) Virg. Georg. I, 478. - 24) Hem tibi pedentius liquere sp. f. Go. Locus est Heaut. I, 1, 50. seq. - 25) Scies addidi ex Go. Locus est Andr.

the state of the English Andreases when the state of

the conference and the conference of the confere

configuration of a state of the Tum pape Go. Pe. Putsch. — 19) Phei sic omnes. I, 1, 89. — 26) Ex his caeteros animorum motus Legendum, nisi fallor, phui. — 20) Attat Go. At at intelligere possumus Pe. Putsch. Ex hisdem de ceteri animorum motus colligi possunt. Go. Hoc est: Ex his deinde, ut dedimus. Iam in eodem Go. sequuntur haec plane aliena: Coniunctio simplex, ut si; et composita ita etsi; sed simplex producitur, composita cum particula quidem corripitur, ut siquidem. Tum legitur subscriptio: Explicit liber Victorini.

discrete an electronic como a contrato a directronic

The commence and it is making the commence of the comment of the c

۶

che amouto, sepone e maine, de ce con practicalment alicembe

MAXIMUS VICTORINUS [1955]

configurate, at inconstant, improved in succession with the best and minute of

ner sequentibus? Pycle a R bienis producentur, o to instance infibilities

DE CARMINE HEROICO.

De la referència de la Constante de la Constan

1. Metrum est rei cuiuscunque 1 mensura. Metrum vero poeticum est versificandi disciplina, certa syllabarum ac temporum ratione in pedibus observata. Inde autem 2 dictum est, quod veluti mensuram quandam praestituat, a qua si plus minusve erit, pes sive versus minime constabit. Cui rhythmus est consimilis, qui sic definitur: est verborum modulatio et compositio, non metrica ratione, sed numeri sanctione ad iudicium aurium examinata, veluti sunt cantica poetarum vulgarium. Ergo is metrum 3 non est, nec potest ullo pacto idem esse, sed hoc distat a metro, quia rhythmus per se 4 sine metro esse potest, sine rhythmo metrum non potest, quod liquidius ita definitur: metrum est ratio cum modulatione; rhythmus sine ratione metrica modulatio 5. Plerumque tamen casu quodam invenias etiam rationem metricam in rhythmo, non artificii ratione observata, sed tono et ipsa modulatione ducente.

2. Pes est compositio duarum vel trium, aut aeque quatuor syllabarum, secundum rationem sui caiusque metri. Pedum genera sunt duo, aut enim simplices sunt, aut duplices. Sim-

plicium species iterum sunt duae; dissyllabi et trisyllabi.

Dissyllabi sunt quatuor: spondeus, pyrrhichius, trochaeus, iambus. Ex his quidam sunt inter se contrarii, pyrrhichius spondeo; trochaeo iambus. Idem autem est pariambus ⁸, qui et pyrrhichius; idem etiam tribrachus, qui et chorius idemque trochaeus. Spondeus duabus constat longis, ut heros ⁹. Trochaeus longa et brevi, ut, vita, Roma. Pyrrhichius, ambabus brevibus ¹⁰, ut Maro, Cato. Iambus, ex brevi et longa, ut nepos, honos.

3. Pedes trisyllabi sunt octo: dactylus, anapaestus, molossus, tribrachus, item- [1956] que brachysyllabus sive 11 epignomus, amphimacrus, qui et creticus, amphibrachus, sive mesites,

1) Cuiusque Putsch. Cuiuscunque, ut dedimus, Pe. Go. — 2) Sic dictum Pe. Putsch. Paullo post: a qua si quis plus Go. — 3) Ergo is in metro non est Pe. Putsch. Go. contra sententiam Grammatici, qui paullo post: sine rhythmo metrum non potest. Tum ullo pacto inesse Pe. Putsch. Scripsi idem esse, consequenter superioribus. Ullo pacto absunt a Cod. Go. — 4) Per se addidi e Cod. Go. — 5) Vv. metrica modulatio addidi e Cod. Go. Gf. Diomedes III. pag. 470. Rhythmus est versus imago modulata, servans numerum syllabarum cet. — 6) Artificii observatione servata Go. — 7) Aeque Pe. Putsch. Aequa Go. Delendum videtur hoc verbum, ortum ex prava iteratione syllabae proximae in quatuor. — 8) Idem est quippe Iambus Pe. Putsch. Go. male. Consentio Dübnero, qui in vv. quippe iambus latere putabat pariambus, provocans ad

Diomed. II. pag. 460. et III. pag. 471. Autem de meo addidi. Cf. etiam Schol. ad Hephaestion. pag. 158. ed. Gaisf. ubi sic: τῶν δὲ τρισυλλάβων πρῶτος μὲν ὁ τριξίος δ καὶ τρίβραχνς, ἐκ τριῶν βραχειῶν. Ἐκλήθη δὲ τριξίος, ὅτι οἱ ὑπὸ τῶν χορενόντων ἀδόμενοι ἐν ταῖς χορείως ὑμνοι ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τοιούτων συνίσταντο μέτρων Ὁ καὶ τροχαῖος καὶ βραχυσύλλαβος. — 9) Ūt pleni Pe. Putsch. — 10) Quatuor brevibus mendose Go. — 11) Verba brachysyllabus sive accesserunt ex Go. — 12) Pessime Pe. et Putsch. Bacchius sive Amphibacchius, Paeon. Constat autem Datylus cet. In Cod. Go. hic locus ita comparatus habetur: bachius sive amphibachius peon phycus, Singuli quique horum quot aut cuiusmodi syllabis constant? Nihili est voc. amphibacchius; et palimbacchius ad bacchium adiungi et copulari non potest particula sive. Excidit igitur ali-

bacchius sive 12 hypobacchius, palimbacchius sive pompeuticus. Singuli autem quique horum constant: dactylus ex longa et duabus brevibus, ut copia, Lydia 13. Anapaestus ex duabus brevibus et longa, ut sapiens, Erato 14. Molossus ex tribus longis, ut Maecenas, haeredes. Tribrachus ex tribus brevibus, ut Lepidus, Catulus. Amphimacrus ex longa et brevi et longa, ut caritas, veritas. Amphibrachus ex brevi et longa et brevi, ut corona, marina. Bacchius ex brevi et duabus longis, ut Athenae, Camoenae. Palimbacchius ex duabus longis et brevi, ut Latona, Lucina 15.

4. Pedes duplices sive tetrasyllabi sunt sedecim: dispondeus, proceleusmaticus, Ionicus απο μείζονος, Ionicus απ' ελάσσονος 16, ditrochaeus, diiambus, choriambus, antispastus, paeon primus, secundus, tertius, quartus 17. Item epitritus sive hippius primus, secundus, tertius, quartus. Horum autem contrarii sunt: proceleusmaticus dispondeo; Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος Ionico άπο μείζονος 18; diiambus ditrochaeo; antispastus choriambo; epitritus primus paeoni primo; secundus secundo; tertius tertio; quartus quarto. Singuli vero quique constant: dispondeus quafuor syllabis longis, ut oratores, saltatores. Proceleusmaticus quatuor brevibus, ut animula 19, memoria: Ionicus ἀπο μείζονος ex duabus longis et duabus brevibus, ut penuria, vicinia. Ionicus ἀπο ελάσσονος ex duabus brevibus et duabus longis, ut Diomedes, Palamedes 20. Ditrochaeus ex longa et brevi, et longa et brevi, ut aegritudo, cantilena. Diiambus ex brevi et longa, et brevi et longa, ut benignitas, malignitas. Choriambus ex longa et duabus [1957] brevibus et longa, ut divitiae, simplicitas. Antispastus ex brevi et duabus longis et brevi, ut valetudo, amaturus. Paeon primus ex longa et tribus brevibus, ut Oceanus, ruricola. Paeon secundus ex brevi et longa et duabus brevibus, ut facetius 21, colonia. Paeon tertius ex duabus brevibus et longa et brevi, ut Titianus, Marianus22. Paeon quartus ex tribus brevibus et longa, ut cupiditas23, facilitas, Epitritus primus ex brevi et tribus longis, ut Palatini, Numantini. Epitritus secundus ex longa et brevi et duabus longis, ut conditores, funditores. Epitritus tertius ex duabus longis et 21 brevi et longa, ut vivacitas, induciae. Epitritus quartus ex tribus longis et brevi, ut Libertinus, Florentinus.

4. Genera versuum sunt in dactylico metro quinque. Est autem dactylicum metrum 25, quod constat dactylo et spondeo. Non dico, ultimo 26 interdum trochaeo, eo quia 27 bono iudicio metrici

quid, in cuius locum hypobacchius substitui. Deinde palimbacchius inferendus erat; et in monstro illo peon phycus hand dubie latet pompeuticus. Cf. Schol. ad Hephaestion. p. 159. ed. Gaisford. Εβδομος δ Βακγείος έπ βραγείας και δύο μακοών. - ό και υποβακγείος. "Ονδοος ο παλιμβανχείος, τούτω άντικείμενος, έκ δύο μαποών καὶ βραχείας. - ό καὶ προςοδιακός καὶ πομπευτιπος, δια το έν προςοδίοις υμνοις ούτω καλουμένοις και έν ταϊς Διονυσιακαϊς πομπαϊς έπιτήδειος είναι. Reliqua emendavi ex iis, quae infra leguntur: Singuli vere quique constant dispondeus cet. - 13) Lydia addidi ex Go. - 14) Erato addidi ex Go. ubi Eratho. - 15) Lucerna, lacuna Pe. Putsch. - 16) Ionicus Apomizonus I. Apelazonus Pe. I. apomisonus, i. apelasonus Cod. Go. In eodem Go. sequentur litterae inextricabiles, quae Graecam illorum nominum scripturam referre

videntur. - 17) Paeon primus, Paeon sec. Paeon tert. Paeon quartus Pe. Putsch. - 18) Apelazonus - Apomizono Pe. apelasonus - apomisono Go. In margine Pe. Graeca scripta sunt ab antiqua manu. - 19) Animola Go. - 20) Palinurus male Pe. Putsch. - 21) Ut facinora, colonia Pe. Putsch. At in God. est: Ut facinus (a prima manu, unde factum colonius a rec. m.) calunia, ex quo Dübnerus coniiciebat calumnia. Sed cf. Donat. I, 4, 3. et Diomed, III, 477. Ceterum emendavi facetius. - 22) Ut marianus Pe. Putsch. In Cod. a pr. manu est Titaneus (sic) unde recentior manus correxit Titianus, quod recepimus. - 23) Facilitas addidi e Cod. Go. - 24) Et interponit Go. - 25) Carmen pro v. metrum exhibent Pe. Putsch. - 26) Ultimo loco nonnun quam troch. Pe. Putsch. -27) Eo quod quidam Pe. Putsch.

complures hunc pedem de versu hexametro excludendum censuerunt. Quippe omnis syllaba in versu ultima ἀδιάφορος est, id est, indifferenter accipitur, nec interest, utrum producta sit an correpta; siquidem positione longa fiat, cum partem orationis in exitu finit, quo accedit, quod vitiosus eiusmodi versus est, qui trochaeum admittit. Nam cum ita ratio exposcat, ut pleno versu viginti quatuor tempora insint, admisso utique trochaeo curtabitur numerus temporum, et erunt tempora viginti tria, qui est versus colobus. Illa sunt ergo quinque genera in dactylico metro: hexameter, pentameter, tetrameter, trimeter, dimeter.

Hexameter dicitur, aut hexametrus⁵, utrumque ut Evander, Evandrus, quorum unum venit ex Graeca enunciatione, alterum ex Latina. Quippe Cornelius Epicadus in eo libro, quem de metris scripsit, Hexameter, inquit, versus. Contra quem item Caesius Bassus, vir doctus atque eruditus, in libro de metris, Iambicus trimetrus, ait. Nostra quoque memoria Lactantius de metris, Pentameter, inquit, et tetrameter. Hexameter ergo sive Hexametrus versus est, quod pedibus sex constet, dactylo et spondeo circum se positis, aut alterna interpositione varia- [1958] tis 8. Hexametri versus genera sunt tria: Est hexameter 9, ubi dactylus tantum est, dactylicus 10 herous. Est hexameter iambicus, qui et senarius, cum constat ex simplicibus. Est item ex 11 duplicibus, trimeter. Si vero versus hexameter sex spondeis constiterit, erit quidem versus 12 spondiazon, metrum tamen dactylicum; quippe eiusmodi compositio non nisi in dactylicum metrum cadit. Hexametri dactylici tantum sunt, qui constant sex pedibus dactylicis, praeter bella et facta 13 heroum quidlibet aliud continentes, veluti sunt Bucolica, Georgica, caeteraque eiusmodi. Hexametri vero dactylici heroici sunt, qui bella heroum et res gestas complectuntur, veluti est Aeneis Virgilii, Ilias Homeri. Quintus ibi pes semper erit dactylus, eo quia semper in versu exceptis 11 aliis locis, in quibus varie ponitur, quintam regionem proprie obtinet; minusque lenis est versus, qui quinto loco magis spondeum 15 quam dactylum habuerit, et vocabitur Spondiazon 16, veluti

Aut levis ocreas lento ducunt argento 17.

Sic ut spondeus quoque 18 a quibusdam imus pes cognominatur, quod regionem sextam semper obtineat, nec unquam dactylus in fine ponatur. Modus autem syllabarum in versu Hexametro dactylico sive heroico, duodecim syllabis crescit usque ad decem et septem 18. Nam qui minimus

1) Metrici complures addita ex Go. — 2) In ultimo versus diaphorus Go. iu versu ultima διάφορος Pe. — 3) Omnia haec vv. siquidem — qui trochaeum admittit et interposita desunt in Pe. et Putsch. quibus demum admissis, quae sequuntur, commodam praebent sententiam, id quod iam vidit Dübnerus. — 4) Verba: qui est versus colobus accesserunt ex Go. — 5) Utrumque addidi ex Go. — 6) Epidagus Pe. Go. — 7) Cedit Cod. Go. — 8) Varietatis Go. — 9) Est deest in Pe. Putsch. — 10) Dactylicus vocatur herous Pe. Putsch. — 11) Est. Itemque ex dup. Pe. Putsch. — 12) Verba: quidem versus accesserunt ex Go. — 13) Facta et bella Pe. Putsch. — 14) Eo quod exceptis Pe. Putsch. omissis verbis: semper in versu, quae accesserunt ex Go. — 15) Spondeum magis Pe. Putsch. — 16) Spondiazon Go. Pe. Putsch. Sed in margine Pe.

correctum ab antiqua manu spondaizon, male quidem. - 17) Lenis ocr. Pe. Locus est Virg. Aen. VII, 634. - 18) Quoque additum ex Go. Paullo post pro cognominatur Pe. et Putsch, exhibent dicatur, - 19) Crescita duodecim syllabis usque ad XVII. Pe. Putsch. Contra usum melioris aetatis decem et septem Grammaticus scripsit, quae eadem ratio saepissime apud Priscianum invenitur. - 20) Non plures quam XVII. Pe. et Putsch. Plures pro plus correctoris male seduli. Statim post pro verbis: Quamvis non negaverim cet. in Cod. Go. haec leguntur: Quid ergo non plerumque invenias in versum septimum decimum ac viginti syllabarum, ut sunt hi; quae sunt mendosissima. - 21) Virg. Aen. IV, 315. Misere nihil Pe. - 22) Virg. Georg. IV, 168. Venientibus agmine Go. et Pe. - 23) Virg. Aen. IV, 547. - 24) Virg. Aen. XI, 537. - 25)

est, habet syllabas non minus quam duodecim. Qui maximus, non plus quam decem et septema. Quamvis non negaverim esse versus etiam plurium syllabarum, ut sunt hi:

Quando aliud mihi iam miserae nihil ipsa reliqui.

Aut onera accipiunt venientum, aut agmine facto 12.

Et

Ei:

Quin morere, ut merita es, ferroque averte dolorem²³.

Cara mihi ante alias, neque enim novus iste Dianas 4.

6. Sunt quidem plerumque syllabarum decem et octo, et ille, qui ultimo loco pesitut est, viginti, cui nequaquam invenies parem cum adhuc nullus inveniatur, qui decem et neviti syllabis constet. Verum sciendum est in metrica ratione nunquam computari eas syllabas, quas synaloepha intercipit. Quo fit, ut omnes illi versus, qui supradictum numerum syllaba- [1959] rum videntur excedere, detractis synaloephis ad decem et octo aut ad sedecim ac nonnulli etiam ad quindecim syllabas redigantur. veluti sunt illi, quos supra exempli causa posuimus. Unde sciendum est, nullum versum dactylicum hexametrum inveniri posso, qui numerum syllabarum decem et septem excedat. Itaque omnis versus Hexameter, si solis spondeis constiterit, duodecini syllabarum; si unum dactylum habuerit, tredecim; si duos, quatuordecim; si tres, quindecini; si quatuor, sedecim; si quinque, decem et septem. Ita quoties dactylus accesserit, toties una syllaba accrescit. Hexameter versus dactylicus variatur per triginta duas species. Name in versus duodecasyllabo secies una est, quippe is sine ulla varietate omnes in se spondeos habet, et vocatur. Spondiazon, ut est:

Fortes ducuntur legati 31 Minturnenses.

Quod genus versificationis usque adeo durum est, ut Albinus in libro, quem de Metris scripsit; ita posuerit:

Vilem spondeo totum concludere versum²³.

Posse quidem fieri; sed tanges dactylum apte.

In versu tredecim syllabarum species sunt quinque, quippe 34 in co usus dactylus inter spondeos admissus, quinque locis intervertitur. In versu vero quatuordecim syllabarum species decem sunt 36.

Verba: cui nequaquam - constet cum interpositis desunt in Pe. et Putsch. Tum Sed sciendum est Pe. Putsch. 26) Ad XVII. and XIII. Pe. Putschi. - 27) Rediguntur Pe. Putsch. — 28) Posuisti Go. — 29) Syllabarum XVII. Sic semper numerorum signis Pe. et Putsch. Tum pro excedat Go. videatur excedere. -30) Monosyllaba actrescit pessime Pe. Putsch. Recte una syllaba adcrescit Cod. Go. - 31) Duodecasyllabo Go. Pe. Putsch. fortasse rects. Dicitur enim Graecis δυώδεκα et δώδεκα. — 82) Forte duc. ligati M. Pe. et Putsch. Sed in margine Pe. correctum est privati M. Verissime legati M. Cod. Go. Fortes de coniectura dedi. Fortitudo Go. - 33) Post hunc versum sequantur haec in Pe. et Patsch, tanquam Grammatiei verba: Sed iunges dactylum apte in vereu. Tredecim Ac primum quidem sponte patet, verba: in versu tredecim syl-GRAMMAT, LAT. I.

labarum cohaerere et post v. apte distinctionem collocandam esse. Tum non intelligitur, quomodo enunciatum istud huc pertineat, quod sententiam plane alienam infert. Verba sunt haud dubie Albini, ad quae
constituenda facit Cod. Go. qui locum sic exhibet:
posse fieri sed iunges d. a. Ex quibus facile conficias
versum: Posse quidem fieri; sed iunges dactylum apte.
Credibile enim est, Albinum, si vellet v. dactylum versui inferre, hoc non elisa ultima posuisse, nisi forte
totus locus sic est scribendus: Vilem spondeo totum
concludere versum, Posse quidem fieri; sed iungi dactylus apte; ut tum sequi debeat potest vel videtur vel
dicitur. — 34) Quippe additum e Cod. Go — 35) Sunt
X. Pe. Putsch.

0 0

Aut enim primo et secundo loco dactylus ponitur; aut primo et tertio; aut primo et quarto; aut primo et quinto; aut secundo et tertio; aut secundo et quarto; aut secundo et quinto; aut tertio et quarto; aut tertio et quinto; aut quarto et quinto. In versu quindecim syllabarum species sunt similiter decem 2. Nam ut in illo qui est quatuordecim syllabarum dactylus decies variatur, ita in hoc toties spondeus invertitur. In versu sedecim syllabarum species sunt totidem, quot in tredecim syllabarum, id est, quinque. Nam ut in illo dactylus quinque locis invertitur, ita in hoc spondeus isdem3 locis, totiesque variatur. In versu syllabarum decem et septem similiter ut in duodecasyllabo 4 species una est; quippe is 5 quinque dactylis constat, excepto ultimo pede, quem necesse est dissyllabum esse, ne contra rationem supradictam syllabarum amplior nume- [1960] rus accrescat. Quid ergo 6? Numquid dactylus in fine ponitur? Potest quidem, verum non in eo versu, qui ceteros omnes dactylos habet, veluti est illud in Georgicis:

Et spumas miscent argenti, vivaque sulphura.

gebo filme Et sulphura viva, los apa es graban la singsolaces dentità combasca marille me of animal color, solitions redirection. colors contain, ques sepre excount encies possiones

Bis patriae cecidere manus; quin protenus omnia8.

Quem quidam per synaloepham excludunt, ut sit in scandendo, omna. Nec intelligunt synaloepham tune inter se esse, cum vocales confligunt seu solae, ut:

Multa quoque et bello passus;

seu interposita consonante; ut: sinista mag interes supplying server

-ov to Multum ille et terris iactatus 10, salla oue at ad alle ten ince estada

Quod nequaquam hoc loco adseri potest, quippe absolutus pes est, omnia, velut in illo versu: rates then the best " Lind a nemes."

and some versitionis along adec clarage est, at Alighner in

Omnia fert actas 11.

Omnia vincit amor 12.

at what is a concluded a constitution of the c Possit itaque esse etiam versus ex dactylis sex, si modo metrici admitterent, veluti:

Dicitur in tenero mihi bucula pascere gramine. the use actioned locis intervention. In versu very qualitar declin syllaborum apacies decements

At tuba terribilem sonitum procul excitat horrida.

In supra dictis speciebus triginta duabus in carmine Virgiliano deprehenduntur decem et septem species. Nam ex versu tredecim 13 syllabarum duae species sumptae, secundae aut quintae positionis sunt. Nam aut secundo loco unus dactylus tantum invenitur, ut 14:

Aut levis ocreas lento ducunt argento 15.

1) Tres species omissae in Pe. et Putsch. Legitur enim: aut primo et quarto aut secundo et quinto. Veram praestat lectionem Go. - 2) Similiter decem. Sic recte Go. Male pro his multae exhibent Pe. Putsch. -3) Isdem Go. iisdem Pe. Putsch. - 4) Duodecasyllabarum pessime Go. Pe. Putsch. Emendavi de coniectura. - 5) Hiis Pe. hic Putsch. Recte is Go. - 6) Haec 449. - 8) Virg. Aen. VI, 33. Qui a protinus Pa. et sequentia ita leguntur in Pe. et Putsch. Ergo dacty- Putsch. Sed in Pe. corr. quin. - 9) Synaloephen Pe. lus, cum aliis locis, tum etiam in fine aliquando po- Putsch. atque ita paullo post. - 10) Verba: Seu so-

nitur, sed in his versibus, qui non habeant in caeteris omnibus dactylos, veluti cet. Quae plane non cohaerent cum prioribus, ubi dixerat Grammaticus, ultimum pedem necesse esse, dissyllabum esse. Igitur ambabus manibus amplexi sumus lectionem, quam praestat Cod. Go. - 7) Ille Pe. Putsch. Locus est Virg. Georg. Ill,

the excepted discourse out

the committee that the design commit there is

Aut 16 quinto, ut:

Cum Iuno aeternum servans sub pectore vulnus 17.

Item ex versu syllabarum quatuordecim quatuor species assumuntur 18. Aut enim primo et quinto I have such been process upon the body of the loco dactylus invenitur, ut:

Quippe vetor fatis; Pallasne exurere 19 classem.

Aut secundo et quinto, ut: 15 17 seguntames si chemique obserto tes autoribre 3

Felix qui potuit rerum cognoscere causas.

Aut tertio et quinto, ut:

". The folds warman wash and under mulany Arcebat longe Latio; multosque per annos 11.

Aut quarto et quinto, ut:

Quarum, quae forma pulcherrima, Deiopeam 2.

Ex versu quindecim syllabarum sex species assumptae. Nam aut primo et se- [1961] cundo loco spondeus invenitur, ut:

Infandum regina iubes renovare dolorem²³.

Aut primo et tertio, ut:

Hic currus fuit, hoc regnum dea gentibus esse24.

Aut primo et quarto, ut:

Aeneas scopulum interea conscendit, et omnem 25.

Aut secundo et tertio, ut:

Aut capiunt celsis in puppibus arma Caici 26. bila alcient Paugaine, good parioque gurmonte a

Aut secundo et quarto 27, ut:

Vi superum, saevae memorem Iunonis ob iram²⁸.

Aut tertio et quarto, ut:

Gens inimica mihi Tyrrhenum navigat aequor29.

Ex versu sedecim syllabarum quatuor species assumptae. Nam aut primo loco spondeus

Urbs antiqua fuit, Tyrii tenuere coloni³0.

Aut secundo, ut:

Nulla tuarum audita mihi, neque visa sororum³¹. 1) Vic. Ago. 1, 273, 120, pen do

Servitio premet, ac victis dominabitur Argis 32.

Aut quarto, ut:) sugar about nouncembrook (1 ... of fore enga to see a and the account of the mobile ; told or his man of colors ("t

lae, ut: Multa quoque et bello passus seu interposita consonante accesserunt e Cod. Go. ubi seu solere. Virg. Aen. I, 3. et 5. — 11) Virg. Ecl. IX, 51. — 12) Virg. Ecl. X, 69. — 13) Deprehenduntur decim et septem quae tredecim Cod. Go. - 14) Nam aut secundo loco dactylus est, et unus tantum ut Pe. et Putsch. - 15) Virg. Aen. VII, 634. Lenis Pe. ibidem lento deest, sed add. ab a. m. - 16) Et quinto Pe. Putsch. -17) Virg. Aen. I, 36. - 18) Assumtae Go. - 19) Virg.

Aen. I, 39. - 20) Virg. Georg. II, 490. Felix deest in Pe. - 21) Virg. Aen. I, 31. Longe latae Go. Longe late Pe. sed corr. - 22) Virg. Aen. I, 72. Deiopoeam Putsch. Diopoeam Pe. — 23) Virg. Aen. II, 3. — 24) Virg. Aen. I, 17. — 25) Virg. Aen. I, 180. Conscindit Go. — 26) Virg. Aen. I, 183. — 27) Secunda et quart a typothetae errore Putsch. — 28) Virg. Aen. I, 4. — 29) Virg. Aen. I, 67. — 30) Virg. Aen. I, 4. — 29) Virg. Aen. I, 68. 12. — 31) Virg. Aen. I, 326. — 32) Virg. Aen. I, 285. 00*

our sant, when in same sup

Imperium sine fine dedi; quin aspera Iuno 1.

Ex versu syllabarum decem et septem una species assumpta, quae sola in eo est, cum praeter ultimum pedem caeteri omnes dactylici inveniantur, ut:

Quando aliud mihi iam miserae nihil ipsa reliqui 2.

Quatuor sunt species in caesura hexametri versus: coniunctus, districtus, mixtus, divisus.

Coniunctus est, quando scandendo ita concatenatus sibi est versus, ut husquam finito sensu divisa praeter se verba ponantur. Quod genus versificationis laudabile habetur, [1961] ac melius, veluti est :

Infandum regina iubes renovare dolorem?

Districtus⁸, qui in scandendo sensum seu partes orationis separatas in se habet, ut: Dic mihi Clio, quinam primus fingere versus⁹.

Mixtus, qui utrumque in se habet, ut in quibusdam coniunctus, in quibusdam separatus, ut:

Hic currus fuit, hoc regnum dea gentibus esse10.

Divisus, qui in Priapeio deprehenditur metro. Metrum vero Priapeium est, cum in hexametro versu primi tres pedes concatenati inter se, a reliquis 11 tribus sequentibus divisi separatique sunt, veluti in Bucolicis:

Aut Ararem Parthus bibet, aut Germania Tigrim 12.

Et:

Utque viro Phoebi chorus adsurrexerit omnis 13.

Et:

Est mihi namque domi pater, est iniusta noverca 14.

Inde dictum Priapeium, quod pleraque eiusmodi 15 in honorem Priapi ita conscripta sunt.

Propter quod multi volunt hoc genus compositionis bucolico carmini magis convenire.

Pythium autem metrum est idem quod hexametrum. Dictum quidam volunt 16 ob id, quod hoc genere metri oracula primum ab Apolline sint edita, qui interfecto Pythone Pythius dictus est. Aliis tamen videtur Pythium metrum esse, quod continet duodecim syllabas, spondiaca 17 videlicet ratione, quod cum in Parnasso Apollo 18 Pythona serpentem in vindictam matris sagittis insequeretur, accolae Delphici hoc illum versu 19 hortati sint 20: In maiar, in maiar, in maiar. Hactenus de hexametro dactylico; de caeteris vero suo loco exsequemur 21.

1) Virg. Aen. I, 279. Dei pro dedi Go. —
2) Virg. Aen. IV, 315. — 3) Cen sura Go. Pe. Putsch.
Caesura scripsi e coni. — 4) Continuatus est sibi,
ut. Pe. Putsch. — 5) Verba praeter se accesserunt ex
Go. — 6) Utpote est Pe. Putsch. Utpote veluti est Go.
7) Virg. Aen. II, 3. — 8) Strictus Pe. Putsch. Vide
paullo ante recensionem nominum horum. — 9) Versus est a Grammatico confictus. — 10) Virg. Aen. I,
17. — 11) Supremi inter se pedes concatenati a reliquis Pe. Putsch. — 12) Ararim Putsch. Virg. Ecl. I,
63. — 13) Accessit hic versus ex Go. ubi est: Et ut
quae Phoebi. Locus est Virg. Ecl. VI, 66. — 14) Virg.
Ecl. III, 33. — 15) Huiusmodi et paullo post sint
Pe. Putsch. — 16) Pythium autem dictum quidam vo-

lunt Pe. Putsch. Pitheum itemque metrum est idem quam hexametrum. Unde dictum? Quidam volunt Go. In quibus interpolatoris manus facile dignoscitur. — 17) Spondiazonica, foedo errore, Go. Pe. Putsch. — 18) Apollo accessit e Go.; ibidem pro Pythona legitur Pithon, in Pe. Pythea. — 19) Hunc ipsum versu isto Pe. Putsch. — 20) Ortati s u nt Go. Tum in eodem Cod. sequuntur haec iepa iam tertio actenus. Haec nimirum sunt ista: ἰὴ παιάν, quae tertio loco etiam repetenda esse, illud tertio ostendit. Rescripsi igitur Graeca ἰἡ παιάν, ἰὴ παιάν, ἰἡ παιάν. Cf. Terentian. Maurus v. 1591. ubi cf. notas Santenii. — 21) Exsequeremur Cod. Go.

- de land any of

en all oli m

The Control of the Co

MAXIMI VICTORINI

DE RATIONE METRORUM

COMMENTARIUS 1.

 $m{x}_{m{p}}$ for $m{p}$. The substitution of $m{Segm}$, $m{L}_{m{q}}$, $m{q}$, $m{q}$, $m{p}$, $m{q}$, $m{q}$ 1. Liquentes litterne sunt quatuor: l, m, n, r. Liquentes ideo dicuntur, quod fluant, et quasi intereant, dum² consequentur aliquam⁴ brevem syllabam cum quavis alia⁵ consonante. Sant autem duplicis potentiae. Nam syllabam longam positione facere possunt, si ita poeta voluerit, et brevem non producunt. Quod dico huiusmodi est exemplum, ut hie Lacreti versus?:

Man figrent invenes subito ex infantibus parvis. Sic habetur, quasi dixerit subtracța s littera: infantibu parvis8; hic enim s littera interit. Ro-

nius quoque ait:

— vita illà dignus, locoque ; quasi dignu, locoque dixerit. Similiter Lucilius ait 16:

Tum lateralis dolor certissimus muntius mortis.

Pro:

Tum laterali dolor certissimu nuntiu mortis.

Sie habetur quasi subtractis e litteris; quia licentius antiqui et ipsa quasi pro liquenti utebantur, inerudita adhuc novitate, quod posteriores poetae non ferunt 11, non quod ista defensio rata 13 non esset, sed quod versus suos liquidius decurrere 13 nullis salebris voluerunt.

2. Liquentes autem cognoscere possumus in illo Virgilii versu¹⁴:

- Sed haec lento mos est aptare flagello;

quasi subtracta l'littera fagello dixerit 15. Sie et in illo:

Phoebe gravis Troiae semper miserate labores 16.

Quasi subtracta 17 r littera gavis dixerit, non gravis.

1) Incipit commentum Maximi Vietorini de ratione metrorum. Cod. Bob. - 2) Vero interponunt Pe. et Putsch. - 3) Tum cum cons. Pe. et Putsch. Consecuntur Cod. Bob. — 4) Aliam Cod. B. — 5) Aliqua Cod. Bob. Pe. - 6) Longam syllabam Pe. Putsch. -7) Lucretii Pe. Patsch. Tum Nam fuerant Pe. Putsch. Est locus Lucr. I, 187., ubi legitur, ut e Cod. edidimus. — 8) Quasi dixerit: ex infantibu parvis, subtracta s litera Pe. Putsch. - 9) Ennii versus apud Hessel. legitur pag. 147. Tum quasi dixerit vita illa dignu, locoque Pe. Putsch. Ait ante Ennii versum deest in Cod. Bob. — 10) Lucillius Pe. Putsch. Una l exhibet Cod. Bob. Ait additum e Cod. Bob. Paullo post sic habebitur omisso quasi Cod. Bob. — 11) Pro ferunt in Cod. est gerunt, sed g puncto supposito deleta et

syllaba la sive lu supra scripta est. Voluit fortasse librarius noluerunt pro non gerunt. - 12) Definitio recta De. Putsch. Defensio dicitur usus antiquiorum, ad quem provocat Grammaticus. - 13) Discurrere Pe. et Putsch. — 14) Cognoscere in illo Virg. versu possumus Pe. Putsch. Tum verba: Sed haec lento mos est accesserunt e Cod. Bob. Locus est Virg. Aen. VII, 731. - 15) Vv. quasi subtracta littera l (sic) flagello (sic) in Cod. supra scripta legument inter versus. — 16) Gravis Cod. Bob. graves Pe. Putsch. Locus est Virg. Aen. VI, 56. - 17) Subtracta e errore typothetarum Pe. et Putsch. Tum gaves - graves Pe. Putsch. Sed gravis - gravis Cod. Bob. littera r in priori voce puncto supposito deleta.

3. Mihi autem de his magis videtur illud, quod liquentes litterae, de quibus di- [1964] ximus, tunc detrahantur, cum brevem syllabam duae consonantes1, quarum altera liquens erit ita sequentur², ut in duas syllabas se dividant. Quod dico huiusmodi est³: Infantibus parvis, s et p litterae in duas syllabas se diviserunt; nam s ad bus syllabam pertinet, p ad parvis. Quoties ergo se ita dividunt, tunc liquentes erunt5. Alioqui6 cum duae consonantes ita aliquem brevem syllabam consequentur, ut eae ipsae consonantes alterius syllabae sint, nec se dividant, tenc illa syllaba, ut poetae voluerint, longa ant bravis erit, hoc exemplo:

Atridas Priamumque⁸.

A littera positione longa est, quod eam excipiunt duae consonantes t et r. Sed quoniam eat consonantes 19 ad alteram syllabam pertinent 11, non semper positione longam faciunt syllabam 15, quam excipient, ut est:

geminosque in limine Atridas 13.

Hic A brezis est, quantamiconsonantes ambas syllaba is posterior visidicat; caeque is ut postae voluntas est, proinde auxiliantur aut cedunt; ut illi Virgilii versus, quee supra pésuimus, tales syllibas habeant 1 consonnitium coitu, non liquentinia fluxu, and habeant 1 mp an adapted by partie ait:

SEGM. IL De syllabis conjunctis in all other --

1. Coniunctas quoque syllabas animadvertere nobis intentio 10 est. Nam coniunctae syllabae dicuntur, cum longa syllaba in vocali finitur, et a 20 vocali excipitur; atque ideo longa syllaba illa brevis est, quod eam vocalis et terminaverit et exceperit²¹, hoc exemplo:

Te Corydon o Alexi; sic enim scanditur: Te Cony, dactylus; don o A, dactylus²², cuius media syllaba o natura longa Sed quia et ipsa vocali constat, et excipitur a vocali, coniunctione syllabarum de constat. gnatione vocalium, idcirco 4 veluti gratificatur, et est huic similis ille versus, ut:

Credimus an qui amant 25; Credimus dactylus est; an qui a, alius dactylus. Sed qui media syllaba dactyli 2, natura longa

1) Consequentes mendose Cod. Bob. — 2) Ita secuntur Cod. Bob. atque ita semper. — 3) Huiusmodi est exemplum ut Pe. Putsch. - 4) Syllabas addidi e Cod. Bob. - 5) Post v. erunt in Cod. additur, sed supra versum scriptum; ipsae consonantes. — 6) Aliqquin Cod, Bob. — 7) Hae ipsae Pe. Putsch. — 8) Conspiciunt Atridas Priamumque Pe. Putsch, Atridas Priamumque quas, omisso v. conspiciunt Cod. Bob. Locus intelligitur Virg. Asn. I, 458. — 9) Eo quod Pe. Putsch. — 10) Quoniam consonantes hae duae Pe. Putsch. - 11) Non pertinent Pe. Putsch. Contra sententiam Grammatici. — 12) Longam syllabam faciunt Pe. Putsch. - 18) Verba in limine accesserunt e Cod. Bob. Locus est Virg. Aen. II, 500. — 14) Ambas sibi syllaba Pe. Putacha fortasse rectius. — 15) Vendicat. Aeque ut Pe. Putsch. Praeclaram emendationem praestitit Cod. Bob. - 16) Praeposuimus Pe. Patsch. - 28) Sed quia et haec Cod. Bob. Sed haec a

Pulsch. Cod. a pr. m. Recte correctum in Cod. supra posuimus. — 17) Habent Pe. Putsch. — 18) De coniunctis syllabis Pe. Putsch. Verum ordinem recepimus ex Cod. Bob. — 19) Nobilis intentio Cod. Bob. — 20) Praepositio deest in Cod. — 21) Longa syllabs illa natura brevis est, quod eam vocalis terminarerit, et etcipitur a vocalibus Pe. Putsch. Longa concinnius Cod. Bob. ubi tamen etiam voc. syllaba, omissum est, quod recta sieri non putavimus. - 22): Aliue dactylus Pe. Putsch. Locus Virg. est Ecl. II, 65. - 29 Vocali constat scripsi de coniectura. Vocalis c. Bel Pe. Putsch. — 24) Idcirco brevis est veluti Pe. Putsch. In Cod, verba brevis est serius inter versus ascripta. — 25) Credimus antiqui amant mendose Cod Bob. Virg. Ecl. VIII, 108. - 26) Media dactyli om. L syllaba Pe. Putsch, - 27) Natura longa syllaba Pe. est 27; sed quia et haec 28 ut superior terminatur, et excipitur a vocali, brevis est. Non enim in hoc, aut in superiori versu synaloepham²⁹ facere potes sine vitio, versus enim erit ex trochaeo, si feceris³⁰; qui nisi novissimus in heroo³¹ versu esse non potest.

2. Si tamen in huiuscemodi coniunctis talis³² synaloepha fieri potest, quae a da-

ctylo spondeum faciat, profecto spondeus usitatior inusitato dactylo anteponendus 33 est, ut est

illud 34:

Nec tota tamen ille prior praeeunte carina 35.

Scanditur enim sic: Nec to, spondeus; ta tamen, dactylus; ille pri, dactylus; or prae, spondeus 36. Hic 37 vides posse alios dicere dactylum esse ratione coniunctarum syllabarum, quae prae syllaba vocali finitur, et excipitur a vocali e38; sed cum synaloepha fieri possit, faciatque spondeum, cur non eam viam sequamur, quam nobis consuetudo frequentior tritam reliquit ante 39? Novissimus pes est huius versus: unte ca⁴⁰, quam ideo propono⁴¹, cum synaloephae haec sit consuetudo, ut anterior vocalis⁴² excludatur. Tunc tamen non excludi scias, cum sola⁴³ syllabam facere potest anterior 44, quae excludi non potest. Quod dico, huiuscemodi 45 est exemplum: prae-eunte, per duas e scribitur; est ergo spondeus, or prae; sequenturque circa se duae vocales 46, praeeunte carina. Sed quoniam 47 e littera eadem et syllaba est, u autem syllaba ut sit 48, adhibet sibi consonantes, n'et t; idcirco rectius, ente carina, quam, unte carina, per synaloe-pham scandimus.

SEGM. III. De dichronis.

[1966]

1. Vocales quinque cum novissimam syllabam verbi, aut nominis tenent⁵⁰, tametsi natura breves sint, longe tamen, si ita poeta voluerit, habentur, hoc modo:

Hic amor; hoc studium 61;

mor syllaba brevis est, sed quia vecalis ibi est, produci estam potest, at:

Omnia vincit amor, et nos cedamus ameri 52.

Scanditur autem 53 sic: Omnia, dactylus; vincit a, dactylus; mor et, spondeus. Vides superius correptam, hic esse productam.

vocali Pe. Putsch. — 29) Synaloep h a m scripsi e Cod. post Cod. a pr. manu: cum in synalipha haec sit; sed ubi synalipham. Synaloephen Putsch. - 30) Si feceris synaloephen Pe. Putsch. - 31) In heroico versu Pe. Putsch. In heroo om. versu Cod. Bob. - 32) Tatis addidi e Cod. Bob. — 33) Ioculari errore Cod. Bob. antespondeus est. - 34) Ut illud Pe. Putsch. Rlud in Cod. inter versus script. — 35) Virg. Aen. V, 186. — 36) Spondeus est, — dactylus est, — spondeus est Pe. Putsch. — 37) Autem interponitur a Pe. et Putsch. — 88) A vocali quae est e Pe. Putsch. — 89) Ante in Cod. a pr. m. sed corr. unte. Male. — 40) Ente ca Pe. Putsch. Idem in Cod. a pr. manu; sed correctum onte ca, quod verum est. — 41) Quam idcirco praepono Pe. Putsch. Quam ideo propono Cod. Bob. Legendum vel quod vel quam rem. Propono praetuli; non enim, ut ex seqq. patet, praesert illam pronunciandi rationem, sed praeceptum aliquod proponit. Paullo

corr. — 42) Interior syllaba vocalis Pe. Putsch. Interior vocalis Cod. Bob. sed legendum anterior voc. et res ipsa clamat et ostendunt sequentfia. — 43) Solam Cod. Bob. sed inter vers. script. - 44) Interior Pe. Putsch. Optime Cod. anterior. - 45) Huiusmodi Pe. Putsch. — 46) Ut h. l. interponitur a Pe et Putsch. — 47) Quomodo Pe. Putsch. Error ortus ex male intellecto scribendi compendio. Paullo post e littera - e autem syllaba Cod. Bob. male. — 48) Ut fit Pe. Putsch. Iidem adhibeat. — 49) De dichronis vocalibus vel syllabis Pe. Putsch. — 50) Teneant Pe. Putsch. — 51) Virg. Aen. XI, 739. - 52) Vv. et nos cedamus amori in Cod. desunt. Locus est Virg. Ecl. X, 69. — 58) Enim Pe. Putsch.

ni mine 2 to Item: sivand Proof a suscept last also let a content to bound to

Ostentans artemque pater, arcumque sonantem.

Scanditur enim sic: Osten, spondeus, tans ar², spondeus, temque pa, dactylus, ter ar, spondeus. Vides hic ter syllabam longam esse, alio loco brevem.

wint or arrayant coming

3. Item:

Sanguis hebet 3.

Hic guis syllaba brevis est; in Lucano autem longa est:

Dum sanguis inerat 4. danys man has : " o decoy a solingor to so init decoy adall

Vides, i literam fecisse 5 hanc potestatem. Item: on many assessment may not made the

Tum sic Mercurium alloquitur, ac talia mandat.

Tur syllaba natura brevis 7, sed quia habet vocalem, producitur. Quicquid enim in tur syllabam8 finitur, breve est, ut postea dicemus. Nec interest vocales illae cum novissima 9 syllaba 10 sint solae, an cum consonantibus sint, utroque enim modo dichronae sunt. Video 11 tamen dichronas etiam hoc compendio posse tradi 12, ut in heroo versu cuiuscunque pedis syllaba prima 13, cum a superiore verbo remanserit promiscue longa fuerit an brevis 14, ut poeta voluerit, quoniam 15 in ea pars orationis impletur, quodque 16 ut in versu, sic in verbo vox attendatur.

duten relevant de ine met eini SEGM. IV. De Graecis nominibus priup selecol

brove you, longe tumen, si the moda voluents, frabensur, stor modo!

. 19 Smale, the in series is God. Smaller his nell rise.

He dicheonis.

Quaecunque sunt ¹⁷ Graeca nomina, id est, quae in Latinis eadem sunt, ea cum in es syllabam, aut in as exeunt, brevia sunt contra naturam et consuetudinem Latinorum ¹⁸, hu-[1967] iusmodi enim nomina Latina, quae plurali numero in es syllabam exeunt, aut in as, longa natura sunt, ut principes, arbores, milites, optumas ¹⁹, feminas, sarcinas ²⁰, idcirco, quae ²¹ in versu esse possunt Graeca, et in isdem syllabis sunt ²², brevia sunt, ut:

Gorgones, Harpyiasque 23.

Et alibi: and applicate on sum and an about the state of the state of

1) Ostentas male Pe. Putsch. Virg. Aen. V, 521.

2) Tas ar Pe. Putsch. — 3) Habet Cod. Bob. Virg. Aen. V, 396. — 4) Lucan. Phars. II, 338. — 5) Vides enim i literam fec. Pe. Putsch. Vides litteram fecisse Cod. Bob. — 6) Verba ac talia mandat desunt in Cod. Bob. Locus est Virg. Aen. IV, 222.

7) Brevis natura Pe. Putsch. — 8) Syllaba Pe. Putsch. — 9) Cum in novissima Cod. Bob. — 10) Male h. l. vel interponunt Pe, et Putsch. — 11) Vides Pe. Putsch. Paullo post hoc etiam Pe. Pusch. — 12) Trahi Pe. Putsch. pessime, Paullo post heroico Pe. Putsch. — 13) Prior Pe. Putsch. — 14) Promiscua fiat, longa erit aut brevis, male cohaerente oratione,

Pe. Putsch. Promiscue longa erit an brevis Cod. Bob. Scripsi fuerit, quandoquidem ut praecessit. — 15) Quomodo Pe. Putsch, quemadmodum saepe peccatum in his. — 16) Quoque ut in versu, sic in verbo non attendatur Pe. Putsch., quae nullam praebent sententiam. Quod quoque Cod. Bob. ex quo faciendum quodque, atque ita rescripsi. Pro non attendatur de meo scripsi var attendatur, quod fere idem sit, atque vox acuatur, aut inhibeatur. Sententia enim est haec: et quia simul in versu simul etiam in verbo, quippe terminato, vox paullum inhibeatur, aut attollatur. — 17) Sunt addidi e Cod. Bob. — 18) Latin arum Cod. Bob. — 19) Optumas e Cod. Bob. — 20) Pro sarcinas est in Cod.

Digitized by Google

illusor to the army be coom top in the said

្រុស្ស] - enlangfusen**simiteres eliveដុ**វី de codaling enticles sociale enticle and in any in a conse

Et Lucretius:

Lampadas igniferas manibus retinentia dextris.

Vides hic es vel as syllabas breves esse, ideo quia Graeca sunt nomina. to the control of the

SEGM. V. De propriis nominibus.

posterior with oil of forth firm to a per interpretation The state of the s 1. Nomina 27 propria, quae primam syllabam natura longam non habent, id est, quae non ex 20 duabus vocalibus iunctis constant, ut: Aeolus, Aeneas 24, et alia; quae ergo primam syllabam natura longam non habent, tales erunt syllabae, ut eas ponere volueris sive longas, sive breves, hoc exemplo:

anting the process and the characteristic and the control of the characteristic control of the control of the characteristic c

Hic Di, longa est; alio loco brevis31:

- tune etiam telis moriere Dianae 32.

Item to be sent to be been more risks as the challeng formula and more as the contract of

Armatumque aura lefroumspicit Oribna da . 30 mil o 6 mil . 30 mil o 6 mil o 6

Hic longal est Or, alibia brevis: the nonlinearing the time that it and the strong nonlinear the strong nonlinear

The set of with a graph of the or the the 2. Nomina item, quae genitivum in es syllabam mittunt, eadem ipsa. syllaba brevia sunt, ut: Lingones, Mygdones, Teutones, Vascones; et accusativo, ut: Vasconas armipoten-Item Graeca nomina quae in i litteram finiunt, eadem ipsa syllaba brevia sunt, ut:

Quo te Moeri pedes Magas allo and all all and

Scanditur enim sic: Quo te, spondeus, Moeri ne dactylus. Videndum etiam hoc est in his nominibus, quae ante novissimam syllabam i littera terminantur, ut est, radius, gladius. Haec enim genitivo casu per duo i scribuntur, huius radii, gladii; et pluraliter per duo i, gladii41, ut

Bob. runcidas, lege: runcinas. - 21) Quia Pe. Putsch. -22) Sunt addidi e Cod, Bob. - 23) Virg. Aen. VI, 289. ubi legitur; Harpyi a eque. - 24) Virg. Aen. VI, 225. - 25) Lucret. II, 25. - 26) Breves esse syllabas Pe. Putsch. -27) Nomina sunt propria Pe. Putsch. -28) Ex addidi e Cod. Bob. - 29) Ut Eulus, Aeneas Pe. Putsch. Sed in margine Pe. corr. Aealus, Aen. Cod. Bob. Aeuolus, Ceterum in Pe, et Putsch. oratio sic est distincta, ut post Aeneas semicolo, post et alia plene interpungatur, contra mentem Grammatici. — 30) Virg. Aen. I, 449. — 31) Brevis est Pe. Putsch. — 32) Tunc etiam Cod. Pe. Putsch. Tune ex Virgilio scripsi. Locus est Virg. Aen. XI, 857. — 33) Item ascripsi e Cod. Bob. GRAMMAT. LAT. I.

Virg. Aen. III, 517. - 34) Hic longa est on (sic) alio loco br. Pe. Putsch. Etiam Putschiana on, repetito errore typographico. Hic longa est alibi brevis, omissa syllaba or, Cod. Bob. — 35) Virg. Aen. IV, 52. — 36) Eadem in ipsa syll. Cod. Bob. In abest in Pe. Putsch. recte. - 37) Th eutones Pe. Putsch. Teutones Cod. Bob. Tum Bascones - Basconas Pe, Putsch. sed iam correctum in margine Pe. Vascones - Vasconas, quam correctionem confirmat Cod. Bob. ubi est Uasc. ntrobique. — 38) In i litera finiuntur, in eadem Pe. Pusch. — 39) Virg. Ecl. IX, 1. — 40) Est additum ex Cod. Bob. - 41) Haec enim per duo i proferuntur in genitivo, huius radii. et pluraliter per duo

it is high mit aguenzal

cum poeta voluerit, in 1 hac eadem novissima syllaba, ubi duo i esse diximus, synaloe- [1968] pha 2 non fiat 3; quo modo est versus ille Lucretii: Et Lucrebus:

Non radii solis, neque lucida tela diei 1 radinam surefingi sabaquan.I

Scanditur enim sic: i so, spondeus. Vide quomodo neque i littera interior synaloepha subtracta est, et exterior pedis partem cepit. Sed rursus cum poeta voluerit, synaloepham in eodem nomine facit, ut est ille Virgilii7 versus:

Diversi rumpent radiismon siinqonq ad ... V . . wass

Scanditur enim sic 9: Diver, spondeus, si rum, spondeus, pent radi, dactylus. Hic enim novissima 1. Nomina 27 propria, quae primam syllabam natura longam tenga longar tengan te non ex dianbus vocalibus handis constant, uto declar, descens d, et alia; gane ergor printam syl-

bonn meters to see the states of the states

Interdum in nominibus appellativis prima syllaba contra naturam producitur, quia 11 aliter in versu poni non potest, ut: He Di, longa est; alio loco brevisar:

tune client telis moriere Diamae

Italiam contra 12.

Hic enim I syllaba contra naturam 13 producta est, ut esse in versu potuisset. Hoc autem modo brevem intelligimus. Necesse enim est 14, ut qualis est prima syllaba in aliquo nomine provinciali, eadem sit natura in 15 ipsa provincia, ut: Afer prima longa est; in Africa 16 eadem natura est prima littera. Ergo videamus Italus prima syllaba qualis sit; dabit Virgilius exemplum, ut:

Antiqua e cedro Italusque, paterque Sabinus 17.

Hic in Italo prima syllaba brevis est, quae nos docet, candem in 18 Italia servari oportere.

how Graeca nomina quae in a litteram finiunt", eadem ipsa spliaba brevia sant, at: SEGM. VII. De brevibus syllabis, root of one

Quatuor syllabae breves pro spondeo poni possunt, ut: Genua labant. Hic enim Genua la 19, scanditur, in quo pede priores duae breves iunguntur, ut unam longam faciant poetica licentia, quae magis in lambicis versibus est permissa et 20 celebris.

i, hi gladii. Pe. Putsch. - 1) Praepositio accessit ex Cod. Bob. Ceterum hic turbze in Cod. Bob. in hanc eandem novissimam syllabam duo .i. est diximus, omisso ubi. Scripsi igitur: in hac eadem novissima syllaba, ubi cet. — 2) Hic synaloepha. Pe. Putsch. Cod. Aut scribendum haec s. aut prior vox omittenda. - 3) Sit Pe. Putsch. Fit Cod. Bob. scripsi ergo fiat. - 4) Lucret. II, 59. - 5) Quomodo i litera neque int. Pe. Putsch. - 6) Voluit; ita semper in hac formula prima manus in Cod. atque etiam in supp. Sed ubique corr. voluerit, quod verum est. — 7) Ut est Virgilii omisso pronomine. Pe. Putsch. — 8) Virg. Georg. I, 446. - 9) Verba: Scanditur enim sic omis-

sa in Cod, Bob. - 10) De iectasi Cod. Bob. Deest inscriptio in Pe. Putsch. - 11) Qui aliter Putsch. Quia Pe. Cod. Bob. - 12) Italiam contra Cod. Bob. recte. Contra omm. Pe. Putsch. Virg. Aen. I, 13. -13) Hic enim contra naturam syllaba Pe. Putsch. -14) Necesse est enim Pe. Putsch. - 15) Praepositio accessit e Cod. Bob. - 16) In Africa enim Pe. Putsch. - 17) Verba: Antiqua e cedro addidi e Cod. Bob. Locus est Virg. Aen. VII, 177. — 18) Eadem et in Putsch. Eandem et in Pe. — 19) Hic iterum Genua labant Cod. Bob. - 20) Et desideratur in Pe. Putsch. 21) Heroico Pe. Putsch. — 22) Verba: superes, quam accesserunt e Cod. Bob. - 23) Synaloephen

heres, hec exemple:

A TAR WARRENTS

Sugm. VIII. De concatenatis sultabis.

Interdum in hereo 21 versu novissima syllaba superest, quam 22 sequenti versui adiungi necesse est per synchoepham²³, ut est ille versus in Virgilio: [1969]

> lamque iter emensi, turres ac tecta Latinorum Ardua cernebant 14.

Scanditur enim sic: Iamquiter 15, dactylus; enen, sponders; si tur, spondeus; res ac, spondeus; tecta La, dactylus; tino, spondeus. Novissima versus syllaba quae superest rum, revocatur ad sequentem versum per synaloopham, ut dieatur": Randua cernebant, et cetera. Huic simills et ille versus est 28 a

Inscritur vero ex foetu nucis arbutus horrida ...

Syllaba enim novissima, quae est da, ad sequentem versum refettur, quare necesse fuerit in re istiusmodi sequentem versum a vocali incipere, ut synaloepha fieti possit illa, quam diximus.

SEGM. IX. De casibus.

1. Nominativus omnis numero singulari, qui us syllaba terminatur, eadem ipsa syllaba natura brevis est, ut doctus, carus, sanctus, et alia. Genitivus omnis, qui i littera terminatur, natura longus est, ut docti, cari, sancti. Dativus omnis in o 3r littera terminatus longus est, ut caro, sancto, docto. Accusativus omnis, qui m littera terminatur, positionem exspectat, aut synaloepham, quia nulla syllaba in m literam exit, quae non alterutrum quaerat. Vocativus omnis e littera terminatus natura brevis est, ut 23 docte, care, sancte. Ablativus omnis o littera terminatus natura longus est, ut ab hoc docto, caro, sancto. Nam pluralis nominativus omnis in i cum finiet, longus est natura, ut hi docti, cari, sancti. Dativus omnis pluralis in ia terminatus longus est, ut doctis, caris, sanctis. Accusativus pluralis in his, qui in os syllabam finiuntur 3, longus est, ut doctos, caros, sanctos. Vocativus pluralis in i litteram finitus, longus est, ut docti, cari, sancti. Ablativus aeque longus qui in is finitur is, ut ab his doctis, caris, sanctis.

Putseh, Synalipham Cod, Bob, at semper. — 24) Virg. Aen. VII, 160. seq. Verbum cernebant deest in Cod. Bob. ardue inter versus ascriptum. — 25) lamquitur una voce Bob. lamque iter Putsch. lamque ter Pe. - 26) Novissimus cuns syttaba Cod. Bob. sed corr. cuius, ut igitar scribendum videstur: spondeus novissimus, cuius wilaba, quae superest cet. Sed magis placet lectio Pe, et Patsch, quam retinaimus, - 27) Ut si dicas Pe. Putsch. Ut dicatur Cod. Bob. a prima manu, corr. as dicas; nos primam manum secuti sumas. --28) Cernebant etc. Est huic similis ille verous Po. Putsch. — 29) Virg. Georg. II, 69. Cf. quae ad hunc

terum apud hunc Gramm. legendum est es foetu pro en foetu. - 30) In re iebiusmodi. Ita racte God. Boh. In re desunt in Pe. et Putsch. - 31) Dativus semper qui o Pe. Patsch. - 82) Utrumque quaerat Pe. Putsch. - 38) Brevis est natura ut Pe. Putsch. - 84) Omnie in i cum fiet, longue Bob. fortasse recte. Sed quia huic scriptori usitatius est in similibus v. finira, scripsi finiet. - Omnie cum i finitur, longue Pe. Patsch. -35) Accusations omnis pluralis qui Pe. Putsch. - 36) Finitur Pe. Putsch. Tum natura longue est Pe. Putsch. natura abest in Cod. Bob. - 87) Omnis h. l. interponitar in Po. Putsch. - 38) Ablativus omnie qui in se lecum disputavit Jahn, V. Cl. in ed. Virg. Tsubn. Co- finitur acque longue est Pe. Putsch. fortasse melius.

Digitized by Google

2. Item quicquid in is syllabam nominativo et genitivo/ singulari exit, breve est, [1970] ut lapis, apis. Quicquid in r finitur, in genere masculino breve est, ut doctor, cantor, pater, frater. Nam quicquid in es syllabam plurfalitef finitur longum est, ut doctores, homines, arbores, et quicquid sic terminatur. Item quod exit in ous syllabam, breve est, ut cantonibus, doctoribus.

Segm. X. De genere feminino.

- 1. In genere feminino casas nominativas solus sic variatar³: thace tabula; breule est nominativo, ablativo longa⁴. Omnia nomina generis feminini⁵, quae⁶ a littera terminantur, novissima syllaba in nominativo brevia sunt⁷, ablativo longa⁸.
- 2. Omnis autem casus⁹, cuiuscunque generis, m littera terminatus¹⁰, novissimam syllabam longam natura habere non potest¹¹, sed aut positionem, aut synaloepham exspectat.
- 3. Nomina generis feminini, quae in es syllabam finiunt ¹², si eadem ipsa syllaba in genitivo non producitur, tam in nominativo, quam in ablativo brevia sunt. Si autem eadem syllaba in genitivo producitur, tam in nominativo, quam in ablativo longa syllaba novissima est ¹³. Quod dico exemplum, huiusmodi est ¹⁴: haec lues; es syllaba brevis est, quia genitivus ¹⁵ luis facit: haec fides; des syllaba longa est propterea, quia genitivus producit illam ¹⁶; facit enim huius fidei. Quo modo est haec facies; es syllaba longa est, quoniam ¹⁷ in genitivo producitur, huius faciei. Ergo quas syllabas genitivus producit, hae in nominativo et ablativo longae sunt, ut haec fides, fidei, a fide; facies, faciei ¹⁶, a facie. Quas syllabas genitivus corripit, aut mutat, breves sunt nominativo, genitivo et ablativo ¹⁹: lues, luis, lue. Quicquid in genitivo is syllaba terminatur, breve est in ablativo, sed hic est genitivus, quo cognoscuntur plerumque novissimae syllabae nominum, quales esse debeant ²⁰, ut est paupertas et palus ²¹. Tas enim ideo longa est, quia genitivus eam producit; dicimus enim paupertatis, ta producta; et paludis ²² media syllaba producta: quomodo est
- 1) Quod in bus syllabam exit Pe. Putsch. 2)
 Inscriptio deest in Putsch. Sed in Pe. inscribitur: In
 genere Foeminino. 3) Ut interponitur a Pe. Putsch.
 4) Brevis est, ablativus longus est Pe. Putsch. —
 5) Feminini generis Pe. Putsch. 6) In addunt Pe.
 Putsch. 7) Brevia sunt in nominativo Pe. Putsch.
 8) Vero longa Pe. Putsch. 9) Accusativus casus Pe. Putsch. 10) Qui m litera terminatur Pe.
 Putsch. 11) Habere potest natura Pe. Putsch. 12)
 Finiuntur Pe. Putsch. 13) Longa est novissima
 eyllaba Pe Putsch. 14) Huiusmodi est exemplum,
 ut Pe. Putsch. 15) Genitivus Pe. Putsch. 16)
 Eam Pe. Putsch. 17) Quoniam recte Cod. Bob.
 Quomodo Pe. Putsch. 18) Huius fidei a fide, fasciei Putsch. Nominativum facies interponunt Pe. Cod.
 Bob. Huius abest a Cod. 19) Breves sunt: In no-

minativo et ablativo Pe. Br. sunt in nominativo et ablativo Putsch. Statim ut addunt Pe. Putsch. - 20) Sed hic genitivus, quo cognoscuntur novissimae syllabas plerumque, nominativum qualis esse debeat, ostendit Pe. Putsch. absurde. — 21) Et palus desunt in Pe. Putsch. Paulo post producit eam Pe. Putsch. -22) Palus, paludis Pe. Putsch. Paullo ante enim post v. dicimus deest in Pe. Putsch - 23) Est addidi e Cod. Bob. Ceterum notandum est, omitti h. l. segmentum de verbo in Cod. Bob. quod infra sequitur, ceteris absolutis. — 24) Quomodo Pe. Putsch. errore saepe obvio. - 25) Et tempora Pe., Putsch. - 26) Similie est prima coniugatio novissima syllaba in o.Pe. Putsch.-27) Finiun tur Pe. Putsch. — 28) Ut addidi e Cod. Bob. Tum clamas manes sedes, Cod. Bob. - 29) Praepositio deest in Pe. Putsch. - 30) Clamure, sedere hic Samnis; longa est nie, facit emim genitivo huius Samnitis, media producta: item [1971] amnis brevis est 23, quoniam 24 syllabam nis non producit genitivus.

SEGM. XI. De verbis.

- 1. In verbis vel coniugationibus attendendae sunt positiones 5, tempora, et syllabae novissimae, quae his fere regulis colliguntur. Primae coniugationis novissima syllaba similis est in omnibus coniugationibus. Omnes enim coniugationes, quae in o litteram finiunt 1, dichronae sunt, ut canto, moneo, dico, sed positionibus discrepant. Nam secunda positio primae et secundae coniugationis longa ut sit necesse est, ut 2 cantas, clamas, mones; hae enim novissimae producuntur in infinitivo modo; dicimus enim cantare, monere 1. Imperativus quoque modus coniugationum supradictarum syllaba novissima longa 1 est; propterea, quia syllaba ipsa producitur in infinitivo 1. In tertia coniugatione correpta secundae positiones breves sunt; quia in infinitivo 1, produci non possunt. Dicimus enim: legis legere, ducis ducere. In imperativo 1, quoque eaedem syllabae 1, scribe, et omnina quae syllabae mutantur breves sunt; mutantur autem sic 2 legis, lege, legere: dicis, dice, dicere: scribis, scribe, scribere.
- 2. Tertia longa, quae dicitur, similis est coniugationis primae et secundae; propterea quod quemadmodum infinitivus producit in illis medias syllabas, sic et in hac. Quapropter f_{in} nis tertia coniugatio est, et ideo longa i, quia finire dicimus in infinitivo i producta; sicut audis audire. Rursus f faxis, adsis, velis in nam is novissima syllaba ideo longa est, quia pluralis numerus eam producit. Dicimus enim producta media syllaba: faxitis i, adsitis, velitis. Quae autem produci media in plurali numero non possunt, brevia sunt, ut dicis dicitis, legis legitis. Nam illa longa sunt ut audis, finis, quia producuntur in plurali ut o auditis, finitis. Omnes in verbis syllabae novissimae, quae sunt huiusmodi, ut res aut ses c, longae sunt; quia produ- [1972] cit eas numerus pluralis, ut audires, audiretis, clamasses, clamassetis d. Omnes infinitivi, qui

addunt Pe. Putsch. — 31) Long us est Pe. Putsch, Paullo ante pro supradictarum in Cod. est: sstarum, quod fortasse notat: suprascriptarum. — 32) Modo addunt Pe. Putsch. - 33) Autem interponunt Pe. Putsch. Paullo post correpta deest in Cod. Bob. non recte. -84) Modo adiicitur in Pe. Putsch. - 35) Modo addunt Pe. Putsch. - 36) Eaedem syllabae Cod. Bob. Eaedem deest in Pe. Putsch. - 87) Modo, ut lege, duce, scribe Putsch, Modo, ut legere, ducere, scribere Pe. Modo, ut, desunt in Cod. Bob. ubi tum legitur: legere, scribere. Sed recte imperativum se habere puto, quem recepit Putschius. Omisi tamen duce. — 38) Pro vv. mutantur autem sic in Pe, et Putsch. legitur sicut. Tum voces lege et dice in Cod. inter versus ascriptae leguntur. — 89) Tertia longa est quae dicitur similis primae. coni., absurde, Pe. Putsch. — 40) Producitur illis

and the state of t

male Cod. Bob. — 41) Sio producit et Pe. Putsch. — 42) Quapropter finire dicimus Pe. Quapropter dicimus finis Putsch. — 43) Tertia coniugatione longa Putsch. Tertia coniugatio est et ideo longa Pe. Cod. Bob. — 44) Quia in infinitivo finire dicimus Pe. Putsch. — 45) Rursum Pe. Putsch. — 46) Velis om. Cod. Bob. — 47) Faxitis om. in Cod. sed post velițis ascriptum inter versus. — 48) Ut additum e Cod. Bob. — 49) Plurali numero Pe. Putsch. — 50) Ut additum e Cod. Bob. — 51) Omnes verbi novissimae syllabas Pe. Putsch. nisi quod ubi pro verbi Pe. — 52) Ut res aut ses. Ita scripsi e Cod. Bob. Particulas ut et aut omiserunt Pe. et Putsch. — 53) Pluralis numerus Pe. Putsch. — 54) Clamares, clamaretis Cod. Bob. sed corr.

ayllaba re¹ terminantur, breves sunt, at clamare, monere, dicere, finire. Omnes in verhis syllabae quae huiusmodi sunt, ut in tis exeant, breves sunt, at clamastis, dixistis, fecistis. Infinitivi² omnes passivorum, communium deponentiumque³ verborum quoniam⁴ in i exeunt, longi sunt, at clamari, moneri, dici, finiri. Et quicquid in⁵ verborum declinatione in i exierit, longum est, at clamavi, monui, dixi, finivi. Haec⁵ de novissimis syllabis dicta sunto⁷.

- De primis autem inveniendis hoc crit videndum. Omnes igitur coniugationes excenta tertia simplici, hoc est, longa, in aliquibus verbis primas syllabas temporum ratio permutavit 10. Nam quae 11 in praesenti tempore breves sunt 12, in omni praeterito perfecto, vel in omni praeterito plusquamperfecto vel in uno futuro modi tantum conjunctivi producuntur, in reliquis autem modis et temporibus breviantur. Ergo prima coniugatio 13 tempore praesenti corripitur, ut lavo; praeterito, ut lavi; et coniunctivo futuri 14 producitur, ut lavero. Secunda similiter praesenti tempore corripitur, ut moneo 15: praeterito et coniunctivo futuri 16 producitur, ut monui, monuero 17. Tertia correpta similiter 18 corripitur, ut odio: praeterito et coniunctivo futuri 19 producitur, ut odi²⁰, odero. Infinitivus autem modus similiter in aliquibus verbis tempore praesenti corripitur, ut 21 legere; tempore przeterito et 22 futuro producitur ut movisse, motum ire; legisse, lectum ire. Sed²³ sunt plarima verba, quae nunquam temporum varietate mutantur hoc modo. Est igitur coniugatio prima semper correpta, ut voco; item²⁴ semper producta, ut numero. Est similiter et secunda semper correpta, ut doleo. Item semper producta, ut debeo 26. Est aeque tertia semper correpta, ut tero. Item semper producta, ut munio, Sunt etiam ali- [1973] qua similiter 26 participia, quae in primis syllabis temporum varietate mutantur, ut quae in praesenti tempore brevia sunt, in praeterito et futuro non quidem natura, sed positione producta sunt, at legens, lectus, lecturus.
- 3. Nunc de trisyllabis, quae sic variantur, quomode et disyllaba. Hec une distant primis syllabis brevia sunt, ut legebam, venicham; nam in disyllabis hac ipsa imperfecta specie longa sunt. He ibam, nabam. Sed ex hac ratione primas syllabas rite cognoscimus, ut praepositionem verbo illi addamus, cuius prima syllaba ca-
- 1) Rem vitiose Cod. Bob. 2) Autem interponunt Pe. et Putsch. — 8) Et communium et deponentium verb. Pe. Putsch. - 4) Quando Pe. Putsch. -5) Et quidquid in i in verb. Pe. Putsch. - 6) Autem male addunt Pe. Putsch. - 7) Sunto dedi de coniectura. Sunt Cod. Bob. Pe. Putsch. - 8) Sic Cod. Bob. Pe. Putsch. sed igitur delendum videtur. — 9) Simplici tertia Pe. Putsch, - 10) Ratione permutant Pe. Putsch. — 11) Nam illa quae Pe. Putsch. — 12) Brevia sunt Pe. Putsch. Brevis est Cod. Bob. Scripsi ergo breves sunt, relatum ad coniugationes. - 13) Coniugatio prima Pe. Putsch. - 14) Praeterito perfecto vel coniunctivo futuro producitur, ut lavi, laveram, lavero. Pe. Putsch. Coniunctativo Cod. — 15) Moveo Pe. Putsch. - 16) Praeterito perfecto vel coniunctivo futuro Pe. Putsch. Vel h. l. etiam Cod. Bob. quod corrigendum erat. - 17) Movi, moveram, movero Pe.

Putsch. — 18) Praesenti tempore addunt Pe. Putsch. - 19) Praeterito perfecto vel coniunctivo futuro Pa Putsch. Vel etiam Cod. quod correxi. - 20) Oderam male interponunt Pe. Putsch. - 21) Movere, legere Pe. Putsch. Cod. Correxi. - 27) Et dedi e coni. Vel Pe. Putsch. Cod. - 23) Sed addidi e Cod. Bob. -24) Item addidi e Cod. Bob. - 25) Debeo scripsi e Cod.; soleo Pe. Putsch. — 26) Aliqua participia similiter Pe. Putsch. - 27) De trisyllabis nunc item dicendum est, quae Pe. Putsch. - 28) Hoc wode distant Pe. Putsch. - 29) Nam in dissyllabis in hac ipsa specie longa sunt Pe. Putsch. Nam i. d. hae i. sp. perfecta l. s. Cod. Bob. Sine dubio intelligitur imperfectum tempus, qua de caussa rescripsi imperfecta sp. - 30) Praepositio deest in Pe. et Patsch. - 31) U si praepositionem illi verbo add. Pe. Putsch. Interpretamentum cum genuina lectione coniunctum. — 32) ins naturae sit, quaerimus. Cum ergo additievimus attho praepositionem, sciamus, quomodo id consuetudo pronunciet, cuius rei exemplum hoc est: dico, dicas, dicat, ab eo quod est dicare. Addamus illi praepositionem de, et faciamus dedieo. Videamus, quomodo pronunciet consuetudo for producta media an correpta; utique certepta, ut dedico. Sic invenimus et longas, ut clamo. Addamus praepositionem in, ut fiat inclamo; producta media dicimus, non correpta.

- verbum; erit halo. Huic addamus praepositionem; fiet exhalo. Facianus ex hoc verbum; erit halo. Huic addamus praepositionem; fiet exhalo. media syllaba producta proquunciamus. Ibi apparebit, qualis etiam sit halitus in prima syllaba. Medias ergo syllabas coningationes docent, extremas verbi ipsius declinationes. Primas autem docent exempla, vel illae, quas dixi, praepositiones. Haec prudenti satis sant, isque se exemplis omnia in promptu habeblt.
- 5. Rhetoricam autem eloquentiam, id est veram. non poterit, misi qui ad eam hoc vestigio venerit. Primum ut discat, quot sint metrorum. deinde quae sit natura syllabarum in verbis, quod. hic docuimus. Tum quid sit colon. quid comma; deinde quid sit periodus, quid numerus. quid orationes solutae. quid sit. numerosum; quae sint praeterea tres primae figurae dicendi, temperamento magnopere subtili. Postremo quae sint figurae verborum, quae. sententiarum. His impletis. Ciceronis rhetoricam omniaque eius incipiat legere. de est totam rhetoricam.

Segm. XII. De participiis.

Omnia participia, quae in ans syllabam aut⁵² in ens mittunt, positione sua⁵³ longa sunt. Nam quae in i aut in o⁵⁴ mittunt, quasi nomina existimantur, de quibus iam dictum est.

Primam syllabam Pe. Putsch. — 33) Quomodo eam c. Putsch. Quomodo cum c. Pe. Quomodo cam Cod. Bob. sed ab eadem manu corr id, quod verum est. — 34) Quomodo consuetudo pronuntiat Pe. Putsch, Statim si producta med. Pe. Putsch. Recte si abest in Cod. Bob. — 35) Illi addunt Pe. Putsch. — 36) Faciamus verbum halo Pe. Putsch. Fortasse recte. — 37) Ut fiat exhalo Pe. Putsch. - 38) Etiam halitus quale sit in pr. Pe. Putsch. Fortasse rectius. — 39) Hisque exemplis Pe. Cod. Bob. Non recte. Nam regulas dedit Grammaticus. Vult vero, ut prudentes inter lectionem attendant atque inde consuetudinem discant. - 40) Verum Pe. Putsch. — 41) Discat qui sint pedes metrorum Pe. Putsch. — 42) lam h. l. interponunt Pe. Putsch. - 43) Tum quid sit periodos; deinde quid sit colon Pe. Putsch. - 44) Quid comma, quid sit numerus Pe. Putsch. - 45) Fortasse legendum: Quid

oratio soluta. — 46) Sit deest in Pe. et Putsch. — 47) Dicendi, magnopere subtile est Pe. Putsch. Temperamento magno subtili Cod. Bob. Ergo emendatio facilis. — 48) Atque sent. Pe. Putsch. — 49) Completis Pe. Putsch. — 50) Ciceronis sententias rhetoricas debet nosse omniaque legere incipiat Pe. Putsch. manifesta interpolatione. Post v. omniaque in Cod. sigla est, quae denotat eius, quam haud dubie alii librarii nom intellexerunt. — 51) Nosse h. l. iterum inculcant Pe. Putsch. Ceterum revera videtur hoc loco finis esse totius libelli, quapropter etiam in Cod. Bob. ascriptum finit. Nam ut supra indicavi, transpositum est in Cod. segmentum de verbis, et librum absolvit. — 52) Es Pe. Putsch. — 53) Sua interponit Cod. Bob.; deest in Pe. Putsch. — 54) Syllabam intrudunt Pe. Putsch. — 54) Syllabam intrudunt Pe.

Bean, XHI. De adverbiis.

Omnia adverbia, quae in e mittunt, exceptis bene et male et fere, prope et pone, pene et saepe; his ergo exceptis, illa quae de nominibus manant, longa sunt, ut pulchre, sancte, docte. Illa autem brevia sunt, quae nomina nulla habent, unde deriventur, quomodo illa: docte, quia doctus; sancte, quia sanctus4. Rursum quae a nominibus derivantur, si in er syllabam finiunt, brevia sint necesse est, ut duriter, turpiter, misericorditer. Quae autem in m litteram finiunt, positionem aut synaloepham exspectant. Remeilla, quae in a litteram excunt, longa sunt, ut ultra, una 8. story of the state of the sails are what we will appear it, much where

in the stiff of the state of

- 2) Iuste interponunt Pe. Putsch. - 3) Quia nom. Putsch. Quae n. Pe. Cod. Bob. - 4) Derivantur Pe. Putsch. Diriventur Cod. Bob. - 5) luste quia iustus addunt Pe, Putsch. - 6) Exeunt Pe, Putsch. - 7) The same of the state of the same of the s

Secretary to the second second

1) Et fere, et prope, et pone, et pene Pe. Putsch. Fiunt Cod. Bob. ex neglecto compendio. Recte finime Pe Putsch. Simile exemplum neglecti in line yambo compendio supra legimus, ubi fiet in Cod. pro finiet. - 8) Una deest in Cod. Bob.

्राच्या विकास स्थापन क्षेत्र के क्षेत्र के क्षेत्र के क्ष्या है के किस के किस के किस के किस के किस के किस के क ति के किस क

्राप्तिक ^१ ०**०५** इन्द्रश्रीकेष्ट्रीय संस्थान

5. Modern and a commence of the second

ing natural all, guneranue,

San 18 3 to receive the same in Francisco

" เราะ " ใช้ รูป การ เมื่อขาวตุ เคมื่อได้เลย " **เมื่อได้** and the same time to be not by the making on the

and a second commended the second of a

come so with une rate below to a so so so come And exited the letterh. --San Sept.

of the first state of the second then inch him mid a comme when Po. It to be - the transfer of the character of the control o

l'abrille -- ver -che entre l'en fint vite -- e p e room . Pe. Potnik . -

A R S G R A M M A T I C A.

Qq

Courses TAIR I

PRAEFATIO EDITORIS.

The most tone is the form of the more common with the body in the

grander i en en dan die de de de daar gewond de gewonde de gewond de gewonde de gewond de gewond de gewond de

in a construction of the state of the second and the second and the second

Ex quo codice manu exarato Putschius Asperi artem emendaverit, haud indicavit, quare credibile est, nullum ab illo librum praeter eos, qui tunc editi erant, ad usum esse vocatum. Mihi quidem praeter Ascensianam, quae cum Veneta ad singulas fere litteras conspirare solet, quemadmodum in aliis Grammaticis satis sum edoctus, nulla ad manum fuit editio. Codice autem MS. usus sum Gothano, chartaceo quidem, sed quem ex optimo et antiquissimo exemplari esse descriptum satis apparet; cuius conferendi beneficium praestitit mihi Dübnerus, Vir Clarissimus, cui gratiae a me actae sunto, quantae excogitari possunt maximae. Etiam hic Asper, cui cognomen Iunioris additum esse puto a recentioribus, ut eum ab prisco illo Grammatico discernerent, qui commentarios in Salustium et Virgilium conscripsit, et quem toties in testimonium vocant Charisius, Priscianus, Servius in commentariis ad Virgilium, et Pompeius, is quando et

ubi vixerit, quid hominis fuerit, haud facile alicubi scriptum legitur, neque in ipso eius libello, quem nunc emendatiorem damus, vestigium aliquod temporis invenitur, si excipias, quod omne orationis genus aetatem non plane extremam prodere et vix infra Prisciani aetatem descendere videatur. Scripsi in Gymnasio Zittaviensi Non. Novembr. clolocccxxx.

La quo codice manu exarato Putschius Asperi artem emendaverit, hand indicarit, quare credibile est, nulhum en illo librum practer cos, qui tune editi crani, ad usum esse voratum. Milhi quidem practer Ascensianam, quae eum Veneta ad singulas fere litteras (enspirare solet, quemadmodum in aliis Grammaticis sasis sum edoctus, milla ad manum fuit celifio. Codice autem MS, usus sum Cothano, chartaceo quidera, sod quem exoptimo et antiquissimo exemplari esse descriptum satis apparet; cuius conferendi beneficium pracstitit milii Dellacetus, Vir Clarissianes, cui grafia a me actae sunto, quantac excegitari pussunt maximue. Ethan hie Asper, cui cognomen Iunioris additum esse puto a recentioribus, ut cum ali priscipi de Grammatico discorrerent, qui con mentarios in Salustian et Virgillum conscripsit, et quem totics in tesimonium vocant Charlsins, Prisciunis, Servius in commentariis ad Virgilium. et Pompeius, sequando et

vinced and a continuous section of the first of the first one field and the section of

State of the arms too plant and came a manager of the second second second second second second second second

vivil and the control of the control Figure 1. 1. And Electric transfer of the Control o

and the life one of the post of the real and

GRAMMATICI ARSLES IDEAL

Secm. I.

1. Ars est comprehensio praeceptorum ad utilitatem usui accommodata per artificis sui exercitationem: medendi, ut medici; declamandi, ut rhetoris; legendi, ut grammatici.

2. Grammatica est scientia recte scribendi, enunciandi, interpretandique; poemata? per historiam, formata ad usum rationemque verborum. Quam Terentius etiam Varro primum, ut adhuc rudem, appellatam esse dicit litteraturam4.

Segm. II. De Littera.

Littera est minima pars vocis explanatae⁵. Sunt autem, ut etiam ratiocinatorum⁶ usu receptum est, litterae Latino sermoni accommodatae una et viginti; quibus Graecorum accedunt duae z et y. Nam Mezentium et Hylam et alia nobis peregrina nomina scribere et enunciare proprio sono non possumus. Litterarum aliae vocales sunt, aliae consonantes. Vocales quinque: a, e, i, o, u. Consonantium aliae semivocales septem: f, l, m, n, r, s, x. Mutae octo b, cc, d, g, k, p, q, t. Item h in earum numerum redigitur, quando non aspirationis, sed fitterae loco ponitur. Littera tribus modis intelligitur: nomine, quo enunciatur; potestate, qua valet; figura, qua scribitur.

SEGM. III. De Syllaba".

Syllaba est litterarum inter se cocuntium una impetura, vel enunciatio litterae vocalis cum adiunctione 11 temporis. Syllaba antem sine vocali littera, vel litteris non potest fieri. Syllaba-

1) Incipit Ars Aspri grammatici Cod. Go. Ars Aspri iunioris Grammatici. Asc. — 2) Poetas Asc. P. poematae Go. - 3) Verba per historiam trebantur sd sequentia apud P.; sed spectant proxime ad v. interpretandi, quare commate distinguendum post v. historiam. Tum formatam Asc. P. Go. pessime. Scientia. enim dicitur formata ad usum rationemque verborum, quae ipsa est Grammatica. Igitur scripsi formata. — 4) Terentius et Varro Go. Scripserat illud Varro in libro, quem de Grammatica edidit, cuius paucula tantum supersunt fragmenta, quibus accedit hic Asperi locus, ex quo emendandus est Isidori locus Origg. lib. I. c. 3., ubi

vulgo legitur: Eam Varro litterationem vocat; legendum enim litteraturam. Cf. Varron. Ed. Bip. tom. I. pag. 203. - 5) Explinatae Go. - 6) Ratiocina to re usu Patsch. Asc. ex non intellecto compendio finalis syllabae. Sunt enim ratiocinatores qui rationes compu--tant vel computare docent, die Rechner, Rechnenmeistdr. 19 Mutae VIIII Go. Sed h in seqq. omissa, quam male addunt Asc. P. - 8) Regitur Go. - 9) His addita in Go. ut alis et ordine constat, quae sunt inaulsi librarii, qui slicubi legere se meminerat de ordine littererum. - 40) De Syllaba. Haec inscriptio deest apul Asc. tet D. - 11) Vocalis adjunctions omissa prasp. Asc.

rum aliae longae, aliae breves. Longae aut i natura sunt, aut positione, et habent bina tempora. Natura duobus modis intelligitur: aut² cum vocalis per se longa est, aut cum [1726] vocalis vocalesque inter se iunctae producuntur³, ut ae. Positione longae syllabae fiunt modis octo. Primo modo, quotiens desinit in consonantem et excipitur ab altera consonante, ut: fArma virumque cano.] Ar enim syllaba cum brevis est, tamen positione fit longa, quia desinit in consonantem r, et excipitur a consonante m. Ita et Arma vi, dactylus, qui constat ex longa et duabus brevibus. Secundo modo fit longa syllaba, quotiens desinit in duas consonantes, ut: [Ast ego, quae diviso intedo. Ast enim positione lofiga est quia desinit in s ex t ambas consonantes. Tertio modo longa syllaba est positione, quotiens excipitur a duabus consonantibus7, ut: [Atrides Protei. 8] Nam etsi A correpta est, tamen positione sit longa, quia sequentur t et r. Quarto modo, quotiens desinit syllaba in duplicem litteram, ut: [Ex illo celebratus honos. 16] Quinto, quotiens syllaba excipitur a duplice 11 littera, ut: [Exulibusne datur ducenda Lavinia Teucris.11] Sexto, quotiens excipitur a vocali consonantis loco posita, ut: [At vero ingentem quatiens Mezentius hastam. 13] Septimo, quotiens desinit syllaba in vocalem loco consonantis positam et ercipitur a consenante, ut: [Audieras et fama fuit.14] Octavo, quotiens syllaba a vocali excipitur consomantis 16 loco pesita, ut: [Troisque nunc stares, Priamique arx alta maneres. 16] Breves sunt syllabae, quae vocali correpta efferuntur et habent tempora singula.

SEGM. IV. De Pedibus.

Pedes simplices sunt duodecim. Bisyllabi, hoc est, binarum syllabarum, quatuor: [1727] pariambus¹⁷, spondens, fantbus, trochaeus. Trîsyllabi, hoc est trinarum is syllabarum, octo: anapaestus, dactylus, brachysyllabus, molossus, amphibrachus, creticus, bacchius, palimbacchius. Pariambus 19 constat ex duabus brevibus, et est minimus, solusque duo tempora habet, ut est homo. Huic contrarius est spondeus; qui constat ex duabus longis; et habet tempora quatuor, ut moles 20. Iambus constat ex brevi et longa temporum trium, ut apes. Huic contrarius est trochaeus, qui constat ex longa et brevi temporum trium, ut acer 21. Anapaestus constat ex duabus brevibus et longa temporum quatuor, ut avies. Huic contrarius est dactylus, qui constat ex longa et duabus brevibus temporum quatuor22, ut caelifer. Brachysyllabus, quem quidam tribrachum vocant, qui constat ex tribus brevibus temporum trium, ut iaculum. Huic contrarius est molossus, qui constat ex tribus longis, et est de simplicibus pedibus maximus, temporum sex, ut Aeneus. Amphibrachus constat ex brevi et longa et brevi, temporum quatuor, ut amicus. Huie contrarius est creticus, quem et amphimacram appellant, qui constat ex longa et brevi et longa, temporum quinque, ut alipes24. Bacchius constat ex duabus longis et brevi,

Longe autem P.4 recte aut. Go. Acc. Tum natura soribendum fuit. Virg. Act NI, 262. - 9) Sequitor fiunt male Go. - 2) Intelligitur outus vocalis Go. Asc. P. secuntur Go. - 00) Honor Go. Virg. Acn. mendose. — 3) Vocalis vocali inter se juncta produ- VIII, 268. — 11) Dupliet Akc. P. — 12) Virg. Acc. citur P. Vocalis vocali inter se iunclue producunt Asc. VII, 359. Truerie deset in Go. - 13) Wirg. Acn. X. Veram lectionem servavit Go., nisi quod succelle succelesve, pro quibus putavi nescribendum socalio vecales, cons. male desunt in Go. - 16) Virg. Ach. II, 56. que. - 4) Initium Aeneidos. - 5) Verba; cum bre47) Male Pyrinbiolique P. Aso. - 18) Ternarum Asc. P. vis est tamen accesserant ex Go. desant in Aso. et P. -- 19) Pynnhidhius Asc. 95 -- 20) De est males Asc. 6) Virg. Acn. I, 46. - 7) A conson. duabus Abd. P. . 21): Uliventer Acol P. . 22) Verba temp. que-

P. Voc. tum adi. Go., quod correxi cum adi. - 1) 8) Protei deset in Aso. P. Protei Cod. Go., quod fortsus

temporum quinque, ut actorus . Haio contratius est palimbacchius, qui constat a ex brevi et duabus longis, temporum quinque, ut Achates 27.

SEGM. V. De Partibus Oraționis B.

- 12 Partes grationis sunt coto: women, pronomen, verbum, adverbium; participium, coniungtio, a praepositio, interiectio, and the second The same and special and the second

De Nomine.

- 2. Nomen est pars orations, qua res quaeque appellatur, sive est animalis, ut homo, Cato; sive insulmalis; ut arbor, lapis; sive etlam incorporalis, ut perfidia, clementia. [1728] Nomini accidunt quinque: qualitas, genus, nameras, figura, casus to
- 3. Qualitas nominum 31 bipartita est, Aut enim propria sunt nomina, aut appellativa. Propriorum alia praenomina 31 dicuntur, ut Caius, Marcus 18. Alia gentilia, ut Iulius, Portius. Alia cognomina, ut Caesar, Cato. Alia agnomina, ut Numidicus, Germanicus. Sunt et unica, ut Romulus; et bina, ut Paris Alexander; et quae omnia unius sunt, ut Publius Cornelius Scipio Africanus. Appellativorumalia animalia dicuntur, ut homo, bos. Alia imanimalia, ut arbor, lapis. Alia incorporatia, ut sapientia, pradentia. Alia gentem significant, ut Gallus, Graecus. Alia numerum, ut due, tres. Alia ordinem, ut secundus, tertius. Alia sunt primae positionis, ut ager, capra. Alia derivativa, ut agrarius, caprarius. Alia diminutiva, ut catulus, catellus 4. Alia ad aliquid, ut pater, mater. Alia qualitatis, ut sapiens, doctus. Alia quantitatis, ut longus, latus. In quibus duobus frequentissime 35 comparatio et superlatio exspectatur. Est enim absolutum, ut doctus, longus; comparativum, ut longior, doctior; superlativum, ut doctissimus, lengissimus 36.
- 4. Genera nominum sunt quinque. Masculinum, ut hic Cato. Femininum, ut hacc porta". Neutrum, at hoc scamnum. Commune aut duebus generibus, at hic et haec sacerdos; aut tribus generibus, ut hie et hace et hoc elegans. Promiscuum, in quo aut masculina sunt semper, ut corvus, turdus; aut semper feminina, ut aquila, cornix 38.
- 5. Numeri accidunt 30 duo: singularis, ut hic Cato; pluralis, ut hi Catones. Com- [1729] munis, ut dies, nubes. Sunt quaedam nomina semper singularia, ut aurum, oleum. Quaedam semper pluralia, ut Puteoli, Saturnalia. Alia forma singularia, sed vi pluralia, ut populus, exercitus. Alia contra forma pluralia 46, vi singularia, ut Idus, Nonae 41.
- 6. Figura nominum duplex est. Aut enim simplicia sunt nomina, ut probus; aut composita, ut improbus. Compenuntur autem nomina modis quatuor. Aut enim integra corruptis

tuor desant in Go. -+ 28) Vr. temp. quatuor desunt im Go. - 24) Ut ins was Asc. P. - 25) Ut Ro- frequentissima - expectatur Asc. P. Go., ita ut anto manus Asc. P. - 26) Vr. qui constat desunt in Asc. P. - 27) Achates FINIT. Oud. Go: - 28) Inseriptie deest in Go. - 29) Nomina accedint male Go. -30) Hoe loco sequitar inscriptio De Qualitate in Asc. P. - 81) Nominie Asc. P. In Go. est syllabae finalis compendium, quod um vignificat, ex cuius ignoratione ortus error in Asc. et P. - 32) Pronomina Go. 38) Ut C. Caius, M. Marcus Asc. P. Ut C. Mar-

cus Go. — 34) Catillus Asc. P. — 85) In quibus duo ista vr. commate interpungatur. Emendatio sponte se offert, - 36) Iam sequitur inscriptio De Genere in Asc. P., quae abest a Go. - 37) Ut haec Portia P. U. haec Porcia Asc. Ut haec port a Go. - 38) Sequitur inscriptio: De Numero in Asc. P. Numerus in Go. - 39) Accedunt Go. - 40) Aut contra forma pl. sed vi s. Go. — 41) Sequitur imeriptio De Figura in innguntur, ut insulsus; aut corrupta corruptis, ut armiger; aut integra integris, ut impotens; aut corrupta integris, ut armipotens 1. ស ស្រា ឃាំលាង អស្នេ

Casus nominum sunt sex. Nominativus, ut hic Cato. Genitivus, huius Catonis. Dativus, huic Catoni. Accusativus hunc Catonem: Vocativus, o Cato. Ablativus, ab hoc Catone. Addunt et septimum casom, veluti cum dicimus: nos terra vel mani vectos2, qui speciem ablativi habet, nec tamen est. Ipse enim aliquotiens per accusativum liquidine? explicatur; non utique: terra vel mari vectos, sed: per terram vel mare vectos. Ex hoc sensu est: [Multum ille et terris iactatus et alto.]6 Sunt quaedam nomina, quae non flectuntur in varios casus declinata, sed una appellatione per omnes articulos efferuntur, ut frugi, nequam; quae Graeci monoptota appellant. Sunt quae declinationem omnino in quosdam casus pon recipiunt, ut fas nefas, tantum per nominativum; et sponte, tantum per ablativum in usu habentur.

SEGM. VI. De Pronomine.

- 1. Pronomen est pars orationis, quae idem quod nomen, sed minus plene signi- [1730] ficat. Pronomini accidunt qualitas, significatio, positio, genus, numerus, ordo, figura, persona, easus. Qualitas est, qua sunt aut 10 infinita pronomina, ut quis; aut finita, ut ipse. Significatio pronominum in octo partes divisatest. And enim personam significant, ut quies quie; aut rem, ut hoc, istud; aut gentem, ut culas; nostrest aut numerum, ut quot, tot; aut ordinem, ut quotis, totus; aut qualitatem 11, ut qualis, talis; aut quantitatem, ut quantus, tentius; aut ad aliquid, ut quoius, a, um 12; aut utraque singularia sunt, ut mens, tuus; aut utraque pluralia, ut nostri, vestri; aut extrinsecus singularia, ut noster, vester; aut intrinsecus pluralia, ut mei, tui.
- 2. Positio est, qua spectatur utrum interrogativa sint 13 pronomina, ut quis, uter; aut responsiva, ut hic, iste; aut segregativa, ut quisquis, uterque; aut privativa, ut 14 nequis, neuter, nemo, nihil. Numerus pronomini accidir: singularis, up ego, quis; pluralis, ut nos, quanti; communis, ut quae, quanta. Numerus apud Graecos propter dualem numerum motus 15 habet novem; in sermone nostro quatuor. Aut enim unius numerum significamus, ut meus, tuus; auf multos multorum, ut nostri, vestri; aut unum multorum, ut noster, vester; aut multos unius, ut mei, tui, sui. Ordo accidit 16 pronominibus: nam aut praepositiva sunt pronomina, ut quis, quantus; aut subiunctiva , ut is; tantus. Figura pronominum daplex este aut simplicia sunt pronomina, ut ego, tu; aut composita, ut egomet, tumet. Persona prima, ut mei, mihi; secunda, ut te, tibi; tertia, ut se, sibi. Persona finitis tantum prohominibus accidit; infinitis nunquam. Ci-C. The area movement and the second second and the second second
- Nos terram vel mare vectus Go. N. terra vel mare vector P. Recte mari Acc. - 3) Per acc. aliquid une (sie) explicat Go. + 4) Mare Go. - 5) Vel desat in Go. - 6) Virg. Aen. [3, - 7) Que confl, Go. -8) In usw habent Go. In usu habetur Ase. P. = 9) Accedunt Go. - 10) Quia aut sunt Asc. P. - 11), Aut qualitatis ut Go. - 12) Aut ad aliquid, ut quidam quaedam; aut Asc. P. Aut aliquid ut quorum quidam aut Go. Facilem emendandi rationem monstrat Donatus II. 11, 2. Alia ad aliquid infinita, quae nec personam, nec locum, nec tempus designant, ut cuius

1) Sequitur inscriptio De Casu in Asc. P. - 2) cuia, cuium. Quare rescribendum putavi apud Asperum: ut quoius, a, um. — 13) Sunt Go. — 14) Ut additum, ex. Go. -15) Modes pessione Asq. P. -16) Accedit 60. alque its semper, id qued stiam de supriogibus, yalet, hubi, fortage, wotare omigerimus. 777, 17) Subjectiva male P. (solus) -4 18), Non enotatur a veteri bus Gnammaticis iste, vocativus. Saepius legitus apad Plantum Asin, III) 3, 74 Meur agallus, mad rosu, mi anima Cistell. I, 1, 55. Muserculus, mea Silenium Mostelli I. 3, 153. Eugenigaulus meng. Stich. V, 4, 3 Meys ochlus da mili savium A Reliqui pomnes Grano matici vocațivum constanter p mi indicant. Veluti Por

was sunt eck: norminativus, ut quantus; genitivus, ut quanti; dativus, ut quanto; accusativus, ut quanto. Vocativus rarus est; sed tamen invenitur ab eo quod est mens, o meus 16.

SEGE VII. De Verbe.

- 1. Verbum est pars orationis actum, et passivitatem cum tempore et persona [1731] significans. Verbo accidunt: qualitas, significatio, numerus, figura, tempus, persona, comugatio. Qualitates sunt quinque. Finita, ut lego. Imperativa, ut lege. Optativa, ut utinam legerem. Adiunctiva, cum legam. Infinitiva, ut legere. Significationes sunt quinque. Activa, ut lego. Passiva, ut legor. Neutra, quae habet speciem activae, sed non habet vim, quia non habet passivitatem, ut curro. Deponens, quae habet speciem passivae, sed non habet vim, quia non habet activitatem, ut suspicor. Communis, quae et agendi et patiendi pariter obtinet interpretationem, ut consolor illum, et consolor ab illo. Numeri duo: singularis, ut lego; pluralis, ut legimus. Figurae sunt septem. Simplex, ut lego; composita, ut relego; inchoativa, ut calesco; frequentativa, ut lectivo; desiderativa, ut dormito; impersonalis, ut piget, taedet; et alterius formae, ut statur; paragoga, ut facesso, lacesso, capesso.
- 2. Tempora sunt tria: praesens, ut lego; praeteritum, ut legi; futurum, ut legam. Praeteriti gradus sunt tres²⁴: imperfectum, ut legebam; perfectum, ut legi²⁵; plusquamperfectum, ut legeram. Futuri gradus sunt duo: perfectum, ut legain; plusquamperfectum, ut legero²⁵. Pérsonae sunt tres: prima, ut lego, secunda, ut legis, tertia, ut legit. Coniugationes sunt quatuor. Prima, si, quando verbum finitiva qualitate, singulari numero, praesenti tempore²⁷, secunda persona, per est s litteras enunciatur, ut laudas. Secunda, cum per eadem²⁸ verbum in e et s litteras terminatur, ut sedes. Tertia, com idem verbum in i et s litteris²⁹ exit, ut curris; aut producta, ut venis. Quarta²¹, cum alioquolibet²² modo verbum effertur, ut odisti, meministi.

SEGM. VIII. De Adverbio.

1. Adverbium est pars orationis, quae verbi vim explicat, at scribe bene. Adverbie accidit significatio, positio, figura, qualitas, quantitas. Significatio est in adverbiis, cum spectamus quaid significatur. Nam aut locum estendunt, aut tempus, aut numerum, aut ordi- [1732] nem. Lecum significantia adverbia, aut in loco sunt, ut intus; aut ad locum, ut intro; aut per locum, at hac; aut a loco, ut hinc. Tempura, quae significant adverbia, aut infinita sunt, ut

scian. XIII, 1. Diomed. I, pag. 319., qui sic: Veteres mius dicebant, ut sit vocativus secundum regulam mi. Quicum conferator Velius Longus de orthogr. pag. 2236., qui testatur antiquos miis pro meis dat. et ablat. plur. scripsisse. — 19) Aut Asc. P. — 20) Ut deest in Go. — 21) Infinita Go. — 22) Consulor Go. — 23) Consulor Go. Sed consolo a Priscian. lib. VIII, 5, 25. inter ea verba recensetor, quae apud vetustissimos contra consuetudinem activam pro passiva habeant terminationem, h. e. tanquam activa et tanquam deponentia in usu fuerint. — 24) Praeteritum rursus dividitur in Praeteritum imperfectum Asc. P. Praeteriti gradus sunt

tres: imperfectum Go. idque rescripsi. — 25) Vr. Perfectum, ut legi accesserunt e Cod. Go. — 26) Totus hic locus: Futuri gradus sunt — legero accessit e Cod. Go. Non memini, usquam slibi sic sppellari futurum simplex et exactum. — 27) Praesentis temporis Go. — 28) Per eandem Go. Asc. P., quod sensu cassum. Rescripsi per eadem, h. e. per supra dicta, eadem forma, finitiva qualitate, singulari numero cet. — 29) Et i et s litteris Asc. P. — 30) Et Asc. P. — 31) Quarto P. ex errore typ. — 32) Cum aliquolibet Asc. P. Gum aliquolibet Go. recte. — 33) Expectamus Asc. P.

Rr

aliquando, nuper, iam, alias¹, iampridem, quondam; aut finita, ut hodie², cras, perendie; aut in confuso finita, ut olim, mox, tandem, saepe³, subito, repente; aut perfecta in confuso, ut cotidie⁴, semper, interea; aut sunt praesentia, ut cum maxime, nunc. Numerum significant⁵ ad-

verbia, ut semel, bis, ter. Aut ordinem, ut iterum, tertio, quarto.

2. Sunt adverbia etiam negandi, ut non, liaut; prohibendi⁶, ut ne. Aut promittendi, ut etiam, quidni. Aut demonstrandi, ut, en, ecce. Aut optandi, ut utinam. Aut interrogandi, ut eur, quid, quare, nempe. Aut similitudinis⁷, ut ita, perinde, veluti, ceu, itidem, quasi, qualiter, aliter⁸. Aut ⁹ dubitandi, ut fortasse. Aut personaliter fiunt, ut mecum, tecum. Aut elective, ut potius. Aut discretive, ut seorsum. Aut ¹⁰ congregative, ut una, pariter, simul. Aut declinative, ut funditus; et quae his ¹¹ proxima sunt, ut meatim, tuatim, raptim, sensim, tornatim ¹², tractim. Aut sunt hortandi, ut eia ¹³. Aut vocandi, ut heus. Aut respondendi, ut eu ¹⁴. Aut eventum ¹⁵ significant, ut forte, fortuitu. Aut ab animo sumuntur ¹⁶, ut sapienter, docte. Aut a corpore, ut valenter. Aut extrinsecus, ut bene, fortunate, nobiliter. Aut modum significant, ut satis, largiter, nimis, parumper, plene ¹⁷, vaste. Positio accidit adverbiis ¹⁸, cum quaedam praepositiva sunt, ut qualiter; quaedam subiunctiva, ut aliter ¹⁹. Figura adverbiorum duplex est. Aut enim simplicia sunt adverbia, ut probe; aut composita, ut improbe ²⁰. Qualitas et quantitas accidunt ²¹ adverbio, cum ²² aut absoluta sunt adverbia, ut bene, alte; aut comparativa, ut melius, altius, superlativa, ut optime, altissime.

com. Paturi gradus sunt du oi preside Name SEGM. IX. gelDe Participio in trus subarg fruta I mero

- 1. Participium est pars orationis, partem a nomine, partem a verbo capiens: a [1733] nomine genus et casum; a verbo tempora et significationem; ab utroque numerum et figuram. Participio accidunt sex: significatio, tempus, figura, genus, numerus, casus. Significationes sunt quinque: activa, quae habet duo tempora, praesens et futurum, ut legens 23, lecturus; nam semper caret praeterito. Passiva, quae habet duo tempora, praeteritum et futurum, ut lectus 14, legendus; nam praesens 25 non habet. Neutra, quae habet praesens et futurum, ut veniens, venturus. Deponens, quae habet tria tempora, praesens; praeteritum et futurum; ut suspicans, suspicatus, 26 suspicaturus. Communis, quae habet tempora quatuor, praesens, praeteritum et duplex futurum, ut consolans, consolatus 27, consolaturus, consolandus.
- 2. Tempora participiis accidunt tria: praesens, ut legens; praeteritum, ut lectus; futurum, ut lecturus, legendus. Animadvertendum 28 autem de temporibus 29 et significationibus participiorum, quod neque activa praeterita, neque neutra, nec passiva praesentia reperiuntur 30. Figurae sunt duae: simplex, ut legens; composita, ut relegens. Genera sunt quatuor: masculinum,
- 1) Aliis Go. 2) Hodie, nunc, cras Asc. P. Nunc abest recte a Go. 3) Saepi Go. 4) Cottidie P. sola. Cotidie Go. Asc. 5) Aut numerum significantia adv. Asc. P. Aut abest a Go. Propterea scripsi Numerum significant adv. omisso aut. 6) Sunt adverbia aut negandi, ut non; aut prohibendi Go. haud scio an rectius. 7) Aut similitud inem Go. 8) Et, aliter Asc. P. Et abest a Go. 9) Et Asc. P. Recte Aut Go. 10) Et Asc. P. Recte Aut Go. Praeterea haud dubie scribendum electiva discretiva congregativa declinativa. 11) Iis Asc. P. 12)

Sensim, corneliatim tr. Go. — 13) Heia Go. — 14) Heu Go. Asc. P. Rescripsi eu. — 15) Aut enim eventum Go. Tum utut forte Go. — 16) Sumitur Go. Asc. P. Sumuntur scripsi de coni. — 17) Parum. perpleme vaste Go. — 18) In adverbüs Go. Asc. P. Sustuli praepositionem. — 19) Ut taliter Asc. P. — 20) In probe Go. — 21) Accedunt h.l. Go. Asc. P. — 22) Quia Go. haud scio an rectius. — 23) Et lecturus Asc. P. — 24) Et legendus Asc. P. — 25) Praesenti Go. — 26) Et suspicaturus Asc. P. — 27) Consulans, consulatus Go. sed statim consolandus idem. — 28) Advertendum Go.

ut lectus; feminimin, ut lecta; neutrum, ut lectum; commune, ut legens. Numeri sunt duo: singularis, ut legens; pluralis, ut legentes. Casus sunt sex: nominativus, ut legens; genitivus, ut legentis; dativus, ut legenti; accusativus, ut legentem; vocativus, ut o legens; ablativus, ut a legente.

SEGM. X. De Coniunctione.

Coniunctio est pars orationis, copulans ordinansque sententiam. Coniunctioni accident vis, figura, ordo. Vis est, cum aut complectendi sunt coniunctiones, ut et, que, atque; aut disiungendi, ut vel, nec, aut, ve, ne³¹, caetera; aut dubitandi, ut sive, sen, siquidem; aut repetendi, ut sed; aut ad aliquid³², ut magis. Aut rationales sunt, ut quia, ideo, propterea, enim. Aut vincunt, ut immo. Aut consentium, ut etiam. Aut comparant, ut tam. Aut subiiciunt³³ [1734] sententiam, ut equidem, enimyero. Aut compellunt, ut saltem, tamen, videlicet. Aut concludunt, quarum tres sunt species³⁴: relativae, ut quamquam, quamvis, etsi³⁵; praelativae, ut si, sin³⁶. Sunt et mediae, hoc est, quae et inchoant³⁷ sententiam, et includunt, ut et, atque; quas generaliter complecti³⁶ diximus. Aut connexivae sunt coniunctiones, ut igitur, ergo, proinde, itaque, praesertim, quatenus. Aut rationativae, ut quoniam quidem, quandoquidem. Aut supernexivae, ut similiter. Nam omnes nominibits³⁵ suis designari non possunt propter multitudinem generum, aut subtilitatem discriminum; quibus aliae ab aliis different⁴⁶. Sed ex his omnibus has, quas enumeravimus⁴¹, maxime usurpant. Figura coniunctionum duplex est; nam aut simplices sunt, ut uti, si; aut compositae, ut utinam, siquidem. Ordo coniunctionibus accidit, cum quasdam⁴⁸ in priaccipio ponere possumus, ut quamquam; quasdam non possumus, et semper subilicimus⁴³, ut que, ve.

SEGM. XI. De Praepositione.

Praepositio est pars orationis, quae praeposita aliis partibus orationis vim et significationem eius adiuvat. Praepositiones sunt propemodum hae⁴¹: a, ab, cum, con, de⁴⁵, di, dis, per, prae, in, ex, inter, praeter, propter, apud, penes, trans, anie, sine, erga, ob, subter, am, e, pro, post, circum. Certus vero numerus, propter difficultatem discriminandorum ab adverbiis et coniunctionibus significatuum, non potest comprehendi. Indubitatae tamen praepositiones existimantur ablativi casus septem: a, ab, de, pro, ex, cum, prae. Accusativo autem adnexae praerumque adverbiorum vim habent; suntque omnino undecim: ad, per, ob, post, trans, apud, penes, ante, propter praeter, inter to Utriusque casus sunt duae: in et sub. Aliae praepositiones nunquam ab aliis partibus separantur, et non nisi verbis participiisque et adverbiis participiorum iunguntur. Verbis sic: concurrit, recurrit. Participiis sic: concurrens. Adverbiis [1735]

- 29) Est h. l. interponunt Asc. P. — 30) Recipiunt Asc. P. Usitata quidem formula Grammaticis est recipere, recipi de iis formis, quas usus admittit. Sed Codici tamen obtemperandum duxi. — 31) Ne, ve, cet. (sic) Go. Ve, ne, caeterum male Asc. P. — 32) Aut aliquid om. ad Go. — 33) Subiciunt Go. — 34) Species sunt Asc. P. — 35) Pro etsi exhibet sed Go. — 36) Sin deest in Go. — 37) Quae et incoant Go. Et deest in Asc. et P. — 38) Complectendi P. sola. — 39) Suis nominibus Asc. P. — 40) Differuntur male Go. — 41) Enarravimus Asc. P. — 42) Quasdem P. ex errore typ. — 43)

Subicimus Go. — 44) Hae additum ex Go. — 45) De deest in Go. con h. l. deest in Asc. P., sed infra habetur. — 46) Con h. l. interponitur ab Asc. P. Ceterum in Cod. Go. h. l. omnia quae leguntur inter superius apud et inferius apud, quod inter praepp. accusativi casus habetur, desunt, librarii oculis aberrantibus a superiori ad inferius apud. In Cod. est aput. — 47) Adnix as Asc. P. Cod. h. l. deficit, ut dixi. Igitur adnexae de coniectura dedi. — 48) Prope Asc. P. Recte propter Go. — 49) Intra Asc. P. Inter Go., quod dedi.

Rr*

sic: composite, requisite, disjecte, constricte. Aliae amnino aliis partibus orationis carere non possunt, ut cum, apud, penes; neque aliis quam easibus iunguntur, id est, nomini, pronomini, participio, ut: cum Cicerone, cum illo, cum delecto; apud Ciceronem, apud illum, apud delectum; penes Ciceronem, penes illum, penes delectum. Conveniunt autem hae aut acquantivis, aut ablativis casibus. Aliae separari, aut iungi possunt, ut sub, in, ex. Separantur, hoc modo: sub monte, ex monte, in monte. Adiunguntur sic: subscribit, inrepit, excurrit.

De Interioriant

Interiectio est pars orationis affectum animi significans, aut indignantis, ut he¹⁶; aut timentis, ut hui; aut recordantis, ut hem; aut silentium iniungentis, ut et ¹⁹; aut inmutantis ¹⁴, ut at at; aut admirantis, ut popae; aut prohibentis, ut ah ¹¹; aut conquerentis ¹², ut ha; aut gementis, ut ei, uae¹⁴; aut refectionis, ut evax; aut ridentis ¹⁴, ut bombax ¹⁵, babo ¹⁶, va.

1) Aput Go. — 2) Cum electa Go. Cum delecto Asc. P. — 3) Aput dilectum Go. Apud delectum Asc. P. — 4) Penes electum Go. Penes delectum Asc. P. — 5) Accusativo Asc. P. Statim aut ablativo Asc. P. — 6) Separant P. solus. Separantur Go. Asc. — 7) Inrepit Go. irrepit Asc. P. — 8) Hae Asc. P. He Go. Neque he neque hae indignantis interiectionem quisquam Grammaticorum agnoscit, quapropter scribendum consumin vas. — 9) Ut ist Go. — 10) Inmutantisita Go. Tum attat Go. — 11) Ah ah Asc. P. Alterum ah sbest in Go. Sed fortasse ha scribendum. — 12) Conquerentis rects Asc. sola. Canquirentis Go. P. Interiectio fortasse scribenda ah. — 13) Scribendum oiei pro

oi, uae. Cf. quae notavi ad Donat. II. 17. not. 36. Ceterum Cod. Go. P. Asc. voi, vae. Vae autem nusquem est gementis, sed indiguentis et mala impresentis. —
14) Irridantis Asc. P. — 15), Bom, bax Asc. P. Hand dubie una voce scribendum, quad feci. — 16) Ba, bo, vua Go. Asc. P. Scribendum est babae, vah. — Iam statim sequitur in Cod. Go. tractatus brevis cum hac inscriptione Declinacio verbi, nulla ante finiti Asperl neta significata. Quo tractatu quae continentur ita proress sunt futilia ac nullius pretii, ut ab Aspero Grammatico profecta esse nequeant, imo vix sani hominis esse videantur. Quapropter omittenda cepsui.

PHOCAE GRAMMATICI

EIUSDEM

DE ASPIRATIONE LIBELLUS.

PRAEFATIO EDITORIS.

Phocam Constantinopoli post Priscianum Grammaticam docuisse tradunt, quemadmodum Fabricius in bibliotheca Latina refert tom. III, pag. 406. Libellum eius de nomine et verbo Putschius emendaverat e codice MS. Puteani, cuius variantes lectiones acceperat a Bongarsio et Ioanne a Wou-Nos in usum vocavimus Editiones Venetam et Ascensianam; codices MSS. habuimus tres, Guelpherbytanum membraneum, Guelpherbytanum chartaceum, Gothanum chartaceum; quorum primus integro segmento tertio caret, ceterum bonus est et aetatis venerandae; liber magni voluminis, qui Isidori Etymologias etiam complectitur. Cf. Ebert. Biblioth. Guelph. Codd. pag. 129. no. 664. Alter Guelpherbytanus duo priora segmenta non exhibet, sed incipit a verbis tertii segmenti primis, quae ita leguntur: Foeliciter expositis Latinorum etc. Libellus autem de aspiratione superiori praecedit, inscriptus: Phocae de orthographia, qui ab his verbis incipit: De aspiratione dicturi sumus. Omnia nomina Graeca. Est is idem codex, quo usus est Osannus, V. Cl., in edendis Apuleii de aspiratione et orthographia libellis. Continet enim Apuleii de nota aspirationis et de diphthongis libellos, Servii Honorati Centimetrum, eundem de Orthographia et de ultimis syllabis, Georgii Mediolanensis pedes metricos et inedita quaedam de accentibus. Cf. Ebert. Biblioth. Guelph. Codd. MSS. pag. 129. no. 665. 666. 667. 668. Gothani Codicis lectiones, qui pariter est chartaceus, debemus industriae Dübneri, Viri Clarissimi, qui etiam hunc codicem in usum nostrum contulit diligentissime, quique hac sua diligentia optime meruit de Grammaticis nostris. Codex ignorat duo priora segmenta, tertium autem haud procul ab initio incipit ab his verbis: declinationis, ut Antas antae cet. Libellum de aspiratione, quem primus ediderat Parrhasius cum Probi Grammaticis institutionibus, exhibent tres nostri codices omnes, quo factum est, ut haud paullo emendatior nunc edatur, quam habetur apud Putschium. Scripsimus in Gymnasio Zittaviensi Non. Novbr. cloloccexxx.

PHOCAE GRAMMATICI [1688] ARS DE NOMINE ET VERBO¹.

I.

Prooemium.

Ars mea multorum es, quos saecula prisca talerunt²;

Sed nova te brevitas asserit esse meam.

Omnia cum veterum sint explorata libellis,

Multa loqui breviter sit novitatis opus.

Te relegat iuvenis, quem garrula pagina lassat³,

Aut si quem paucis seria nosse iuvat.

Te longinqua petens comitem sibi ferre⁴ viator

Ne dubitet; parvo pondere multa vehis.

Te si quis scripsisse volet, non ulla queretur⁵

Damna, nec ingrati triste laboris onus.

Est⁶ quod quisque petat; nunquam censura diserti

Hoc contemnat⁷ opus, si modo livor abest.

P r a e f a t i o⁸.

Credo nonnullos hoc meum miraturos opusculum, quod in tanta doctissimorum hominum copia, qui varie diligenterque emendati sermonis praecepta tradiderunt, ego potissimum ausus sim temerario ac paene sacrilego conatu libellum de arte comminisci. De quo prius excusandum puto, quam de titulo operis disseram, cum sciam, plurimos quidem regulas artium per ordinem digessisse, quibus ad 2 praerogativam solertiam antiquitas ipsa suffragata [1689]

1) Inscriptio deest in Cod. Gu. Vetustissimi ac perspicacissimi Phocae Grammatici de Nomine et Verbo liber incipit. Asc. — 2) Tulere Ascen. — 3) Terret Asc. Putsch. Ven. Paullo ante relegant iuvenes, quos Asc. Gavula pro garrula Cod. Gu. — 4) Esse Cod. Gu. Proximo versu Nec dub. pro Ne dub. Gu. — 5) Velet nonnulla querentur Gu. — 6) Es pro Est Asc. — 7) Con-

temn et Asc. — 8) Post verba: Credo nonnullos hoc meum in Cod. Gu. in medio contextu usque ad finem lineae interposita legitur rubrica Explicit prologus, incipit praefatio. — 9) Hominum deest in Gu. — 10) Vv. de arte desunt in Gu. — 11) Ordo in Gu. est: per ordinem regulas omisso genitivo artium. — 12) Praepositio in Asc. deest, sed exhibent Ven. et Cod. Gu. No-

S s

GRAMMAT, LAT. I.

est1; sed corum alios late copioseque scripsisse, ita ut superflua interdum ubertate narrationis memoria² confundatur; alios, dum brevitati student, admodum diffusam coartasse materiam, at sterili compendio nihil ad integram scientiam lectoribus conferant; adolescentes vero nostri seculi non desiderio litterarum, nec amore virtutis ad studia se applicare, sed aut necessitate compulsos, aut odore voluptatum per aetatem imbutos exsecrari magistros, quorum ut quisque est diligentior, eo maiori odio premitur; et gymnasium sapientiae, quo ad beatam vitam semita demonstratur, velut teterrimum carcerem detestari; alios autem, quamvis scire cupiant, omne tamen fructuosi laboris onus detrectare, nec assiduis inhaerere lectionibus, nec curiosa perscrutatione veterusa eruere commentarios: qui dum numquam esse assidui, semper fieri volunt, docti esse non possunt⁶. Idcirco fateor me hoc negotium⁷ suscepisse pluribus profuturum, nisi his⁸ qui novellam artis expositionem tractare fastidiunt; praecipueque id discipulis nostris, quibus adversus oblivionis iacturam et percunctantium tentamenta consultum esse desidero. In hoc namque nostrae professionis summa versatur, ut in aliorum scienția 11 tui periculum facias; nec, cum ipse scias, sed 12 alios docueris, eruditus esse 13 videaris. Nominum igitur regulas et verborum in unum congessi 14, quoniam hae fere principatum in partibus orationis obtinent, multumque difficultatis habent, et super caeteris abunde dictum a summis doctoribus 15 existimo 16. Quo in opere nihil mihi sumam, nec a me novi quicquam repertum affirmabo 17. Multa namque ex multorum libris decerpta 18 concinna brevitate conclusi, ut nec ieiuna parum instruat compensatio, nec verbosa prolixitas fastidium legentibus moveat. Si quid autem a nobis in suscepto negotio commode tractatum est, malo id lectoris indicio laudari, quam nostra praedicatione iactari. Tu tamen industria vel 19 petulantiae nostrae crimen excusabis, vel laudis si quid merebimur 80, applicabis.

tavit ad hunc locum Collega mens, Langius: "Ad praep. retinenda est. Sic Cic. Off. I, 39. Domus suffragata domino ad consulatum putabatur. Grammaticus antiquitatem comparat cum centuria praerogativa in comitiis. Sed adi, praerogat. constructions ad subst. sedertiam relatum simul idem valet, and proteinuam, pt sensus sit: quibus ad laudem praecipuae solertiae antiquitas ipsa, tanquam praerogativa centuria, suffragata est." - 1) Solertia vel antiquitas suffragata est P. Solertia vel antiquitas suff. Ven. Acc. Solertiam antiquitas ipsa suff. Gu., quod dedimus. — 2) Legentium h.l. intrudunt Ven. Asc. P. om. Gu. — 3) Applicant male Ven. 4) Afflatos Ven. Asc. P. Imbutos dedinus e Gu. --5) Maiore Gu. — 6) Dum semper esse assidui, nunquam steri volunt, d. e. n. p. omisso qui P. Ven. Qui dum semper assidui volunt sieri d. e. n. p. Asc. Qui dum numquam semper assidui fieri volunt Cod. Gu. Sponte patet, scribendum esse: qui dum numquam esse assidui, semper fieri volunt cet., quod dedimus. Sententia est: semper sibi proponunt, ut assidui fiant, nunquam-revers sunt. -- 7) Negotium hoc Ven. Ase. P. --8) His accessit e Cod. Gu. — 9) Fastidiant Ven. P. --10) Praecipue quae discipulis nostris proderit Asc. Proderitque praecipue die. n. Ga. - 11) Scientiam Ven.

Asc. P. — 12) Ne, si ipse scias, sed si alios P., cui consentit Ven., nisi quod alterum si om. Nec ipse scias sed alios Asc. Nec tu ipse scias sed alios Cod. Gu. Si alterum omittunt omnes. Putabam scribendum esse: nec cum ipse scias, sed alios doc., hoc sensu: neque enim cum ipse scias solus, sed cum alios doctos feceris, videbere eruditus. — 13) Esse om. Cod. Gu. — 14) Digessi Cod. Gu. - 15) Auctoribus Ven. Asc. P. - 16) Aestimo Asc. Gu. - 17) Deputabo Gu. - 18) Discepta Gu. Librarius volebat hand dubie discerpta, male. Tum idem Cod. continua pro concinna. — 19) Tua vel petulantiae n. Tua om. Gu. vel om. Asc. "Tua ferri non potest. Si opus esset pronomine, sensus requireret mea. Hoc enim digit: propter industriam, quam attali, etiam arrogantiae indulgebis." Lang. - 20) Merebitur, ampliabis Ven. Asc. P. sine sensu. Applicabis est nobis contribues. — 21) Aggressus ergo sum Gu. Ven. P. Ergo recte om. Asc. "Verha Aggressus sum in Cod-Gu. a littera maiuscula et picta incipiunt. Qued reiquem est lineae spacium minio scripta continet hacc: explicit praefatio - inci-; quae post verba secundae linest ergo nominum regulas, ita absolventer: -pit libellue." Lang. Videlicet a verbis Aggreesus sum libelius Phocae incipit. In Edd. omnia usque ad vv. et sunt for

SEGM. I.

- 1. Aggressus sum 21 nominum regulas breviter explanare, et sorupulosam difficilemque materiam atlelescentibus perviam facere. Quoniam omnis ambiguitas in genere nominis et in 22 declimatione consistit, primum 23 Latina a Graecis discrevi, ne confusione varietatis perturbaretur memoria. Deinde monesyllaba congesta composui24, quae diversi quidem sunt generis, tertii autem ordinis formulam, tribus exceptis, sequentur: et sunt fere haec,
- 2. Masculini generis: as2, dens, grex, flos, fons, lar, mons, mos, mas, mas, praes, pons, pes, ros, rex, sal, sol, vir, vas, vadis. Ex his unum est secundae declinationis, vir.
- 3. Feminini generis: arx, ars, calx, crux, cos, dos, frons, gens, falx, fax, fraus, fex, glis, lux, lex, lis, lens, glans, lanx, mors, merx, mens, nux, nix, nex, nox, pix, ope, prex, pars, pax, spes, res, sors, stirps, trabs, vis, grus, urbs, vox, nas, naris. Ex his duo sunt quintae declinationis 27, spes, res.
- 4. Neutri generis sunt haec: aes, crus, cor, fas, far, git, ir, ius, mel, os, ossis, os, oris 25, par, pus, thus, fel, lac, rus, ver, vas, vasis. Ex his quatuor minime declinantur: fas, git, pus, ir. Tria in plurali numero deficiunt; nam tres tantum casus habent, far, ius, rus 30.
 - 5. Communis generis: bos, dux, sus, fur, grus. Omnis generis haec duo sola, par, trux.
- 6. Expositis monosyllabis cuiuscunque 31 generis, de caeteris quotlibet 32 syllabarum nominibus disseremus; quae his clausulis terminantur: quatuor vocalibus, praeter i; et semivocalibus, praeter f; et una muta t; de quibus ordinate 33 subiectas notabimus regulas; exceptis illis videlicet 34, quae minime declinantur, fas 35, nefas, nihili, nugas, gummi, frugi, sinapi 36, pedum, nequam. Ex his 47 neutri generis sunt: fas, nefas, gummi, sinapi 86, pedum. Alia omnis generis 89.

ergo Gu. Paullo post decrevi et perturbetur Gu. - 24) hoc ordine leguntur: as, dens, grex, flos, fons, mos, mons, mas, maus (sic), praes, pons, pes, lar, ros ros (bis), rex, sol, sal, vir, vas. In Ven. as, dens, g. fl. f. las, mons, mos, mus, mas, praes, mars, pons, Var, pes; ros, rex, sal, sol, vir, vas; atque ita in Asc., nisi quod sexto loco legitur sal. Retinuimus P. ordinem, misi quod Mars post praes et Nar post pons sustulimus, et mas, mus scripsimus, pro quibus P. inverso ordine mus, mas. — 26) Fraus addidi e Cod. Gu. Post v. fax hoc ordine leguntur in Cod. Gu. fraus, fex, tens, glis; lux, lex, mens (fortasse merx) nux, nix, nex, nox, vox, pix, prex, lis, lans (lege lanx) glans, more, mens, ops, pars, spes, res, sors, tips (lege etirps) trabs, vis, grus, urbs, nas. Post v. glans in sola P. legitur vel glandis, quae omisimus; merx om. Ven. Asc. nex om. Ven. Asc. Pro nas, naris Ven. nar, narris; Asc. nar, naris. Praeterea legendum videtur glans, laus, lanx', et postea stips, stirps. Ceterum ordinem P. retinui, nist quod P. res, spes exhibet. - 27) H. l. contra regulata add. P. Ven. Asc. Tum res et spes

huec ad praefationem réferentur. — 22) Praepositionem Ven. A. P. — 28) Vr. ossis, os, oris addidi e Gu. Praerecte interpoint Gu. in ceteris deest. - 23) Primum -terca in Cod. Gu. ordo hic est: aes, crus, cor, far, fas, git, ir, ius, os, ossis, os, oris, pus, mel, thus, Congesta praeposui Ven Asc. P. - 25) In Cod. Gu. fel, par, lac, rus, ver, vas. Ceterum ir om. Asc. hoc ordine leguntur: as, dens, grex; fos, fons, mos, par om. Ven. Asc. ir est idem v., quod vulgo hir scribitur. Cf. Priscian. V, 3, 18. et VI, 9, 45., ubi haec: Et unum neutrum ir, quod est indeclinabile, quamvis quidam, ut Charisius, ir, iris, declinaverunt. — 29) Quatuor Ven. Asc. P. - 30) His addunt et aes similiter Ven. Asc. et aes, P., quae absunt a Cod. Gu. - 31) Sint generis Ven. Asc. P. generis sint Gu. Eieci sint. -32) Quorumlibet Ven. Quarumlibet Asc. quot Gu. Ouotquot probabiliter coniecit Lang., provocans ad Varr. IV; 8., ubi pariter inter quot et quotquot fluctuat lectio. Ego Putschii tamen lectionem quotlibet veram Irabeo. — 33) Pro ordinate in P. est 'ex ordine has, nescio qua autoritate. Tum regulas subiectas notabimus hoc ordine Ven. Asc. P. Meliorem ordinem praestitit Gu. Deinde Tegendum puto notavimus. — 34) Videlicet addidi e Cod. Gu. — 35) Út fas Gu. P. Recte omittunt ut Ven. Asc. — 36) Sinapis Gu. — 37) Ex istis Gu. — 38) Sinapis Gu. Ceterum Ven. Asc. h. l. fas, nefas, nihil, (nihili Ven.) nugas, gummi, nequam. - 39) Sunt addit Gu.

SEGM. II. De Genere et Declinatione nominis1.

[1691]

- 1. A terminata masculina sunt propria, ut Sylla, Seneca, Catilina, Tucca, Cotta¹, Agrippa, Pansa². Pauca sunt appellativa masculini generis, ut hic⁴ lanista, dama, talpa, popa⁵, nauta, poeta, collega, scurra, lixa⁶, assecla⁷, scriba, perfuga⁸, transfuga, homicida, paricida³, quae alii communis generis esse dicunt; et illa, quae a verbis colo et gigno componentur, coelicola, coeligena¹⁶, agricola, silvicola, terrigena, rurigena, serpentigena¹¹. Reliqua appellativa omnia feminini sunt generis et primae declinationis, ut fortuna¹², sella, terra, arena¹³, carina, habena. Neutri generis latina sunt nulla. Communis generis¹⁴ haec sola: advena¹⁵, convena, auriga, conviva, verna, vernula¹⁶. Et omnia primae declinationis sunt. Barbara neutri generis duo lecta sunt apud Sallustium nomina fluviorum: hoc Molucha, hoc Turia.
- 2. E finita neutri generis sunt omnia et tertiae declinationis, ut hoc sedile, monile, mare 17 .
- 3. O terminata tertiae declinationis sunt omnia, sed diversi generis. Nam quae in o puram desinunt, e vocali praeposita, masculini generis sunt, ut ganeo 18, aleo, labeo, quae nominativum et vocativum solum habent. Quae i ante o habent, aut propria masculini sunt generis, ut Curio, Scipio; aut corpus quidem significantia generis masculini sunt, ut stellio 19, unio, histrio, centurio, gurgulio 20, quaternio, senio, mulio; et omnia o litteram in obliquis casibus productam servant; excepto uno, Anio (flumen est Italiae) 21, quod Anienis facit. Rem autem incorporalem significantia pleraque a verbis transferuntur, et sunt generis feminini, ut haec ratio, oratio 22, actio, statio, lectio, et haec similiter nomina per omnes casus o producunt praeter nomi-
- 1) Inscriptio De genere et Declinatione nominis deest in Cod. Gu. Ven. Asc. In Cod. Gu. vv. Terminata a tituli instar superscripta sunt et littera picta incipiunt. Tum versus qui sequitur incipit a verbis masculina sunt. — 2) Tucca Quota Gu. Cotta, Tucca Ven. Asc. P. — 3) Pansa deest in Gu. absorptum a seq. pauca. — 4) Hic lanista omisso ut Gu. Idem Cod. omittit hic ante unumquodque seqq. substantt., ubi repetunt pronomen Ven. Asc. P. — 5) Papa Gu. Ceterum ordo verborum in Gu. hic est: lanista, dama, talpa (bis), papa, nauta, poeta, coll., persuga, transfuga, scurra, lixa, assecla, hom., paricida, scriba. — 6) Lissa Ven. — 7) Asella Asc. assela Ven. — 8) Profuga Ven. Asc. — 9) Paricida recte Gu. Ven. parricida Asc. P. Statim post quae comm. gen. esse dicuntur Cod. Gu. haud scio an recte. - 10) Vv. ut hic et haec ante coelicola interposita a Ven. Asc. P. absunt a Cod. Gu. Voc. coeligena additum e Gu. — 11) Serpentigena additum e Gu. — 12) Schola pro sella Ven. Asc. exhibent. — 13) Harena P. carina arena hoc ord. Gu. — 14) Generis addendum fuit ex Gu. Ven. Asc. - 15) Haec sola, hic et haec pedissequa, advena Ven. P. Recte vv. hic et haec pedis. om. Asc. Gu. - 16) Deminutivum vernula additum e Gu. - 17) Sedile, sedilis, monile, monilis, mare, maris P. Genitivi absunt a Gu. Ven. Asc. Ante mare

legitur etiam raete (sic) in Ven, Asc. — 18) Ut hic ganeo Ven. Asc. P. Pronomen abest a Gu. - 19) Ut hic stellio Ven. Asc. P. Pronomen om. Ga. - 20) Gurgulio Gu. P. Curculio Ven. Asc. — 21) Anio sumen Italiae, sine signis parenthesis, P. Est addunt Gu. Ven. Asc. — 22) Oratio, ratio Ven. Asc. P. Tum actio, statio, portatio, religio P. Ven. Asc., nisi quod pro v. portatio in Ven. ortatio, in Asc. hortatio. Quod dedimus, exhibet Gu. — 23) Posita b littera m Gu. omisso v. vero. — 24) Ut haec caro Ven. Asc. P. Genitivum carnis om. Gu. - 25) Aerugo, imago P. Aerugo, quod post hirudo redit, altero tantum loco legitur in Ven. et Asc.; prorsus deest in Gu. - 26) Hirundo, aerugo Ven. Asc. P. Pro arundo habet irudo Gu. et cetera sic sequuntur: fortitudo, altitudo, magnitudo, testudo cet. Aerugo plane deest in Gu. Hirudo a praecedente hirundo fuit absorptum; aerugo a seq. arundo, quod utrumque sublatum in G. — 27) Formido addidi ex G. - 28) In utroque elemento generis masculini ut P. In utroque genere masculina Ven. Asc. In utroque generis masculini Gu. Retinui lectionem Ven. et Asc. Ut om. Gu. — 29) Mago Gu. In mentem venit margo, sed istud huc non pertinet. Ceterum hic, quod ante singula sequentia subst. legitur, primo tantum loco ante ligo est in Gu. — 30) Post spado in Gu. legitur vabo, quod sivs

nativum et vocativum numeri singularis. Praeposita vero b littera 23 vel qualibet consonante, propria vel appellativa, masculini sunt generis, ut hic carbo, bibo, praeco, mucro, bubo, [1692] latro, homo, tiro, sermo, pavo, Cato; excepto uno proprio feminini generis, haec Iuno; et altero appellativo, quod o litteram in obliquis casibus amittit, haec 2 caro, carnis. Sed duae solae consonantes sunt, g, d, quibus praecedentibus o littera terminata nomina generis feminini sunt, ut haec imago 25, caligo, fuligo, origo, propago, hirundo, hirudo, aerugo 26, arundo, magnitudo, altitudo, testudo, formido²⁷, similitudo, fortitudo, quae o in i convertunt in obliquis casibus. Excipiuntur in utroque genere masculina²⁸, hic ligo, mango²⁹, praedo, cudo, spado³⁰, quae o producunt; hic cardo, ordo 31, quae superiorem formulam sequuntur. Sunt quatuor 32 tantummodo, quae neutralia esse possunt, quorum pars dimidia declinationem 33 patitur, ut duo et Pondo autem et octo monoptota sunt, et tantum pluraliter efferuntur, ut haec pondo. Nam unum pondo non dici sciamus³⁴, sed in libram referri³⁵; duo enim et tria pondo, et deinceps, dicimus 36. Observabimus, ut quoties de neutro loquamur, correpte dicamus duo, ambo 37; in accentu enim longo duo homines et ambo homines, duae mulieres et ambae mulieres dicuntur. Duo autem et ambo etsi communia esse 38 videantur, tamen accusativo 39 dupliciter efferuntur; namque hos duos et haec duo dicimus. Inter ambos et ambo 40 apud auctores invenimus communiter. Hi et haec duo, et hae duae 47, et ambo et ambae; horum duorum et amborum, harum duarum et ambarum; his duobus et ambobus, duabus et ambabus; hos duos et ambos, has duas et ambas, haec duo et ambo; his duobus et ambobus, duabus et ambabus.

4. U terminata sine controversia neutri generis sunt et quartae declinationis, monoptota in singulari numero, in plurali declinantur. Et sunt perpauca, quae pluralem a numerum admit-

vapulo - onis, sive vero - onis esse credas, huc non pertinet. — 31) Hic cardo, hic ordo Ven. Asc. P. Hic ordo, cardo Cod. Gu. - 32) Sunt et quatuor Ven. Asc. P. Et recte om. Gu. Idem Cod. exhibet: Sunt quattuor, quae tantum n. e. p. — 33) Dimidiam declinationem P. male. - 34) Non dicimus Asc. Ven. P. Non dici sciamus recte Gu. — 35) Sed in libram efferri potest Ven. Asc. Sed in libram efferimus P. Sed in libros referri Gu., quam lectionem sic intelligi posse putabat Collega meus, Langius, scilicet in lexica et etymologiarum libros; non male. Sed non puto libros sic simpliciter dici posse libros Grammaticorum et Etymologorum, quum alii omnes libri, cuiuscunque sunt generis, intelligi possint. Scripsi igitur: sed in libram referri sc. scismus, ut sententia sit, si unum pondo dicendum, summa computando ad libram reduci solet. Libram singulari numero scripsi, quia pondo et libra plerumque idem significant. Cf. Gronovius de pecun. vet. pag. 26. — 36) Dicimus addidi de coniectura, quod facile excidere potuit, quippe absorptum a superiori deinceps. Deinde observamus P. - 37) Ut quoties de neutro loquamur, correpte dicamus pondo duo millia, et in acc. P. Vel quoties de neutro loquimur, correpte dicimus pondo in acc. Ven. Gu. Asc. nisi quod Gu. in accentu en im longo, quod dedimus. Recte vel in ut mutavit P., sae-

pissime enim haec duo confunduntur in Codd. Falsissimum autem est quod omnes exhibent pondo, quod noluisse Grammaticum patet ex verbis quoties neutro dic., nam pondo non aliter dici potest, nisi neutro. Qua de caussa ante v. Observabimus plene distinxi et pro pondo posui duo, ambo, quam emendationem sequentia stabiliunt. — 38) Vulgo etsi correpta esse videantur, atque ita libri omnes, pessime. Nam non amplius agitur de correptione ultimae syllabae in duo et ambo, ut seqq. ostendunt, sed communia, i. e. et neutrius et masculini generis, plerumque haberi refertur. Qua de caussa scripsi communia de coniectura. — 39) In accusativo Ven. Asc. P.; praepos. om. Gu. — 40) Nanque hos duos et hoc duo; et ambos et ambo P. Ven. Asc. Sed in Cod. Gu. est: namque hos duos et haec duo dicimus. Inter ambos et ambo apud cet., quae recipere non dubitavimus, sic intelligentes: Legitur apud scriptores inter ambos et inter ambo sc. homines, indiscrete, sive promiscue. Quod sequitur communiter in omnibus libris legitur communia; incipitque ab hac voce sequens enunciatum, quod plane est absurdum. Scripsi igitur communiter, retulique ad superiora apud auctores invenimus communiter h. e. promiscue. - 41) Hi et hae et duo vel duae Gu. corrupte. Et ante v. ambo om. Asc. Ven. — 42) Aptota Ven. Asc. P. Mon aptota Gu. — 43) Perpauca, e quibus plur. n.

tunt, genu, cornu, veru, specu, tonitru; caetera semper singularia, ut hoc seru, gelu, pecu , testa. Dicimus tamen haec testa et pecua 2. In testa de pecua 2.

- 5. Al syllaba finita neutri generis sunt et³ tertiae declinationis⁴, ut hoc animal, animalis, hoc vectigal, hoc tribunal, hoc lupercal. Unum est masculini generis monosyl- [1693] labum, hic sal, salis, et barbara propria⁵, ut Annibal⁶, Adherbal, Asdrubal, Hiensal. El neutri generis sunt, ut mel et felⁿ. Il syllaba terminataⁿ masculini generis sunt, ut hic pugil, mugil³; sed Iuvenalis hic mugilis¹⁰ nominativum dixit. Unum communis, hic et haec vigil; unum feminini generis, ut haec Tanaquil. Et omnia exemplo tertiae declinationis inflectuntur. Ol terminatum unum invenitur masculini generis, hic sol¹¹. Ul syllaba finita duo sunt masculini generis, hic consul, praesul¹²; unum commune ¹³, hic et haec exsul. Lucanus libro VIII. [Exsul adhuc iacet umbra ducis.] ¹¹² Et sunt tertiae declinationis, consulis, praesulis, exsulis ¹⁵.
- 6. Um syllaba terminata sunt neutri generis et secundi ordinis 16, ut hoc telum, coelum, bellum, imperium, regnum, fatum 17. In hac extremitate nulla sibi locum ambiguitas 18 vindicat. En syllaba quae finiuntur 19, i vocali praeposita, duo tantummodo masculini generis sunt, ut hic rien, rienis 20; lien, lienis; quae in obliquis casibus e litteram productam servant. Et septem alia eiusdem generis antepositis consonantibus, hic flamen, sacerdos lovis 21, pecten, tibicen, fidicen, liticen, tubicen, cornicen. Caetera neutri generis sunt procul dubio et tertiae 22 similiter declinationis, ut hoc carmen, nomen, certamen, limen 23, numen, omen, crimen, examen, gluten et his similia.
- 7. Ar syllaba terminata generis sunt neutri omnia 24, ut hoc lucar 25, torcular, pulvinar, laquear, lacunar, calcar; praeter unum proprium masculini generis, hic Caesar. Haec quoque tertiae declinationis formulam sequuntur, sed neutra in obliquis casibus a productam habent 26; notatur iubar, quod solum correptam a habet, ut Virgilius: iubare exorto 27.

adm. Gu. - 1) Librarius in Cod. Gu. a superiori specu ad pecu delapsus verba media et ipsum pecu praetermisit. Ceterum sera idem est quod serum, ogoog, de qua forma cf. Charis. I, pag. 23. - 2) Dicimus tamen et haec testa et haec specua Asc. Ven. P. — 3) Et addidi ex Ven. Asc. Gu. — 4) Tertii ordinis Gu. Idem Cod. om.in seqq. vv. animal, animalis et hoc tribunal, hoc.— 5) Ut hic sal salis et propria barbara Gu. - 6) Ut hic Annibal. Ven. Asc. P. Hiemsal om. Gu. - 7) Verba: El neutri gen, sunt, ut mel et fel om. Gu. - 8) I. 1. finita syllaba Gu. - 9) Hic pugil hic mugil om. ut Ven. P. hie pugil mugil om, ut Asc., adieci ut ex Gu. 10) Iuvenal. Sat. X, 317. — 11) Ol terminatum unum invenitur, hic sol Gu. In ol unum invenitur masculini generis ut h. s. Ven. Asc. P. Vv. masculini generis non widebantur omitti posse. - 12) Ut hic consul et hic praesul Ven. Asc. P. hic praesul, consul om. ut Gu. -13) Unum communis generis P. generis om. Ven. Asc. unum commune edidi e Cod. Gu. Ut addunt Ven. Asc. P. — 14) Exul adhuc iacet umbra ducis. Lucanus (om. libri nota) Gu. Asc. Ven. Retinui lectionem, quae est apud P. Locus est Phars. VIII, 837. - 15) Exsulis

deest in Cod. Gu. - 16) Secundae declinationis Gu. -17) Omnibus his nominibus genitivi additi sunt in P., quos non agnoscunt Ven. Asc., Gu. Imperium deest in Gu. Ceterum post v. fatum haec leguntur in Gu. Excipiuntur duo barbara feminini glicerium silorciam (lege Glycerium, Philotium), quibus quum proxime sequentia manifeste repugnent, haud dubie a seriori manu inserta sunt. - 18) Nullum sibi locum amb. P. nulla sibi locum amb. Ven. Asc. sibi locum amb. nulla Gu. - 19) En syllaba terminata Gu. - 20) Ren renis hic l. Asc. rien nis hic l. Ven. P. rien rienis, lien Gu. De forma rien cf. Charis, p. 24. - 21) Ut hic flamen id est sac. Iov. Gu. In seqq. singulis nominibus hic pronomen praeponitur in Ven. Asc. P. Lyricen pro liticen Asc. Ven. - 22) Caetera sunt neutri generis et procul dubio tert. decl. Gu. - 23) Lumen limen Gu, qui hunc ordinem tuetur: Carmen (bis positum), lumen, limen, certamen, omen, crimen, numen, examen, gluten. 24) Omnia sunt neutri gen. Gu. - 25) Hoc iubar, hoc torcular Asc. Ven. ut lucanatorcular (sic) Gu. Hoc singulis nominibus praemissum est in Ven. Asc. P. - 25) Servant Gu. - 27) Virg. Aen. IV, 130. - 28) Et haec

- 8. Er syllaba finita, exceptis duodus feminini generis, hase mater, hase mulier, et neutris his ²⁸: hoo uber, suber, papaver, cadaver, laser, taber, siler, siser, cicer ²⁹, iter, quae [1694] omnia tertiae sunt declinationis ³⁰, oaetera masculiui sunt generis, alia secundae, alia tertiae declinationis. Masculina igitur in er syllabam desinentia, ai faciant ex se feminina, a littera terminata, secundi sunt ordinis, ut hic pulcher ³¹, ater, niger; quorum feminina sunt, pulchra, atra, nigra. Notatur sequester, qued sequestra facit femininum, et est tertiae declinationis ³³. Quae ³³ ex se aut nulla faciant feminina, aut in is syllabam mittunt ³⁴, tertiae sunt declinationis ³⁵, hic pater, frater, passer, passeris ³⁸, ainser, carcer, agger, acer; nam femininum facit hace acris, ut Heratius; [Solvitur, acris hiems;] ³⁷ hic alacer, alacris, volucer, médiocer, celer, equester, pedester, pedestris ³⁸. Excipiuntur pauca ³⁹, quae quamvis in femininum genus a terminatum ⁴⁰ minime transcant, secundae tamen sunt declinationis, ut hic puer, gener, socer, liber, Auster, aper, nancer, pleaster, caper, culter, raster ⁴¹, faber. Unum invenitur communis generis, quad iaxta rationem communium ⁴² tertii est ordinis, ut hic et hace pauper ⁴³. Quidam adiiciunt hic et hace uber, uberis.
- 9. Ir syllaba terminatur 44 unum monosyllabum generis masculini secundae declinationis, hic vir, et quae 45 ex illo componuntur, ut hic semivir, duumvir 46, triumvir, septemvir, decemvir, levir; quae eiusdem sunt declinationis. Unum praeterea neutri generis repertum est, 47 monosyllabis insertum, hoc ir indeclinabile.
- 10. Or syllaba finita masculini sunt generis et tertiae declinationis, ut hic odor, olor, amor, liquor ⁴⁹. Exceptis tribus, quae sexus in feminino genere ⁴⁹ defendit, eiusdem tamen declinationis ⁵⁰, ut haec uxor, soror, arbor ⁵¹. Et neutris his, ador, marmor, aequor ⁵², cor. [1695] Quidam et hoc ebur vel ebor, robur vel robor, femur vel femor, rationabiliter annumerant. Unum est communis generis, hic et haec autor ⁵³. Unum omnis generis, hic et haec et hec memor, et compositum ex eo ⁵⁴, immemor. Et omnia in hanc syllabam desinentia, o in obliquis

mulier neutra sunt P. signis parentheticis ante v. exceptis et post v. mulier admotis. Haec mater, haec mulier neutris his hoc urber (corr. uber) suber cet, Gu. Hasc mater, hace mulier et neutris his hoc uber, hoc suber. Ven. Asc. Hoe singulis nominibus in seqq. praepositum in Ven. Asc. P. - 29) Siler hoc cicer P. Siser hoc cicer hoc eiter (sic) Ven. Asc. Et eiler et eiser desunt in Gu., absorpta a simili cicer. - 30) Hoc loco plene distinguitur: in P. - 31) Genitivos pulchri, atri, nigri addunt Ven. Asc. P. - 82) Verba: Et est tertiae declin. om. Gu. -38) Et quae ex se P. et om. Ven. Asc. Gu. - 84) Mittunt male om. Gu. - 85) Recte sie Gu., misi quod ordine inverso decl. sunt tert. Sunt deest in Ven. Asc. P. -36) Integras genitivorum formas singulis nominibus subnicit P. stris et ris usque repetunt Ven. Asc. Semel tantum terminationem gen. adiectam habet voci passer, ris Gu. Idem Cod. frater omittit et ager pro agger scriptum habet. - 87) Horat, Odar. Lib. I, 4, 1. Paulle ante hic acer, huius acris Asc. Ven. P. - 38) Genitivi terminationes etiam h. l. singulis nominibus subiiciunt Ven. Asc. P., quas om. Gu. misi ultimo loco in v. pedester, destris. - 89) Excipiuntur vel panca nomina Cod.

Gu. - 40) In feminino genere terminata male Cod. Gu. - 41) Aster, actri, faber, bri Ven. Asc. mele. Recte raster Gu. P. Ceterum genitivi formae vel terminationes singulis additue sunt in Ven. Asc. P. - 42) luxtu communem rationem Gu. - 43) Pauper, pauperis Ven. Acc. P. - 44) Ir syllaba terminata est Gu. - 45) Vir, viri, et si qua Ven. Asc. P. - 46) Duumvir om. Gu. - 47) Et monos. Ven. Asc. P. - 48) Genitivorum formas singulis nom, subiiciunt et pronomen hic praeponunt Ven. Asc. P. Ut hic odor, amor, liquor, odior (sic) Gu. Postremum fortasse achor vel ichor legendum. — 49) Quae sexus feminini generis def. Gu. - 50) Id est tertiae interponit Gu. - 51) Hasc uxor, hasc soror, hasc arbor. Gu. - 52) Hoe ador, hoc marmor, hoc aequor, hoc ebor, hoc robor, quidam et hoc femor cet. Ven. Asc. P. Quae edidi, leguntur in Gad, hoc tamen ordine: ador, equor, ris, mar. mor. (sic), cor. Quidam hoc sbur vel ebor vel robur, femor vel femur r. ann. — 53) Autor scripsi analogiam verbi autumare secutus. In P. est author, in Go. Ven. Asc. auctor. Statim post Omnis generie, om. unum Gu. - 54) Ex eo desunt in Gu.

casibus productam habent, si sunt appellativa et Latina; excepto 1 arbor, et supradictis 2 neutris, et memor, et immemor. Propria Latina sive Graeca, o correptam habent in obliquis 3 casibus, ut Actor, Hector 4. Quae in or similiter desinunt, i littera 5 praeposita, communis sunt generis, ejusdem declinationis, tertiae scilicet, et omnia comparativi sunt gradus, hic et haec melior, doctior.

11. Ur syllaba finita generis masculini haec sunt, hic fur, satur: sed fur quidem⁶ iuxta rationem monosyllaborum tertiae est declinationis; quod alii communis generis esse dixerunt. Satur autem secundae, quia⁷ satura facit femininum. Praeterea turtur, vultur, masculini generis et epicoeni⁸, eiusdem declinationis, tertiae scilicet⁹. Caetera neutri sunt generis, eiusdem declinationis ¹⁹, ut hoc guttur, sulfur, fulgur, murmur, iecur, coris, vel iecinoris ¹¹. Unum communis generis, hic et haec augur ¹².

12. As syllaba terminata feminini sunt 13 generis, tertiae declinationis, ut haec dignitas, pietas, facultas, civitas, potestas, a littera in omni casu producta. Pauca inveniuntur masculini generis, partim a propriis civitatum nominibus 14 derivata, ut hic Latinas, Maecenas, hic Arpinas,

hic Capenas.

- 13. Es syllaba quatuor modis nomina terminantur, in es productam¹⁵, praeposita consonante, et in es correptam¹⁶, similiter praeposita qualibet consonante; in es puram¹⁷ productam, vocali i praeposita; in eandem es puram¹⁸ correptam. Nomina igitur, quae in Es productam desinunt consonante praeposita, generis sunt feminini et tertiae declinationis, quae totidem¹⁹ [1696] syllabis in genitivo et in caeteris casibus, quot in nominativo proferuntur, ut haec nubes, caedes, proles, moles, strages, labes, tabes, pubes, plebes vel plebs²⁶. Excepto uno, quod eiusdem generis est, sed quintae declinationis, fides²¹, fidei; et Ceres, quod in genitivo contra morem² omnium plus una syllaba profertur, nam Cereris facit; et merces²³, mercedis. In eadem extremitate quatuor reperiuntur propria masculini generis, eiusdem declinationis, hic Hercules, Cocles, Verres, Ulixes²⁴. Et quae componuntur a pede, nihil a declinatione simplicis²⁵ discrepantia, ut
- 1) Except is P. 2) Suprascriptis Ven. Asc. P. 3) In omnibus cas. Ven. Asc. P. - 4) Actor, ris, Hector, ris Ven. Asc. P. auctor, Hector Gu. - 5) Littera vocali Asc. Ven. P. - 6) Fur iuxta quidem pravo ordine Ven. Asc. P. - 7) Quoniam femininum satura facit Ven. Asc. P. - 8) Epichenon Ven. epicoenon Asc. epichenum Gu. - 9) Scilicet om. Ven. Asc. tertiae scilicet om. Gu. - 10) Vv. Caetera neutri sunt gen. eiusd. decl. om. Gu. - 11) Ita Gu. et P., nisi quod in P. singulis nominibus pronomen hoc praeponitur. Vel deest in Asc. - 12) Generis scilicet augur Gu. Genitivi terminationem subiungunt Ven. Asc. P. - 13) As syllaba finita feminini gen. sunt et t. decl. Gu. - 14) Partim propria, partim a propriis civitatum nominibus translata Ven. Asc. P. Vv. partim propria et civitatum non leguntur in Cod. Gu. Voc. civitatum retipendum censui. In seqq. genitivorum formae singulis nominibus subiectae in Asc. Ven. P. - 15) Id est in pro-, ductam P. i. in es prod. Ven. Asc. - 16) Ante es; in correptam Ven. Asc. P., nisi quod in es corr. Ven. Asc. 17) Ante es: in es puram Ven. Asc. P. Vv. ante es iterum om. Gu. recte. Idem tamen in eandem es pu-

ram exhibet, sed pron. eandem' aptius infra legitur. -18) Ante es; in eandem puram P. ante es in eadem pura Ven. Asc. Et in es correptam i praecedente Gu. omissis vv. ante es. - 19) Post vv. i praecedente, quae, ut statim vidimus in Gu. leguntur, omissis nonnullis sequuntur haec: feminini generis sunt tertiae declinationis et totidem syllabarum in gen. cet. Gu. - 20) Exempla sic variant: In Asc. Ven. nominativis caedes et moles genitivi plene scripti adduntur; ceteris terminationes gen. subiectae sunt; pro plebes ibidem plebs solum exhibetur. Apud P. est: nubes, bis; caedes, dis; proles, prolis; moles, lis; strages, stragis; labes, labis; pubes, bis; plebes, plebis. Genitivos ignorat Gu.; idem pro pubes exhibet tabes, quod interposui, facile absorptum a superiori labes et disyllabo plebes additum vel plebs, quod rescripsi. — 21) Ut haec fides Ven. Asc. P. - 22) Extra morem Ven. Asc. P.; vitium ortum ex noa intellecto compendio otra. — 23) Ut et merses P. ut ignorant Ven. Asc. Gu. - 24) Genitivos Herculis, Coclis, Verris, Ulyssis (sic) addunt Ven. Asc. P., nisi quod Asc. Coclitis; recte ignorat genitives Gu. Ulixes Cod. Gu. recte. — 25) V. simplicis om. Gu. — 26) Esse om.

biped, tripes, quadrupes; hace etiam communis esse se generis multi affirmant; sonipes, alipes. Duo praeteres sunt communis generis, quae in genitivo una syllaba crescunt n, ut hic et hace hacres, locuples n. Quae es correpta terminantar praeposita consonante, masculini sunt generis, tertiae similiter declinationis et una syllaba in genitivo crescunt, ut hic poples, hic fomes, miles, gurges, stipes, hic cespes, hospes i; nam femininum hospita facit. Exceptis his, feminini quidem generis, hace seges, teges; et accidentibus rommunis generis n, hie et hace teres, praepes, dives, hebes, comes, sospes, superstes. Et omnia genitivum in tis syllabam mittunt. Notantur hace sola, quae in dis non in tis faciunt genitivum, hic et hace praeses, deses, obses, reses Quae in es productam et puram desirunt, feminini sunt generis et declinationis quintae, ut hace facies, acies, effigies Excepto uno incerti generis, quod nunc masculinum, nunc femininum est, ut hic et hace dies die, diei; et quod ex so figuratur masculini generis, hic meridies n, hace quies, quietis. Quae in es correptam i praecedente vocali desirunt, duo sunt [1697] masculini generis, hic aries, paries unum femininum, hace abies; et faciant genitivum in tis correptam habere dignoscitur; quia penultimam genitivi correptam habeat, ut miles, huius militis: sic heres es productam; quod penultimam genitivi correptam habeat, ut heres, haius heredis. Atque id ita in omnibus fere observandum est, abi de ultimae syllabae quantitate dubitatur, ut in nominibus, ita et in verbis 1.

14. Is syllaba finita, praepositis n et c consonantibus masculini sunt generis, ut hic panis, fanis 42, finis, amnis, ignis, clunis, piscis, fascis 43. Unum est feminini 44 generis, haec bipennis. Unum communis, hic et haec canis. Omnia tamen sunt tertiae declinationis. Et illa generis 45 sunt masculini, quae in genitivo una syllaba adcrescunt, ut hic lapis, pulvis, sanguis, vomis, cinis, pollis 46, pubis 47. Sic Tullius: [Filiumque eius impuberem 48.] Ex his unum

Gu. — 27) Adcrescunt Ven. Asc. P. — 28) Haeredis et locupletis genitivos subiungunt nominativis suis Asc. Ven. P. - 29) Correptam Gu. - 30) Tertiae declinationie. similiter et Gu. - 31) Vel genitivos forma integra, vel terminationes addunt Ven. Asc. P. Miles h. l. omittit, infra poet v. comes intrudens Gu.; male. -82) Post teges (in Ven. Asc. P. seges, segetis, teges, tegetis) in Van. Asc. P. oratio ita continuatur, plena distinctione praemissa: Communis vero accidentibus licet, hic et haec teres, quae a sententia laborant. Sed in Cod. Gu. sine distinctione continuatur oratio sic: teges, et accidentibus communis generis, ubi aut scribendum: et adiectivis c. gen., aut accidentibus pro adiectivis positum atque ita intelligendum est. In exemplis Ven. et A. hic et hasc dives omittunt, ceteris cum P. pronomina addunt et exemplis his comes, sospes, superstes genitivos apponunt. Nos Cod. Gu. secuti sumus, excepto quod miles falso post comes intulisse iudicantes hoc ipsum omisimus. Cf. notam superiorem. — 38) Genitivos singulis subiungunt Ven, Asc. P.; reses ignoratur a Ven. Asc. -34) Vv. et puram om. Gu., sed post desinunt infert: i praecedente. - 35) Genitivos singulis exemplis subiun-

GRAMMAT. LAT. I.

gunt Ven. Asc. P. - 36) Famininum ut hic vel haec dies Ven. Asc. P. In proxime supp. pro nunc - nunc in Cod. Gu. nec-nec ex non intellecto compendio. -37) Meridiei subiungunt Ven. Asc. P. - 38) Finitum Ven. Asc. P. - 39) Hic paries Gu. - 40) Et tertiae declinationis, faciunt enim genitivum arietis, parietis, abietis Ven. Asc. Et tertiae sunt declinationis, faciunt genitivum en im ar. par. ab. P. Et faciunt genitivum in tis Gu. atque ita edidi. — 41) Omnia ista: Es productam — ita et in verbis, et interposita, desunt in Gu. Asc. Ven. Addidit ea P. haud dubie e Codice Puteani, quo se usum esse profitetur in praefatione. Non sustuli, quia et apta esse et nostro hoc Grammatico non indigna videbam. - 42) Hic panis, hic funis omisso ut Ven. Asc. P. — 43) Hic fascis Ven. Asc. P. — 44) Unum fem. est gen. Ven. Asc. Est om. Gu. - 45) Sunt generis P. - 46) His ac superioribus exemplis genitivi formas adiicit et pronomen hic praeponit singulis Ven. cum Asc. et P. — 47) Hic impubis, impuberis sola P. — 48) Verba: Sic Tullius - impuberem plane desunt in Ven. Asc. Gu. Sane quidem raro exempla e scriptoribus subiungit Grammaticus, sed credibilius est, talia omissa

.

tamen 1 feminini generis est, hace cuspis. Caetera qualibst consonante is syllabam pracedente, feminini sunt generis et eiusdem declinationis, nominativum et genitivum pasem habentia, ut hace avis, classis 1, turris, puppis, cutis, pellis, secuvis, messis, navis, serobis, bilis. Sed si sunt accidentia, id est ad corpus vel ad animam pertinentia, universa communis sunt generis 5, et tertiae declinationis, et neutra ex se faciunt e littera terminata, nihil a declinatione communium discrepantia, ut hic et hace fortis et hoc forte, huius fortis; hic et hace dufcis et hoc dulce, huius dalcis; hic et hace suavis, et hoc suave, huius suavis . Et quae derivantur a principalibus 1, is syllaba finita, candem regulam sequentur, ut a populo, hic et hace popularis, [1698] et hoc populare; et a specie specialis, speciale 1, et quae similia sunt. Sunt practerea pauca nomina cadem clausula finita 11, quae neque n, neque v, ante is syllabam habent 13, neque in genitivo plus una syllaba proferantur, ut hic fustis, eneis 13, postis, anguis, unguis 14, follis, collis, corbis, axis 15, mensis, vectis, torris 16, torquis, orbis. Practerea quae superius nominavimus omnia aut feminini sunt generis, aut communis. Nam secundum declinationem 17 nulla est umbiguitas.

15. Os finita monosyllaba 18 tula sunt generis masculini, hic mes, flos, ros. Duo feminini, haec cos, des. Unum neutri, hoc os, oris; ros, ossis 19. Unum communis, hic et haec bos 20. Et omnin, secundum definitam superius regulam monosyllaborum, tertiae sunt declinationis. Dissyllaba sunt 21 tria, quorum duo sunt masculini generis, unum communis, eiusdem declinationis, ut 22 hic lepos, leporis; hie nepos, nepotis; hic et haec custos, dis; similiter hic et haec sacerdos, tis.

16. Us syllaba terminata nomina musculini sunt generis, aut feminini, aut neatri. Tintum unum est omnis generis tertiae declinationis, hic et hacc et hoc vetus, veteris. Sed musculini generis nomina, aut secundae sunt declinationis, aut quartae; exceptis duobus, quae sunt tertiae declinationis, hic Ligus, Liguris, et hic lepus, leperis. Sed illa 21 secundae declinationis

esse a scribis, quem adiecta. Locus est Cio. in Cat. IV, 6. - 1) Tamen om. Gu. - 2) Et tertiae decl. Gu. Et viusdem decl. tertiae s. (seificet) Ven. Asc. - 3) Ut haec avis, huius avis; classis, huius classis et sic porro P. Ut haec avis, classis, clavis, turris, puppis, haec outis, haec pellis, haec securis, messis, navis, scrobis, scobis, haec bilis Ven. Asc. Et pronomina omittit Gu. praeterquam quod primo loco haec avis ponit, et genitivos. Scobis autem et P. et Gu. omittunt. De voce Scobs et scobis cf. Priscian. VII., 8, 40. Kr. - 4) Sed sunt accidentia idem ad c. Gu. Accidentia fere idem significare atque adiectiva, supra ism vidimus. — 5) Sunt generis Ven. Asc. Gu. Sunt om. P. - 6) Et tertii ordinis similiter et neutra Gu. - 7) Vv. Rerminata et communium om. Gu. male. — 8) Ut hic et haec fortis et hoc forte, dulcis, suavis Gu. nihil amplius. — 9) Principibus Gu. - 10) Et hoc populare, huius ris; specialis, speciale Ven. Asc. P. Verba et a specie accesserunt e Cod. Gu. — 11) Terminata Gu. — 12) Inculcantur h.l. verba masculini generis, a Ven. Asc. P., quae male interturbant orationem. Omisi cum Cod. Gu. -13) Ut hic fustis, hic ensis et sic porro, addito singulis

pronomine, Ven. Asc. P. - 14) Ungis Cod. Gu. - 15) Assis add. e Gu. - 16) Forris additum e Gu. - 17) Super declinatione Ven. Asc. P. Nulla ease potest ambiguitas super aliqua re, sed inesse potest in re, quaproptet libenter secutas sum Cod. Ga. — 16) Sic Ven. Asc. 70ctissime. Os finisa cylloba P., peius adeo Cod. Gu. Syllaba finita os. — 19) Unum neutrum os ossis, os oris Gu. Unum neutri, hoc os, oris. Quidament hoc os, ossis adiiciunt. Ven. Asc. P. Absons sunt hace: Quidam — adiioiunt et a scribis addita videntur, quepropter omisi. - 20) Vv. Unum comm. - bos omisse in Gu., qui reliqua sic exhibet: Omnia supra dictamregulam monosyllaborum tertiae decl. servant; quae aperte sunt iusto breviora. — 21) Sunt om. Gu. Ven. Asc. -22) Ut additum e Cod. Gu. Statim post idem: hic lepos, nepos, hic et haec custos sacerdos. In Asc. est: hic lepos, leporis; nepos, nepotis; hic et haec custos, dissimiliter. - 23) Vv. Quae sunt om. Ga. - 24) Sed illa masculina Ven. Asc. P. Masculina om. Ga. - 25) Vv. Qua aut sunt propria aut addita sunt e Cod. Gu. Tum legitur in G. aut in generibus femininis transeunt. — 26) Aut in generibus femininis non transeunt Gu. - 21)

accipiunt formulam, quae aut sunt propria, aut25 in femininum genus transeunt; illa quartae, quae aut a verbis veniunt, aut in femininum genus 26 non transcunt, ut hic ascensus, huius ascensus, a verbo ascendo; hic motus, huius motus; hic nisus, huius nisus?; hic portus, huius portus; hic arcus, huius arcus; quoniam in femininum non transcunt. Sed quoniam in us28 plurima inveniuntur, quae nec a verbis veniunt, nec nihilominus 29 quartae sunt declinationis, neque femininum ex se faciunt, et tamen secundae sunt declinationis: discernendae ambiguitatis causa, diligenti inquisitione subjectas notavimus regulas, quo facilius declinationis diversitas deprehendi possit. [1699] Ergo 30 Us syllaba terminata nomina, masculini generis, propria vel appellativa, sive feminina 31 ex se faciunt, sive in aliud genus minime transformantur, secundae sunt declinationis, ut Terentius, tii 32; Marcus, ci; bonus, ni; campus, pi; hortus, ti; fumus, mi; nidus, di; fungus, gi; mergus, gi; somnus, ni; lucus, ci. Duo tamen excipiuntur 33, quae superius notavimus tertiae declinationis, us syllaba terminata eiusdem generis, hic Ligus, lepus 34. Quae a verbis, aut nominibus veniunt principalibus, quartae sunt declinationis, ut hic status, huius status; hic ductus, huius ductus; hic motus, huius motus; hic consulatus 35, tribunatus, magistratus, equitatus, sequestratus 36, principatus, raptus, receptus, visus, nisus 37. Notantur haec, quae nec a verbis veniunt, nec a nominibus derivantur, et tamen quartae sunt declinationis, generis masculini, ut hic artus, gradus 38, sexus, caestus, aestus, portus, lacus, sinus 39, vultus, luxus, senatus, fastus, astus, victus, rictus, rictus, foetus, situs. Feminini generis eadem extremitate finita secundae sunt 41 declinationis tria tantum: haec colus, huius coli; haec alvus, alvi; haec humus, humi; et omnia nomina arborum, quae in eandem syllabam desinunt, feminini generis sunt, haec pirus, piri42; prunus, pinus, fagus, taxus, fraxinus, ulmus, alnus. Tertiae pauca haec 43 tantum: salus, salutis 44; palus, paludis; iuventus, iuventutis; senectus, senectutis; servitus, servitutis; tellus, telluris; virtus, virtutis; Venus, Veneris. Quartae haec45 tantum: haec manus46, anus, porticus, domus, nurus,

Gu. ut hic ascensus, motus, cursus, arcus. - 28) In us addita e Cod. Gu. et Asc. - 29) Nec minus Ven. Asc. P. contra sententiam loci. Nec nihilominus dedimus e Cod. Gu., qui ista omnia sic exhibet: Sed quo+ niam plurima inveniuntur, quae nec a verbis, nec nihilominus sunt quartae declinationis diligenti inquisitione subisotae notavimus regulas, quo facilius diversas deprehendendi possint. Sed Ven. et Asc. a P. non recedunt, nisi quod declinationis omittunt. — 30) Ergo deest in Gu. -- 31) Femininum Ven. Asc. P. -- 32) Genitivi integri ascripti sunt in Ven. Asc. praeterquam in voce lucus, ubi Ven. ascriptam habet syllabam ci, Asc. gen. plane omittit. Exempla sic proferuntur in Gu.: ut Terentius, Marcins, Geraldus, capus (sic), orous, fungue, nidue, sompnus, sonus, lucus. - 33) Duo notantur, quae superius posuimus Ven. Asc. P. - 34) Ut hic Ligus, ris; hic lepus, ris Putsch. Hic ligus, liguris; lepus, ris. Ven. Asc. Ut om. Ven. Asc. Gu. -35) Terminationes genitivi et pronomen hic singulis seqq. om, Gu, - 36) Vocem sequestratus addidi e Gu. Ce- mina omittit Gu. Ultima exempla sic exhibentur in Ven.

Hic risus, huius risus Asc. V. Omnia ista ita exhibet terum pro raptus in Ven. et Asc. legitur reptus, et raptus pariter atque receptus desunt in Gu. - 87) Nieus addidi e Gu. - 38) Hic artus, hic status, gradus P. Hic arcus, huius arcus; hic gradus, fructus, caestus Ven. Asc. Status etiam a Gu. omittitur, recte. Ut adieci e Cod. Gu. - 39) Currus recte omittitur in Gu. Pro vultus male cultus in Ven. Asc. - 40) Rictus vel ritus P. Rictus, ritus Ven. Asc. rictus om. Gu. - 41) Et secundae declinationis Ven. Asc. P. In prioribus eadem sunt extr. Ven. Asc. Paullo post sunt tria tantum P. - 42) Haec pirus, piri; haec prunus, pruni; fagus, fagi P. A. V. Pinus addidi e Cod. Gu. Ceterum genitivorum terminationes etiam post reliquas vocc. addunt Ven. P. A. - 43) Tertiae pauca sunt haec Ven. A. - 44) Praeter v. salus, salutis non integros genitivos, sed terminationes tantum addunt Ven. Asc. Genitivos plane ignorat Gu., qui hoc loco videbantur desiderari non posse. - 45) Quartae declinationis haec P. Voc. decl. om. Gu. - 46) Haec manus, huius manus, haec anus, huius anus et sic porro P. Haec manus, huius vocc. addit P., pronomen tantum Ven. Asc. Utrumque manus om. Ven. Asc. Genitivos pariter atque prono-

tamen 1 feminini generis est, hace cuspis. Caetera qualibat consonante is syllabam pracedente, feminini sunt generis et eiusdem 2 declinationis, nominativum et genitivum pasem habentia, ut hace avis, classis 3, turris, puppis, cutis, pellis, secuvis, messis, navis, serobis, bilis. Sed si sunt accidentia, id est ad corpus vel ad animam pertinentia, universa communis sunt generis 5, et tertiae declinationis, et neutra 6 ex se faciunt e littera terminata, nihil a declinatione communium discrepantia, ut hic et hace fortis et hoc forte, huius fortis; hic et hace dulcis et hoc dulce, huius dalcis; hic et hace suavis, et hoc suave, huius enavis 8. Et quae derivantur a principalibus 9, is syllaba finita, candem regulam sequentur, ut a populo, hic et hace popularis, [1698] et hoc populare; et a specie specialis, speciale 10, et quae similia sunt. Sunt practerea pauca nomina cadem clausula finita 11, quae neque n, neque v, ante is syllabam habent 12, neque in genitivo plus una syllaba proferuntur, ut hic fustis, ensis 13, postis, anguis, unguis 14, follis, collis, corbis, axis 15, mensis, vectis, torris 16, torquis, orbis. Practerea quae superius nominavimus omnia aut feminini sunt generis, aut communis. Nam secundum declinationem 17 nulla est ambiguitas.

15. Os finita monosyllaba 18 tria sunt genetis masculini, hic mes, flos, ros. Duo feminini, haec cer, des. Unum neutri, hoc es, oris; ros, essis 19. Unum communis, hic et haec bes 29. Et omnis, secundum definitam superius regulam menosyllaborum, tertias sunt declinationis. Dissyllaba sunt 21 tria, quorum due sunt masculini genetis, unum communis, eiusdem declinationis, ut 22 hic lepos, leporis; hie nepos, nepotis; hic et haec custos, dis; similitar hic et haec sacerdos, tis.

16. Us syllaba terminata nomina musculini sunt generis, aut feminini, aut neatri. Tantum unum est omnis generis tertias declinationis, hic et hacc et hoc vetus, veteris. Sed masculini generis nomina, aut secundae sunt declinationis, aut quartae; exceptis duobus, quae sunt tertiae declinationis, hic Ligus, Liguris, et hic lepus, leperis. Sed illa 24 secundae declinationis

esse a scribis, quam adiecta. Locus est Cio. in Cat. IV, 6. - 1) Tamen om. Gu. - 2) Et tertion decl. Gu. Et ziusdem decl. tertiar s. (seificet) Ven. Asc. - 3) Ut haec avis, huius avis; classis, huius classis et sic porro P. Ut hace avis, classis, clavis, turris, puppis, hace outis, haec pellis, haec securis, messis, navis, scrobis, zcobis, haec bilis Ven. Asc. Et pronomina omittit Gu. praeterquam quod primo loco haec avis ponit, et genitivos. Scobis autem et P. et Gu. omittunt. De voce Scobs et scobis cf. Priscian. VII, 8, 40. Kr. - 4) Sed sunt accidentia idem ad c. Gu. Accidentia fere idem significare atque adiectiva, supra ism vidimus. — 5) Sunt generis Ven. Asc. Gu. Sunt om. P. - 6) Et tertii ordinis similiter et neutra Gu. - 7) Vv. Rerminata et communium om. Gu. male. — 8) Ut hic et haec fortie et hoc forte, dulcis, suavis Gu. nihil amplius. - 9) Principibus Gu. — 10) Et hoc populare, huius ris; specialis, speciale Ven. Asc. P. Verba et a specie accesverunt e Cod. Gu. — 11) Terminata Gu. — 12) Inculcantur h.l. verba masculini generis, a Ven. Asc. P., quae male interturbant orationem. Omisi cum Cod. Gu. -13) Ut hic fustis, hic ensis et sic porro, addito singulis

pronomine, Ven. Asc. P. - 14) Ungis Cod. Gu. - 15) Axis add. e Gu. — 16) Forris additum e Gu. — 17) & per declinatione Ven. Asc. P. Nulla ease potest ambiguitas super aliqua re, sed inesse potest in re, quaproptet Abenter seculas sum Cod. Ga. — 16) Sic Ven. Asc. 10ctissime. Os finita syllaba P., peius adeo Cod. Gu. Syllaba finita os. — 19) Unum neutrum os ossis, os oris Gn. Unum neutri, hoc os, oris. Quidament hoc os, ossis adiiciunt. Ven. Asc. P. Absons sunt hasc: Quidam — adiioiunt et a scribis addita videntur, quepropter omisi. — 20) Vv. Unum comm. — bos omissa in Su., qui reliqua sic exhibet: Omnia supra dictam regulam monosyllaborum tertiae decl. servant; quae sperte sunt inste breviora. — 21) Sunt om. Gu. Ven. Asc. -22) Ut additum e Ced. Gu. Statim post idem: hic lepos, nepos, hic et haec custos sacerdos. In Asc. est: hic lepos, leporis; nepos, nepotis; hic et haec custos. dissimilites. - 23) Vv. Quae sunt om. Gu. - 24) Sed illa masculina Ven. Asc. P. Masculina om. Ga. — 25) Vv. Quae aut sunt propria aut addita sunt e God. Gu. Tum legitur in G. aut in generibus femininis transeunt. — 26) Aut in generibus femininis non transcunt Gu. - 20

accipiunt formulam, quae aut sunt propria, aut25 in femininum genus transcunt; illa quartae, quae aut a verbis veniunt, aut in femininum genus 26 non transcunt, ut hic ascensus, huius ascensus, a verbo ascendo; hic motus, huius motus; hic nisus, huius nisus 27; hic portus, huius portus; hic arcus, huins arcus; quoniam in femininum non transeunt. Sed quoniam in us28 plurima inveniuntur, quae nec a verbis veniunt, nec nihilominus 29 quartae sunt declinationis, neque femininum ex se faciunt, et tamen secundae sunt declinationis: discernendae ambiguitatis causa, diligenti inquisitione subjects notavimus regulas, quo facilius declinationis diversitas deprehendi possit. [1699] Ergo 30 Us syllaba terminata nomina, masculini generis, propria vel appellativa, sive feminina 31 ex se faciunt, sive in aliud genus minime transformantur, secundae sunt declinationis, ut Terentius, tii 32; Marcus, ci; bonus, ni; campus, pi; hortus, ti; fumus, mi; nidus, di; fungus, gi; mergus, gi; somnus, ni; lucus, ci. Duo tamen excipiuntur³³, quae superius notavimus tertiae declinationis, us syllaba terminata eiusdem generis, hic Ligus, lepus³⁴. Quae a verbis, aut nominibus veniunt principalibus, quartae sunt declinationis, ut hic status, huius status; hic ductus, huius ductus; hic motus, huius motus; hic consulatus 35, tribunatus, magistratus, equitatus, seque-stratus 36, principatus, raptus, receptus, visus, nisus 37. Notantur haec, quae nec a verbis veniunt, nec a nominibus derivantur, et tamen quartae sunt declinationis, generis masculini, ut hic artus, gradus 38, sexus, caestus, aestus, portus, lacus, sinus 39, vultus, luxus, senatus, fastus, astus, victus, rictus, ritus 40, foetus, situs. Feminini generis eadem extremitate finita secundae sunt 41 declinationis tria tantum: haec colus, huius coli; haec alvus, alvi; haec humus, humi; et omnia nomina arborum, quae in eandem syllabam desinunt, feminini generis sunt, haec pirus, piri42; prunus, pinus, fagus, taxus, fraxinus, ulmus, alnus. Tertiae pauca haec 43 tantum: salus, salutis 44; palus, paludis; inventus, inventutis; senectus, senectutis; servitus, servitutis; tellus, telluris; virtus, virtutis; Venus, Veneris. Quartae haec45 tantum: haec manus 46, anus, porticus, domus, nurus,

Hic risus, huius risus Asc. V. Omnia ista ita exhibet terum pro raptus in Ven. et Asc. legitur reptus, et ra-Gu. ut hic ascensus, motus, cursus, arcus. - 28) In us addita e Cod. Gu. et Asc. — 29) Nec minus Ven. Asc. P. contra sententiam loci. Nec nihilominus dedimus e Cod. Gu., qui ista omnia sic exhibet: Sed quo+ niam plurima inveniuntur, quae nec a verbis, nec nihilominus sunt quartae declinationis diligenti inquisitione subjectas notavimus regulas, quo facilius diversas deprehendendi possint. Sed Ven. et Asc. a P. non recedunt, nisi quod declinationis omittunt. — 30) Ergo deest in Gu. - 31) Femininum Ven. Asc. P. - 32) Genitivi integri ascripti sunt in Ven. Asc. praeterquam in voce lucus, ubi Ven. ascriptam habet syllabam ci, Asc. gen. plane omittit. Exempla sic proferuntur in Gu.: ut Terentius, Marcins, Geraldus, capus (sic), orcus, fungus, nidus, sompnus, sonus, lucus. - 33) Duo notantur, quae superius posuimus Ven, Asc. P. - 34) Ut hic Ligus, ris; hic lepus, ris Putsch. Hic ligus, liguris; lepus, ris. Ven. Asc. Ut om. Ven. Asc. Gu .-35) Terminationes genitivi et pronomen hic singulis seqq. vocc. addit P., pronomen tantum Ven. Asc. Utrumque om, Gu. - 36) Vocem sequestratus addidi e Gu. Ce-

ptus pariter atque receptus desunt in Gu. - 37) Nisus addidi e Gu. - 38) Hic artus, hic status, gradus P. Hic arcus, huius arcus; hic gradus, fructus, caestus Ven. Asc. Status etiam a Gu. omittitur, recte. Ut adieci e Cod. Gu. - 39) Currus recte omittitur in Gu. Pro vultus male cultus in Ven. Asc. - 40) Rictus vel ritus P. Rictus, ritus Ven. Asc. rictus om. Gu. - 41) Et secundae declinationis Ven. Asc. P. In prioribus eadem sunt extr. Ven. Asc. Paullo post sunt tria tantum P. - 42) Haec pirus, piri; haec prunus, pruni; fagus, fagi P. A. V. Pinus addidi e Cod. Gu. Ceterum genitivorum terminationes etiam post reliquas vocc. addunt Ven. P. A. - 43) Tertiae pauca sunt haec Ven. A. - 44) Praeter v. salus, salutis non integros genitivos, sed terminationes tantum addunt Ven. Asc. Genitivos plane ignorat Gu., qui hoc loco videbantur desiderari non posse. - 45) Quartae declinationis haec P. Voc. decl. om. Gu. - 46) Haec manus, huius manus, haec anus, huius anus et sic porro P. Haec manus, huius manus om. Ven. Asc. Genitivos pariter atque pronomina omittit Gu. Ultima exempla sic exhibentur in Ven.

tamen feminini generis est, hace cuspis. Cactera qualibet consonante is syllaham praccedente, feminini sunt generis et einsdem. declinationis, nominativum et genitivum parem habentia, ut huec avis, classis, turris, puppis, cutis, pellis, secuvis, mossis, navis, serobis, bilis. Sed si sunt accidentia, id est ad corpus vel ad animam pertinentia, universa communia sunt generis, et tertiae declinationis, et neutra ex se faciunt e littera terminata, nihil a declinatione communium discrepantia, ut his et hace fortis et hoc forte, hours fortis; his et hace dulcis et hoc dulce, huius dalcis; hic et hacc suavis, et hoc suave, huius enavis. Et quae decivanter a principalibus, is syllaba finita, candem regulam sequentur, ut a popule, hic et bace popularis, [1698] et hoc populare; et a specie specialis, specialis, et quae similia sunt. Sunt practeren pauca nomina cadem clausula finita ", quae neque n, neque vi ante is syllabam habent ", neque in genitivo plus una syllaba proferuntur, ut hie fustis, ensis 13, postis, anguis, unguis 14, follis, collis, corbis, axis 15, mensis, vectis, torris 16, torquis, orbis. Praeterea quae superius nominavimus omnia aut feminini sunt generis, aut communis. Nam secundum declinationem 17 nulla est umbiguitas.

Os finita monosyllaba 18 tria sunt genetis masculini, hic mes, flos, ros. Due feminini, haec cer, dos. Unum neutri, hoc os, oris; os, ossis 19. Unum communis, hic et haec bes 20. Et omnia, secundum definitam superius regulam monosyllaborum, tertiae sunt declinationis. Dissyllaba sunt 21 tria, quorum duo sunt masculini generis, unum communis, ciusdem declinationis, ut 21 hic lepos, leporls; hie nepos, nepotis; hic et haec custos, dis; similiter hic et haec sacerdos, tis.

16. Us syllaba terminata momina masculini sunt generis, aut feminini, aut neatri. Tantum unum est omnis generis tertine declinationis, hic et hace et hoc vetes, veteris. Sed masoulini generis nomina, ant secundae sunt declinationis, ant quartae; exceptis duobus, quae sunt tertize declinationis, hic Ligus, Liguris, et hic lepus, leperis. Sed illa 4 secundae declinationis

esse a scribis, quam adiecta. Locus est Cio. in Cat. IV, 6. - 1) Tamen om. Gu. - 2) Et tertice decl. Gu. Et viusdem decl. tertiae s. (seificet) Ven. Asc. - 3) Ut haec avis, huius avis; classis, huius classis et sic porre P. Ut hace avis, classis, clavis, turris, puppie, bacc cutie, haec pellie, haec securie, messie, navie, ecrobie, scobis, haec bilis Ven. Asc. Et pronomina omittit Gu. praeterquam quod primo loco haec avis ponit, et genitivos. Scobis autem et P. et Gu. omittunt. De voce Scobs et scobis cf. Priscian. VII, 8, 40. Kr. - 4) Sed sunt accidentia idem ad c. Gu. Accidentia fore idem significare atque adiectiva, supra ism vidimus. — 5) Sunt generis Ven. Asc. Gu. Sunt om. P. - 6) Et tertii ordinis similiter et neutra Gu. — 1) Vv. Rerminata et communium om. Gu. male. - 8) Ut hic et haec fortie et hoc forte, dulcis, suavis Gu. nihil amplius. - 9) Principibus Gu. — 10) Et hoc populare, huius ris; specialis, speciale Ven. Asc. P. Verba et a specie acces-Berunt e Cod. Gu. - 11) Terminata Gu. - 12) Inculcantur h.l. verba masculini generis, a Ven. Asc. P., quae male interturbant orationem. Omisi cum Cod. Gu. - tur in G. aut in generibus femininis transeunt. - 26) 13) Ut hic fustis, hic ensis et sic porro, addito singulis

pronomine, Ven. Asc. P. — 14) Ungis Cod. Gu. — 15) Axis add. e Gu. — 16) Turris additum e Gu. — 17) Su per declinatione Ven. Asc. P. Nulla esse potest ambiguitas super aliqua re, sed inesse potest in re, quapropter Abenter seculas sum Cod. Ga. - 16) Sic Ven. Asc. 10ctissime. Os finita syllaba P., poias adeo Cod. Gu. Syllaba finita os. — 19) Unum neutrum os ossis, os oris Gn. Unum neutri, hoc os, oris. Quidament hoc os, ossis adiiciunt. Ven. Asc. P. Absons sunt have: Quidam - adiioiunt et a scribis addita videntur, quepropter omisi. — 20) Vv. Unum comm. — bos omissa in Gu., qui reliqua sic exhibet: Omnia supra dictam regulam monosyllaborum tertiae decl. servant; quae sperte sunt inste breviora. - 21) Sunt om. Gu. Ven. Asc. -22) Ut additum e Ced. Gu. Statim post idem: hic lepos, nepos, hic et haec custos sacerdos. În Asc. est: hic lepos, leporis; nepos, nepotis; hic et haec custos, dissimilites. - 23) Vv. Quae sunt om. Gu. - 24) Sed illa masculina Ven. Asc. P. Masculina om. Ga. - 25) Vv. Qua aut sunt propria aut addita sunt e Cod. Gu. Tam legi-Aut in generibus femininis non transeunt Gu. - 27)

accipiunt formulam, quae aut sunt propria, aut25 in femininum genus transeunt; illa quartae, quae aut a verbis veniunt, aut in femininum genus 26 non transcunt, ut hic ascensus, huins ascensus, a verbo ascendo; hic motus, huius motus; hic nisus, huius nisus?; hic portus, huius portus; hic arcus, huins arcus; quoniam in femininum non transeunt. Sed quoniam in 4828 plurima inveniuntur, quae nec a verbis veniunt, nec nihilominus 29 quartae sunt declinationis, neque femininum ex se faciunt, et tamen secundae sunt declinationis: discernendae ambiguitatis causa, diligenti inquisitione subjectas notavimus regulas, quo facilius declinationis diversitas deprehendi possit. [1699] Ergo 30 Us syllaba terminata nomina, masculini generis, propria vel appellativa, sive feminina 31 ex se faciunt, sive in aliud genus minime transformantur, secundae sunt declinationis, ut Terentius, tii 32; Marcus, ci; bonus, ni; campus, pi; hortus, ti; fumus, mi; nidus, di; fungus, gi; mergus, gi; somnus, ni; lucus, ci. Duo tamen excipiuntur³³, quae superius notavimus tertiae declinationis, us syllaba terminata eiusdem generis, hic Ligus, lepus³⁴. Quae a verbis, aut nominibus veniunt principalibus, quartae sunt declinationis, ut hic status, huius status; hic ductus, huius ductus; hic motus, huius motus; hic consulatus 35, tribunatus, magistratus, equitatus, seque-stratus 36, principatus, raptus, receptus, visus, nisus 37. Notantur haec, quae nec a verbis veniunt, nec a nominibus derivantur, et tamen quartae sunt declinationis, generis masculini, ut hic artus, gradus 38, sexus, caestus, aestus, portus, lacus, sinus 39, vultus, luxus, senatus, fastus, astus, victus, rictus, ritus 40, foetus, situs. Feminini generis eadem extremitate finita secundae sunt 41 declinationis tria tantum: haec colus, huius coli; haec alvus, alvi; haec humus, humi; et omnia nomina arborum, quae in eandem syllabam desinunt, feminini generis sunt, haec pirus, piri42; prunus, pinus, fagus, taxus, fraxinus, ulmus, alnus. Tertiae pauca haec 43 tantum: salus, salutis 44; palus, paludis; inventus, inventutis; senectus, senectutis; servitus, servitutis; tellus, telluris; virtus, virtutis; Venus, Veneris. Quartae haec45 tantum: haec manus46, anus, porticus, domus, nurus,

eris, nousea serrecicis apad, Luceznau libro VIII. Dectam est: Eli-matrix violator avacre

Hic risus, huius risus Asc. V. Omnia ista ita exhibet Gu. ut hic ascensus, motus, cursus, arcus. - 28) In us addita e Cod. Gu. et Asc. — 29) Nec minus Ven. Asc. P. contra sententiam loci. Nec nihilominus dedimus e Cod. Gu., qui ista omnia sic exhibet: Sed quoniam plurima inveniuntur, quae nec a verbis, nec nihilominus sunt quartae declinationis diligenti inquisitione subiectas notavimus regulas, quo facilius diversas deprehendendi possint. Sed Ven. et Asc. a P. non recedunt, nisi quod declinationis omittunt. - 30) Ergo deest in Gu. - 31) Femininum Ven. Asc. P. - 32) Genitivi integri ascripti sunt in Ven. Asc. praeterquam in voce lucus, ubi Ven. ascriptam habet syllabam ci, Asc. gen, plane omittit. Exempla sic proferentur in Gu.: ut Terentius, Marcins, Geraldus, capus (sic), orcus, fungus, nidus, sompnus, sonus, lucus. - 33) Duo notantur, quae superius posuimus Ven. Asc. P. - 34) Ut hic Ligus, ris; hic lepus, ris Putsch. Hic ligus, liguris; lepus, ris. Ven. Asc. Ut om. Ven. Asc. Gu .-35) Terminationes genitivi et pronomen hic singulis seqq. vocc. addit P., pronomen tantum Ven. Asc. Utrumque om. Gu. - 36) Vocem sequestratus addidi e Gu. Ce-

terum pro raptus in Ven. et Asc. legitur reptus, et raptus pariter atque receptus desunt in Gu. - 37) Nisus addidi e Gu. - 38) Hic artus, hic status, gradus P. Hic arcus, huius arcus; hic gradus, fructus, caestus Ven. Asc. Status etiam a Gu. omittitur, recte. Ut adieci e Cod. Gu. - 39) Currus recte omittitur in Gu. Pro vultus male cultus in Ven. Asc. - 40) Rictus vel ritus P. Rictus, ritus Ven. Asc. rictus om. Gu. - 41) Et secundae declinationis Ven. Asc. P. In prioribus eadem sunt extr. Ven. Asc. Paullo post sunt tria tantum P. - 42) Haec pirus, piri; haec prunus, pruni; fagus, fagi P. A. V. Pinus addidi e Cod. Gu. Ceterum genitivorum terminationes etiam post reliquas vocc. addunt Ven. P. A. - 43) Tertiae pauca sunt haec Ven. A. - 44) Praeter v. salus, salutis non integros genitivos, sed terminationes tantum addunt Ven. Asc. Genitivos plane ignorat Gu., qui hoc loco videbantur desiderari non posse. - 45) Quartae declinationis haec P. Voc. decl. om. Gu. - 46) Haec manus, huius manus, haec anus, huius anus et sic porro P. Haec manus, huius manus om, Ven. Asc. Genitivos pariter atque pronomina omittit Gu. Ultima exempla sic exhibentur in Ven.

socrus, quercus. Neutralia illa sunt, quae in genitivo una syllaba crescunt¹ et in ris² desinunt, ut hoc decus³, decoris; hoc sidus, sideris; pondus, ponderis; hoc pecus, pecoris. Exceptis tribus, quae secundae sunt declinationis, correpta us syllaba; hoc vulgus⁴, vulgi; hoc virus, [1700] viri; hoc pelagus, pelagi. Alia omnia masculini sunt generis, et declinantur⁵ exemplo secundae declinationis, aut quartae, iuxta definitas superius regulas⁶.

- 17. Ax syllaba terminatur unum masculini generis proprium, Aiax Unum femininum, haec fornax. Alia omnia sunt accidentia, et trium generum, hic et haec et hoc audax, rapax, fallax, loquax pertinax, minax, procax, contumax, pervicax; et omnia adinstar tertii ordinis declinantur, et a in obliquis casibus productam servant.
- 18. Ex syllaba finita masculini sunt generis, declinationis tertiae, ut hic vertex, verticis; culex 11, codex, latex, sorex, pollex, cortex, apex 12, murex. Feminini generis haec sola: haec silex, ut Virgilius: [Ah silice in nuda;] haec ilex, carex 13, et haec supellex, supellectilis 14. Si sint accidentia, quae in ex desinunt, omnis generis sunt, nihil a declinatione discrepantia; nam tertiae declinationis sunt, ut hic et haec et hoc simplex, duplex, artifex, opifex, aurifex; et omnia in genitivo et in caeteris casibus e lifteram in i convertunt 15. Unum reperitur masculini generis, quod e producit 16 in obliquis casibus, ut hic vervex, vervecis 17.
- 19. Ix syllaba quae terminantur 18, masculini generis sunt, ut hic calix, calicis 19; fornix, varix. Feminina sunt haec sola 20: salix, filix, radix, cervix, matrix, cornix 21, lodix. Ex his posteriora quinque 22 i producunt in obliquis casibus. Accidentia 23 trium generum sunt, ut 21 hic et haec et hoc felix, felicis; hic et haec et hoc pernix. In eandem syllabam 25 praepositis consonantibus, quarum prior muta, altera liquida est, nomina feminini generis desimunt 26, quae a masculinis tor syllaba finitis, et a verbo venientibus figurantur, ut hic genitor, haec genitrix; venator, venatrix 27; bellator, bellatrix; victor, victrix. Unum eadem clausula terminatum 28 masculini generis, nomen serpentis apud Lucanum libro VIII. 29 lectum est: [Et natrix violator aquae.] Et duo 3 feminini, quae a masculinis non veniunt, haec meretrix, haec 31 cicatrix. Omnia ta- [1701] men 32 procul dubio tertiae declinationis sunt.

Elic arcus, husis arcus; niversather, fuction, vaccina Asc. P. haec domus, haec nurus, haec socrus, haec quercus. - 1) Quae in genitivo tantum unam syllabam accrescunt Gu. - 2) Et literis des. Asc. - 3) Ut hoc decus, pondus, pectus Gu. Nihil amplius. - 4) Hoc vulgus, pelagus, virus Gu. Nihil amplius. - 5) Declinantur om. Gu. - 6) Iuxta superiores regulas definitas. Gu. - 7) Ax syll. terminatum unum est Gu. -8) Ut hic Aiax Ven. Asc. P. - 9) Inter loquax et pertinax Gu. exhibet micax, quod vix alibi legatur. -10) Habent Ven. Asc. P. - 11) His nominibus singulis pronomen hic et integras genitivorum formas adiicit P. Pronomen ante v. culex et seqq. om. Ven. Asc., quae eaedem terminationes genitivi nunc addunt, nunc omittunt. - 12) Apex addidi e Cod. Gu. - 13) Omisso Virgilii loco Gu, simpliciter: haec ilex, carex, silex. Virg. Eclog. I, 15. - 14) Et haec supellex, supellectilis desunt in Ven. Asc. - 15) Et omnia e in genitivo et in ceteris casibus in i convertunt. Gu. - 16) Quod producit e

As L'contra sontentiam locis : Arc minilomenus dedi-Gu. - 17) Ut om. Ven. Asc. hic om. Gu. - 18) Ix syllaba terminata Gu. - 19) Hic fornix, fornicis; varix, varicis P. Terminationes genitivi add. Ven. Asc. -20) Sola additum e Gud. Tum singulis vocc. pronomen haec praeponunt Ven. Asc. P. - 21) Cornix om. Gu.-22) Posteriora quatuor Ven. Asc. Ex his superiora IIII i productam in obliquis habent. Gu. Error ortus ex numeri signo. - 23) Haec nomina subscripta accidentia Gu. - 24) Ut om. Ven. Asc. - 25) In eadem syllaba Ven. Asc. P. commate ante In posito et plena distinctione post v. liquida est rejecta P. Recte punctum ponitur post v. pernix in Ven. Asc. Gu. - 26) Desinentia Gu. Desinunt in ix Ven. Asc. P. - 27) Hic venator, haec venatrix Ven. Asc. P. - 28) Terminatur P. Gu. - 29) Libro VIII desunt in Ven. Asc. Gu. Legitur locus libro nono v. 720. - 30) Et om. Ven. Asc. P. masculino Gu. - 31) Haec ante v. cicatrix om. Gu. -32) Tamen om. Gu. - 33) Quam superius demonstra-

- 20. Ox syllaba finita, exceptis monosyllabis, omnia accidentia sunt, generis omnis, sed iuxta rationem superius demonstratam 33, ut hic et haec et hoc ferox, atrox, velox; haec quoque, eiusdem³⁴ declinationis legibus subiacent. Unum feminini generis hac extremitate apud Plautum lectum est 15, haec celox, quod scapham 36 significat.
- 21. Ux syllaba terminatur unum masculini generis proprium, Pollux 37. Monosyllaba cuiuscunque sint 38 generis, definivimus. Feminini monosyllaba, lux, nux, crux 30. Quidam communis generis hac syllaba finitum asserunt 40, hic et haec coniux; qui nominativum sine n littera 41 proferri volunt, quia in genitivo et aliis casibus eadem littera non servatur 42.
- 22. T littera muta unum nomen terminatur, generis neutri, hoc caput 42, capitis; et quae ex eo componuntur, occiput, tis; sinciput, tis. Persius satira sexta: [Et fissa fumosum sinciput aure 44.
- 23. Quae in duas desinunt consonantes, exceptis, at saepius dictum est 45, monosyllabis, si sint 46 accidentia, trium generum sunt, et tertii ordinis, remota ambiguitate declinationis, ut hic et haec et hoc ingens, tis. Similiter 47 caelebs, bis; inops, solers, consors, potens. Pauca sunt masculini generis propria, Mavors, Mavortis 16; Aruns, Aruntis. Pauca sunt 19 appellativa, quorum alia masculini generis, alia feminini; hic adeps, adipis; haec cohors, cohortis; haec hiems, hiemis 50; et similia 51.

SEGM. III.

1. Expositis 52 Latinorum nominum 53 regulis, Graecorum quoque tractanda est declinatio; quoniam 54 his plerumque utimur in sermone, et maxime propriis, quae in 55 usum Latinae linguae admissa sunt, ut etiam certis definienda sint regulis. Memineris autem 56 omnia Graeca nomina propria, vel appellativa, aut primae esse declinationis, aut secundae, aut tertiae; generis masculini, feminini, neutri 57. Sed primae quidem et secundae declinationis masculina et feminina reperiuntur; tertiae autem masculina, feminina, neutra.

vinus Gu. — 34) Eisdem legibus Gu. — 35) Unum Asc. Pro consors in Gu. est concors, et potens plane femininum lectum est apud Plautum Gu. Legitur ali- abest. — 48) Hic Mayors — hic Ar. P. Genitivos om. quoties apud Plautum, veluti Captiv. IV, 2, 94. Mil. IV, 1, 40. — 36) Scapham navis Gu. — 37) Proprium, hic Pollux, cis. Ven. P. proprium om. Gu. — 38) Sunt P. Respicit Grammaticus ad locum supra lectum Segm. I, 2. 3., ubi de monosyllabis expositum est. — 39) Verba: Feminini monosyllaba lux, nux, crux absunt a Gu. — 40) Afferunt Aso. — 41) Sine n proferre Gu. — 42) Quia in obliquis illa littera non servatur Gu. — 43) Capud Gu. - 44) Omnia ista vv. Et quae ex eo componuntur - sinciput aure desunt in Gu. Locus est Pers. VI, 70. Vv. satira sexta desunt in Ven. Asc. - 45) Ut iam saepe d. e. Gu. - 46) Si sunt P. Coniunctivus praeserendus videtur. - 47) Hic et haec et hoc celebs, omisso Similiter Ven. Asc. P. In seqq. hic et haec et hoc inops, pis, et sic porro Ven. Asc. P. Post inops P. interponit expers, tis, quod ignorant Gu. Ven.

abest. - 48) Hic Mayors - hic Ar. P. Genitivas om. Gu. — 49) Sunt additum e Gu. — 50) Hyemps, mis Gu. Et similia desunt ibidem. — 51) Post v. similia in Ven. Asc. inscriptio legitur: Explicit regula latinorum, incipit graecorum. In Gu. rubrica est baec: Explicit regula latinorum nominum. Sed in eodem tamen omne hoc segmentum de Graecis nominibus desideratur, et continuo annectuatur verba, quae infra leguntur Segm. IV. Quoniam genera cet. — 52) Feliciter expositis Ven. Asc. Gu. Qui hic et in seqq. citatur Cod. Gu. alius est, papyraceus, de quo vide praefationem. -53) Nominum deest in Ven. Asc. - 54) Declinatio, qua plerumque utimur Ven. Asc. Decl. quoniam plerumque his utimur Gu. - 55) In deest in Ven. Asc. In usu P. in usum recte Gu. - 56) Memineris haec omnia Gu. - 57) Vel neutri Gu.

- 2. Quaecunque nomina as, vel es , syllabis terminantur, si apud Graecos ge- [1702] nitivum in ov mittunt, apud nes primae sunt declinationis, ut o Aireiac, vou Aireiov, Aeneas, Aeneae3; ο Λυσίας, του Λυσίου, Lysias, Lysiae; ο Αμύντας, του Αμύντου, Amyntas, Amyntae; ὁ Δαμοίτης, τοῦ Δαμοίτου, Damoetas, Damoetae; ὁ Κλοάντης, τοῦ Κλοάντου, Cleantes, Cloantae. Exceptis his: ὁ Ἰωάννης, τοῦ Ἰωάννου, Ioannes, Ioannis; ὁ Ὀρόντης, τοῦ Ὀρόντου, Orontes, Orontis; ο 'Ορέστης, του 'Ορέστου, Orestes, Orestis; ο 'Ηρώδης, του 'Ηρώδου, Herodes, Herodis; ο Πυλάδης, του Πυλάδου, Pylades, Pyladis. Atque haec quidem omnia? masculini generis sunt. Item illa flexa, quae s littera adempta faciunt apud illos genitivum, similiter apud nos eiusdem sunt 6 declinationis, ut Antas, Antae; Menas, Menae. Quae et accusativum singularem in n potius quam in m syllabam terminant, ut Aenean, Anchisen, Lysian. Simili ratione patronymica nomina declinantur, ut hic Priamides, Priamidae; Pelides, Pelidae; hunc Priamiden, Peliden. Graeca autem feminina, quae a littera finiuntur, primae sunt declinationis, nt Medea, Medeae; Phaedra, Phaedrae; Andromeda, Andromedae. Et quae in e productam 10 apud illos desinunt, apud nos e in a conversa, sunt eiusdem declinationis, ut haec Circa, Circae; Andromacha, Andromachae. Aut secundum Graecam declinationem inflectuntur per 11 nominativum casum, ut haec Libye, Libyes. Sic Lucanus libro IX. 13 [Finibus extremis Libyes, ubi fervida tellus.
- 3. Secundae declinationis sunt Graeca masculina vel feminina, quae os syllaba brevi terminantur, o littera in u mutata apud Latinos secundi ordinis declinationem sequuntur, ut hic Homerus, ri; Hyginus, Hygini 13; Tyrus, Tyri; Berytus, ti 14; Cyprus, Cypri; Pontus, ti 15.
- 4. Item quae apud illos in eus syllabam desinunt, sunt is masculina propria eiusdem declinationis, ut hic Peleus, Pelei; Tydeus, Tydei; Oeneus, Oenei 17; Orpheus, Orphei. [1703] Haec dativum singularem duplicem habent; nam et Pelei et Peleo dicimus, Orphei et Orpheo, ut Virgilius R: [Orphei Calliopea, Lino;] hoc Graeca, illud Latina declinatione 19. Accusativum tamen habent Graecum, ut Pelea, Tydea.
 - 5. Item illa, quae apud Graecos in gros et in dros et in cros et in tros 20 syllabam
- 1) Quaecunque nomina in as vel es vel a syllaba P. Ven. Asc. Recte Gu. Q. n. as vel es syllabis, quod dedimus. — 2) Sunt primae Ven. Asc. P. — 3) Graecae formae constanter omissae sunt in Cod. Gu. Hic Aeneas, huius Aeneae et sic porro P. Nunquam pronomina addita in Gu. Ven. Asc. — 4) Ο Κλοάντης. Articulum addidi e Ven. Asc. — 5) Articulus adiectus e Ven. Asc. — 6) Orontes, horondes, Orestes, Pyllades Gu. — 7) Verba: Atque haec quidem om. Gu. Ven. 'Asc. — 8) Sunt interposui ex Ven. Asc. — 9) Terminant om. Gu. Goth. Hic paullo ante a voce declinationis incipit Cod. Goth. — 10) Producta Ven. Asc. — 11) In nominativum casum Ven. Asc. Inter (sive intra non enim manifesto intelligitur) nom, c. Gu. Inter etiam Goth. Paullo post huius Libyes P. Haec libiae libies Goth. — 12) Libro IX desunt in Ven. Asc. Gu. Goth. Locus est Lib. IX, 624. — 13) Iginus, Igini Ven. Asc. P. Recte Hyginus, ini Gu. Yginus, Ygini Goth. -14) Lyritus, ti Gu. Beritus, ti P. Goth. - 15) Pon-

tus, ti addita e Gu. Goth. — 16) Sunt autem masc. Gu. Goth. - 17) Aeneus, Aenei Ven. Asc. P. Peins etiam Goth. Aeneas aeneae. Rescripsi Oeneus, Oenei de coni. - 18) Virg. Ecl. IV, 57. Orfi Calliopea Goth., in que etiam est: Peli et Pelio. De dativo Orphei et Orphi cf. Conr. Leop. Schneider. Lat. Formenl. pag. 289. - 19) Hoc graecum est, illud latinae declinationis Ven. Asc. P. Sed hoc Graecum est, illud Latin a e declinati on i Goth. Tum Pelia teria Goth. — 20) Et in tros om. Gu. In dros et in gros, omissa quarta term. Goth. — 21) Genitivos Graecos addidi ex Gu., qui desunt in Ven. Asc. P. Goth. — 22) In gros, in bros, in dros, in tros P. - 23) Syllabas Ven. Asc, P. Goth. - 24) Singulis his substantivis Graecas formes praemittit P. Scrobrus mendose Goth. — 25) Masculina nomina P. Propria deest in Goth. — 26) Et sunt tertiae P. — 27) Desinentia hic interponunt Ven. Asc. P. Goth. — 28) Applicamus Gu. adplicamus Goth. — 29) 'Ακάμας -Acamantis accesserunt ex Gu. et Goth. — 80) Ita Cod.

mittunt, postrema syllaba in er conversa, eiusdem sunt declinationis, ut Μελέαγρος, Μελεάγρου²¹, Meleager, gri; Μένανδρος, Μενάνδρου, Menander, dri; Τεύπρος, Τεύπρου, Τευανό, Τευανό, Τευανό, Αντιπάτρου, Απτίματει, Απτίματει. Εκείμιυπτικ quaedam in grus, in brus, in drus, et in trus²² syllabam²³ desinentia, quae nominativum non mutant, nihil tamen a declinatione dissentiunt, scombros²¹, Andrus, congrus, Petrus.

6. In or nomina 25 masculina propria desigunt, et tertiae 26 sunt declinationis, ut Hector, ctoris; Nestor, Nestoris; Mentor, Mentoris; Actor, Actoris. In his omnibus o in omni casp

corripitur.

7. In as masculini generis 7, sì apud illos genitivum in os mittunt, nos tertiae declinationi applicabimus 8, ut Θόας, Θόαντος, Thoas, Thoantis; Ακάμας, Ακάμαντος, Acamas, Acamantis 8; Ατλας, Ατλαντος, Atlas, Atlantis; Μένας, Μέναντος, Menas, Menantis 7είγας, Γίγαντος, Gigas, Gigantis 1. Et feminina similiter eadem syllaba terminata tertiae sunt declina-

tionis, ut haec Pallas, Palladis; Thyas, Thyadis; Oreas, Oreadis.

8. In es propria masculini generis desinunt. Quorum si Graeci genitivum in os efferunt, simili modo Latini tertii ordinis exemplo declinant²³, Δημοσθένης, Δημοσθένεος, Demosthenes, nis; Πολυνείκης, εος, Polynices, cis; Διογένης, εος, Diogenes, Diogenis. Et quae circumflexo accentu pronunciantur, in suo haec statu remanent, et Graecam declinationem sequuntur, ut hic Eumenes, Eumenus; Euprepes, Euprepus²⁵; quanquam quidam sic declinare voluerunt²⁶: Eumenes, Eumenis; Euprepes, Euprepis; Eutyches, Eutychis²⁶. Et quae in tis genitivum mittunt, similiter declinationis sunt tertiae²⁶, ut Dares, Daretis; Chremes, Chremetis; dicimus autem et Chremis, Diores, Dioris; Antores, Antoris²⁶.

9. In is tam masculini quam feminini generis⁴⁰, ciusdem declinationis sunt, at hic Daphrnis, dis; Tigris⁴¹, dis; feminina haec: Thais, dis; Lais, Laidis; Isis, Isislis; Hesperis, Hesperisis. Et omnia genitivum in dis syllabam mittunt, excepto uno Simois, quod Simoentis facit genitivum.

10. In 212 masculini generis propria, figurae compositae 23, tertiae sunt declinationis, at Melampus, Melampodis 44; Oedipus, dis.

Gu. et Goth., qui posterior Graeca om. Simile quid in aliis quoque Codd inventum esse, ostendunt Ven. Asc., in quibus h.l. est: Malvas pakvados, menas menadis, quod huc non pertinet, et a P. infra post Palladie ponitur. Non invenio nomen proprium Mévas, neque apud Graecos, neque apud Latinos; nolui tamen Godices deserere. - 31) In Cod. Gu. Graeca forma hic deest, proque ea scriptum Acas, Acantis, quod nihil est aliud, nisi Graecum IIIAS. Cod. Goth. pro Graecis exhibet cicas, cicantis. — 82) Orchas, Orchadis Gu. Orcas, orcadis Goth. — 33) Ut h. l. interponunt Ven. Asc. P. Tum pro Graecis, quae seqq., nominibus lacunae relictae sunt in Asc. - 84) In suo statu hasc Ven. Asc. P. Tum permanent P. - 35) Eumenus - Euprepus ita recte Gu. Goth. Eumeneos - Euprepeos Ven. Asc. P., nisi quod Euprepetis Ven. - 86) Quanquam ei declinare voluero Gu. male. quamquam sic declinare voluerimus Goth. - 37) Euprepetis - Eutychetis P. Eumeneis - Euprepeis - Eutychetis Ven. Asc. Eumanos

- Euprepos (sio) - Entycheos Cod. Gu., qued fortasse verum ostendit. Exprepetis, exticae tis Goth. - 38) Declinationis sunt tertiae. Ita Cadd. Gu. Gath., nisi quod Goth. eimili terciae eunt declinationie ut. Sed Ven. Asc. P. similiter declinantur ut. - 89) Antor, Antoris Gn. Goth. — 40) Generis desinentia, eiusdem P. Pro v. desinentia exhibent desinunt Gu. Goth. Ven. Asc. Ego omittendum censui, ut supra aliquoties omissum est idem v. in Codd. Nisi forte legendum Quae in is — desinunt. — 41) Tybris, dis Ven. Asc. P. Cod. Goth. Sed. in Cod. Gu. in contextu scriptum est tigris, tigridis, correctum in margine tybris, dis. - 42) In ove (Graeca terminatione) P. In os Ven. Asc. In us recte Codd. Gu. Goth. — 43) Male desinentia hic rursum intrudit P. Deeinunt Gu. Goth. Ven. Asc. Cf. quae paullo ante dixi. -44) Melampus, Melampodis Gu. Melampos, Melampodis Goth. Uterque Cod. om, Oedipus, dis. Sed Ven. Asc. Melampos, die, Oedipos, die. P. hic Melampus, die, Qedipus, dis.

In ys propria masculini generis et 1 tertiae sunt declinationis, ut hic Capys, Capyis; Panthys, Panthyis 2.

- 11. O littera finita propria sunt generis feminini, quae translata in Latinam linguam nihilominus graecam declinationem obtinent, ut Dido, Manto, Erato, Calypso, Themisto³. Declinantur enim hoc modo, haec Dido, Didus, Didoi, Didoa, Dido, ab hac Dido⁴. Errant enim qui Didonis aut Mantonis genitivum dicunt; et vocis asperitas et veterum autoritas eiusmodi declinationem repudiant.
- 12. In on masculini generis propria⁵, quae genitivum aut in os, aut in tos mittunt, apud Graecos, ea nos⁶ tertiae declinationis esse asserimus, ut Sinon, Sinonis⁷; Damon, Damonis⁸. Haec interdum apud Latinos mutata novissima littera⁹ proferuntur, ut Laocoon, Laocoontis; Hippocoon, Hippocoontis. Et ¹⁰ quae in os genitivum mittunt, penultimam syllabam productam habent in obliquis casibus; quae in tos genitivum, productam habent penultimam in reliquis, ut quae genitivum in os efferunt; exceptis duobus, quae in is genitivum extollunt, o autem corripiunt, ut Memnon, nis; Agamemnon, nis.
- 18. In an masculini generis desinentia nomina 11, ea quoque tertiae declinationis sunt 12, ut Titan, nis; Paean, Paeanis. Horum accusativum tam numeri singularis, quam pluralis, secundum Graecos 13 proferimus, ut Titana, Paeana; hos Titanas, hos Paeanas. Unum etiam genitivum singularem, propter differentiam, in os iuxta Graecam declinationem mittit, hic [1705] Pan, huius Panos 14. Virgilius: [Panos de more Lycaei.]

In in masculini generis 16, eiusdem declinationis, ut hic delphin, delphinis. Accusativum utriusque numeri, delphina et delphinas, sicut Graeci, proferimus. — In os productam generis masculini, tertii ordinis, ut Minos, Minois; heros, herois; Tros, Trois.

1) Generis sunt et tertiae Ven. Asc. P. - 2) Pro Panthys, Panthyis P. exhibet Phorcys, Phorcyis, renitentibus ceteris libris omnibus. Ven. Asc. Capis, Capis; Pantis, Pantis. In Gu. est: ut hic Capys, Capyis; Panthys, Panthyis; atque its plane Cod. Goth. Hic om. Ven. Asc. P. - 3) Themisto om Gu., contra supra post Dido, interponit luno Goth. - 4) Male Ven. Asc. P. haec Dido, Didois, Didoi, Didoem, ab hac Didoe, quam declinationem nulla unquam actas admisit. Verum ostendunt Codd. Et Gu. quidem: haec Dido, didus (sic) didoi, dido, ab hac dido. Goth. vero: haec dido, didoys, didoae, dido a dido, ab hac dido; duplicem igitur agnoscit Cod. Goth. accusativum: Didoa, Dido, quem exhibuimus. Dativum Didoi nondum agnoscit Conr. Leop. Schneider. Lat. Formenl. pag. 290., quem - tamen in usu fuisse, non est dubium, quum Minoi quoque dixerint Latini. Cf. idem Schneider. pag. 288. -5) Desinentia interponunt P. Ven. Asc. Desinunt Gu. Goth. Nos omisimus, ut supra. Tum quae et gen. Goth. - 6) Ea apud nos Ven. Asc. Gu. Tum asserunt Ven. Asc. — 7) Simon, simonis Gu. — 8) demon, demonis Goth. — 9) Mutata novissima n littera Gu. mu-

tata n littera Goth. — 10) In seqq. multum turbant libri. In P. ita exhibetur: Et quae in os genttivum mittunt, penultimam syllabam productam habent in obliquis casibus, exceptis duobus, quae in genitivo o corripiunt, ut Memnon, nie; Agamemnon, nie. Asc. vero sic: Et quae in oe genitivum — in obliquie casibue. Quae in toe genitivum productam habent penultimam in reliquis. Et quae genitivum in os efferunt, exceptis duobus, quae in is genitivum extollunt os, corripiumtur: ut Memnon, nis, Agamemnon, nis. Ita etiam Ven., nisi quod in extremis discedit: quae in is genitivum extollunt, o s corripiunt: ut Memnon cet. Cod. Ga. sic: Et quae in os genitivum mittunt, penultimam eylabam productam habent in obliquis casibus, quae in tos genitivum extollunt, hos autem corripiunt quanquam (fortasse quoque) Memnon, Memnonis; Agamemnon, Agamemnonis. Cod. denique Goth. ita scripta habet: Et quae - syllabam producunt habent in obl. cas. quae in tos genitivum extollunt, os autem corripiunt, ut memnon, memnonis; agamemnon, agamemnonis. Proxime ad veritatem accedit Ven., cuius lectionem paucis mutatis restitui sic: Et quae in os genitivum mittant, penultimam syllabam productam habent in obliquie ca-

- 14. A finita Graeca neutri sunt generis, nam super declinatione nulla est ambiguitas; nam eiusdem sunt ordinis, ut poema, poematis; toreuma, toreumatis; emblema, emblematis. Quae quamvis tertiae sunt 17 declinationis, dativum et ablativum pluralem non in *ibus* sed in *is* mittunt, ratione nominum secundae declinationis; nam his poematis, emblematis 18, toreumatis dicendum est.
- 15. In ax vel in ix, masculini generis nomina 19 desinunt, et 20 genitivum is syllaba finiunt, ut thorax, thoracis; Phoenix, Phoenicis. Et quae in duas desinunt consonantes, tertiae declinationi similiter applicantur, ut hic Cyclops, Cyclopis; chalybs, chalybis.
- 16. Universa nomina Graeca cuiuscunque sunt 21 generis, genitivum apud illos in has syllabas mittunt: in ης, ut Κίρκη 22, Κίρκης; in ας, ut Φαὶδρα, Φαὶδρας; in ου, ut Αἰνείας, Αἰνείου; in α, ut Αντας, Αντα; in ω, ut Γύγης, Γύγεω; in ος 33, ut Αἰας, Αἴαντος; in ους, ut Λημοσθένης, Λημοσθένους; in ως, ut Θησεύς, Θησέως 44. Igitur quaecunque 25 nomina apud Graecos genitivum in ης vel in ας 26 mittunt, apud nos primae sunt declinationis, ut η 21 Κίρκη, τῆς Κίρκης, Circa, Circae; η Φαὶδρα, τῆς Φαὶδρας, Phaedra, Phaedrae. Quae in α vel in ου genitivum mittunt, et in nominativo ας vel ης 28 syllabis terminantur, simili modo primae sunt declinationis, ut Απτας, Απταε; Αεπεας, Αεπεαε; Orestes; Orestae 25. Quae in ου syllabam exeunt in genitivo, a nominativo ος 36 terminato venientia, secundae sunt declinationis, ut Ομηρος, Ομήρου; Μένανδρος, Μενάνδρου 31. Item quae in ος exeunt in genitivo a nominativo ευς terminato venientia, secundae sunt, ut Τυδεύς, Τυδέος, Τυδέος, Τυδείος, Τηλεύς, Πηλεύς, Πηλέος, Peleus, Pelei 22. Quae in ους vel in ος syllabas 33 genitivum singularem mittunt, omnia tertiae sunt decli- [1706] nationis, remoto dubitationis errore, ut Δημοσθένης, Δημοσθένους, Demosthenes, Demosthenis; ο Πάριος, Πάριδος, Paris, Paridis; ο Μίμας, Μίμαντος, Μίμας, Μίμαντος, Μίμας, Μίμαντος, Μίμας, Ραμοσθένους, Peleus, Peleis, Ραλλάς, δος, Pallas, Palladis; η Θαῖς, δος, Thais, Thaidis; το ποίημα, τος, poema, peematis.

sibus; quae in tos genitivum, productam habent penultimam in reliquis, ut quae genitivum in os efferunt; exceptis duobus, quae in is genitivum extollunt, o autem corripiunt, ut Memnon, Memnonis; Agamemnon, Agamemnonis. In quibus nihil mutavi, nisi quod ut pro et scripsi, autem vero e Codd. ascivi. - 11) Nomina deest in Goth. — 12) Sunt deest in Gu. — 13) Graecam Goth. Graecum Gu. - 14) Hic Pan Panos. Virgilius Goth. Gu. Hic Pan, huius Panos; ut Virg. V. Asc. P. Locus Virg. est Aen. VIII, 344. - 15) Masculini generis exeuntia eiusdem V. Asc. masc. g. exeunt. ei. Gu. Goth. — 16) Producta gen. desinunt m. Goth. Gu. — 17) Sint P. Gu. sunt Goth. V. Asc. — 18) Emblematisque dic. est. Sic Goth. V. Asc. P., nisi quod in Goth. est desideratur. Recte Gu. emblematis, toreuma. tis dicendum est, quod dedi. - 19) Nomina om. Gu. - 20) Et genitivos Goth. Paullo post thorax, thoracis; chorax, choracis Goth. - 21) Cuiuscunque sint Goth. V. Asc. — 22) Ut & Klonn the Klonne V. In is vel in as syllabam mittunt, in is ut KYPKYC (i. e. Klouης) Goth. Ut Κίρκη τῆς Κιρκῆς Asc. Ut Κίρκη της Κίρκης P. Exempla plane desunt in Gu. - 23) Ιn ου ἄντης, ἀντοῦ; in ω, ut λαας, λαω; in ος,

ut Alas. V. Asc. In ov, ut aeneas, aeneoy; in a, ut antas, anta Goth. Verba in ω, ut Γύγης, Γύγεω e Cod. Goth. recepi. Tum verba: in og, ut Alag, Alavτος in Cod. Goth. desiderantur, sed idem post Δημοσθέvous exhibet: in og ut toantes, toantos, Tiyag, Tiγαντος. - 24) Ut θέσις, θέσεως V. Asc., quae desunt in Goth. — 25) Quaecunque Goth. V. Asc. quae P. - 26) Vel in ng aut in ag P. In ng vel ag Ven. in ng vel in as Asc. Goth. — 27) Articulus accessit ex Ven. Asc. — 28) In as vel in ns V. Gu. in os vel in Eis Asc. in as vet in es Goth. — 29) Graeca singulis exemplis praemittit Gu. sic: avons, avov, Antas, Antae; Alvelas, Alvelov, Aeneas, Aeneae; 'Ookorns, 'Opészov, Orestes, Orestas. — 30) A nominativo og syllaba terminato P. Voc. syllaba om. Gu. Goth. V. Asc. in og term. Gu. - 31) Nomina propria etiam Latine ascripta sunt in Gu. - 32) Graeca accesserunt e Gu. Paullo ante verba: in genitivo a nominativo suc terminato venientia recepta sunt e Cod. Gu. - 33) Syllabis Asc. V. syllab a Goth. syllab am Gu. — 34) Sic dedi de coniectura. Moivas, Moivavros; Menas, Menantis Gu. minans, minantis Goth. o ulvas, ros; minas, minantis V. minas, tie Asc. Μήνας, Μήναδος, Menas,

Uu

In ys propria masculini generis et 1 tertiae sunt declinationis, ut hic Capys, Capyis; Panthys, Panthyis 2.

- 11. O littera finita propria sunt generis feminini, quae translata in Latinam linguam nihilominus graecam declinationem obtinent, ut Dido, Manto, Erato, Calypso, Themisto³. Declinantur enim hoc modo, haec Dido, Didus, Didoi, Didoa, Dido, ab hac Dido⁴. Errant enim qui Didonis aut Mantonis genitivum dicunt; et vocis asperitas et veterum autoritas eiusmodi declinationem repudiant.
- 12. In on masculini generis propria⁶, quae genitivum aut in os, aut in tos mittunt, apud Graecos, ea nos⁶ tertiae declinationis esse asserimus, ut Sinon, Sinonis⁷; Damon, Damonis⁸. Haec interdum apud Latinos mutata novissima littera⁹ proferuntur, ut Laocoon, Laocoontis; Hippocoon, Hippocoontis. Et ¹⁰ quae in os genitivum mittunt, penultimam syllabam productam habent in obliquis casibus; quae in tos genitivum, productam habent penultimam in reliquis, ut quae genitivum in os efferunt; exceptis duobus, quae in is genitivum extollunt, o autem corripiunt, ut Memnon, nis; Agamemnon, nis.
- 13. In an masculini generis desinentia nomina 11, ea quoque tertiae declinationis sunt 12, ut Titan, nis; Paean, Paeanis. Horum accusativum tam numeri singularis, quam pluralis, secundum Graecos 13 proferimus, ut Titana, Paeana; hos Titanas, hos Paeanas. Unum etiam genitivum singularem, propter differentiam, in os iuxta Graecam declinationem mittit, hic [1705] Pan, huius Panos 14. Virgilius: [Panos de more Lycaei.]

In in masculini generis 16, eiusdem declinationis, ut hic delphin, delphinis. Accusativum utriusque numeri, delphina et delphinas, sicut Graeci, proferimus. — In os productam generis masculini, tertii ordinis, ut Minos, Minois; heros, herois; Tros, Trois.

1) Generis sunt et tertiae Ven. Asc. P. — 2) Pro Panthys, Panthy is P. exhibet Phorcys, Phorcyis, renitentibus ceteris libris omnibus. Ven. Asc. Capis, Capis; Pantis, Pantis. In Gu. est: ut hic Capys, Capyis; Panthys, Panthyis; atque ita plane Cod. Goth. Hic om. Ven. Asc. P. — 3) Themisto om Gu., contra su-pra post Dido, interponit Iuno Goth. — 4) Male Ven. Asc. P. haec Dido, Didois, Didoi, Didoem, ab hac Didoe, quam declinationem nulla unquam aetas admisit. Verum ostendunt Codd. Et Gu. quidem: haec Dido, didus (sic) didoi, dido, ab hac dido. Goth. vero: haec dido, didoys, didoae, dido a dido, ab hao dido; duplicem igitur agnoscit Cod. Goth. accusativum: Didoa, Dido, quem exhibuimus. Dativum Didoi nondum agnoscit Conr. Leop. Schneider. Lat. Formenl. pag. 290., quem - tamen in usu fuisse, non est dubium, quum Minoi quoque dixerint Latini. Cf. idem Schneider. pag. 288. -5) Desinentia interponunt P. Ven. Asc. Desinunt Gu. Goth. Nos omisimus, ut supra. Tum quae et gen. Goth. - 6) Ea apud nos Ven. Asc. Gu. Tum asserunt Ven. Asc. — 7) Simon, simonis Gu. — 8) demon, demonis Goth. — 9) Mutata novissima n littera Gu. mu-

tata n littera Goth. — 10) In seqq. multum turbant libri. In P. ita exhibetur: Et quae in os genutivum mittunt, penultimam syllabam productam habent in obliquis casibus, exceptis duobus, quae in genitivo o corripiunt, ut Memnon, nis; Agamemnon, nis. Asc. vero sic: Et quae in oe genitivum — in obliquie casibus. Quae in toe genitivum productam habent penultimam in reliquis. Et quae genitivum in os efferunt, exceptis duobus, quae in is genitivum extollunt os, corripiuntur: ut Memnon, nis, Agamemnon, nis. Ita etian Ven., nisi quod in extremis discedit: quae in is genitivum extollunt, o s corripiunt: ut Memnon cet. Cod. Ga. sic: Et quae in os genitivum mittunt, penultimam syllabam productam habent in obliquis casibus, quae in tos genitivum extollunt, hos autem corripiunt quanquam (fortasse quoque) Memnon, Memnonis; Agamemnon, Agamemnonis. Cod. denique Goth. ita scripta habet: Et quae - syllabam producunt habent in obl. cas. quae in tos genitivum extollunt, os autem corripiunt, ut memnon, memnonis; agamemnon, agamemnonis. Proxime ad veritatem accedit Ven., cuius lectionem paucis mutatis restitui sic: Et quae in os genitivum mittunt, penultimam syllabam productam habent in obliquis ca-

- 14. A finita Graeca neutri sunt generis, nam super declinatione nulla est ambiguitas; nam eiusdem sunt ordinis, ut poema, poematis; toreuma, toreumatis; emblema, emblematis. Quae quamvis tertiae sunt 17 declinationis, dativum et ablativum pluralem non in *ibus* sed in *is* mittunt, ratione nominum secundae declinationis; nam his poematis, emblematis 18, toreumatis dicendum est.
- 15. In ax vel in ix, masculini generis nomina 19 desinunt, et 20 genitivum is syllaba finiunt, ut thorax, thoracis; Phoenici, Phoenicis. Et quae in duas desinunt consonantes, tertiae declinationi similiter applicantur, ut hic Cyclops, Cyclopis; chalybs, chalybis.
- 16. Universa nomina Graeca cuiuscunque sunt 21 generis, genitivum apud illos in has syllabas mittunt: in ης, nt Κίρκη 22, Κίρκης; in ας, ut Φαὶδρα, Φαὶδρας; in ου, ut Αἰνείας, Αἰνείου; in α, ut "Αντας, "Αντα; in ω, ut Γύγης, Γύγεω; in ος 23, ut Αἰας, Αἰαντος; in ους, ut Λημοσθένης, Λημοσθένους; in ως, ut Θησεύς, Θησέως 24. Igitur quaecunque 25 nomina apud Graecos genitivum in ης vel in ας 26 mittunt, apud nos primae sunt declinationis, ut η 21 Κίρκη, της Κίρκης, Circa, Circae; η Φαὶδρα, της Φαὶδρας, Phaedra, Phaedrae. Quae in α vel in ου genitivum mittunt, et in nominativo ας vel ης 28 syllabis terminantur, simili modo primae sunt declinationis, ut Απτας, Απταε; Αεπεας, Αεπεαε; Orestes, Orestae 29. Quae in ου syllabam exeunt in genitivo, a nominativo ος 36 terminato venientia, secundae sunt declinationis, ut "Ομηρος, 'Ομήρου; Μένανδρος, Μενάνδρου 31. Item quae in ος exeunt in genitivo a nominativo ευς terminato venientia, secundae sunt, ut Τυδεύς, Τυδέος, Τυδέος, Τυδείος, Τηλεύς, Πηλεύς, Πηλέος, Peleus, Pelei 22. Quae in ους vel in ος syllabas 33 genitivum singularem mittunt, omnia tertiae sunt decli- [1706] nationis, remoto dubitationis errore, ut Λημοσθένης, Λημοσθένους, Demosthenes, Demosthenis; ο Πάρις, Πάριδος, Paris, Paridis; ο Μίμας, Μίμαντος, Μίμας, Μίμαντος, Μίμας, Μίμαντος, Μίμας, Ραματιος, Peleus, Peleis, Ραλλάς, δος, Pallas, Palladis; η Θαῖς, δος, Thais, Thaidis; το ποίημα, τος, poema, peematis.

sibus; quae in tos genitivum, productam habent penultimam in reliquis, ut quae genitivum in os efferunt; exceptis duobus, quae in is genitivum extollunt, o autem corripiunt, ut Memnon, Memnonis; Agamemnon, Agamemnonis. In quibus nihil mutavi, nisi quod ut pro et scripsi, autem vero e Codd. ascivi. — 11) Nomina deest in Goth. — 12) Sunt deest in Gu. — 13) Graecam Goth. Graecum Gu. - 14) Hic Pan Panos. Virgilius Goth, Gu. Hic Pan, huius Panos; ut Virg. V. Asc. P. Locus Virg. est Aen. VIII, 344. - 15) Masculini generis exeuntia eiusdem V. Asc. masc. g. exeunt. ei. Gu. Goth. — 16) Producta gen, desinunt m. Goth. Gu. — 17) Sint P. Gu. sunt Goth. V. Asc. — 18) Emblematisque dic. est. Sic Goth. V. Asc. P., nisi quod in Goth. est desideratur. Recte Gu. emblematis, toreumatis dicendum est, quod dedi. - 19) Nomina om. Gu. - 20) Et genitivos Goth. Paullo post thorax, thoracis; chorax, choracis Goth. - 21) Cuiuscunque sint Goth. V. Asc. — 22) Ut n Klonn the Klonne V. In is vel in as syllabam mittunt, in is ut KYPKYC (i. e. Klouης) Goth. Ut Κίρκη τῆς Κιρκῆς Asc. Ut Κίρκη της Κίρκης P. Exempla plane desunt in Gu. - 23) In ovavrys, arrow; in w, ut laws, law; in os,

ut Alag. V. Asc. In ov, ut aeneas, aeneoy; in a, ut antas, anta Goth. Verba in ω, ut Γύγης, Γύγεω e Cod. Goth. recepi. Tum verba: in og, ut Alag, Alavτος in Cod. Goth. desiderantur, sed idem post Δημοσθέvous exhibet: in og ut toantes, toantos, Tiyas, Tiγαντος. - 24) Ut θέσις, θέσεως V. Asc., quae desunt in Goth. — 25) Quaecunque Goth. V. Asc. quae P. - 26) Vel in ng aut in ag P. In ng vel ag Ven. in ng vel in ac Asc. Goth. — 27) Articulus accessit ex Ven. Asc. - 28) In as vel in ns V. Gu. in os vel in Els Asc. in as vet in es Goth. — 29) Graeca singulis exemplis praemittit Gu. sic: avons, avoov, Antas, Antae; Alvelas, Alvelov, Aeneas, Aeneae; Opearys, 'Opéctov, Orestes, Orestae. - 30) A nominativo og syllaba terminato P. Voc. syllaba om. Gu. Goth. V. Asc. in og term. Gu. — 31) Nomina propria etiam Latine ascripta sunt in Gu. — 32) Graeca accesserunt e Gu. Paullo ante verba: in genitivo a nominativo ev c terminato venientia recepta sunt e Cod. Gu. - 33) Syllabis Asc. V. syllab a Goth. syllab am Gu. - 34) Sic dedi de coniectura. Moivas, Molvavtos; Menas, Menantis Gu. minans, minantis Goth. o ulvas, ros; minas, minantis V. minas, tie Asc. Μήνας, Μήναδος, Menas,

Uu

SEGM. IV.

- 1. Quoniam genera et declinationes 1 tam Latinorum quam Graecorum nominum dilucide breviterque explanavimus; de caeteris, quae praepositis regularum legibus refragantur 2, disseremus, ut discussa penitus ignorationis 3 caligine, inoffensa luce scientiae, mentes adolescentium 4 illustrentur.
- 2. Sunt quaedam nomina in utroque numero non eiusdem generis⁵; alia non eiusdem declinationis; alia non in utroque numero declinantur; alia certis casibus deficiunt. De his dicemus, et primum de illis, quae generibus discrepant.
- 3. In singulari numero generis masculini, in plurali neutri, ut hic locus et haec loca; dicimus tamen thi loci; hic iocus et haec ioca; dicimus et hi ioci; hic Maenalus, haec Maenala; hic Tartarus, haec Tartara; hic Gargarus, haec Gargara; hic carbasus, haec carbasa; hic Ismarus, haec Ismara; hic sibilus, haec sibila.
- 4. In singulari numero generis feminini, in plurali neutri, haec Pergamus⁸, haec Pergama; haec intibus, haec intiba⁹; haec arbutus, haec arbuta. In singulari numero generis neutri, in plurali feminini, hoc epulum, hae epulae¹⁰. Sic Iuvenalis: [Unde epulum possis centum dare Pythagoreis.¹¹] Alii hae epulae semper pluraliter declinant¹². Hoc balneum, hae balneae; dicimus et haec balnea¹³, ut Tullius: [ad balneas Palatinas¹⁴.] Iuvenalis: [Et crudum pavonem in balnea portas.¹⁵] Hoc caepe, quod in singulari numero est aptotum; in plurali femininum, hae caepae, et ordine declinatur.
- 5. In numero singulari generis neutri, in plurali masculini, hoc porrum, hi porri 17; hoc frenum, hi freni; ut Lucanus: [Frenosque momordit.] 18 Dicimus tamen et hace frena. [1707]

Menadis P., quae omnia eodem ducunt. In caeteris Graeca non exhibent Goth. et Asc., in qua editione loco Graecorum lacunae sunt significatae. Articulos of et rò ante duo postrema Graeca ignorat Gu. idemque post vocem poematie exhibet: Deo Gratiae Amen, sequiturque statim inscriptio: De impersonalibus, post quam segmentum incipit: Quae aut secundae sunt coniugationis aut tertiae, quae leguntur infra pag. 1717. antiquae edit. in medio segmento. Ab hoc autem loco rursum incipit Cod. Gu. I. membraneus, ut supra significavimus. — 1) Genera et declinationis P. Genera declinationis Gu. Recte Goth. V. Asc. exhibent, quod dedi. - 2) Refrangatur Gu. refraguntur Goth. — 3) Ignorancionis Goth. ignoratis Gu. — 4) Adolescentum P. V. A. adolescentium Gu. Goth. in lustrentur Goth. -- 5) Hunc locum sic exhibet Goth.: Sunt quaedam nomina in utroque numero nec eiusdem generis nec declinationis. Alia nomina in utroque numero declinantur, alia certis etc. Aperte vitiose. Sed V. A. P. verbositate laborant hoc loco: S. q. n. i. u. numero non eiusdem generis. Alia sunt non eiusdem declinationis. Alia nomina sunt, quae non in utroque numero cet. Recte vv. sunt et nomina sunt quae in Gu. omittuntur. — 6) De eis Goth. Statim post: et primo (sic) Goth. — 7) Vv. dicimus

tamen om. Gu.; et paulo post dicimus om. Goth. Sed omnia ista: hic. iocus et haec ioca, dicimus et hi ioci male om. Gu. - 8) Ut h. P. et h. P. V. A. P. Omissae particulae in Gn. Goth. — 9) Vv. haec intibue, haec intiba om. Gu. — 10) Haec epulae Goth. hoc epulum epulae A. Omnis locus in Gu. sie legitur: In sing. n. gen, neutri hoc epulum in pl. feminini haec epulat et haco epula. -- 11) Iuvenal. Sat. III, 226. Poses centum dare. Pitagoras et alii hae haspulae Goth. -12) Declinabant Goth. Voc. pluraliter om. Gu. Iden pergit: similiter hoc balneum cet. - 13) Hae balneae dicuntur et as balneas Goth. et haec balneas et haec balnea satis dicuntur (ita videtur) Gu. Apertum est, Grammaticum sic voluisse: Hoc balneum, hae balneae; dicimus et haec balnea, ut cet. quemadmodum supra dixerat: dicimus et hi ioci. — 14) Cic. Orat. pro Sex. Rosc. Amerin. c. 7. Cf. Pompei. Comm. A. D. pag. 160., ubi in simili re eundem Cic. locum excitatum reperimus. Adde quae ibi notavimus. pallacinus Goth. -15) Iuvenal. Sat. I, 143. — 16) In plurali numero Gu. Paullo post idem: ordine primo decl. - 17) Generis neutri, hoc porrum, in plurali, hi porri V. Asc. P. Goth. - 18) Lucan. Phars. VI, 398. - 19) Hi fili et haec fila. Ita Cod. Goth. omisso pron. Idem., quod Hoc filum, hi fili et hacc fila 19. Idem: [Traxerunt torti magica vertigine fili.] Hec coelum, hi coeli²⁰; hoc Argos, hi Argi.

- 6. In plurali numero mutant declinationem haec. Hoc ingerum in singulari numero secundae declinationis est, in plurali tertiae, nam genitivum horum iugerum, dativam et ablativum 21 his et ab his ingeribus facit. Et vas, quod tertine est declinationis 25 in singulari numero, In plurali secundae, nam genitivum horum vaserum, dativum et ablativum his et ab his vasis dicimus 23. Pauca sunt primae declinationis nomina, quae contra regulam dativum et ablativum numeri pluralis in bus syllabam mittunt, discernendae ambiguitatis sexus 24 causa, his et ab his deabus, filiabus, mulabus, equabus, libertabus, natabus, deminabus²⁶, asinabus; quae a viris peritis usurpata sunt. -
- 7. Haec sunt, quae in utroque numero non admittunt declinationem, quorum alia singulariter, alia pluraliser tantum 26 declinantur. Deorum propria nomina, heroum 27, elementorum, flamicum, montium, singulariter duntaxat declinantur. Item urbium, nisi quae natura pluraliter 28 efferuntur, ut Athenae, Thebae, Cumae, Mycenae, Atellanae, Graviscae, Crustumeri²⁹, Cosae, Arpi, Puteoli, Ostia. Item metallica, quae omnia sunt secundae declinationis et generis neutri, ut hoc aurum, argentum, ferrum, plumbum, stannum 20; excepto uno aes, quod eiusdem generis est, sed iuxta rationem tertii ordinis monosyllaborum³¹ tres casus in plurali numero admittit, nominativum, accusativum et vocativum: hoc aes et haec aera, Item arida vel liquida, quae ad mensuram pondusve referuntur33, at triticum, hordeam, frumentum, far, lens, eicer, milium, ervum, faba²³, oleum, vinum, mél, lac, mulsum, defrutum, muria. Ex his multa veteres 24, autoritate licentiae largientes, pluraliter extulerunt, haec hordea, farra, mella, defruta, Haec etiam usus recipit; nam vina Chia dicimus et mella Attica. Prae- [1708]

sola P. exhibet. Hoc filum, fili et fila; hoc coelum, hi coeli omisso exemplo Gud. Hoc filum, hi fili: traxerunt in arte magica v. f. et haec fila dicuntur V. Asc. In arte magica etiam Goth. Verba: et haec fila dicuntur etiam in Goth. repetita inveniuntur, quae vereor ne sint ad similitudinem prioram regularum huc a librariis inserta. Locus est Lucan. Phars. VI, 460. - 20) Hoc coelum, hic coeli; accesserunt haec ex Gu. - 21) Ablativum in bus Gu. - 22) Declinationis insertum ex Gu. — 23) Declinant pro v. dicimus exhibet Gu. — 24) Ambiguitatis .i. sexus causa V. Asc. P. Ambiguitatis causa sexus Gu. Ambiguitatis sexus causa Go., quod dedimus. — 25) Dominabus inserui ex Gu., ubi hoc ordine: duabus, filiabus, nathabus, dominabus, mulabus, equabus, asinabus, libertabus. In Go. desunt natabus, asinabus. — 26) Alia singulariter tantum alia plur. decl. Gu. V. Asc. Alia sing. tantum alia plur. tantum Go., sed expancto altero tantum. — 27) Heroum post v. fluminum alieno loco inserunt V. Asc. P. recte suo loco legitur in Gu. Go., in quo posteriori est: eorum. — 28) Naturaliter pluraliter V. Asc. P. Naturaliter talie eff. om. in supp. quae Go. Versm lectionem praestitit Gu. - 29) Granissae Asc. Graius-

ubi ista omnia turbato ordine sie leguntur post v. declinantur: Item metallica, quae omnia sunt secundas de-clinationis et gen. neutri, ut hoc aurum, ferrum, plumbum, stagnum, quae natura pluraliter efferuntur, ut Athenae, Cumae, Thebae, Mycenae. Excepto uno ace cet. Clare scriptum Crustumeri exhibet Go., quod Grammatico reddendum fuit. Cf. Virg. Aen. VII, 631. Forma Crustumiae non in usu fuit, sed Crustumerium et Crustumeria. Ex Livio I, 9. affertur Crustumium, quod ipsum vereor, ne ortum sit ex scripturae compendio. Tum Carpi male in V. Asc. P. Verum ostendit Go., ubi sic: Cosae, Arpiae, Potheoliae. - 30) Stagnum Gu. Go. — 31) Monosyllab arum Gu. V. Asc. Paullo ante pro sed exhibet et si Go. - 32) Pondus ve feruntur Gu. - 33) Voc. faba om. V. Asc., in fine adiecit Gu. post v. muria, quam idem scriptam habet murina, Go. moria. Post v. mel ignorant lac Go. V. Asc. P. addidi ex Gu. V. defrutum et infra defruta Gu. non exhibet; infra frumenta adiicit hoc ordine: farra, ordea, frumenta, mella, vina. - 34) Ex his multa auctoritate licentiae largienter pl. Gu. om. veteres. Tum extulerunt ut hordea Go. e. ut farra ordea Gu. - 35) Nam vina Coa dicimus et Massica. V. Asc. P. Nam vinasae V. - Crustumiae V. Asc. P., quod nomen om. Gu., tia dicimus et mustatia. Praeter Go. Nam vina et

ter haec alia sunt, quae in plurali numero deficient. Generis quidem masculini hio fumus, fimus, limus, pulvis, sanguis, genius. Generis feminini: haec fames, lux, labes, pix haes, pix haes, humus. Generis neutri: hoc coenum, foenum humus, lutum, vulgus, pelagus, virus, viscum, aevum, penum.

- 8. In plurali numero tantum declinantur nomina numeri 6, praeter unum, quod plurali numero deficit tantum 7, ut duo, tres. Memineris autem omnia numeri nomina 8 ab uno usque ad tres declinari, a quatuor usque ad centum minime; a ducentis usque ad nongentos per omnia genera pluraliter 9 declinari. Est etiam unum aptotum neutri generis, semper eiusdem numeri, hoc pondo. Praeterea 10 alia sunt, quae in singulari numero non 11 declinantur. Generis quidem masculini: hi antes, hi carceres, cani, casses, furfures, fori, liberi, manes, optimates, primores, proceres, pugillares, Quirites, sentes, vepres. Generis feminini: argutiae, blanditiae, cunae, exsequiae 12, inferiae, insidiae, inimicitiae, exuviae, manubiae, excubiae, primitiae, bigae, trigae, quadrigae, compedes, deliciae 13, divitiae, dapes, feriae, falerae, genae, facetiae, induciae 14, Kalendae, Idus, Nonae, latebrae, nuptiae, nundinae, quisquiliae, reliquiae, scalae, tenebrae, antiae. Generis neutri: arma, moenia 15, castra, magalia, crepundia, exta, spolia, serta, praesepia, pascua, sponsalia, praecordia, mapalia, cunabula. Item festorum dierum 16 nomina, ut Saturnalia, Neptunalia, Bacchanalia.
- 9. Certis casibus deficiunt: haec satias¹⁷, quod praeter nominativum singularem nullum casum admittit. Hanc ditionem¹⁸ et ab hac ditione, hoc quoque in omni casu ¹⁹ utriusque numeri deficit, praeter accusativum et ablativum singularem. Laterem, similiter accusativum tantum lectio usurpavit. Sponte et tabo, ablativum singularem tantum habent²⁰. Dicam et dicas²¹

mustacia et messica dicimus. Pr. Gu. Scripsi igitur vina Chia et mella Attica. Nisi quis forte malit simplicius: nam vina dicimus et mella et muriatica. Credibile enim est, Grammaticum voluisse pluralem ad v. muria ostendere ac proinde scripsisse muriatia, ex quo monstrum illud ortum est mustacia. Nam panis mustaceus, sive mustaceum, huc plane non pertinet. Ceterum de omni hoc genere cf. Charisius lib. I, pag. 21. seq. - 1) Praeterea haec Gu. - 2) Quae plur. om. in V. A. P. - 3) Masculini haech. V. A. P. - 4) Pix addidi ex Gu. - 5) Hocceanum fenum Go. Letum pro v. lutum Gu. — 6) Nomina numerorum V. Asc. P. — 7) Quod plurali numero def. tantum desunt in Gu. quod pluraliter neutro def. numero tantum Goth. - 8) Nomina numerorum om. omnia P. nomina numeri om. omnia V. Asc. — 9) Pluraliter tantum Gu. V. Asc. P. Paullo ante non in gentos Gu. — 10) Praeter haec V. Asc. P. Praeterea haec Gu. Recte Praeterea Go. - 11) Male desideratur non in Go, Paullo post primates pro v. primores V. Asc. — 12) Exequiae Gu. V. A. P. exsequiae interposita e Go. Paullo post excubiae add. ex Gu. — 13) Delitiae V. A. P. Deliciae recte Gu. Go. Ante hoc ipsum voc. in Gu. legitur decimae. — 14) Indutiae V. A. P. Induciae Gu. Go. - 15) Vv. moenia, castra, magalia, crep., exta desunt in Go. Post v. sponsalia insertum in eodem altaria. Omnia ista hoc ordine exhibet Gu.: arma, moenia, castra, liba, crepundia, exta, spolia, serta, pascua, sponsalia, praecordia, mapalia, cunabula, magnalia. - 16) Festorum deorum V. Asc. P. propagato per editiones operarum errore. Recte dierum Gu. Go. - 17) Quae ceteris casibus deficiunt haec fames pr. n. - admittunt Gu. Certis casibus d. haec satias quod - admittunt Go. Saties V. Asc. P. Unice verum est satias, quod dedi. In V. et Asc. superiora segmenti 8. verba usque ad deficiunt continuantur, ubi maxima demum ponitur distinctio. - 18) Ditionem - ditione. Sic nostri libri omnes, quod retinuimus. Scribendum esse ex etymi ratione dicionem, nemo adhuc dubitat. Non enim a dare - dere, sed a dicare deductum est nomen. Nominativo carere idem voc. auctores sunt Serv. ad Virg. Aen. I, 744. Diom. I, pag. 288. 316. Prisc XI, c. 6. Ed. Kr. — 19) Hoc quoque nominativo casu V. Asc. P. Hoc quoque nomen casu Go. Verum praebet Cod. Gu. - 20) Habent tantum Go. V. Asc. P. - 21) Dicam invenimus tantum. Haec omnia desunt in Gu. V. Asc. - 22) A genitivo singulari casus Gu. Praepositio a deest in Goth. — 23) Ut remex remigis Go. V. Asc. Ut remigis a Tullio dictum frondis cet. Gu. Recte nominativum om. P. Quomodo verba: a Tullio dictum

utriusque numeri accusativum invenimus tantum. Tabes nominativum et accusativum et ablativum numeri singularis habet duntaxat. Sunt alia, quae a genitivo 22 casu singulari declinatio- [1709] nis sumunt exordium, et in utroque numero recte declinantur, ut 23 remigis, frondis, verberis, ut Lucanus: [At 24 saxum quotiens ingenti verberis ictu.] Alia duos 25 aut tres tantum casus habent in singulari numero, sed in plurali per omnes 26 declinantur, ut huius opis, hanc opem, ab hac ope; et hanc vicem, ab hac vice 27. Alia ablativum tantum habent in singulari numero, ut ab hoc frugi, ab hoc obice 26, ab hac prece, ab hoc viscere. Haec quoque in plurali numero 29 declinantur. Pauca sunt, quae cum 30 in singulari numero non deficiant, in plurali tres tantum casus habent, de quibus paulo superius diximus: haec iura, haec rura, haec aera, haec maria 31.

SEGM. V 32

1. Universa nomina primae, secundae et quartae declinationis totidem syllabis in genitivo, quot in nominativo proferuntur, praeter unum vir, et quae ex eo componuntur; et his quae in er syllabam desinunt. Tertiae aut pares habent syllabas in obliquis casibus, aut unam adsumunt. Quintae procul dubio plus una syllaba proferri solent. Pauca inveniuntur tertiae declinationis, quae in genitivo duabus syllabis crescunt, iter, itineris; anceps, ancipitis; biceps, tis triceps, tis; praeceps, tis; iecur, iecinoris, quod et iecoris lectum est; supellex, supellectilis.

2⁴¹. Omnium nominum cuiuscunque sint declinationis, vocativus ¹² similis est nominativo eiusdem numeri; neque hoc in dubium venit. Exceptis nominibus secundae declinationis, quorum vocativus diversis modis exprimitur ⁴³. Propria igitur nomina, quae in nominativo casu singulari us syllaba terminantur, i vocali praeposita ⁴⁴, novissima syllaba ademta, faciunt vocativum, ut hic

irrepserint, non dixerim. *Remigem dixit Cicero Orat. II. 10. - 24) Ad saxum Go. V. Asc. Vero saxum Gu. Quotiens Gu. Go. quoties P. Ictu omnes; sed apud Lucanum III, 469. variatur actu. Excutitur ex v. seq. addit sola P. - 25) Alia nomina sunt, quae duos aut tres casus habent. Gu. Alia sunt duo tantum qui tres casus hab. Go. — 26) Casus interponit Gu. — 27) Ut huius opis opem ab h. o. Gc. V. Asc. Ut huius opis opem et hanc vicem et ab hac vice Gu. Ut h. o. opem ab hac ope et hanc vicem Go. Igitur genitivum huius vicis, qui est in editt., omittit uterque Cod., quod pariter nos fecimus. Ceterum exemplis istis h. l. addit Gu. dapis, dapem, et ab hac dape, precis, precem, a prece. - 28) Hoc opifice et ab h. pr. et Go. opice Asc. Paullo ante tantum post v. ablativum om, V. Asc. Ablativum tantum habent singularem Gu. Ut hac fruge et ab hoc viscere Gu. omissis mediis. In vv. ab hoc frugi consentiunt Go. V. Asc. - 29) Numero abest a Gu. -30) Cum om. Gu. Go. Deficiunt exhibet Gu., sed ex Go. nihil varietatis in h. v. enotatum. — 31) Haec iura, rura, aera, maria Gu. — 32) Huic segmento in P. praefigitur titulus: De Genitivo casu singulari, quae inscriptio abest a Gu. Asc. V. Ex Go. nihil diserte enotatum est, quare adesse videtur. - 33) Secundae quartaeve Go. Et secundae et quartae Gu. — 34) Hoc loco

post v. proferuntur Gu. et Go. interponunt haec: exceptis quibusdam secundae declinationis, nisi quod Go. declinationis sec. mutato ordine. Quae tamen insiticia esse, sequentia satis docent. — 35) Et his quae in ir unus Go. His abest a ceteris, quod recepi. — 36) Desinunt aut pares omissa interpunctione et sine voc. Tertiae Gu. - 87) Quintae declinationis Gu. - 88) Duabus syllabis crescant V. A. P. Duas syllabas accrescunt Gu. Duas syllabas crescunt Go. Fortasse legendum: duabus syllabis accrescunt, quae quum compendiis scripta essent sic duab. syllab., syllaba ac effecit, ut syllab as scriberetur. - 39) Triceps - biceps -. Hoc ordine P. Reliqui verum praestant ordinem. Praeceps, tis desunt in Gu. et Go. - 40) Lectum est et iecoris P. V. Asc. Sed et iecoris lectum est Gu. Quod et iecoris lectum est Go., quae dedi. Statim post: subpellex, subpell. Go. - 41) Hic praemittitur inscriptio: De vocativo in P. De vocativis in V. Asc. De vocativo singulari in Gu. De vocativo casu singulari in Go. -42) Vocativus singularis sim. Go. - 43) Diversis modis expr. Sic Codd. Gu. Go. Div. expr. modis V. Asc. P. — 44) Vv. i vocali praeposita om. V. Asc. i praeposita vocali adempta novissima syllaba Go. Dempta novissima syllaba Gu. Adempta us faciunt voc. V. Asc. Faciunt ut hic om. v. vocativum Go.

Virgilius, Virgili; Terentius, Terenti; hic Domitius, Demiti¹. Praeposita vero² qualibet [1710] consonante, vocativum³ in e correptam mittunt, ut hic Turnus, e Turne⁴; hic Marcus, o Marce; hic Lentulus, o Lentule. Appellativa, quae in ius desinunt, vocativum in e mittunt, ut fluvius, o fluvie; socius, o socie. Quem veteres iuxta nominativum proferebant⁵, ut Virgilius: [Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.] Quae consonante praelata⁷ in eandem syllabam desinunt, si quidem sant accidentia vel derivativa, vocativum in e mittunt, ut doctus, docte; sanctus, sancte⁸; Romanus, Romane; Hispanus, Hispane. Caetera in us potius quam in e exeunt¹, ut hic populus, o populus¹⁰ lectum est. Sic Lucanus: [Degener o populus.] Lucus, o lucus¹¹. Quae a veteribus propter asperitatem vocis minime usitata sunt, adeo ut raro ¹² huiusmodi declinationis reperiantur exempla: haec myrtus, o myrte. Virgilius¹⁴: [Et te proxima myrte.]

S B G M. VI15.

Tertiae quoque declinationis nominum ablativus casus singularis duobus modis proferri solet, aut in e aut in i^{16} . Sed illa, quae in i exeant, communis sunt generis, et in nominativo is^{17} syllaba terminantur, ut hic et haec suavis i^{18} , ab hoc et ab hac suavi; hic et haec gravis, ab
hoc et ab hac gravi i^{19} . Item neutra, quae in nominativo e, vel r, vel l litteris i^{29} terminantur, ut
hoc sedile, ab hoc sedili; hoc laquear, ab hoc laqueari; hoc animal, ab hoc animali. Excepto
cum e ante l habetur, tunc e littera, non i terminatur ablativas, ut hoc mel, ab hoc melle; hoc
fel, ab hoc felle i^{21} . Item quae in duas desinunt consonantes in i^{29} vel in i^{29} vel in i^{29} duplicem, et sunt
accidentia, et trium generum i^{29} , ut hic et haec et hoc ingens, et ab hoc et ab hac et ab hoc
ingenti; hic et haec et hoc audax, ab hoc et ab hac et ab hoc audaci. Et quae in i^{29} desinunt
masculin vel feminin vel trium generum i^{29} , ut hic et haec acer i^{25} , ab hoc et ab hac acri; hic et
haec et hoc par, ab hoc et ab hac et ab hoc pari. Et quae in i^{29} mittunt accusati- [1711]

1) Virgilii — Terentii — Domitii Go. — 2) Vero om. V. Asc. — 3) Vocativum om. Gu. Vocalem correptam mittunt pro vv. vocativum in e corr, mitt. Go. — 4) Hic tronus, o trone Gu. Idem om. exemplum: hic Marcus, o Marce. - 5) Proferebant vocativum V. Asc. P. V. vocativum om. Gu. Go. — 6) Virg. Aen. VIII, 77. De his vocativis cf. Pomp. Comm. A. D. XVII, 14. pag. 204. et quae notavi ad Prisc. opp. min. pag. 338. — 7) Prolata male propagato typothetae errore V. A. P. -8) Sanctus sancte, bonus bone nihil amplius Gu. — 9) Quam in e syllabam ex. Go. V. A. P. — 10) Hic populus, o populus et o popule lectum est P. H. p. le et o populus lectum est Gu., quod corruptionis fontem ostendit. Exeunt, sic Lucanus: Degener o populus et o popule lectum est. In Go. Lucani exemplum om. Recte ostendit Pomp. Comm. A. D. pag. 205. Vocativum o popule non inveniri, nisi apud Quinctilianum in controversiis. Lucan. Phars. II, 116. - 11) Locus, o locus Go. — 12) Quae tamen una Putschiana. — 13) Rara Gu. V. A. P. Tum huius cemodi Gu. — 14) Nomen om. V. A. Virgilius declinavit Go. Ut Virgilius declinavit Gu. Locus est Virg. Ecl. II, 54. O tu pr. m. Gu. Et tu pr. m. Go. - 15) Praefigitur huic segm. in-

scriptio talis in P. De Ablativo casu singulari nominum tertiae declinationis. In Gu. De ablativo tertiae decl. In Go., quae in P., nisi quod casu om. In V. Asc.: De ablativo, nihil amplius. - 16) Aut in e in i om. altero aut Gu. Aut in e aut in i exeunt Go. — 17) Sed illa in i ex., qua e com. sunt gen. et in nom. in es syllabam term. Gu. - 18) Ablativo interponunt h. l. V. Asc. P. ignorant Codd. Gu. Go. - 19) Vv. Hic et haec -gravi et interposita accesserunt ex Gu. Go. V. Asc. Ea desunt in P. - 20) E vel ar vel ar syllabis V. Asc. E vel er litteris term. Gu. E vel l vel R litteris term. Go. E vel r vel l syllabis term. P. - 21) Vv. Excepto cum - felle omnia desunt in Cod. Go. Totum locum sic exhibent Gu. V. Asc.: Excepto cum e ante l habetur (habeatur Gu.). Sed cum a ante l'invenitur ut hoc tribunal ab hoc tribunali, hoc lupercal ab hoc lupercali (et caetera addunt V. Asc.). Cum e antecedat (antecesserit V. Asc.) non in i (non i V. Asc.) terminatur ablativus, sed in e, ut hoc mel (et Gu.) ab hoc melle, hoc fel (et Gu.) ab hoc felle. Lectio Putschiana undecunque sit vera videtur, quapropter a nobis servata est. — 22 In ns desunt apud P, in s vel in x Go, in is vel in x V. Asc. in us vel in x Gu. — 23) H. l. interponit Gu. vum singularem. Sunt autem haec: haec turris 26, hanc turrim, ab hac turri; haec sitis, hanc sitim, ab hac siti; haec 27 puppis, hanc puppim, ab hac puppi; haec securis, hanc securim, ab hac securi; febris, torquis, vectis 26, restis, febrim, torquim, vectim, hanc restim, ab hac resti. Praeterea haec navis, bipennis, hic ignis; similiter 29 ablativum in i mittunt, quae s epe poetae per e solent efferre 26. Caetera omnia tertiae declinationis nomina ablativum singularem in e mittunt 31.

SEGM. VII. De Verbo.

- 1. Quoniam, ut opinor, de nomine convenienter tractatum est; nunc de verbo, sicut praefatio pollicetur, disseremus. Cuius omnis ambiguitas 32 in discernenda coniugatione et cognoscendo praeterito perfecto versatur. De eis 33 nos pro ingenii viribus diligenter docebimus. Nam 34 caetera multorum expositio declaravit.
- 2. Igitur coniugationes sunt tres, ut alii, quatuor; quas in secunda persona praesentis temporis, indicativi modi 35 noscimus 36. Formae vero quatuor 37: perfecta, meditativa, inchoativa, frequentativa. Sed perfectae formae verba 38 omnium sunt coniugationum. Frequentativae tantum primae coniugationis; excepto lacesso, quod venit a lacero. Inchoativae tertiae 38 duntaxat correptae. Meditativae tertiae productae vel quartae.
- 3. Genera verborum facili ratione dignoscuntur 40. Aut enim activa sunt, et o littera terminantur, et assumpta r littera transcunt in passiva. Aut passiva, et adempta r novissima 41 littera redeunt in activa. Aut neutra 42, quae actum significant, et activam habent declinationem 43 et in passiva minime transcunt. Aut supina, quae ut activa quidem declinantur, sed significationem habent passivam, ut vapulo, venco, pendeo 44. Aut deponentia, superioribus 45 contraria, quae passivorum declinantur exemplo, sed significationem habent activam, neque r litte- [1712] ram possunt amittere 46. Aut communia similia deponentibus et passivis, sed agentis et patientis

hace vv. in i mittunt ablativum. — 24) Et masculini vel feminini vel trium sunt generum P., quicum faciunt V. Asc., nisi quod istae Et initio om. masculina et feminina vel trium generum sunt Go. Veram lectionem praestitit Gu. - 25) Ut hic et haec acer. Ut om. V. Asc. Go. Hie et haec acer et hoc acre Go. Hic et haec et hoc acer Gu. Tum ante v. acri interponunt et ab hoc ad eignificandum neutrum Gu. Go. De feminino acer ct. Priscian. lib. V, 3. pag. 178 seq. (Kr.) Servius A. G. a me cum Pompeio primum edita pag. 489. Servius ad Virg. Aen. VI, 685. - 26) Sunt autem, haec turris Gu. V. Asc. P. Addidi alterum haec ex Go., ubi autem om. Paullo ante v. singularem om. V. Asc. — 27) Haec satis, hanc satim, haec puppis Gu. — 28) Febris torquis, vectis, haec restis, hanc r. P. A. V. Haec febris, haec restis, haec torquis, vectis, praeter haec navis Gu. Ego secutus sum Go. — 29) Quae similiter et abl. P. Similiter et abl, om. quae V. A. Gu. Utrumque et et et quae absunt a Go., quem secutus sum. -30) Quae saepe per e poetae solebant proferre. Gu.

— 81) His subscriptionem addunt A. V. talem: Explicit nominum tractatus de verbo incipit. - 82) Omnes

ambiguitates Go. Paullo post disserenda pro discern. Gu. — 33) De his Gu. V. Asc. Tum pro ingenii nostri viribus vos decebimus. Gu. - 84) Nam et caet. V. Asc. P. Declar abit Gu. Tum Verborum coni. om. Igitur Gu. - 35) Temporis praesentis modi indicativi Goth. praesentis om. Gn. modi indicativi V. Asc. — 36) Dinoscimus V. A. P. Infra dignoscuntur recte scribitur. - 37) Formae sunt quatuor P. Sunt om. V. A. Formae vero IIII Gu. — 88) Verborum V. A. Sunt om. Ga. — 39) Vv. Excepto lacesso q. v. a. l. lach. tertiae om. Gu. Vv. quod venit om. Go. Lacesco pro lacesso scriptum in Go. - 40) Cognoscuntur Go. P. Dignoscuntur recte Gu. V. A. - 41) Et adempta nov. litt. P. A. V. Ut ad nov. lit. Go. Et dempta r litera nov. Gu. — 42) Aut neutra sunt V. A. P. Sunt om. Go. Gu. Tum quae aut consignificant Go. quae accusation vum significant Gu. - 43) Significationem V. Asc. -44) Vaeneo pendeo P. Veneo pandeo Go. Veneno pendeo Gu. - 45) Superiori Go. V. A. superioribus Gu. P. Tum quae modo passiv. Gu. Et signif. Go. V. A. P. Sed sign. dedi ex Gu. — 46) Admittere Gu. ammitformam amplectuntur. Unde constat universa verba duobus modis? declinari. Nam neutra et supina activorum, deponentia et communia passivorum regulam sequuntur. Sunt praeterea neutropassiva?, quae in praeterito perfecto et plusquamperfecto passivam declinationem habent; in aliis neutram. Et sunt haec sola, secundae quidem coniugationis, ut audeo, gaudeo, soleo; tertiae autem s: fido, fio, et si qua ex his componuntur. Praeter haec nulla sunt huiusmodi declinationis verba. Sunt alia passivoneutra superioribus contraria; haec sola: comperior, mereor, devertor, nam in praeterito, comperi, merui, deverti, sicut activa vel neutra proferuntur.

SEGM. VIII9.

- 1. Universa verba primae coniugationis, quae in secunda persona as syllaba terminantur, sive activa sunt, sive neutra 10, praeteritum perfectum in avi syllabas 11 mittunt, ut amo, amavi; aro, aravi; armo, armavi; narro, narravi; canto, cantavi; navigo, navigavi; paro, paravi; servo, servavi. Exceptis novem, quae in ui 12 mittunt praeteritum, ut seco, secui; veto, vetui 13; sono, sonui; tono, tonui; mico, micui; crepo, crepui; plico, plicui; domo, domui; frico, fricui; et si qua 14 annexis praepositionibus componuntur. Explico 15 tamen utramque formam servat in praeterito; nam explicui et explicavi dictum est. Quatuor huic regulae refragantur; nam neque in ui, neque in avi 16 exeunt: sto, steti; do, dedi; lavo, lavi; iuvo, iuvi; sed duo posteriora quidam superioribus applicant errantes 17. Nam illa in praeterito una syllaba crescunt; haec totidem quot in praesenti 12 proferuntur 19.
- 2. Secunda coniugatio quam non tantum²⁰ secunda persona, sed etiam prima [1713] facile²¹ declarat, quoniam omnia verba, quae eo syllabis²² in prima persona finiuntur, secundae sunt coniugationis, exceptis quatuor, uno tertiae coniugationis productae²³, eo, is; et si qua ex
- 1) Forma inflectuntur P. Asc. formam flectuntur V. forma plectuntur Go. formam amplectuntur Gu., quod dedi. — 2) Modis om. Go. Verba om. V. Asc. — 3) Neutra passiva Go. neutra passiva Gu. — 4) Secondae quidem coniug. et si qua ex his Go. omissis mediis. Sola quidem secundae coni. audeo, soleo, gaudeo, mereo Gu. om. ut. - 5) Autem om. Asc. Tertiae au fido V. — 6) Sunt om. Gu. — 7) Passiva neutra Gu. V. A. P. Vestigium verae lectionis servavit Go., ubi est passivorum neutra. Tum superiori Go. V. Asc. -8) Divertor et paullo post diverti Gu. Go. P. Devertor - deverti V. Asc. Nam deest in Go. - 9). Inscriptio praemittitur huic segmento talis: De praeterito perfecto primae coniugationis in P. De prima coniugatione in Gu. Nulla enotata est ex Go. Nulla praemittitur in V. Asc. - 10) Sive activa sunt, sive neutra. Sic haud dubie vere emendavit P. Prius sive om. Gu. Go. V. Asc. Sunt om. Go. Post v. activa sic pergit Gu.: activa sive praeterito perfecto amavi syllabas mittunt, ut amo vi, paro vi, servo vavi. - 11) In vi syllabam P. V. Asc. persectum a. vi. syllabis Go. Exempla hoc ordine exhibet Go .: paro paravi, servo servavi, aro aravi, armo armavi, narro narravi, canto cantavi, navigo navigavi. - 12) In ui divisas syllabas P. Vv. divisas syl-

labas om. Gu. Go. V. Asc. — 13) Ut seco secui, neco necui, veto vetui P. V. Asc. Neco necui om. Gu. Go., quod necessarium est propter numerum ante indicatum. Ordinem sic refert Gu.: veto tui, sono nui, tono nui, mico cui, crepo pui, domo mui, frico cui, plico cui. - 14) Si qua om. Gu., qui exhibet: et anexibus praepositionibus comp. — 15) Plico tamen Go. — 16) Vv. Neque in avi desunt in Go. - 17) Errantes applicant Gu: - 18) Totidem in praesenti V. Asc. P. Tot quot in pr. Go. Totidem quot in pr. Gu., quod dedi. - 19) Hoc loco sequitur inscriptio: De coniugatione secunda in P. De secunda coni. in Gu. V. Asc. Abest inscriptio a Goth, quem secutus sum. — 20) Non tamen V. Asc. — 21) Prima deest in Go. facile abest a Gu. Tum omnia om. Gu. — 22) Quae eo syllaba P. V. Asc. quae eo syllabas Gu. quae in eo syllabis Go. - 23) Vv. Exceptus quatuor uno tertiae coni. productae om. V. Asc. Excepto uno tertiae coni. productae Gu. Exceptis tribus uno t. c. pr. Go. — 24) Et si composita ex eo fig. P. a si qua ex eo componuntur Gu. — 25) Et duobus primae Go. V. Asc. - 26) Beo as om. V. Asc. Et ante beu om. Go. — 27) Vv. in has syllabas accesserunt ex Gu. Perfectum in as mittunt Go. mittunt etiam in Gu. Tum vet in ui divisas syllabas cons. praep. P. Videlicet in w eo composita figurantur²⁴, et tribus primae²⁵, creo creas, meo meas, et beo, as ²⁶ — praeteritum perfectum mittit in has syllabas²⁷: vel in ui consonante praeposita, vel in vi praeeunte vocali, ut doceo docui, paveo pavi, caveo cavi; pauca in²⁸ si et vi, quae inter excepta notavimus²⁹.

-0.000 3.0 Ergo omnia verba secundae coniugationis, qualibet consonante praeposita co syllabis 30, praeteritum perfectum in ui mittunt 31, ut habeo habui, debeo debui, rubeo rubui, doceo docui, taceo tacui, misceo miscui, iaceo iacui, noceo nocui, arceo arcui 32, egeo egui, splendeo splendui, candeo candui, madeo madui 33, langueo langui, rigeo rigui, caleo calui, doleo dolui, oleo olui, palleo pallui, timeo timui, tepeo tepui, torpeo torpui, careo carui, pareo parui, vireo virui, floreo florui, horreo horrai, censeo censui, niteo nitui, pateo patui, teneo tenui, caneo canni. Excipiuntur pauca, quae in si syllabam mittunt praeteritum3, ut iubeo iussi, mulgeo mulsi, algeo alsi, fulgeo fulsi, ardeo arsi, suadeo suasi, maneo mansi, haereo haesi, rideo risi, torqueo torsi, indulgeo indulsi. De 35 urgeo et turgeo ambigitur. Alia in xi, ut lugeo luxi, frigeo frixi. Illa in vi36 praeteritum mittunt, quae in prima persona, modi indicativi, temporis praesentis, v ante eo habent, et primam syllabam, quam in praesenti tempore brevem, in praeterito longam habent 37, ut faveo favi, paveo pavi, foveo fovi, moveo movi, caveo cavi, voveo vovi, et quae ex his componentur. Quaedam, quamvis 38 in praesenti non sint similia superioribus 39, praeteritum tamen 10 in vi mittunt producta penultima syllaba, ut neo nevi, fleo flevi, cieo civi 41, impleo implevi, compleo complevi, expleo explevi, deleo delevi. Non multum ab his discrepare videntur 2 etiam haec, quorum prima syllaba in praeterito ex correpta cadit [1714] in productam, ut sedeo sedi, video vidi. Contra omnium 43 regulam est prandeo prandi. Quaedam sunt in secunda coniugatione, quorum praeteritum perfectum iteratur per primam; haec sola 44: pendeo pependi, spondeo spopondi, tondeo totondi, mordeo momordi. Quae assumptis

praeposita cons. Gu. Mittit in ui cons. praep. V. Asc. Go., nia quod Go., mittunt. - 28) Praceunte vocali (om. vel in vi) paveo pavi, caveo cavi, in di et in si quae V. Asc. Procesuste vocali (om. vel in vi) pavi pacui, in si et si quae Go. Vel in vi syllabam prateante vocali, ut docev docui, paveo pavi, caveo cavi; vel in di; pauca in xi vel in si quae. P. In vi (om. vel) praeeunte vocali pavea: Tu si et exi quae Gu. - 29) Quae intercepta notavimus Gu. Notavimus etiem Go. Quae inter excepta notabinua V. Asc. P. - 30) Eo syllaba Go. Gu. V. A. Eo syllabae P. syllabia scripsi de coniectura, ut paullo ante acribendum fuit. --- 31) In ui mittunt Go. Gu. V. Asc. In ui divisas syllabas mitt. P. - 32) Post v. arcui interponunt V. A. P. areo arui, quod exemplum sheet in Gu. et Go. In Go. desidoratur etiam egeo egui, quod infra post madui legitur. - 33) Hic interponunt aegreo aegrui V. Asc. P., quod exemplum om. Gu. et Go. In Go. h. l. est egeo egui. Omnia autem ista hoc ordine exhibet Gu.: habeo habui, rubeo, doceo, taceo, misceo, iaceo, arceo, noceo, madeo, eplendeo, candeo, egeo, langueo, rigeo, caleo, doleo, oleo, palleo, teneo (leg. timeo), tepeo, torpeo, torreo, horreo, pareo, careo, vireo, floreo, censeo, niteo, teneo, caneo; in quo ordine, si excipias duo po-

strema, omnia secundum litterarum seriem terminationi eo praecedentium, procedunt. Pro caneo ui in Go. est ganeo ganui. - 34) Ut additum ex Ga. et Go. Tum mulceo mulse ante mulgeo exhibent V. Asc. P. - 35) Praep. De desideratur in Gu. Ut ante lugeo interpositum ex codem Cod. Pro ambigitur in codem ambigunt. - 36} Illa in vi syllabam pr. P. Voc. syllabam om. Gu. Go. V. Asc. — 37) Habent longam Gu. — 38) Quaedam etiam quanquam P. Etiam om. Gu. V. Asc. Etiam, quanquam om. Go. Quamvis dedi ex Gu. — 39) Superioribus sim. Gu. — 40) Praeteritum perfectum tamen in i mittunt Gu. Praeteritum tamen in ui mittunt productam syllabam (om. vv. prod. pen.) Go. Praeteritum in vi mittunt producta syllaba V. Asc. Producta penultima syllaba Gu. Praeteritum in vi syllabam mittunt producta penultima praeteriti P. - 41) Pro cieo civi in Gu. est: cleo ui; in Go. ereo erui. - 42) Extirpare videntur Gu. — 43) Contra regulam omnium Gu. — 44) Quorum præsentis prima syllaba literarum in principio praeteriti: sunt autem haec sola P., in quibus haud dubie pro literarum, quod ex errore typothetae profectum, scribendum est iteratur. Reliqui libri sic: quorum praeteritum perfectum iteratur per primam, nisi amod Gu. per primam syllabam iteratur. Iidem om. vv.

XX

praepositionibus non eodem modo proferenda sunt; nam despondi, et dispendi, et rependi, et detondi, et praemordi dicimus. De neutropassivis abunde dictum est 3 ni tilim moralina morali

- 4. Tertia conjugatio correpta, quae secundam personam in is syllabam 4 mittit5, imperativo modo in e solitam6 converti, praeteritum per has syllabas effert: in ui, praeposita consonante; in vi, praeposita vocali; in i consonante qualibet praeposita; in si; et in xi.
- 5. Sed illa praeteritum in ui mittunt, quae in praesenti tempore indicativi modi u ante novissimam litteram habent, ut tribuo tribui, statuo statui, minuo minui, imbuo imbui, obruo obrui 10. Ex his duo notantur 11 tantum, quae in xi mittunt praeteritum, fluo fluxi, struo struxi. Et quae in lo syllabam excunt in praesenti, nihilominus praeteritum in ui 12 mittunt, ut volo volui, nolo nolui, colo colui, consulo consului, alo alui. Pauca praeterea in eandem extremitatem mittunt praeteritum, quanquam praesens dissimile superioribus habeant 11: tremo tremui, gemo gemui, fremo fremui 15, compesco compescui, pono posui, necto nexui, sterto stertui 16, pecto pexui, texo texui, senesco senui, gigno genui 17, et si qua ex his componentur. Vi syllaba terminantur in praeterito haec sola: sperno sprevi, sterno stravi, cerno crevi 18, sero sevi, tero trivi, pasco pavi, quaero quaesivi, lino levi 19, quiesco quievi, cupio cupivi, consuesco consuevi, [1715] peto petivi, sapio sapivi 20.
- 6. In i²¹ praeposita consonante in praeterito desinunt, quae in praesenti do syllaba terminantur praecedente n littera, ut scando scandi, accendo accendi 22, descendo descendi, offendo offendi, pando pandi, prendo prendi, mando mandi. Tria n in praeterito amittunt 23, fundo fudi, linquo liqui, scindo scidi. Sic Lucan. in III. [Aut scidit, et medias fecit sibi litora terras.]2 Et quae minus una syllaba proferuntur, producta prima syllaba in praeterito, quae in praesenti corripitur; ut capio cepi, iacio ieci, facio feci, fugio fugi, fodio fodi 25. Pauca praeterea ean-

we posite cous. Cu. Milli in ai core made. V. Ast. strems, ocures sectiodem lifterarius seriem terminationi sunt autem. Verba praeteritum iteratur ex grammatica breviloquentia accipienda sunt accipit reduplicationem, ut nunc loquimur, αναδιπλούται, quod Graeci dicunt. - 1) Et praemordi desiderantur in Go. - 2) De neutris passivis Gu. V. Asc. Tum aliunde V. Asc. P., pro quo in Gu. habunde, in Go. recte abunde. - 3) Sequitur inscriptio talis: De tertia coniugatione in P. V. Asc. De tertia coningatione correpta in Gu. Recte om inscriptio in Go. - 4) In is correptam P. Correptam om. Go V.A. In is syllabam Gu., quod dedi. - 5) Et in imperativo P. la imp. om. et V. A. Et in om. Gu. Go. - 6) In e correptam convertit P. In e solidam convertit Go. V. Asc., nisi quod Go. converti. Veram lectionem fontemque erroris monstrat Gu., ubi est: in e solita est converti. - 7) In ui divisas syllabas, pr. P. Locum sic efferunt V. Asc. effert: in di praeposita consonante, in ui praeposita vocali in i consonante qualibet praeposita in si et in xi. In Gu. ita habetur: in ui praeposita consonante. In ui praeposita vocali, In una consonante praeposita qualibet in si et exi. Veconsonante qualibet praeposita desunt apud P. 8) In Goth, ascendo ascendi V. Asc. P. Exemplorum ordo in ui divisas syllabas mittunt P. Paullo ante: Sed illa Gu. talis: ut scando scandi, offendo di, pando di,

tamen V. Asc. - 9) Syllabam pr. v. litteram Gu. -10) Perfecta om. Gu. et exempla addit haec: annuo, diluo, induo. - 11) In his duobus mutantur Go. mutantur etiam Ga. - 12) In wi divisas syllabas m. P. - 13) Praeterea pauca Gu. - 14) Praesens simile sup. non habeant P. praesens similis sup. habeant Go. Non ignorant etiam V. Asc. Veram lectionem praestitit Gu. - 15). Pareo parui male h. l. intrudit Go. - 16) Sterno sternui pro sterto ui male in Go. - 17) H. I. interponuntur in P. Asc. V. increbresco increbui; nam increbro non invenitur, nisi quod V. A. increbesco - increbo exhibent. Recte ista omittuntur in Gu. et Go. Paullo post In wi syllaba Gu. Disyllaba V. Asc. - 18) Cresco crevi h, l. interposita in Gu - 19) Lino livi P. V. Asc. Lino levi vel linivi Gu. Leno levi Go. Fortasse legendum: Lino levi vel livi. - 20) Post v. quievi cetera sic exhibet Gu.! peto tii vel tivi, sapio sapui, sepio sepui, cupio cupivi, consuesco consuevi. - 21) In Di praep. Go. V. Asc. P. contra mentem Grammatici, qui paullo ante: in i praeposita qualibet consonante. ram lectionem servavit Go., quem secutus sum. Vv. in i Recte Gu. In i praep. - 22) Accendo accendi dedi ex dem clausulam habent novissima littera 26 praesentis temporis in i conversa, emo emi 27, vinco vici, rumpo rupi i solvo solvi, cudo cudi, volvo volvi.

The si syllabam praeteritum 28 mittunt verba, quae in praesenti do vel mo syllabis terminantur, si sit natura longa penultima, ut ludo lusi, laedo laesi, cedo cessi, plaudo plausi, trudo trusi, rado rasi 29, illido illisi, allido allisi, promo prompsi, sumo sumpsi, demo dempsi, resumo resumpsi. Et premo 30, quamvis correpta sit penultima, in eandem syllabam exit, et quicquid ex co componitur, ut premo pressi, exprimo expressi, comprimo compressi. Et quae 31 in bo, vel in po syllabas desinunt, praeteritum similiter in si syllabam mittunt, ut scribo scripsi, nubo nupsi, scalpo scalpsi, repo nepsi, serpo serpsi, sculpo sculpsi 32. Praeter haec pauca sunt, quae non eadem 33 extremitate finiuntur in praesenti, praeteritum tamen in si syllabam mittunt, spargo sparsi, mergo mersi, tergo tersi 34, mitto misi, uro ussi 35, contemno contempsi, concutio concussi, gero gessi, et si qua ex eis 36 in compositam figuram transcunt.

8. In xi syllabam in praeterito desinunt verba, quae in praesenti go syllaba terminantur, ut cingo cinki, pingo pinki, sugo suxi 37, affligo afflixi 38, pergo perrexi, rego rexi, diligo dilexi, intelligo intellexi, negligo neglexi, fingo finki 39, tego texi. Excipiuntur tria in si [1716] desinentia 40, quae in superioribus notavimus 41. Et alia quatuor, quae non in xi, sed in gi syllabam 42 mittunt praeteritum: tango tetigi, frango fregi, lego legi, ago egi. Et si qua ex his componuntur, simplicium formam sequuntur 43. His simile est impingo, quod impegi facit praeteritum. Praeter haec in xi praeteritum mittunt 44, vivo vixi, coquo coxi 45, mingo minxi, illicio illexi, aspicio aspexi, flecto flexi, duco duxi, dico dixi 46, veho vexi, traho traxi.

9. Sunt tertiae coniugationis verba, quae primam syllabam in praeterito duplicant 47, quae omnia subiecta sunt: pello 48 pepuli, tango tetigi, fallo fefelli, pendo pependi, tendo tetendi, pungo pupugi, sed et punxi dicimus 49; tundo tutudi, caedo cecidi, cado cecidi 50, pario peperi,

plasic exhibit fin, condo dide, reditoriste, tendo, saleprendo di, mando di. - 23) Tria en im in pr. V. Tria n. in praeterito admittunt n. Gu. - 24) Sicut Lucas ait Scidit et in medias nihil amplius Gu. Sic Lucan. ait Scidit et in medias fecit sibi littora terras V. Asc. P. Goth., misi quod in V. sibî lator aterras; et in Go. scidit et med. - sive litt. Locus Lucani est Phars. III, 61. - 25) His addit Go. emo emo, male, quia perfecta una syllaba breviora voluit significare Grammaticus. Ceterum facio feci om. Go. - 26) Eadem clausula habent novissimam litteram - conversam Gu. Male. Sententia est: eandem eum superioribus clausulam, h. e. disyllaba ut sint, habent verba haec cet. - 27) Emo emi addita ex Gu. - 28) In Si praeteritum mittunt syllabam V. Asc. P. Goth., nisi quod in Goth. syllaba. Veram lectionem praestitit Gu. - 29) Rado rasi om. Go. Sumsi - demsi - resumsi Go. In Gu. est: promo si, demo dempsi, sumo sumpsi omisso res. - 30) Et premo pressi quamvis - ut exprimo expressi nihil amplius Gu. - 31) Quae desideratur in Gu. - 32) Exempla hoc ordine exhibet Gu. ut scribo si, nubo scalpo si, repo si, serpo si, sculpo si. - 33) Quae minime in eadem Gu. Quae non eandem extremitatem fin. Goth. -34) Tergo tersi abest a Go. - 35) Temno tempsi inter-

mentunia seriori diann asso indico. - 2) Americ Ca. ponunt h. l. V. Asc. P. - 36) Ex his Go. V. Asc. P. Tum in comp: fugerunt in compositam figuram Gu. -37) Sugo suxi addita ex Gu. V. Asc. - 38) Adfligo adfl. Go. Tum Negligo neglexi om, Gu. V. Asc. - 39) Figo fixi Gu. V. Fingo finxi, tego texi desunt in Go. - 40) Tria in go desinentia V. Asc. - 41) Quae superius notav. Gu. - 42) Syllabam om. Go. V. Asc. - 43) Secuntur Go. Tum His et i am simile est Gu. - 44) Mittunt praeteritum Go. In xi quaedam praet, m. Gu. -45) Quoquo coxi, mingo minxi Go. Coquo c. meio minxi V. P. Mingo minxi desunt in Gu. Inlicio inlixi Go. Illeceo Gu. — 46) Dico dixi om, Gu. Go. Asc. Contraho traxi Gu. — 47) Quae prima syllaba in p. dupliciter Go. - 48) Ut pello pep. tango tet. V. Asc. P. Ut tango tet. pello pep. Goth. Tango tetigi, pello puli om ut Gu. - 49) Sed punxi dicimus om. et Asc. Pupugi vel punxi Gu. Mihi hoc omne insiticium esse videtur et a seriori manu additum. - 50) Tondo totondi, caedo caecidi Go. Reliquorum ordinem sic praestat Gu.: tundo tutudi, cedo di, cado cecidi, cano cecini, pa-rio peperi, disco didici, posco poposci, curro cucurri, pedo pepedi, parco peperci. Recepi ergo caedo cecidi, quod a reliquis libris abest. Pedo pepedi desunt in Go.

AXT

cano cecini, disco didici, posco poposci, parco peperci, facit et parsi1; curro cucurri, pedo pe-Haec adiunctis2 praepositionibus non eodem modo proferenda sunt; nam duplicatam3 in simplici figura syllabam in compositione amittunt . Dicimus enim sic: expendo expendi, decurro decurri, refello refelli, compello compuli, concido concidi. Sed ex his duo sola praepositionibus annexis in suo statu manent6, dedisco, et deposco; nam dedidici et depoposci faciunt praeteritum. Cano autem neutram regulam sequitur, quia occino occinui, succino succinui, concino concinui dicimus8. Et si qua composita sunt9 in eadem coniugatione, quae novissimam syllabam geminant in praeterito; illa videlicet, quae a do 10 verbo primae coniugationis componuntur, condo condidi, reddo reddidi, trado tradidi, subdo subdidi, prodo prodidi, addo addidi, abdo abdidi 11. Similiter proferuntur 12: credo credidi, vendo vendidi. Excepto circumdo circumdedi, quod secundam personam facit circumdas, et est primae coniugationis 13.

10. Quarta coniugatio, vel tertia 14 producta, quam imperativus modus prodit 15, litteram i in fine conservans, praeteritum perfectum in vi syllabam mittit, vel in duplicem i 16, [1717] ut audio audivi, vel audii; munio munivi, vel munii; saevio saevivi, vel saevii; lenio lenivi, vel lenii17; mollio mollivi, vel mollii; finio finivi, vel finii; punio punivi, vel punii; sopio sopivi, vel sopii; accio accivi, vel accii; scio scivi, vel scii; hinnio hinnivi, vel hinnii; exeo exivi, vel exii; ineo inivi, vel inii, et caetera his similia. Pauca in si exeunt, et sunt fere haec 18; sarcio sarsi 19, farcio farsi, haurio hausi, sepio sepsi, sentio sensi. Alia in xi, haec 20 sola: sancio sanxi, fulcio fulxi 21, vincio vinxi. Unum invenitur; quod primam syllabam in praesenti compit, in praeterito producit venio veni; et composita ex eo in hune modum proferuntur, A pario composita dissentiunt in praeterito. Aperio enim aperui facit, operio operui, reperio autem reperi, et com-

omnia subiecta sunta pello ! pepuli, tango tetigi, fallo fefelli, pendo pepeudi, tando tetembi.

mentum a seriori manu esse iudico. - 2) Annexis Gu. - 3) Duplicam Go. - 4) Syllaba in composit a admittunt Gu. - 5) Concido concidi om. Gu., qui exempla sic exhibet: Expendo pendi, decurro ri, refello li, compello li vel compuli. In Go. est: compello compulsi, concedo concedi - 6) Permanent Gu. Tum disco et posco et dedidici et depoposci fac, praet. Go. Disco et posco nam ded. et dep. fac, pr. V. Asc. Nam et ded. et dep. Gu. Dedisco et deposco cum P. diserte exhibet Gu. - 7) A cano autem composita neutram regulam sequuntur. P. Cano autem neutram regulam sequitur Gu. Go. V. Asc. Putschiana lectio ex interpretatione orta videtur. - 8) Concino nui, succino nui dicimus Gu. om. quia. Breviora etiam exhibent V. Asc. Go., in quibus post sequitur est: concinui facit; in Go. etiam facit desideratur. Apertum est, integrum versum excidisse. -9) Sunt additum ex Gu. Go. - 10) Verba: Quae novissimam syll. gem. in praet.; illa videlicet, quae a do in P. desiderantur, ubi totus locus ita exhibetur: Et si qua composita in eadem coni. a verbo primae coniug. componentur, ut condo cet. In Asc. et V. post vv. in eadem coni. plene interpungitur et pro quae sigla legitur Qm. In Gu. autem postr. dicimus haec sequentur: Composita sunt in eadem coniugatione quae cet. In Go quae

1) Vv. facit et parsi, quae absunt a Gu., addita- desideratur. - 11) Abdo abdidi desunt in Go. Exempla sic exhibet Gu. condo didi, reddo didi, trado, subdo, vobdo, prodo, abdo, edo, addo, perdo, dedo, didici (sic). - 12) Proferuntur om. Gu. - 13) Excepto - coniugationis. Haec omnia desunt in Go. Sequitur inscriptio talis: De Quarta coniugatione in V. Asc. P. De producta IIII. Gu. Non habet inscriptionem Go. -14) Sive tertia P. Omnem locum sic praestat Gu.: Quarta coniugatio producta quam. In Goth, legitur: Quarta coniugatio vel tertia producta est, cuius imperativus modus i litteram in fine conservat. - 15) Producit Gu. Prodit recte V. Asc. Tum conservat male V. Asc. P. Veram lectionem conservans exhibet unus Gu. - 16) In duplicem ii Go. In ii duplicem Gu. - 17) Linio linivi, vel linii P. Inio inivi, vel inii V. Veram lectionem praebent Go. Asc. Totum locum sic exhibet Gu.: ut audio divi vel dii, munio nivi vel nii, sevio sevi vel sevii et cetera hiis similia. - 18) Haec fere Asc. V. P. - 19) Sarsi vel sarcivi Gu. - 20) Sola haec V. Asc. P. - 21) Vel si melius interponit Gu. - 22) Multo breviora h. l. exhibent libri: Proferuntur. Aperio aperui compositum dissentit reperio repperi Gu. Prof. Aperio aperui et huic compositum desentit reperio reperi. Go. Aperio aperui, cuius compositum dissentit reperio repperi. V. Asc. Unde sua hauserit P. incertum

Digitized by Google

perio comperi. In has fere syllabas omnia verba, quae quartae coniugationis norma compleotitur, in praeterito desinunt. Socialis lea socialista de la companya della comp

S. B. G. M. IX. 1947. Commission of Street of Street of Street necta da la Sed ne quid ambiguitatis esse 23 possit legtoribus, non dissimulabimus 24 de illis dicere, quae rationi refragantar. Sunt emin verba, quae personis se deficiunt, et impersonalia dicuntur; alia modis; alia temporibus; alia coniugationibus; alia participiis. De his exponemus, et primum de impersonalibus; quae aut secundae 27 sunt conjugationis, aut tertiae, quantum ex tertia persona contemplari licet. Quae secundae coniugationis sunt 20, eorum alia accusativum casum. trahunt, ut pudet, taedet, piget, poemitet, miseret, decet; alia dativum, ut licet, liquet, libet. Unum est, quod casu non eget 29, oportet. Et omnia praeteritum in uit syllabas 20 mittunt, ut puduit, piguit, poenituit, licuit, libuit, decuit; praeter tria 31, quorum duo deficiunt praeterito, liquet et taedet; anum quasi passivam habet declinationem, miseret, nam misertum est 22 dicimas. Licet tamen 35 et libet ad hanc similitudinem proferri possunt, licitum est, libitum est. Et taedet in composita figura 34, pertaesum est. Tertiae comingationis impersonalia dativum ca- [1718]. sum assument, ut contingit35, evenit; accidit, expedit. Quaedam primae coniugationis impersonalia reperiuntur, at iuvat, praestat; quae 26 etiem aliter declinari possunt. Sed omnia tam in futuro 37 imperativi modi, quam infimitivi, nec non etiam gerundivis, participialibus 38 et participiis utriusque temporis 39 deficient 40.

2. Defectiva 41 in modis sunt haec. Quaeso, quaesumus 42, quod primam personam habet in singulari et plurali indicativi modi duntexat, licet quaesere lectum 3 sit apud Sallustium,

est; mutare tamen nolui, quia probabile est, sic Grammaticum scripsisse. Post v. repperi in Gu. statim haec sequuntur: Omnibus syllabis desinuntur (sic) omnia verba, quae tertiae conjugationie norma complectitur. Sed neque ambiguitas esse possit cet. A quibus verbis novum segmentum incipit. - 23) Possit esse V. Asc. P. — 24) Dissimulamus Go. — 25) Refragant Go. — 26) In personis Gu. Go. V. Asc. Sed sequentia ostendunt, recte in P. omissam esse praepositionem. — 27) Aut sunt secundae V. Ase. P. Quae aut secundae coniugationic aut etiam tertiae om. eunt Gu. Inde ab his verbis: Quae aut secundae sunt coniugationis aut cet. incipit rursum Cod. Gu. papyraceus, quem alterum dicimus; praesixaque est inscriptio talis: Focae de impersonalibrus. — 28) Quae secundae coni, sunt. Desunt haec verba in omnibus praeter P., qui unde habent, nescimus. Necessaria tamen videntur. — 29) Quod casibue non indiget Go. Quod casu non indiget V. Asc. P. - 30) In uit divisas syllabas P. In uit syllabam Gu. 2. Go. V. Asc. In uit om, v. syllabam Gu. 1. Rescripsi syllabas. — 31) Praeterea quorum Go. Praeter haec tria q. Gu. 1. - 32) Nam misertus sum Gu. 1. 1-38) Et tamen libet licet Gu. 1. Et licet tamen et Go. Tum ut hanc sim. Gu. 1. — 34) In composita figura format pert. Gu. 1. — 35) Contigit Gu. 1. — 36) Quae

et aliter Go. V. Asc. P. Et quae etiam aliter Gu. 1. Quae et alliquid declarari possunt Gu. 2. — 37) Sed omnia futuro tam imp. P. Tum imperativi quam infinitivi modi P. Quam infiniti Go. — 38) Gerundivis dedi ex Gu. 1. Gerun dii vel participialia Go. Gerundia participalia Gu. 2. Gerundiis participialis V. ger. participalibus Asc. Verbum participialibus deest in Gu. 1. — 39) Participiis praeteriti et futuri temporie P. participiie utriusque def. om. temporis Gu. 1. partis. cipia utriusque temp. Ga. 2. participiis utriusque temporibus Go. participiis utriusque temporis V, Asc. — 40) Sequitur in Gu. 2. Einis. Tum: Focas de verbis in modio deffectiva - 41) Defectiva verba in Gu. 1. -42) Quaesumus additum ex Gu. 1. Ex eodem adiicienda fuerunt vv. in singulari et plurali. Nam quaesumus scriptum qs, ex ignoratione compendii omissum, reliqua secum traxit. - 43) Licet quaesi relictum sit Go. Gu. 2., nisi quod Gu. 2. quasi. Pro quaesere in Gu. 1. quaerere. Tum vv. et Tullium om. Gu. 1. Caeterum cf. Cic. in Arat. 18., ubi alii quaesere alii quaerere infinitivum posuerunt. Ex hoc loco quaesere inter fragmenta Sallustii posuit Gerlach. pag. 247. Cf. praeterea etiam Festus s. v. Quaeso.

ा हास

5 19**6** 42 6 7

et Tullium. Ovat, infit¹; hace quoque tertiam personam habent solam; acd ovat participium facit praesentis temporis, ovans; cum in² declinatione verbi deficiat. Similiter actim et duim¹. Inquam prima persona⁴ contra morem omnium profertur; et utrumque numerum modi indicativi praesentis temporis habet tantum⁵; imperativi numerum singularem habet tantum; nam inque apud Terentium lectum est. Ato praesens et praeteritum imperfectum habet tantum. Faxo futurum tempus tantum, vel, ut alii, promissivum modum ostendit. Salve, salvete⁶, imperativi modi, secunda persona, utroque numero lectum est; et infinitivi¹ modi praesentis temporis, salvere. Codo et ave similiter et imperativi secundam⁶ personam habent numeri singularis. Codo etiam anmeri pluralis lectum est apud Plautum: cetteゥ.

3. Et coniugationibus et praeterito 10 deficient haec: Fero fers, praeteritum facit: tali 11. Sum, es, est; fui 12. Ferio, feris; percussi. Tollo tollis 13, sustuli facit. Edo, es, est; edi. Hoc infinitivum 14 praesentis temporis non in re syllabam, sed in se contra morem omnium mittit; esse enim 15 dicendum est. Volo, vis; volui. Hoc quoque incertae est coniugationis, et futuro imperativi et infinitivi modi deficit, et gerundivis vel 16 participialibus; quae supina alii dicunt. Meto messui facit 17; nam aliter proferri non potest. Polleo, furo 18, similiter et glisco et quatio, nallum habent praeteritum. Memineris tamen 10 inchoativae formae verba, quae praeterito perfecto deficiunt. Participiis carent verba alia praesentis 10 temporis, alia futuri, alia utrinsque. [1719] In praesenti 11 itaque deficit sum, et quae ex en adiectis praepositionibus componentur; praeter duo: absens et praesens; quae a verbis absum et praesum veniunt. Et eo verbum in participio 21 nominativi casus, numeri singularis deficit, in caeteris recte declinatur. Composita 21 quaedam etiam nominativum habent, ut praeteriens, abiens. Futuri temporis participia 21 in primis verba formae inchoativae non habent, ut horresco, calesco, et his similia 25. Deinde omnia secundae coniugationis, quae sunt generis neutri, et in formam transcunt inchoativam, ut horreo, caleo, tepeo, niteo 26, pateo, stupeo 37, splendeo, vigeo, vireo 29, rigeo, floreo, paveo, rubeo, tabeo 15.

1) Vv. Ovat, infit desunt in Gu. 1. - 2) Praep. in deest in Gu. 1. In diffinitions v. V. Asc. - 3) Ausim et Perduim P. Ausim et perduint pro perdunt dicunt V. Asc. Ausim edunt Gu. 2. Recte igitur ausim et duim Go. Et duim om. Gu. 1. - 4) Post v. persona in P. sequentur haec: modi indicativi praesentis temporis numeri singularis contra cet., quorum nihil, praeter ultimum v., in reliquis libris omnibus. Igitur eieci. -5) Omnia ista: utrumque - habet tantum accesserunt ex Gu. utroque, Go.V. Asc., qui tamen sic variant: Inquam in prima persona contra morem omnium profertur et utrumque numerum modi indicativi prassentis temporis et et (sic bis) praeteritum habent tantum. Faxo cet. Ga. 1. Inquam primam personam contra morem omnium profert utrumque numerum modi ind. temporis praes. inquam imperativum numeri singularis habet. Gu. 2. Inquam prima persona contra morem omnium proferuntur utrumque numerum indicativi temp. praes. imperativi numerum singularem habet. nam inquam aput Therent imperfectum tantum (om. habet). Go. Inquam in prima persona contra morem omnium profert utrumque numerum modi ind. praes. temp. inquam:

imperativum numeri singularis habet tantum, nam inque apud Ter, lestum est. Aio prais, et praeteritum imp. hubet tantum. V. Asc. Apparet, has omnes varietates ortas esse ex omissiombus, quae clausulis similibus originem debent. Ceterum inquie apud Terent, legitar in Heaut, IV, 7, 1. Cf. Prisc. X., 1. - 6) Salvete hic om. Gu. 1., sed infra post lectum est exhibet salve, salvete, Vv. imperativi modi secundo persona utroque numero lectum est desant in Gu. 2. Goth. - 7) Infiniti modi Gu. 2. Go. Tum praesens tempus P. V. Asc., tempus praesens Gu. 2. - 8) Semper h. l. interponit sole P. Sécundam semper utrumque om. V. Asc. - 9) Apud Plantum cedite Gu. 1. Ap. Plantum cet e Go. 2. Apud Plautum cedite mihi pro dicite V. Asc. Est dictum apud Plautum. Cetera coni. Goth. Cod. Gu. 2. h. l. explicit. sscriptumque habet Finie. Plauti Merc. V, 4, 4. Cette destrae nunc iam. - 10) Sunt quae in coniugationibus et in praet. def. Gu. - 11) Fero fers tuli praet. facit Gu. — 12) Est om. Go. fui om. Gu. — 18) Tollie om. Gu. — 14) Hoc infiniti modi Go. Hoc in finitivum modum Gu. Tum non in rem s. sed in sem Go. - 15) Esse enim om. Gu. - 16) Gerundiis et part. P.

madeo, tumes, siles, paltes, ferves, times, lates; ham et hace assumptis praepositionibus faciunt incheativa, ut pertimesco, delitesco 11. Valeo tamén cum faciat 31 convalesco, in 12 participio faturi temporis minime deficit; nam valiturus dicendum est. Sunt alia praeterea, quae non transcunt in formam inchoativam ciusdem conlugationis et generis, et nihilominus in 15 participiis.temporis futuri deficiunt, ut egeo, merco, polico , calleo, studeo. Praeter hace et 37 volo caret participio suturi temporis, et nolo; et quae ex illis componuntur. Similiter et metuo, fluo, sitio, tremo, saevio, sero, algeo e, disco, posco, furo e, quae verba primitiva utriusque temporis participiis carent. Similiter impersonalia omnia, de quibus superius docuirus, et defectiva illa, videlicet quae ordine declinari non possunt, ut aio, quaeso, inquam 41, faxo, salve, ave 42, codo, possum 43; similiter et soleo.

4. Sunt verba, quae in 41 prima persona confusa habentur, quorum significationem secunda persona confugationis discernit: dico dicas, correpta priore syllaba, dico dicis, producta; fundo fundas, fundo fundis; voto volas, volo vis; appello appellas, appello appellas; compello compellas, compello compellis; mando mandas, mando mandis. Sunt alia, quae ex diversa [1720] forma praesentis temporis in praeterito confunduntur: paveo pavi, pasco pavi; cerno crevi, cresco-erevi; acuo acai, aceo acui; lugeo luxi, luceo luxi; pendeo pependi, pende pependi; frigeo frixi, frigo 4 frixi. Sunt quae idem habent praesens et praeteritum perfectum 47, haec sola: odi, novi, coepi, memini, pepigi. Haec enim48 in imperativo, praeter memini, quod memento facit, deficiunt et in 40 futuro infinitivi modi, et in supinis, nec non et in participiis 50 utriusque temporia. Unum ex his odi duo participia facit praeteriti temporis 54 figurae compositae, exosus et peresus. Sunt alia, quae in omni declinatione secundae sunt coniugationis, et infinitivo 52 modo quasi tertiae correptae proferunter: fulgeo infinitivam fulgere facit, ferveo fervere, obsideo obsidere. Lectum est et strido 50, quod tertine est; afii ut secundae proserunt, ac maxime Lucanus huiusmodi declinationem usurpavit.

Gerundi vel participalibus Go. —'17) Meto messui om. facit P. V. Asc. Meto messem facit Go. Verum exhibet Cod. Gu., ubi tamen verba: nam aliter proferri non potest, . omittuntur. - 18) Pelleo fur io similiter et glisco et gratio Gu. Polleo sitio similiter glisco et quatio Go. Polleo Sisto s. e. g. e. q. V. Asc. P. - 19) Mom. tantum Go. Tum quia praet. V. Asc. P. quod in pract. Go. Quae recte exhibet Gu. Errores orti ex non intellecto compendio. - 20) Vv. haec: Participiis carent verba alia praesentis apud Putsch. errore typographi exciderant. — 21) In praes. Gu. Go. V. A. Praepos. om, P. — 22) Praep. om. P. — 23) Composita etiam q. Go. - 24) Participia non habent in pr. V. Asc. Go. P. Vv. non habent in Cod. Gu. recte ad finem enunciati reficientur. — 25) Vv. Et his similia desunt in Go. — 26) Nates om. pates Go. - 27) Stupes h. l. om. Gu. et post v. tumeo interponit. - 28) Vireo deest in Go., sed infra poet v. madeo interp. — 29), Inbeo pro tabeo in Gu. - 30) Timeo deest in Gu. Ibidem paulto post om. haec. — 31) Et dekitesco P. ut pertimesco, del. Gu. ut pert. disucesco V. A. - 32) Facit Gu. - 33) Prae- exhibet Go. - 53) Et tribuo Go. pos. om. P. - 34) Nam raro valiturus Gu. - 35) Pras-

pos. om. P. - 36) Padeo Gu. Go. V. Asc. male. Calleo deest in Go. — 37) Praeter et haec et. Gu. — 38) Algeo deest in Go. - 99) Furio male Gu. Go. V. Asc. Tum quod verba prima Go. — 40) In V. A. sic pergitur: Similiter carent participiis impersonalis, quae vv. praeter extremum in reliquis desunt. Ex quibus servavi Similiter, quod milii necessarium videbutur. - 41) Inquit Go. - 42) Ave adiectum ex Gu. Go. V. A. - 43) Cedo ausim Gu. omissis vv. similiter et solso. Cedo et possum Go. V. Asc. - 44) Praepos. om. V. Asc. - 45) In praesente conf. Go. - 46) Frico frixi V. A. Frico frixi vel fricui Gu. Pendeo pep, et frigeo frixi desunt in Go. — 47) Perfectiem om. Gu. — 48) Enim aca cessit ex Gu. Praepositio deest in Go. Tum modo addit Go. — 49) Praepositio deest in P. — 50) In sup. — in part. Praeposs. om. P. Nec non etiam in part. Go. Etiam exhibent V. A. - 51) Facit praeteritum a compositae fgurae Gu. — 52) Et in infinitivo quasi V. Asc. P. Et infinito y. Go. Et infinitivo modo Gu., qued dedi. Paullo ante in omni coningatione pro i. o. dech.

- ... 5. Verba tam passiva quam deponentia, pec non etiam communia, cuiuscunque saint! coniugationis, praeteritum perfectum in has syllabas mittunt: in tus, in ctus2, in sus, in sus; adiuncto in omnibus sum verbo, ut amor, amatus sum; doceor, doctus sum; patior, passus sum; nitor, nisus 3 sum. Notantur pauca, quae in 4 praeterito deficiunt. Passiva quidem hace: feror, ferior, tollor. Faciunt enim praeteritum, latus sum, ictus sum, sublatus sum. Poscor; namque hoc quoque deficit in praeterito, postulatus sum; arguor, convictus sum; similiter et metuor et timeor nullum habent praeteritum perfectum. Deponentia vero haec8: vescor, fruor, medeor, liquor, reminiscor; quae in praeterito sic proferuntur: pastas sum, potitus sum, medicatus sum, liquefactus sum, recordatus sum; quae ab alio praesenti veniunt, sed ad supplementum declinationis defectivis accommodantur. Sunt quaedam deponentia incertae coniugationis 10, haec sola: orior, potior 11. Nam in secunda persona numeri singularis tertiae productae sunt, hoc [1721] est 12, quartae coniugationis, et in praesenti tempore 13 infinitivi modi 14. Oriris enim et potiris; item 15 oriri et petiri dicimus. Reliqua ad exemplum tertiae correptae declinantur. Sunt valis, quae a diverso 16 veniunt praesenti, sed 17 in praeterito confunduntur, ut patior passus sum 19, giandor passus sum; ut apud Virgilium: [Crinibus Iliades passis.] 15 Item vertor versus sum 2001, perror versus sum, ut apud eundem 21: [Et versa pulvis inscribitur hasta.] Sunt alia impensoralia, quae assumptis pronominibus 22 ablativi casus declinantur, et a verbis neutri generis figurantur, rel ab activis 23; quae dativum casum in serie orationis 24 admittunt, ut sedetur, ambulatur, status, pugnatur, itur, studetur; veniunt enim, ut dictum est, a neutris 25: sedeo, ambulo aisto, 11321 pugno, eo 36, studeo. His etiam Graecorum iactantiam, si quam de copia sermonis exercent, refutamus 27; quod haec propria nequeunt 28 explanare. Similiter nocetur 29, et suadetpr, et datur preferimus, quae in activa specie, dativo casui iunguntur. Sunt quae in 30 participiis deficiunt, at fruor, medeor, et reor; quod de praeterito: tamen habet 31 participium, et in praesenti et in futuro 32 deficit. Item nascor 33 futuri temporis 34 participio caret. Et impersonalia, sicut in activa declinatione, participia nulla habent, nisi quae poetica usurpavit licentia praeteriti temporis , at regnata, vigilata, pugnata*; futuri, ut: [vigilanda viris.31] Et quae his similia*.

1) Sint Go. Ante vv. Verba tam p., a quibus novum segm. incipit in libris, inscriptio legitur: De verbo passivo P. Go. De passivis V. A. Inscriptio nulla est in Gu., sed nova linea incipit. — 2) In gue Go. In tue, in eus, in rus Gu. - 3) Nixus sum P. Passus sum et caetera ceteris omissis Gu. — 4) Praepos. deest in P. — 5) Tollor. Faciunt enim desunt in Go. - 6) Namque om. Gu. — 7) Praeteritum om. Go. Perfectum om. Gu. - 8) Deponentia verba haec Go. - 9) Medicatus sum deest in Go. - 10) Incertis coniugationibus P. V. Asc. — 11) Potior orior P. V. Asc. — 12) Id est Gu. — 13) Et praesentis temporis Asc. — 14) Infiniti modi Go. - 15) Etiam V. Asc. P. Item Gu. Deest v. in Go. - 16) Ex diverso V. Asc. P. A div. Gu. q. adverso Go. -17) Et in pr. V. Asc. Et pr. om. praep. Gu. — 18) Patior passus sum desunt in Go. Patior pandor pass. sum Gu. — 19) Crinibus ilia depassis Go. Crinibus iliades spareis Gu. Locus est Virg. Aen. I, 480. — 20) Vereor veritus sum, veror versus s. Go. om. et. Vv. et verror, versus sum om. V. Asc. Item vertor et verror versus sum

Gu. - 21) Apud Virgilium eundem Go. Locus Virg. est. Aen. I, 478. — 22) Praepositionibus V. Asc. P. praenominibus Go. pronominibus recte Gu. — 23) Ab activis Gu. Omittunt praep. Go. V. Asc. P. - 24) Rationie Gu. - 25) A neutris ut dictum est. Gu. - 26) Eo ahest a Go. Sto, pugno et caetera Gu. - 27) Refutavimus P. V. Asc. Omnia ista His etiam - iunguntur. desunt in Gu, His enim V. Asc. Tum quod nec V. Asc. — 28) Nequeant P. Nequeunt Go. V. Asc. — 29) Noceatur P. nocetur V. vocetur Asc. - 30) Sunt quae part. P. Sunt verba quae in p. Gu. - 31) Tantum habere p. Go. - 32) In pr. - in fut. praepositiones desunt in P. - 83) Noscor Gu. - 84) Temporis deest in Go. — 35) Praeteriti temporis om. V. Asc. temporis om. Gu. — 36) Regnata pugnata percussa Go. regnata percuesa pugnata V. Asc. regnata nihil empline Gu. — 37) Virg. Georg. I, 313. — 38) Et his similia Go. V. Asc. P. Et quae his similia st. Gu. Explicit ars Phocae grammatici de nomine et verbo Go. Explicit Gu. Finis Asc. V.

PHOCAE GRAMMATICI

DE ASPIBATIONE¹.

SEGM. I.

1. Omnia nomina Graeca in capite suo φ litteram habentia, in medio loco cum p et aspiratione adiuncta² scribuntur³ apud Latinos, ut Phoebus, ephebus.

Omnia nomina Graeca similiter v litteram in principio suo habentia, praeposita aspiratione scribuntur⁴, ut $\dot{v}\dot{\alpha}_{x\nu}\partial \sigma_{\varsigma}$, hyacinthus; $\ddot{v}\partial_{\varsigma}\alpha_{\sigma}$, hydra; $\Upsilon\pi\dot{\alpha}_{\tau\nu}\sigma_{\varsigma}$, Hypatius⁵.

Omnia nomina Graeca in prima syllaba $^6 \varrho$ litteram habentia vocali 7 post ipsam ϱ , aspirantur 8 , ut $^6 P \tilde{\eta} \nu o \varsigma$, Rhenus; exceptis duobus: Remus et Romulus.

Omnia nomina Latina, quae ir syllabam in principio suo habent, praeposita aspiratione scribi significamus, ut hirsutus, hircus, Hirpinus⁹.

Omnia nomina Graeca ab eo, quod est $i\pi\pi\sigma\varsigma$ graece, dicta 10, aspirationem praepositam 11 similiter habent in scriptura, ut $I\pi\pi\delta\lambda\nu\tau\sigma\varsigma$, Hippolytus; $I\pi\pi\sigma\tau\alpha\delta\eta\varsigma$, Hippotades. Si hoc in medio nominis 12 fuerit, ista syllaba tum caret 13 aspiratione, ut $\Phi i\lambda\iota\pi\pi\sigma\varsigma$, Philippus; $A\varrho i\sigma\iota\pi\pi\sigma\varsigma$, Aristippus.

- 2. Omne pronomen articulare praeposita aspiratione scribi notamus, ut hic et haec et hoc, excepto vocativo. Si autem composita fuerint, dasian amittunt, ut istic, istac, istuc. Similiter enim et 11 omne adverbium ex articulari pronomine deductum aspiratur, ut hic $i\nu\tau\alpha\bar{\nu}\partial\alpha^{15}$, huc $\delta\partial s$, hinc $i\nu\partial s\nu$, hac η . In compositione haec dasian amittunt, ut illic, illac, illuc; solum vero adhuc et adhoc, simplicium suorum scripturam servarunt 16, id est, dasian habent in compositione.
- 3. Omnia nomina Latina 17 vel Graeca e vocalem productam in principio suo habentia praeposita aspiratione scribentur; Graecum, ut $H \rho \alpha * \lambda \tilde{\eta} \epsilon$, Heracles; Latinum, ut heres; heri 18, unde hesternus dictum est.

Omnia nomina Graeca initiata 19 syllaba ις et tau littera statim subsecuta 20, dasia praeposita proferuntur, ut Hister 21, historia. Latina similiter haec proferuntur, ut histrio, ὁ μιμολό-γος 22. Designatum est 23 pronomen iste.

1) Cod. Gu. hanc habet inscriptionem: Focae orthographia. Christus. Libellus autem sic incipit: De aspiratione dicturi sumus. Omnia nomina cet. — 2) functa Gu. — 3) Scribitur Gu. — 4) Scribentur P. — 5) "Travis, Hypanis P. Diserte Gu. quod dedimus, idque in margine repetitum legitur. — 6) Vv. in prima syllaba desunt in Gu. — 7) Legendum videtur: vocali posita post ipsam q. Nam facile absorberi potuit participium ante v. post. — 8) Aspiratur P. ex errore. — 9) Hiripinus Gu. — 10) Dictum male P. — 11) Praepositam abest a Cod. Gu. — 12) In medio nominis loco P. — 13) Ista syllabarum caret. P. — 14) Similiter enim st. Ita etiam Gu. Puto scribendum esse: Similiter

GRAMMAT. LAT. I.

etiam. — 15) Graeca haec quatuor ex Gu. ascita sunt. Ignorat ea P. — 16) Servaverunt P. servarent Gu. — 17) Graeca vel latina P. — 18) Ut here, heri P. Ut herus, heri Gu. sed prius correctum heres, quod verum. — 19) Initata syllaba ης in ις et ταῦ tau litera Gu. — 20) Subsequta (sic) Gu. — 21) Proferuntur, ut Histrio P. nihil amplius, omisso integro versiculo. Nimirum aberravit librarii oculus a v. proferuntur ad idem v. infra positum. — 22) Sic putavi emendandam esse scripturam Codicis: ωμυθολοτος, quod esset: δ μυθολόγος, quod ipsum tamen non plane spreverim. — 23) Designatum est i, e. inter excepta notatum. Quare nihil mutandum.

Yу

4. Omnia nomina Graeca vel Latina, quorum er syllaba principium obtinet, [1723] sequente statim μ , aut ν , aut c littera, cam aspiratione scribi prasposita astamas, ut $E\rho\mu\eta_{\tilde{s}}$, Hermes; $E\rho\nu_{\tilde{s}}$, Hermes; $H\rho\alpha\kappa\lambda\eta_{\tilde{s}}^2$, Hercules.

Omnia similiter o inchoata, duas consonantes r post ipsam vocalem habentia, praeposita aspiratione erunt pronuncianda, ut horror.

Omnia nomina Graeca e vocalem brevem in prima syllaba observantia, statim e littera veniente, aspirantur, ut Helenus, Helymus. Excipitur unum: Elis, Elidis, quod nomen est urbis; et Elissa, et elephas similiter.

5. Omnia quae es vel is vel es habentia fuerint⁴, et postea p litteram subsecutam, es cum aspiratione praeposita scribuntur⁵, ut Hesperus, hispidus hospes.

Omnia Graeca nomina, si a littera i fuerint⁶ incipientia, et e⁷ vocalis subsecuta, praeposita aspiratione scribas, ut * 8 et Latina similiter, ut hiems. Designatum est iecur⁹, ideo quod i consonantis vim explet in isto nomine.

6. Omnia quae o vocalem in suo initio habebunt, et postea m semivocalem 16, aspirationem praepositam cupiunt in scriptura, ut homo. Designatum est omen.

Omnia quae post o, a semivocalem habent, similiter aspirantur, ut Honorips, honos Designatum est onus, ro poprior 11.

Omnia quae post a vocalem in principio nominis locatam r unam consonantem habentia fuerint, a eam 12 aspirant, at harena, haruspex. Excipiuntur: ara, arista; et Graece: Arion, Aratus 13.

7. Omnia quae post or, t mutam habent, dasian praepositam cupinnt 14, at Horiensius, hortor. Designatum est ortus, araroln'15, discretionis caussa propter hortus, o sincos.

Omnia nomina Graeca post e vocalem c mutam habentia aspirantur, ut Hector.

Omnia nomina Latina post i vocalem b mutam habentia, aspiratione praeposita [1724] proferuntur, ut hibernus, Hiberus 18. Designatum est ibi, adverbium.

Omnia quae a verbo habeo 17 derivantur, ea cum aspiratione praeposita scribuntur 18 ut habitus. Similiter et composita: prohibeo 19.

Omnia quae post er syllabam b matam sequentem habent, ea cum aspiratione antecedente proferuntur, ut herba.

in dias P. Veram scripturam et lectionem praestitit Gu. Graecum v. adiectum ex Cod. Gu. — 12) r eam sep. P. - 4) Fuerint syllabas P. posterius v. ignorat Gu. - 5) posui, ut lacunam significarem, quae in Cod. Gu. intefuisse: ut Tegóvouos, Mieronymus. Et Latina sim. fuisse, cuius restat articulus; quamquam lacuna paulio tur. Gu.

1) μ , et ν aut o littera P. Male et contra senten- longior. Tuen et conc. Gu. — 10) Sequenter in Gu. tiam Grammatici. Recte Gu.: p, aut v aut c l. quae baec: habent similiter aspirantur, ut honorius honos; dedi. — 2) Graecam v. ex Gu. adieci. — 3) Incohata sed perscripta sunt et infra suo loco recurrunt. — 11) Gu. Scripsi a sam asp. de coni. - 13) Argtor Gn. Scribentur P. - 6) Si i litera fuerint P. - 7) Vel e Haud dubie Gracee scriptum suit. - 14) Capiunt P. vocalis P. Gu. Scripsi et de coniectura. - 8) Asteriscum Diserte eupiunt in Gu. - 15) Gnacca vox e Cod. Gu. adiecta. Tum sic pergit.P.: h discretionis causes gram paene lineam obtinet. Credibile est, scriptum umittit prepter k. Veram lectionem prachait Gu. ia quo etiam ο κηπος, quod om. in P. — 16) hybernus] hyberus Gu. — 17) A verbo kabat Gu. — 18) Scri-— 9) Iecor Gu. Sequitur iterum lacuma, in cuius spa- hyberus Gu. — 17) A verbo kabat Gu. — 18) Scricio credibile est Graecum vocabulum το ήπαρ exhibitum bentur P. — 19) Similitar et compositum prohibe

SEGM. II.

De Psila20, id est, Inaspiratione.

1 Orania nomina quae post vecalem i, l litteram habent, dasian negant, ut llion²¹, ilex. Excipiuntur hilarus et Hilerda.

Omnia quae post or syllabam d mutam habent, ignorant aspirationem, ut ordo. Designatum est hordeum 22, το πριθίον.

Omnia quae post i, α fuerint shabentia, carent aspiratione, ut Ianus. Designatum est hiatus, $\tau \hat{o} \chi \hat{a} \sigma \mu \alpha^{2i}$.

Omnia similiter post i consonantem, u vocalem habentia, psilen amaverunt, ut Iuno. Nam hiulcus ab eo quod est iniatus, de quo supra dictum est, deducitur.

2. Omnia quae au diphthongum in prima syllaba habebunt, dasian respuerunt, ut audax. Designatum est haud. Unde haudscio, compositum simplicis habebit scripturam; nam aspiratur. Adverbium autem discretionis causa dasian habet praepositam, ut ne conjunctio fuerit, veluti legimus:

Aut portum tenet 30.

Omnia quae in prima syllaba eu diphthongon locatam habebunt, carent aspiratione, ut Euandrus. Excipitur interiectio heu et heus compositum²¹.

Omnia quae post a vocalem m habent, psilen solum in scriptura habere solent, at amicus. Excipitux hamus, τὸ ἄγκιστρον²², et nomen proprium Hambe²³.

20) De Spila Gu. Cetera ut in P., quae reliquimus.

— 21) Ilium P. — 22) Designatum hordo το πιριον, et in margine το πύριον. Gu. Hordeum praestat P. Graecum voc. emendavi το πριθίον, quod abest
a P. — 23) Quae ia fuerint P. — 24) Graecum voc.
adieci ex Gu. — 25) Est adiectum ex Cod. Gu. — 26)
Diphthong on P. — 27) Unde auri composita simplicem Gu. Unde hauscio compositum simplicis, quae retinui, nisi quod hauscio (sic) emendandum fuit haud-

scio. — 28) Ad discretionis causan Cu. Fortasse lagendum: Adv. autem haud discr. causa. — 29) Ut nec coni. Gu. — 30) Locus est Virg. Am. I, 400. — 31) Legendum videtur et heuheu compositum. — 32) Graecam interpretationem adieci ex Gu. — 23) Finit libellus in Cod. Gu. hac subscriptione: relog. Isoq705 Baqarov68105. Grammatici Focas ortographia finitur per petrum. Gratias Deo. Amen.

 $\mathbf{lect}_{\cdot,\cdot}$

Atus, v. C. Mones.

INDEX SCRIPTORUM I. VOL. CITATORUM.

EXPLICATIO SIGNORUM.

- † Crucis signum locum e scriptore aliquo citatum nondum in Editionibus operum eius reperiri denotat; qui loci maximam partem sunt inediti.
- * Asteriscus signiticat locum esse apud scriptorem, sed a nobis nondum inventum.
- Interrogationis nota significat dubitationem, an revera apud eum scriptorem locus inveniatur, ex quo laudetur.

Accius in Deiphobo. Eut. II, 17. Albinus de metris. Max. Vict. carm. her. 6.

Caesius Bassus de metris. Max. Vict. carm. her. 5.

Calvus in Jo. Prob. I, 6, 7. not. 31. p. 61.

Ī, 4, 15. not. 3. p. 50.

Cio. de Invent. I, 2. Arus Mess. v. Potest. p. 255.

... l, 3. Arus, v. Dignus p. 222. pr. Quinct. 4. (var. lect.) Arus v. Ad. p. 213.

6. Arus. v. Quicum. p. 257.

😘 😘 181. (var. lect.) Arns. v. Alienum. p. 213.

pr. Rosc. Am. 2. Arus. v. Emit. p. 227.

> 4. (var. lect.) Arus. v. Impertio. p. 237.

7. Phoc. ars. IV, 4.

8. extr. Arus. v. In illam rem. p. 241.

14, 39. (var. lect.) Arus. v. Na tus. p. 249.

15. Arus. v. Ad. p. 211.

19. Eut. II, 4.

26. Arus. v. Commune. p. 221.

32. Arus. v. In. p. 240. (var.

35. Arus. v. Conlocut. p. 221.

50. (var. lect.) Arus. v. Metuens. p. 247.

Cic. pr. Rosc. Am. 50, 145, Arus. v. Cic. in Verr. II, 18. (var. lect.) Arus. Obsto. p. 250.

52. Arus. v. Dego. 225.

53. (var. lect.) Arus. v. Medicor. p. 246.

Divin. in Caecil. 2, 4. Arus. v. Traducor. p. 265.

4. (var. lect.) Prob. II, 4, 2.

5. Arus. v. Adspirat. p. 217.

7. Prob. II, 4, 3.

7, 23. Arus. v. Laboro, p. 244. 8. (var. lect.) Prob. II, 4, 2.

: 14. (var. l.) Arus. v. Subeo. p.259.

16. (var. lect.) Prob. II, 4, 4. in Verr. I, 1. (var. lect.) Arus. v. Patior. p. 254.

5. (var. lect.) Prob. II, 4, 2.

8. Arus. v. Ad. p. 211.

12, 35. Arus. v. Pudet. p. 253.

17. Arus. v. Excruciat. p. 228.

18. Arus. v. Discedit. p. 225.

20. (var. lect.) Arus. v. Deporto. p. 225.

21. Arus. v. Sub. p. 263.

24. (var. lect.) Arus. v. Filius fam. p. 231.

31. (var. lect.) Arus. v. Deficit. p. 224.

45. Prob. II, 1, 38.

48. Arus, v. Opus. p. 249.

*) Arus. v. Mille. p. 248.

*) Arus v. Praesto. p. 253.

II, 1. (var. lect.) Arus. v. Applicat. p. 212.

2. (var. lect.) Arus. v. Suppeditat, p. 261.

2, 6. Arus. v. Ad. p. 211.

v. Utor. p. 265.

30. Eut. II, 7.

34. Arus. v. Adsidet. (var. lect.) p. 211.

36. (var. lect.) Arus. v. Commune. p. 221.

42. Eut. IJ, 5.

64. (var. lect.) Arus. v. Abalienat. p. 216.

63, 163. Arus. v. Conjunctus. p. 221.

77. (var. lect.) Arus v. Adhibet. p. 210.

*) Arus, v. Conclusit. p.221.

III, 16. Arus. v. Defungitur. p. 225. 16, 43. Arus. v. Melior. p. 246.

19. (var. lect.) Arus. v. Amplius. p. 211.

22, 55. Arus. v. Locatus. p. 245.

32. (var. lect.) Arus. v. Dimidio. p. 223.

47. Arus. v. Exarat. p. 230.

68. Arus. v. Adrepsit. p. 216.

IV, 3. Arus, v, Reponis. p. 259.

11. (var. lect.) Arus. v. Adit. p. 213.

12. fin. (var. lect.) Arus. v. Celat. p. 219.

25, 55. Arus. v. Exerceo. p. 228.

50. Arus. v. Fugitivus. p. 232.

52. (var. lect.) Arus. v. Urbs. p. 266.

56. (var. lect.) Arus. v. Conscius, p. 220.

64. Arus. v. Administrat. p. 217.

- Cic. in Verr. *) Arus. v. Hostis. p. 233. V, 1. Arus. v. Accepit. p. 216.
 - 3. (var. lect.) Arus. v. Accedo. p. 214.
 - 5. (var. lect.) Arus. v. Alligat. p. 217.
 - 6. Arus. v. Desperat. p. 225,
 - 7, 17. (var. lect.) Arus. v. In praesentia. p. 241.
 - 9. (var. lect.) Arus. v. Aestimo. p. 210.
 - 11. Arus. v. Fastus. p. 232.
 - 17. Arus. v. Instar. p. 238.
 - 22. (var. lect.) Arus v. Emit. p. 227.
 - 45. Arus. v. Includunt. p. 240.
 - 53. Arus. v. Adfixa. p. 213.
 - *) Arus. v. Exit. p. 227.
 - *) Arus. v. Detraho. p. 224.
 - pr. leg. Manil. 3. Arus. v. Triumphat. p. 264.
 - 6. (var. lect.) Arus. v. Fruor. p. 231.
 - 7. Arus. v. Incumbo (corrupta lect.) p. 235.
 - 8. extr. (var. lect.) Arus. v. Obtrectans. p. 250.
 - pr. Cluent. 3. Arus. v. Adgredior. p. 212.
 - 5. (var. lect.) Arus. v. Mater. p. 248. v. Queror. p. 257. (var. lect.)
 - 5. extr. Arus. v. Nubit. p. 249.
 - 9. (var. lect.) Arus v. Abinte-
 - gro. p. 214. 9. (var. lect.) Arus. v. Abest.
 - 13. Arus. v. Accommoda. p. 212. v. Requiesco. p. 258.
 - (var. lect.)
 14. (var. lect.) Arus. v. Aspernor. p. 216. v. Abhorrere.
 p. 212.
 - 15, 45. (corrupt. lect.) Arus. v. Inducite. p. 235.
 - 25. Arus. v. Corruptus. p. 219.
 - 26, 71. Arus. v. Sparge. p. 263.
 - 36. (var. lect.) Arus. v. Ad. p. 213.
 - 88. (var. lect.) Arus. v. Par. p. 253.
 - 61. Arus. v. Maturus. p. 247.

- Cic pr. Cluent. 65. Arus. v. Abundans. p. 209.
 - 66. (var. lect.) Arus. v. Affluit. p. 216.
 - 68. (var. lect.) Arus, v. Aspernor. p. 216.
 - 70, 201. (var. lect.) Arus. v. Oro. p. 249.
 - 71. Arus. v. Laboro. p. 244.
 - 94. extr. (var. lect.) Arus. v. Dedo. p. 224.
 - *) Arus. v. Diffidit. p. 225.
 - in Catil. I, 1. Arus. v. Abutor. p. 210.
 - 2. Arus. v. Indies. p. 242.
 - . S. Arus. v. Obliviscor. p. 249.
 - . 5. Arus. v. Libera. p. 245.
 - (var. lect.) Arus. v. Defigit. p. 225. v. Impendet. p. 236.
 - 9. Arus. v. Praestolor. p. 253.
 - 11. Arus. v. Emissus. p. 230.
 - 13. (var. lect.) Arus. v. Inscriptum. p. 287.
 - II. 1. (var. lect.) Arus. v. Adflictus. p. 215. v. Motus. p. 248. (var. lect.)
 - 8. Arus. v. Detraho. p. 224.
 - 9. Arus. v. Potitur. p. 251.
 - 11. (var. lect.) Arus. v. Suppeditat. p. 261.
 - 12. (var. lect.) Arus. v. Custos. p. 220.
 - III. 2. Arus. v. Inter. p. 238. v. Sentio. p. 263. (var. lect.)
 - 6. Arus. v. Abdicat. p. 211.
 - 7. (var. lect.) Arus. v. Obiit.
 - (var. lect.) Arus. v. Inhiant. p. 234.
 - 9. Arus. v. Avertit. p. 209.
 - (var. lect.) Arus. v. Memini.
 p. 245.
 - *) Arus. v. In illum, p. 241.
 - IV, 6. Prob. II, 1, 40. Phoc. ars. II, 14. Arus. Mess. v. In illum. p. 241.
- pr. Mur. 12. Arus v. Praesto. p. 253.v. It. p. 237. (var. lect.)
 - 26. (var. lect.) Arus. v. Incumbo. p. 235.
 - 37. Arus. v. Dèiectus. p. 223.

- Cic. pr. Flacc. 8. (var. lect.) Arus. v. Mora, p. 247.
 - 20. (var. lect.) Arus. v. Dimidio. p. 223.
 - *) Arus. v. Benivolus. p. 218.
 pr. Sull. 18, 52. extr. me in meo
 - lecto. Prob. II, 1, 53. Cfr. Cic. in Catil. I. §. 9.
 - 30. (var. lect.) Arus. v. Avius. p. 217.
 - pr. Planc. (pr. Syll.) 5. Arus. v. Sitiens. p. 263.
 - 7. (var. lect.) Arus. v. Incumbo. p. 235.
 - 19, 47. (pr. Syll.) Arus. v. Sancio. p. 263.
 - 20. (var. lect.) Arus. v. Conversus. p. 221.
 - 33. Arus. v. Cultorem. p. 220.
 - 34, 83. (var. lect. pr. Syll.) Arus. v. Sentio. p. 263.
 - pr. Sext. 13. Arus. v. Expellit. p. 227.
 - 18. Arus. v. Praesectus. p. 252.
 - 45, 97. Arus. v. Gerens. p. 232.
 - 68. Arus. v. Pluris. p. 252.
 - pr. Scaur. Arus. v. Adit. p. 213. (var. lect.)
 - 4. (p. 1132, Nobb.) Arus. v.
 - In. p. 243. v. Studeo. p. 260. 36. Arus. v. Detraho. p. 224.
 - 45. Arus. v. Per. p. 256. v. Inops. p. 236.
 - 49. Arus. v. Recordor. p. 258.
- pr. Coel. (var. lect.) 5, 12. Arus. v. Studeo. p. 260.
 - 13. Arus. v. Filiusfamil. p. 231.
 - 20. (pr. Cornel.) Arus. v. Obliviscor. p. 249.
 - 24. Arus. v. Indies. p. 242.
 - 29. Arus. v. Quadrat. p. 257.
- in Pison. 1, 1, Arus. v. Queror. p. 257.
 - 3. Arus. v. Propter. p. 255.
 - 5. (var., lect.) Arus. v. Pro. p. 255.
 - 6. (var. lect.) Arus. v. Memini. p. 245.
 - 7. Arus. v. Geminum. p. 233. v. Inter. p. 238.
 - 10. Arus. v. Consulo. p. 219.

Cic. in Pison. 11. Arus. v. Donata. Cic. Philipp. II, 5. (var. lect.) Arus. p. 222. v. Habet. p. 233.

14. Arus. v. Evenit. p. 228.

- 15. Arus. v. Orbus. p. 250. v. Praeter. p. 253.
- 16. Arus. v. Confert. p. 221.

18. Eut. I, 3, 3.

- 21. extr. Arus. v. Poenas. p.
- 23. (var. lect.) Arus. v. Ingressus. p. 239.

29. Arus. v. Incido. p. 242.

- 41. (var. lect.) Arus. v. Despectus. p. 221. v. Adulat. p.
- *) Arus. v. Conlocat. p. 221. Fragm. orat. Arus. v. Optavit. p. 250.
- pr. Lig. 2. Arus. v. Egredior. p.

4. Arus. v. Ago. (var. lect.) p. 212.

5. (pr. Deiot.) Arus. v. Exuit. p. 229. v. Mora. p. 247. (var. lect.) v. Futurum. p.

pr. Deiot. 1. Arus. v. Elicit. p. 228. 2. Arus. v. Adquiesco. p. 216. v. Nixus. p. 248.

4. Arus. v. Congero, p. 220.

- 6. (var. lect.) Arus v. Devertit. p. 225.
- 10. Arus. v. Convenit. p. 221.
- 11. Arus v. Abduco. p. 213. v. Evocat. p. 230.
- 13. Arus. v. Tenus. p. 263.
- 15. (var. lect.) Prob. II, 1, 50.

Philipp. I, 2. Arus. v. Absente. p. 213. v. Kave. p. 243.

8. Arus. v. Plus. p. 253. Recens. p. 258.

7. Arus. v. Ad. p. 213. v. Incidi. p. 242.

8. (II, 8. var. lect.) Arus. v. Praesinitur. p. 252.

9. (var. lect.) Arus. v. Damnatus. p. 226. v. Interdicitur. p. 237.

10, 25. Arus. v. Vacuus. p. 265. 26. Arus. v. Incido. p. 242.

II, 2. (var. lect.) Arus. v. Trado. p. 264.

v. Manet. p. 246.

7. (var. lect.) Arus. v. Audet. p. 217.

8. Arus. v. Decet. p. 223.

12. Arus. v. Halat. p. 233. v. Edormit. p. 229.

23. Arus. v. In illum. p. 241. v. Ludo, p. 241.

25. Arus. v. Gerens. p. 232. v. Inter. p. 237.

34. (var. lect.) Arus v. De die. p. 226.

*) Arus. v. Kave. p. 243.

III, 1. (var. lect.) Arus. v. Bellum. p. 217.

IV, 5. Arus. v. lncumbo, p. 235. - V, 4. Arus. v. Congero. p. 220.

11. (var. lect.) Arus. v. Avertit. p. 209.

IX, 1. Arus. v. Anteeo. p. 213. XI, 2. (var. lect.) Arus. v. Adfixa. p. 213.

XII, 7. (var. lect.) Arus. v. Compertos. p. 220.

XIII, 11. (var. lect.) Arus. v. Deposuit. p. 224.

(?)*) XVI. Arus. v. Deflexit. p. 225. v. Disceptata. p. 225.

pr. Milon, 19. (var. lect.) Arus. v. Subsedit. p. 263.

²20. Arus. v. Devertit, p. 225.

21. Arus. v. Haesit. p. 233. 22. (var. lect.) Arus. v. Proximus. p. 252.

36, 99. (var. lect.) Arus. v. Offendi. p. 251.

pr. Marcell. 3. (var. lect.) Arus. v. Temperare. p. 264.

pr. Dom. 5. Arus. v. Sub. p. 261. 23. (var. lect.) Arus. v. Adhibet. p. 210.

> 41, 107. (var. lect.) Arus. v. Immigrat. p. 239.

62, 133. (var. lect.) Arus. v. Praceo. p. 257.

134. Arus. v. Imposuit. p. 239. *) Arus. v. Dolet. p. 222.

pr. Cornel. I. Arus. v. Adsum. p. 213. (var. lect.) v. Abest. p. 215. (var. lect.) v. Contendo. p. 218. v. Concedo. p. 220. Cic. pr. Cornel. I. Arus. v. Detraho.p. 224. v. Denuo. p. 226. v. Experior. p. 226. v. Expedio. p. 228.

† I. Arus. v. Expellit. p. 227. v. Offendi. p. 251.

II. Arus. v. Abundans. p. 209. v. Adiudico. p. 216. v. Dedo. p. 224, v. Diligens. p. 226. v. Duntaxat. p. 226. v. Expellit. p. 227.

(?) pr. Cornel. Arus. v. Adsum. p. 218.

pr. C. Oppio. (IV, 4. p. 1124. Nobbe.) Arus. v. Queror. p. 257.

pr. L. Othone. Arus. v. Dedo. p. . 223.

Tuscul, I, 26. Arus. v. Bibit. e cod. Guelf. vid. p. 217. not. 36. II, 10. Arus. v. Adulant. p. 216.

V, 35, 101. (??) Arus. v. Incido. p. 242.

de Rep. I, 2, 2. (var. lect.) Arus. v. Reapse. p. 259.

> 2, 3. Arus. v. Expers. p. 227. 3. Arus. v. Abstinet. p. 216.

12, 18, Arus. v. Exit. p. 227. 13. (var. lect.) Arus. v. Delectat. p. 224.

43, 67. Arus. v. Decedo. p. 224. 44, 68, Arus. v. Gratificor. p.

232. *) Arus. v. Accommoda p. 21?.

v. Avocat. p. 216. II, 3. Arus. v. Admovit. p. 213. *) Arus. v. Adnare. p. 212. (var. lect.) v. Deporto. p. 225.

III. *) Arus. v. In noctem. p. 239. (?) Arus. v. Incido. p. 242. Fragm. de Rep. Arus. v. Dolet p. 222.

in Hortens. Arus. v. Bellum. p. 217. mr. 3. ed. Nobb. Arus. v. Gratus. p. 232.

p. 1170. N. Arus. v. Delectat. p. 224. Ep. ad Auxium I. Arus. v. Adit p. 212. v. Adiuta. p. 213. (var. lect.)

Arat. 18. Phoc. ars IX, 2. 27. (var. lect.) Prob. I, 4, 7. 4 Arat. Prob. I, 4, 7.

Cic. formula esse videatur Prob. II, 4, 5.

*) Cic. (Orell. Vol. IV. P. II. p. 444.

III.) Arus. v. Detrecto. p. 226.

*) Cic. Prob. II, 4, 3.

*) Cic. (Orell. Vol. IV. P. II. p. 579.)
Prob. II, 8, 6.

† Cic. Prob. I, 9, 8. II, 1, 40. 51.54.

3, 5. Arus. v. Ludi. p. 245. v.
Qnae. p. 257. v. Adsidet. p. 211.

Cornelius Epicadius de metris. Max. Vict. carm. her. 5.

* Horat. Sat. I, 2, 34. Eut. II, 18.

45. Eut. II, 12.

5, 24. Eut. II, 16.

6, 69. Prob. II, 1, 51.

124. Eut. II, 16.

8, 46. Eut. II, 15.

10, 71. (var. lect.) Eut. II, 15.

11, 2, 11. (var. lect.) Eut. II, 15.

7, 35. Eut. II, 38.

D.

Donatus (II, 12, 3. extr.?) Max. Vict. ars. p. 20.

E.

Ennius Donat. I, 3, 1. III, 2, 3. bis. 4, 2. 5, 2. ter. 6, 2. Prob. I, 2, 3. 5,1. 18, 7. Max. Vict. rat. metr. I, 1.

F,

Furius Bibasulus Prob. II, 1, 52.

H

Historici incerti. Max. Vict. ars. 8. Asp. V, 7. Horat. Od. 1, 2, 7. Ent. 1, 1, 2. 4, 1. Prob. II, 1, 27. Phoc. ars. II, 8. 4. Eut. II, 2. 5, 14. Eut. II, 2. 6, 1. Prob. I, 8, 1. 7. extr. Prob. I, 9, 2. 12, 20. Prob. I, 4, 13. 14, 17, Prob. I, 9, 8. 26, 14. Prob. II, 1, 52. 30, 2. Prob. I, 4, 21. 34, 3. Eut. II, 13. 36, 13.17.18. Prob. II, 1, 45. II, 3, 18. Eut. II, 16. 19, 29. Prob. II, 1, 61. III, 27, 25. Eut. II, 15. IV, 4, 34. Eut. II, 18. Epod. II, 9. Eut. II, 15. VI, 10. Eut. I, 3, 3. IX, 22. Prob. II, 1, 40. XII, 11. Eut. II, 1. XVII, 17. (var. lect.) Prob. II,

1, 16.

45. Eut. I, 1, 6. 3, 66. Eut. II, 12. 5, 24, Eut. II, 16. 6, 69. Prob. II, 1, 51. 124. Eut. II, 16, 8, 46. Eut. II, 4. 9, 76. Eut. II, 15, 10, 71. (var. lect.) Eut. II, 1.2. II, 2, 11. (var. lect.) Eut. II, 3. 7, 35. Eut. II, 13. Bpist. L.12, 9. (var. lect.) Eut. I, 3, 3. 18, 40. (var. lect.) Eut. II, 7. II, 1, 33. (var. lect.) Eut. II, 8. 126. (var. lect.) Eut. U, 13. 2,159. Eut. II, 11. Art. Poet. 139. (var. lect.) Prob. II, 1, 46. 350. Prob. I, 8, 1. 377. Prob. I, 4, 4. *) Horat. Probus II, 1, 47.

1

Incerti poetae. Donat. III, 2, 3.
3, 2, 4, 2, 6, 2, Max. Vict. ars
VII. carm. her. 6, bis
Incerti historici. Donat. III, 3,
2. Asp. V, 7. Max. Vict. ars. 8.
Incertorum oratorum loci.
Prob. II, 4, 5, 6, 8.
Juven. Sat. I, 131. (var. lect.) Eut.
II, 8.
143. Phoc. ars. IV, 4.
II, 152. (var. lect.) Eut. II, 16.
III, 226. Phoc. ars. IV, 4.
V, 127. (var. lect.) Eut. II, 10.
X, 317. Phoc. ars. II, 5.
XIV, 6. (var. lect.) Eut. II, 5.

L

Lucan. Phars. I, 6. Prob. I, 4, 13.
15. Prob. I, 4, 10.
19. Prob. II, 1, 50.
72. Prob. II, 1, 21.
206. Prob. I, 4, 19. II, 1, 16. (bis)
305. (var. lect.) Prob. I, 4, 8.
484. Prob. I, 8, 5.
587, Prob. I, 17, 7.
604. (var. lect.) Prob. I, 4, 10.

Lucan. Phars. II, 4. Ent. II, 2. 79. (var. lect.) Prob. I, 17, 6. 115. Prob. II, 1, 33. 116. Phoc. ars V, 2. 143. (var. lect.) Prob. I, 9, 4. 263. Prob. I, 4, 16. 285. Prob. I, 2, 1. 338. Max. Vict. rat. metr. III, 2. 529. (var. lect.) Prob. I, 17, 7. 582. (var. lect.) Prob. I, 17, 7. 715. Prob. I, 4, 20. III, 61. Phoc. ars VIII, 6. 215. (var. lect.) Prob. II, 1, 41. 277. (var. lect.) Prob. I, 4, 20. 852. Prob. I, 4; 14. 469. (var. lect.) Phoc. ars IV.9. IV, 368. (var. lect.) Eut. II, 15. V, 31. Prob. I, 7, 4. 228. Prob. I, 9, 7. 274. Prob. I, 9, 9. 520. Prob. II, 1, 45. VI, 324. (var. lect.) Eut. II, 7. 898. Phoc. ars IV, 5. 460. Phoc. ars III, 5. 684. (var. lect.) Eut. II, 3. 623. Eut. I, 4, 1. VII, 158. Eut. II, 12. VIII, 837. Phoc. ars. II, 5. IX, 558. (var. lect.) Eut. II, 13. 624. Phoc. ars. III, 2. 720. Phoc. ars. II, 19. *) Phoc. IX, 4. Prob. II, 1, 45. Lactantius de metris. Max. Vict. carm. her. 5. Lucilius. Prob. 1, 7, 7. Max. Vict. rat. metr. I, 1. Lucret. I, 83. Prob. I, 18, 8. 187. Prob. I, 18, 7. Max. Vict. rat. metr. I, 1. (var. lect.) 837. 860. Prob. II, 1, 20. II, 25. Max. Vict. rat. metr. IV. 59. Max. Vict. rat. metr. V, 2. (bis) 265. Max. Vict. ars. 22. 587. Prob. II, 1, 40. III, 266. Prob. II, 1, 40. 387. (?) Prob. II, 1, 22. 643. Max. Vict. ars. 22. VI, 6. Prob. I, 12, 2. 598. Eut. II, 15.

Martial. Epigr. I, 66. Prob. II, 1, 41. XI, 19, 10. Prob. II, 1, 46.

360

XII, 59. cfr. VII, 94. XI, 97. Prob. II, 3, 6.

O. ,

Oratorum fragmenta. Prob. II, 4, 5. 6. 8. Ovid. Metam. I, 304. Eut. II, 10. III, 55. Eut. II, 15. 79. Prob. I, 18, 13. 195. Eut. I, 3, 3. 234. Eut. II, 11. IX, 714. 796. Prob. II, 1, 54. XI, 405. Eut. II, 2. XIII, 106. (var. lect.) Eut. II, 15. XV, 596. (var. lect.) Eut. II, 2. Art. Am. I, 249. Eut. II, 5. II, 653. Eut. II, 5.

Fast. IV, 151. (var. lect.) Eut. II, 12.

V, 309. Eut. II, 10.

Heroid. XV, 18. Prob. II, 1, 54.

16. 11. (var. lect.) Eut. II, 7. 503. Eut. II, 15.

Persius Sat. I, 34. Eut. II, 12. 58, Eut. II, 14. 87. Prob. II, 3,5.7. 101. 105. Prob. II,

P.

1, 47. III, 9. (var. lect.) Eut.

II, 4. 19. Eut. II, 10.

V, 55. Prob. II, 1,34. VI, 70. Phoc. II, 22.

+ Fragm. Prob. II, 3, 6.

Poetae incerti. Prob. I, 4, 6. 7, 3. Max. Vict. ars. VII. carm. her.

Plaut. Amph. prol. 107. Prob. II, 1, 15.

*) Prob. II, 1, 40.

Aulul. prol. 2. Prob. II, 1, 32. Mercat. V, 4, 4. Phoc. ars. IX, 2. Plaut. Mil. Gl. I, 1, 35. (var. lect.) Max. Vict. ars. 20. Curc. II, 3, 40. Prob. II, 1, 16. Trucul. II, 2, 4. Prob. II, 3, 9. III, 2, 23. Prob. I, 18, 5.

Pers. III, 3, 16. Prob. II, 1, 22. Capt. II, 2, 107. Donat. III, 2, 3. (var. lect.)

Pseudol. I, 3, 84. Prob. II, 1, 16. III, 2, 28. Prob. II, 1, 17.49. Rud. III, 2, 19. Prob. II, 1, 28.

Bacch. (?) Prob. II, 1, 16. Vidul. Prob. II, 1, 34.

*) Plaut. Donat. III, 2, 6. Prob. II, 1, 16. 3, 9.

S.

Sallust. Cat. 1. Arus. v. Obediens. p. 250. v. Studeo. p. 260.

2. Arus. v. Intentus. p. 243.

3. procem. Prob. II, 1, 45.

4. Arus. v. Liber. p. 244.

5. Arus. v. Ardet. p. 209.

6. Arus. v. Consulo. p. 219.

7. Arus. v. Liberalis. p. 245.

8. Arus. v. In. p. 240.

10. Arus. v. Aestimo. p. 210.

11. Arus. v. Insolens. p. 241. v. Propius. p. 254.

13. (var. lect.) Arus. v. Abutor. p. 210.

14. Arus. v. Similis. p. 259.

15. extr. Prob. II, 1, 32. 45.

16. Prob. II, 1, 51.

20. Arus. v. In rem. p. 241.

21. Arus. v. Admonet. p. 215.

24, 3. Arus. v. Tolero. p. 264. 25. (var. lect.) Eut. II, 8. Arus.

v. Doctus. p. 223. 26. (var. lect.) Arus. v. Fortu-

natus. p. 230.

31. Arus. v. Diffidit. p. 225. 33. Arus. v. Expers. p. 227.

36. Arus. v. Praeter. p. 253.

37. Arus. v Post. p. 251. v. Praestans. p. 252.

41. Arus. v. Dolet. p. 222.

45. Arus. v. Doctus. p. 223.

47. Arus. v. Abdicat. p. 211.

Sallust. Cat. 51. Arus. v. Animad. verti. p. 215. Consulo. p. 219. Moderor. p. 248. Vacuus. p. 265. v. Laelus. p. 244.

> 52. Arus. v. Kave. p. 243. Huni. p. 234. Metuens. p. 247.

57. Arus. v. Praesidet. p. 252. Contendo. p. 218.

59. (var. lect.) Arus. v. Certo. p. 218. Aeger. p. 212. Amplius. p. 211.

Jug. 1. in Prob. I, 9, 10.

3. (var. lect.) Arus. v. Gratificor. p. 232.

4. Arus. v. Taedet. p. 265.

6. Arus. v. Certo.- p. 218. Pollens. p. 256.

7. Arus. v. Imperator. p. 237.

11. Arus. v. Adsidet. p. 211.

13. Prob. I, 9, 8.

14. Arus. v. Par. p. 253. Prob. I, 13, 2.

18. Arus. v. Propius. p. 254. Proximus. p. 252.

19. Arus. v. Proximus. p. 252,

20. (var. lect.) Arus. v. Ferax. p. 230. Opportunus. p. 250. Fretus. p. 231.

25. Arus. v. Potitur. p. 251.

26. Arus. v. Paciscor. p. 251.

27. Arus. v. Condono. p. 219.

30. Arus. v. Inter. p. 237. Impedit. p. 241.

31. Arus. v. Imperator, p. 237. Obediens. p. 250. Corruptus. p. 219.

85. Arus. v. Artifex. p. 215.

36. Arus. v. Ludificor. p. 245.

37. Arus. v. Propter. p. 255. 39. Arus. v. Insolens, p. 241.

40. Arus. v. Metuens. p. 247.

41. (var.lect.) Arus. v. Bellum. p. 217. Potitur. p. 251. Quoad. p. 257.

43. (var. lect.) Arus. v. Adversus. p. 211.

44. Arus. v. Indies. p. 242. Humi. p. 234, (var. lect.)

48. Arus. v. Praefectus p. 252. Abest. p. 215.

49. extr. Arus. v. Multa. p. 246. Melior. p. 246.

- Sallust. Jug. 50. Prob. II, 1, 40.
 Arus. v. Digredior. p. 223. (var.
 - 52. Arus. v. Certo. p. 218.
 57. (var. lect.) Arus. v. In. p. 240. Opulentus. p. 250. Suadet. p. 260.
 - 61. Arus. v. Deficit. p. 224.
 - 63. Max. Vict. ars. 22.
 - 72. Arus. v. Pavesco. p. 256.
 - 73. (var. lect.) Arus. v. Posthabeo. p. 255.
 - 75. fin. Arus. v. Nihilum. p. 249.
 - 79. Arus. v. Imperator. p. 237. Nudus. p. 249.
 - 82. Arus. v. Edo. p. 229.
 - 85. Arus. v. Consuevit. p. 219.
 - 86. (var. lect.) Arus. v. Abnuo. p. 210.
 - 90. (var. lect.) Arus. v. Vacuus. p. 265.
 - 97. Arus, v. Escendo. p. 229.
 - 101. (var. lect.) Arus. v. Ad. p. 211.
 - 104. (var. lect.) Arus. v. Gratiae. p. 233.
 - *) Arus. v. Egregius. p. 228.
 - Hist. I. (4.) Arus. v. Citius. p. 221. Motus. p. 248.
 - (8.) Arus. v. Insido. p. 236. Poenas. p. 255.
 - (9. var. lect.) Arus, v. Concedo. p. 220.
 - (15. var. lect.) Arus. v. Relegat. p. 258.
 - (16. var. lect.) Arus. v. Invito. p. 241. Inops. p. 236.
 - (19.) Arus. v. Indignus. p. 236. (22.) Arus. v. Commoritur. p.
 - (22.) Arus. v. Commoritur. p. 220.
 - (25.) Arus. v. Prudens. p. 256. (29.) Arus. v. Egredior. p. 227.
 - (31.) Arus. v. Cogo. p. 218.
 - (40.) Arus. v. Doctus. p. 223.(43. var. lect.) Arus. v. Circumdat. p. 219.
 - (51.) Arus. v. Decet. p. 223.
 - (53.) Arus. v. Maturus. p. 247. (54. var. lect.) Arus. v. Gna-
 - rus. p. 233. (63.) Arus. v. Quietus. p. 257.

GRANDIAT. LAT. I.

- Sallust. Hist. I. (64, var. lect.) Arus. v. Peritus. p. 252.
 - (79.) Arus. v. In ore. p. 243.
 - *) Arus. v. Abnuo. p. 210. In tempus. p. 241.
 - †) Hist. I. Eut. II, 14. Arus. v. Egregius. p. 227. Festino. p. 231. Insido. p. 236. Infelix. p. 239. In noctem. p. 239. In illam rem. p. 240. 241. Insolens. p. 241. Paciscor. p. 251. Praefectus. p. 252. Privus. p. 256. Repetitur. p. 259. Successit. p. 260. Sub. p. 261. Vacuus. p. 265.
 - Hist. *) Arus. v. Queror. p. 257. v. Propinquant. p. 254. Prob. II, 1. 46. 50.
 - II, (7.) Arus. v. Suetus. p. 262.(8. var. lect.) Arus. v. Instruitur. p. 237.
 - (10.) Arus. v. Integer. p. 236.(11. var. lect.) Arus. v. Nimius, p. 249.
 - (19.) Arus. v. Desisto. p. 224. (24.) Arus. v. Laetus. p. 244.
 - (25, var. lect.) Arus. v. Promptus. p. 256.
 - (32.) Arus. v. Inferior. p. 242. (33.) Arus. v. Praeminet. p.
 - 256. (48.) Arus. v. Imposuit. p. 239.
 - (48.) Arus. v. Imposuit. p. 239. (49. var. lect.) Arus. v. Transmitto. p. 265.
 - II. *) Prob. II, 1, 15. Arus. v. Atrox.
 p. 215. v. Afflictus. ibid. (var. lect.) v. Extorris. p. 229. (var. lect.) v. Insolens. p. 241. v. Medio. p. 247. v. Sciens. p. 262.
 - † II. Eut. II, 14. Arus. v. Incessit. p. 242. In maius. p. 243. Ludi. p. 245. Praesidet. p. 252. Successit. p. 260. Suetus, p. 262. Transductus. p. 265.
 - III, (15. var. lect.) Arus. v. Successit. p. 260.
 - cessit. p. 260. (19.) Arus. v. Pertinens. p. 256.
 - (22.) Arus. v. Hortor. p. 234. In tempus. p. 241. Pertaesum. p. 253.
 - (23.) Arus. v. Egredior. p. 227.
 - (24.) Arus. v. Firmatus. p. 232.

- Sallust. Hist. III. (25. var. lect.)
 Arus. v. Incumbo. p. 235.
 - (28.) Arus. v. Ingens. p. 236.
 - (29.) Arus. v. Insisto. p. 237.
 - (33.) Arus. v. Dubius. p. 225.
 - (38.) Arus. v. Fine. p. 231.
 - (39.) Arus. v. Genitus. p. 232.
 - (42.) Arus. v. Kaptus. p. 243.
 - (57.) Arus. v. Nomen. p. 248.
 - III. *) Prob. II, 1, 34. Eut. II, 16, orat. Licin. ad pleb. Arus. v. Kave. p. 243.
 - III. *) Arus. v. Adflictus. p. 215. v. Ago. p. 212. (var. lect.)
 - † Hist. III. Arus. v. Idoneum. p. 242. Incertus. p. 242. Inter. p. 237. Kave. p. 243. Praesidet. p. 259
 - Hist. IV. (6.) Arus. v. Exorsus. p. 229.
 - (7.) Arus. v. Nimius. p. 249.
 - (15.) Arus. v. Par. p. 253. (16.) Arus. v. In. p. 238.
 - (19.) Arus. v. Cultorem.
 - p. 220.(25.) Arus. v. Digredior.p. 223.
 - (26.) Arus. v. Exterritus. p. 228.
 - (35. var. lect.) Arus. v. Emergit. p. 229.
 - (36.) Arus. v. Propinquant. p. 254.
 - (38. var. lect.) Arus. v. Patet. p. 253.
 - (86.) Arus. v. Introitum. p. 243.
 - *) Hist. IV. Incert. Prob. II, 1, 52.
 Arus. v. Avidus. p. 210. Aeger.
 p. 212. Altum. p. 215. Anxius.
 p. 216. Frater. p. 231. Sub. p. 261.
 - Epist. Mithrid. ad Arsac. v. In praes. p. 242.
 - † Hist. IV. Arus. v. Inquies. p, 242. Incuriosum. p. 242. In praesentia. p. 242. Minister. p. 248. Obtrectans. p. 250. Paciscor. p. 251. Proximus. p. 252. Parte. p. 253. Praeluceo. p. 256. Sapor. p. 262. Subgredior. p. 263.

Zz.

sto. p. 253.

Sallust. *) Hist. V. Arus. v. Adsurgo. p. 214. (var. lect.) Aversor. p. 216. Evenit. p. 228. + Hist. V. Arus. v. Insilire. p. 243. v. Kausatus, p. 244. Sallust. *) Donat. II, 3, 2. Prob. I, 13, 2, II, 1, 1. (Hist. II. vid. Prob. II, 1, 15.) II, 1, 16. 23. 40. bis. 41. 44. bis. 51. 55. Arus. v. Sciens. p. 262. Phoc. ars. II, 1. IX, 2. Senec. Troad. (Hecuba) 864. Prob. I, 4, 10. 1056. (Hecuba.) Prob. I, 9, 3. Stat. Theb. I, 17. 48. 49. Prob. II, 245. (var. lect.) Eut. II, 14. 268. (var. lect.) Eut. II, 5. II, 389. Eut. II, 15. III, 151. Eut. I, 4, 1. 241. Prob. II, 1, 45. 301. Eut. II, 14. 424. Eut. II, 9. 532. Eut. I, 4, 1. IV, 201. Eut. II, 13. VII, 130. Eut. II, 10. IX, 901. Eut. II, 9. XI,361. (var. lect.) Eut. II, 14. 389. (var. lect.) Eut. II, 14. Achill. I, 131. (var. lect.) Eut. I, 4, 1. II, 224. Eut. II, 7. 342, Eut. II, 15. + Symmachus ad Theodos. Imper. Arus. Mess. e cod. Guelf. Vid. not. 34. p. 217. et not. 9. p. 244.

T.

Terent. Andr. prol. 1. Arus. v. Appulit. p. 210.
5. Arus. v. Abutor. p. 210.
13. Arus. v. Utor. p. 265.
I, 1, 15. Arus. v. Gratum. p. 232.
v. Adversus. p. 211. (var. lect.)
79. (var. lect.) Arus. v. Metuens. p. 247.
89. Max. Vict. ars. 25.
102. (var. lect.) Arus. v. Imposuit. p. 239.
2, 23. Arus. v. Dedo. p. 223.

Terent, Eun. II, 1, 13. Arus. v. Terent. Andr. I, 3, 13. Donat. Satagit. p. 262. III, 5, 2. 2, 1. Arus. v. Praestans. p.252, 5, 58. Arus. v. In. p. 238. 10. Arus. v. Ortus. p. 251. II, 1, 3. Arus. v. Ad. p. 211. 26. (var. lect.) Prob. II, 1, 49. 22. Arus. v. Postremum. p. Eut. L 1, 5. 31. Arus. v. Disco. p. 225. 2, 3. (var. lect.) Prob. II, 1, 46. 39. (var. lect.) Arus. v. Imper-15. Arus. v. Libero. p. 245. tio. p. 237. 31. Prob. II, 1, 44. 43. Arus. v. Falsus. p. 232. 5, 12. Arus. v. Excidit. p. 230. 48. Prob. II, 3, 4. III, 3, 1. Prob. II, 1, 46. 3, 3. (var. lect.) Arus. v. In-14. Arus. v. In rem. p. 241. sisto. p. 237. 30. (var. lect.) Arus. v. Emer-6. (var. lect.) Arus. v. Taegit. p. 229. det. p. 265. V, 1, 15. (var. lect.) Arus. v. Adit. 23. Prob. II, 1, 45. p. 212. v. Expostulo. p. 54. Arus. v. Insulto. p. 242. 229. III, 1, 3. Arus. v. Triumphat. p. 24. Eut. II, 15. 2, 11. Arus. v. Adiuro. p. 210. 24. Arus. v. Adludit. p. 216. 4, 22. Eut. II, 2. 25. (var. lect.) Arus. v. Im-5, 1. Arus. v. Opus. p. 249. perator. p. 237. 3. (var. lect.) Prob. II, 1, 34. 2, 4. Donat. V, 5, 16. 13. (var. lect.) Prob. I, 18, 2. 9. (var. lect.) Arus. v. Prae-18. (var. lect.) Arus. v. Inut. p. 256. ludo. p. 235. 3, 14. (var. lect.) Arus. v. Avul-44. (var. lect.) Arus. v. Per sum. p. 212. tempus. p. 256. 31. Eut. II, 3, 6, 1. Arus. v. Habito. p. 233. 5, 37. Prob. II, 1, 25. V, 1, 3. (var. lect.) Arus. v. In-38. Arus. v. Ludo. p. 244. ludo. p. 236. 51. Arus. v. Proruit. p. 256. 12. Arus. v. Medicor. p. 246. IV, 8, 7. Arus. v. Absente. p. 213. 3, 19. Arus. v. Indiget. p. 238. 4,56. (var. lect.) Arus. v. Evol-28. (var. lect.) Eut. II, 7. ve. p. 229. 4, 9. (var. lect.) Eut. II, 15. 5, 6. Donat. III, 6, 2. 30. Donat. III, 3, 2. 12. (var. lect.) Arus. v. An-5, 5. Arus. v. Intercedit. p. 243. teverto. p. 216. 8. (var. lect.) Arus. v. Gau-7, 10. Arus. v. Quae. p. 257. det. p. 232. 19. (var. lect.) Arus. v. Ex-Eun. prol. 3. Arus. v. Profitsor. perior. p. 226. 45. (var. lect.) Prob. II, 1, p. 256. 17. Arus. v. Condono. p. 219. 46. Aras. v. Memini. p. I, 1, 14. Arus. v. In. p. 243. **34**5. V, 2, 5. Arus. v. In. p. 238. 51. (var. lect.) Arus. v. Avi-16. (var. lect.) Arus, v. Cridus. p. 210. minor. p. 220. 2, 22. Arus. v. Accepit. p. 216. 44. (var. lect.) Arus. v. Kave. 25. Arus. v. Plenus. p. 251. 53. (var. lect.) Arus, v. Scit. p. 243. 4, 20. (var. lect.) Arns. v. Inp. 262. 110. Arus. v. In. p. 238. ludo. p. 236. 5, 3. Eut. I, 1, 5. 8, 20. (var. lect.) Arus. v. Prae-

6. Arus. v. In. p. 238.

Terent. Exm. V, 6, 5. Arus. v. Praestolor. p. 253.

> 19. (var. lect.) Arus. v. Indies. p. 242.

8, 6. (var. lect.) Arus. v. Sponsa. p. 262.

Heaut. prol. 13. Arus. v. Potest. p. 255.

41. Arus. v. Inducite. p. 235.

I. 1, 50. Max. Vict. ars. 25.

60. Arus. v. Bellum. p. 217. 81. (var. lect.) Arus. v. Utor.

p. 265. 89. Prob. II, 1, 40.

II, 1, 2. (var. lect.) Arus. v. Studeo. p. 260.

3, 9. Arus. v. Decidi. p. 226.

30. Arus. v. Obiit. p. 250.

46. (var.lect.) Prob. II, 1, 47.

60. (var. lect.) Arus. v. Adfectal, p 214.

64. (var. lect.) Arus. v. Desine. p. 222.

77. (var. lect.) Arus. v. Quae. p. 257.

4, 9. Arus. v. Kareo. p. 243.

III, 1,28. (var. lect.) Arus. v. Consulo. p. 219.

51. Prob. II, 3, 5.

91. Arus. v. Congruunt. p.

2, 14. Arus. v. Deperit. p. 226.

3, 40. (var. lect.) Arus. v. Minister. p. 248.

101. Arus. v. Dormit. p. 222.

IV, 2, 6. (var. lect.) Arus. v. Desubito. p. 226.

4, 5. (var. lect.) Arus. v. Pendet. p. 254.

8. Eut. II, 4.

7, 1. Phoc. ars. IX, 2.

8,83, Arus. v. Scit. p. 262.

V, 1, 57. (var. lect.) Arus. v. Suppeditat. p. 261.

2, 43. (var. lect.) Max. Vict. ars, 20.

Adelph. I, 1, 27. Arus. v. Klam. p. 244.

38. Prob. II, 1, 52. Arus. v. Indulget. p. 234.

2, 5. Arus. v. Plus. p. 253. 37. Eut. II, 10.

Terent. Adelph. I, 2,74. (var. lect.) Terent. Hecyr. prol. in Arus. v. Arus. v. Abintegro. p. 214.

IL 2, 12. (var. lect.) Eut. II, 3.

3, 9. Arus. v. Posthabeo. p. 255.

4, 5. Arus. v. In. p. 238.

21. (var. lect.) Prob. II, 1,53.

III, 2, 12. Arus. v. Compos. p. 220. 18. Arus. v. Statuo. p. 263.

22. Arus. v. Impertio., p. 237.

47. (var. lect.) Arus. v. Potis. p. 255.

4, 18. (var. lect.) Arus. v. Functus. p. 231.

45. (var. lect.) Arus. v. Decet. p. 223.

5, 2. (var. lect.) Arus. v. Ad. p. 211.

IV, 1, 1. Arus. v. Ad. p. 211.

17. Arus. v. Kalleo. p. 244. 18. (var. lect.) Prob. I, 7, 7.

2, 24. (var. lect.) Arus. v. Gerens. p. 232.

3, 12. (var. lect.) Arus. v. Functus. p. 231.

4, 1. Arus. v. Discrucior, p. 225.

Arus. v. Expedio. p. 228.

5, 2. (var. lect.) Prob. II, 3, 6.

32. Arus. v. Consuevit. p. 219. 78. (var. lect.) Arus. v. Mora. p. 247.

7,38. V, 3, 56. Prob. II, 1, 32.

42. Prob. II, 1, 55.

86. Arus. v. Pudet. p. 253.

V, 1, 3. Arus. v. Satur. p. 261.

2, 11. (var. lect.) Arus. v. Edormit. p. 229.

3, 21. (var. lect.) Prob. II, 1, 53.

29. Arus. v. Utor. p. 265. 53. Arus. ▼. Exporge. p. 230.

4, 17. Arus. v. Potitur. p. 251. 22. Arus. v. Potitur. p. 251.

7, 7. et 9. Prob. II, 1, 20.

8. Arus. v. Ausculto. p. 216. 8, 6. (var. lect) Arus. v. Ma-

ter. p. 248. 16. Arus. v. Auctor. p. 214.

21. Arus. v. Alienum, p 213.

26. (var. lect.) Arus. v. Locatus, p. 245.

27. Arus. v. Fruor. p. 230.

9, 8. Arus. v. De die. p. 226.

Nomen. p. 248.

21. Arus. v. Restitui. p. 259.

I, 1, 10. Arus. v. Natus. p. 249.

2, 46. Arus. v. Incertus. p. 242. 64. (var. lect.) Arus. v. Ab-

stinet. p. 216.

94. (var. lect.) Arus. v. Elap. sus. p. 229.

119. Arus. v. Perge. p. 255.

II, 1, 6. (var. lect.) Arus. v. Doctus. p. 223.

30. Arus. v. Aeger. p. 212.

2, 5, Arus. v. Adprime. p. 214.

20. (var. lect.) Arus. v. Studeo. p. 230.

III, 2, 12. Arus. v. Excessit. p. 228.

24. Arus. v. Adiuta. p. 213.

3, 33. Arus. v. Post. p. 251.

5, 33. Arus. v. Posthabeo. p. 255. 36, (var. lect.) Arus. v. Commeritus, p. 220.

45. Max. Vict. ars. 20.

IV, 1, 8. (var. lect.) Arus. v. Derepente. p. 226. Max. -Vict. ars. 22.

7. Arus. v. Duxit. p. 226.

19. Arus. v. Nubit. p. 249.

40. Arus. v. Consuevit. p. 219

3, 4. Prob. II, 3, 7.

4, 21. Arus. v. Quid. p. 257.

23. Arus. v. Celat, p. 219.

63. Arus. v. In. p. 238.

64. Arus. v. Oro. p. 250.

92. (var. lect.) Arus. v. Abhorrere. p. 212,

V, 3, 40. Arus. v. Evenit. p. 228.

Phorm. prol. ?. (var. lect.) Arus. v. Trado. p. 264.

24. Arus. v. Attendo. p. 216. 30. Arus. ▼. Accedo. p. 214.

I, 1, 1. (var. lect.) Arus, v. Ami-

cus. p. 210. 2, 9. Max. Vict. ars. 20.

3, 13. Arus. v. Fruor. p. 230.

4, 2. Arus. v. Impendet. p. 236.

9. Prob. II, 1, 36.

18. (var. lect.) Eut. II, 14. Arus. v. In. p. 238.

5, 17. Arus. v. Anteeo. p. 213. 40. Arus. v. Admittit. p. 216.

Z z *

85. Prob. I, 7, 3.

Terent. Phorm. I, 5, 41. Arus. v. Temperare. p. 264. II, 1, 26. Arus. v. Otiosus. p. 250. 2, 17. Arus. v. Habet. p. 233. III, 1, 13. (var. lect.) Eut. II, 15. 3, 21. Arus. v. Piget. p. 254. IV, 3, 18. Arus. v. Fugitans. p. 232. 29. Arus. v. Desisto. p. 224. 48. Arus. v. Dat. p. 224. 61. Prob. II, 1, 57. 4, 1. Arus. v. Emungo. p. 229. V, 3, 20. Arus. v. In. p. 238. (var. lect.) 4, 3. (var. lect.) Arus. v. Medicor. p. 246. 6, 34. Arus. v. Consuevit. p. 219. 7, 4. Eut. II, 4. 25. (var. lect.) Eut. II, 12.

V.

54. (var. lect.) Arus. v. Con-

8, 1. Arus. v. Gaudet. p. 232.

34. Arus. v. Post. p. 256.

64. Arus. v. Dolet. p. 222.

sequia. p. 229.

37. (var. lect.) Arus. v. Ex-

dono. p. 219.

Varro de L.L. VI, 7. p. 250. ed. Sp. Prob. II, 1, 54. VII, 2. p. 396. ed. Sp. Prob. II, 1, 54. L.L. *) Prob. II, 1, 16. in Aetia. Prob. II, 1, 56. + Sat. Menipp. Catamito. Eut. II, 1. Virgil. Ecl. I, 5. Prob. I, 7, 2. 7. Prob. I, 6, 4. 10. Arus. v. Ludo. p. 244. 15. Phoc. ars. II, 18. 58. Prob. I, 4, 12, 63. Max. Vict. carm. her. 6. 63. Prob. II, 1, 34. 69. Prob. I, 17, 6. 70. Donat. III, 6, 2. 71. Prob. I, 4, 23. 76. Arus. v. Proiectus. p. 254. 77. Arus. v. Pendet. p. 254. 80. (var. lect.) Arus. v. Requiesco. p. 258. 81. Arus, v. Super. p. 260.

Virgil. Ecl. V, 89, Arus. v. Dignus. Virgil. Ecl. II, 1. Arus. v. Ardet. p. 209. VI, 13. Prob. I, 4, 15. 3. Arus. v. Inter. p. 237. 6. Prob. I, 4, 22. 9, 11. 20. Arus, v. Supervenio. p. 8. Prob. I, 6, 1. 262, 11. Prob. I, 17, 3. 21. Prob. II, 1, 38. 14. Prob. I, 9, 11. 29. Arus. v. Gaudet. p. 232. 19. Arus. v. Despectus, p. 47. (var. lect.) Prob. I, 1, 1. 54. Eut. I, 3, 3. 66. (var. lect.) Arus. v. Ad-20. Arus. v. Abundans. p. 209. v. Dives. p. 222. surgo. p. 214. Max. Vict. carm. her. 6. 22. Prob. II, 1, 16. 29. Arus. v. Habito. p. 233. 85. Arus. v. Cogo. p. 218. v. 34. (var. lect.) Arus. v. Pe-Donata. p. 222. (var. lect) percit. p. 255. VII, 1. Prob. I, 9, 7. 54. Phoc. ars. V, 2. 5. Arus. v. Par. p. 253. 65. Prob. I, 15. Max. Vict. 6. Arus. v. Defende. p. 225. 16. Arus. v. Contendo. p. 218. rat. metr. II, 1. 71. Arus. v. Indiget. p. 238. 17. Arus. v. Posthabeo.p. 255. III, 6. Prob. I, 18, 12, Max. Vict. ars. 24. 19. Arus. v. Memini. p. 245. 8. Prob. I, 9, 12. 21. Prob. I, 5, 1. 14. Arus. v. Donata. p. 222. 33. (var. lect.) Prob. L 17, 3. 33. Prob. I, 6, 1. 60. Arus. v. Plenus. p. 251. 48, Prob. I, 17, 7. 69. Arus. v. Memini. p. 245. 64. Prob. I, 17, 3. 69. (var. lect.) Arus. v. Con-VIII, 4. Arus. v. Requiesco. p. 258. gero, p. 220. 16. Arus. v. Incumbo. p. 235. 90. Donat. III, 6, 2. 30. Arus. v. Sparge. p. 263. 92. Arus. v. Humi. p. 234. .44. (var. lect.) Prob. I, 4, 15. 95. Prob. I, 4, 14. 61. Arus. v. Desine. p. 222. 100. Prob. I, 13, 2. 66. (var. lect.) Arus. v. Ex-105. Arus. v. Potest. p. 253. perior. p. 226. 106. (var. lect.) Arus. v. In-69. Prob. I, 5, 1. scriptum. p. 237. 83. Prob. I, 4, 23. 109. Arus. v. Dignus. p. 222. 87. Prob. I, 11, 2. 88. Arus. v. Decedo. p. 224. IV, 5. Arus. v. Ab integro. p.214. 93. Arus. v. Mando. p. 247. 8. Prob. I, 9, 11. 108. Max. Vict. rat. metr. II, 1. 57. Phoc. ars. III, 4. 61. Prob. I, 17, 1. IX, 1. Max. Vict. rat. metr. V, 2. V, 5. Prob. I, 10, 3. 2. Prob. I, 4, 4. bis. 22. 5. (var. lect.) Prob. I, 10, 4. 6. Prob. I, 9, 8. 8. Arus. v. Certo. p. 218. 11. Prob. I, 7, 8. Asp. III. 34. Arus. v. Decus. p. 222. 14. (var. lect.) Prob. I, 10,3. 39. Prob. I, 4, 16. 15. Prob. I, 11, 2. 45. Prob. I, 6, 3. 21. Arus. v. Sublego. p. 262. 46. Prob. I, 6, 3; 24. Arus. v. Inter. p. 237. 48. Arus. v. Aequipero. p. 47. Prob. I, 9, 6. 214. 51. Max. Vict. carm. her. 6. 50. Prob. I, 9, 11. 53. Prob. I, 17, 6. Arus v. 54. Arus. v. Dignus. p. 222. Obliviscor. p. 249. 70. Max. vict. ars. 24. 56. Prob. 1, 7, 3.

58. Prob. I, 4, 19.

Virgil. Ecl. X, 10. Prob. I, 5, 1. 12. Prob. I, 15. 16. Arus. v. Pepercit. p. 254.

23. Prob. I, 17, 3.

32. Arus. v. Peritus. p. 252.

34. Arus. v. Credulus. p. 220.

35. Prob. I, 6, 1. 9, 6.

37. Prob. I, 9, 11. 10, 2.

46. Arus. v. Est. p. 229.

67. Prob. II, 1, 25.

69. (var. lect.) Prob. I, 14, 8. Max. Vict. rat. metr. III, 1. carm. her. 6.

*) Arus. v. Resonat. p. 258.

Georg. I, 6. Prob. I, 7, 2. 3. 7. Prob. II, 1, 25.

14. Arus. v. Cultorem. p.

17. Arus. v. Custos. p. 220.

31. Prob. I, 4, 17.

35. Prob. I, 4, 15.

43. Eut. II, 12.

54. (var. lect.) Arus. In. p. 240.

55. Prob. I, 9, 11.

106. Prob. I, 9, 5.

108. Arus. v. Elicit. p. 228.

115. Prob. I, 10, 4.

127. Arus. v. In. p. 238.

134. Prob. I, 9, 11.

137. Prob. I, 18, 3.

183. Arus. v. Kaptus. p. 243.

187. Prob. I, 8, 2. Arus. V. Induit. p. 235. (var. lect.)

198. Prob. I, 4, 15.

208. Prob. II, 1, 1.

211. Prob. I, 11, 2. Aras. v. Usque. p. 266.

219. Prob. II, 1, 29.

227. Prob. I, 9, 11.

246. Prob. I, 5, 1. Arus v. Metuens. p. 247.

361. Eut. II, 4.

271. Arus. v. Molior. p. 247.

277. (var. lect.) Arus. v. Felix. p. 230.

280, Arus. v. Coniurati. p.

290. Arus. v. Deficit. p. 224.

312. Prob. I, 9, 10.

Virgil. Georg. I, 313. Max. Vict. Virgil. Georg. II, 148. Prob. I, 7, 3. ars. 21. Phoc. ars, IX, 5.

337. (var. lect.) Arus. v. In. p. 239.

355. Aras. v. Propius. p. 254.

366. Arus. v. Temperare. p. **264.** .

899, Arus. v. Dilectus. p. 225.

406. (var.: lect.) 409. Prob. I, 9, 10. 🖘

419. Eut. II, 14.

429, Prob. I, 9, 10.

437. Prob. I, 15.

438. Arus. v. In. p. 240.

442. Arus. v. In. p. 240. v. Refugit. p. 258.

446. Max. Vict. rat. metr. V, 2.

457. Prob. I, 7, 4.

478. Max. Vict. ars. 25.

509. Prob. I, 17,6.

II, 1. Arus. v. Tenus. p. 264.

Prob. I, 17, 4. 4. (var. lect.) Arus. v. Plenus. p. 251.

5. Prob. I, 14, 3.

14. Prob. I, 4, 3.

19. Arus. v. Sub. p. 261.

24. Arus. v. Deposuit. p. 224.

28. Arus. v. Eget. p. 227.

32. Prob. I, 9, 10.

46. Prob. I, 11, 2.

49. Prob. I, 10, 4.

.53. Prob. I, 12, 1.

59. Arus. v. Obliviscor. p. **249.**

63. Prob. I, 17, 5.

67. Prob. I, 4, 18.

68. Prob. I, 17, 6.

69. Prob. I, 4, 19: Max. Vict. rat. metr. VIII.

77. (var. lect.) Arus. v. Huc. .p. 234.

83. Prob. I, 1, 1. 9, 11.

86. Prob. II, 1, 44.

93. Prob. II, 1, 39,

96. (var. lect.) Arus. v. Contendo. p. 218.

124. (var. lect.) Prob. I, 17, 4.

131. Arus. v. Similis. p. 259.

132. Prob. I, 9, 10.

134. Arus. v. Adprima. p. 214.

135. Arus. v. Medicor. p. 246.

159. Perob. I, 4, 22, 166, Arus. v. Fluit. p. 231.

167. Prob. I. 4, 21. 168. Prub. I, 17, 3.

177. Prob. I, 6, 8.

180. Prob. I, 14, 4.

204. Prob. I, 6, 3. 222. Arus. v, Ferax. p. 230.

223. Arus. v. Patior. p. 254.

242. Eut. II. 8.

243. Probi I. 4:112. Arus. v. Kalco. p. 244. (var.lect.)

244. Arus. v. Huc, p. 234.

278. Prob. 1, 17, 4.

293. Prob. I, 10, 4.

297. Prob. I, 9, 3.

301. Prob. I, 6, 9.

338. Prob. 1, 6, 2.

365. (var. lect.) Prob. I, 10, 3.

384. Arus. v. Salio. p. 262.

386. Arus. v. Ludo. p. 244.

895. Prob. I, 8, 7.

410. (var. lect.) Prob. I, 7, 4.

420. (var. lect.) Prob. I, 11, 2.

438. Prob. I, 17, 6.

448, (var. lect.) Arus. V. In illam rem. p. 241.

451. (var. lect.) Arus, v. Innare. p. 235.

452. Arus. v. Missus. p. 247.

463. (var. lect.) Arus. v. Inhiat. p. 234.

467. Arus. v. Nescius. p. 248.

483. Prob. I, 10, 3.

486. Prob. L. 7, 5.

490. Max., Vict. carm. her. 6.

506. (var. lect.) Arus. v. Dormit. p. 222, v. Bibit. p. 217.

536. Donat. III, 5, 2.

542. Donat. III, 6, 2.

*) Arus. v. Nescius. p. 248.

III, 1. Prob. I, 4, 3. 6, 2.

13. Arus. v. Propter. p. 255.

31. Arus. v. Fidens. p. 230.

42. Prob. I, 7, 1. 9, 6. 53. Arus. v. Tenus. p. 263.

Prob. I, 12, 2.

58. Arus, v. Propius. p. 954. 64. Prob. II, 1, 45.

73. Prob. I, 9, 12. 84. Arus. v. Tremit. p. 264. Virk it. Georg. III, 89, Prob. 1, 4, 17. 94. Prob. I, 4,-21. 116. Arus. v. Insulto. p. 242. v. Imposuit. p. 239. 135. Donat. 111, 6, 2. 143. Prob. I, 11, 2. 150. Prob. I, 8, 7. 167. (var. lect.) Arus. v. Subnecto. p. 262. 184. Arus. v. Quietus. p. 257. Prob. I, 7, 7. ' 186. Prob. I, 7, 7. 201. (var. lect.) Prob. I, 9, 8. 212. Eut. II, 7. Prob. I, 10, 4. 219. Arus. v. Pastus. p. 251, 223. (var. lect.) Eut. I, 1, 2. 225. Arus. v. Exulst. p. 227. 233. Arus. v. Obnixus. p. 250. 245. Arus v. Obliviscor p. 249. 292. Arus. v. It. p. 237. B14. Arus. v. Pastus. p. 251. 325. Prob. I, 9, 2. 848. (var. lect.) Arus, v. Ante exsp. p. 217. 374. Eut. II, 4. 881. Donat. III, 6, 2. 386. Prob. I, 7, 4. 406. Prob. I, 9, 11. 435. Prob. I, 10, 1. 442. Prob. I, 2, 2, 449. Max. Vict. carm. her. 6. 484. Prob. I, 9, 5. 500. Prob. I, 9, 10. 514. Prob. I, 11, 1. 556. Prob. 1, 40, 1. IV, 2 Prob. I, 4, 13. 36. Prob. I, 17, 7. 47. Arus. v. Propius. p. 254. 58. Arus. v. Emissus. p. 230. 62. Arus. v. Huc. p. 234. 81. Prob. II, 1, 12. 42. Arus. v. Pluit. p. 257. 90. Arus. *. Dedo. p. 223. 98. Arus. v. Coruscus. p. 218. 109. Arus. v. Halat. p. 233. 125. Prob. I, 7, 1. 10, 3. (var. lect.) Arus. v. Memini. p. **24**5. 138. Prob. I, 1, 1. 139. Eat. II, 5. 154. Arus. v. Ago., p. 212.

Experior. p. 226. 157. Arts. v. in. p. 238. 158. Arus. v. Invigilo. p. 239. 168. Max. Vict. carm. her. 5. 181. Arus. v. Plenus. p. 251. 185. Prob. I, 9, 2. 189. Arus. v. In noctem. p. 239. 193. (var. lect.) Eut. II, 12. 198. (var. lect.) Arus. v. Indulget, p. 234. 207. Arus. v. Plus. p. 253. 260. Prob. I, 9, 10, 267. Arus. v. Sapor. p. 262. 271. Arus. v. Nomen. p. 248. 279. Prob. I, 6, 8. 293. Eut. II, 5. 310. Prob. II, 1, 49. Arus. v. Truncus, p. 265. 312, Prob. I, 9, 3. 318, Prob. I, 4, 23. 331. Arus. v. Molior. p. 247. 847. (var. lect.) Arus. v. Khao. p. 243. 358. Prob. I, 7, 2. 362, Arus, v. Accepit, p. 216. 368, (var. lect.) Arus, v. Emergit. p. 229. 379. (var. lect.) Arus. v. Adolet. p. 217. 387. Prob. L, 14, 2, 398. (var. lect.) Prob. I, 12, 2. 403. Arus. v. Recipit. p. 258. 415, Prob. I, 9, 5. 420. Prob. I, 17, 7. 428. (var. lect.) Arus. v. Ad. p. 214. 437. Prob. I, 6, 8. 447. Arus. v. Est. p. 229. 463. Prob. I, 4, 13. 467. Prob. I, 18, 12. 472. Arus. v. Kareo. p. 243. 473. Arus. v. In. p. 240. 480, Prob. I, 9, 4. 482. Arus. v. Implexos. p. 240. / 456/Prob. I, 17, 7. 490, Arus. v. Sab. p. 261. 607. Arus. v. Flet. p. 231. 508, Prob. I, 4, 23. 514. Arus. v. Flet. p. 231. 556. Eut. L. 4, 1. 669 Arus, v. Super. p. 260.

Firgil Georg. IV, 156. Arus. v. Firgil Georg. IV, 562. Arus. v. Adfectat, p. 214. 566. Prob. I, 7, 3. Aen. I, 1. Prob. II, 4, 2. Asp. III. 2. Donat. III, 1, 2. Prob. I, 17, 2. 3. Denat. III, 1, 2. Prob. I, 18, 13, Max. Vict. ars. 8. carm. her. 6. Asp. V, 7. 4. Max. Vict. carm. her. 6. 7. Donat. III, 6, 2. 10. Prob. I, 11, 1. 12. Max. Vict. carm. her. 6. 13. Donat. III, 6, 2. Max. Vict. rat, metr. VI. ars. VI. 14. Prob. I, 11, 1. 16. Donat. III, 5, 2. Prob. I, 6, 2. 17, 1. 17. Max. Vict. carm. her. 6. 19. Prob. I, 8, 5. 24. Arus. v. Ad. p. 211. 30. Donat. III, 1, 2. Prob. II, 1, 51. 31. Max. Vict. carm. her. 6. 36. Max. Vict. carm. her. 6. 37. Donat. III, 3, 2. 38. Arus. v. Avertit. p. 209. 39. Max. Vict. carm. her. 6. 41. Donat. III, 1, 2. 43. Prob. I, 10, 2. 11, 1. 46, Asp. III. 58. Prob. I, 12, 2. 65. Prob. I, 4, 22. 6, 1. 67. Max. Vict. carm. her. 6. 71. Prob. I, 6, 1. 72. Max. Vict. carm. her. 6. 73. Prob. II, 3, 9. Eut II, % 79. Arus. v. Das. p. 226. 80. Arus. v. Potens. p. 251. 87. Eut. II, 5. 95. Prob. I, 6, 3. 97. Prob. I, 4, 22. 108. (var. lect.) Donat III, 6, 2. 114. Donat. III, 6, 2. Prob. I, 6, 5, 17, 1. 122. 342. (var. lect.) Prob. II, 1, 22. 185, Prob. I, 6, 8. 137. Arus. v. Maturus. p. 247. Arus. v. Citius. p. 221. 148. Prob. I, 9, 8. 149, Prob. II, 1, 41. 150. Arus. v. Ministrat. p. 247. 174. Eut. II, 4. Arus. v. Excudit. p. 228. 178. Arus. v. Fessus. p. 230. 179. Donat. III, 6, 2. 180. Max. Vict. carm. her. 6. 183. Prob. I, 4, 17. Max. Vict. carm. her. 6. 193. Donat. III, 3, 2. 194. (var. lect.) Prob. II, 3, 6. 201. (var. lect.) Arus. v. Accedo. p. 213. * 210. Arus. v. Accingo. p. 209. 212. Donat. III, 2, 3. 215. Arus. v. Limplet. p. 234. 224. Eut. 1, 1, 7. 342. Donat. III, 6, 2. 253. Arus. v. Reponis. p. 259. Prob. II, 1, 83. 265. Max. Vict. ars. 23. 278. Arus. v. Gravis. p. 233. 279. Max. Vict. carm. her. 6. 285, Max. Vict. carm, her. 6. 295. Arus. v. Super. p. 261. 326. Max. Vict. carm. her. 6. 335. Arus. v. Dignus. p. 222. 369. Donat. III, 6, 2. 372. Prob. I, 1, 1. 4, 22. 377. Arus. v. Appulit. p. 210. 386. Arus. v. Queror. p. 257. 400. Phoc. de asp. II, 2. 411. Prob. I, 9, 11. 417. Prob. II, 1, 52. 440. Arus. v. Cernere. p. 219. 447. Arus. v. Opulentus. p. · **25**0. 449. Max. Vict. rat. metr. V, 1. 458. (var. lect.) Arus. v. Ambobus. p. 214. Max. Vict. rat. metr. I, 3. 475. Donat. III, 6, 2. 478. Phoc. ars. IX, 5. 480. Phoc. ars. IX, 5. 488. Prob. I, 7, 3.

493. Arus. v. Concurrunt. p.

499. Prob. I, 17, 2, 18, 8.

det. p. 258. 513. (var. lect.) Max. Vict. ars. 24. 532. (var. lect.) Prob. I, 1, 1. 535. Prob. I, 17, 1. 538. (var. lect.) Arus. v. Adnare, p. 212. 572. (var. lect.) Arus. v. Considere. p. 220. 573. Donat. III, 2, 3, Prob. I, 10, 3. 582. Prob. I, 10, 3. 589. Donat. III, 6, 2. Prob. I, 4, 15. 593. Arus. v. Circumdat. p. 219. 599. Prob. I, 12, 1. Arus. v. Eget. p. 227. 627. Arus v. Successit p. 260. 632. Eut. II, 2. 637. (var. leot.) Arus. v. Instruitur. p. 237. 643. Donat. III, 6, 2. 649. 711. Prob. H, 1, 54. 653. Prob. I, 4, 5. 662. Arus. v. Sub. p. 261. 664. Donat. III, 5, 2. 669. Prob. I, 17, 4. Arus. v. Dolet. p. 229. 685. Prob. 1, 11, 2. 689. Prob. II, 3, 6. 700. Arus. v. Super. p. 260. 701. Max. Vict. ars. 24. 704. (var. lect.) Arus. v. Adolet. p. 217. 750. Donat. II, 16, 5. Arus. v. Super. p. 260. 794. Arus. v. Bibit. p. 217. II, 3. Max. Vict. carm. her. 6. 8. Arus. v. Temperare. p. 15. Arus. v. Instar. p. 238. 19. Donat. III, 3, 2. Arus. v. Includunt. p. 240. 20. Prob. I, 4, 23. 25. Donat. III, 1, 2. Prob. I, 7, 7. 35. Prob. I, 4, 17.

87. Donat. III, 2, 8.

56. Max. Viot ars.19. Asp. III.

Virgil. Aen. I, 142. Prob. I, 9, 8. Virgil. Aen. I, 506. Arus. v. Resi- Virgil. Aen. II, 69. Prob. I, 4, 16. 74. Arus. v. Hortor. p. 234. 11 . 85 Aprils. v. Kassus. p. 243. 99. Prob. II, 1, 41. 106, Atus. v. Ignarus. p. 236. 108. Prob. I, 9, 10. 109. Arus. v. Fessus. p. 230. 118. Arus. v. Litandum. p. 244. 143. Prob. I, 6, 9. 148. Arus. v. Obliviscor. p. 154, Prob. I, 4, 3. 190. Arus, v. Futurum. p. 231. 197. Prob. I, 3, 🚣 204. Prob. I, 14, 3. 223, Donat. III, 6, 2. 225. Prob. I, 12, 1. 241. Prob. I, 5, 1, 242, Prob. 1, 9, 4 263. Donat. III, 5, 2. 264. Prob. I, 4, 12. 274. Prob. I, 6, 3. 275. Arus, v. Indutus. p. 235. 322. Prob. J, 4, 22. 332. Prob. I, 18, 12. 851. Arus, v. Excessit. p. 228. 374. (var. lect.) Arus. v. Audet. p. 217. 380. Arus. v. Nixus. p. 249. 385. Arus, v. Adspirat. p. 217. 393. Arus. v. Accommoda, p. 212. 401. Arus. v. In. p. 240. 413. Donat, I, 5, 3. Max. Vict. ars. 17. 414. Prob. I, 2, 3. 418. Prob. II, 3, 4. 427. Arus. v. Servans. p. 260. 442, Donat. II, 16, 5. Arus. v. Sub. p. 261. 470. Arus. v. Coruscus. p. 218. 471. Arus. v. Partus. p. 251. 476. Prob. I, 4, 18. . 477. Prob. I, 4, 11. 492. Eut. II, 1. 497. Prob. I, 18, 12. 1500. Max. Viet gat. metr. L, 3. 506. Prob. I, 9, 174 521. Arus. v. Eget. p. 227.

Virgil. Aen. II, 526. Arus. v. Elapsus. p. 229. 584 Arns. v. Pepercit. p. 254. 553. Arus. v. Tenus. p. 263. 558. (var. lect.) Arus. v. Avulsum. p. 212. 560. Prob. I, 7, 3. 596. (var. lect.) Eut. II, 14. 597. Prob. I, 9, 7. 10, 1. 624. Prob. I, 4, 5. 634. Prob. I, 9, 3. (var. lect.) I, 4, 9. 658. (var. lect.) Arus. v. Excidit. p. 230. 664. Prob. I, 3, 8. 666. Prob. I, 11, 2. 684. Eut. II, 1. 693. Prob. I, 7, 3. 699. Prob. I, 9, 12. 707. Prob. I, 10, 4. Arus, v. Imposuit. p. 289. '713. Arus. v. Egredior. p. 227. 725. Prob. I, 8, 1. 11, 2. 774. III, 48. Prob. I, 17, 1. 781. Prob. 1, 17, 7. 785. Prob. I, 9, 5. 3. Monat. III, 2, 3. Prob. I, 4, 9. 12. Prob. I, 4, 12. 14. Arus. v. Regnata. p. 259. Max. Vict. ars. 21. 18. (var. lect.) Arus. v. Nomen. p. 248. 22. Prob. I, 9, 9. 35. Arus. v. Praesidet. p. 252. 36. Eut. II, 5. (var. lect.) Arus. v. Secundat. p. 262. 42. Arus. v. Pepercit. p. 254. 51. Arus. v. Diffidit. p. 225. 63. (var. lect.) Eut. II, 13. 71. Prob. I, 12, 1. 83. (var. lect.) Prob. I, 7, 3. 91. Prob. I, 14, 3. 109. Arus. v. Optavit. p. 250. 110. Arus, v. Habito. p. 233. 123. Arus. v. Vacuus. p. 265. 125. Prob. II, 1, 55. 127. (var. leat.) Prob. I, 5, 1. 142. (ver. lect.) Prob. I, 4, 14. 145. Prob. L. 9, 3J 147. VIII, 26d Prob. I, 14, 2. 3, 2.

Virgil. Acn. IV, 13. Prob. II, 1, 33. Virgil. Aen. III, 186. Prob. 1, 6**, 3.** 18. Arus. v. Pertaesum. p. .4... 202, Prob. II, 1, 46. **2**53. 37. Arus. v. Dives. p. 222. 211. Donat. III, 6, 2. Prob. I, 15. 42. Arus. v. In illam rem. 212. Prob. I, 14, 3. p. 241. 52. Prob. I, 18, 9. Max. Vict. 236. 561. Prob. II, 1, 41. 238. Prob. I, 10, 4. rat. metr. V, 1. 268. Prob. I, 17, 4. 56. Prob. I, 16, 1. 271. Prob. I, 4, 15. 64. Arus, v. Inbiant. p. 234. 279. Arus. v. Lustramur. p. 79. Arus. v. Pendet. p. 254. 92. (var. lect.) Arus. v. Ad-281. Arus. v. Exerceo. p. 228. gredior. p. 212. 292. (var. lect.) Prob. I, 4, 19. 93. Donat. III, 6, 2. 295. Prob. I, 4, 21. 101. Prob. I, 8, 7. 297. Prob. I, 4, 21. #30. Prob. II, 1, 25. Phoc. ars. 300. (var. lect.) Arus. v. Pro-П, 7. gredior. p. 256. 186. Prob. I, 4, 15. 317. Arus. v. Deiectus. p. 222. 188. Arus. v. Tenax. p. 264. 846. Prob. I, 4, 14. 203. Arus. v. Amens. p. 214. 382. Prob. I, 7, 2. 222. Max. Vict. rat. metr. 395. Donat. III, 5, 2. III, 2, 398. Arus. v. Habito. p. 233. 237. Arus. v. Nuncius. p. 249. 409. Prob. I, 18, 3. 248. Donat. III, 6, 2, 427. Arus. v. Tenus. p. 263. 273. (var. lect.) Arus. v. Su-434. Arus. v. Implet. p. 234. per. p. 260. 447. Prob. I, 6, 2. 300, Arus. v. Inops. p. 236, 475. (var. lect.) Arus. v. Di-801. Eut. II, 8. gnus. p. 222. 315. Max. Vict. carm. her. 6. 496. Prob. I, 18, 12. bis. 517. Prob. I, 17, 1. 320. (var. lect.) Arus. v. Pro-527. Donat. II, 16, 5. pter. p. 255. 536. Arus. v. Refugit. p. 258. 329. Arus. v. Refert. p. 259. 551. Prob. I, 17, 3. 357. Prob. I, 7, 2. 555. Prob. I, 9, 10. 360. Arus. v. Desine. p. 222. 561. Eut. II, 4. 370. Arus. v. Misertus. p. 246. 590. Prob. I, 4, 23. 379. Prob. I, 10, 4. 599. Arus. v. Subeo. p. 259. 885. Prob. I, 11, 1. 607. Arus. v. Volutans. p. 266. 398. Eut. II, 15. 610, Arus. v. Multa. p. 246. 409. Prob. I, 7, 7. 613. 691. Prob. II, 1, 46. 51. 415. Prob. I, 10, 4. 617. VIII, 424. Prob. I, 16, 1. 419. Donat. III, 3, 2. 619. Donat. III, 6, 2. 435. Arus. v. Misertus. p. 246. 643. (var. lect.) Arus. v. Ha-460. Prob. I, 8, 5. bito, p. 233. 478. Prob. I, 2, 2. 647. Prob. I, 2, 1. 7, 1.3. 16, 1. 482. Prob. I, 3, 3. 648. Arus. v. Tremit. p. 264. 493. (var. lect.) Prob. I, 7, 2 675. Prob. I, 12, 1. 18, 4. 684, Prob. I, 9, 12. 494. Arus. v, Sub. p. 261. 694. Arus. v. Subter. p. 261. 511. Prob. I, 17, 2. 517. Eut. II, 8. IV. 3. Arus. v. Recursat. p. 259. ' 10. Arus. v. Successit. p. 260. 534. Prob. I, 1, 1. 2, 1.

Virgil. Aen. IV, 537. Prob. I, 10, 8. Virgil. Aen. V, 285. Arus. v. Ge- Virgil. Aen. V, 768. Prob. I, 4, 14. 539. Prob. I, 9, 10. 545. Prob. I, 7, 2. 547. Max. Vict. carm. her. 5. 549. Prob. I, 7, 2. 550. Arus. v. Dego. p. 225. 569. Prob. I, 9, 6. 13, 2. 575. Arus. v. Festino. p. 231. 585. Donat. III, 6, 2. 590. Prob. I, 3, 3. 16, 2. 591. Arus. v. Inludo. p. 235. 592. (var. lect.) Donat. III, 5, 2. 596. Prob. I, 10, 4. 616. Arus. v. Extorris. p. 229. 628. Donat. III, 5, 2. 634. Arus. v. Siste. p. 262. 640. Prob. I, 4, 18. 661. Donat. III, 2, 3. 668. Arus. v. Resonat. p. 258. ·675. Prob. I, 3, 3. 16, 2. 682. Prob. I, 18, 6. 693. Prob. I, 2, 2. V, 1. Prob. I, 9, 11. 8. Donat. III, 6, 2. 11. Arus. v. Inhorruit. p. 239. 13. Prob. I, 9, 7. 62. (var. lect.) Arus. v. Adhibet. p. 210. 73. Arus. v. Maturus. p. 246. 77. Arus. v. Fundit. p. 232. 97. Prob. I, 4, 14. 119. Arus. v. Opus. p. 250. 139. Prob. I, 9, 3. 147. Arus. v. In. p. 238. 153. Arus. v. Melior. p. 246. 159. Arus. v. Propinquant. p. 254. 163. Prob. I, 7, 4. 180. Arus. v. Residet. p. 258. 186. Max. Vict. rat. metr. II, 2. 187. (var. lect.) Arus. v. Parte. p. 253. 202. Arus. v. Furens. p. 230. 204. Arus. v. Haesit. p. 233. 230. Arus. v. Paciscor. p. 252. 262. Arus. v. Habet. p. 234. 265. Eut. II, 8. 268. Arus. v. Donata. p. 222. 278. Arus. v. Klaudus. p. 244. 279. Eut. II, 17.

GRAMMAT. LAT. I.

nus. p. 233. 298. Prob. I, 4, 10. 311. Arus. v. Plenus. p. 251. 320. Arus. v. Proximus. p. 333. (var. lect.) Arus. v. In. p. 240. 344. Arus. v. In. p. 240. 379. Arus. v. Audet. p. 217. 390. Prob. I, 8, 5. 396. Max. Vict. rat. metr. III, 2. 406. Prob. I, 9, 10. 410. Prob. II, 1, 53. 419. Arus. v. Aequipero. p. 214. 429. Arus. v. Lacessunt. p. 244. 432. XII, 905. Prob. I, 14, 4. 437. Prob. I, 17, 7. 438. Arus. v. Exit. p. 227. 451. Arus. v., It. p. 237. 493. Arus. v. Accingo. p. 210. 495. Arus. v. Frater. p. 231. 498. Arus. v. Subsedit. p. 263. 504. Prob. I, 17, 3. 4. 521. Max. Vict. rat. metr. III, 2. 542. Arus. v. Deiectus. p. 223. 546. Prob. II, 1, 40. 579. Arus. v. Insonuit. p. 236. 589. Prob. I, 14, 4. 594. Arus. v. Similis. p. 259. 603. Arus. v. Tenus. p. 264. 608. Arus. v. Satur. p. 261. 618. Arus. v. Ignarus. p. 236. 645. Prob. I, 4, 6. 646. Prob. I, 4, 5. 663. Prob. I, 14, 4. 678. Arus. v. Piget. p. 254. 687. Prob. I, 11, 2. Arus. v. Ad. p. 214. 689. Arus. v. Das. p. 226. 699. (var. lect.) Arus. v. Servatus. p. 260. 714. Arus. v. Pertaesan. p. 253. 716. Arus. v. Metuens. p. 247. 720. (var. lect.) Prob. I, 11, 1. 744. Prob. II, 1, 32. 750. Arus. v. Transscribo. p. **265.**

853. Arus, v. Sub. p. 261. VI, 3. Arus. v. Obverto. p. 250. 20. Prob. I, 4, 19. 33. Max. Vict. carm. her. 6. 52. Prob. I, 4, 15. 53. Prob. I, 4, 20. 56. Prob. I, 3, 1. Max. Vict. rat. metr. I, 2. 72. (var. lect.) Prob. 1, 6, 1. 83. Arus. v. Defungitur. p. 225. 111. Arus. v. Recipit. p. 258. 112. Prob. I, 6, 2. 116. Prob. I, 18, 2. 120. Prob. II, 1, 42. 121. Prob. I, 4, 17. 122. Arus. v. It. p. 237. 134. Arus. v. Innare. p. 235. 143. Arus. v. Deficit. p. 224. 154. Prob. I, 3, 4. 159. Prob. I, 5, 2. 166. Prob. I, 4, 21. 179. Donat. II, 16, 5. 203. Donat. II, 16, 5. Arus. v. Super. p. 260. 225. Max. Vict. rat. metr. IV. 265. Prob. I, 4, 15. 266. Prob. I, 4, 13. 289. (var. lect.) Max. Vict. rat. metr. IV. 290. Arus. v. Trepidus. p. 264. 304. Donat. II, 3, 2. 333. Prob. I, 9, 3. 389. Arus. v. In. p. 240. 343. Prob. I, 6, 1. bis. 7, 2. 351. Arus. v. Juro. p. 236. 375. Prob. I, 11, 2. 409. Arus, v. Post. p. 251. 419. Prob. I, 17, 6. 425. Prob. I, 4, 19. 428. Arus. v. Exsors. p. 228. 432. Prob. 1, 4, 15. 435. Arus. v. Perosus. p. 255. 450. Arus. v. Recens. p. 258. 470. Prob. I, 17, 5. 487. Prob. I, 17, 6. 495. Prob. I, 9, 10. 12. 497. (var. lect.) Prob. II, 1, 33. 502. Donat. III, 2, 2. 509. Arus. v. Tibi. p. 265.

.Aaa

870	
Vinn:	I do VI sid D. L. F. C.
ruge	l. Aen. VI, 514. Prob. I, 17, 1.
	524. (var. lect.) Prob. I, 12, 1.
172 19	532. Prob. I, 17, 7.
	539. Prob. I, 7, 2. 3.
100	542. Prob. I, 9, 3.
	550. Prob. I, 11, 1.
M. C.	563. Arus. v. Insisto. p. 237.
397 1	565. Arus. v. Poenas. p. 255.
	587. Prob. I, 4, 21.
* 1	595. (var. lect.) Arus. v. Est.
, 44	p. 229.
1	608. Prob. I, 6, 3.
3/40	614. Prob. I, 8, 5.
July 1	616. Prob. I, 5, 2.
	620. Prob. I, 18, 5.
	658 Proh I 11 9
+ 1 1	658. Prob. I, 11, 2. 669. Prob. I, 7, 4.
25 15	
1 Carlo	670. Prob. I, 10, 4.
- med	672. Prob. I, 6, 8.
-22	677. Donat. I, 5, 3.
7.700	685. Prob. II, 1, 28.
3.7	687. Prob. I, 17, 7.
40	708. Arus, v. Insido. p. 236.
100	720. (var. lect.) Prob. I, 9, 4.
4	726. Donat. III, 5, 2.
7 31	736. Prob. I, 9, 10.
	743. (var. lect.) Arus. v. Quis-
100 to 4	que. p. 257.
100	747. Prob. I, 18, 10.
	758. Arus. v. Felix. p. 230.
olk i sio	773. Prob. I, 17. 1.
	787. Arus. v. Laetus. p. 244.
	792. Prob. I, 4, 12. 16, 2.
1,400	794. Arus. v. Regnata. p. 259.
1974	803. Prob. I, 18, 11.
120	
	812. Prob. II, 1, 34.
. 38	813. Arus. v. Missus. p. 247.
1.85	Subeo. p. 259.
1 1	815. Arus. v. Desuetus. p. 225.
1 -	818. Prob. I, 7, 2.
0.J.	827. Prob. I, 7, 7.
	833. Arus. v. Adsuesco. p.
3.0	211.
1 922	837. Arus. v. Triumphat. p.
1 43	264.
	841. Prob. I, 2, 1.
1	842. (var. lect.) Prob. I, 9, 10.
200	847. (var. lect.) Eut. II, 4.
	862. Arus. v. Egregius. p. 227.
200	870. Prob. I, 9, 9.
1	873. Prob. I, 4, 16.

895. Prob. I, 17, 7.

Virgil. Aen. VI, 398. Prob. I, 9, 8. Virgil. Aen. VII. 410. Prob. I, 14, 2 VII, 1. Prob. I, 6, 2, 40, 2. 415. Prob. I, 4, 6. 11. Arus. v. Resonat. p. 258. 416. (var. lect.) Arus. v. Trans-13. Arus. v. In illam rem. format. p. 265. 422. (var. lect.) Arus. v. Transp. 240. 15. Eut. II, 4. scribo. p. 265. 41. Prob. I, 7, 1. 4. 429, Prob. I, 10, 4, 43. Arus. v. Sub. p. 261. 440. Arus. v. Effoeta. p. 229. 53. Arus. v. Maturus. p. 246. 451. Arus. v. Insonuit. p. 236. 59. Arus. v. Medio. p. 247. 452. Prob. I, 4, 3. 6, 1. 63. Arus. v. Nomen. p. 248. 464. Prob. I, 18, 10. 66. Arus. v. Per mutua. p.256. 482. (var. lect.) Prob. I, 17, 3. 84. Eut. II, 8. Arus. v. Ha-490. Arus. v. Adsuesco. p. 211. lat. p. 232. (var. lect.) 501. Arus. v. Successit, p. 260, 96. Prob. I, 1, 1, 9, 7. , **Pro**b. II, 1, 53. 98. (var. lect.) Prob. I, 6, 3. 513. Prob. I, 18, 2. 116. Prob. I, 9, 7. 514. (var. lect.) Arus. v. Tre-128, Prob. I, 4, 14. 23. Arus. mit. p. 264. v. Manet. p. 246. 517. Prob. II, 1, 83. 535. Prob. I, 11, 2. 133. Donat. III, 6, 2. 134. Arus. v. Reponis. p. 259. 547. Prob. I, 10, 3. 552. Arus. v. Abundans, p. 142. Prob. I, 4, 17. 209. 148. (var. lect.) Prob. I, 4, 23. 586. Prob. I, 4, 14. 151. Arus. v. Habito. p. 233. 160. Max. Vict. rat. metr. VIII. 589. Prob. I, 4, 14. 23. 593. (var. lect.) Arus. v. Multa. 161. Arus. v. Subeo. p. 259. р. 246. 165. Arus. v. Lacessunt. p. 244. 596. (var. lect.) Arus. v. Ma-177. Max. Vict. rat. metr. VI. net. p. 246. 178. Prob. I, 17, 2. 179. Arus. v. Sub. p. 261. 601. Prob. I, 4, 15. 604. Arus. v. Accingo. p. 210. 200. Prob. I, 6, 3. 608. Prob. I, 17, 2, 206. Arus. v. Ortus. p. 251. 217. Arus. v. Adferimur. p. 616. Eut. II, 2. 618. Arus. v. Refugit. p. 258. 215. (var. lect.) 623. (var. lect.) Arus v. Ar-226. Prob. I, 17, 4. det. p. 209. 244. (var. lect.) Prob. I, 17, 2. 626. Prob. II, 3, 4. 260. Prob. I, 6, 7. 634. Max. Vict. carm. her. 5, 6. 290. Arus. v. Fidens. p. 230. 635. Prob. I, 4, 15. 298. Arus. v. Satur. p. 261. 640. Arus. v. Induit. p. 235. 299. Arus. v. Excudit. p. 228. 668. Arus. v. Indatus. p. 235. Enixa. p. 228. 693. Prob. I, 9, 11. 304. Prob. I, 6, 1. Arus. v. Se-723. Arus. v. Hostis. p. 233. curus. p. 263. 394. Prob. I, 4, 21. 731. Max. Vict. rat. metr. 1,2 742. Prob. II, 1, 25. 331. Prob. I, 2, 1. 756. (var. lect.) Arus. v. Me-# 857. Prob. I, 9, 10. 12. dicor. p. 246. 359. Asp. III. 860. (var. lect.) Prob. I, 6, 2. 768. Prob. I, 7, 7. 775. Arus. v. Relegst. p. 258. Arus. v. Misertus. p. 246. 363. Donat. III, 6, 2. 787. Prob. I, 9, 8. 988. Prob. I, 17, 4. 799. (var. lect.) Arus. v. Prat-399. Donat. III, 2, 2. sidet. p. 252.

VIII, 1. Prob. I, 3, 4. 9, 2. 18. Prob. I, 6, 3. 26. Prob. I, 4, 17. 69. Prob. I, 9, 12. 77. Prob. II, 1, 6. Phoc. ars. 83. Max. Vict. ars. 17. 91. Eut. II, 1. 97, Prob. I, 4, 8. 104. 466. (var. lect.) Prob. I, 4, 13. 114. Arus. v. Genus. p. 233. 130. Arus. v. Coniunctus. p. 156. Arus. v. Recordor. p. 258. 157. Arus. v. Memini. p. 245. 159. Eut. I, 1, 2. 174. Arus. v. Adsnesco. p. 211. 188. Arus. v. Servatus. p. 260. 196. Arus. v. Adfixa. p. 213. 220. Prob. I, 5, 1. 228. Arus. v. Furens. p. 230. 235. (var. lect.) Arus. v. Opportunus. p. 250. 248. Arus. v. Insolens. p. 241. 255. Arus. v. Integer. p. 236. 259. (var. lect.) Prob. I, 12, 1. 261. Arus. v. Siccus. p. 263. 268. Asp. III. 274. Prob. I, 7, 4. 299. Arus. v. Eget. p. 227. Prob. I, 2, 1. *) Arus. v.. Indignatus. p. 334. Prob. I, 10, 2. 844. Prob. I, 4, 20. II, 1, 20. Phoc. ars. III, 13. 358. Arus. v. Nomen. p. 248. 360. Prob. II, 1, 34. 362. Arus. v. Subeo. p. 259. 370. Arus. v. Exterritus. p. 228. 409. Arus. v. Tolero. p. 264. 427. Prob. I, 14, 10. 429. Prob. II, 1, 25. 433. Arus. v. Instat. p. 238. 445. Arus. v. Fluit. p. 231. 457. Arus. v. Inducitur. p. 235. 462. Prob. II, 3, 6. 466. Prob. I, 4, 14.

470. Prob. I, 9, 10.

Virgil Aen. VII, 808. Prob. I, 6, 2. Virgil. Aen, VIII, 472. Prob. I, 12, 2. Virgil Aen. IX, 214. Arus. v. Man-480. Arus. v. Bellum. p. 217. Insido. p. 236. 540. Prob. I, 4, 22. 541. Prob. I, 4, 14. 544. Arus. v. Macta. p. 247. 549. (var. lect.) Arus. v. Subligo. p. 262. 576. Prob. I, 8, 7. 17, 6. 577. (var. lect.) Arus. v. Patior. p. 254. 581. Arus. v. Stat. p. 262. 616. Donat. II, 16, 5. 626. Prob. II, 8, 10. 630. (var. lect.) Prob. I, 18, 3. 643. Arus. v. Manet. p. 246. 649. Arus. v. Similis. p. 259. 653. Arus. v. Pro. p. 255. 668. Prob. I, 4, 22. Arus. v. Pendet. p. 254. 675. Donat. III, 1, 2. 676. Arus. v. Cernere. p. 219. 677. Donat. III, 1, 2. Prob. I, 7, 7. bis. Eut. I, 4, 1. 680. Donat. II, 16, 5. 688. Prob. I, 13, 2. Max. Vict. ars. 25. 691. Arus. v. Innare. p. 235. 692. Arus. v. Concurrunt. p. 218. 705. (var. lect.) Prob. I, 4, 15. 728. Arus. v. Indignatus. p. IX, 1. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 18, 12. 6. Prob. I, 4, 22. 11. Prob. I, 7, 2. 18. Prob. I, 4, 22. 26. Prob. I, 18, 10. 38. Prob. L, 9, 6. 18, 2. 47. Donat. I, 5, 8. Max. Vict. ars. 17. 61. Arus. v. Super. p. 260. 83. Arus. v. Dat. p. 224. 99. Arus. v. Evado. p. 227. 101. Prob. I, 7, 8. 141. Arus., v. Perosus. p. 256. 145. Arus. v. Considere. p. 220. 153. Prob. I, 12, 2. 184. Prob. I, 17, 7. 197. Arus. v. Macta. p. 247. 210. Prob. I, 17, 6.

do. p. 247. 232. (var. lect.) Arus. v. Mora. p. 247. 235. Ārus. v. Spectatus. p. 263. 246. Arus. v. Gravis. p. 233. Maturus. p. 246. (var. lect.) 271. Arus. v. Excipio. p. 229. 272. Prob. I, 7, 3. 300. Arns. v. Juro. p. 236. 302. Arus. v. Manet. p. 246. 315. Arus. v. Futurum. p. 231. 836. (var. lect.) Arus, v. Ludo. p. 244. 347. Prob. 1, 9, 8. 386. Arus. v. Evado. p. 227. 401. Arus. v. Propter. p. 255. 427. Donat. III, 5, 2. Prob. I, 511. Arus v. Adsuesco. p.211. 514. Donat. II, 16, 5. Arus. v. Subter. p. 261. 587. (var. lect.) Arus. v. Haesit. p. 233. 589. (var. lect.) Arus. v. Residunt. p. 258. 544. Prob. II, 1, 33. 593. Arus. v. Nomen. p. 248. 595. Prob. I, 11, 1. 598. Prob. I, 8, 6. 605. Arus. v. Invigilo, p. 239. 634. Arus. v. Inludo. p. 235. 653. (var. lect.) Prob. I, 9, 9. 657. Donat. III, 6, 2. 661. Arus. v. Avidus. p. 210. 668. Prob. I, 6, 9. 676. Arus. v. Fretus. p. 231. 742. Prob. I, 9. 5. 10, 8. 774. Arus. v. Amicus. p. 210. 777. Prob. I, 9, 12. 796. (var. lect.) Arus. v. Potis. p. 255. 814. Prob. I, 4, 10. 815. Arus. v. Dat. p. 224. *) Eut. I, 1, 2. . X., 5. Prob, I, 11, 1. 8. Arus, v. Abnuo, p. 210. 59. (var. lect.) Arus, v. Insido. p. 236. 65. Prob. I, 4, 21. 76. Arus. v. Mater. p. 248.

Virgil. Aen. X, 79. Arus. v. Abduco. p. 213. 92. Prob. I, 6, 1. 94. Arus. v. Metuens. p. 247. 148. Arus. v. Ingressus, p. 239. 149. Donat. III, 5, 2. 154. Arus. v. Liber. p. 244. 168. Arus. v. Urbs. p. 266. 173. Arus. v. Experior. p. 227. 180. Donat. III, 5, 2. 196. Arus. v. Instat. p. 238. 199. Prob. II, 1, 21. 209. Prob. I, 4, 11. 210. Arus. v. Tenus. p. 264. 218. Arus. v. Ministrat. p. 247. 225. Prob. I, 6, 3. Arus. v. Doctus. p. 223. 239. Prob. I, 4, 13. 248. Arus. v. Aequipero. p. 214. 261. Donat. II, 16, 5. 263. Prob. I, 18, 12. 276. Prob. I, 10, 2. 306. Arus. v. Impedit. p. 241. 308. Prob. I, 7, 2. 324. Prob. I, 17, 3. 359. Prob. I, 9, 10. Arus. v. Obnixus. p. 250, (var.) lect.) 394. Prob. I, 6, 1. (var. lect.) 18, 13. 397. Prob. I, 5, 1. 407. Prob. I, 5, 2. 417. (var. lect.) Arus. v. Celat. p. 219. 421. (var. lect.) Prob. I, 7, 1. 436. Arus. v. Concurrunt. p. **2**18. 453. Arus. v. Desiluit. p. 223. 457. (var. lect.) Arus. v. Contiguus. p. 221. 481. Prob. I, 18, 7. 491. Prob. I, 5, 1. 501. Arus. v. Nescius. p. 248. 518. Eut. II, 2. 18. 523. Arus. v. Volutans, p. 266. 540. Eut. II, 8. 545. Prob. II, 1, 37. 586. (var. lect.) Arus. v. In. p. 238. 627. Prob. I, 8, 5.

630. Prob. I, 10, 1.

Virgil. Aen. X, 644. Arus. v. Inrito. Virgil. Aen. XI, 268. Arus. v. Subp. 241. sedit. p. 263. 649. Prob. I, 4, 22. 9, 3. 277. Prob. I, 7, 3. 280. Arus. v. Laetus. p. 244. 652. Arus. v. Coruscus. p. 218. 666. Arus. v. Ingratus. p. 240. 670. Prob. I, 7, 3. 8, 1. 671. (var. lect.) Prob. I, 17, 6. 686. (var. lect.) Arus. v. Misertus. p. 146. 704. Arus. v. Praegnans. p. 254. 707. Prob. I, 9, 2. 711. Arus. v. Inhorruit. p. 239. 716. Arus. v. Irae. p. 241. 719, Prob. I, 17, 7. 727. Eut. II, 16. 736. Arus. v. Nixus. p. 248. 762. Asp. III. 766. (var. lect.) Prob. I, 18, 2. 779. Prob. II, 1, 26. 782. (var. lect.) Arus. v. Reminiscor. p. 258. 827. Arus. v. Laetus. p. 244. 834. Arus. v. Praesagus. p. 862. (var. lect.) Prob. I, 9, 2. 885. Arus. v. In. p. 239. 897. (var. lect.) Max. Vict. ars. 18. 905. Arus. v. Defende. p. 225. XI, 7. Prob. I, 14, 2. 53. Prob. I, 4, 21. 73. Arus. v. Laetus. p. 244. 79. Eut. II, 13. 83. Arus. v. Indutus. p. 235. 85. Prob. I, 7, 2. 8, 1. 87. (var. lect.) Arus. v. Proiectus. p. 254. 110. Prob. I, 4, 17. 112. Prob. I, 14, 3. . 118. Prob. I, 18, 6. 124. Arus. v. Ingens. p. 236. 140. (var. lect.) Prob. I, 3, 1. 169. Prob. I, 10, 3. 171. (var. lect.) Prob. I, 5, 1. 187. Arus. v. In. p. 240. 216. Arus. v. Orbus. p. 250. 232. Arus, v. Admonet. p. 215. 233. Prob. I, 7, 2. 238. Arus. v. Primus. p. 255. 262. Arus. v. Exulat. p. 227. 710. Arus. v. Trado. p. 264. Asp. III. (var. lect.) 715. Prob. I, 9, 5.

Memini. p. 245. 288. Arus. v. Ad. p. 211. 293. Arus. v. Kave. p. 243. 302. Max. Vict. ars. 24. 305. Arus. v. Bellum. p. 217. 338. Arus. v. Largus. p. 245. 343. (var. lect.) Arus, v. Consulo. p. 218. 351. Arus. v. Fidens. p. 230. 358. Arus. v. Oro. p. 249. 363. Donat. III, 6, 2. 384. (var. lect.) Prob. I, 10, 3. 396. Arus. v. Experior. p.227. 405. Arus. v. Decus. p. 222. 415. Prob. I, 4, 19. 416. Arus. v. Fortunatus. p. **23**0. 417. Arus. va Egregius. p. 227. 435. Arus. v. Obsto. p. 250. 471. (var. lect.) Arús. v. Multa. p. 246, 483. Arus. v. Praeses. p. 255. 489. Arus. v. Accingo. p. 209. 492. Prob. I, 17, 6. 500, (var. lect.) Arus. v. Desiluit. p. 223. 508. Prob. I, 6, 1. 522. Arus. v. Accommods. p. 529. Arus. v. Instat. p. 238. 537. Max. Vict. carm, her. 5. 541. Prob. I, 17, 3. 547. Arus. v. Medio. p. 247. 573. (var. lect.) Arus. v. Insisto. p. 237. 608. (var. lect.) Prob. I, 11, 2 Arus. v. Progredior. p. 611. Arus. v. Ritu. p. 259. 639. Arus. v. Impatiens. p. 241. 648. Prob. I, 3, 4. 658. (var. lect.) Arus. v. Minister. p. 248. 660. Prob. I, 5, 1. 686. Donat. III, 2, 3. 706. Prob. I, 17, 6.

Virgil. Aen. XI, 731, Prob. I, 4, 5. 739. Max. Vict. rat. metr. III, l. 747. Prol. I, 14, 1. 750. Arus. v. Exit. p. 227. 764. Prob. I, 9, 3. 782. Arus. v. Ardet. p. 209. 803. Prob. I, 12, 2. 812. Arus. v. Conscius. p. 220. 820. (var. lect.) Arus. v. Quicum, p. 257. 823. (var. lect.) Prob. I, 11, 1. 853. Arus. v. Siste. p. 262. 855. Prob. I, 9, 7. 857. (var. lect.) Max. Vict. rat. metr. V, 1. 865. Arus. v. Genit. p. 233. 890, Prob. I, 14, 4. XII, 19. Arus. v. Praestans. p. 252. 29. (var. lect.) Arus. v. Victus. p. 266. 36. Eut. I, 4, 1. 41. Eut. II, 15. -60. Arus. v. Desisto. p. 224. 88. Arus. v. Circumdat. p. 219. Habet. p. 234. 92. Arus. v. Adnixus. p. 215. 94. Prob. II, 1, 26. 97. Arus. v. Das: p. 226. 115. Prob. I, 4, 8. 119. Donat. III, 6, 2. 130. Arus. v. Defigit. p. 225. 147. (var. lect.) Arus. v. Quoad. p. 257. 159. Prob. II, 1, 26. Arus. v. Auctor. p. 214. 161. (var. lect.) Donat. III, 5, 2.

Virgil. Aen. XII, 171. Arus. v. Ad- Virgil. Aen. XII, 572. Prob. I, movit. p. 213. 4, 17. 200. Prob. I, 7, 4. 574. Prob. I, 9, 8. 210. Prob. I, 9, 2. 589. Arus. v. Trepidus. p. 264. 218. Prob. I, 5, 1. 594. Prob. I, 9, 12. 596. Arus. v. Incessit. p. 242. 224. Arus. v. Adsimulatus. p. 610. Arus. v. Attonitus. p. 215. 264. (var. lect.) Eut. II, 14. 616. Prob. I, 9, 9. 280. Prob. I, 12, 2. 649. Arus. v. Indignus. p. 236. 290. Arus. v. Avidus. p. 210. 653. Arus. v. Misertus. p. 246. 298. Prob. I, 11, 1. 658. Prob. I, 9, 3. 303. Prob. I, 17, 7. Arus. v. 659. Arus. v. Fidens, p. 230. Applicat. p. 212. 673. (var. lect.) Eut. II, 5. 678. Arus. v. Confert. p. 221. 331. Prob. I, 11, 2. 333. Prob. I, 8, 7. 679. Prob. I, 9, 9. 343. Prob. I, 9, 3. 680. Arus. v. Furorem. p. 231. 348. Arus. v. Refert. p. 259. 711. Prob. I, 12, 2. 359. Donat. III, 6, 2. Prob. I, 722. (var. lect.) Prob. I, 11, 1. 733. Prob. I, 10, 3. 9, 6. 386. Arus. v. Nixus. p. 249. 758. Prob. l, 17, 6. 396. (var. lect.) Arus. v. Sciens. 766. Arus. v. Sacer. p. 263. p. 262. 768. Arus. v. Servatus. p. 260. 398. Arus. v. Nixus. p. 249. 781. Prob. I, 9, 12. 403. Prob. I, 9, 5. 784. (var. lect.) Arus. v. In-421. Prob. I, 17, 6. stat. p. 238. 808. Prob. I, 10, 2. 429. Max. Vict. ars. 19. 435. Arus. v. Disco. p. 225. 814. Arus. v. Suadet. p. 260. · 446. Prob. I, 17, 6. 816. Arus. v. Adiuro. p. 210. 456. Prob. I, 6, 3. 832. (var. lect.) Prob. I, 9, 7. 477. Prob. I, 4, 19. 865. Arus. v. Ob. p. 250. 483. Prob. I, 9, 11. 931. Prob. I, 10, 2. 932. Arus. v. Utor. p. 265. 517. Arus. v. Exosus. p. 229. 527. Arus. v. Nescius. p. 248. 935. Prob. I, 6, 8. 559. Arus. v. Immunis. p. 240. 944. Arus. v. Gerens. p. 232. 565. (var. lect.) Arus. v. Stat. 947. Arus. v. Indutus. p. 235. p. 262. Virgil. *) Prob. I, 4, 20. 7, 2. 9, 3. 566. (var. lect.) Prob. I, 11, 2. bis. II, 1, 39.

II. INDEX RERUM ET VERBORUM.

A.

A terminatio substantivi cuius sit generis. Donat. II, 4, 4. Prob. II, 1, 15. Phoc. II, 1. terminat. graeca cuius sit gen. Phoc. III, 14. praepositionis quantitas. Prob. I, 12, 1. literae quantitas. Prob. I, 2, 2. nominum in a derivatio. Eut. I, Ab praepos. quant. Prob. I, 12, 1. Ab integro. Arus. p. 214. Abalienare constr. Ards. p. 216. Abdicare constr. Arus. p. 211. Abduco constr. Arus. p. 213. Abest c. acc. spac. Arus. p. 215. Abhorrere constr. Arus. p. 212. Ablativi casus terminatio. Max. Vict. ars. 10. ablat. plur. termin. ibid. Donat. II, 10, 2-5. ablat. sing. quantit. Prob. I, 4, 23. ablat. 3. declin. Phoc. VI. ablat. 3. declin, in bu' pro bus. Prob. I, 18, 7. ablat. loci sine praepos. in Donat. III, 2, 3. ablat. pro ablat. cum praepos. a. Arus. v. Khao. p. 243. Abnuo constr. Arus. p. 210. Absente me, absente illis. Arus. p. Absque praep. quant. Prob. I, 12, 1. Abstinere constr. Arus. p. 216. Abundans constr. Arus. p. 209. abundare ibid. Abunde constr. Arus. p. 209. Abutor constr. Arus. p. 210.

Ac quant. Prob. I, 10, 1.

Accedere constr. Arus. p. 213.

Accentus quid sint et quot. Max.

Vict. ars. 4. 17. ubi observentur.

Donat. I, 5, 2. accentus acutus.

Donat. I, 5, 2. 3. accentus gravis. Donat. I, 5, 3. circumflexus. Donat. Accingere constr. Arus. p. 209. Accipere vulnus in capite. Arus. p. Accommodare constr. Arus. p. 212. Accusativi quantitas. Prob. I, 4, 21. singul. in im. Donat. II, 10,3. plur. in is. ibid. Acer constr. Arus. p. 217. Acer adject. declin. et genus. Prob. II, 1, 27. Phoc. VI. Achilli pro Achillis. Donat. III, 4, 2. Achillas, ac. Prob. II, 1, 45. - Acis nom. propr. Prob. II, 1, 41. Acquiesco constr. Arus. p. 216. Activum verb. Max. Vict. ars. 20. Phoc. VII, 3. Actor appellat, et nom. propr. Prob. II, 1, 26. Acutus accentus quando ponatur. Don. I, 5, 2. Max. Vict. ars. 17. tonus Don. I, 5, 1. Ad praepos. quant. Prob. I, 11, 2. pro apud. Arus. p.211. pro usque. Arus. p. 214. c. genit. elliptice. Arus. p. 213. ad amicum sum. Donat. II, 16, 3. Adesse c. Dat. Arus. p. 213. Adferri locum. Arus. p. 215. Adfixus constr. Arus. p. 213. Adgredier constr. Arus. p. 212. Adhibere constr. Arns. p. 210. Adiectiva. Donat. Il, 2, 3. c. genit. aeger. Arus. p. 212. amens. p. 214. atrox. p. 215. anxius. p. 216. colens. p. 220. dives. p. 222. doctus. p. 223. dubius. p. 225. expertus. p. 227. egregius. p. 227. effoetus.

p. 229. felix. p. 230. fertilis. p. 230. fidas. p. 230. fessus. p. 230. fortunatus. p. 230. fatigatus. p. 232. firmatus. p. 232. fugitans. p. 232. falsus. p. 232. gerens. p. 232. inops. p. 236. ingens. p. 236. integer. p. 236. infelix. p. 289. immodicus. p. 239. s. v. Infelix. ingratus. p. 240. immunis. p. 240. insuetus. p. 241. insolitus. p. 241. incertus. p. 242, inquies. p. 242. lactus. p. 244. liber. p. 244. largus. p. 245. libe. ralis ibid. melior. p. 246. maturus. ibid. nimius. p. 249. nudus. ibid. praestans. p. 252, praesagus. p. 255, privus. p. 256, satur. p. 261. securus. p. 263. territus. p. 228. s. v. Exterritus. trepidus. p. 264. truncus. p. 265. vacuus. ibid. Adire constr. Arus. p. 212. Adiudicare constr. Arus. p. 216. Adiuro constr. Arus. p. 210. Adiutare. Arus. p. 213. Adludere. Arus. p. 216. Administrare. Arus. p. 216. Admittere. Arus. p. 216. Admonere. Arus. p. 215. Admovere. Arus. p. 213. Adnare. Arus. p. 212, Adnixus, Arus. p. 215. Adolere. Arus. p. 216. Adprima vel adprime. Arus. p. 214. Adrepere. Arus. p. 216. Adsentio. Donat. II, 12, 5. Adsidere. Arus. p. 211. Adspirare. Arus. p. 216. Adstringo. Arus. p. 216. Adsuesco. Arus. p. 211. Adsuetus. Arus. p. 211. Adsurgere. Arus. p. 214.

Adverbium. Donat. II, 18, 1. Max. Vict. ars. 22. Asp. VIII. adverbio quot accidant. Donat. II, 13, 2. quot genera. ibid. unde formentur. Donat. II, 13, 1. quantitas. Prob. I, 9, 10. Max. Vict. rat. metr. XIII. comparatio. Donat. II, 13, 1. 4. significatio. Donat. II, 13, 2. compositio. Donat. II, 13, 5. praepositio non adjungitur. ibid. Adversus. Arus. p. 211. Adulari. Arus. p. 216. Denat. II, 12, 5. Advolvi. Arus. p. 266. Aeger. Arus. p. 212. Aegre mihi est, Arus. p. 212. Aequiparare. Arus. p. 214. Aeguare. Arus. p. 214. Aeripedem pro aëripedem. Donat. III. 4, 2. Aestimare. Arus. p. 210. Aestuò cuius coniugationis. Eut. L Affectare viam. Arus. p. 214. Afflictus. Arus. p. 215. Affluere. Arus. p. 216. Age quantit. Prob. I, 9, 6, Agere. Arus. p. 212. Agitare. Arus. p. 212. Ai pro ae 1. declin. Donat. III, 4, 2, Aίνιγμα quid sit. Donat. III, 6, 2. Aio coming. Eut. II, 8. Phoc. IX, 2. 'Axυρολογία quid sit. Donat. III, 3, 2. Al terminat, nomin. cuius gen. Phoc. IL 5. Albare et albere. Eut. II, 19. Alibi quant. Prob. I, 9, 11. Alienum. Arus. p. 213, Alium ab alius duct. quant. Prob. I, 'Allmyopla quid sit. Donat. III, 6, 2. Alligare. Arus. p. 216. Alter ab aliquo. Donat. II, 9. Altus. Arus, p. 215. Am syllaba non aspiratur. Phoc. de asp. II, 2. Ambages declin. Prob. II, 1, 21. Ambo declin. Phoc. II, 8. pre utrique. Arus. p. 214. Amens. Arus. p. 214. Amicue. Arus. p. 210. Αμφιβολία quant. Donat. III, 3, 2.

Advena cuius gen. Prob. II, 1, 1. 16. Amphibrachys. Donat. I, 4, 2. Asp. IV. Amplius quant. Prob. I, 9, 9. constr. Arus. p. 211. Amyclas, ac. Prob. II, 1, 45. Amystis declin. Prob. II, 1, 52. An praepos. loquelar. quant. Prob. I, 11, 1. an graec. termin. declin. et genus. Phoc. III, 13. Avadlalwois quid sit. Donat. III, 'Αναστροφή quid sit. Donat. III, 6, 2. 'Αναφορά quid sit. Donat. III, 5, 2. Androgeos. Prob. II, 1, 39. Animadvertere in aliquem. Arus. p. Animalia appellativa. Asp. V, 3, Anio declin. Phoc. II, 3. Ante quant. Prob. I, 11, 2. constr. Donat. II, 16, 6. ante exspectatum. Arus. p. 216. Anteeo. Arus. p. 213. Antevertere. Arus. p. 216. Avtiveois. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 'Aντίφρασις. Donat. III, 6, 2. Aντονομασία. Donat. III, 6, 2. Antor quant. Prob. II, 1, 26. Anus declin. Prob. II, 1, 47. Anxius. Arus. p. 216. Anxyr, Prob. II, 1, 37. Apes nominativ. Prob. II, 1, 49. 'Aφαίρεσις. Donat. UI, 4, 2. Prob. L 'Αποκοπή. Donat. III, 4, 2. Prob. I, Apostrophos. Donat. I, 5, 3. Max. Vict. Appellatio quid sit, et quomodo differat a nomine et vocabulo. Donat. II, 2, 1. Appellativorum species, Donat. II, 2, 8. Asp. V, 8. Appellere. Arus. p. 210. Appendices casus. Donat. II, 8. *Applicare*. **Arus**. p. 212. Aptota, Donat. II, 9. Apud quant. Prob. I, 11, 2. pro ad, in, circa, iuxta. Arus. p.211. apud amicum eo. Donat. III, 2, 2. II, Aquila grammaticus. Prob. II, 1, 40.

Ar syllaba nominum finalis cuins gen. Phoc. II, 7. ar syllaba init. aspiratur. Phoc. de aspir, I, 6. Arbos quant. Prob. I, 17, 4. Arbutus, a. Phoc. IV, 4. Ardere. Arus. p. 209. Argos, i. Phoc. IV, 5. Prob. II, 1, 17. Ars quid sit. Asp. I, 1. Max. -Vict. ars. 1. artium genera quot sint. Arsis. Donat, I, 4, 1. Articulata vox quid sit. Max. Vict. ars. 7. Articulus Latinorum, Donat. II, 1, 1. Artifex. Arus. p. 215. Arvorum quant. Prob. I, 17, 4. As graec, termin, subst. cuius gan, et declin. Phoc. II, 12, III, 2.7. quantit. Max. Vict. rat. metr. IV. Aspernari. Arus. p. 216. Aspiratio. Vid. Phoc. libell. de esp, p. 353. Assimulatus. Arus. p. 215. Assyrii literarum inventores. Max. Vict. ars. 18. 'Aστεϊσμός quid sit. Donat. III, 6, 2. 'Ασύνθετον. Donat. III, 5, 2. Atrox. Arus. p. 215. Attendo, Arus. p. 216, Atthis declin. Prob. II, 1, 54. Attonitus. Arus. p. 215. Au non aspiratur prima in syll. Phoc. asp. II, 2. Auctor cuius gen. Phoc. II, 10. Prob. II, 1, 26. constr. Arus. p. 214. Aucupes nominat. sing. Prob. II, Audacter pro audaciter. Donat. III, Audere. Arus. p. 216. Ave. Phoc. IX, 2. Avellere. Arus. p. 212. Aversari. Arus. p. 216. Aversus. Arus. p. 209. Avertere. Arus. p. 209. Augur cuius gen. Phoc. II, 11. Auguror. Donat. H, 12, 5. Avidus. Arus. p. 210. Avius. Arus. p. 217. Avocare, Arus. p. 216. Avuleus. Aras. p. 212. Auscultare, Arus, p. 216.

Aut quant. Prob. I, 10, 1. aspir. Phoc. asp. II, 2.

Autem conjunctio subjunctiva. Donat. II, 15, 2.

Ax terminatio unde derivetur. Eut. I, 1, 6, cuius gen. Phoc. II, 17. III, 15.

KURGE

B.

Balneum, balneae, balnea. Phoc. IV, 4. Barbarismus quid sit. Donat. III, 1, 1. varia genera barbarismi. ibid. §. 2. seqq. barbarismus et soloecismus quomodo differant. Donat. III, 2, 1. Barbaros lexis. Donat. III, 1, 1. Bellum unde deriy. Donat. III, 6, 2. constr. Arus. p. 217. Benivolus. Arus. p. 218. Beo coning. Prob. II, 3, 4. Eut. I, 1, 3. Bibo cuius coniug. Eut. II, 1. constr. Arus. p. 217. Biduum. Arus. p. 238. Bilis nomen unde derivetur. Eut. I, 1, 6. seq. Bo vel bor verba in bo vel bor desinentia cuius sint coniug. Eut. II, 1. Bona fortuna. Donat. III, 6, 2. Brevis syllaba quid sit. Max, Vict. ars. 19. Brixo, Brixonis. Prob. II, 1, 23. Brus termin, declin, et gen. Phoe, III, 5. Bulum termin. nomin. unde deriv. Eut. I, 1, 6. Bundus termin unde deriv. Eut. I, 1, 6. Buxus genus, Donat. II, 4, 2. **发展的**

C. As a contract

Street Sine this.

C literae vis. Prob. I, 3, 3. nomina in c cuius generis. Prob. II, 1, 16. genitiv. ibid.

Cadmus literas in Graeciam attulit.

Max. Vict. ars. 18.

Caepe hoc, hae caepae. Phoc. IV, 4.

Caesar unde dictus. Eut. I, 1, 7.

Caesura quid sit. Max. Vict. carm. her. 6.

Calcare constr. Arus. p. 244. Calcio unde derivetur. Eut. I, 4, 1. Calcis haec. Prob. II, 1, 40. Caligo unde deriv. Eut. I, 3, 2. Callere. Arus. p. 244. Cancer gen. Prob. II, 1, 27. Captus. Arus. p. 243, Carbasus. Phoc. IV, 3. Carere. Arus. p. 243. Casus unde dicti Max. Vict. ars. 8. Donat. II, 8. casuum formae. Donat. II, 9. Prob. II, 2. casus quot sint. Asp. V, 7. recti. Donat. II, 8. obliqui. ibid. locativus Max. Vict. ars. 8. Asp. V, 7. casus appendices. Donat. II, 8. quantitas Max. Vict. rat. metr. IX. Cassus. Arus. p. 243. Cateia. Donat. III, 1, 1. Cavere. Arus. p. 243, Causatus. Arus. p. 244. Cedo defectiv. Prob. II, 3, 9. Phoc. IX, 2. Celare. Arus. p. 219. Celerius, Arus. p. 221. Censor unde derivetur. Eut. I, 1, 6. Cernere est. Arus. p. 219. Certamen. Arus. p. 218. Certe quant. Prob. I, 10, 2. Certo quant. Prob. I, 9, 11. constr. Arus. p. 218. Cette. Prob. II, 3, 9. Cevo et ceveo. Prob. II, 3, 5. 7. Chao pro a chao. Arus. p. 243. Chor verba ita desinentia cuius coniug. Eut. II, 3. Chremes. Prob. II, 1, 46. Ciceronis rhetorica. Max. Vicl. rat. metr. XI, 5. quomodo Cicero struxerit orationem. Prob. II, 4, 1-4. Circa quant. Prob. I, 11, 2. Circum constr. Donat. II, 16, 6. Circumdare. Arus. p. 219. Circumflexus nota. Donat. I, 5, 3, tonus I, 5, 1. quando ponatur. Max. Vict. ars. 17. Cis quant. Prob. I, 11, 2. Citius. Arus. p. 221. Citra quant. Prob. I, 11, 2. Clam quant. Prob. I, 12, 1. constr.

Don. II, 16, 4.

Clanculum. Arus. p. 244. Claudus. Arus. p. 244. Clausula quid sit. Max. Vict. ars. 16. Co verba sic desinentia cuius coniug. Eut. 11, 3. Corlum gen. Donat. II, 4, 2. Coenatus. Donat. II, 14, 5. Coeptus. Donat. II, 14, 5. Cogere. Arus. p. 218. per tempora mutatur quant. lit. o. Prob. L, 17,7. .Colens. Arus. p. 220. Collisiones quid sint. Donat. III, 1,3. Collocare. Arus. p. 221. Collocatio verborum inversa. Donat. III, 2, 3. Colluctor depon. Donat. II, 12, 5. Colon quid sit. Donat. I, 6. Prob. I, 4, 1. Colos, oris. Prob. II, 1, 32. 45. Colus declin. Prob. II, 1, 45. Cominus quant. Prob. I, 9, 3. Comma quid sit. Donat. I, 6. Prob. I, 4, 1. Commeo coniug. Eut. I, 1, 3. Commeritus. Arus. p. 220. Commodo. Arus. p. 229. Commorat pro commemorat. Donat. III, 4, 2. Commori. Arus. p. 220. Communis syllaba quid sit. Donat. I, 3, 1. Commune genus. Donat. II, 4, 1. Communia numero. Donat. II, 5. Commune verbum quid sit Max. Vict. ars. 20. Asp. VII, 1. Phoc. VII, 3. communium verborum perfectum. Phoc. IX, 5. Commune est. Arus. p. 221. Compages declin. Prob.. II, 1, 21. Comparatio. Donat. II, 3, 1. seq. comparativa intellectu, significatione deminutiva. Donat. II, 3, 3. Comparativi adiectiones. Donat II, 3, 3. comparativus pro positive. Donat. II, 3, 2. comparativus com nominativo. Donat. II, 3, 4. cum ablativo ibid, II, 3, 4. Compertus. Arus. p. 220. Compos. Arus, p. 220. Compositio nominum. Donat. II, 6. compositorum declinatio ibid. §.7.

Compositio verborum. Donat. II, 12, 7. Eut. II, 20. composita verba. Donat. II, 12, 5. compositorum verborum coniugatio. Eut. II, 18. Composita vox pro simplici. Prob. I, 18, 2. Con syllabae quant. Prob. I, 11, 1. Concatenata syllaba quid sit. Max. Vict. rat. metr. VIII. Concedo. Aras. p. 220. Concessivus modus Max. Vict. ars. 20. Concludere, Arus. p. 221. Concidere. Arus. p. 240. Concurrere. Arus. p. 218. Condere. Arus. p. 240. Condonare. Arus. p. 219. Conea pro cicania. Prob. 1, 18, 5. Conferre. Arus. p. 221. Congero. Arus! p. 220. Congruens c. Dat. Donat. II, 9. Coniugationes quot. Phoc. VII, 2. Max. Vict. ars. 20. Conjugationis I. verba in uo. Eut. I, 1, 4. in eo S. 3. coniugat. II. verba in eo. Eut. I, 1, 3. coniug. III. verba in uo. Eut. I, 1, 4. coniug. IV. verba in eo. Eut. I, 1, 3. verba I. II. IV. in io S. 5. coningationum genera apud Graecos. Eut. I, 1, 1. Coniugationum ante novissimam syllabam vocales in prim. pers. Prob. II, 3, 2. consonantes. S. 8. Coniunctiones. Donat. II, 15, 1. Max. Vict ars. 23. Asp. X. quantitas. Prob. I, 10. potestas. Donat. II, Coniunctivus modus. Max. Vict. ars. Coniunctus. Arps. p. 221. Coniuratus. Arus. p. 220. Connexa nomina quae sint. Donat. II, 7. Conscius. Arus. p. 220. Considere. Arus. p. 220. Consonantes. Donat. I, 2, 1. Max. Vict. ars. 18. Asp. II. mutae. Donat. I, 2, 1. 3. semivocales. Donat. I, 2, 1. 2. Constructio nominum cum casu. Dopat. II, 9. Consustum habers. Arus, p. 219.

Consuescere. Arus. p. 219.

GRANDEAT, LAT. I.

Consulere. Arus. p. 219. Contendo. Arus. p. 218. Contiguus. Arus. p. 221. Continuo. Eul. I, 1, 4. Contra postpositum. Donat. III, 6, 2. quant. Prob. I, 11, 2. . Contuor. Eut. I, 4, 1. Conversus ad aliquem pro convertendus. Arus. p. 221. Convivor depon. Donat. II, 12, 5. Coram quant. Prob. I, 12, 1. Corporalia appellativa. Donat. II, Correptio et productio literae. Donat. I, 2, 2. per metaplasmum. Prob. I, 17. Corrumpere. Arus. p. 219. Cortex gen. Donat. III, 2, 3. Coruscare. Arus. p. 218. Coruscus. Arus. p. 218. Cras quant. Prob. I, 9, 2. *Credo* unde deriv. Eut. II, 6. Credulus. Arus. p. 220. Creo cuius coniug. Eut. I, 1, 3. Crepare et orepere. Eut. II, 19. Criminari. Arus. p. 220. Cros terminatio graeca cuius gen. Phoc. III, 5. Ct aspiratur. Phoc. de asp. 1, 7. Cucumis. Prob. II, 1, 46. Cuius, a, um. Donat. II, 11, 2. Cuius, ates. Donat. II, 11, 2. Cultor. Arus. p. 220. Cultus. Donat. II, 14, 5. Culum termin. nom. unde. Eut. I, 1, 6. seq. Cum quid sit. Donat. II, 15, 3. adverb. quant. Prob. I, 9, 11. Cumbo compos. incumbere coniug. Cundus termin. nom. unde. Eut. I. Custos. Arus. p. 220. Cur quant. Prob. I, 9, 7.

D.

D. nomina in d desinentia num reperiantur. Prob. II, 1, 16. Dactylicum metrum, Max. Vict. carm. ber, 4. Damalis. Prob. II, 1, 45.

Damascos. Prob. II, 1, 41. Damnare. Arus. p. 222. Dare mutuo. Arus. p. 248. c. infin. p. 226. constr. p. 224. Dasia et psile. Donat. I, 5, 3. Dativi casus quant. Prob. I, 4, 21. Dativi et ablat. plur. termin. Donat. II, 10, 2-4. Max. Vict. ars. 10. Dativus cum Passivo. Arus. v. Habito. p. 233. v. Regnatus. p. 259. v. Tibi factum. p. 265. v. Cemere. p. 219. De quant. Prob. I, 12, 1. De integro. Arus. p. 214. De die. Arus. p. 226. Decedo. Arus. p. 224. Decet. Arus. p. 223. Decidi. Arus. p. 226. Declinatio nominum unde cognoscatur. Prob. II, 1, 1. declinatio nominum. Prob. II, 1, 1. Max. Vict. ars. 11. Declinatio nominum compositorum, Donat. II, 7. declinationis incrementa. Phoc. V, 1. declinatio omnium nominum omnibus in casibus quomodo exeat. Prob. H, 1, 57. Declinatio I. Prob. II, 1, 1.5. genera Prob. II, 1, 1. num neutrum habeat. ibid. nominativ. Prob. II, 1, 11. genit in e Prob. II, 1, 1. Declinatio II. Prob. II, 1, 2. 6. nominat. S. 11. vocat. iu us S. 6. Declinatio III. Prob. II, 1, 3. 7. no. minat. S. 12. genit. in i S. 46. 51. Declinatio IV. Prob. II, 1, 13. Declinatio V. Prob. II, 1, 4. 9. nominativus 6. 13. quot genera habeat. S. 4. Decus. Arus. p. 222. Dedere. Arus. p. 223. Defectiva verba. Phoc. IX, 2. 3. Max. Vict. ars. 20. per modos. Donat. II, 12, 11. Defendere. Arus. p. 225. Deficit. Arus. p. 224. Defigere. Arus. p. 225. Definitio quid sit. Max. Vict. ars. 5. Deflectere. Arus. p. 225. Defungi. Arus. p. 225. Degere. Arus. p. 225.

Degener. Prob. II, 1, 33. Bbb

Deiicio. Arus. p. 222. Deinde quant. Prob. I, 9, 5. Delectat. Arus. p. 224. Demere. Arus. p. 226. Deminutivorum genus. Donat. II, 4, 3. deminutiva appellativa. Donat. II, 2, 3. adverbia II, 13, 4. comparativa II, 3, 2. Densare et densere. Eut. II, 19. Denuo quant. Prob. 1, 9, 5. Deperire. Arus. p. 226. Deponens verbum. Max. Vict. ars. 20. Asp. VII, 1. perfectum. Phoc. IX, 5. Deponere. Arus. p. 224. Deporto, Arus. p. 225. Derepente. Arus. p. 226. Derivativa appellativa. Donat. II, Levinanio di Desilire. Arus. p. 223. double Post Desino. Arus. p. 222. Desisto. Arus. p. 224. 31. 375 Despectus. Arus. p. 221. Deckinstin. Desperare. Arus. p. 225. Desubito. Arus. p. 226. Desuetus. Arus. p. 225. Detraho. Arus. p. 224. Detrectare. Arus. p. 226. Devertere. Arus. p. 225. Di syllabae quant. Prob. I, 11, 1. Διαίφεσις. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 13, 10. in Mortgard Aicherov. Donat. III, 5, Diana. Prob. I, 17, 2. Diastole. Donat. I, 5, 3. Max. Vict. ars. 17. Diazeuxis. Prob. I, 18, 10. Dicam, dicas subst. Phoc. IV, 9. Dichroni syllabae. Max. Vict. rat. metr. III. Dico coniug. Ent. II, 2. Dies, de die. Arus. p. 226. in dies, in diem. p. 242. Difficile. Donat. II, 13, 1. Diffidere. Arus. p. 225. Dignari. Arus. p. 222. Dignus. Arus. p. 222. Donat. II, 9. Digredi. Arus. p. 223. Dilectus. Arus. p. 225. Diligens. Arus. p. 226. Diligo. Arus. p. 238. Dimidio. Arus. p. 223.

Diphthongi. Donat. I, 3, 1. Prob. I, Diptota. Prob. II, 2. Dis syll. quant. Prob. I, 11, 1. Discedere. Arus. p. 225. Disco. Arus. p. 225. Disceptare. Arus. p. 225. Discretio quid sit. Max. Vict. ars. 4. Discrucior. Arus. p. 225. Distinctio quid sit. Donat. I, 6. Max. Vict. ars, 16. Lateri many mano) Ditione. Donat. II, 9. Phoc. IV, 9. Dives. Arus. p. 222. Do: verba in do coniug. Eut. II, 4. Do pro domum. Prob. I, 18, 7. Doctus. Aras. p. 223. Dolere. Arus. p. 222. Domus. Prob. II, 1, 46. Donare. Arus. p. 222, 233. Donec quant. Prob. I, 9, 3. Dormire. Arus. p. 222. Dualis. Donat. II, 5. 12, 6. Dubius. Arus. p. 225. Duco in compositis coning. Eut. II, 2. constr. Arus. p. 226. Dum quant. Prob. I, 9, 11. Dumtaxat. Arus. p. 226. Duo declin. Phoc. II, 3. Durare et durere. Eut. II, 19.

E.

E nominativi cuius gen. Donat. II, 4, 4. Prob. II, 1, 16. Phoc. II, 2. E literae quant. Prob. I, 2, 2. 12, 1. E voc. brev. seq. e aspir. Phoc. asp. I, 4. product. prim. syll. aspir. ibid. I, 3. genit. sing. L declin. Prob. II, 1, 1. nominum in e genitivus ibid. S. 16. Ecce quant. Prob. I, 9, 6. Extasis. Prob. I, 18, 8. Max. Vict. rat. metr. VI. Donat. III, 4, 2. Ecthlipsis. Prob. I, 18, 13. Donat. III, 4, 2. Edo: nomina in edo unde deriv. Eut. 1, at 7, allowed by he of headown of Edormire. Arus. p. 229. Effoctus, Arus. p. 229. Effusus. Arus. p. 240. Egens. Arus. p. 227. do 11.

Egenus, Arus. p. 227. Egere. Arus. p. 227. Egomet ipse. Donat. III, B, 2. Egredi. Arus, p. 227. Egregius. Arus. p. 227, Eia quant. Prob. I, 9, 6. 13, 2. Elκών. Donat. III, 6, 2, Eloμός. Donat. III, 5, 2. Elρωνεία. Donat. III, 6, 2. "Enlειψις. Donat, III, 3, 2. El termin. nom, cuius gen. Phoc. II, 5. Ela termin. nom. unde deriv. Est I, 1, 7. *Elabi*. Arus. p. 229. Elicere. Arus., p. 228. Emblema gen. Donat. II, 10, 6. Emendatio quid sit. Max. Vict. ars. 3. Emendo unde ducatur, Eut. II, 5. Emere. Arus. p. 227. Emergere se. Arus. p. 229. Eminus quant. Prob. I, 9, 3. Emittere. Arus. p. 230. Emungere. Arus, p. 229. En quant. Prob. I, 9, 6. termin, cuius gen. Phoc. II, 6. unde deriventur nom. in en exeuntia. Eut. L. 1, 7. Enarratio quid sit. Max. Vict. an. 3. Enim quant. Prob. I, 10, 4. Eniti. Arus. p. 228. Enualeo cuius coning. Eut. I, 1, 3. Eo verba ita desinentia cuius sint coning. Eut. L. 1, 3. 4, 1. verball. et III. coniug. Eut. L, 4, 1. v. in eor cuius coniug. ibid. S. 2. Έπανάληψις. Donat. III, 5, 2. Epicaenon genus. Donat. II, 4, 1. Έπένθεσις. Donat. III, 4, 2. Enlocrov. Donat. III, 6, 2. Epigramma gen. Donat. II. 10, 6. Emisevalospy. Donat. III, 4,2. Prob. I, 18, 11. 'Επίζευξις. Donat. III, 5, 2. Eps nom. in eps deriv. Eut. 1, 1, 7. Epulum, ac. Phoc. IV, 4. Equidem quant. Prob. I, 10, 2, Er syllaba finalis nom. cuius. gen. Phoc. II, 8. derivatio. Eut. L 1, 7. er quando aspir. Phoc. asp. 4. Erb aspir. Phoc. asp. I, J. Erga quant. Prob. I, 11, 2. Ergo quant. Prob. I, 10, 4.

Brna termin. fin. unde. Eut. I, 1, 7. Errare. Arus. v. In have errat. p. 239. Erumpere se. Arus. p. 229. Es termin, final, unde deriv. Ent. I, 1, 6. cuius gen. et declin. Prob. II, 1, 16. Phoc. II, 18. III, 2. 8. quant. Graecorum nom. in es. Max. Vict. rat. metr. IV. V, 2. es seq. p. asp. Phoc. asp. I, 5. Escendere. Arus. p. 229. Esse c. dat. Arus. p. 247. 241. 231. v. Faturum. — cum, genit. tempor. p. 215. c. acc. spat. ibid. c. Infin. Arus. p. 229. s. v. Cernere. p. 219. Etiam quant. Prob. I, 9, 5. 10, 3. Eu non aspir. Phoc. asp. II, 2, Evadere. Arus. p. 237. Euander literas invenit. Max. Vict. ars. 18. Euandrus. Prob. II, 1, 28. Euandre pro Euander. Donat. III. Evenit. Arus. p. 228. Evocare. Arus. p. 230. Evolvere. Arus. p. 229. Eus termin. nom. declin. et gen. Phoc. III, 4. Ex termin. derivat. Eut. I, 1, 6. seq. genus. Phoc. II, 18. quant. Prob. I, 12, 1. Exanimus. Prob. II, 1, 46. Excommodo. Arus. p. 229. Exarare. Arus. p. 230. Excedere. Arus. p. 228. Excidere. Arus. p. 230. Excipere. Arus. p. 229. Excruciare. Arus. p. 228. Excudere. Aras, p. 228. Exemplum facers. Arus. p. 236. Exercere. Arus. p. 228, Rechalare. Arus. p. 233. Exire. Arus. p. 227. Estitio futurum esse. Arus. p. 231. Exorsus. Arus. p. 229, Recosus. Arus. p. 209. Donat. II, 9. Expedire. Arus. p. 228. Expellere. Arus. p. 227. Experiri. Arus. p. 226. seq. Rosperts. Arms. p. 227. Expertus. Arus. p. 227. Exporgere. Arus. p. 230.

Rxpostulare. Arus. p. 229.
Exsequias ire. Arus. p. 229.
Exsors. Arus. p. 228.
Exsul. gen. Phoc. II, 5.
Exsulare. Arus. p. 227.
Exterritus. Arus. p. 228.
Extinxti. Prob. I, 18, 6.
Extorris. Arus. p. 229.
Exuere. Arus. p. 229.

F.

F. litera nomina non terminantur. Prob. II, 1, 17. Fabrico. Donat. II, 12, 5. Facere. Arus. p. 238. Facile. Donat. II, 13, 1. Falso adverb. et nomen. Donat. II. Falsus. Arus. p. 232. Farra plur. a far. Prob. II, 1, 29. Fas. Donat. II, 9. Fastus. Arus. p. 232. Fatigatus. Arus. p. 232. Faxo. Phoc. IX, 2. Felix. Arus. p. 230. Femininum genus. Donat. II, 4, 1, Feminina sono, sensu masculina. Donat. II, 4, 1. pro mascul. Donat. III, 2, 3. quantitas. Max. Vict. rat. metr. X. Ferax. Arus. p. 230. Fertilis. Arus. p. 230. Fervere et fervere. Eut. I, 4, 1. II, 19. Prob I, 7, 7. Fessus. Arus p. 230. Festinare. Arus. p. 231. Ficus. Prob. II, 1, 41. Fidena. Prob. I, 17, 1. Fidere. Arus. p. 230. Fidicinam. Prob. II, 1, 20. Fidis gen. Prob. II, 1, 42. Fidus. Arus. p. 230. Figura literae quid sit. Max. Vict. ars. 18. Figurae nominum. Donat. II, 6. Asp. Filius familiae etc. Aras. p. 231. Filum, fili, fila. Phoc. IV, 5. Fine. Arus. p. 231. Firmatus. Arus. p. 232. Fixum genus quid sit. Donat. H. 4.3.

Elere c. acc. temperis. Arns. p. 221. Fluctuo. Eut. I, 1, 4. Fluere. Arus. p. 231. Forus sto. Domat. III, 2, 3. Foris exeo. Donat. III, 2, 2. Formae casuum. Donat. II, 9. verborum, Max. Vict. ars. 20. Phoc. VII, 2. Formido unde derivetur. Eut. I, 8, 2. Forsitan quant. Prob. I, 9, 7. Fortasse quant. Prob. I, 9, 7. Forte quant. Prob. I, 9, 7. 9. Fortunatus. Arus. p. 230. Frater. Arus. p. 231. Frenum, freni, frena. Phoc. IV, 5. Frequentativa verba, Eut. I, 1, 2. Phoc. VII, 2. Freius. Arus. p. 231. Frondis. Phoc. IV, 9. Fructui mihi est. Arus. p. 230. Frugi. Donat. II, 9. Frui. Arus. p. 230. Frustra quant. Prob. I, 9, 5. Fugio quant. lit. u per tempora. Prob. I, 17, 6. Fugitans. Arus. p. 232. Fugitivus. Arus. p. 232. Fulgëre et fulgëre. Eut. II, 19. Fundare unde deriv. Eut. II, 5. Fundere humi. Arus. p. 232. Funditus quant. Prob. I, 9, 11. Fungi. Arus. p. 231. Furens. Arus. p. 230. Furere furorem. Arus. p. 231. Furibundus. Donat. II, 14, 5. Futurum est exitio. Arus. p. 231. Futurum Indic. Act. Prob. 1, 7, 3. Futurum Indic. Pass. Prob. I, 8, 1, 4.

G

G. Nomina ita desinentia non reperiuntur. Prob. II, 1, 17.
Galeatus. Donat. II, 14, 5.
Gargarus. Phoc. IV, 3.
Gaudere. Arus. p. 232.
Geminum. Arus. p. 233.
Gener. Prob. II, 1, 33.
Generalia appellativa. Donat. II, 2, 3.
Genitivi casus terminationes. Max.
Vict. ars 9. genitivus qualis fiat a quali nomine. Prob. II, 1, 10. genit.
B b b *

plural, flexio. Max. Vict. ars. 10. Donat. II, 10, 2-5. genit. sing. 1. declin, in e. Prob. II, 1, 1. in ai id. I, 18, 10. Donat. III, 4, 2. genit. sing. nominum in ius et ium. Max. Vict. rat. metr. V, 2. Prob. I, 4, 18. genit. sing. tertiae declin. Graecor. nomin. in i. Prob. Il, 1, 46. 51. Donat. III, 4, 2. p. 30. genit. sing. in es. Prob. I, 4, 19. II, 1, 16. in os. Prob. I, 4, 20. in us. Prob. I, 4, 20. in o. Prob. I, 4, 19. genit. sing. 5. declin, in e quant. Prob. II, 1, 4. genit. nominum Graecorum. Phoc. III, 15. Genit. nominum in c. Prob. II, 1, 16. in r. Prob. II, 1, 24-38. in m Prob. II, 1, 19. in α §. 15. genit. sing. quant. Prob. I, 4, 18-20.

Genitivus cum adiectivis Graeco more:
aeger. Arus. p. 212. amens. p. 214.
atrox. p. 215. anxius. p. 216. colens. p. 220. dives. p. 222. doctus. p. 223. dubius. p. 225. expertus. p. 227. egregius. p. 227. territus. p. 228. effoetus. p. 229. felix. p. 230. fertilis. p. 230. fidus. p. 230. Genitivus cum participiis: abundans. Arus. p. 209. diligens. p. 226. furens. p. 230. metuens. p. 247. servans. p. 260. sciens. p. 262. sitiens. p. 263. temperans. p. 264. gerens. p. 232.

Genitus. Arus. p. 232. Genus nominum. Donat. II. 4, 1. Asp. V, 4. mutatur numero. Donat. II, 4, 2. genus mensurarum et ponderis. Donat. II, 5. generis mutatio per deminutivum. Donat. II, 4, 3. genus κατά το νοούμενον. Donat. II, 4, 1. genus incertum ibid. §. 2. incertum inter femin. et neutr. ibid. incertum inter mascul, et neutr. ibid. genus fixum. ibid. S. 3. mobile. ibid. generis terminationes. S. 4. genus nom. in a. Prob. II, 1, 15. e. 16. i. 17. l. 18. m. 19. n. 20. r. 24-38. s. 38-58. generis feminini quant. Max. Vict. rat. metr. X. genus 5. declin, quotuplex. Prob. II, 1, 4.

Genera verborum. Phoc. VII, 8.

Genus Italus pro genere. Arus. p. 233. Gerens. Arus. p. 232. Gerere bellum. Arus. p. 217. humeris. p. 232. c. accus. aliquid. p. Gerundium. Max. Vict. ars. 20. Gestare. Arus. p. 232. Git. Prob. II, 1, 56. Glandis nomin. cas. Prob. II, 1, 12. gen. S. 42. Gnarus. Arus. p. 233. Gnatus. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 18, 2. Go vel gor verba ita desinentia. Eut. II, 7. Gracilus pro gracilis. Prob. II, 1, 45. Graecae literae in oratione latina quot sint. Prob. I, 3, 4. Graeca nomina in Latinum translata Graece declin. Donat. II, 10, 6. neutrius generis feminina fiunt apud Latinos. Donat. II, 10, 6. Graeca verba a praeterito perf. ducta more Syracusano. Eut. II, 20. mutantur in compositis in coniugatione. Eut. II, 6. Grammatica quid sit. Max. Vict. ars. 1. Asp. I, 2. grammaticae officia. Max. Vict. ars. 3. Gratiam facere rei. Arus. p. 232. Gratiae facio aliquid. p. 233. Gratificari. Arus. p. 232. Gratus. Arus. p. 232. Gravis accentus nota. Donat. I, 5, 3. quando ponatur. Max. Vict. ars. 17. gravis tonus. Donat. I, 5, 1. Gravis adiect. constr. Arus. p. 233. Gros termin. declin. et genus. Phoc. III, 5. Grus. Phoc. III, 5.

H.

H literae vis. Donat. I, 2, 4. 5, 3. Prob. I, 3, 3. Max. Vict. ars. 18. aspir. Max. Vict. ars. 17. in h nomina non terminantur. Prob. II, 1, 17.

Habeo cum compositis aspir. Phoc. asp. I, 7. constr. Arus. p. 233.

Habitare. Arus. p. 233.

Hac quant. Prob. I, 9, 3.

Hactenus. Arus. p. 264.

Haerere. Arus. p. 238. Hahahae quant. Prob. I, 13, L 🖘 Halare. Arus. p. 233. Haud aspir. Phoc. asp. II, 2. Haut quant. Prob. I, 9, 5. Hercules literas invenit. Max. Vict. ars. 18. Heri quant. Prob. I, 9, 2. Heteroclita. Phoc. IV, 1. seqq. Heterogenea. Phoc. IV, 1. seqq. Heu s. Eheu quant. Prob. I, 13, 2. Heus quant. Prob. I, 9, 7. Hexameter quid sit. Max. Vict. carm. her. 5. hexametri syllabae. ibid. S. 6. caesura. ibid. Hexaptota. Donat. II, 9. Prob. II, 2. Hiatus. Donat. III, 1, 3. Hic adv. loci quant. Prob. I, 9, 3. Hieras. Prob. II, 1, 50. Hilar hic. Prob. II, 1, 32. Hilaris et hilarus. Prob. II, 1, 32. . Ho verba ita desinentia cuius coning. Eut. II, 8. Hodie quant. Prob. I, 9, 2. Homo. Arus. p. 257. Homonis pro hominis. Prob. IL 1, 22. Homonyma. Donat. II, 2, 3. Hortandi modus. Max. Vict. ers. 20. Hortor. Arus, p. 235. Hostis. Arus. p. 233. Huc quant. Prob. I, 9, 3. constr. Arus. p. 235. Humi. Arus. p. 235. Hyphen. Donat. I, 5, 3. Max. Vict. arš. 17.

I.

I natura litera. Donat. I, 2, 1. consonans et vocalis. Prob. I, 2, 2. nomina in i num declinentur. Prob. II, 1, 17. nomina in i cuius gen. Donat. II, 4, 4. Prob. II, 1, 17. genit. tertiae declin. in i. Donat. III, 4, 2. Prob. II, 1, 51.

Ianthes nom. propr. Prob. II, 1, 54.

Ib aspir. Phoc. asp. I, 7.

Ibi quant. Prob. I, 9, 3.

Icius nomen derivat. Ent. I, 1, 7.

Iculum termin. unde deriv. Ent. I, 1, 6.

Ideo quant. Prob. I, 10, 4.

Ido terminatio nom. Eut. I, 1, 7. Idoneus. Arus. p. 242. Idus terminatio nom. Eut. I, 1, 6. Igitur quant. Prob. I, 10, 8. Ignarus cum genit. Donat. II, 9. Arus. p. 236. Il non aspir. Phoc. II, 1. cuius gen, Phoc. II, 5. Ile nom. derivat. Eut. I, 1, 7. Ris nom. derivat. Eut. I, 1, 6. 7. Illic quant. Prob. I, 17, 1. Illius. Prob. I, 17, 1. Illuo quant. Prob. I, 9, 3. Mudere. Arus. p. 236. Imbecillus. Prob. II, 1, 45. Imber declin, Prob. II, 1, 45. Imen nom. deriv. Eut. I, 1, 6. Immigrare. Arus. p. 239. Immodicus. Arus. p. 239. Immunis. Arus. p. 240. Impatiens. Arus. p. 241. Impedire. Arus. p. 241. Impendere. Arus. p. 236. Imperf. Ind. Act. quant. Prob. I, Imperf. Coniunct. Act. quant. Prob. Indicativus quomodo exeat. Donat. İ, 7, 5. Imperf. Ind. Pass. quant. Prob. I, 8, 1. Imperf. Coni. Pass. quant. Prob. I, Imperare. Arus. p. 237. Imperator. Arus. p. 237. Imperativus quomodo terminetur. Prob. II, 3, 3. Imperativus Pass. Prob. I, 8, 2. 16. Imperat. Act. Prob. I, 7, 4.

Imperium babere. Arus. p. 237. Impersonalia verba. Phoc. IX, 1. Max. Vict. ars. 20. Impersonalia verba defectiva. Donat. II, 12, 11. impersonalium quant. in ult. syllab. Prob. I, 8, 6. quomodo constr. Donat. II, 12, 9.

Impertire. Arus. p. 237. Implere. Arus. p. 235. Implexus. Arus. p. 240. Imponere. Arus. p. 239. Impubis. Prob. II, 1, 40. In praepos. loquelaris in compositions quant. Prob. I, 11, 1. subst. in in exeunt. decl. et gen. Phoc. III, 13.

In: variae locutiones cum praepos, in. Arus. p. 238. 239. 240. 241. 242. 243. Ina nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Inaequalia h. e. praepositiones quae sint. Donat. II, 16, 6. Inanimalia appellativa. Asp. V. 3. Inarticulata vox. Max. Vict. ars. 7. Inaspiratio. Phoc. de asp. II. Incensior. Donat. II, 14, 5. Incertus. Arus. p. 242. Incessere, Arus. p. 242. Inchoativa verba. Eut. I, 1, 2. Phoc. VII, 2. *Inchoo.* Eut. I, 1, 2. Incidere. Arus. p. 242. Includere. Arus. p. 240. Incorporalia appellativa. Donat. II, Incumbo coni. Eut. II, 1. Arus, p. 235. Incuriosus. Arus, p. 242. Indago unde deriv. Eut. I, 3, 2. Inde quant. Prob. I, 9, 3. Indeclinabilia nomina cuius sint gen. Phoc. I. 6. verba. Donat. II, 12, 5. II. 12, 10. Max. Vict. ars. 21. pro Imperativo. Donat. III, 2, 3. Indico, is, as. Eut. II, 2. Indigere. Arus. p. 238, Indignari. Arus. p. 238. Indignus. Arus. p. 236, Induci. Arus. p. 235. Induere. Arus. p. 235. Indugredi. Prob. I, 18, 3. Indulgere. Arus. p. 235. Induperator. Donat. III, 4, 2. Inesse. Arus. p. 243. Infelix. Arus. p. 239. Inferior. Arus. p. 242. Infinitivus. Max. Vict. ars. 20. Infin. act. quant. Prob. I, 7, 7. pass. ibid. I, 8, 5. in ier ibid. 18, 4. Infin. cum est. Arus. p. 219. v. Cernere et p. 229. Infin. cum dare. Arus. p. 226. pro Subiunctivo cum part. ut. p. **2**33. Infra quant. Prob. I, 11, 2. Ingens. Arus. p. 236. Ingratus. Arus. p. 240.

Ingredi. Arus p. 239.

Inhiare, Arus. p. 235.

Inhorrere. Arus. p. 239. Inimicus c. dat. Donat. II, 19. Innare. Arus. p. 235. Innocens. Donat. II, 14, 5. Inops. Arus. p. 236. Inquam. Phoc. IX, 2. Inquies. Arus. p. 242. Inscriptus. Arus. p. 237. Insidere. Arus. p. 236. Insilire. Arus. p. 243. Insistere. Arus. p. 237. Insolitus. Arus. p. 241. Insonare. Arus. p. 236. Insons. Prob. II, 1, 51. Instar. Arus. p. 238. Instare. Arus. p. 238. Instrui. Arus. p. 237. Insuescere. Arus. p. 241. Insultare. Arus. p. 242. Integer. Arus. p. 236. ab integro. p. 214. de integro. ibid. Intentus. Arus. p. 243. Inter quant. Prob. I, 11, 2. locutiones cum praep. inter. Arus. p. 237. Intercedit. Arus. p. 243. Interdicere. Arus. p. 237. Interea quant, Prob. I, 9, 11. Interesse. Arus. p. 238. Interiectiones. Donat. II, 17. Max. Vict. ars. 25. Asp. XI. quant. Prob. I, 13. Intibus, intiba. Phoc. IV, 4. Intra quant. Prob. I, 11, 2. Introire. Arus. p. 243. Intro sum. Donat. III, 2, 2. Intuor. Eut. I, 4, 1. Intus eo. Donat. III, 2, 3. Invadere. Arus. p. 243. Invigilare. Arus. p. 239. Io termin. deriv. Eut. I, 1, 7. verba in io cuius coniug. ibid. I, 1, 5. 4, 1. II, 8. ior I, 4, 2. Ίππος verba ita compos. asp. Phoc. asp. I, 1. Ipsius. Prob. I, 17, 1. Ir nom. Prob. II, 1, 25. Phoc. II, 9. termin. deriv. cuius gen. Phoc. II, 9. ir syllaba quando aspir. Phoc. asp. I, 1. Irae est. Arus. p. 241. Ire. Arus. p. 229. Irritare. Arus. p. 241.

Is nom, deriv. Eut. I, 1, 6. termin, decl. et gen. Phoc. II, 14. III, 9. seq. p asp. Phoc. asp. I, 5. Ismarus. Phoc. IV, 3. Iστ aspir. Phoc. I, 3. Italia quant. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 17, 2. Iter pergere. Arus. p. 255. Iterum quant. Prob. I, 9, 4. Ium nom. deriv. Eut. I, 1, 6. Ix termin. cuius gen. Phoc. II, 19.

Ja non asp. Phoc. asp. II, 1. Je asp. Phoc. asp. I, 5. Joci. Phoc. IV, 3. Jotacismus. Donat. III, 1, 3. Ju non asp. Phoc. asp. II, 1. Jubar. Prob. II, 1, 25. Judicium quid sit. Max. Vict. ars. 3. Jugum unde descendat. Eut. II, 20. Jugerum genit. plur. Phoc. IV, 6. Jurgo unde deriv. Eut. II, 7. Juro. Arus. p. 236. Juxta quant. Prob. I, 11, 2.

K. lit. Donat. I, 2, 3. Max. Vict. ars. 18. latinae voces in z. Prob. II, 3, 12. num nomina ità terminentur. Prob. III, 1, 8. Κακέμφατον. Donat. III, 3, 2. Κακοσύνθετον. Donat. III, 3, 2. Κακοτεχνία. Max. Viet. ars. 4. Καταχοήσις. Donat, III, 6, 2,

All to high receipt the beautiful and

to setation water. I ut it tiels water in its course corrupt total a ball to be to L. num verba ifa terminentur. Prob. II, 1, 18. 7 duplicatur propter positum. Prob. I, 17, 2. Labdacismus. Donat. III, 1, 3. Labo. Donat. II, 12, 5. Labor cuius coniug. Eut. II, 1. Labor subst. Prob. II, 1, 32. Labos. Prob. II, 1, 40. Laboro. Arus. p. 244. Lacessere. Arus. p. 244. Lacte nomin. Prob. II, 1, 16. Lactes. Prob. II, 1, 16. Lactari. Arus. p. 244. Laetus. Arus. p. 244. Lageus nom. propr. Prob. II, 1, 39. Lambo. Eut. II, 1. Lani pro lanii. Eut. I, 1, 5. Lanio unde deriv. Eut. I, 1, 5. Laqueo cuius coniug. Eut. I, 1, 8. Lar. Prob. II, 1, 32. Largus. Arus. p. 245. Later hic. Prob. II, 1, 36. Laterem. Donat. II, 9. Phoc. IV, 9. Latinitas quid sit. Max. Vict. ars. 6. Lectio quid sit. Max. Vict. ars. 3. Lectus declin. Prob. II, 1, 53. Lepus et lepos. Prob. II, 1, 49. Liber, bri. Prob. II, 1, 25., Liberi deus. Prob. II, 1, 25. Liber adject. Arus. p. 244. Liberalis. Arus. p. 245. Liberare. Arus. p. 245. Licet de me. Donat. III, 2, 2. Liquentes literae. Max. Vict. rat. metr. I, 1. Liquidae literae. Donat, I, 2, 2. Prob. I, 3, 1. Litare, Arus. p. 244. Literarum inventores. Max. Vict. ars, 18.

Literae quot accidant, nomen, figura, potestas. Max. Vict. ars. 18. literarum elementa. Prob. I, 1, 1. Literae Graecae quot sint in Latinis. Prob. I, 3, 4. literarum correptio et productio. Donat. I, 2, 2. Literae c. vis. Prob. I, 3, 3. h. Donat. I, 2, 4. Prob. I, 3, 3. i. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 2, 2. 3. k. quando ponatur. Donat. I, 2, 3. u. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 2, 2. x. Donat. I, 2, 2. Prob. I, 4, 17. y. Donat. I, 2, 4. z. Donat. I, 2, 4. Prob. I, 3, 4. Alit. quant. Prob. I, 2, 2. e. ibid. o. S. 1. t. I, 4, 17. x. Prob. I, 3, 2. 4, 17. y. Prob. I, 3, 4. 4, 17.

Litera quid sit. Donat. I, 2, 1. Max. Vict. ars. 18, Asp. II. quot sint. Donat. I, 2, 4. Asp. II.

Literae diphthongi. Prob. I, 1, 1. vocales. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 1, 1. 2, 1. Max. Vict. ars. 18. semilocal les. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 3, 1. Max. Vict. ars. 18. consonantes.

Donat, I, 2, 1. Max. Vict. ars. 18. liquidae. Donat. I, 2, 2. Prob. I, 3, 1. Max. Vict. rat. metr. I, 1. mutae. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 3, 8. Asp. II. Max. Vict, ars. 18. Ll verba ita desinentia cuius coniug. Eut. II, 8. Lo verba ita desin. cuius coni. Eut. II, 8. Locativus casus. Asp. V, 7. Max. Vict. ars. 8. Locatus. Arus. p. 245. Loci et loca. Phoc. IV, 3. Locus. Arus. p. 238. Longa syllaba quid sit. Max. Vict. ars. 19. Luctor, Donat. II, 12, 5. Lucus unde dictus. Donat. III, 6, 2. Ludere. Arus. p. 244. Ludi. Arus. p. 245. Ludificari. Arus. p. 245. Lugeo. Arus. p. 222. Lurcho. Prob. II, 1, 22. Lustrari, Arus. p. 245.

M.

M. litera termin, subst. guomodo genit. cas. Prob. II, 1, 19. genus ibid. Mactus c. ablat. Donat. II, 9. Mactare. Arus. p. 248. Maenalus. Phoc. IV, 3. Maenas, adis. Prob. II, 1, 47. Magadur. Prob. II, 1, 28. Magalia. Donat. III, 1, 1. Mage. Prob. I, 18, 7. Magis pro mage. Donat. III, 4, 2. quant. Prob. I, 9, 8. comparativo additum. Donat. II, 13, 4. Maius: in maius audire. Arus. p. Mangoloyla. Donat. III, 3, 2. Mallos nom. pr. Prob. II, 1, 45. Mala quant. Prob. 1, 17, 3. Malum quant. Prob. I, 17, 3. Arus. p. 257. Malus gen. Donat. II, 4, 2. quant. Prob. I, 17, 3 Mando. Arus. p. 247. Mane quant. Prob. I, 9, 2.

Manere. Arus. p. 246.

Masculinum genus, Donat. II, 4, 1. pro feminin. Donat. III, 2, 3. masc. sono, sensu femin, et neutr. ibid. II, 4, 1. Mastruca. Donat, III, 1, 1. Ματαιοτεχνία quid sit. Max. Vict. ars. 1, Mater. Arus p. 248. Maturare et muturere. Eut, II, 19. constr. Arus. p. 247. Maturus. Arus. p. 246, Mavors. Prob. I, 18, 3, Maxime c. superlat, Donat, II, 13, 4. Mecum adverb, Donat, II, 13, 2. Medicari. Arus. p. 246. Meditativa verba. Eut. I, 1, 2, Phoc. VII, 2. Medio. Arus p. 247. Medium. Arus. p. 238. Meio cuius coniug. Eut, II, 8, Melior. Arus, p. 246. Memini. Arus. p. 245, cum genit. Prob. II, 1, 46. Men nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Menum deriv. nom. Eut. I, 1, 7. Mensurarum et ponderis genns. Donat. II, 5. Meo cuius coning. Ent. I, 1, 8. Mercurius literarum inventor. Max. Vict. ars. 18. Metacismus. Donat. III, 1, & Meredesug. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 18, 13. Merálywis. Donat. III, 6, 2, Metaplasmus. Donat. III, 1, 1. 2. 4, 1. Prob. I, 17. poetarum I, 18. Mεταφορά. Donat. III, 6, 2. Mετωνυμία. Donat. III, 6, 2. Metrum quid sit. Max. Vict. de carre. her. 1. Metuere. Arus. p. 247. Mous vocativ. Asp. VI, 2. Mimas et mima. Prob. II, 1, 46. Minister. Arus. p. 248. Ministrare. Arus. p. 247. Minus quant. Prob. I, 9, 9. Miseratus. Acus. p. 246. Misereri. Arus. p. 246. Miseret. Arus. p. 246. -iOMisericors. Arus. p. 241. Missus. Arus. p. 247. Mitte pro omitie. Donat. III, 4, 2.

Mo verba sic desinentia cuius coniug. Eut. II. 9. Mobile genus. Donat. II, 4, 8. Moderari. Arus, p. 248. Modi verborum. Max. Vict. ars 20. Modi indicativi terminatio. Donat. II, 12, 10. Modo quant. Prob. I, 9, 11. Modulatio quid sit. Max. Vict. ars. 4. Moliri. Arus. p. 247. Molucha gen. Phoc. II, 1. Mogosyllaba nomina declin. Phoc. ¹¹ I, 1—5. verba. Donat. II, 12, 5. Monoptota, Prob. II, 2. Morae est. Arus. p. 247. Moribundus. Donat. II, 14, 5. Motus loco, Arus, p. 248. Moveo quantitas syllabae o per tempora. Prob. I, 17, 6. Mugilis nominat. Phoc. II, 5. Mulgere unde deriv, Eut. II, 7. Multa. Arus. p. 246, Munio. Donat. II, 12, 5, Murilegulus. Eut. I, 1, 6. Mutae literae. Donat. I, 2, 1. 3. Prob. I, 8, 3. Asp. II. Max. Vict. ars. 18. Mutuo dare. Arus. p. 248. v. Mille librar. Mutuor cuius coniug. Est. 1, 4.

N

Naias. Prob. II, 1, 88, Nam quant. Prob. I, 9, 8. Namque quant. Prob. 1, 10, 8. Naturales syllabae quae sint. Prob. I, 4, 1. naturalis syllahae quant. Prob. I, 4, 2, 3. Donat. I, 3, 1, Naphthas. Prob. II, 1, 44. 52. Nar fluv. et nares partes aurimm. Prob. II, 1, 38. Natus.. Arus. p. 249. News moon. deriv. Eut. I, 11, 7. Naviss. Prob. I, 18, 3. Name o cuius coning. Eut. I, 1, 8. Nefas. Donat. II, 9. 17. quant. Prob. I, 13, 2. Me adverb. probibendi quanti. Prob. I, 9, 7. coniunctio ibid. et Prob. I, 10. 1; " 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 m m m 1 1 Nec quant. Prob. I, 103 1. 11 per services Nempe quant. Prob. A, 10, 2, ...

Nequaquam quant. Prob. L 9, 5. Neque quant. Prob. I, 10, 1. Nequiquam. Prob. I, 9, 5, Neri pro Narei. Donat. III, 4, 2. Nescius. Arus. p. 248. Neutrum genus. Denat. II, 4, 1, Neutra verba. Max. Vict. ara. 20. Asp. VII, 1. Phoc. VII, 3, Ni quant. Prob. I, 10, 3. Nikil quant. Prob. I, 9, 7. Nihilo. Arus. p. 249, Nihilam. ibid. Nimis quant. Prob. I, 9, 9, Nimium quant. Prob. I, 9, 9. Nimius. Arns. p. 249. Nisi quant. Prob, I, 10, 3. Nicens. Arus. p. 249, Niteo in syllaba i per tempora mutatur. Prob. I, 17, 7, Nitor quant. syll. i. Prob. I, 17, 7. *Nixws*, Arus. p. 248, Nocens, Donat. II, 14, 5, Nocton in ... silere, producere. Arus. p. 239. Nomen est, Arus, p. 24%. Nominum in am aspiratio. Phoc, asp. II, 2, ar I, 6. au II, 2, e I, 3. 4. ect I, 7. er seq. \(\mu \) aut \(\pi \) aut \(\chi \). erb, I, 7, eu II, 2, es, is, as seq. p. I, 5. ia II, 1. ib, I, 7. ie I, 5. il II, 1. a Graeco Immos ducta I, 1, ir pragpcs, h I, 1. 16 et v seq, litera alia I, 3. iu II, 1. om I, 6. on I, 6. ord U, 1. orr, I, 4. ort. I, 7. q rh, I, 1. v praeposita h. I, 1, q. I, 1, Nominum in a genus. Phoc, II, 1. Donat. II, 4, 4. graces. Phoc. III, 14. c Denat. II, 4, 4. Phoc. II, R. i Donat. II, 4, 4. Prob, II, 1, 17. o Donat. II, 4, 4. Prob. II, 1, 21-23. Phoc. II, 3. u Donat. II, 4, 4, Phoc. ... II, 4, 2 Prob. II, 1, 20, . Prob. II, 1, 38—58. al Phoc. II, 5, ** II, 17. III, 16. al II, 5. il 6. ol ibid. ul ibid. ix II, 19. III, 14. um II, 6. en 6. ar 7. ar 8. ir 9. ar 10. ur 11 as 12. eq 13. is 14. og 15. mg 16. ex 18. ox 20. ux 24. \$ 42, as old Griegum III, 2. es 2. es 3. eus 4. gros, grus, 6, kros, dros, brus ibid. or 6. as 7. ce 8. is 9. ue 10, ge 10.

o 11. on 11. an 18. in 18.

Is nom, deriv. Eut. I, 1, 6. termin. decl. et gen. Phoc. II, 14. III, 9. seq. p asp. Phoc. asp. I, 5. Ismarus. Phoc. IV, 3. Iot aspir. Phoc. I, 3. Italia quant. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 17, 2. Iter pergere. Arus. p. 255. Iterum quant. Prob. I, 9, 4. Ium nom. deriv. Eut. I, 1, 6. Ix termin. cuius gen. Phoc. II, 19.

Ja non asp. Phoc. asp. II, 1. Je asp. Phoc. asp. I, 5. Joci. Phoc. IV, 3. Jotacismus. Donat. III, 1, 3. Ju non asp. Phoc. asp. II, 1. Jubar. Prob. II, 1, 25. Judicium quid sit. Max. Vict. ars. 3. Jugum unde descendat. Eut. II, 20. Jugerum genit. plur. Phoc. IV, 6. Jurgo unde deriv. Eut. II, 7. Juro. Arus. p. 236. Juxta quant. Prob. I, 11, 2.

K. lit. Donat. I, 2, 3. Max. Vict. ars. 18. latinae voces in z. Prob. II, 3, 12. num nomina ita terminentur. Prob. III, 1, 8. Κακέμφατον. Donat. III, 3, 2. Κακοσύνθετον. Donat. III, 3, 2. Κακοτεχνία. Max. Vict. ars. 1. Καταχοήσις. Donat. III, 6, 2, the rate water that the

to jetami, darie, d'un di trate vonte un in comme cocinge intil di trate e-L. num verba ita terminentur. Prob. II, 1, 18. 7 duplicatur propter positum. Prob. I, 17, 2. Labdacismus. Donat. III, 1, 3. Labo. Donat. II, 12, 5. Labor cuius coniug. Eut. II, 1. Labor subst. Prob. II, 1, 32. Labos. Prob. II, 1, 40. Laboro. Arus. p. 244. Lacessere. Arus. p. 244. Lacte nomin, Prob. II, 1, 16. Lactes. Prob. II, 1, 16. Laetari. Arus. p. 244. Laetus. Arus. p. 244. Lageus nom. propr. Prob. II, 1, 39. Lambo. Eut. II, 1. Lani pro lanii. Eut. I, 1, 5. Lanio unde deriv. Eut. I, 1, 5. Laqueo cuius coning. Eut. I, 1, 3. Lar. Prob. II, 1, 32. Largus. Arus. p. 245. Later hic. Prob. II, 1, 36. Laterem. Donat. II, 9. Phoc. IV, 9. Latinitas quid sit. Max. Vict. ars. 6. Lectio quid sit. Max. Vict. ars. 3. Lectus declin. Prob. II, 1, 53. Lepus et lepos. Prob. II, 1, 49. Liber, bri. Prob. II, 1, 25., Liberi deus. Prob. II, 1, 25. Liber adiect. Arus. p. 244. Liberalis. Arus. p. 245. Liberare. Arus. p. 245. Licet de me. Donat. III, 2, 2. Liquentes literae. Max. Vict. rat. metr. I, 1. Liquidae literae. Donat. I, 2, 2, Prob. I, 3, 1. Litare, Arus. p. 244. Literarum inventores. Max. Vict. ars, 18.

Literae quot accidant, nomen, figura, potestas. Max. Vict. ars. 18. literarum elementa, Prob. I, 1, 1. Literae Graecae quot sint in Latinis. Prob. I, 3, 4. literarum correptio et productio. Donat. I, 2, 2. Literae c. vis. Prob. I, 3, 3. h. Donat. I, 2, 4. Prob. I, 3, 3, i. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 2, 2. 3. k. quando ponatur. Donat. I, 2, 3. u. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 2, 2. x. Donat. I, 2, 2. Prob. I, 4, 17. y. Donat. I, 2, 4. z. Donat. I, 2, 4. Prob. I, 3, 4. Alit. quant. Prob. I, 2, 2. e. ibid. o. S. 1. t. I, 4, 17. x. Prob. I, 3, 2. 4, 17. y. Prob. I, 3, 4. 4, 17.

Litera quid sit. Donat. I, 2, 1. Max. Vict. ars. 18. Asp. II. quot sint. Donat. I, 2, 4. Asp. II.

Literae diphthongi. Prob. I, 1, 1. vocales. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 1, 1. 2, 1. Max. Vict. ars. 18. semilocal les. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 3, 1. Max. Vict. ars. 18. consonantes.

Donat, I, 2, 1. Max. Vict. ars. 18. liquidae. Donat. I, 2, 2. Prob. I, 3, 1. Max. Vict. rat. metr. I. 1. mutae. Donat. I, 2, 1. Prob. I, 3, 8. Asp. II. Max. Vict, ars. 18. Ll verba ita desinentia cuius coniug. Eut. II, 8. Lo verba ita desin. cuius coni. Eut. Locativus casus. Asp. V, 7. Max. Vict. ars. 8. Locatus. Arus. p. 245. Loci et loca. Phoc. IV, 3. Locus. Arus. p. 238. Longa syllaba quid sit. Max. Vict. ars. 19. Luctor, Donat. II, 12, 5. Lucus unde dictus, Donat. III, 6, 2. Ludere. Arus. p. 244. Ludi. Arus. p. 245. Ludificari. Arus. p. 245. Lugeo. Arus. p. 222. Lurcho. Prob. II, 1, 22. Lustrari. Arus. p. 245.

M.

double Health

M. litera termin, subst. quomodo genit. cas. Prob. II, 1, 19. genus ibid. Mactus c. ablat. Donat. II, 9. Mactare. Arus. p. 248. Maenalus. Phoc. IV. 3. Maenas, adis. Prob. II, 1, 47. Magadur. Prob. II, 1, 28. Magalia. Donat. III, 1, 1. Mage. Prob. I, 18, 7. Magis pro mage. Donat. III, 4, 2. quant. Prob. I, 9, 8. comparativo additum. Donat. II, 13, 4. Maius: in maius audire. Arus. p. Mangoλογία. Donat. III, 3, 2. Mallos nom. pr. Prob. II, 1, 45. Mala quant. Prob. 1, 17, 3. Malum quant. Prob. I, 17, 3. Arus. p. 257. Malus gen. Donat. II, 4, 2. quant Prob. I, 17, 3 Mando. Arus. pl. 247.

Mane quanti Prob. I, 9, 2.

Manere. Arus. p. 246.

Masculinum genus, Donat. II, 4, 1. pro feminin. Donat. III, 2, 3. masc. sono, sensu femin, et neutr. ibid. Ц, 4, 1. Mastruca. Donat, III, 1, 1. Ματαιοτεχνία quid eit. Max. Vict. ars. 1. Mater. Arus. p. 248. Maturare et muturere. Eut, II, 19. constr. Arus. p. 247. Maturus. Arus. p. 246. Mavors. Prob. I, 18, 3, Maxime c. superlat, Donat, U. 13, 4. Mecum adverb, Donat, II, 13, 2. Medicari. Arus. p. 246. Meditativa verba. Eut. I, 1, 2, Phac. VII, 2. Medio. Arus p. 247. Medium. Arus. p. 238. Meio cuius coniug. Eut, II, 8, Melior. Arus, p. 246. Memini. Arus. p. 245, cum genit. Prob. II, 1, 46. Men nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Menum deriv. nom. Eut. I, 1, 7. Mensurarum et ponderis genns. Donat. II, 5. Meo cuius coniug. Ent. I, 1, 8. Mercurius literarum inventor. Max. Vict. ars. 18. Metacismus. Donat. III, 1, & Meredreug. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 18, 13. Meralywic. Donat. III, 6, 2, Metaplasmus. Donat. III, 1, 1. 2. 4, 1. Prob. I, 17. poetarum I, 18. Mεταφορά. Donat. III, 6, 2. Mετωνυμία. Donat. III, 6, 2. Metrum quid sit. Max. Vict. de canu. her. 1. Metuere. Arus. p. 247. Mess vocativ. Asp. Vl., 2. Mimas et mima. Prob. II, 1, 46. Minister. Arus. p. 248. Ministrare. Arus. p. 247. Minus quant. Prob. I, 9, 9. Kliseratus, Acros, p. 246. Misereri. Arus. p. 246. Miseret. Arus. p. 246. 3O Misericors. Arus. p. 241. Missus. Arns. p. 247.

White pro omitte. Donat. III, 4, 2.

Mo verba sic desinentia cuius coniug. Eut. II. 9. Mobile genus. Donat. II, 4, 8. Moderari. Arus. p. 248. Modi verborum. Max. Vict. ars 20. Modi indicativi terminatio. Donat. II, 12, 10. Modo quant. Prob. I, 9, 11. Modulatio quid sit. Max. Vict. ars. 4. Moliri. Arus. p. 247. Molucha gen. Phoc. II, 1. Moaosyllaba nomina declin. Phoc. 1, 1—5. verba. Donat. II, 12, 5. Monoptota, Prob. II, 2, Morae est. Arus. p. 247. Moribundus. Donat. II, 14, 5. Motus loco, Arus, p. 248. Moveo quantitas syllabae o per tempora. Prob. L 17, 6, Mugilis nominat. Phoc. II, 5. Mulgere unde deriv, Eut. II, 7. Multa. Arus. p. 246, Munio. Donat. II, 12, 5, Murilegulus. Eut. I, 1, 6. Mutae literae. Donat. I, 2, 1. 3. Prob. I, 8, 3. Asp. II. Max. Vict. are. 16. Mutuo dare. Arus. p. 248. v. Mille librar. Mutuor cuius coniug. But. 1, 4.

N

Naiss. Prob. II, 1, 88, Nam quant. Prob. I, 9, 8. Namque quant. Prob. I, 10, 8. Naturales syllabae quae sint. Prob. I, 4, 1. naturalis syllahae quant. Prob. I, 4, 2, 3. Donat. I, 3, 1, Naphthas. Prob. II, 1, 44. 52. Nar fluv. et nares partes aurinn. Prob. 11, 1, 38. Natus. Arus. p. 449. News now. deriv. Eut. I, 1, 7. Navisa. Prob. I, 18, 3. Nauseo cuius coning. Eut. I, 1, 8. Nefas. Donat. II, 9. 17. quant, Prob. I, 13, 2. Me adverb, prohibendi quanti Proh. I, 9, 7. coniunctio ibid. et Prob. I, 10, 1; " / 1 d / 1 / 1 mg w Nec quant. Prob. I, 10, 1. Nempe quant. Prob. A, 10, 2.

Nequam, Donat. II, 9. Nequaquam quant. Prob. L 9, 5. Neque quant. Prob. I, 10, 1. Nequiquam. Prob. I, 9, 5, Neri pro Nerei. Donat. III, 4, 2. Nescius. Arus. p. 248. Neutrum genus.Denat, II, 4, 1,: Neutra verba. Max. Vict. ara. 20. Asp. VII, 1. Phoc. VII, 3, Ni quant. Prob. I, 10, 3. Nihil quant. Prob. I, 9, 7. Nihilo. Arus. p. 249, Nihilum. ibid. Nimis quant. Prob. I. 9, 9, Nimium quant. Prob. I, 9, 9. *Nimius*. Arns. p. 249. Nisi quant. Prob. I, 10, 3. Nitens. Arus. p. 249. Niteo in syllaba i per tempora mutatur. Prob. I, 17, 7, Nitor quant. syll. i. Prob. I, 17, 7. Nixus, Arus. p. 248, Nocens. Donat. II, 14, 5, Nogtem in - silere, producere. Arus. p. 239. Nomen est, Arus, p. 24%. Nominum in am aspiratio. Phoe, asp. II, 2. ar I, 6. au II, 2. e I, 3. 4. ect I, 7. er seq. μ aut ν aut c I, 4. erb, I, 7, en II, 2, es, is, as seq, p. I, 5. ia II, 1. ib, I, 7. ie I, 5. il II, 1. a Graeco Imnos ducta I, 1, ir pragpcs, h I, 1. 16 et v seq, litera alia I, 3. iu II, 1. om I, 6. on I, 6. ord U, 1. orr, I, 4. ort. I, 7. q rh. I, 1. v praeposita h. I, 1, φ. I, 1. Nominum in a genus. Phoc, II, 1. Donat. II, 4, 4. graces. Phoc. III, 14. e Donat, II, 4, 4. Phog. II, 2. i Donat. II, 4, 4. Prob. II, 1, 17. o Donat II, 4, 4, Prob. II, 1, 21-28. Phoc. II, 3. u Donat. II, 4, 4. Phoc. ... II, 4. 2 Prob. II, 1, 20. • Prob. II. 1, 38—58. al Phoc. II, 5, ** II, 17. III, 16. d II, 5. il 6. ol ibid. ul ibid. ix II, 19. III, 14. um II, 6. en 6. ar 7. ar 8. ir 9. ar 10. ur 11 - as 12. es 13. is 14. os 15. ms 16. ex 18. ox 20. ux 21. ; 42, as old Gracemm III, 2 as 2. os 3. aus 4. gros, grus, 6, kros, dros, brus ibid. or 6. as 7. es 8. is 9. us 19. ge 10. o 11. on 11. an 18. in 18.

Nomina in d executia num reperiantur. Prob. II, 1, 16. f. g. h. 17. k. 18. p. 24.

Nominum in e genitivus. Prob. II, 1, 16. in l 18. n 20. o 21 - 23. s 38-58.

Nominum Graecorum genitivus, Phoc. III, 15.

Nominum declinatio quotuplex. Prob. II, 1, 1.

Nomina in i num declinentur. Prob. II, 1, 17. Nomina 1. declin. dat. et ablat. in abus. Phoc. IV, 6. nomina 2. declin. in us et ius quomodo genit. terminent in vocativ. Prob. II, 1, 19. Nominum Graecorum in a exeuntium dat. et abl. plur. Phoc. III, 14. Nomina Graeca in ης vel ας, α et oυ cuius sint declinationis. Phoc. III, 16.

Nomina propria Graeca quomodo Latine declinentur. Donat. II, 2, 3. 10, 6. Nomina Graeca in e quomodo fiant latina. Prob. II, 1, 16. in as et es. Phoc. III, 2.

Nominum propriorum Graecorum quant. in prima syllaba, Max. Vict. rat. metr. V, 1. Nominum Gaecorum in es, as exeuntium quant. Max. Vict. rat. metr. IV. V, 2.

Nomen quid sit. Donat. II, 2, 1. Max. Vict. ars. 18. Asp. V, 2. Nomini quot accidant. Asp. V, 2. figura Donat. II, 6. qualitas. Donat. II, 2, 2. Asp. V, 3. comparatio, genus, numerus, figura, casus. Donat. II, 2, 7.

Nomina plural. et singularia tantum. Phoc. IV, 7.

Nomina monoptota, diptota etc.

Nomina indeclinabilia cuius sint generis. Phoc. I, 6.

Nomina monosyllaba cuius sint declinationis. Phoc. I, 1-5.

Nomina Graeca neutrius generis Latine feminino genere posita. Donat. II, 10, 6.

Nomina nec in toto fixa, nec in toto mobilia. Donat. II, 4, 3.

Nomina in tor quomodo in femin. gen. exeant. Prob. II, 1, 26. Nomina appellativa. Donat II, 2, 3.

Nomina propria. Donat. II, 2, 2.

quant. nominum in es et i. Max.

Vict. rat. metr. V. nom. propr.

possessiva. Donat. II, 2, 3. notha.

ibid.

Nomina simplicia. Donat. II, 6. composita. ibid.

Nomina participiis similia. Donat. II, 14, 5.

Nomina a verbis deducta. Eut. I, 3, 1. 2. quae coniugationes nomina a se duci patiantur. ibid.

Nominum verbalium terminationes. Eut. I, 1, 6. seq.

Nomina pro adverbis posita. Donat. II, 13, 1. III, 2, 2.

Nomina urbium sunt adverbia loci. Donat. II, 13, 5.

Nominativus singularis quot literis terminetur. Prob. I, 4, 4.

Nominativi singularis quantitas. Prob. I, 4, 4—16.

Nominativi pluralis in i et ii quant.

Nominat. I. declin. Prob. II, 1, 11. II. ibid. III. 12. IV. 13. V. 13.

Non quant. Prob. 1, 9, 5. Nostras, nostrates, Donat. II, 11, 2. Notha nomina propr. Donat. II, 2, 3. Notus i. e. cognitus et notus subst.

i. e. ventus quant. Prob. I, 17, 4. Noviens quant. Prob. I, 9, 4.

Ns nom. deriv. Eut. I, 1, 7.
Nubere. Arus. p. 249. coning. Eut.
II, 1.

Nudus. Arus. p. 249.

Nugas. Donat. II, 9.

Numeralium declinatio. Phoc. IV, 8.
Numerus quotuplex. Asp. V, 5.
Donat. II, 5. Numero communia.
Donat. II, 5. numerus communis.
ibid. numerus κατά τὸ νοούμενον.
ibid.

Nuncius. Arus. p. 249.

Nuncupo unde derivetur. Eut. II,

Nuper quant. Prob. I, 9, 2, 3. Nupta. Donat. II, 14, 5. Nuptum esse. Arus. p. 249. O terminatio in nomine cuius sit generis. Donat. II, 4, 4. Prob. II, 1, 21—23. Phoc. II, 3. genitiv. nom. in o. Prob. II, 21—23. o graecorum nominum Latina declin. et genus. Phoc. III, 11. nominum in o deriv. Eut. I, 1, 7. quant. Prob. I, 2, 1.

Ob quant. Prob. I, 11, 2. ob ora. Arus. p. 250. Obediens. Arus. p. 250.

Obire mortem. Arus. p. 250.
Obliqui casus. Donat. II, 8.
Oblivisci. Arus. p. 249.
Obnixus. Arus. p. 249.

Obsonor depon. Prob. II, 3, 6.
Obstare. Arus. p. 250.
Obtrectare. p. 250.

Obvertere. Arus. p. 249.
Odio esse. Arus. p. 247.
Oedipus declin. Prob. II, 1, 49.
Offendere. Arus. p. 251.

Offendere. Arus. p. 251.

Ol terminat. Phoc. II, 5.

Olere et olere. Eut. II, 19.

Olim quant. Prob. I, 9, 2.
Olli pro illi. Donat. III, 4, 2.
Om aspir. Phoc. asp. I, 6.

Όμοιόπτωτον. Donat. III, 5, 2. Όμοιοτέλευτον. Donat. III, 5, 2. Όμοιωσις. Donat. III, 6, 2.

On aspir. Phoc. asp. I, 6. Graeca nomina in on quomodo Latine declin. et gen. Phoc. III, 11.

Ονοματοποιία. Donat. III, 6, 2. Opportunus. Arus. p. 250. Optare. Arus. p. 249. Optativus. Max. Vict. ars. 20.

Opulentus. Arus. p. 250. Opus. Arus. p. 250. opus est. Arus. p. 249.

Or nom. deriv. et quid significet. Eut. I, 1, 6. genus Phoc. II, 10. Graecum Latine decl. Phoc. III, 6. Orare. Arus. p. 249.

Oratio quid sit. Max. Vict. ars. 16. orationis partes. Donat. II, 1. Asp. V, 1.

Orbatus. Arus. p. 250. Orbus. Arus. p. 250. Orchas, adis. Prob. II, 1, 44. Orchus pro Orcus. Prob. II, 1, 22. Ord non aspir. Phoc. asp. II, 1. Orion quant. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 17, 1. Orr aspir. Phoc. asp. I, 4. Ort asp. Phoc. asp. I, 7. Ortus particip. Arus. p. 251. Os nom. deriv. Eut. I, 1, 7. gen. Phoc. H, 15. graecum Latine declin. Phoc. III, 3, os seq. p. aspir. Phoc. asp. I, 5. Os substant. Arus. p. 238. 243. 250. Ossum. Prob. II, 1, 39. Otiosus. Arus. p. 250. Ovat coniug. Phoc. IX, 2. Ox termin. gen. Phoc. II, 20.

P. lit. num nomina exeant. Prob. II, Paciscor. Arus. p. 252. Palam quant. Prob. I, 12, 2. Palamedes literas invenit. Max. Vict. ars. 18. Palpo nomen unde derivetur. Eut. I, 3, 2, Panos. Prob. II, 1, 20. Papae quant. Prob. I, 13, 2. Par. Arus. p. 253. Παραβολή. Donat. III, 6, 2. Παραγωγη. Donat. III, 4, 2. Παράδειγμα. Donat. III, 6, 2. Parcae unde dictae. Donat. III, 6, 2. Parco coniug. Eut. II, 3. constr. Arus. p. 254, Παρένθεσις. Ponat. III, 4, 2. 6, 2. Prob. I, 18, 3. Parere. Prob. II, 3, 6. Pario. Donat. II, 12, 5. Pariter quant. Prob. I, 9, 8. Παροιμία. Donat. III, 6, 2. Παρόμοιον. Donat. III, 5, 2. Παρονομασία. Donat. III, 5, 2. Partes orationis. Donat. II, 1. Asp. V, 1. Partem pro parte. Arus. p. 253. Parte prior. Arus. p. 253. Participium. Donat. II, 14, 1. Max. Vict. ars. 21. Asp. IX. unde formetur. Donat. II, 14, 5. quot sint. ibid. S. 3. numeri. S. 4. genus. S. 2. casus. S. 2. significationes. GRAMMAT. LAT. I.

RERUM ET VERBORUM. S. 3. simplicia. S. 4. compos. S. 4. Participiis similia nomina. §. 5. quae accepta praepositione a verbis et participiis recedant. S. 5. quantitas. Max. Vict. rat. metr. XII. Prob. I, 8, 7. Participialia appellativa. Donat. II, 2, 3. Partio. Prob. II, 3, 6. Parum quant. Prob. I, 9, 9. Pasci. Arus. p. 251. Passivum. Phoc. VII, 3. Max. Vict. ars. 20. Passivoneutra. Phoc. VII, 3. Passivorum verbor. perfectum. Phoc. IX, 5. Passivum cum Dativ. Arus. p. 219. v. Cernere. p. 233. v. Habitari. p. 259. v. Regnatus. p. 265. v. Tibi factum. Passus. Donat. II, 14, 5. Pastus. Arus. p. 251. Patere. Arus. p. 253. Patiens. Arus. p. 254. Patior. Arus. p. 254. Patronymica. Donat. II, 2, 3. Pauca pro paucis. Arus. p. 246. Pavesco. Arus. p. 256. Paulatim quant. Prob. I, 9, 11. Pauper declin. et gen. Prob. II, 1, 34. Peccare. Arus. p. 238. Pecu gen. Phoc. II, 4. Pecua plur. Phoc. II, 4. Pendere. Arus. p. 238. 254. Penes quant. Prob. I, 11, 2. Penitus quant. Prob. I, 9, 11. Pentaptota. Donat. II, 9. Prob. II, 2. Per quant. Prob. I, 11, 2. per mutua.

Arus. p. 256. Perfectum quomodo exeat in omnibus coningationibus. Prob. II, 3, 4-15. I. coni. id. II, 3, 3. in as 2 pers. Phoc. VIII, 1. II. coni. Prob. II, 3, 3. verbor. in eo. Phoc. VIII, 3. III. coni. Prob. II, 3, 3. corrept. 2. pers. in is. Phoc. VIII, 4. IV. coniug. Phoc. VIII, 10. Perfect. Indic. Act. 3 pers. plur. in e. Prob. I, 7, 3. Perf. Indic. Act. quant. Prob. I, 7, 3. Perf. Coniunct. Act. Prob. I, 7, 5, seq. Perf. Verb. Pass. Phoc. IX, 5. Prob. I, 8, 1. II, 3, 15. Verb. deponent. Phoc.

IX, 5. verbor. commun. ibid. Perf. Coni. syll. ri. quant. Prob. I, 17, 1. in erunt. ibid. reduplicatum. Phoc. VIII, 9.

Perfect, verbor. a ante io habentium. Prob. II, 3, 6. ante uo S. 7. beo S. 4. bio S. 6. buo S. 7. bo S. 8. ceo §. 4. cio §. 6. cuo §. 7. co §. 9. deo S. 4. duo S. 7. do S. 9. do et mo perf. natura penult. longa. Phoc. VIII, 7. eeo. Prob. II, 3, 4. euo S. 7. fio S. 6. fuo S. 7. geo §. 4. guo §. 7. go §. 10. Phoc. VIII, 8. hio. Prob. II, 3, 6. ho S. 11. io S. 6. iuo S. 7. leo S. 5. lio S. 6. luo S. 7. lo S. 12. meo S. 5. mo S. 12. neo S. 5. nio S. 6. nuo §. 7. no §. 12. ndo. Phoc. VIII, 6. oeo. Prob. II, 3, 5. ouo §. 7. pio S. 6. puo S. 7. po S. 12. reo S. 5. rio S. 6. ruo S. 7. ro S. 13. quo S. 7. seo S. 5. sio S. 6. suo S. 7. so S. 13. teo S. 5. tio S. 6. tuo S. 7. to S. 13. veo S. 5. uo. Phoc. VIII, 5. xo. Prob. II, 3, 13.

Pergamus. Phoc. IV, 4. Pergere. Arus. p. 255. Periodos. Prob. I, 4, 1. Donat. I, 6. Περισσολογία. Donat. III, 3, 2. Περίφρασις. Donat. III, 6, 2. Peritus. Arus. p. 252. Perosus. Arus. p. 255. Personae verbi. Donat. II, 12, 9. quomodo struantur. ibid. persona 3. plur. pro secunda. Donat. III,

Personalium verborum constr. Donat. II, 12, 9.

Pertaesum est. Arus. p. 253. Pes quid sit. Max. Vict. carm. her. 2. Donat. I, 4, 1.

Pedum nomina. Donat. I, 4. Max. Vict. carm. her. 2. Asp. IV. divisio. Donat. I, 4, 4. qualitas. Asp. IV. simplices. Donat. I, 4, 4. duplices.

Phaeton. Donat. III, 4, 2. Phoenices literarum inventores. Max. Vict. ars. 18.

Piget. Arus. p. 254. Pirus gen. Donat. II, 4, 2. Placita. Donat. II, 14, 5.

Ccc

Plaga quant. Prob. I, 17, 4. Plenus. Arus. p. 251. Theovaquos. Donat. III, 3, 2. Pluralis quant. Prob. I, 5, 2. pro sing. post collect. Donat. III, 2, 3. pluralia tantum. Donat. II, 5. Phoc. IV, 7. pluralia semper. Donat. II, 5. pluralia intellectu sing. ibid. genus. ibid. Pluris. Arus. p. 252. Plus. Arus. p. 253. Plusquamperfectum Ind. Act. Prob. I, 7, 3. Coniunct. Pass. I, 8, 4. Po: verba in po cuius coniug. Eut. II, 11. Poema gen. Donat. II, 10, 6. Poena. Arus. p. 255. Poenitet. Arus. p. 254. Pollens. Arus. p. 256. Polyonyma. Donat. II, 2, 3. Πολύπτωτον. Donat. III, 5, 2. Πολυσύνθετον. Donat. III, 5, 2. Pondo. Phoc. II, 3. Pone quant. Prob. I, 11, 2. Populor. Donat. II, 12, 5. Porro. Donat. II, 15, 1. Porrum. Prob. II, 17. Phoc. IV, 5. Positio quid sit. Donat. I, 3, 1. Prob. I, 14. Asp. III. Max. Vict. ars. 19. pronominum. Asp. VI, 2. positione singularia, intellectu pluralia. Donat. II, 5. positione pluralia, intellectu singularia. ibid. Positivus pro superlativo. Donat. III, 2, 3. Positura quid sit. Donat. I, 6. Post constr. Donat. II, 16, 6. Arus. Postduco, Arus. p. 255. Posthabere. Arus. p. 255. Postputare. Arus p. 255. Pote pro potest. Donat. III, 4, 2. Potens. Arus. p. 251. Poiesse. Arus. p. 255. Potestas literae quid sit. Max. Vict. Potis pro potis est. Donat. III, 4, 2. potis est constr. Arus. p. 255. Potiri. Arus. p. 251. Potius quant. Prob. I, 9, 8. Prae quant. Prob. I, 12, 2. Praedae repetitum. Arus. p. 259.

Praedes hi. Prob. II, 1, 38. Praedico coniug. Eut. II, 2. Praefectus. Arus. p. 252. Praefiniri. Arus. p. 252. Praegnans. Arus. p. 254. Praepositiones. Donat. II, 16, 1. Max. Vict. ars. 24. Asp. XI. genitiv. reg. Don. II, 16, 6. accus. reg. S. 3. acc. et ablat. reg. S. 5. ablat. reg. §. 4. quando fiant adverbia §. 6. adverbiis non adiunguntur S. 5. compositio praepositionum S. 6. permutatio. Donat. III, 2, 3. omittitur. ibid. constructio II, 16, 3. collocatio S. 2. quant. et genera. Prob. I, 11, 12. Praesagus. Arus. p. 255. Praescius. Donat. II, 9. Praesens pro Perfect. Donat. III, 2, 3. quant. Prob. I, 7, 3. 4. 8, 1. 3. 4. in praesens. Arus. p. 242. Praesentia: in praes. Arus. p. 241. Praesepes nominat. Prob. II, 1, 16. Praesertim quant. Prob. I, 10, 4. Praeses. Arus. p. 255. Praesidere. Arus. p. 252. Praestans. Arus. p. 252. Praestare. Arus. p. 252. Praesto esse. Arus. p. 253. Praestolari. Arus. p. 253. Praeter constr. Arus. p. 253. quant. Prob. I, 11, 2. Praeterea quant. Prob. I, 9, 11. Pransus. Donat. II, 14, 5. Priapeium metrum. Max. Vict. carm. her. 6. p. 292. Pridem quant. Prob. I, 9, 11. Primitiva appellativa. Donat. II, 2, 3. Primus c. ablat. Arus. p. 255. Privus. Arus. p. 256. Pro quant. Prob. I, 12, 2. Arus. p. 255. Procul quant. Prob. I, 9, 3. Procumbo coniug. Eut. II, 1. Productio et correptio literarum. Donat. I, 2, 2. per metaplasmum. Prob. I, 17. Profecto adverb. et particip. Donat. 11, 13, 5. Progredi. Arus. p. 256. Proiectus. Arus. p. 254. Πρόληψις. Donat. III, 5, 2.

Pronefas. Donat. II, 17. Pronomen. Donat. II, 11, 1. Asp. VI, 1. quant. Prob. I, 6, 1. seqq. pronomen articulare quando aspiretur. Phoc. de asp. I, 2. Pronunciatio quid sit. Max. Vict. ars. 4. Propago unde deriv. Eut. I, 3, 2. Prob. I, 17, 5. Prope quant. Prob. I, 11, 2. Propinguare. Arus. p. 254. Propinguus. Arus. p. 254. Propius. Arus. p. 254. Propria nomina. Donat. II, 2, 2. Max. Vict. rat. metr. V. quant. ibid. Propter adv. et praepos. Donat. II, 13, 5. Arus. p. 255. quant. Prob. I, 11, 2. Propterea quant. Prob. I, 10, 4. Πρόθεσις. Donat. III, 4, 2. Προσπαραληψις. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 18, 4. Prosthesis. Prob. I, 18, 2. Proxime. Arus. p. 252. Proximus. Arus. p. 252. Prudens. Arus. p. 256. Prunus gen. Donat. II, 4, 2. Psile. Donat. I, 5, 3. Phoc. asp. II. Pubes declin. Prob. II, 1, 40. Publipor. Prob. II, 1, 34. Pudet. Arus. p. 253. Pugnare. Arus. p. 256. Punio. Donal. II, 12, 5. Purgo unde deriv. Eut. II, 7. Pythium melrum. Max. Vict. carm. her. p. 292. Qua quant. Prob. I, 9, 3. Quadrare. Arus. p. 257.

Promissivus modus. Max. Vict. ars. 20. Promulgare unde deriv. Eut. II, 7.

Qua quant. Prob. I, 9, 3.
Quadrare. Arus. p. 257.
Quae, malum, ista ratio est. Arus. p. 257.
Quaeso coning. Phoc. IX, 2.
Questus declin. Prob. II, 1, 53.
Qualitas nominum. Donat. II, 2, 2.
Asp. V, 3.
Quam quant. Prob. I, 9, 8.
Quando adv. et coniunct. Donat. II, 13, 5. quant. Prob. I, 10, 3.

Quandoquidem quant. Prob. I, 10, 3. Quare quant. Prob. I, 9, 7. 10, 4. Quasi deminutiva appellativa. Don. 11, 2, 3, Quasi, quant. Prob. I, 9, 8. Quater quant. Prob. I, 9, 4. Que quant. Prob. I, 10, 1. pro ve. Donat. III, 2, 3. Queo cuius coniug. Eut. I, 1, 3. *Querela*. Arus. p. 257. Queror, Arus, p. 257. Quia quant. Prob. I, 10, 4. Quianam quant. Prob. I, 9, 7. Quicum. Arus. p. 257. Quid hominis est. Arus. p. 257. quid quant. Prob. I, 10, 4. Quidem quant. Prob. I, 10, 2. Quies. Arus. p. 257. Quietus. Arus, p. 257. Quin quant. Prob. I, 10, 3. Quippe quant. Prob. I, 10, 2. 4. Quisque nostrum patimur. Arus. p. Quo adv. et pron. Donat. II, 13, 5. quant. Prob. I, 9, 3. Verba in quo cuius coniug. Eut. II, 12. Quoad. Arus. p. 257. Quoniam quant. Prob. I, 10, 4. Quoniamquidem quant. Prob. I, 10, 4. Quoque quant. Prob. I, 10, 2. Quotiens quant. Prob. I, 9, 11.

R.

R. gen. nom. in r exeuntium. Prob. II, 1, 24-38. quomodo exeat genitiv. ibid. P quando aspir. Phoc. asp. I, 1. Radix gen. Donat. II, 4, 2. Ratio in formula: quae, malum, ista ratio est. Arus. p. 257. v. Quae. $oldsymbol{Re}$ syllabae quant. Prob. I, 11, 1. Reapse. Arus. p. 259. Rebeo. Prob. II, 3, 11. Eut. I, 1, 2. Recens. Arus. p. 258. Recipere. Arus. p. 258. Recordari. Arus. p. 258. Recti casus. Donat. II, 8. Recursare. Arus. p. 259, Reduplicatio perfecti. Phoc. VIII, 9. Referre. Arus. p. 259. Refugere. Arus. p. 258.

Regnatus c. dativ. Arus. p. 259. regnata. Donat. II, 14, 5. Relegare. Arus. p. 258. Releo antiquum verbum ut deleo. Prob. II, 3, 5. Relligio. Prob. I, 17, 2. 18, 3, Relliquiae. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 17, 2. Remigis. Phoc. IV, 9. Reminisci. Arus. p. 258. Repetitum praedae. Arus. p. 259. Reponere. Arus. p. 259. Requiesco. Arus. p. 258. Res in form. in rem est. Arus. p. 241. Residere. Arus. p. 258. Resonare. Arus. p. 258. Restituere. Arus. p. 259. Ritu. Arus. p. 259. Ro: verba in ro cuius coniug. Eut. II. 13. Rudens unde deriv. Eut. II, 5. Rudere cuius coniug. Eut. II, 4. Rursus quant. Prob. I, 9, 5. Rythmus quid sit. Max. Vict. carm. her. 1.

S.

S lit. quomodo genitiv. exeat. Prob. II, 1, 38-58. apostrophatum. Max. Vict. rat. metr. I, 1. Sacer. Arus. p. 263. Sale nomin. Prob. II, 1, 18. Salire. Arus. p. 262, Salve coniug. Prob. II, 3, 9. Phoc. IX, 2. Saluti esse. Arus. p. 231. Sancire. Arus. p. 264. Sanguen. Prob. II, 1, 20. Sapor. Arus. p. 262. Σαρκασμός. Donat. III, 6, 2. Satagere. Arus. p. 262. Satias. Eut. I, 1, 5. Phoc. IV, 9. Satio unde deriv. Eut. I, 1, 5. Satis quant. Prob. I, 9, 9. Satur. Arus. p. 261. Saturatus. Arus. p. 261. Scabere cuius coniug. Eut. II, 1. Schema cuius gen. Donat. II, 10, 6. declin. Prob. Il, 1, 15. Schema in poemate. Donat. III, ?, 3.

Schemata lexeos et dianosas. Donat. HI, 5, 1. Sciens. Arus. p. 262. Scilicet quant. Prob. I, 10, 4. Scire. Arus. p. 262. Sco verba ita exeuntia cuius conius. Eut. II, 3. Screo cuius coniug. Eut. I, 1, 3. Scribo cuius coniug. Eut. II, 1. Scrobis declin. Prob. II, 1, 40, Se praepos. quant. Prob. I, 11, 1. Secum. Donat. II, 13, 2. Secundare. Arus. p. 262. Secundum quant. Prob. I, 11, 2. Secundus a. Donat. II, 9. Securus c. genit. Donat. II, 9. Arns. p. 263. Secus adv. separandi et sexus significans. Prob. II, 1, 41. Sed quant. Prob. I, 10, 1. 3. Semel quant. Prob. I, 9, 4. Semipes quid sit. Donat. I, 3, 2. Semivocales. Donat. I, 2, 1, 2, Max. Vict. ars 18, Prob. I, 3, 1. Asp. II. Separatim quant. Prob. I, 9, 8. Seru gen. Phoc. II, 4. Servans. Arus. p. 260. Servatus. Arus. p. 260. Seu quant. Prob. I, 10, 3. Severus. Arus. p. 241. Si quant. Prob. I, 10, 3. Sibilus. Phoc. IV, 3. Sic quant. Prob. I, 9, 8. Siccus. Arus. p. 263. Silex gen. Donat. III, 2, 3. Silis nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Similis. Arus. p. 259. Simonides literas adinvenit. Max. Vict. ars 18. Simplex nomen. Donat. II, 6. vocabulum pro compos. Prob. I, 18, 5. verbum. Donat. II, 12, 7. Simul quant. Prob. I, 9, 8. Sin quant. Prob. I, 10, 3. Sinapis. Prob. II, 1, 17. 49. Sinciput. Prob. II, 1, 56. Sine quant. Prob. I, 12, 2. Singularia tantum. Donat. II,5. Phoc. IV, 7. singularia positione, intellectu pluralia. Donat. II, 5. singularia semper ibid, gen. ibid. Sinuo cuius coniug. Eut. I, 1, 4. Ccc*

Sinus quant. Prob. I, 17, 3. Sio nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Siquidem quant. Prob. I, 10, 3. Sistere. Arus. p. 262. Sitiens. Arus. p. 263. Sive quant. Prob. I, 10, 3. So verba sic desinentia cuius coniug. Eut. II, 14. Sor nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Soloecismus. Donat. III, 1, 2. seqq. Sonare et sonere. Eut. II, 19. Sonus quid sit. Max Vict. ars 7. Sorbsi a sorbeo. Prob. II, 3, 8. Spargere. Arus. p. 264. Specialia appellativa. Donat. II, 2, 3. Speciatus a re. Arus. p. 264. Specus gen. Donat. II, 4, 2. Sperare pro timere. Donat. III, 3, 2. Spoliari pro spoliare. Donat. III, 2, 3. Spondiazon. Max. Vict. carm. her. 5. 6. Sponsa. Arus. p. 262. Sponte. Phoc. IV, 9. Stare. Arus. p. 262. Statuo. Arus. p. 264. Sterto. Prob. II, 3, 13. Stigma gen. Donat. II, 10, 6. Stridere et stridere. Eut. I, 4, 1. II, 19. Prob. II, 3, 4. Structura. Prob. II, 4. pedam ibid. Studeo. Arus. p. 260. Suadere. Arus. p. 260. Sub variae significationes et structurae. Arus. p. 261, 263. Donat. III, 2, 3. quant. Prob. I, 12, 2. Subdistinctio quid sit. Donat. I, 6. Suber declin. Prob. II, 1, 25. Subgredi. Arus. p. 262. Subire. Arus. p. 259. Subiungere. Arus. p. 263. Sublegere. Arus. p. 262. Subligare. Arus. p. 262. Subnectere. Arus. p. 262. Subsedere. Arus. p. 263. Subter constr. Donat. II, 16, 5. Arus. p. 261. quant. Prob. I, 11, 2. Substantivum pro adiect. Donat. III, 2, 3. Succedere. Arus. p. 260. Suetus. Arus. p. 262. Sumptus declin. Prob. II, 1, 53, sumptus facere. Arus. p. 238.

Super constr. Donat. II, 16, 5. Arus. p. 260. quant. Prob. I, 11, 2. Superlativus constr. Donat. II, 3, 4. pro positivo ibid. Supervenire. Arus. p. 262. Supina verba. Phoc. VII, 3. Suppediture. Arus. p. 261. Συγκοπη. Donat. III, 4, 2. Prob. 1, 18, 6. Σύγχυσις. Donat. III, 6, 2. Σύλληψις. Donat. III, 5, 2. Syllaba quid sit. Donat. I, 3, 1. Max. Vict. ars. 19. Asp. III. quomodo a metricis nominetur. Donat. I, 3, 2. breves quatuor pro spondeo. Max. Vict. rat. metr. VII. naturalium syllabarum postremarum quant. Prob. I, 4, 2. naturales quae sint. Prob. I, 4, 1. longa quot tempora habeat. Donat. I, 3, 2. quot modis sit. Prob. I, 4, 3. communis. Donat. I, 3, 2. Prob. I, 15. communes positionum ibid. S. 16. dichroni. Max. Vict. rat. metr. III. concatenatae ibid. VIII. coniunctae II, 1. productio et correptio per metaplasmum. Prob. I, 17. quantitas syllabarum. Donat. I, 3, 1. Max. Vict. ars. 19. Asp. III. Συναλοιφή. Donat. III, 4, 2. Prob. I, 18, 12. Συνεκδοχή. Donat. III, 6, 2. Synonyma. Donat. II, 2, 3. Συστολή. Donat. III, 4, 2. Prob. I. 18, 9. Σχέσις ονομάτων. Donat

T

T. terminatio cuius gen. Phoc. II, 22. quant. Prob. I, 4, 17.

Tabes declin. Phoc. IV, 9.

Tabo. Phoc. IV, 9.

Taedet. Arus. p. 265.

Tamen quant. Prob. I, 9, 11. 10, 2.

Tanaquil appellativum. Prob. II, 1, 18.

Ταπείνωσις. Donat. III, 3, 2.

Tarrhos. Prob. II, 1, 44.

Tartarus. Phoc. IV, 3.

Ταυτολογία. Donat. III, 3, 2.

Tecum adv. Donat. II, 13, 2.

Temno pro contemno. Donat. III, 4,2, Temperans. Arus. p. 264. Temperare. Arus. p. 264. Tempora verbi. Donat. II, 12, 8. Max. Vict. ars. 20. syllabae. Donat, I, 3, 2. Tempus. Arus. p. 241. Tenax. Arus. p. 264. Tenuo cuius coniug. Eut. I, 1, 4. Tenus constr. Donat. II, 16, 6. Arus. p. 263. seq. praeponitur et postpon. Donat. II, 16, 4. quant. Prob. 1, 12, 2. Tergere. Prob. II, 3, 4, 10. Terrarum nomina sunt adverbia loci Donat. II, 13, 5. Territus. Arus. p. 228. Testa plur. a testu. Phoc. II, 4. Testu gen. Phoc. II, 4. Tetraptota. Donat. II, 9. Prob. II, 2. Tetulissem. Prob. I, 18, 2. Tetulit. Donat. III, 4, 2. Thersandrus. Prob. II, 1, 28. Thesis. Donat. I, 4, 1. Thuria flumen. Prob. II, 1, 1. Phoc. II, 1. Tibicinam. Prob. II, 1, 20. Tio nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Tivus nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Tungus. Donat. III, 6, 2. To: verba in to cuius coniug. Eut. II, 15. Tondeo. Donat. II, 12, 5. Tonus acutus, gravis, circumflexus. Donat. I, 5, 1. Tor nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Tot. Donat. II, 11, 2, Totiens quant. Prob. I, 9, 11. Totus. Donat. II, 11, 2. Tradere. Arus. p. 264. Traducor. Arus. p. 265. Transformare. Arus. p. 265. Transmitto. Arus. p. 265. Transscribere. Arus. p. 265. Tremere. Arus. p. 264. Trepidus. Arus. p. 264. unde deriv. Eut. I, 1, 6. Triptota, Donat. II, 9. Prob. II, 2. Triumphare. Arus. p. 264. Triumphata. Donat. II, 14, 5. Trix nom deriv. Eut. I, 1, 7. Tropus. Donat. III, 6, 1.

Tros termin. Graecae Latina declin. et gen. Phoc. III, 5.
Truncus. Arus. p. 265.
Tunicatus. Donat. II, 14, 5.
Tuor. Eut. I, 4, 1.
Tus nom. deriv. Eut. I, 1, 7.

U.

U lit. vis. Prob. I, 2, 2. Donat. I, 2,

4, 4. Phoc. II, 4.

1. terminationis genus. Donat. II,

Ubi quant. Prob. I, 9, 3. Ucurbis. Prob. II, 1, 40. Ul cuius gen. termin. Phoc. II, 5. Ultra quant. Prob. I, 11, 2. Ulus termin. unde deriv. Eut. I, 1, 6. Um nom. deriv. Eut. I, 1, 7. gen. Phoc. II, 6. Una quant. Prob. I, 9, 8. Unanimus. Prob. II, 1, 46. Unde quant. Prob. I, 9, 3. Uo verba ita desinentia cuius coniug. Eut. I, 4, 1. unde deriv. ibid. Ur terminatio cuius gen. Phoc. II, Ura nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Urbium nomina sunt adv. loci. Donat. II, 13, 5. Urbs. Arus. p. 266. Urus nom. deriv. Eut. I, 1, 7. Urguendus. Donat. II, 14, 5. Us nom. deriv. Eut. I, 1, 7. us Graecae terminat, Latina declin. et gen. Phoc. III, 10. us cuius gen. Phoc. II, 16. vocat. 2. declin. Prob. II, 1, 6. genitiv. nominum Graecorum in o. Prob. II, 1, 21. Usque quid sit. Donat. II, 16, 3. constr. Arus. p. 266. quant. Prob. I, Ut quid sit. Donat. II, 15, 3. adv. Prob. I, 9, 2. quant. ibid. Uti quant. Prob. I, 9, 8. Uti verb. Arus. p. 265. Utinam quant. Prob. I, 9, 6. Utique quant. Prob. 1, 9, 5. Ux termin. cuius gen. Phoc. II, 21.

V

Vacuo cuius coniug. Eut. I, 1, 4.

Vacuus. Arus. p. 265. Vah quant. Prob. I, 13, 2. † *Vappo*. Prob. II, 1, 22. Vas declin. Prob. II, 1, 40. 54. Phoc. Vas, vadis. Prob. II, 1, 40. 54. Vel adv. comparandi. Donat. II, 13, 2. quant. Prob. I, 10, 1. Velut quant. Prob. I, 9, 2. Veluti quant. Prob. I, 9, 8. Vendo unde deriv. Eut. II, 6. Venio quant. syll. e per temp. Prob. I, 17, 7. Venire in re. Arus. p. 240. Verberis. Phoc. IV, 9. Verbera pendere. Arus. p. 238. Verbum quid sit. Max. Vict. ars 20. Asp. VII. Don. II, 12, 1. Phoc. VII. Verborum formae. Max. Vict. ars 20. Phoc. VII, 2. Donat. II, 12, 2. verbum perfectae formae. Phoc. VII, 2. numeri. Donat. II, 12, 6. Max. Vict. ars 20. personae. Donat. II, 12, 9. Max. Vict. ars 20. verba 1. pers. praesent. indic. homonyma, sed intellectu differentia coniug. divers. Eut. II, 19. tempora. Donat. II, 12, 8. Max. Vict. ars 20. modi ibid. genera. Phoc. VII, 3. Max. Vict. ars 20. activ. ibid. passiv. ibid. et Phoc. IX, 5. passivi 2 pers. terminatio. Prob. II, 3, 14. passivoneutra. Phoc. VII, 3. deponens. Max. Vict. ars 20. Asp. VII, 1. Phoc. VII, 3. neutrum. Max. Vict. ars 20. Asp. VII, 1. commune. Max. Vict. ars 20. Asp. VII, 1. Phoc. VII, 3. supinum. Phoc. VII, 3. Verba incertae significationis. Donat. II, 12, 5. verba, quorum praesentia similia sunt, sed tamen diversa significant. Phoc. IX, 4. Verbum finitum quid sit. Max. Vict. ars 20. infinitum ibid. Verba simplicia. Donat. II, 12, 7. composita S.5. Max. Vict. ars 20. verba composita quam coniugationem sequantur. Eut. II, 18. verba Graeca

circumflexa in compositione mutant coniugationem. Eut. II, 6. verba impersonalia. Phoc. IX, 1. quomodo struantur. Donat. II, 12, 9. impersonalia defectiva ibid. §. 11. defectiva. Donat. II, 12, 11. Phoc. IX, 2. inchoativa. Eut. I, 1, 2. II, 3. Phoc. VII, 2. frequentativa. Phoc. VII, 2. Eut. I, 1, 2. meditativa ibid. et Phoc. VII, 2. indeclinabilia. Donat. II, 12, 5. monosyllaba. Donat. II, 12, 5.

Verborum coniugationes quot. Phoc. VII, 2. Max. Vict. ars 20. quas habeant vocales ante novissimam literam. Prob. II, 3, 2. verborum ultimae syllabae quot vocalibus, quot consonantibus terminentur. Prob. I, 7, 1. seq.

Verba in bo vel in bor desinentia cuius sint coniugationis. Eut. II, 1. chor §. 3. co §. 3. do 3. 4. verba I. coniug. in eo. Eut. I, 1, 3. vv. in eo et II. et III. coniug. Eut. I, 4, 1. vv. IV. coniug. in eo. Eut. I, 1, 3. in eor cuius coni. Eut. I, 4, 2. vv. in eo a nominibus ducta cuius sint coniug. Eut. I, 4, 1. verba, quae ante o vel or finalem e vocalem habent, cuius sint coniug. Eut. I, 1, 3. vv. in go cuius coning. Eut. II, 7. ho S. 8. io I, 4, 1. II, 18. I, 1, 5. ior I, 4, 2. lo II, 8. mo 9. no 10. po 11. quo 12. ro 13. so 14. to 15. uo I. coning. I, 1, 4. II, 8, I, 4, 1. I, 1, 4. vo II, 1. 6. uor l, 4, 2. xo II, 17.

Verborum I. coniug. Perfect. Phoc. VIII, 1. II. coniug. correptae 2 pers. in is perf. Phoc. VIII, 3. in eo ibid. III. coni. corrept. 2 pers. in is §. 4. IV. coiug. perf. §.10. in do et mo natura longa penultima perf. Phoc. VIII, 7. go §. 8. ndo §. 6. uo §. 5.

Verba ex nomine derivata. Eut. I, 1, 6. 8. 3, 2. seq. de nomine facta cuius sint coniug. I, 3, 1. 4, 1. cum nominibus composita mutant coniugationem II, 10. Verba Graeca a praeterito perfecto ducta more Syracusano ibid. Verba I. declin.

in a ducta. Eut. 1, 2, 1. a II: 2, 2. a III. §. 3. a IV. §. 4. a V. §. 5. Verborum coniugatio ex uno nomine derivatorum diversa ibid. I, 4, 1. Verba II. coni. simul et III: II, 19. I. et II. ibid. Verba praecedente consonante cuius sint coniugationis I, 3, 3. Verborum mutato genere mutatur coningatio I, 4, 2. Verborum terminationum quant. Max. Vict. rat. metr. XI. Verba a habeo ducta aspir. Phoc. asp. I, 7. Verba cum Genit. Graeco more constr. discruciari animi. Arus. p. 225. territus 228. implere 284. carere 243. laetari 244. pendere 254. miseratus p. 246. v. Misertus. Verbalia appellativa. Donat. II, 2, 3. verbalia nomina. Eut. I, 1, 6, Verbis similia appellativa. Donat. II, Verna gen. Prob. II, 1, 1. 6. Vero quant. Prob. I, 9, 11. Vesperi quant. Prob. I, 9, 2. Vestitus declin. Prob. II, 1, 52. Versuum genera. Max. Vict. carm. her. 4. Vicem lugeo. Arus. p. 222. Victue re. Arus. p. 266. Video quant. syll. i pro tempore. Prob. L. 17, 6. Viduo cuius coniug. Eut. I, 1, 4. Vinco et compos. coning. Eut. II, 3.

Vis declin. Prob. II, 1, 40. 54. Viso cuius gen. verborum sit. Eut. I, 1, 2. Visus. Donat. II, 14, 5. Vixet. Prob. I, 18, 6. Vizzo. Prob. II, 1, 23. Vo: verba in vo cuius coniug. Ent. II, 16. Vobiscum adv. Donat. II, 13, 2. Vocabulum quid sit. Donat. II, 12, 1. Vocales. Donat. I, 2, 1, Prob. I, 1, 1. 2, 1. Max. Vict. ars 18. Asp. II. Vocativi declin. Phoc. V, 2. nominum in us. Asp. VI, 2. Prob. II, 1, 19. vocat. in us. Phoc. V, 2. Prob. II, 1, 6. nominum in ius et ium. Prob. II, 1, 19, quant. Prob. I, 4, 22. Volutans. Arus, p. 266. Vomis. Prob. II, 1, 46, Vox quid sit. Donat. I, 1, 1. Max. ars 7. quotuplex sit. Donat. I, 1, 1. articulata, inarticulata, confusa. Max. Vict. ara 7. Vulgus. Prob. II, 1, 41.

X.

X. literae natura. Donat. I, 2, 2. Prob. I, 3, 2. 4, 17. (quant.) Max. Vict. ars 18.
Xe: verba in xo cuius coniug. Eut. II, 17.

Y.

Y. litera. Donat. I, 2, 4. quant. Prob.
I, 3, 4. 4, 17. quando et quemodo
aspiretur apud Latinos. Phoc.
asp. I, 1.
Υπέρβατον. Donat. III, 6, 2.
Υποζευξις. Donat. III, 5, 2.
Υτος Graecae terminationis declin. et
gen. apud Lat. Phoc. III, 10.
Υστεφολογία. Donat. III, 6, 2.

Φ.

Φ. Graecum quando in Lat. vocah. aspir. Phoc. asp. I, 1.

X.

Χαριεντισμός. Donat. III, 6, 2.

Ψ.

Wavdoregvia quid sit. Max. Vict. ars 1.

Z.

Z. literae vis. Donat. I, 2, 4. Prob. I, 3, 4. Max. Vict. ars 18. Ζεῦγμα. Donat. III, 5, 2. Zidar, aris. Prob. II, 1, 27.

APPENDIX LOCORUM INDICE I. OMISSORUM.

Lucan. III, 227. Prob. II, 1, 45.

Pers. VI, 10. Prob. II, 3, 13.

Virg. Aen. III, 517. Max. Vict. rat.
metr. V, 1.
IV, 52. ibid.
VIII, 127. Prob. I, 9, 10.
XI, 627. Prob. I, 11, 1.

III. INDEX NOTARUM.

A

+ Accesso, ut incesso. p. 192. not. 7. Accussativus et accusativus. p. 19. Acer femin. adiect. p. 343. not. 25. Ad in formula suffragari ad aliquid. p. 382, not. 12. Adicio el adiicio. p. 98. net. 9. Aena et ahena. p. 218. not. 15. Aeripedem pto aeripedem, p. 100. not. 1. Alca pro alga. p. 124. not. 1. An post comparativum pro quam. p. 154. not. 6. Anchemolus et Archemorus. p. 109. not. 26. Aquila grammaticus. p. 120. not. 3. Archemorus et Anchemolus. p. 109. not. 26.

B.

Bos et quos conf. p. 78. not. 12.

C.

Celox gen. p. 333. not. 35. † Cesso, cessere. p. 192. not. 7. Cette. p. 140. not. 31. Coiux pro coniux. p. 285. not. 22. Coniugatio secunda et tertia inter se fluctuant. p. 172. not. 46. Consolo pro consolor. p. 313. not. 23. Convertere intrans. p. 221. not. 30. Crimino pro criminor. p. 279. not. 19. Crustumerium et Crustumeria. p. 339. not. 29.

D.

Decem et Jo, quum decem per neumerum scribitur, confue, p. 50.
not. 3. p. 61. not. 31.
Dicione scribendum, non ditione, p. 14. not. 8. p. 849. not. 18.
Dido declie, p. 836. not. 4.
Digamma et digammos. p. 5. not. 6.

E.

Eadem pro eadem rations. p. 69.
not. 22. p. 86. not. 17.

Elegum et Melicum conf. p. 277. not.
17.

Episynaloepha pro diaeresi clicts. p.
29. not. 40.

Erumpere se. p. 229. not. 33.

Eutychius grammaticus non Eutyches
scribendus, p. 151. Cfr. Capitolin.
in Antonin. philos. c. 2.

F.

Ficus gen. et declin, p. 121, not. 22. Frigor, oris pro frigus. p. 114, not. 1.

G.

Genit. Gerund. cum subst. femin. gen. genitivo. p. 272, not. 4.

p. 179. not. 83.

I.

Idem pro iidem. p. 7. not. 47.
Io et decem conf. p. 50. not. 3. p. 61.
not. 31.
Ir pro hir. p. 323. not. 28.
Isidor. Origg. I, 3. emend. p. 309.
not. 4.

L

Lacte nominativ. p. 165. not. 22.

Leo antiq. verb. a quò est deleo. p. 136. not. 13.

Libra et pondo. p. 325. not. 35.

M.

Magadur et magudar conf. p. 113.
not. 32.

Magis pro mage. p. 30. not. 44.

Malitia et militia conf. p. 222. not. 32.

Mévaç nom. propr. p. 335. not. 30.

Merges unde ducatur. p. 159. not. 36.

Mi vocat. unde derivetur. p. 312.
not. 18.

† Micax p. 332. not. 9.

Militia et malitia conf. p. 222. not. 32.

Mortale et morale conf. p. 272. not. 10.

Mulcare unde veniat. p. 185. not. 23.

Mulcifer pro Mulciber. p. 147. not. 18.

Multare unde derivetur. p. 185. not. 23.

III. INDEX NOTARUM.

N.

Neguiquam et neguicquam conf. et unde veniant. p. 76. not. 21.

Nominat. II. declin. in nos pro uns. p. 193. not. 28.

Nuncio unde ducatur. p. 170. not. 26.

Nuncupo unde derivetur. p. 170. not. 26.

O.

Oiei pro oi, uae. p. 316. not. 13.
Orphei et Orphi dativ. ab Orpheus.
p. 334. not. 18.
Os pro us termin. nominat. II. decl.
e. c. continuos. p. 193. not. 28.

P.

Papilio unde descendat. p. 109. not. 31.

Pappo. p. 109. not. 31.

Pappus. p. 109. not. 31.

Paupera femin. a pauper. p. 116. not. 2.

Penus et pinus conf. p. 12. not. 4.

Peonphycus corrupt. ex pompeuticus. p. 287. not. 12.

Pernuties et pernities. p. 26. not. 10.

Pinus et penus conf. p. 12. not. 4.

Plaut. Merc. V, 5, 4. emend. p. 140. not. 31.

Polluo et polleo idem verbum. p. 280. not. 21.

Pompeuticus pes. p. 287. not. 12.

Pondo et libra. p. 325. not. 35.
Popule vocat. a populus. p. 342. not.
10.
Praeduus. p. 159. not. 41.
Praeter. perf. coni. syllabae ri quant.
p. 93. not. 32.
Precium et pretium. p. 100. not. 10.
Promulgare quid proprie significet.
p. 185. not. 23.

Q

Quaesere infin. a quaeso. p. 349. not. 43.
Quos et bos conf. p. 78. not. 12.

R

Ratio i. e. usus, modus. p. 197. not. 37.

Ratiocinatores. p. 309. not. 6.

Releo antiq. verb. a leo inusitato v. p. 136. not. 13.

Remigem. p. 341. not. 23.

Resorbens et resorvens. p. 85. not. 32.

Ri syll. in praeter. perf. coni. quant. p. 93. not. 32.

Rudere glossam habet barbaram gluidim. p. 179. not. 33.

Rungere. p. 184. not. 20.

S.

Saetabis nom. fluvii. p. 120. not. 7. Scobis et scrobis. p. 181. not. 32. Scrobis et scobis conf. p. 181. not. 32. Scutella et scutula coni. p. 12. not. 17.

Seru quid significet. p. 326. not. 1.

Silio pro salio. p. 138. not. 12.

Singillatim et sigillatim conf. p. 81.

not. 30.

Spatium et spacium. p. 100. not. 10.

Suffragari ad aliquid. p. 322. not. 12.

Syncresis (syncrasis) et synthesis conf.

p. 34. not. 21.

Synthesis et syncresis (syncrasis) conf.

p. 34. not. 21.

Synzugiae et syzigiae. p. 7. not. 45.

Scrobes. p. 120. not. &.

T.

Tharrhos oppidum. p. 123. not. 35. p. 129. not. 29.

U.

Ubique pro ubicunque. p. 47, not. 20. Ucurbis oppidum. p. 120. not. 5. Ulixes non Ulysses. p. 126. not. L. Us terminat. vocat. II. declin. p. 312. not. 18. Usus doctorum quid sit. p. 272. not. 12.

V.

Vae quid significet. p. 316. not. 13. † Vappo. p. 109. not. 31. Vappus. p. 109. not. 31. Vocativus in us. p. 312. not. 18.

